ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт—Силистра

Година XI, бр. 51 (1064) | Четвъртък, 5 май 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ОВЧАРИ И ПАСТИРИ!

ШЕСТИ МАЙ — Денят на овчаря и пастира, се утвърди като празник на всички животновъди. От експлоатирани слуги и ратаи на селските чорбаджии в миналото, днес овчарите и пастирите са уважавани хора, активни строители на социализма на село.

Овчарите и пастирите в Силистренски окръг посрещат своя празник с достойни дела. Благодарение на упоритя им труд и на активната помощ на специалистите, те постигнаха значителни успехи в подобрението на овцевъдството. През миналата година овцевъдите получиха 4 985 тона овче мляко — по 44 л средно от овца. Те настригаха 516 т вълна — по 3,100 кг от овца. Това даде възможност да продадат на държавата 4 972 тона овче мляко, 516 тона вълна, 250 го на овче и 492 тона агнешко месо в кланично тегло.

На първо място в окръга са овцефермите на ТКЗС — Дулово, Нова Черна, Калипетрово, ДСС — Силистра и други. Ние се гордеем с постиженията на овцевъдите челници като: Сали Муртазов от Дулово, настригал по 8 кг вълна от шиле; Тодор Токмаков — от ДСС—Силистра, настригал от 152 шилета средно по 9,200 кг вълна; Генчо Йорданов Дяков и Димитър Йорданов Липков от ТКЗС — Калипетрово, надоили по 81 л от овца, настригали средно по 4,690 кг вълна; Петър Тодоров Михалев от Айдемир, получил от 100 овце по 125 агнета, надоил по 58 литра мляко от овца и настригал средно по 4,570 кг вълна; Георги Колев Пенев, завеждащ овцеферма към ТКЗС Нова Черна, постигнал по 118 агнета на 100 овце, 5,5 кг вълна и 52 л мляко средно от овца. В редиците на челниците са и Юсеин Расимов и Хасан Аралъ от Дулово; Нико Павлов и Добри Узунов от Калипетрово; Иван Радев Иванов, Никола Дяков, Георги Петров и други от Нова Черна и още много овцевъди, получили през миналата година значителни успехи.

Тези постижения позволиха кооперативните стопанства да получат от овцевъдството обща продукция за 5 906 000 лева и чиста продукция за 2 562 000 лв. Това представлява повече от една четвърт от общата (25,72 на сто) и повече от половината чиста продукция (50,31 на сто), получени през миналата година от животновъдите на кооперативите в окръга.

Утре край общите празнични трапези овцевъди и пастири ще направят преглед на своята работа. Ще отчетат успехите си и дружно ще се веселят. Ръководствата на стопанствата ще поздравят челниците. Първенците ще разкажат за своя опит и ще поемат нови обещания.

Овчари и пастири! Трудна, но благородна и жизненоважна за народното ни стопанство е ваша та професия. Вие създавате необходими за човека блага — мляко, месо, вълна, кожи, с които се храни и облича нашият народ. Върху гърдите на много от вас заслужено блестят ордени за постигнати високи показатели в производствената ви дейност.

На неуморна работа, животновъди и специалисти, за нови поголеми успехи!

Честит празник!

Целта е: още по-добри успехи

В повечето случаи всичко ново в живота и труда се възприема с известно предубеждение. Такова беше и положението в ДП „Транспред" — Силистра при въвеждането на новата система на планиране и ръководство. Макар че колективът вярваше в силите си и е излизал неведнъж първенец, макар че успехите му често са бивали пример за останалите, обстоятелството, че започва работа по нов начин, вълнуваше всички.

Партийното, профсъюзното и административното ръководства проучиха всички съществуващи документи по новата система и на събрания по бригади обсъдиха и разясниха основните положения, наредбата за заплащане и други.

Колективът на предприятието превъзмогна всички трудности и пречки в своята работа и доказа безспорно предимството на новата система на планиране и ръководство. За тримесечието планът на предприятието по обем бе изпълнен 103,8 на сто. Производителността на труда за едно лице от персонала в експлоатацията е изпълнена 105 на сто, разходите на 100 лева също са значително намалени. Чистата продукция спрямо отчета за 1965 година е нараснала 107,1 на сто, като са реализирани 251 673 лева вместо 234 815 лева. Средната работна заплата на работниците от експлоатацията е нараснала 102,4 на сто. Допълнително са разпределени над 15 000 лева. Най-големи успехи бележат работниците от агенция № 1 в Силистра, изпълнила плана си 113,5 на сто, и агенцията в Дулово, която разпредели допълнително 3 600 лева възнаграждения.

От успехите за първото тримесечие на дази година колективът се вдъхновява и е уверен, че в чест на Деветия партиен конгрес постиженията му ще бъдат още по-добри.

Марийка БЕЛЕВА

Внушителна манифестация на работническата солидарност

ТАЗГОДИШНИЯТ Първи май дойде в град Силистра с топло пролетно слънце и с избистрен хоризонт. Дъждът, който валя предния ден, беше измил улиците и дърветата, за да бъдат чисти за празника.

Стотици работници, служители и деца се стекоха на площада, за да изразят още веднъж своята сплотеност и вярност към Партията и Народното правителство.

На тържествената трибуна пред Партийния дом заеха местата си другарите АЛИ РАФИЕВ, член на ЦК на БКП и завеждащ отдел в ЦК на БКП, ВЕЛЬО МАКСИМОВ, първи секретар на ОК на БКП, САВА ШИВАРОВ, председател на Окръжния народен съвет, СТЕФАН ГАБРОВСКИ, секретар на ОК на БКП, ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, секретар на ОК на БКП, БОЯН МИХНЕВ, председател на ОК на Отечествения фронт, НИКОЛА НИКОЛОВ, заместник-председател на ОНС, МИКО НИКОЛОВ, секретар на ГК на БКП, ХРИСТОФОР ИВАНОВ, член на бюрото на ОК на БКП, АЛЕКСАНДЪР ЧОЛАКОВ, председател на Окръжното ръководство на БЗНС, КАЛИН ГЕОРГИЕВ, председател на Градския народен съвет, ИОВЧО НИКОЛОВ, секретар на ОС на Профсъюзите, ЙОРДАН ТАНКОВ, секретар на ОК на ДКМС, АСЕН ЧАПКЪНОВ, председател на ОК на активните борци против фашизма и капитализма, ръководители на предприятия, членици, в производството и др.

Възторжено приветствено слово произнесе секретарят на ОК на БКП др. Йордан Георгиев.

В челната колона на манифестацията вървяха група работници, понесли голям макет на земното кълбо.

Задава се колоната със знамената. Сини, алени и трицветни знамена, понесени от здрави ръце. Ръце, които творят блага и които могат да защитят родината, ако се наложи.

С тържествена стъпка, с бодра първомайска песен към трибуната приближава хор „Седянка". После преминават колоните на учащите се. Фанфаристи и акордеонисти, физкултурници и деца с гълъби и цветя преминават и огласят простора с радостни песни и възгласи, и отрупват със свежи цветя ръководните другари от трибуната.

Колоната на трудовите колективи води колективът на промкомбинат „Електрометал" — предприятие-окръжен първенец за I-то тримесечие на тази година. Задава се блокът на първенците в производството. Сред тях са стругарите Никола Стефанов и Христо Иванов, шлосерът Тончо Борисов и много други.

Колоната на работниците от тежката промишленост в нашия град се оглавява от колектива на ДИП „Пресови изделия". Тук е рационализаторът Петър Дечев, носител на ордена „Георги Димитров".

Работниците от ДМЗ „Стоманa" вървят след емблема с името на завода. Начело са, разбира се, орденоносците. На платформата на електрокар е изложен струг — един от новите модели стругове, произвеждани отскоро в механичния цех на завода. Ето леярния цех, който е първенец в предпървомайското съревнование. При обещание да изпълнят тримесечния си план със 105 процента те достигнаха 122 процента, като дадоха надпланова продукция за 138 000 лв. Тук е бригадата „Н. Й. Вапцаров" с бригадир Никола Хотинов. Нейните членове преизпълниха трудовите си норми със 157 процента.

Един след друг се редят колективите на силистренските промишлени предприятия. Неудържим е възторгът в очите на работниците — тези, които имат най-голямо право да празнуват на този ден. Младото Развойно предприятие за организационна техника, Заводът за металорежещи машини, ДСП „Винпром", Енергоснабдяване манифестират своите успехи, своята увереност в собствените сили.

Ето и курсистите — утрешни работници — от Техникума по механотехника и Техникума по машиностроене.

Достойнство и гордост от собствения труд излъчва бодрата стъпка на работниците от двухилядния колектив на промкомбинат „Камъшит". На панорамата на кола е изправена девойка в бяло, символизираща стремежа към красота и щастие. Преминава цехът за фина керамика, изпълнил вече плана си за месец май.

А четкарският цех е изпълнил тримесечния си план със 183 процента. Бодро крачат първите носителки на собствен качествен щемпел Ана Бернард, Янка Вълкова, Александрина Кирова и др.

Израз на въодушевление се чете и в очите на текстилките от ДИП „Добруджа". Неуморимите тъкачки още на 20 април рапортуваха, че са преизпълнили обещанието си в чест на VI конгрес на Профсъюзите — вместо обещаните надпланови 25 000 метра, са изтъкали 55 000 метра, с което са увеличили чистата печалба на предприятието с 9 000 лв. В чест на 9-ия конгрес на Партията те обещават да увеличат общата трудова продукция с 30 000 лв., чистата продукция — с 6 000 лв., а печалбата — с 3 000 лв. Те ще успеят — в това ни уверяват очите им, изпълнени с вяра и дръзновение.

Със знамена, портрети на класиците на марксизма-ленинизма, с плакати приближава трибуната трудовият колектив на ДИП „Липа". В колоната на първенците личат Димитър Пенев — началник на ръчно-подготвителния участък и Велико Тодоров — началник на полировъчния участък — и двамата в чест на Първи май удостоени със званието „Ударник на комунистическия труд".

Със жива картина — гълъб и атомна бомба — трудещите се от ДИП „Липа" заклеймяват подпалвачите на войни.

А градският духов оркестър през цялото време внасяше тържественост и неудържим патос в празника.

Невъзможно е да се изброят всички предприятия, чиито възторжени труженици манифестираха своята воля да се трудят за процъфтяването на нашата родина, за щастливо комунистическо бъдеще.

Отмина още един светъл празник — един жалон за бъдещите успехи. Трудовите колективи от нашия град ще се трудят още по-упорито за достойно посрещане на 9-ия конгрес на нашата партия.

Тържествени майски манифестации се състояха и в гр. Тутракан, Дулово и други селища на окръга.

С. М.

ГНЕЗДАТА ОТНОВО ПРИЗОВАВАТ

ЗА СТУДЕНТИТЕ от Силистренски окръг, които учат в София вечерта на 26 април ще остане паметна в съзнанието им. Радостната новина, че ще присъствуват на земляческа среща с ръководителите на окръга, не ги напусна през целия ден. И ето вечерта от четирите краища на големия столичен град към първокласния ресторант „Ракета" се стекоха почти всички студенти-земляци.

Шумно е в просторните зали. Сияещи лица, възторжени и нетърпеливи възгласи, възбудени ръкомахания. Присъствуващите с нетърпение очакваха да видят гостите от любимата Силистра. Колко мудно тече времето. Богатите трапези блазнят с вкусните си ястия и пива, а музиката подканя нетърпелива с ритъма си към бурни танци и хора.

Ето че най-после пред микрофона застава първият секретар на Окръжния комитет на Партията в Силистра др. ВЕЛЬО МАКСИМОВ. Появата му предизвика спонтанно ръкопляскане. Ръководителят говори за успехите на окръга в грандиозния поход към по-щастливо бъдеще. . . .

„Докато Вие стоите в учебните зали и аудитории, Вашите майки и бащи дирят щастие в труда. Възторжен и благодатен е трудът на родителите — нека такова да бъде и ученето Ви."

Др. Максимов призова присъствуващите студенти от Силистренски окръг след завършването на образованието си да се завърнат в родните си селища, където ги очаква цялата общественост.

„Вие ще бъдете ценени и уважавани като всички млади специалисти. Във заводите и стопанствата прогресивната Ви мисъл ще може да се разгръща и процъфтява. Кой друг край на милата ни татковина може да се похвали с голкова щедрости като нашия — добруджанския. Земята ни ражда всичко — и доблестни чеда като Вас, и едра пшеница, и вкусни нектарни плодове Не забравяйте, приятели, щедростта на родния край, който Ви е откърмил!"...

Ефектът от възторжените, откровени думи ще държи за дълго в плен студентите. Той — възторгът и признателността им—прозвуча още същата вечер чрез думите на изказващите се. Един след друг те обещаха да се отплатят за грижите, като се завърнат на работа в родните си гнезда.

На паметното тържество наред с останалите гости от Окръжния комитет на Партията и Окръжния народен съвет, присъствува и членът на Централния комитет на Българската комунистическа партия, бившият секретар на Окръжния комитет на Партията в Силистра др. АЛИ РАФИЕВ.

Избран бе и нов инициативен комитет, чиято грижа и задължение ще бъде организирането на следващата земляческа среща — една полезна и навременна инициатива.

Руси МИХАЙЛОВ

МИТИНГ — ЗАРЯ В ЧЕСТ НА VI КОНГРЕС НА ПРОФСЪЮЗИТЕ

Шестият конгрес на професионалните съюзи в България е събитие от общонационално значение. Редица производствени колективи от окръга поеха допълнителни обещания за преизпълнение на плановете си, а някои вече рапортуват радостни постижения.

Снощи в Силистра се състоя митинг-заря, посветен на конгреса. На площада пред ОНС започнаха да пристигат със запалени факли лъчове от щафета, организирана в чест на VI конгрес на профсъюзите. Пристигнаха пет лъча от Завода за металорежещи машини, от Керамичната фабрика, от промкомбинат „Текстил", от Оргатехника и ДАП, в които участвуваха изтъкнати работници-спортисти. Преди това се рапортите на производствените колективи до конгреса. След това рапортите бяха поставени в специални щафетни пръчки, които ще бъдат отнесени и отворени в дните, когато заседават профсъюзните делегати от всички краища на страната. Петият лъч на щафетата започна от Силистра.

С топло приветствие към участниците в щафетата се обърна др. ИОВЧО НИКОЛОВ, секретар на ОС на Профсъюзите в Силистра. Той изказа увереност, че производствениците от окръга ще посрещнат с още по-достойни трудови успехи голямото събитие.

В стъмненото майско небе се стреляха огнените дири на разноцветни ракети, отекнаха тържествени гръмове. Възторжено „ура" разтърси въздуха — работническа Силистра изпращаше своя салют на родната Българска комунистическа партия и VI конгрес на профсъюзите в България.

Днес сутринта петият лъч на националната щафета, в която участвува Силистренски окръг, продължава своя път по посока Русе — Велико Търново. Тя ще отнесе в София радостните рапорти на производствените колективи от нашия далечен добруджански край.

Велик и безсмъртен подвиг

ЧОВЕК помни рожденатa си дата. Народите помнят раждането на свободата, на епохите, които бележат синори в историческия им живот. Деветдесет години изминаха от Априлското въстание, но то живее в сърцето на всеки българин. То е богато на дела и проявления, на пориви и възторзи, на страдания и гибел, в които българинът прояви най-високите добродетели на своя национален характер.

Да изразят своята дълбока почит и признателност към неувяхващия подвиг на априлци, снощи в салона на Окръжния народен съвет дойдоха много трудещи се, обществени дейци, младежи и девойки.

Посрещнати радушно от присъствуващите, в деловия президиум на тържественото общоградско събрание заеха места членовете на бюрото на Окръжния комитет на Партията, другарите **Йордан Георгиев, Боян Михнев и Мико Николов**, секретарят на Окръжния съвет на профсъюзите **Йовчо Николов**, председателят на Градския народен съвет в Силистра **Калин Георгиев**, председателят на Градския комитет на Отечествения фронт **Златка Михайлова** и секретарят на Градския комитет на ДКМС **Георги Димитров**.

Вълнуващ доклад за 90-годишнината на Априлската епопея изнесе Марин Люлюшев, инспектор в отдел „Просвета" при Окръжния народен съвет. „Априлското въстание — каза той — бе един върховен изблик на чутовна революционна енергия, натрупвана столетия, подготвяна с дълга и търпелива труженическа работа на плеяда народни дейци, най-чистите синове на нацията. Оборище, Панагюрище, Батак, Перущица, Клисура и др. ще останат завинаги синоним на пламенно родолюбие, на мъжество и всеотдайност в борбата. Априлското въстание не можа да освободи България, но то постави на международната арена българския въпрос така остро, че последвалите събития — дипломатически преговори, Цариградската конференция, Руско-турската освободителна война — са негов резултат или се извършват в негово име. То разтърси самите основи на турското феодално господство и разкри пред цивилизования свят варварския му образ".

Величието на Априлското въстание е в неговия дълбоконароден, освободителен характер, във високите му патриотични пориви, в нечувания героизъм на въстаналите маси. Героизмът и чистият патриотизъм на априлци станаха знаме на българския народ срещу неговите експлоататори — капиталистите, българската буржоазна държава и по-късно срещу хитлеристките окупатори и техните български монархофашистки слуги.

Социализмът, който днес свободно и гордо строи нашият народ, е достоен паметник на априлци, които самоотвержено положиха сърцата си в основата на българското величие и щастие.

Никола НАНЕВ

Стопаните от кооператива в гр. Тутракан с голямо старание обработват и лозовите насаждения.

НА СНИМКАТА: Георги Борисов изорава междуредията. На ден при план 27 дка, той изорава 30 дка площ.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

За конгреса — достойни дела

РАБОТНИЦИТЕ от циментовия цех на промкомбинат „Камъшит" са в благородно предконгресно съревнование. Малкият, но упорит колектив с ръководител Нягол Неделчев води упорита борба за преизпълнение на плановете и за даване на повече продукция от циментови изделия с високо качество. Цехът изпълни плана си за април пет дни предсрочно.

Всеизвестни са циментовите и мозаични изделия, изработени от сръчните ръце на майстора Марин Кулев Радуканов. Той винаги се стреми да внедри все по-нови и по-нови мозаични изделия в производството, защото те намират широк пазар в окръга и цялата страна.

Колективът даде дума в чест на Шестия конгрес на профсъюзите да произведе надпланова продукция за 3 500 лева.

Върбан ПЕТРОВ

С ПОГЛЕД КЪМ НОВИ ТРУДОВИ ДОСТИЖЕНИЯ

СИЛИСТРЕНСКОТО развойно предприятие „Оргатехника" е едно от челните в страната. Изработваните от него секретни каси и шкафове, както и трябно-стелажната мебел са известни навсякъде. Макар и с не много богат производствен опит, това промишлено предприятие в града ни вече си завоюва авторитет със своята качествена продукция дори и в чужбина. Неговите експонати получиха висока оценка на изложбата на технически предмети в Москва миналата година.

Многочисленият колектив на РП „Оргатехника" работи ритмично и с голямо усърдие. Планът по обема на продукцията за тримесечието на тази година бе изпълнен 100,9 на сто. Сега работниците полагат усилия да се наредят на едно от челните места сред промишлените предприятия в окръга. Те с радост посрещнаха призива-обещание на двадесетте столични предприятия от промишлеността, строителството, транспорта, търговията и селското стопанство за преизпълнение на народностопанския план през тази година и за достойна среща на Деветия конгрес на Българската комунистическа партия.

Импулсирани от достигнатите успехи в промишлеността и разкрилите се възможности за преизпълнение на плана през 1966 година, работниците от предприятието обещаха да преизпълнят годишния си план с 20 000 лева, да произведат чиста продукция за 494 000 лева и да реализират печалба в размер на 121 000 лева.

За изпълнението на това обещание са набелязани редица организационно-технически мероприятия. Колективът е решил две от производствените бригади да получат, разбира се по достойнство, званието бригади за комунистически труд. Ще бъдат създадени осем социалистически бригади за технически прогрес и две рационализаторски бригади, които ще помогнат твърде много със своята дейност на останалите в овладяването на необходимите производствени процеси, за издигане по-високо авторитета на марката на предприятието. През тази година се предвиждат също така да се внедрят осем рационализаторски предложения с общ икономически ефект над 4 000 лева.

В дните пред VI конгрес на професионалните съюзи в предприятието се води съревнование между бригадите за спечелване на първото място в изпълнението на плана. С най-добри постижения досега могат да се похвалят бригадата на Стефан Митев, която изработва секретни каси за документация, и бригадата на Борислав Костов, произвеждаща трябно-стелажна мебел. Тези две бригади увличат с примера си всички останали в борбата за достойно посрещане на Деветия конгрес на Партията, за рапортуване с нови трудови успехи.

Ясен ПЕТРОВ

КОМСОМОЛСКИЯТ МАШИНОСТРОИТЕЛЕН ЗАВОД В СИЛИСТРА

Осъществяването на генералната перспектива, която VIII конгрес на БКП начерта, предполага наличието на висококвалифицирани кадри. Източник на тези кадри се явяват нашите техникуми и професионално-технически училища.

Но какви са формите на работа в подготовката на младата техническа смяна? Новият етап на обществено развитие изисква от нас висока умствена, научно-техническа и културна подготовка. А темите, предвидени в учебно-производствените планове, не са в състояние да покрият тези високи изисквания. Това налага активното и целенасочено съдействие на Комсомола, чрез неговите интересни, разнообразни и полезни методи и форми на работа. За разширяване на познанията в областта на техниката и създаване на творческо отношение към нея почти във всички училища работят различни технически кръжоци. Те са добро средство за изучаване на новата техника и технология на производство. Но необходимостта от масово овладяване на техниката не може да се задоволи с тях. В повечето случаи липсата на материална база или пък връзка с производствените предприятия се явяват като пречка за изпълнението на непосредствените производствени задачи, за повишаване на практическите умения и трудови навици. Затова се налага използуването на нови форми на масова работа с комсомолците по овладяване на теоретическите и практически знания, като клубове по интереси, комсомолски машиностроителни заводи и конструкторски бюра към тях и др.

За да бъдем по-убедителни, като изтъкваме резултатността на тези форми, ще разгледаме работата на комсомолската организация при Техникума по механотехника в гр. Силистра. За разлика от съществуващите и в други техникуми в страната такива заводи, неговата структура бе построена на съвсем различна основа.

Цялата производствена дейност на завода се ръководи и направлява от административното ръководство от ученици, включващо длъжностите: директор, гл. инженер, началник производство, главен конструктор. То се назначава от ученическия комитет, който следи дейността му чрез периодични информации и отчети. Структурата на комсомолския машиностроителен завод се базира на принципа на ученическото самоуправление.

Производствените отношения и тези между работници и администрация се регулират от Правилника за вътрешния ред. Според него приемането на курсисти в завода става по строго определени изисквания, на които трябва да отговаря всеки кандидат: Да бъде член на ДКМС и активно да участвува в мероприятията на своето дружество. Да има успех, не по-нисък от добър (4). Да е добър производственик. Да е прилежен ученик.

Именно тези високи изисквания оказват своето мобилизиращо въздействие върху курсистите за повишаване на собствената им обща и техническа подготовка. Осъществява се една съвсем конкретна изява на обучението по практика, активно участие и творческо включване на комсомолците от Техникума в учебното производство, възпитаване у тях чувство за отговорност към качеството и техническото съвършенство на произведената продукция.

Комсомолският завод в нашия град за разлика от другите учебни заводи в страната работи по свой, отделен производствен план. Той допълва учебно-производствения план на Техникума, без да представлява част от него.

Казаното по-горе за пълно ученическо самоуправление се потвърждава от факта, че курсистите работят в завода напълно самостоятелно, без участието на преподавател. Най-активно участие в работата му вземат пионерите на техникума — сегашните трети курсове. И за да не бъдем голословни, ще спомена някои елементи от производствения план на завода. Най-напред, че общата сума на неговото производство надхвърля 20 000 лева, включващо производството на около 70 шмиргелови апарати, пускане в действие след основен ремонт на наличните двигатели с вътрешно горене, производство на 100 трансформатора за лентолепачки и още 60 за локално осветление на шмиргелите, както и други ремонтни операции.

Голяма част от този обширен и твърде напрегнат производствен план е вече изпълнена. До настоящия момент са произведени над 50 шмиргели, пуснат е в действие лек автомобил „Школа" и предстои пускане на лек автомобил „Варшава" и един мотопед.

Активно участвува в работата на завода и изграденото към него конструкторско бюро от над 50 курсиста, които се занимават с изготвяне на работните чертежи на произвежданите детайли. Освен това, то оказва ценна помощ и на конструкторите от ДМЗ „Стомана" при копиране на различни чертежи, изготвя нагледни средства и помагала за кабинетите, като показня чертежи, схеми и други.

Наскоро ще започне работа с перспектива за развитие до края на последния IV курс клуб на младия конструктор под ръководството на инж. Георгиева. За разлика от конструкторското бюро, неговите задачи са чисто творчески. Младите конструктори ще разработят проект на машина за анодно рязане на металите. И ние вярваме, че техният труд не ще отиде напразно.

Приятно е да наблюдава човек с какъв ентусиазъм, с какво старание, с каква любов работят комсомолците в отделните цехове.

За отбелязване е обстоятелството, че ученическият комитет не подценява и ролята на материалния стимул за разширяване влиянието и популярността на комсомолския завод. Така например в края на учебната година 25 на сто от заработената сума се разпределя между работниците-курсисти.

Един обективен анализ на работата на тази форма, приложена в Техникума по механотехника в Силистра, разкрива огромната й перспектива за развитие, изключителната й полза за производственото и нравствено възпитание на комсомолците.

За да бъде животът на комсомолските заводи по-пълнокръвен и неговата дейност по-резултатна, необходимо е да се преодолеят редица недостатъци и пречки, свързани с малката популярност и скептичното отношение на част от комсомолския актив, предимно на гимназиите, към тази форма на работа. Но наличието на правилно разбиране и доверие от страна на административните ръководства на учебните заведения и голямото и искрено желание за активна производствена дейност от страна на комсомолците компенсират някои временни пропуски в работата на заводите и създават подходяща атмосфера за развитието на богата и разнообразна производствена дейност, за разширяване на практическите умения и знания на комсомолците.

Димитър МАРИНОВ
Петко ВЪЛЧАНОВ

Из живота на комсомолските дружества

БОРБА МЕЖДУ СВОИ

НАЙ-НАПРЕД горскостопанските работници и служители от Дулово научиха за датата, на която ще се проведе Деветият конгрес на Партията. После радиото и вестниците съобщиха за призива на 20-те столични предприятия. Партийното, профсъюзното и административното ръководства се събраха и помислиха за показателите, които трябва да се включат в обещанието на колектива на стопанството в чест на Деветия конгрес на БКП, след което свикаха едно общо събрание и ги поставиха на обсъждане. Загорелите от пролетния вятър и слънцето лица на секачите светнаха: показателите бяха добре обмислени, създаваха условия за разгръщане на една благородна борба на горския мирен фронт.

— Добри са, добри са — чуха се одобрителни гласове сред работниците.

А работниците казват ли това, значи е така: тежестта винаги пада върху техните плещи.

Прочетоха ги още веднъж, за да ги запомнят по добре: „... да преизпълним обема на промишлената продукция за деветмесечието с 4 000 лв., на чистата продукция — с 3 000 лв., плана за печалбата — с 1 500 лв..."

Да направят туй, туй, туй — ясно, разбрано, но на практика ще срещнат много трудности, ще се родят спорове, неприятности...

— Борбата ще бъде между свои — побърза да се обади директорът на стопанството Стоянов, — но оспорвана. Нека да се имат предвид трудностите и да се работи съзнателно. Ние ще ви помагаме.

Под думата „ние" той имаше предвид партийното, профсъюзното и административното ръководства в стопанството.

* * *

Още в следващите дни партийният секретар Симеонов свика партийната организация, за да приеме партийно-политически мероприятия за изпълнението на обещанията. Два-три дни след това бе извършена разстановка на комунистите по производствени участъци. Не остана обект, в основното производство на който да няма комунист.

В тевтерчето си директорът Стоянов бе записал: „...да се наблегне много на икономията на дървесина". По-надолу той бе подчертал с червено мастило: „Да се обръща особено внимание на битовите въпроси на работниците". Двете задачи според него съдържаха всичките останали показатели от обещанието.

— Знаеш ли какво, Стоянов — спря го в хола на Управлението един ден партийният секретар. — Имам едно предложение, което искам да обсъдим.

— Кажи — усмихна се директорът.

— ...Така да организираме работата си, че почти всеки ден да посещаваме хората по обектите. Засилват се връзките ни с тях по този начин. Вниманието към хората...

Симеонов отвори листа с мероприятията, които носеше в джоба си, и прочете:

— ...Всяко тримесечие да разглеждаме изпълнението на обещанието на открито партийно събрание... Концерти за първенците... Снабдяването на работниците със списания и вестници... Кът...

— Ясно — прекъсна го Стоянов. — Това, което сме намислили, ще стане.

То вече става. Работниците по обектите неспирно се трудят, осъзнавайки важността на задачата пред Деветия конгрес, подкрепяни от партийното, профсъюзното и административното ръководства на стопанството. Гласовете им се сливат с тези на славеите. Мирисът на горските цветя и билки ги упойва. Горската прохлада им дава нови сили, за да не се посрамят.

Никола НАНЕВ

НОВИ КНИГИ

Захари Стоянов. АПРИЛСКОТО ВЪСТАНИЕ. Из „Записки по българските въстания". Издателство „Народна младеж"

Иван Василев. СТОИЛ ВОЙВОДА, биографична повест. Издателство „Народна младеж".

Комсомолката Николинка Петкова от ДИП „Добруджа" — Силистра работи на 6 стана. Изпълнява трудовата си норма 169 на сто. Произведената от нея продукция е висококачествена.

Снимка: Вървбан ПЕТРОВ

Отличникът от стоманения строй

МЛАДШИ-СЕРЖАНТ Ангел Христов Наков е роден в село Белица. Син е на трудолюбиви кооператори. Неговият баща Христо Наков дълги години е работил в стопанството, а сега е бригадир в ДЗС — Нова Черна. Много пъти е награждаван за преизпълнение на плановете. От него Ангел Христов е наследил упоритостта и трудолюбието. Като своя баща и той в поделението, в което служи, е пример за останалите бойци. Отличник е по бойната и политическата подготовка.

— Закалката си получих като тракторист — казва младши-сержант Ангел Христов. — Суровите условия на работа в стопанството през различните сезони на годината ме направиха твърд и издържлив.

За добра служба той бе изпратен и завърши с отличие курса за механик-водач на танк. Трактора той смени с танк, защото така налагат интересите на Родината. Той трябва да бъде готов да я защити от враговете, ако това се наложи. Това Ангел съзнава много добре и се учи непрекъснато. Помага и на другите да усвоят бойното майсторство. Екипажът на танка, на който Ангел е механик-водач, се бори само за отлични стрелби. Постиженията му досега — добър и отличен — показват, че задачата, която си е поставил, ще бъде изпълнена.

Крум САВОВ

В помощ на Родината

ПИОНЕРСКИЯТ отряд „Васил Левски" при училище „Макаренко" в гр. Силистра е единен и сплотен във всяко отношение. Учениците от него събраха 15 кг мед, 15 кг месинг, 48 кг алуминий, 54 кг чугун и 132 кг желязо, които продадоха и взеха от всичко 68 лева. Проявиха се Диана, Генко, Васил, Нурхаян и Гюлсери. С получените пари ще бъде организирана екскурзия по Черноморието за опознаване на този хубав кът от нашата Родина.

Валери ТОДОРОВ

70 години

СИЛИСТРЕНСКА ПАРТИЙНА ОРГАНИЗАЦИЯ

Начало на работническото и социалистическо движение в Силистра

СЛЕД освобождението на България от турско робство Силистренски окръг включва в състава си околиите: Силистренска, Дуловска (Аккадънларска) и Тервелска (Курт-бунарска), простиращи се на територия от 2 783 кв. км.

Към 1 януари 1888 год. окръгът има 107 637 жители. Градът Силистра отделно наброява 2 524 домакинства с 11 411 жители. Тутраканска околия през този период административно се числи към Русенски окръг, обхваща територия от 1 018 кв. км и наброява 35 227 жители. Градът Тутракан отделно има 7 926 жители.

Дълбоките обществено-икономически и класови изменения, настъпили след освобождението на България, важат и за Силистренски окръг. И тук земята се раздробява и преминава в ръцете на селяните било чрез изкупуване или по революционен път. Но поради особеното стратегическо и географско положение на Силистра тук дълго време не се инвестират по-значителни капитали. Единственото за времето си по-забележително промишлено предприятие е кожарската фабрика на Стоян П. Табаков, основана през 1870 година.

Турският феодален строй спъва проникването на прогреса в окръга. Земята се обработва по най-примитивен начин, както е запомнено от преди: оре се с дъвено рало, не се наторява, а се оставя да „почива" на угар по 2-3 години неизползувана.

Едва към 1885 година, когато капитализмът в България започва ускорено да се развива, тук и таме в някое село се доставя по един железен плуг или земеделска машина. Към края на 1887 година в окръга са закупени едва 399 железни плуга. За нови земеделски оръдия и машини нашироко се заговорва през 1892 година. Броят на закупените железни плугове достига 1 800, започват да се използуват веялките, а също и триорите за почистване на семената. Но мнозинството от селското население, обедняло от хищническата експлоатация по време на турския феодален строй, не разполага с пари, за да си закупи нов плуг или машина. И тъй като в окръга още няма развити кредитни институти, селяните прибягват до заеми от лихварите и зеленичарите, чийто брой бързо расте особено в градовете Силистра и Тутракан. Съществуващите земеделски каси в Силистра, Тутракан, Дулово и Тервел още не разполагат с достатъчно капитали, за да посрещнат нуждите на всички селяни. Вилнее и корупция сред самите служители на земеделските каси.

От друга страна данъчното бреме от година на година става все по-тежко. Селяните са измъчвани безмилостно от безкрайни ангарии. В селото царят нищета и невежество. Хората отбягват да си дават децата в училище, за да им помагат в работата. Затова и броят на неграмотните не намалява. Така, към 1 януари 1888 година неграмотните в Силистренски окръг са около 90 на сто. От медицинска помощ населението почти не се ползува.

Попаднали в ръцете на лихвари и зеленичари и под бремето на данъците, селяните бързо обедняват. Затова че не могат да погасят заемите си в определения срок, лихварите продават имотите им на публичен търг. Цели страници от излизащите по това време вестници са изпълнени с обяви на съдия-изпълнителите за публични продажби на конфискувани по съдебен ред от лихварите земи и други имущества. Голяма част от селяните остават без земя. Един от тях става ратай на чифликчиите, други отиват да търсят работа в града.

Не е по-добро положението и на градското население. След Освобождението и особено след 1885 година капитализмът в България започва да се развива по-бързо, занаятчийските стокови изделия не се търсят на пазара. Бързо си пробиват път промишлените стоки, произвеждани в новооткритите фабрики в страната или внесени от чужбина (предимно от западните страни). Пропада занаятчийското съсловие. Докато през 1887 година занаятчиите в окръга са били 954, към края на 1891 година са 887, или само за 4 години броят им намалява с близо 8 на сто. Разорените занаятчии стават наемни работници.

Поради своето особено стратегическо и географско положение градът Силистра и окръгът не привличат вниманието на по-едри капиталисти. Години наред след Освобождението в Силистренски окръг не настъпват по-значителни изменения в икономиката. Болшинството от населението в града и селото има мизерно съществуване. Все още няма рязко определена работническа класа. Към 1900 година в Силистра още не са създадени едри предприятия и капитали. В окръга се ширят няколко алчни лихвари, които са заробили едва ли не целия Делиорман.

Зеленичарите стават най-опасните паразити в окръга, те изсмукват и последната капка кръв от жилите на нещастния селянин. Като издига глас против това голямо обществено зло, силистренският вестник „Справедливост", в статия от 30 април 1906 година, озаглавена „Едно зло, против което трябва да дигнем лек" пише, че през 1900 година Ради Терези Герчев от с. Малка Кайнарджа е взел от Георги Кърджиев, лихвар от гр. Силистра, 30 крини жито и 220 килограма брашно. В уговорения срок Ради Т. Герчев не е можал да изплати взетото, поради което Кърджиев го осъжда: взема изпълнителен лист, описва му 30 декара нива, два декара лозе и една къща, извършват се всички формалности, провежда се публичната продажба и понеже... „не се явяват купувачи", Кърджиев иска възлагане то на тия имоти върху него, което и става. По същия начин се ограбват и градски жители, които неволята е хвърлила в лапите на лихваря.

Търговията в окръга се извършва главно с пшеница и други селскостопански стоки. Прочути са силистренската скеля и мази. Външни капиталисти не е имало. Няколкото моторни мелници, примитивни керемидарници и тухларници едва смогват да задоволят нуждите на населението от окръга. Едрата буржоазия към 1900 година още не представлява тук силна обществена класа. Решаващо влияние има дребната занаятчийска и земеделска буржоазия. Обикновено широките народни маси представляват покорна рая, поради което лесно стават плячка на тогавашните управляващи партии.

До 1900 година в окръга промишлеността е предимно ръчна—домашна, за задоволяване нуждите на домакинствата от вълнени и памучни тъкани. Причините за това са от една страна липсата на капитали, а от друга — откъснатостта на окръга от вътрешността на страната по липса на пътища и други съобщения. В окръга работят 27 парни мелници, 61 воденици и 246 вятърни мелници, 18 дарака за вълна, 123 казана за варене на ракия и др. До 1900 година само в няколко промишлени предприятия се наброяват до 10 работници. Останалите са малки работилници с по 2—3 до 4 работника, предимно деца от 10—12 годишна възраст. Наемните работници са подложени на страшна експлоатация и унижение. Надниците им се движат от 1 до 1,8 лева на ден, а работният ден достига 14, 16 и повече часа, за да си осигурят мизерно съществуване.

За пробуждане съзнанието на трудещите се в Силистренски окръг преди и след Освобождението решаваща роля играе училището. Първите български училища са открити — в с. Калипетрово през 1853 г., в гр. Силистра през 1855 г. и в гр. Тутракан през 1862 г. През 1880 година в Силистра се открива и държавно трикласно училище, а през 1890 година — педагогическо училище. Последните две учебни заведения привличат учители с по-голям образователен ценз, между които има и прогресивни. Чрез тях в Силистра и окръга си пробиват път социалистическите идеи още в най-ранните си години. В начало то социалистическата пропаганда се води индивидуално, поединично от ентусиазирани социалдемократи — учители и ученици от горните класове на държавното трикласно и педагогическото училище. В Силистра и Тутракан проникват първите социалистически вестници „Другар", „Работник", „Работнически вестник", както и общоделската преса. Тук функционират и три печатници: две в Силистра и една в Тутракан, в които се издават и печатат местни вестници и списания, брошурна литература и книги за прочит.

Между 1885 и 1912 година в Силистра се издават ежегодно по два до три вестника — седмичници и двуседмичници като: „Време", „Зора", „Велий свят", „Вила", „Свободна Добруджа", „Добруджа", „Самозащита", „Делиорман", „Делиорманска трибуна", „Доростол", списания — „Мисъл", „Народно училище", „Детска почивка", „Детска радост", „Кавал" и др. Макар и политически да са още неизяснени, редица от тези вестници се явяват в защита на интересите на трудещите се. В техните страници се изнасят потресаващи факти за грабежите на лихварите и зеленичарите, беззаконията и бездействието на властта, за мизерното положение на работниците и селяните.

Положителна роля за възпитанието на градското население играят и действуващите по това време културно-просветни дружества. Така на 1. IX. 1870 година в гр. Силистра се основава сегашното народно читалище „Доростол", записало в летописа си близо 100-годишна непрестанна културно-просветна дейност. В един от своите броеве от 1909 година в-к „Делиорманска трибуна" пише: „Читалище Доростол е най-хубавото дело, що града ни може да сочи за пример".

През януари 1886 година в Силистра се основава културно дружество „Деятел", което си поставя за задача „да съдействува за развитието на сценичното изкуство в България". По същото време в Силистра работи и македонското културно дружество, физкултурно дружество „Юнак", благотворително дружество „Доброжелателка". В Силистра и Тутракан развива дейност още от 1885 год. и дружество Червен кръст. Към 1900 г. Силистренски окръг, извън трите земеделски каси, работещи в трите околийски центрове — Силистра, Дулово и Тервел, и земеделската каса в Тутракан, има основани и 5 акционерни дружества: „Бъднина", „Напредък" и „Св. Георги" в гр. Силистра, „Нива" в с. Алфатар и Взаимоспомагателното дружество „Орач" в село Бабук. Независимо че имат капиталистически характер, тези дружества са от голямо икономическо значение, особено за земеделците, на които предоставят парични заеми със сносна за времето лихва от 9 до 12 на сто, докато от лихварите получават заеми срещу лихва 40—50—70 на сто, а дори и повече. Тези дружества приучват земеделските стопани и към спестявания, а също и на колективна борба против лихварите кожодери.

Социалистическата пропаганда в България по това време е насочена главно против вилнеещия в страната жесток политически режим на Стефан Стамболов, против лихварите и зеленичарите, против робската експлоатация на работниците от техните господари. Младите социалисти в Силистра още нямат своя организация. Те водят социалистическа агитация и пропаганда индивидуално.

Има обаче редица прояви, които сочат, че наистина в Силистра още от ранни години социалистическите идеи си пробиват път сред трудещите се хора. Така например под влиянието и ръководството на социалдемократите в Силистра на 8. X. 1893 г. работниците шивачи при З. Якобсон и Сие (тогавашен банкер в Силистра), 9 души, обявяват стачка против безбожната експлоатация. Извън това, че им се заплаща мизерно срещу труда, алчният за пари господар събира по 10 лева месечно за наем на дюкяна, в който работниците работят и живеят. Стачката завършва в полза на работниците. Като отразява значението на тази стачка, вестник „Другар" от 31. XII. 1893 г. заключава: „Ето какво прави съгласието на работниците. Нека нашите шивачи — парчеджии в София вземат пример от своите силистренски другари. Нека видят и всички други работници, че те могат винаги да си извоюват едно по-добро положение, стига само да са сдружени и сплотени в едно цяло".

(Следва)

6 МАЙ — ПРАЗНИК НА ОВЧАРЯ И ПАСТИРЯ

ЩАСТИЕ

ОМРЪЗНАЛО на стария овчар все подир овцете да върви. Решил да изучи сина си на занаят — по-леко да изкарва прехраната си. Тодор станал обущар, но другаде го теглело младото му сърце. Сред горите. Сред необятната шир на полята. При песента на чучулигите, при сладкото поблейване на ваклото стадо. Не минало много време и Тодор захвърлил обущарския чук, за да не се раздели досега с овчарската гега.

През 1949 година Тодор Токмаков станал овчар в ДЗС — Силистра. И макар че скоро ще наближи шестдесетте, той разказва за работата си с младежко увлечение и обич.

— Трудности, другарко, има навсякъде. Но аз намерих щастието си тук. От 100—110 овце съм получавал по 147 агнета. Много мляко над плана съм надоявал А златен медал получих за шилетата. По 7 кг вълна средно настригах през 1959 год. от тях. Миналото лято, на окръжната изложба, пак моите шилета получиха първата награда.

Бай Тодор изтри с шарена кърпа изпотеното си лице. Някак трудно му беше да разказва за себе си, но радостни искрици припламваха в черните му очи. Той разтвори кожения си портфейл и извади от него кичур бяла вълна:

— Ето, от последната изложба си я пазя. Повече от педя е дълго влакното! Я виж, каква е мека като кадифе. Най-хубавият плат от тази, от мериносовата вълна, тъкат фабриките ни. Близо по 10 килограма настригах от миналогодишните шилета. А някои дадоха и по 12 кг вълна.

— Няма ли да получиш пак златен медал за новия си успех?

— И сега съм представен за медал, но знам ли? От година на година изискванията се променят. Има и други стопанства с висок настриг.

Бай Тодор дълго разказва за пътя на своите успехи. За това как от мънички поема женските агнета. Как е свикнал да отгатва нуждите им — да ги „гледа като малки деца".

— Особено когато се запролети. Тогава трябва да знаеш кога да изведеш агнетата на паша. На кое място най-добре ще ги напасеш, коя трева е най-подходяща за тях. Не е лесно да се подготвят 155 шилета за бъдещи майки. И да си призная — не е и най-доходното за мен. Но за стопанството трябват добри овце, и трябва да се работи. Пък толкова години си изкарвам прехраната тук — заслужава си тази жертва. И момичетата си изучих. Голямата ми дъщеря се задоми и сега със зетя е в Съветския съюз. За докторка следва...

Заслужена бащинска гордост трепна в гласа на овчаря. Помислил ли е някога неговият баща, че синът му докторка ще изучи? Че ще блести на гърдите му златен орден и винаги ще бъде между първенците?

Бай Тодор прекъсна разказа си. Топлият пролетен ден го мамеше навън. Навън—по пътеката към кошарите. По пътеката на неговото щастие.

Стефанка СТАНЕВА

Обичан от всички

НАБЛИЖАВАШЕ пладне. Априлското слънце заслепяваше очите. Със заведущ фермата Димо Петров стояхме пред кооперативните овчарници на село Бабук. Чакахме да се завърнат стадата от паша. Времето минаваше бързо в дружески разговор. Скоро овчарите започнаха да се завръщат за обедното доене. От отсрещния хълм се зададоха стада овце. Те навлязоха в една малка падинка и за миг се изгубиха от погледа ни. Не мина много време и те отново се показаха близо до нас. Ясно се различаваха и стопаните им. Те бяха трима. Аз не ги познавах, но бригадирът ми разказа за един от тях, за този, който пръв изкарва своето стадо и последен го прибира от кара.

Той е русокосият и среден на ръст комсомолец Янко Жечев. Янко не е навършил още 28 години, но 10 от тях е посветил на овчарлъка. Още от ученик помагал на баща си. Щом завършил училище, дошъл във фермата. Поверили му стадо шилета. Той се грижел за тях с голяма любов и старание. Само за няколко години станал прилежен и старателен. Постарите и опитни овчари започнали да го уважават. Трудолюбието на Янко било пословично. Когато се върнал от казармата, той не оставил бригадира на мира, докато не му отделил ново стадо. Бригадирът познавал много добре упорития младеж и затова се съгласил.

След доенето Янко отново подкара овцете към полето. Изкара ли стадото на паша, той избира не само местата, където има повече трева, но гледа там да няма тръни, иначе ще настриже по-малко вълна.

Успехите на младия овчар след всяка година стават все по-големи. От 106 овце през миналата година Янко получи 119 агнета. Преизпълни плана за вълната с 60 кг, а за млякото с 60 литра. Сега от 104 овце той има 111 агнета. Планът за млеконадоя ще преизпълни. Досега е надоил 1 000 литра при план 5 300.

Не само в работата, но и към своите другари е добър Янко Жечев. Никога не се кара с тях, никога не ги нагрубява. Ръководството на стопанството неведнъж го е награждавало с парични и предметни награди. За добрите си отношения с хората той е обичан от всички кооператори в село Бабук.

Симеон КОЛЕВ

ОВЧАРСКИ РОД

ХУБАВО е да си баща на толкова синове. Като се съберат около тебе, сякаш те отраждат с твърда скала. Тогава, колкото и да почуква старостта, пред очите е все светло, а снагата — пълна с живителна сила.

И Стоян Костадинов от с. Кайнарджа гледа често с възторг синовете си. Гледа ги и се чуди. Кога избуяха! Невръстни деца бяха вчера. А ето ги сега, като нарамят лъскавите дрянови кривалци, като препашат кожените силяхи — същински юнаци за приказ. Може неговите ръце да са вече безсилни, може силата му полека-лека да го напуска, но нали кръвта му тече в жилите им — да му са живи и здрави.

Гледа ги бай Стоян, гледа тримата си сина — все лични момчета, все отбрани овчари. Та не е каква да е работа. Три тлъсти стада водят всеки ден пред себе си. Като водачи на една армия са. Като поемат сутрин към излаза, пропушва цялото село. Сякаш някаква страшна хала се вдига и поема към полето. Около им притичват строги и задъхани и вълкодавите. Звяр рядко може да припари по полето. Провисват едрите кучета червените си езици, ласкаво подвиват опашки край момчетата, сякаш искат да им кажат на своя неразбран език: . . . „Шом сме тука, няма страшно. Ще пазим ваклушите..."

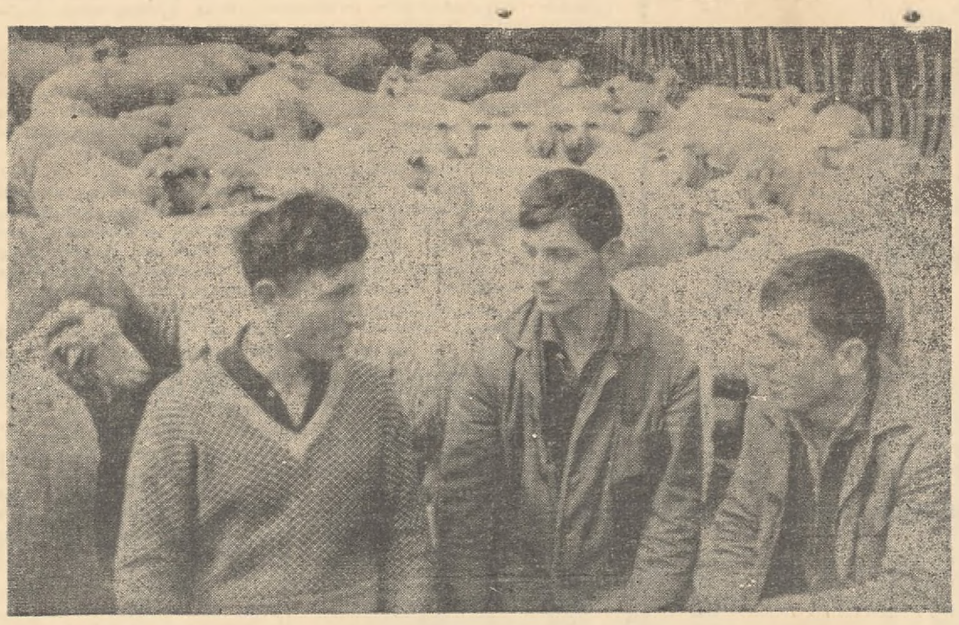
Като изпроводи тримата си сина с трите стада, бай Стоян Костадинов сам подкарва стоте шилета пред себе си. Зад него остават пустите кооперативни кошари, сякаш никога не са подвиквали в тях хора, сякаш никога не са бляли в тях агнета. . .

Шилетата не са като овцете. Бързи са стъпките. От година на година все по-трудно му става на стария овцевъд да ги догонва. Но той не губи кураж. Като под мине нозе от умора, няма да пропадне овчарлъка я. Има кой да продължи занаята му. Нали затова му блазосват кооператорите: . . . . „Хвала ти, трима синовчари, като три млади дъба..."

Като слуша тези хвалебствени думи, бай Стоян изведнъж разбра, че песента на хлопатарите е най-чародейната мелодия, която е слушал през живота си. Провесва овчарската гега на рамене, свие устни в малка фунийка и песничката сама се заизвива, игрива като палавия вятър, който рошн крехките листенца на букака.

Весело му е на овцевъда. Пък тър лъскавият овчарски кривак, сякаш не дряновица, а смок е провесил през рамо. Хей там, скрит зад непрогледната каделя от мъгла на „Бейорман" е едното му момче—Дойко. Четири години минават вече, откакто му поверих кооперативното стадо. В ниския яз пък на „Муртаза чаир" пладнува вторият му син—Костадин, а на „Муса орман" — Стоян. . .

. . . Ето че най-после шилетата забавиха ход. Попаднаха на крех ка тревица и тя ги поблазни с зеления си цвят. Е, нека попасат кротичките, пък той ще потърпи някак си на този силен вятър, който люто свисти и брули лицето му. Забива кривак бай Стоян във влажната пръст на излаза, подпира замръзналата си брада върху горния й край и застава безмълвен като изтукан — така както си почиват овчарите открай време. Пустата му радост — само да се поспре за миг и ето я довтасва като палаво птиче. Знае овцевъдът къде е гнездото на това птиче — долу в селото. Там е построил той две тухлени къщи. Една до друга ги е наредил — като за показ. Кой отгдето мине, току се спира и ги оглежда. Едната — за двамата му сина, другата за него и за третия. След някой друг месец може и кола да им купи. Той е вече човек на възраст — нека поне те да поживеят. . . . Е, разбира се, всичко това става с пари, а не с вятъра, който духа тук на кара. Нали затова са запретнали ръкави, и той, и синовете му. На някому овчарската работа се струва трудна, на другиго — срамна и не-

Тримата сина на Стоян Костадинов

и за какво ли да мисли толкова. Агнилото вече привърши, планът за млеконадоя вече се преизпълнява, от всяко стадо по десетдвадесет овце близначи. А агнетата — все завъртяни, все хубавички мериносчета. Като ги пуснат вечер при овцете, сърцето на стареца се напълва с умиление. Гледа ги как се шмугват в стадото, как търсят майките си — досущ като хората . . .

. . . Свисти срещу пролетния вятър, а на овцевъда му е топло. Как ще не е, като синовете му са до него. Като синовете му са до него. Като синовете му са до него.

ТЕЛЧАР — ПЪРВЕНЕЦ

НЕУМОРИМ е комсомолецът — гледач Слави Иванов. Той се грижи за 30 телета над 6-месечна възраст.

Между другарите си в ширковското стопанство той се нарежда на едно от първите места по получаване на висок прираст. Така през първото тримесечие на тази година той достигна 1 739 кг прираст, вместо планираните 1 200 кг.

Трудолюбивият младеж обича да се вслушва в съветите на специалистите, които са първи помощници на животновъдите.

В дните пред IX конгрес на Партията Слави Иванов работи така, че да намине постигнатото, като завоюва първо място в провежданото съревнование.

Белчо ГЕБЕШЕВ

Постигнатото насърчава

ИЗМИНАХА вече четири месеца, откакто в овцефермата в с. Правда се започна работа по изпълнение плана за 1966 година. Предстоеше да се положи небивало старание в ежедневната грижа за многобройни те стада, за да се удържи с чест плановата програма. Животновъдите запретнаха ръкави и заработиха по мъжки, така, както им диктуваше съвестта и дълга. Трябваше да получат от овцете 1 120 агнета и 14 тона прираст.

Тези дни животновъдният бригадир на селото Сабит Салимов направи пореднага равносметка от извършената досега работа и констатира с радост пред животновъдите, че вместо планираните количества животинска продукция са отчетени: 1 147 агнета и 15 700 кг прираст.

Радослав РУСЕВ

Сеитба и следсеитбени грижи за соргото

ГОЛЯМАТА засухоустойчивост и невзискателност на хибридното сорго за зърно правят тази култура много перспективна за нашето селско стопанство, особено за засушливите и с по-бедни почви райони.

За да може соргото да прояви своите високопродуктивни възможности, трябва да се познават много добре неговите биологични изисквания и да се приложи най-подходящата агротехника при отглеждането му. Във всички стопанства, където през миналата година то е отгледано правилно, са получени с по 150—200 кг в повече зърно на декар от царевицата. Сега в страната ще се засеят около 500 000 декара сорго от хибридите НК—125, НК—210, НК—300, РС—610 и ТХ—7078.

С предсеитбената подготовка на почвата трябва да се цели унищожаването на плевелите в максимална степен и добро аериране на почвата. Подравняването на площта, разтрошаването на буците и премахването на гребените и разорите са от съществено значение за качествената сеитба. Семената на соргото са дребни и при недобре подравнен терен попадат на различна дълбочина, никнат, развиват се и узряват неравномерно. Ето защо е необходимо да се извършат минимум 3 предпосевни култивирания, като последното се извърши на максимална дълбочина 6—8 см, напречно на сеитбата.

На декар следва да се разхвърлят по 20—25 кг амонячна селитра, като да се дадат еднократно с последната предсеитбена подготовка. Ако кооперативните стопанства не разполагат с азотни торове по време на сеитбата, същите могат да се дадат под формата на подхранване с първото машинно окопаване.

Сеитбата трябва да започне при температура на почвата на дълбочина 10 см — 12—15оС. При нашите климатични условия тя може да започне в края на април и да завърши най-късно до 10 май. Не е желателно закъсняването на сеитбата, понеже това води до по-голямо нападение на посева от листни въшки и бактериоза, забавя се узряването и се затруднява прибирането и съхранението.

Сеитбата може да бъде обикновено редова или пунктирана. Тъй като с обикновените редови или ботушкови редосеялки посевната норма се регулира трудно и семената се изсяват неравномерно, винаги се налага прореждане на посева. Това е извънредно трудоемко мероприятие и практическото му извеждане се извършва много трудно. Затова във всички случаи трябва да се предпочита пунктираната сеитба. За целта могат да се използуват прикачните или навесни квадратногнездови сеялки за царевица или дори цвеклосеялки, с каквито разполагат някои кооперативни стопанства.

Сеитбата трябва да се извърши на 6—8 см дълбочина. По-плитко заравяне, на 3—5 см, може да се допуска само при много добре овлажнена почва. Тъй като лапзгачите на ботушите на квадратногнездовите сеялки залагат семената на дълбочина 10—12 см, а понякога и повече, обикновено преди сеитбата се налага едно валиране. Това се определя конкретно в зависимост от състоянието на почвата.

Междуредовото разстояние не е от съществено значение при отглеждането на соргото. Опитите показват, че то може да се отглежда на 50, 60, 70, или 80 см. Когато се запазя една и съща бройка растения на декар, не се наблюдава практическа разлика в добивите при различните междуредия. По-широките междуредия са за предпочитане, понеже осигуряват по-голяма степен на механизация при прилагането на следващите агротехнически мероприятия. Ние препоръчваме междуредие 70 см, при което машините за отглеждането на царевицата и соргото се уеднаквяват.

Оптималната гъстота на посева е важно условие за получаването на високи добиви. В условията на Института, на излужен черноземен, най-подходящата гъстота е 20 000 растения на декар. На по-бедни почви и по-засушливи райони тази гъстота трябва да бъде 15 000—18 000. Тази голяма, според досегашните представи гъстота, осигурява по-голяма едновременност при узряването на посева. В по-редките посеви растенията братят по-силно, а братята узряват значително по-късно от централното стъбло и освен това се развиват повече плевели. Тъй като полската кълняемост на соргото е доста ниска — 60—65 на сто, то за да се получат 20 000 растения трябва да се изсеят около 30 000 семена. На практика обикновено се сее по 0,8 до 1 кг семе на декар.

Пунктираната сеитба налага да се вземат всички предпазни мерки срещу унищожаването на семената от болести и неприятели. Семената, които се получават от САЩ, са винаги обеззаразени. Една част от семената от хибридите РС—610 и ТХ—7078 се получават в стопанствата необеззаразени. Те обезателно трябва да се третират с хексахлоран, хептахлор или други препарати срещу неприятели и с ТМТД или други органоживачни препарати срещу гъбни заболявания.

След сеитбените грижи за соргото се цели да се създадат оптимални условия за нормално и дружно поникване и бърз растеж на младите растения. След сеитбата трябва да се извърши валиране, а 3—4 дни след нея брануване с ротационна мотика или леки брани напречно на редовете, за да се разрохка и аерира повърхностния почвен слой и унищожат никнещите плевели. След поникването, във фазата 3-и —4-и лист, се извършва още едно брануване. Това са много важни мероприятия за соргото, тъй като го предпазват от най-опасните му конкуренти — плевелите. Все с тази цел, в тази фаза трябва да се извърши и пръскане с хербициди. Най-добре е да се използува „Ширпц-хормиг" (2, 4—Д), в доза 60—80 гр на декар. Соргото е по-чувствително от царевицата към хербицидите и над тази граница не бива да се минава.

Младите посеви се нападат често от хоботници и особено много от листни въшки. При нападението от хоботници посевът трябва да се напраши с хексахлоран или други препарати. Най-добре е да се направи едно превантивно прашене, като веднага след поникването се напраши по една ивица от всички страни на блоковете. Ако нападнатият от листни въшки посев не се забележи навреме, те са в състояние само за 2—3 дни да го унищожат. Затова след поникването трябва да се организира ежедневно наблюдение на посева и при нападение да се пръска незабавно с тиофосфорни препарати, което може да се комбинира с пръскането с хербициди.

По-нататъшните грижи се свеждат до провеждането на 2—3 окопавания с машини. Соргото е култура с много големи възможности. През следващите 1—2 години, то ще заеме 30—35 на сто от площта на царевицата, която ще се отглежда на най-подходящите за нея поливни и по-богати почви.

Иван Г. ИВАНОВ — научен сътрудник в Института по пшеницата и слънчогледа край Ген. Тошево

Нашата търговия през погледа на потребителя

РЕКЛАМА? ДА, НО КАКВА?

РАДВАЩО е, че през последните няколко години търговската мрежа в Силистра се разшири и обогати много. Това развитие трябва да се разглежда преди всичко в количествен аспект — без изключение всички магазини в града буквално са претрупани със стоки в най-богат асортимент. Успоредно върви както откриването на нови търговски обекти, така и преустройството на някои от старите. Естествено е, че този напредък е предизвикан от нарасналата покупателна способност на населението и от възможностите на промишлеността и стопанството да задоволяват нуждите с разнообразни стоки и продукти. И именно във връзка с тях ние откриваме едно черно петно, което разваля всичко.

От стари години е известна поговорката „Рекламата е душата на търговията". Може би някой би казал, че тя се отнася към забравената частна търговия, но би сгрешил. Рекламата е била и ще бъде важен фактор в дейността на търговските работници и не бива да бъде омаловажавана, както става днес в Силистра.

Когато отидем в друг град, често пъти спираме вниманието си на добре оформените витрини на магазините. На тях умелата ръка на художника умерено е изложила една част от продаваните стоки, като се чзтъква най-търсеното за момента. В този случай като положителен пример при нас може да се посочи универсалния магазин. Съобразно със сезона, с вкус подредените стоки привличат купувачите към себе си. Нарисуваните есенни листа, снежинките или щъркелите винаги са в унисон с изложените стоки. В известна степен това може да се отнесе и към текстилния магазин срещу кино „Москва". Добре, а по-нататък?

Магазинът за мъжка конфекция. Витрината му като правило е подредена винаги много лошо и се създава впечатлението, че първите попаднали под ръка артикули са нахвърлени или опънати с найлонов конец по нея. Вечер, както би трябвало да отговаря на големината й, е необходимо тя да бъде окъпана в светлина. Вместо това на шнуровете си висят само пет изгоряли крушки. Срещу конфекцията има някакъв трудно определим магазин. В него се продават стоки, като се започне от дюшеците и се свърши с детските велосипедчета и силовите зайчета. Когато се влезе вътре, не може да се разбере къде се намираш — в магазин или склад. Може би това е своеобразна реклама на безразборията и „вкуса" на тези, които организират търговията. Често пъти, изглежда пак с рекламна цел, витрините са пълни, като кош, с каски за мотористи или други дреболии.

Продължаваме по ул. „Г. Димитров", където магазинът за обувки прави добро впечатление с добре и пестеливо подредената си витрина. Малко по-нататък домашните потреби бързо заличават всичко. Зад стъклото са монтирани кокетни модерни полици, които стенат под тежестта на десетки еднообразни тенджери, сефертаси, котлета, тигани, чинии и точно осем бели нощни гърнета с капаци. . . Кому е нужно всичко това? Не може ли да се покаже на витрината само по един образец и при това с вкус да се намери мястото му? Толкова ли е трудно да се разбере, че е изключено да се показва всичко на витрината. Действително то е възможно, но буди само смях и съжаление към тези, които я подреждат, заедно с порицанието, което заслужават.

Първото място по безвкусица се държи от галантерията под бл. I. Впрочем към фирмата й би трябвало да се прибави още пасмантерия и кинкалерия. Като се започне от покривките за маса и се стигне до камъчетата за запалки, тук има всичко. Жалко, че не се продава и бензин за запалките. Само той липсва. Витрината не е чак толкова лошо офор мена, като се изключат разпънатите носни кърпи и прикованите с пирони покривчици. Но щом като влезе вътре, човек се чуди какво и къде да гледа по-напред. Каква е картината? Рафтовете прекалено много са наблъскани със стоки, а отпред те се покриват от: 11 отворени чадъра, 48 закачени дамски чанти (та дори и на пирони на вратата към скла да), в някои от които са пъхнати букети изкуствени цветя, 3 връзки черни колани, 8 еднакви найлонови шалчета, 15 покривчици (също еднакви), 15 розови четкодържатели и още какво ли не. Ще се каже, че това е пак реклама!? Може ли някой да отрече потребността й? Тя е нужна, но не така безвкусна!

В блок „Лилия" е открит нов железарски магазин, който е олицетворение на разхищение на място. По рафтовете му са подредени на един ред само муфички, халчици и какви ли не части в съжителство (?) със спортни артикули. В същото това време магазинът за мъжка конфекция (по начало предназначен за железарски) се задушава от отрупаните закачалки и няма място къде да се обърнеш. Не е ли и това още едно доказателство за липсата на стопански поглед?

Тясно се преплита с рекламата и така наречената сергийна търговия. Нямаме нищо против нея, но от сергийна тя е превърнатата от ГТП „Градска търговия" в панаирна, в най-лошия смисъл на думата. Срещу излишната вятърна мелница на ул. „Г. Димитров" е опънатата палатка за платове с намалени цени. Тя е пълна догоре , а освен това топове плат са натрупани на строшена пейка и разкривено шкафче до нея. Не стига това, но и самият продавач често се провиква с пълен глас или пък блъска едно дайре, за да събира клиенти. Срещу този „шедьовър" на търговска дейност има още павилион за дреболии, обкичен като сурвакница с шалчета, мрежи, кърпи и т. н. и т. н. Към тях трябва да се прибави и малкия магазин за стоки с намалени цени срещу вулканизаторския цех на „Метал". Пред него на пирони са закачени рокли, сака и др., а в последно време и връв с нанизани чаши и найотгоре строшен супник. Това е пак реклама, нали? За да се подчертае тя, един грамофон цял ден проглушава ушите с маанета или пък Мирча Кришан разказва анекдоти. Щом споменаваме за тези „търговските бисери", не бива да забравяме и количката с дребни стоки пред ТПК „Дунав", и грубоскованите полици с дамаджани до универсалния магазин, и палатката за сладък памук до новостроящия се търговски комплекс.

Като корона на силистренската търговска реклама служат отдавна изгасналите неонови надписи над магазините. От над 20 светят само няколко. Между тях има и такива ЕСО И ИБА и др. Сигурно „Градска търговия" се страхува те да не хвърлят светлина върху рекламната му дейност. Защо ръководителите му не се погрижат и за нея? Наред с подобряването на културното обслужване, набавянето на стоките и откриването на нови търговски обекти, те са длъжни да се стремят и към хубавата, съвременната, с вкус организираната реклама. Те трябва да помнят, че правилно рекламираната стока сама намира купувача си. А погледнато и в друг аспект, хубавата, естетически издържаната реклама променя вида на града, прави го по-приветлив, по-красив, окъпан вечер в светлина наш, нов град.

Георги УЗУНСКИ

Поетическият свят на П. П. Славейков

Винаги ме е вълнувала личността на този наш поет. По силата на волята и твърдостта на характера си, той може да се сравни само с Гео Милев. Физическата немощ на поета не успява да срази неговия дух. У него често срещаме песими зъм и разочарование. Но оптимизмът, светлият поглед, вярата в живота надделяват. Някаква вътрешна свобода, увереност и разумна целеустременост лъхат от неговата личност.

Обвиняват Славейков в индивидуализъм и символизъм. И с право. Но тъкмо той най-рязко осъди символизма. В творчеството си той наистина има произведения, пропити с индивидуализъм. Но той създаде и едни от най-хубавите лирически песни, светли и чисти като природата.

Славейков е преди всичко поетсъзерцател. Съзерцанието е неговата същност. Дори и в чудните песни от „Сън за щастие"! По този път той успя да разкрие своя широк поетически свят, да превъплъти себе си в десетки герои, където остави частици от сърцето си. Отгук иде и онзи дял в поезията му, който ние определяме като философски. Тука авторът често греши, но той винаги е искрен. И... уверен в себе си.

По наследство Славейков получава голяма обич към народното творчество. Няма да сгрешим, ако кажем, че от него поетът се учи най-много на жизнелюбие и висока нравственост. В произведения като „Неразделни", „Чумави", „Коледари", „Ралица" Славейков показва не само народната душевност и еги чност, но и силата на таланта си, умението си да се учи от народната песен.

Има една област в творчеството на поета, която недвусмислено показва отношението му към съвременността. Става дума за неговата социална и сатирична лирика. Макар и малка по обем, ние я ценим много, защото в нея още веднъж се откроява личността на поета. Непримирим към обществените недъзи, остър към тези, които бързо забравят най-заслужилите — борци те за свобода, удрящ безпощадно по българския монархизъм, излъчващ една вътрешна свобода и спра ведливост — такъв е Славейков в тези творби.

През целия си творчески живот поетът се блазнеше от една велика мисъл — да напише народна епопея. И той пишеше. В последните дни от живота си, прогонен от България, запазил у себе си завинаги страшна омраза към монархията, Славейков написа последните песни. Последните песни на „Кървава песен". Поема-епопея! И тук неговата противоречивост не можеше да не проличи. Това не попречи обаче тази поема, единствена по рода си в нашата литература, да отрази още веднаж народния стремеж за свобода и волност. Ние можем само да съжаляваме, че смъртта на поета му попречи да довърши започнатото дело. Защото в последните си дни той признава, че иска отново да преработи поемата и да изобрази още по-ярко силата на народната борба за свобода.

С цялото си творчество, с богатата си личност и житейска непримиримост, Пенчо Славейков е наша национална гордост.

Васил ДОБРЕВ

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Пред световното първенство по футбол

Чакайте сюрпризи

— НИЕ твърдо вярваме в своите сили и затова на нашите съперници в Сандърланд и Мидлсброу няма да бъде леко. Особено в първите 25 минути на срещата, когато ние максимално използуваме своята скорост, и в последната четвърт, когато много наши съперници губят сили, а ние сме в състояние да играем в същото темпо, както и в началото. Приятно ще ни бъде да премерим сили с такива национални отбори като Италия и СССР, където футболът достигна забележителни върхове, и с националния отбор на Чили, който ние считаме за отбор от нашата класа. Никога преди не сме се срещали с европейски национални отбори и това е нашата слабост.

Тези думи са на треньора на националния отбор на КНДР Мюн Ре Хюн.

В КНДР футболът се ползува с огромна популярност. В страната са зарегистрирани 7 000 отбора и 25 000 футболиста. Националният отбор в сегашния си вид се организира през 1963 година. Понастоящем той безусловно е най-силният на континента. През миналата година корейците спечелиха у дома си турнира на ГАНЕФО, побеждавайки без изключение всички съперници, сред които бяха най-добрите азиатски отбори. В квалификационните срещи за световно първенство те буквално разгромиха в Пном-Пен австралийците — 6:1 и 3:1. След тази победа около 15 000 запалянковци посрещнаха своите любимци на пхенянското летище.

Малко някой от европейските специалисти е видял в действие националния отбор на КНДР. Най-квалифицирана оценка му дават бившият футболист на „Манчестер Юнайтед", днес играч в австралийския национален отбор С. Акерли, а също така и бившият състезател на пражката „Славия", сегашен треньор на австралийската „Прага" С. Камбал. Ето какво разказват те.

АКЕРЛИ: „Националният отбор на Австралия се готви за мача много солидно, в него бяха включени най-силните играчи на континента. Толкова по-голямо беше нашето разочарование. Корейците в сравнение с нас изглеждаха виртуози и играха с нас, както котка с мишка. Аз съм виждал много знаменити футболисти, играл съм с много отбори. При все това футболистите от националния отбор на КНДР бяха за мене един от най-трудните съперници в моята кариера".

КАМБАЛ: „По своя маниер на игра националният отбор на КНДР ми напомни българския отбор ЦДНА в неговите най-хубави години. Всеки от неговите играчи би могъл да играе в професионалните клубове на Европа. В нападението особено изпъква Хан Бон Дин. Много бърз и техничен, той има изключително силен удар."

Националният отбор на КНДР вероятно като никой друг участник на финала в Лондон се готви упорито за бъдещите мачове. Отборът ежедневно тренира по няколко часа. Запланирани са контролни срещи. Засега все още не е уреден календарът на срещите в Европа пред първенството. Предвиждат се няколко срещи в една от балканските страни, в ГДР и, вероятно, два мача с италиански отбори

из „ФУТБОЛ"

И в Цар Самуил футболът сред подрастващите е популярен спорт. Към училището е сформиран футболен отбор, който защитава честта му.

Спортна стрелба

В ЧЕСТ на VI конгрес на профсъюзите преди няколко дни се проведе междуградска среща по спортна стрелба между отборите на Силистра и Търговище. Състезанието се проведе по дисциплините: малокалибрена пушка — мъже, малокалибрена пушка — жени и малокалибрена пушка — юноши, прецизна стрелба с пистолет — юноши и пионери — с въздушна пушка.

Отборни победители при мъжете и жените излязоха представителите на Силистра, а при юношите — стрелците на Търговище. Резултатът от стрелбата с пистолет е в полза на силистренци. Още по-убедителна е победата на нашите пионери.

Крайният резултат от срещата а 4:1 за Силистра.

Александър МАРИНОВ

Вечер на физиката

В училище „Н. Й. Вапцаров" — Силистра бе проведена вечер на занимателната физика. На вечерта, организирана от VIII-в клас, бяха поканени дружествените бюра на осмите класове и отрядните съвети на пионерските отряди. Вечерта беше посетена от учителския състав на училището, физици от други училища и от ръководството на бригадата за комунистически труд „Д. Дончев" при ДИП „Пресови изделия" с бригадир Борис Йовчев.

При подходяща обстановка бяха демонстрирани опити.

Голямо оживление сред зрителите предизвика опитът на Георги Тодоров, който се обяснява със свойствата на телата да запазват състоянието си на покой.

Интересен беше и опитът, направен от Любен Петров при напрежение 4 400 волта без особена изолация на уредите и пособията.

Гостите останаха много доволни от вечерта, тъй като попълниха знанията си по въпросите на физиката.

Любен ПЕТРОВ

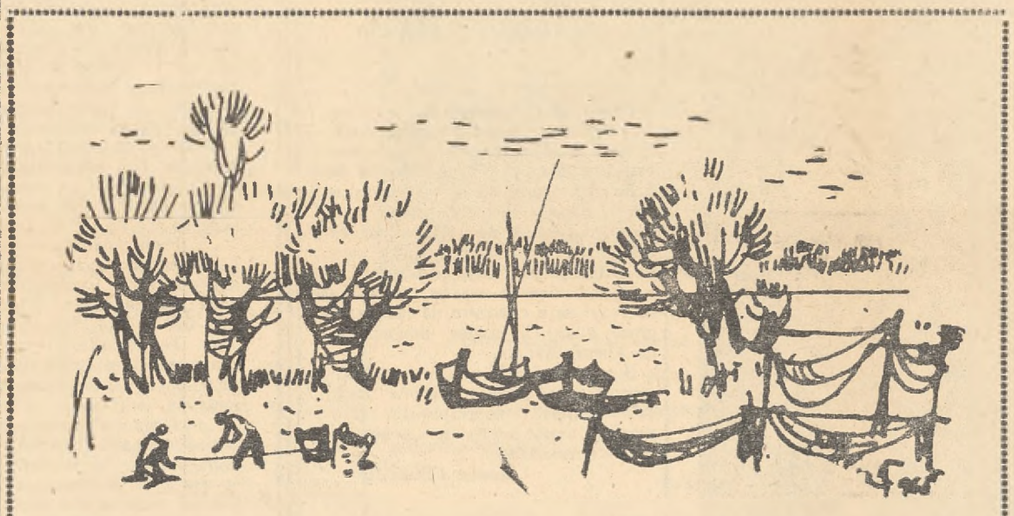
Постъпки, които красят човека

Преди няколко дни в село Грънчарово гостува турският колектив при читалището на село Скала. Вечерта, след програмата, прислужник-касиерката на киното Дочка Желева започна да почиства салона. Посетителите са се разотишли по домовете, когато комсомолката Дочка намира портфейла с десет лева и военна книжка. Притежател на вещите е Талят Касимов от село Грънчарово. Той е брънзнар. Издържа жена и две деца и за него десет лева не са съвсем малко пари.

Дочка занася портфейла и военната книжка в пълномощничеството.

Доволен и възхитен от постъпката на Дочка, Талят й благодари от сърце.

Стоянка ГЕОРГИЕВА

Йордан МАРИНОВ *ДУНАВСКИ ПЕЙЗАЖ*

ДЕН НА БЪЛГАРСКАТА ПОЩЕНСКА МАРКА

ПОЩЕНСКАТА марка се яви на бял свят през 1840 година като идея на англичанина Роуланд Хил.

Първата българска пощенска марка е издадена на 1 май 1879 година — началната дата на българската поща. Първите ни марки — известните „сантими" — са били отпечатани в руската държавна печатница в Петербург — сега Ленинград, като за сюжет на същите е послужил тогавашният държавен герб — лъв изправен на задните си крака и поради липса на българска монета, стойността им е била изразена с франк и сантим. Две години покъсно, пак в Русия, излизат нови пощенски марки със същия сюжет — изправен лъв, само че стойностите им са означени с новата българска монета лев и стотинки. Малко по-късно, през 1884 година нашата млада държава е започнала сама да печати марките. Оттогава нашата пощенска марка достигна значителни успехи както в тематичното си разнообразие, така и в художествено и в техническо отношение. Досега у нас са издадени над 1 500 различни пощенски марки, от които около 700 са излезли след 9 септември 1944 година.

Освен прякото им предназначение да служат като държавни таксови знаци, пощенските марки чрез изобразеното върху тях са и обект на колекциониране. И ето, вече от 126 години насам, пощенската марка влиза в колекциите на хората и е любимо занимание на близо 80 милиона души по света.

Колекционирането на пощенски марки е културно занимание, което доставя естетическа наслада и отмора, както за младежа, така и за стареца, за работника и интелектуалеца, за мъже и жени, за всички, независимо от тяхното материално или социално положение. Филателията развива у човека стремеж към познания, формира здрав мироглед и естетически вкус, приучва към търпение, наблюдателност, планов ост и към много още добродетели, еднакво нужни и в личния и в обществения живот. Особено важно е познавателното и научно-образователно значение на филателията за учащите се. Тя е ценен помощник на всички, които се учат. Тя помага неусетно и по един нагледен начин при усвояване на материали по география, история, естествени науки и много други дисциплини. По един крайно лек и приятен начин, тя помага за трайно обогатяване и опресняване знанията на учащите се.

Българските пощенски марки с разнообразната си тематика от разяват културното и стопанско развитие, пропагандират нашите социалистически завоевания във всички области на живота. Много правдиво вождът и учителят на българския народ Георги Димитров каза: „Нека не се забравя, че пощенската марка — това е визитната картичка на нашата страна пред външния свят..." И наистина, българските марколюбители чрез широка размяна на пощенската марка пропагандират далече зад граница нашите успехи в социалистическото строителство, плодовете и нейните природни красоти и курорти, обект на международен туризъм и пр. С това, те създават нови вътрежни приятели на страната ни из цял свят, разширяват и укрепват културните връзки на нашата страна с другите страни, допринасят за опознаване и сближение между народите и страните с различен обществен строй, спомагат за укрепване мира и дружбата между народите.

Народната ни власт отделя значителни грижи за насърчение то и покровителстването на филателията, на която гледа като на ценно средство за идейно и политическо възпитание на трудещите се, тъй като пощенската марка по пътя на осмисленото удоволствие, играе своята възпитателна роля.

С решение на пленума на Управителния съвет на Съюза на българските филателисти учредява се ДЕН НА БЪЛГАРСКАТА ПОЩЕНСКА МАРКА, чието честуване ще става в първия неделен ден на месец май, всяка година — месеца, в който е пусната първата българска пощенска марка в 1879 година. Тази годишнина, филателистите, ще празнуваме този ден за първи път на 14 май и по този начин ще поставим началото на една хубава традиция във филателния живот у нас. Това ще ни послужи за постигане на максимални резултати в масовизацията на дружествата чрез широка—агитационна пропаганда на филателното движение и популяризиране на родната ни пощенска марка.

Георги КАРАПАНАЙОТОВ
председател на филателното дружество в гр. Силистра.

— разказ —

ДВАМА ПРЕЗ ДЪЖДА

ТОЙ отвори вратата. Лъхна го мирис на ракия и тютюн. Погледът му се помъчи да проникне през сивкавите облаци, които забулваха всичко в кръчмата.

Около гъсто наредените маси бяха насядали планините. Дрезгавите им загрубели гласове изпълваха кръчмата с шумен говор и смях

Той тръгна с бавни крачки натам, където би трябвало да бъде тезгяхът, като не преставаше да се оглежда. Хората разговаряха увлечено, вдигаха от време на време чаши.

Кръчмарят, едър висок мъж с посребрени коси и грижливо поддържани мустаци, го изгледа изпод гъстите си, сключени вежди. Той почувствува как този поглед се вряза в него, стана му неловко, но не издаде вълнението си.

— Добър вечер. Сто грама сливова.

Кръчмарят се пресегна, взе чаша, поизтри в не дотам чиста кърпа и му наля.

— Ти да не си доктора бе? — запита той.

— Аз съм.

— Я глей, сякаш сте се наговорили с оня, предишния. Няма и седмица как той си обра круши те и ти идеш на мястото му ...

Той не отговори нищо. Огледа се за свободно място. Сега очите му бяха свикнали с дима и виждаше всичко в кръчмата. Навсякъде местата бяха заети, само на една по-голяма маса, около която стояха трима планинци, имаше два свободни стола. Отправи се натам. Сложи ръка на човека до свободния стол.

— Свободно ли е до вас, другарю — попита той учтиво, като се поусмихна.

— Какъв другар съм ти аз на тебе бе — тросна се оня, ядосан, че го бяха отвлекли от интересния разговор. — Сядай там.

Той седна. Стана му тъжно, че бе посрещнат така, но после тръсна глава и се засмя на себе си. Колко глупаво бе разсъждавал. Представяше си как влиза в кръчмата, а хората вдигат очи към него и му викат:

— О, докторе, ела насам, сядай тук, ха разправяй сега...

„Глупак" — каза си той и се вслуша в разговора на тримата

Говореше широкоплещест около тридесет и пет годишен як мъж. Лицето му, по цял ден брулено от планинския вятър, имаше тъмен, здрав цвят:

— Пък аз му разправям. Слушай бе, ти като си ми бригадир, да не си ми господар бе? То се мина времето, когато сечахме трупи за германците. Какво си ме зяпнал такъв? А пък той ми вика: „Ти много няма да знаеш. Аз кръшкачи в бригадата си не ща". Ех, като ми кипна, като ми кипна... Кой кръшкач бе, викам му, ти на мене ли кръшкач казваш? Ами ти знаеш ли какво сме правили тук през петдесет и четвърта, петдесет и пета? Ама тогаз ги нямаше такъвиз кат тебе. Все големци, все началници...

Мъжът вдигна чашата си и отпи.

— А бе такъвиз са те, бе Спиро — обади се дребен, слабоват човечец, който стоеше от дясната му страна. — Ей го оня, доктора, дето си замина из онези дни... Завърти се из село с мотора, пърпър и хоп, запрати нанякъде, ама се с някоя отзад. Не остана свястна мома в селото. По-рано трябваше да го наредиш ти, Спиро — човекът се засмя гласно, като потупа приятеля си по гърба.

— Ех, да ми дойде още някое леке, като оня — избоботи Спиро през зъби, като надигна чашата си отново.

— Е де, е де, ти пък много се силиш — ехидно подхвърли мъжът, който му се беше троснал да сяда, без да пита. — Ей го доктора, новия.

Той посочи с глава към него и погледите на двамата се извърнаха.

Добър вечер на всички — каза им той с ясен, приветлив глас, като се усмихна. — Никой не му отговаряше. Тримата се гледаха с опипващи, недоверчиви погледи. Минаваха тягостни секунди. Почувствува пот по гърба си.

— Добър вечер — промърмори Спиро.

Поздравиха го и другите двама. Завързаха разговор. Ледът се беше пропукал.

БЕШЕ около дванадесет часа, когато излезе от поопразнената кръчма. Ситни, студени дъждовни капки обляха лицето му. Вдигна яката на палтото си и пое по стръмните, кривуличещи улички, едва осветени от поставените на рядко електрически крушки. Лесно намери къщата, където се беше настанил. Влезе тихо, на пръсти, като внимаваше да не събуди хазаите си. Окачи палтото си до мушамата, на малката закачалка до вратата.

Печката беше загаснала, вътре блещукаха само няколко въгленчета. Допуши му се. Извади цигара, но не можа да намери кибрита си. Огледа се, но никъде не можа да го види. Затова пък на масата лежеше бял плик. Вдигна го и прочете — Борис Аврамов.

В мисълта му изплува слабовато лице с модерно подрязана брадичка и лула, захапана здраво от два реда жълтеникави, редки зъби: Две пъстри, нахални очички, надничащи изпод пусната над челото кестенява коса... Всичко това представляваше Борис Аврамов — млад художник, вечно зает с две основни задачи уреждането на собствена изложба беше първата, а осигуряването на допълнителни доходи — втората.

Разкъса плика. Писмото беше написано на леко поизмазнен лист.

„Здравей Симо,

сигурно ще се учудиш защо ти пиша тия редове — ще ти отговоря първо на това. Когато приятелите те напуснат, разбираш колко мили са били те. Ти беше единственият човек, който ме разбираше и аз съм ти много задължен, Симо. Създбата винаги е била сурова към мене и ти беше единственият човек, който ми вдъхваше вяра в хората.

Пак ме отрязаха с мойта изложба. Имал съм отвлечени схващания, относно основни принципи в изобразителното изкуство. Догматици.

Не ми се и работи. Откак завърших абстракцията на Малоната, не съм хващал нищо. Чувствувам се празен, празен.... Жълсмин не ме привлича повече. Всички са еднакви, Симо. Омръзна ми всичко — жените, животът, всичко, всичко.

Ето и твоята — няма и седмица как замина и не издържа. Спя ден беше на журче с Боби.

Да не ти пука, Симо. Не си струва да си тровиш нервите с пътешки проблеми. Знаеш ли, отначало не можех да разбера защо се запиля там, откъдето бяга всеки, но сега ми се струва, че ми е ясно. Ти си достигнал преди мен до заключението, че човешкото нещастие идва от средата, от хората, които го заобикалят. Това те е накарало да потърсиш усамотение. Разбирам те, Симо, но не съм способен на това. Не мога да се откъсна от София.

Друго какво да ти пиша, Симо. Просто ми се искаше да излея мъката си пред един истински приятел. А сега приеми хиляди поздрави от една изстрадала, творческа душа.

Твой Борка.

Паднало ми е хубаво яке, западногермански, с качулка. На теб сигурно ще ти е нужно там, в планината. Ще се опитам да ти го измъкна за 90—100 лева. Само, моля ти се, прати парите по-скоро..."

Той се приближи до печката, отвори вратичката и пусна писмото. Хартията пламна, после потъмня, от кафява стана черна, потрепера и се разпадна напълно.

Започна бавно да се съблича. Значи тя го беше оставила. Предпочела беше Боби и среднощните оргии. А той мислеше... Всъщност какво би могъл да очаква от нея. Та тя се беше родила, израснала и живяла сред тази среда. Всичко това беше в кръвта й. Може би майка й я беше раждала под звуците на магнетофон — помисли си той, усмихвайки се.

Завивките бяха хладни. Когато се опъна, почувствува по-силна болка в гърба. Нямаше как, не можеше да отхвърли баса на Спиро. Масата наистина беше тежка, но затова пък за една вечер беше спечелил толкова приятели. В ушите му прозвуча гласът на бай Петър, кръчмаря:

— Браво, момчето ми. Ей такива ги харесваме ние... Остави ги онези дърдорковци. Не щем приказний. Де всички да бяха като тебе...

Той щеше да им докаже, че заслужава тяхното уважение, ще им докаже... В мисълта му изплува кръчмата, Спиро, Тошо, хората. После всичко потъна в мъгла. Спеше.

СЪБУДИ го силно чукане по вратата. Отметна завивките и напипа в тъмното панталона си. Шумът от проливния дъжд го накара да потрепери. Наметна сакото си и излезе в коридорчето.

Спиро, гологлав, по риза, вода се стича по него, а очите му изпълнени с тревога:

— Докторе, жената ражда...

Чантата винаги беше готова, мушамата висеше на закачалката... Не намери каскета си и тръгна без него.

Вървеше през рядката кал, като не изпускаше в тъмното широкия гръб на Спиро.

Пламен КОЛЕВ

ОБЯВА

Окръжна станция на съобщенията — Силистра търси счетоводител.

ОБЯВА

Строително промишлено предприятие — Виброполигон Силистра търси електроженист-паспортчик и кранистки за елпорталани кранове.

ДЗЗ „ДИМИТЪР БЛАГОЕВ — РУСЕ ТЪРСИ

Ел. техници — V, VI, VII разряд
Шлосери — IV, V, VI и VII „
Стругари — V, VI и VII „ „
За бекяри завода предлага общежитие
Има евтин стол.
Постъпване веднага.
Справка личен състав

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт—Силистра

Година XI, бр. 52 (1065) | Събота, 7 май 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПРАЗНИК на трудолюбието и красотата

Утре за четвърти път облената в слънце белокаменна Силистра гостоприемно ще посрещне най-сръчните дъщери на окръга. Ще дойдат те, най-трудолюбивите и всеотдайни труженички от заводите и фермите, от кооперативните поля, учрежденията и кварталите. Жени с различни професии и възрасти, с различно образование и опит, но всички те изпълняващи една обща служба, „най-простата служба — жена".

1 700 делегатки! Всъщност това не е просто аритметична цифра. Това са 1 700 съдби, 1 700 възторжени строителки на социализма, готови да изпълнят всяка повеля на Партията. Утре звънкият им и доволен смях ще оглася улиците на града ни. Ще го поемат крехките листа на дърветата, свежи и нежни като женската душа, и ще го разнесат по безсинорните поля и обновените селища на окръга. Ще бъде празник! Хубав празник на трудолюбието и красотата.

Много успехи завоюва окръгът ни през изминалата година. Цифрите, отчитащи резултатите в почти всички области на стопанския живот, са нови, големи, неповтарящи се с нито една от изминалите досега години. Отчетена е надпланова промишлена продукция за 2 176 000 лева. За този успех са дали и своя дял работниците от производствените предприятия в окръга. Известността на някои от тях като Сабрия Ахмедова от ДИП „Добруджа", Дочка Иванова и Кина Тодорова от „Камъшит", Величка Жекова и Анка Никова от Пром комбинат „Текстил", надмина границите на предприятията, в които работят. Техните портрети не отстъпно стоят в кътовете на алеите на първенците.

Изобилен плод родиха полята, но това не беше дар, а победа, извоювана с голямото трудолюбие на селскостопанските труженици. Безспорен факт е, че основната работна сила на полето са жените, затова гордостта от тази победа е и тяхна. Трудно е да се посочат имената на всички, които заслужават похвала. Но списъкът на първенците започва със звеното на Радка Николова Александрова от село Нова Черна, което е получило 783 кг царевица от декар, слънчоглед по 285 кг и по 4 965 кг за захарно цвекло. Шестнадесетте жени под ръководството на Иванка Йонкова от зафировското кооперативно стопанство с радост ще чуят похвалата, че с 253-те килограма слънчоглед средно от декар, които получиха те, са на първо място. А жените от звеното на Тодорка Трифонова от Калипетрово имат най-хубави успехи при отглеждането на захарното цвекло.

В получените повече хиляди литри мляко, килограми месо, брой ки яйца, които се отчитат по стопанства и общо за окръга, са вложени трудът, грижите и вълненията и на десетките жени животновъдки. Птицегледачката Стоянка Ангелова от Смилец получи по 185 яйца от кокошка — най-много от всички птицегледачи в окръга. Елена Василева от Айдемир от 20 крави надои по 3 920 литра мляко. Телетата, за които се грижи Джеврия Алиризова, дават по 880 грама прираст средно дневно.

Витрините на изобилието са магазините. Дали ще останат до волни купувачите, дали ще намерят това, което търсят те, зависи и от 135-те жени, които работят в държавната и кооперативна на търговия на окръга. Сред тях са добре известни с вежливостта и грижата към купувача другарките Елена Вълева и Мария Тодорова от Силистра, Хефизе Хюсеинова от Тутракан, Пенка Маринова от Секулово.

Няма единица мярка, с която може да се измерят вълненията и безсънните нощи на здравните работнички, прекарани край леглата на болните. Но топлото „довиждане" и сърдечното „благодаря" са най-високата оценка за лекарките Юлвия Шекюрова от Тутракан, Мария Георгиева и Румяна Тодорова от Силистра, акушерките Павлина Хаджистоева от Дулово и Павлина Гавазова от Силистра.

Не с цифри и проценти се мери и трудът на тези, които като вълшебниците от приказките разкриват тайните на науката пред любопитните детски очи. Учителката! Толкова песни са изпети за нея, толкова стихове я възхваляват. Но нима може в тях да се разкаже всичко, което Славка Ганчева от Иширково, Пенка Дамитрова от Силистра, Радка Вължанова от Ситово, Тодорка Георгиева от Дулово дават, за да направят от малките неуверени палавници достойни граждани на новото общество.

На събора ще се споменат много имена, много примери, много цифри. Всяка от делегатките ще почувствува своето място, ще се изпълни сърцето ѝ с радост, че тя е равностойна частица от армията на тези, които вървят в първите редици, по пътя посочен от Българската комунистическа партия. И още веднъж ще благодари на тази славна партия, че ѝ даде възможност сама да избира пътя си и да бъде там, където е най-нужна. Израз на тази благодарност ще бъде активното участие на жените в изпълнението на обещанието, което окръгът ни пое в чест на IX конгрес на БКП.

В ЧЕСТ НА VI КОНГРЕС НА ПРОФСЪЮЗИТЕ — ТРУДОВИ ПОБЕДИ

КОНГРЕС НА НОВИ УСПЕХИ

НА девети май в София тържествено ще бъде открит Шестият конгрес на професионалните съюзи в България. Той ще заеме важно място в нашия обществено-политически, стопански и културен живот, защото се свиква в момент на нови забележителни постижения в изграждането на социалистическото общество в родната ни. С безпримерен ентусиазъм, ръководени от решенията на Осмия конгрес на партията, трудещите се изпълниха с чест задачите на четвъртия петгодишен план и започнаха упорита борба за осъществяване на дело народностопанския план за 1966 година — първата година на петата петилетка.

Решенията, които ще вземе конгресът на професионалните съюзи, ще съдействуват за получаването на още по-значими успехи както в изпълнението на плановете в материалното производство и търговията, така също и за възпитанието на трудещите се в комунистически труд.

От Петия конгрес изминаха повече от четири години. Усилията на профсъюзите през този период бяха насочени към мобилизиране силите на трудещите се в решаването на задачите поставени от Осмия конгрес на Българската комунистическа партия. Под тяхното действено ръководство се разгърна в широк мащаб социалистическото съревнование, което се превърна в основен метод за мобилизиране силите и енергията на трудещите се в стопанското и културното строителство. В основата на съревнованието профсъюзите поставиха борбата за получаване на продукция с непрекъснато намалява ща себестойност и високо качество, постоянното повишаване на обществената производителност на труда върху основата на широко внедряване в производството на постиженията на науката и техниката, специализацията на производството, научната организация на труда, повишаване квалификацията на работниците и служителите.

Още по-голям размах получи и движението за комунистически труд като нова, по-висша форма на социалистическото съревнование. Хиляди бригади, цехове, производственици и цели предприятия сега водят упорита борба за спечелване на високото звание, за създаване нови отношения между хората. В бригадите, на които вече е присъдено званието, не престава работата по възпитанието на хората. Тук грижата за човека, грижата за другаря, за приятеля се проявява в пълния смисъл на думата.

Професионалните съюзи извършиха голяма културно-масова и идейно-възпитателна работа, насочена към осъществяване идеологическата програма на Осмия конгрес на партията — формиране на комунистически мироглед у трудещите се, създаване на високо политическо съзнание, патриотизъм и активност в решаването на най-важните задачи на социалистическото строителство. Важен дял от тази дейност е работата по повишаване общата и специална подготовка. В звената на техническата учебна година хиляди трудещи се получават знания, които им помагат в изпълнението на задачите, поставени от социалистическото строителство. Понастоящем в страната работят 30 136 учебни звена и 201 народни университета на техниката, в които се изучават съвременните постижения на техниката и технологията на производството и конкретната икономика на отделните отрасли на народното стопанство.

Голям дял за забележителните успехи, постигнати в обществено-политическия, стопанския и културния живот в Силистренски окръг, имат окръжните комитети на профсъюзите, профорганизациите в предприятията и организациите, профкомитетите и профгрупите. Движението за комунистически труд в ДИП „Липа" разрасна и се утвърди като основна форма на социалистическото съревнование благодарение бащинските грижи на заводския профкомитет. Не случайно това предприятие произвежда продукция само с високо качество, ритмично изпълнява плана за обема на продукцията и непрекъснато намалява нейната себестойност. Текстилците от ДИП „Добруджа" разгоряха мощно социалистическо съревнование, в основата на което поставиха пак качеството на продукцията. Висококачествениците тук са на голяма почит, получават заслужено отличия и портретите им се поставят на най-видното място в предприятието. Движението за собствен качествен щемпел, което придоби масов характер в промкомбинат „Камъшит", се разви и продължава да жъне успехи под бащинското крило на профкомитета и профорганизациите и в останалите предприятия, в административните учреждения и културните институти. Общо за окръга в движението за комунистически труд са включени 590 бригади със 7 500 участника, от които 148 бригади са вече получили високото звание. В 325 учебни звена се обучават 8 057 работници и работнички, а 2 605 първенци предават опита си на 6 129 производственици.

Шестият конгрес на професионалните съюзи ще определи задачите за следващите няколко години, ще даде действена програма на профсъюзните звена за работата им по изпълнение на решенията на Партията и правителството. Няма съмнение, че първата и основна задача ще бъде понататъшното развитие и усъвършенстване на социалистическото съревнование. То придобива още по-голямо значение при внедряването на новата система на ръководство на народното стопанство — за мобилизиране на трудещите се за изпълнение на народностопанските планове, за по-нататъшното укрепване на трудовата, технологическата и държавната дисциплина. В центъра на вниманието ще бъдат поставени въпросите за бързото и непрекъснато повишаване производителността на труда, подобряване качеството на продукцията, снижаване себестойността и възпитанието на трудещите се в комунистически дух.

Профкомитетите и профорганизациите от Силистренски окръг ще се явят на конгреса доволни от своите постижения. Те ще рапортуват забележителните успехи, постигнати от трудещите се в изпълнението на задачите във всички сектори на нашия обществено-икономически живот, и ще изразят любовта и признателността към Партията — организатор и вдъхновител на трудовите ни победи.

ТЪРЖЕСТВЕНО ЧЕСТВУВАНЕ

ДЕНЯ НА ОВЧАРЯ И ПАСТИРА

ДУЛОВО

В слънчевия тих следобед на 6 май т. г. в хижа „Караджата" — Дулово, започна тържеството на дуловските овцевъди и говедовъди. Техни гости бяха другарите Вельо Максимов — първи секретар на ОК на БКП — Силистра, Сава Шиваров — председател на ОНС и Петко Йорданов — секретар на ОК на БКП — Русе.

Тържеството откри председателят на ТКЗС — Дулово др. Иван Николов.

Кратък доклад за успехите на дуловските овчари и пастири прочете секретарят на ГК на БКП др. Ангел Върбанов.

„Да бъдеш овчар или пастир днес — каза той — е чест и гордост. Не случайно съществуват много поетични народни песни, утвърждаващи труда на овчаря и пастира. Нашите овцевъди и говедовъди посрещат своя празник с високи трудови успехи. Овцевъдите се наредиха на първо място в окръга, а комсомолската овцеферма — Дулово стана републикански първенец".

Другарят Върбанов посочи като най-добри овчари Раиф Тиклев, Сали Муртазов, Иван Кръстев и много други.

Думата за приветствие беше дадена на председателя на ОНС др. Сава Шиваров. Той поздрави дуловските овчари и говедовъди, като им пожела още по-високи успехи в работата. От името на Окръжния народен съвет той предаде преходното червено флагче и награда от 100 лева за овцефермата гр. Дулово. Главният зоотехник на стопанството Тодор Димитров отговори на приветствието. От името на дуловските овцевъди и говедовъди той обеща да постигнат още по-големи показатели. Председателят на кооперативното стопанство Иван Николов връчи награди на първенците.

След това последва обща трапеза и веселба.

Стойчо МАРИНОВ

ДСС — СИЛИСТРА

Вчера по обяд овчарите от ДСС — Силистра се събраха в местността „Балтата", в близост до овчарниците на стопанството, за да отпразнуват своя празник. Доклад за значението на труда на овчаря и пастира и за постиженията на стопанството в областта на овцевъдството изнесе главният зоотехник другарят Георги Киров.

Овчарите от ДСС — Силистра посрещнаха своя празник с големи трудови успехи. Миналата година те изпълниха плана си по всички показатели. Вместо 18 000 лв. дадоха на стопанството 30 000 лв. печалба. През тази пролет те получиха по 132 агнета от 100 овце. Преизпълняват плановите показатели за прираста и млякото. Гърдите на много от тях като Тодор Токмаков, Иван Енчев, Стефан Георгиев и др. са окичени с народни ордени на труда.

От името на профсъюза на работниците от селското стопанство др. Продан Проданов поздрави овчарите с техния празник и им пожела нови по-големи успехи. Главният ветеринарен лекар на стопанството др. Валентин Зюмбилев прочете пред присъствуващите публикуваната в последния брой на в. „Силистренска трибуна" скица за овчаря-орденоносец Тодор Токмаков.

Някои от овчарите, като другарите Иван Енчев, Стефан Георгиев и други, поеха лични обещания. След това честването на празника продължи с народни веселия.

Е. ПЕТРОВ

МЕЖДЕН

Никога в местността „Кирезли кулак" край село Мерден не се е събирало такова множество. Овцевъдите от 7-те съставни села на кооперативното стопанство, дойдоха този ден празнично премени, за да отпразнуват празника на овчаря и пастира. По щастливите им усмихнати лица се чете нескрита радост от това, че ръководството на кооператива цени техния тежък, но благороден труд.

За да споделят радостта на овчарите, са дошли учениците от село Мерден. Като награда те са отредили на всекиго по една хубава песен. Гласовете им, жизнерадостни и пленителни, огласят, заедно със сладкопойните птици, „Кирезли-кулак". На свой ред главният зоотехник и зам. председател на кооператива Петко Стефанов произнесе възторжено слово, възславяйки труда на овцевъдите и грижите на народната власт за тяхното радостно ежедневие.

С уважение и благодарност той спомена имената на най-старите овчари от кооператива: бригадира Васил Тончев, Илия Петров, Стоян Атанасов, Минко Иванов, Хамид Хамидов, Вели Бекиров, Деньо Николов и други, които получиха от своите стада най-много агнета, мляко и вълна. Израз на признателност бяха и паричните и предметните награди, връчени на работливите овчари от 7-те села...

...Колко е шумно след това на общата трапеза...

Радослав РУСЕВ

В предконгресните дни

МАЛЪК, но ентусиазиран е работническият колектив на РТС—Дулово. Тук, в различните цехове на предприятието работят в момента само 69 човека. Техният план за тази година е да реализират продукция за 730 000 лв. Една част от нея — около 130 000 лв., ще бъде реализирана от ремонта, който станцията извършва на трактори собственост на кооперативни стопанства както от нашия, така и от някои други окръзи. Останалата сума ще бъде придобита от продажбата на резервни части за трактори и автомобили, които предприятието произвежда за нуждите на автомобилния завод в Шумен и за нуждите на селското стопанство.

В чест на IX конгрес на Партията и на VI конгрес на профсъюзите работниците от предприятието решиха да преизпълнят своя план до края на годината с 2 процента. За изпълнение на поетото от тях обещание те заработиха упорито. Профкомитетът, с председател Димитър Иванов, добре организира водения на съревнованието. Отчитането му се извършва всяка седмица. На цеха и бригадата, постигнали най-голямо изпълнение на плана през седмицата, се връчват преходни червени знамена, като на бригадата се дава и известна парична награда. Преходно червено знаме се връчва и на най-добрия работник през седмицата.

Дните на април и първите дни на май бяха дни на трудова надпревара за работниците от РТС—Дулово. Всяка производствена единица, всеки работник се стремяха да завоюват първото място, да произведат повече продукция. Червените знамена се движеха от цех в цех, от бригада в бригада. Най-много обаче се задържаха те в механичния цех, с ръководител Стефан Томов, в който работят 32 работника, и в бригадата на леярите, с ръководител Петър Спасов. 14 човека бяха излъчени като най-добри в съревнованието и портретите им бяха окачени в алеята на първенците пред празника на труда — Първи май. Четири работника бяха удостоени със званието най-добър в професията.

Ентусиазмът на колектива в предконгресните дни и добре воденото съревнование от профкомитета дадоха своите положителни резултати. Работниците от предприятието произведоха повече продукция от планираната. Планът за април те преизпълниха с повече от 2 процента, докато изпълнението на четиримесечния план е значително по-голямо. С такива трудови успехи работниците от РТС — Дулово посрещат VI конгрес на професионалните съюзи. С още по-големи те обещават да посрещнат IX конгрес на Българската комунистическа партия.

Емил ПРАХОВ

Трактористът Михаил Григоров от кооператива в с. Искра окопава слънчогледа с помощта на ротационна мотика. Благодарение на срочността си, той провежда това мероприятие ежедневно върху площ от 450 дка.

Качеството — постоянна цел

НА 5 ТОЗИ МЕСЕЦ в местността „Памук кулак" се състоя малък преглед на сирена, кашкавали и масла, организиран от ДСП „Млекопреработване". Този преглед се проведе по инициатива на дирекция „Млечна промишленост" — София с цел да се види какво е качеството на млечните продукти, произвеждани в нашия окръг.

Всички майстори-мандраджии участвуваха с експонати собствено производство — краве сирене, кашкавал и сирене „Витоша".

Доклад за качеството на произведената продукция през първото тримесечие на тази година прочете др. Тодор Божинов, главен инженер на ДСП „Млекопреработване" — Силистра. Той изтъкна, че от изпълнение на плана за качеството предприятието е реализирало печалба от 30 000 лева.

След доклада всички присъствуващи участвуваха в анонимна дегустация на изложените продукти. Мнението бе единодушно — производството е първокачествено. Такава бе констатацията и на комисията по прегледа, начело с др. Кюркчиев, представител на дирекция „Млечна промишленост" — София.

Изказалите се работници-мандраджии обещаха и занапред да работят добре и да произвеждат само първокачествена продукция.

С ПРЕИЗПЪЛНЕНИ ОБЕЩАНИЯ

430-те редовни членове на профорганизацията при ДИП „Добруджа" — Силистра, обединени в 36 профгрупи, посрещат с небивал трудов ентусиазъм Шестия конгрес на профсъюзите. Обещанията, които далоха те в чест на Конгреса, да произведат 25 000 метра плат над плана, да увеличат обема на чистата продукция с 2 000 лв. и печалбата с 1 000 лв. преизпълниха. През ударната двалесетдневка, обявена от ръководството на профкомитета, не остана профсъюзен член, който да не се включи в общата надпревара. Съревнованието се водеше между бригадите и отделните тъкачки. За отчитането му всеки ден и в края на седмицата в работните помещения бяха поставени табла и на тях редовно се нанасяха резултатите и имената на първенците.

Процентите от изпълнението на обещанията растяха ежедневно. Зад тях стояха усилията на отделните бригади и тъкачки, стремежът им да отговорят на обещанията с дела. Те нито за миг не забравиха, че тяхното предприятие е в съревнование с ДИП „Добруджански текстил" — Толбухин, чиято чест е и тяхна лична чест и задължение. И не само в труда влагаха своите сили членовете на профорганизацията в предконгресните дни. Те проведоха организиран излет със семействата си до местността „Каракуз", посветен на Шестия конгрес на профсъюзите. Поеха шефство за дружба и взаимопомощ над жените от село Мерден, като им гостуваха. В близките няколко дни тъкачките очакват гости не само от ДИП „Добруджански текстил" — Толбухин, които ще пристигнат при тях за отчитане на предконгресното съревнование но и мерденските жени.

Преди известно време стана отчитането на резултатите от изпълнението на обещанията в чест на Шестия конгрес на профсъюзите. Бяха определени, съобщени и наградени първенците. Истинска радост изпълни сърцата на тъкачките. Високи трудови успехи са постигнали Величка Бояджиева, постоянен ударник, удостоена със званието „Ударник на комунистическия труд", Сабрия Ахмедова, изпълнила личното си обещание 190 на сто, младата тъкачка Йорданка Пенчева, носителка на званието „Най-добър в професията", Айшегюл Бедриева, Янка Червенкова, Милка Кунчева и др. Със званието ударник бяха удостоени 14 тъкачки, със званието „Най-добър в професията" — 9 и 3 бяха определени за качественички.

Хубави успехи постигна целият колектив на предприятието. Те са безспорни, осезаеми. Но те ще бъдат още по-големи в чест на Деветия конгрес на Партията, в дните пред който в предприятието ще се открият нови възможности за повишаване ръста на производството, за сплотяване на колектива.

Никола НАНЕВ

Първа сред първенците

ЕДНА от най-добрите строителни бригади в Стройуправление — Силистра е бригадата на Еньо Добрев, работеща на пусковия обект „Млекоцентрала". Двадесет и двама души строители винаги са в благородна надпревара кой кого да надмине в преизпълнението на трудовите норми. Благодарение на всички в момента обектът е почти на привършване.

В дните пред Шестия конгрес на професионалните съюзи в България работниците постигнаха значителни успехи. Те изпълниха плана по обем 186 на сто, постигнаха 118 на сто производителност на труда и изпълниха трудовите си норми 137 на сто за четирите месеца на тази година.

Първа в Стройуправлението, бригадата на Еньо Добрев обеща в чест на Деветия партиен конгрес да запази първенството си сред строителните работници и да постигне още по-големи успехи в трудовата си дейност.

Пенка МИЛЕВА

ПОБЕДАТА

По случай Деня на победата — 9 май

И днес, двадесет и една година след победата, хората не могат и не бива да забравят войната, защото:

Това беше най-жестоката, най-разрушителната, най-кръвопролитната война, която познава човечеството. Тя се водеше срещу враг, издигнал в идеология омразата и презрението към другите народи. Враг, който с нероновско безумие срина и опожари десетки хиляди градове и села, погуби десетки милиони хора.

И ако днес след двадесет и една година хората се радват на победата, като че ли тя бе извоювана вчера, то е защото:

Тази победа донесе свобода и национална независимост на поробените от фашизма европейски народи. Благодарение на нея се измени съотношението на силите в света. В източната половина на Европа възтържествува социализмът, народите в Западна Европа завоюваха важни позиции в борбата за демокрация и социализъм. В Африка, Азия и Латинска Америка възникна неудържимо националноосвободително движение, което до веде до пълно разпадане на колониалната система. На нея се дължи създаването на силно и влиятелно движение за защита на мира — сериозна пречка по пътя на разпалване то на нова световна война.

На този тържествен ден нека си припомним и отдадем заслужена почит на всички, които изковаха тази победа с ума или мъжеството си: на съветското правителство и Комунистическата партия, които организираха силите на съветското общество за водене на великата Отечествена война; на съветските пълководци и командири, които създадоха победоносна стратегия и тактика; на съветските войни и на всички съветски хора, които проявиха безпримерно се беотрицание и вярност към социалистическото отечество и понесоха огромни страдания и скръб.

Да си припомним за борбите и жертвите, дадени от нашия народ в годините на тази война. За партизаните, които откриха фронт срещу германските окупатори още през четиридесет и първа година, за българите, които се биха в редиците на съветската армия и в бойните отряди на другите народи, за българската народна армия, която рамо до рамо със съветските войни се сражава до пълния разгром на хитлеристките нашественици.

Но не бива да забравяме, че веднага след като завърши войната империалистите от Съединените американски щати поеха жандармската роля на германските фашисти, пред приеха поход, за да установят свое господство в света. Американските империалисти се мъчат да задържат световния революционен процес, да сподавят с оръжие борбата за национална свобода, извършват реакционни преврати, избиват безмилостно патриотите в Южен Виетнам. Създават престъпен съюз с германските милитаристи, въоръжават ги с ракетно и ядрено оръжие, поддържат реваншистките им стремежи и отново, как то и след Първата световна война, го тласкат на изток. Те забравят, че днешният свят е вече друг, че има Съветски съюз, многократно по-силен икономически, военно и политически, отколкото преди втората световна война, че има социалистически лагер, сплотен около СССР, че има свободни и миролюбиви държави.

Но народите не са забрави ли и не могат да забравят изживяното, те смело отстояват завоюваното и няма да допуснат да се повтори трагедия по-страшна от Втората световна война. Народите бдят за мира и няма да позволят да бъдат изненадани и ще дадат заслуженото на всеки агресор.

Вечери в комсомолския клуб

ХУБАВИ са пролетните вечери в село Голеш. Те са наситени с дъха на цъфнал люляк. За младежите и девойките те са желани и трепетни.

Още не се е мръкнало, стопаните се прибират по домовете си, за да си починат за другия ден. Не си лягат рано само младежите и девойките. Тяхното любимо място за прекарване на приятни часове вечер е комсомолският клуб.

В читалището се помещава той. Обстановката в него е приятна. Новодошлият трудно би сдържал изненадата си: нови столове, подредени добре, подходящи картини и лозунги. Мека жълтеникава светлина се пръска наоколо. Радиограмофонът тихичко разнася естрадна музика.

Една вечер и аз посетих комсомолския клуб. Телевизорът почиваше. Но музиката не стихваше.

— Пуснете „влакчето" — провикна се Жана.

Всички се наредиха (снимката горе) и изпълнението на танца леткис започна.

На една маса, несмущавани от музиката, Иван Георгиев, Руска Иванова, Иванка Шербанова и Васил Георгиев разглеждаха новите вестници.

Свели глави над шахматната дъска (снимката в средата) Георги Кръстев, Димитър Вълчев, Андон Добрев и Богдан Стоянов мерят силите си по игра на шах. Ще „победят" по-добрите.

За девойките също ще се намери подходяща игра в комсомолския клуб. Шансът тази вечер е на черноокатa Иванка Петрова, която надигра приятелката си Иванка Георгиева на „дамски шах".

— Игрите да се прекратят: ще имаме събрание — провикна се русокосата Иванка Енчева — се кретарка на комсомолското дружество.

Само за миг и столовете са подредени. Девойките и младежите са насядали по местата си. След събранието — отново забавни игри, шеги и веселия.

В съседство на комсомолския клуб в една стая се намира тенис-масата. На нея играят главният зоотехник на стопанството Петко Тодоров и ветеринарният техник Иван Желев (снимката долу).

Приятни са вечерите, прекарани в комсомолския клуб. Те са очаквани с нетърпение от младежите и девойките от село Голеш.

Текст: Симеон КОЛЕВ
Снимки: Върбан ПЕТРОВ

РАВНОСМЕТКАТА

ИМА в живота ни един миг, наречен равносметка, когато се питаме колко дръвчета сме засадили, колко къщи сме построили, колко песни сме изпяли...

Йона Петкова от шест години отглежда телета в кравефермата на ДЗС „Янко Забунов". Тя не може да каже точно колко телета „са минали през ръцете и", както сама се изрази, но бройката не е важна. Не са толкова важни и килограмите на ежедневния прираст (макар че те имат първостепенно значение в нейната работа от икономическа гледна точка). Важно е... Но нека дадем думата на телегледачката:

— Не мога да кажа в живота си за кого съм полагала повече грижи — за двете си деца или за ей тези мънички три-четиримесечни теленца. Когато синът ми Кольо беше малък, често го загубвах между тях. Покрай мене и детето ги обикна. Види се затуй пожела да учи зоотехника. Сега е в първи курс на селскостопанския техникум в село Завет, Разградско.

Йона е една здрава българка на средна възраст, с открито лице. Помня я от зимата. Минах случайно покрай оборите. Тогава тя беше с ботуши и с ватенка. Лакостният зимен вятър хвърляше снежен прах в очите ѝ, ръцете ѝ замръзваха, но тя не напускаше телетата, които ѝ бяха поверени, и се грижеше за тях като за свои деца. Студеното отглеждане не е лека работа, особено на това открито, високо място, откъдето се вижда безкрайната добруджанска равнина... Сега е пролет. Топло ласкаво слънце изпълва с живителна светлина всичко наоколо. Безкрайна зеленина обгражда фермата. Керемидёночервените малки животни лениво шават из обора. Никой не може да им се радва така, както им се радва Йона. Те са четиридесет, а тя е една. Те я познават и с животинския си инстинкт за привързаност я очакват да дойде сутрин рано, в пет часа, да ги нахрани и вечеше с грижовни те си добри ръце.

Когато станат на шест месеца, идва раздялата — вземат ги за угояване. Идват други, по-мънички, по-слабички, които се нуждаят от много повече грижи.

Трудът на Йона е оценен. През 1965-та година тя е била удостоена с паспорта за трудовата слава и значката „Ударник за комунистически труд". Но най-голяма отплата за нея са тези бодри и жизнени телета с кадифени муцунки, в кротките очи на които тя прочита една до болка позната инстинктивна признателност...

Симеон ПЕТРОВ

СЪБОР НА ЖЕНИТЕ В с. ИШИРКОВО

НАД 200 жени, челнички в производството, се събраха в киносалона в с. Иширково, за да отчетат своите успехи във връзка с изпълнението на условията, приети на миналогодишния окръжен събор на жените-челнички.

Съборът бе открит от др. Еленка Миткова. Тя даде думата на др. Славка Генчева, председателка на женкомисията за работа сред жените при общинския комитет на Отечествения фронт. Тя прочете доклад за участието на жените от района в изпълнението на условията.

На някои от жените-челнички общинският комитет на Отечествения фронт раздаде награди.

Николинка ВЪЛЕВА

Из дейността на ДОСО

На моделизмите — по-голямо внимание!

РАЗЛИЧНИТЕ моделизми — авио, морски, ракетен и т. н. — са обичани дисциплини от пионерите в училищата. С тях те започнаха да се занимават още със създаването на Доброволната организация за съдействие на отбраната през 1951 година, когато се осигуриха и условия за това. В продължение на години много пионери, завършили кръжоците по различните моделизми в окръга, станаха след това летци, авио и морски техници. Голяма част от тях отбиха военната си служба във въздушните и морските сили на страната. Измежду тях някои станаха конструктори по различните видове моделизми.

През 1962 г. Велико Петров Дойков от Силистра направи собствена конструкция авиомодел, който бе одобрен от комисия при ЦК на Доброволната организация за съдействие на отбраната и внедрен за изработка в кръжоците по авиомоделизъм в цялата страна. Тогава имаше разгръщане както на авиомоделизма, така и на морския моделизъм.

Нашият окръг от 1959 до 1963 г. последователно се представи на Републиканските състезания по моделизъм и отборите се наредиха на едни от първите места в страната. Години наред авиомоделистите Георги Романов, Иван Костадинов и Велико Дойков и морският моделист Павел Гайдаров бяха включвани в националните отбори по моделизмите у нас.

Какво са моделизмите за децата? — Това са такива дисциплини, които спомагат много за внедряване на технически навици, сръчност, смелост и волеви качества. Това са дисциплини, които ги подготвят за утрешни авио и морски конструктори, строители на самолети, ракети и кораби, за смели летци и скутеристи. Особено място заемат те сега в живота, тъй като се включиха към тях и ракето и автомоделизмите. Състоянието им в нашия окръг засега не е много добро. За изминалите две години Окръжната организация на ДОСО едва успя да си изпълни плана. Може открито да се каже, че Окръжният комитет на ДКМС и отдел „Просвета" при Окръжния народен съвет в това отношение полагат малко грижи. Доброволната организация за съдействие на отбраната бе оставена сама да решава всички тези въпроси, свързани с развитието на моделизмите в окръга.

Главен организатор на кръжоците по моделизмите е отдел „Просвета". Доброволната организация е задължена само да снабдява кръжоците с модели. Но работата не се организира добре. Не можаха да се подготвят необходимите лектори за учебните зве на. Главната причина е в то ва, че учителите-лектори не получават възнаграждение за положения от тях труд в кръжоците, и в директорите на училищата, които имаха план за изпращане лектори на учебните сборове, но не го сториха.

За настоящата учебна годи на планът по моделизмите още не е изпълнен. Остават малко дни до края на годината и ще трябва отдел „Просвета" да вземе бързи мерки за подобряване на работата в кръжоците по моделизмите в Силистра, Нова Черна, Кайнарджа, Иширково, Тутракан и Калипетрово. Конкретно сле два да се пристъпи към изпълнението на тази важна задача, за да се получат добри резултати. Това ще помогне на окръга да се представи добре на Републиканските състе зания по моделизмите и през тази година.

Атанас АТАНАСОВ

70 години СИЛИСТРЕНСКА ПАРТИЙНА ОРГАНИЗАЦИЯ

Начало на работническото и социалистическо движение в Силистра

(Продължение от миналия брой)

След тази стачка сред работниците в Силистра се заговорва за нуждата от организация, за организирана системна социалистическа просвета. В началото на месец януари 1894 година в гр. Силистра постъпва на работа в пощенската станция младият и ентусиазиран социалист Васил Нейчев (наричан по-късно Пощенека) от гр. Варна. Незавършил още гимназия по липса на средства, Нейчев постъпва на работа във Варненската телеграфо-пощенска станция през 1892 г. За неговата активна социалистическа дейност скоро той става като трън в очите на буржоазната власт и в края на месец август 1893 г. е преместен дисциплинарно в гр. Толбухин (Добрич). Но и там се застоява едва четири месеца по същите причини. На 1. I. 1894 г. Нейчев е преместен „в интерес на службата" в Силистренската пощенска станция. Още в първите дни на своето пребиваване в Силистра Васил Нейчев се запознава и сдружава с тогавашния книжар и ревностен разпространител на социалистически идеи в града Донко Анчев. В своите спомени Нейчев отбелязва, че книжарницата на Анчев в Силистра е превърната в „сборен пункт на побудните граждани и ученици от Педагогическото училище". Анчев е един от най-усърдните разпространители на излизащите социалистически вестници „Работник", „Другар", „Работнически вестник" и други.

Въпреки че терорът на Стамболовия режим става все по-свиреп, около Нейчев и Анчев се присъединяват млади интелигенти, учители и ученици, работници и занаятчии. Те се учат в откритите тогава марксически кръжоци, поддържат и разширяват опозиционното настроение на трудещите се срещу реакционния режим на Стамболов. Особено влияние им оказва изучаваната от тях книга на Благоев „Що е социализъм и има ли той почва у нас".

В деня на падането на Стамболовото правителство — 18. V. 1894 г., в Силистра се провежда голям митинг под ръководството на социалдемократите начело с Васил Нейчев, Донко Анчев и Александър Митанов. В своите спомени Васил Нейчев пише, че силистренци посрещнали този радостен за тях ден „като Великден". Социалистите в Силистра се възползуват от временното затишие след падането на Стамболов, за да си създадат своя организация.

„С няколко работници, двама учители, двама-трима писарушки и десетина ученици от Педагогическото училище — пише Васил Нейчев — ние основахме първото работническо дружество в Силистра. Даже решихме и отворихме клуб, който нарекохме на името на скоро загиналия в Женева талантлив социалдемократ Слави Балабанов. Към клуба си построихме сцена и всяка събота вечер давахме вечеринки, а неделя сутринта устройвахме събрания, на които се говореше за политическото положение в страната и за социализма".

В този първи работнически социалдемократически клуб новоосноваото работническо дружество разгръща похвална масовополитическа работа за издигане социалистическото съзнание на хората на труда. Наред с това в клуба се провеждат и вечерни курсове за огramотяване на работниците. Дружеството си създава тесни връзки с работници и занаятчии, сочи им пътя за излизане от робското положение и жестоката експлоатация.

Дейността на това дружество започва да дразни господарите. В кореспонденция от Силистра в „Другар" от 1894 г. съобщава, че „откакто се е основало работническото дружество „Слави Балабанов" в гр. Силистра, господарите са се запретнали да кандардисват работниците да не ходят в него. Една прекрасна сутрин господарят Михаил Манолов повиква работника си железар Ан. Атанасов и му предлага: „Или да се откаже от дружеството, или да напусне работа". Работникът му отговорил: „Аз от тебе се отказвам, ама дружеството не напущам, защото там е работническото спасение".

Във в. „Другар" от 16. VII. 1894 г. е публикувана поздравителна телеграма от силистренското работническо дружество „Слави Балабанов" до Първия конгрес на БРСДП, състоял се в София през месец юли 1894 г., с която дружеството поздравява конгреса и съобщава, че упълномощава Г Бакалов да го представлява пред този конгрес. Това дружество изпраща свой делегат и на Втория конгрес на БРСДП, състоял се в София през месец юли 1895 година.

В резолюцията на Третия конгрес на БРСДП, състоял се в София през месец юли 1896 г., е отбелязано, че на конгреса присъствуват 20 редовни делегати, представляващи 20 партийни групи, между които и делегат на силистренската работническа социалдемократическа партийна група. Тук вече не се споменава за работническо дружество „Слави Балабанов", защото в двугодишната си дейност то прераства в работническа социалдемократическа партийна група.

С всеки изминат ден влиянието на социалистите расте сред работниците. Проведените стачки минават под тяхно ръководство. На 24. II. 1897 г. над 40 работници-обущари в гр. Силистра обявяват стачка. Те искат да се увеличи възнаграждението на парче с 0,20 лв. на чифт, намаляване на работното време и човешки обноски. (в-к „Социалист" бр. 17 от 4. III. 1897 г.).

Социалистите в Силистра не изпущат и празника на труда, Първи май. В публикуваните във в-к „Работнически вестник" от май 1899 г. поздравителни телеграми до ЦК на БРСДП по случай празника на труда Първи май има телеграми и от Силистра.

Същата година социалистите от Силистра са поздравили Шестия конгрес на БРСДП, състоял се в Габрово през месец юли с две телеграми, подписани от Ганев, Стойков, Везирев и Токушев.

Със социалистически пламък в сърцата силистренските социалисти разнасят правдивото слово на партията сред пролетаризиращите се работници и селяни. Те все повече изтъкват необходимостта от организиране на работниците в свой синдикат, но до края на 1900 г. в Силистра все още няма изграден такъв.

От изложеното дотук е видно, че организирано начало на работническото и социалистическото движение в Силистра се поставя през месец май 1894 г. със създаването на първото работническо дружество „Слави Балабанов", което си поставя като главна цел да развива класовото съзнание на работниците, да им сочи спасителния път — социализма. В него се изграждат и първите марксически кръжоци, в които се изучава излязлата по това време марксическа литература.

От друга страна именно работническото дружество „Слави Балабанов" представлява за пръв път силистренските социалдемократи в партийни конгреси — на Първия конгрес на БРСДП през месец юли 1894 г.

Като се имат предвид тези обстоятелства, по-справедливо и исторически правдиво ще бъде занапред за юбилейните честувания на Силистренската партийна организация да се взема за начална 1894, а не 1896 година.

Необходимо е нашите историци, музейни и други научни работници да се заемат с научното изследване и разработване на това минало. Написването на научен труд по този въпрос ще допринесе значително за възпитанието на подрастващите поколения, ще ги запознава с трънливия път, изминат от техните деди и прадеди под ръководството на Партията, за да се стигне до славната деветосептемврийска победа.

НА СНИМКАТА: Васил Нейчев (Пощенеца), инициатор и един от създателите на първото работническо дружество „Слави Балабанов" в Силистра през май 1894 година.

Симеон ЖЕКОВ

★ VI конгрес на профсъюзите

С ГРИЖА ЗА РАБОТНИКА, ЗА ЧОВЕКА, ДРУГАРЯ

НАДПРЕВАРАТА ПРОДЪЛЖАВА...

В съревнованието, организирано в чест на VI конгрес на профсъюзите в България под лозунга „За работническата чест, за честта на професията!", се включи и силистренското предприятие ДИП „Пресови изделия". Този производствен колектив винаги се е трудил ентусиазирано и редовно е изпълнявал плановете си. Работниците завършиха тримесечието със значителни постижения. При план за обема на промишлената продукция 525 000 лева те реализираха изпълнение 560 416 лева. Голям дял за това имат най-вече пресовият и стругарски цехове, където работят предимно млади работници-комсомолци. Отличиха се сред останалите бригада за комунистически труд „Димитър Дончев" с ръководител Борис Йовчев и бригада „Трайчо Костов" от стругарския отдел с ръководител Петър Райчев.

Въпреки че работят изключително с вносни материали, което понякога пречи на ритмичността в производството, работниците от ДИП „Пресови изделия" решиха да посрещнат VI конгрес на профсъюзите с нови трудови успехи. Тяхното решение се превърна в дело. Планът за обема на промишлената продукция беше преизпълнен с 2 000 лева още на 24 април.

Съревнованието между цехове и отделни работници продължава. Всички са обхванати от пламъка на трудовия ентусиазъм за достойно посрещане Деветия конгрес на Българската комунистическа партия, за постигане на още по-големи успехи в областта на родната промишленост.

Ясен ПЕТРОВ

ДЕЛА на упорит труд

КОЛЕКТИВЪТ на завода за газови уреди в Тутракан е един от най-младите в Силистренски окръг. Той едва през последния месец на миналата година започна производствена дейност и постави началото на ново за страната ни производство. Скоро продукцията му — газови печки, котлони и бойлери, със задоволство ще се използва в домакинствата на стотици семейства.

В работните помещения в чест на Шестия конгрес на профсъюзите, кипи упорит труд. Работниците са дали обещание в деня на конгреса да се явят с прототипа на първата газова печка. Последните операции по нея са почти завършени. Остава да се доогледа изработеното, да се доизправят някои пропуски и да й се даде път в производството. Едновременно с това продължава масовото производство на отоплителни печки за твърдо гориво тип пернишки. Планът за годината е 25 000 броя, а колективът е все още малоброен. Въпреки това той отчете изпълнение на плана за четиримесечието предсрочно и към 28 април достигна 117,6 на сто при обещание 101 на сто.

Преди няколко дни производствените отчетоха резултата от социалистическото съревнование. Единодушно бяха определени за ударници Нако Андреев — матричар, стругарят Ангел Николов, шлосерът Никола Тошков и други, които са се проявили още в началото на годината с усърдната си работа по обзавеждането и пускането на завода в експлоатация.

Светослав ПЕТРОВ

В предпървомайското съревнование и в чест на VI конгрес на профсъюзите големи успехи постигна промкомбинат „Камъшит". Голям дял в това отношение имат качествениците от ракитовия цех на предприятието, които редовно преизпълняваха трудовите си норми и постигнаха средно изпълнение 145 на сто.

НА СНИМКАТА: Качествениците от ракитовия цех Доцка Димитрова, Фатме Мухаремова, Радка Бошнакова, Недялка Йорджева, Аурика Недялкова и Янка Димитрова.

Организатор и ръководител на социалистическото съревнование

ЗАВОДСКИЯТ профкомитет в ДИП „Липа", с председател Петър Трифонов, последователно и упорито воюва за внасяне на нови форми в социалистическото съревнование и за подобряване работата в движението за комунистически труд. В чест на Шестия конгрес на професионалните съюзи съревнованието получи нов тласък. Предварително се изработиха условията и показателите, изгради се производствено-масова комисия с отговорник Петър Николов, редовно се обсъждат показателите по изпълнението на обещанията. Голямо значение има редовното отчитане на резултатите от съревнованието, чрез което се премахва формализма и кампанийността в работата. В ДИП „Липа" отчитането се извършва всеки месец на производствени съвещания по бригади и накрая на тримесечието за цялото предприятие.

В края на тримесечието комисията по съревнованието прави задълбочена оценка на постиженията на бригадите и отделните производственици и онези от тях, които са изпълнили предварително разяснените условия и показатели, получават високите звания „ударник", „образцов служител", „най-добър в професията" и „най-добър качественик". За първото тримесечие на тази година профкомитетът присъди званието „ударник" на 24 производственика, проявили се в борбата за повече и качествена продукция.

Профкомитетът обърна голямо внимание на талонната система по качеството като нова форма на съревнование. За кратко време тя показа, че представлява мощен лост за недопускане на лоша изработка. Сега се обмисля въпросът за внедряване на собствения качествен щемпел, за да се постигнат още по-големи успехи по отношение на качеството.

Профсъюзните дейци в предприятието не жалят силите си да мобилизират колектива за изпълнение на производствените задачи. Затова съревнованието тук има действително масов характер. В него са включени всички бригади, подписани са договори и са поети различни обещания. В резултат на това в чест на Първи май планът за първите четири месеца бе изпълнен предсрочно на 27 април при производителност на труда 102 на сто. Колективът реализира и надпланова печалба. Работниците постигнаха средно изпълнение на трудовите норми 127,4 на сто. Тези успехи са дар от колектива в чест на Шестия конгрес на професионалните съюзи. Те са дело на всички производственици, дело са и на профкомитета, като организатор и ръководител на социалистическото съревнование.

Най-високи са постиженията на лакозаливната бригада „Димитър Ганев" с бригадир Никола Георгиев. Тя достигна 136,9 на сто изпълнение на трудовите норми. Бригадирът на бригадата е носител на високото звание „най-добър в професията", а работникът Кирил Димитров е излъчен за ударник. Забележителни резултати има и бригада „Н. Й. Вапцаров" с ръководител Димитър Трифонов. Във връзка с патрона на бригадата се проведе вечер — рецитал за Вапцаров. Работниците се запознават на свои сбирки с живота, дейността и творчеството на поета, рецитират негови произведения. Единадесет от тях продължават образованието си във вечерните училища. Георги Николов, Михаил Аджемов и Георги Иванов се учат в училището по дървообработване. Това им помага да бъдат добри производственици и да дават само висококачествена продукция.

В същата бригада, благодарение работата на профорганизацията, намери добра почва за развитие и движението за комунистически труд. Тук са прочетени колективно и са обсъдени книгите „Добруджа в борбата за свобода", „Сърчице-струна" и други.

Разнообразна и интересна е дейността на културно-масовата комисия към профкомитетите със завеждащ Никола Касабов. Проведеният пролетен вътрешен преглед на художествената самодейност показа големите възможности на колектива. Битовата група при полировъчния участък се представи с голямо разнообразие на народни песни, турската битова група—с високо художествено майсторство. На прегледа в гр. Русе, организиран от профкомитета на работниците от горите и горската промишленост, колективът на ДИП „Липа" зае първото място.

Организиран от профкомитета, колективът на предприятието посреща Шестия конгрес на професионалните съюзи с прекрасни производствени резултати и с насочен поглед в бъдещето.

Илия ДИМИТРОВ

Усмивката на строителя

СТАРО ПРЕДАНИЕ разказва, че някога строителите вграждали в зида сянката на красива девойка, за да бъде новият дом по-здрав и болест да не влиза в него. Но камък върху камък се градели, светвали прозорците на новата къща, а от вътре сякаш се чували стоновете на зазиданата красавица...

Тази контрастираща картина неволно изплува в съзнанието, когато се виждат засмените лица на днешните строители, когато се чува смехът им и песента, плиснала широко от високите скели. Те са станали вече неразделен спътник в бурното ни ежедневие. Тухла подир тухла, етаж след етаж се устремяват към небето, а белите бисери на сградите красят премяната на новите ни градове. Те са застиналата завинаги усмивка на строителите, те са плодът на мазолестите ръце, те са паметникът на огромната армия, сред която е и Иван Дечев.

Днес той е клекнал в мазето на гастронома от новия търговски център в Силистра и подмазва с цимент първата на една от стаите. Вечерта беше „кацнал" на високата скеля на „Лилия" и погледът му летеше над града да търси утрешния обект... Ако тухлите и въздухът можеха да говорят, те биха ни разказали увлекателната приказка за един млад зидаро-мазач, който сутрин рано един от първите посреща слънцето и вечер един от последните го изпраща с изтръпнали ръце и засмени очи. Заедно с другарите си той сега взидва усмивката си в зидовете, вместо сянката на красавицата, и затова сградите стават по-светли, по-красиви, по-високи. А това е усмивката на победители, които коват новото.

Всъщност Иван Дечев по нищо не се отличава от стотиците като него — сини дочени дрехи, опръскани с вар, напукани от нея длани. Трудовата му биография също не е по-различна от хиляди други. Само че е по-кратка — почва се едва в осем години. Този период би бил много малък за старите майстори, които „са родени на строеж", но той не намалява умението му да гради наравно с тях.

Русенските строежи първи разкрили пред Иван „тайната" на строителството. Само десет месеца той изкарал в курсовете. След тях мистрията и кепчока плътно прилепнали в ръката му, а равният като моминско зъби зид предизвикал първите, но не и последни похвали. В Силистра младият мъж работи вече седма година и много жилищни сгради, които е градил, радват очите му. За това, как се е трудил, говорят процентите на средното изпълнение на плана — 120-130; говорят отличията: постоянен ударник, качественик; говорят и петнадесетте материални награди. А сега дойде и най-голямата, най-задължаващата — другарите му го изпращат делегат на VI конгрес на професионалните съюзи.

* * *

Ще отиде на конгреса Иван Дечев. Строителят ще слуша за успехите на другите и ще си спомня за напрегнатите дни, които го изпратиха в конгресната зала. Пред очите му ще минат старите, но още свежи спомени за хапещия януарски вятър и августовския топлик, които го калиха като желязо и му вливаха сили в мишците и воля в сърцето. В ушите ще звучат заръките на другарите, когато го изпращат:

— Разкажи там за нас!... Кажи на хората, че силистренските строители държат здраво и мъжки работят... Кажи, че Силистра вече е нов град!...

А на лицето на Иван Дечев ще сияе неизменната усмивка на строителя, която се зазидва в зида и пъфти върху него.

Георги АНТОНОВ

Бригадата за комунистически труд с ръководител Атанас Костов, работеща в силистренския универсален магазин, е позната на всички. За първото тримесечие на тази година тя изпълни плана си 140 на сто. Отличиха се продавачките Елена Вълева, Мария Атанасова и Вярка Василева. Бригадата отдавна работи вече по плана си за месец май. Вместо 55 000 лева стокооборот колективът реализира през месец април 89 275 лева.

ГОРЕЩО НА КЪЛЪКЧИЯ

ТОЙ СЕ НАРИЧА Бурхан Юсеинов Османов. Стоим с него в канцеларията на Транспред — Тутракан и разговаряме приятелски. През прозорците се вижда пролетно мътният Дунав, по който влекачи теглят натоварени шленове срещу течението. Априлското небе е събрало войската си от тъмни облаци и се заканва да атакува раззеленилата се земя с милиарди дъждовни капки. Душно е. От време на време изтрещява гръм.

Като гръм преди десет години дойде за Бурхан и новината, че е избран за председател на профкомитета в предприятието. Не очакваше той такова голямо доверие, но другарите му единодушно го посочиха, защото той беше не само добър работник, а и отзивчив, готов да помогне на всеки.

Младият работник отначало се поуплаши. Как ще се справи с такава отговорна работа? Ами че това са толкова много работници, всеки си има свои производствени и лични грижи и нужди, а той трябва на всички да помага, да съветва, да напътствува...

Заредиха се дни на непрекъснат труд. Нощем, когато семейството му заспеше, Бурхан оставаше да чете брошури, в които разказваха за опита си изтъкнати профсъюзни дейци. От тях той научи много, но най-вече се втълпи в главата му това — „грижата за човека да бъде на първо място".

Младият диспечер не се задържаше много из канцеларията. Стремеше се да бъде повече сред хората. Вятърът над пристанище Тутракан брулеше лицето му и през най-суровите зимни дни, а през лятото избеляваше цветовете на мократа му от пот риза. Тежко беше. Но нали всяко начало е трудно! Сега Бурхан Османов не изпитва вече страх от работата си като председател на профкомитета. Трудностите са за бравени. Но ежедневието на работниците все още му създава грижи. Трябва да се помисли за повишаване квалификацията и културата на работниците. 140 човека са те. Разнороден човешки материал, от който трябва да се изкове най-хубавото. Всеки е със свой характер, със свои изисквания. Не, наистина, не е леко да се работи с хора. Заредиха се курсове и лектории. Мнозина, несвикнали с атмосферата на занятията в клуба, скучаеха. Но скоро в очите на работниците започна да проблясва интерес. Прозявките се смениха с внимание. Изморените от дневния труд пристанищни работници и каруцари постепенно се увлякоха и започнаха да задават въпроси. Интересуваха се от всичко. Лекторите едва смогваха да отговарят, а Бурхан след такива вечери си отиваше доволен в къщи.

„Значи, запалиха се нашите работници! — мислеше си той. — Излиза, че е правилно това, което се казва: „Профсъюзите са истинска школа за комунизъм!"

Откритото лице на Бурхан като че ли не познава тревогите. Но те го съпровождат в ежедневието му като сянка. Ето, идват работниците Мехмед Юнузов, Махмуд Идиризов, Тодор Маринов, Хаккъ Асанов... Те имат тежки семейства. Молят профкомитета за помощ. И Бурхан си записва в бележника: „Да се настоява пред взаимоспомагателната каса за отпущане на парични суми на тези работници".

Карти за почивка...

Те се разпределят най-правилно, получават ги съвсем нуждаещите се. За децата на работниците от Транспред — Тутракан всяко лято се организира лагер в силистренската местност „Памук кулак".

Трябва да се организира тържествено отпразнуване на Първи май... Кой ще придвижи този въпрос? Необходимо е да се организират бригади, които да се борят за спечелването на званието бригади за комунистически труд...

За всичко това трябва да мисли младият председател на профкомитета. И той наистина се справя с работата си. А е още и председател на IV квартален ОФ комитет и просто всяка минутка му е заета с изпълнението на някоя производствена или обществена задача. Но и хората успяха да разберат какъв е Бурхан, оцениха заслугите му, затова той неведнъж е награждаван с парични и предметни награди като добър профсъюзен ръководител, а преди две години получи и паспорта на трудовата слава.

С приветливо, усмихнато лице, Бурхан винаги е готов да помогне на всеки работник. Едва свършил една задача, той се залавя за друга. Лицето му се усмихва, но сърцето му е изпълнено с грижи. С топли грижи за хората, за другарите, за работниците. Голямо човешко сърце, което отдава пулса си за колектива.

Драгомир ПАНОВ

Делегатската

„Професията на Ивайло днес е на особена почит у нас..."
(Из един разговор)

ЧИСТО и уютно е в дома на Гина Бонева от ДЗС „Янко Забунов". Чистота и ред поддържа тя и в свинефермата, където работи.

Тих пролетен мрак покрива зелените алеи на градината. В стаята на Гина е светло. Тя, синът й и дъщеря й решават задачи по аритметика.

— Една свинегледачка отглежда 25 свине. Всяка свиня е родила по 9 прасенца. Колко са общо прасенцата?

Задачата е съвсем лесна за ученика-шестокласник и много трудна за дъщерята-второкласничка.

Още по-трудна беше задачата за самата майка. Тя не стигна извеждането до нейното решение. Много грижи и труд й струваха тези около 220 прасенца, които получи от 25-те големи, добре гледани свине.

Тя дойде тук с мъжа си преди шест години от едно малко крайдунавско село — Дунавец. Може би понякога тъжи за красивите залези на Дунава, но човек може да открие красотата навсякъде, където се трудят и живеят хора. Дори тук, в свинефермата — съвсем непривлекателен обект за мнозина — можеш да осмислиш дните си; животът ти може да бъде пълен и съдържателен. Със своя труд, със своите успехи, със замечтаните си очи Гина Бонева доказва това.

— Може да ви се струва смешно, но за мен тези животни са като хора. Аз вече ги разбирам само от един звук, само от едно движение... — разказва младата свинегледачка. И продължава:— Тук сме тридесет души — бригада за комунистически труд. Имаме си клуб, където можем да прочетем нещо или да послушаме радио през свободното време.

Гина и нейните приятелки разбират добре ползата от своя труд. Рентабилността тук е ежедневен проблем. Тази жена ми обясняваше съвсем точно с езика на икономиката каква печалба се реализира в тяхната ферма и как тази печалба може да расте. Днешният трудов човек не работи сляпо — той винаги знае какво носи с труда си на обществото. И може би това е, което придава големия смисъл на изпълненото с преодолими трудности и умора ежедневие.

Гина не чакаше въпроси. Тя разказваше за живота на своята бригада... Това е един низ от делници и мънички празници. Екскурзиите из страната, заедно честуваните рождени дни, колективните посещения на филми и концерти са нишките, които свързват още по-здраво членовете на бригадата в един дружен, работлив колектив.

Този колектив изпраща Гина Бонева на VI конгрес на профсъюзите, затова че тя вече няколко години държи знамето на първенството, затова че е винаги отзивчива към болките и радостите на тези, с които работи всеки ден.

Задачата по аритметика не е толкова лесна, както изглежда на пръв поглед, но всяка задача си има решение...

Симеон МАНОЛОВ

Пламенен привет, боркини за мир и социализъм!

Радостта на птицегледачката

ПРОЛЕТНИЯТ дъжд, бурен и пороен, изведнъж размекна земята. А можеш ли да влезеш изкалян в чистата, ухаеща на прясна вар и люляк, стая на птицевъдките? При това те търсят думи за извинение:

— Прощавайте, поразхвърляно е днеска при нас!

Свенливата усмивка на Мария Проданова изведнъж се промени, когато тя заразказва за любимата си работа:

— Каква радост беше! Изчислихме средната годишна носливост на птиците. Паднаха се по 182 яйца на носачка!

...От малки пиленца отгледала птиците Мария. Два месеца спяла във фермата. Грижила се за тях като за свои рожби. Скачала в просъница през нощта и първо над термометъра надничала. Пока вали по-малко от 26 — 27 градуса, запалвала отново, за да не се простудят пилетата. Хранила ги, според предписанията на зоотехника. Водата в поилките била винаги топла. А когато се запролетило, пак Мария отишла на лагер с тях. Всяка сутрин росата къпела нозете й. Последните лъчи на залеза я изпращали до дома й. Ярките растели здрави, жизнерадостни. Когато станали на 4 месеца и пловина, Мария събрала от тях първите яйца, а с тях и първата радост запърхала в неспокойното й сърце.

— Младите птици донесохме в птицефермата. Заедно с Димитрина Василева се грижихме през зимата за тях. Е, Димитрина беше девойка. Сутрин идваше след мен на работа, но аз й прощавах. Запалвах печката във фуражната кухня още в 5 и пловина часа за дрождиране на храната. Спазвахме режима на птиците. Дажбената таблица изпълнявахме неотклонно...

А колко компоненти са били отбелязвани в тези таблици! В тях не липсвало нито кредá, нито брашно от моркови. Към сухите смески, които пълнели всекидневно в дървените хранилки, птицевъдките не забравяли да прибавят и люцерново брашно. Такива били указанията на Марин Марнов — главен зоотехник на ТКЗС — Нова Черна. Всеки ден той намирал време да се отбие в птичарника на с. Цар Самуил, да попита за работата, да посъветва. Пръв помощник на птицевъдките бил и тогавашният им бригадир Добри Атанасов. Той се грижел за доставяне на храна и гориво. Затова да не липсва никога във фермата ечемик, от който двете другарки всекидневно зареждали в рафтовете за покълване. Така нито веднъж птиците не били лише ни от зелена храна, и броят на яйцата през цялата зима не спаднал под две хиляди.

Птицевъдката разказваше за работата си, която заобичала от първия ден, когато преди три години дошла във фермата. Тогава синът й Стефчо бил още малък, но тя го оставила в сигурни ръце. За него и сега се грижи свекърва й, тази, която Мария обича и уважава като родна майка.

Като по-малка сестра обича Мария и сегашната си двадесетгодишна помощничка. С Маринка Белчева са две добри приятелки и другарки. И защо да не бъде така, когато на празничната блузка на Мария още блести комсомолската значка? Когато в красивите й кафяви очи винаги блести по една весела, палава искрица! Когато широката й усмивка постоянно разкрива белите като кокичета, равни зъби? И нищо, че е слабичка и дребничка на ръст. Нейната упоритост и трудолюбие подсказват за постигането на още по-големи рекорди в обичаната работа.

Стефанка СТАНЕВА

Плодородието ще бъде техен гост

КАТО по чудо тази заран вятърът изведнъж притихна, стаи се някъде зад овразите, сякаш не беше вилнял по тези места. За пръв път от толкова дни насам жените хвърлиха връхните дрехи; дебелите вълнени жилетки, размотаха плетените шалове. Топлината за пръв път погъделичка белите ръце, обветрените лица — хубава, приятна милувка. По-чевръсто започнаха да захапват пръста острите калъстирки (мотички). Бързо, бързо започнаха да се виждат краищата на дългите междуредия, хей там, където започва землището на коларовци.

Хубава благодатна пролет. Пустите доскоро блокове изведнъж приютиха толкова много хора. Плъзна народът из затоплената пръст, сякаш му се щеше изведнъж за един ден само да прегази черната угар, да я покори. Затова и зафирковки тази заран нарамиха лъскавите сап чета на калъстирките. Къде може да се стои през такъв пролетен ден в къщи. Пусти да останат зимните дни. Настъняха се вече жените по стаите и дворищата, изтъкаха дето тъкан имаше, изпредоха всичката вълна от зимните, изплетоха по няколко фланели — стига толкова. Домиля им за полето, па макар и да подухва още вятърът, па макар и да е студена още пръстта.

Ето и звеното на Куна Костадинова е сред нивите. Още от сноши се приготвиха за работа. Редом с младите в междуредията днес са излезли и по-възрастните жени Райна Иванова и Неда Христова. Не отстъпват те още на годинките. Какво значение има възрастта, щом са още здрави ръцете, щом е ведър погледът. „Ха тази година останете в село" — подхвърлят им тегли сърцето да се отделят от звеното. Не е лесно след петнадесет-шестнадесет години задружен живот да си тук, в звеното. Младите се учат от тях на опитност и разум, те от младите — на издържливост и пъргавина. Пък и ето — празник се задал—окръжен събор. Миналата година пак тяхното звено единствено от кооператива ходи в Силистра. Тази година отново ще споделят общата женска радост. Вярно е — има вече по-млади и по-опитни от тях. Може да не намерят смелост в себе си да застанат зад червената трибуна, за да опишат щастието на звеното, но нали ще слушат останалите — достатъчно е и това. Радостта на такъв личен ден споходжа всички

...Бързо, припряно кълват калъстирките сухата корица на пръстта. Там, дето коренчетата на цвеклото са повече от определената тюсевна норма, острието влиза в действие. Дешка Христова, Пауна Иванова, Ивана Пенева, Стояна Райнова са отскочили незабелязано напред. Колко са неуморни ръцете им — млади хора. Кой не бърза когато е млад! В сърцето на всяка една е свила гнездо свидна радост. До преди година-две бяха моми — сега си имат семейства, деца. Затова може би честичко скришом поглеждат към часовничетата си. „Един път да мръкне". Отсега са си намислили като дойдат в Силистра, какви подаръци да купят на децицата си, на мъжете и на себе си.

Тази година жените от звеното на Куна ще отглеждат освен тези 70 дка цвекло, 240 дка слънчоглед, 50 дка фасул, 300 дка царевица... Ще превалят и летните месеци, ще дойде есента — златиста и плодородна. Ще затрополят отново към село колите, натоварени със зърно. Радостта от плодородието ще споходи отново всички — и млади, и стари от най-личното звено в с. Зафирово.

Руси ШИМАБЕЕВ

За всеотдайния труд — благодарност

В РЕДАКЦИЯТА ежедневно пристигат писма на читатели, в които намира място тяхната най-откровена и сърдечна благодарност към медицинските работници, оказали им ефикасна и резултатна помощ. И, разбира се, между многото медицински работници не малък е броят и на лекарките, медицинските сестри, санитарките, към които често е адресирана благодарността за техния всеотдаен труд. А това е най-категоричното признание за изпълнен дълг към хората, най-голямата морална награда.

БРАДВАРИ. Наложи ми се да престоя няколко седмици в Окръжната болница — Силистра. Изказвам най-искрена благодарност за грижите, които положиха за мене лекарите Жечева и Пеева, сестрите Абаджиева, Мирчева, Събева, Чичоварова и Данова. Аз останах учуден от голямата експедитивност на работниците в болницата, от хигиената и отличния ред. Пожелавам на целия персонал още по-големи успехи в благородната му работа.

Демир КАМБЕРОВ

ТУТРАКАН. Гостувайки в Социалистическа република Румъния, преди два месеца Мария Минкова получава болки в областта на жлъчката. Положението й се влошава и тя прекарва две седмици на легло в Румъния. Лекарите полагат всички грижи за нейното оздравяване.

След известно време тя се връща в България. Една вечер отново получава остри кризи. В дома на болната пристига колата на „Бърза помощ" с дежурната лекарка Инджева. Откарват Минкова в болницата. Оперират я. Лекарският колектив полага всички усилия за възвръщане здравето на болната. Тя изказва искрена благодарност на лекарите Джамбазов, Тонев, Инджева, Шекюрова, на медицинските сестри Спасова, Паскалева и Георгиева.

Живко ТРУШЕВ

СИЛИСТРА. Наложи ми се да прекарам един месец в кожного отделение на Окръжната болница. Искам да изкажа искрената си благодарност за грижите, които положиха за мене д-р Кавръкова, медицинските сестри Михайлова, Златева и Жекова. Много грижовни бяха и санитарките в отделението.

Теофан КОЛЕВ
Дом за стари хора — Силистра

Сред песента на становете

НЕ ЕДНА, не две, а двадесет и две години Сабрия Ахмедова е сред шума на становете в ДИП „Добруджа"— Силистра. Двадесет и две години нейният път се вие все нагоре. Път, преминал през трудното начало, за да стигне до успехите.

За тези години мургавата Сабрия си спомня с умиление. Тя няма да забрави оня ден на 1944 година, когато остави детските игри и едва 14-годишна трябваше да помага за издръжката на семейството. Спомня си плахите стъпки, страха от неизвестността при първото влизане в предприятието. Тиха и мълчалива, малкият колектив я приел топло, другарски. Хората я обикнаха заради трудолюбието й. Повериха й два стана. Заредиха се дни, пълни с напрежение, с успехи. Щастливата усмивка все повече озаряваше лицето й. Опитът й растеше с годините. Нареди се в редиците на ударниците. Премина на 3, а после и на 4 стана.

...1955 година донесе нова радост на Ахмедова: тя премина на 6 стана. Нови вълнения: „Ще се справи ли?", „Ще дава ли само първокачествена продукция?" Минаваха дните. Сабрия не изоставаше. Колективът я обикна още повече. Вслушваха се в съветите й. Стремеше се да овладява още повече професията си. Наред с това тя предаваше и опита си. При нея изпращаха нови работнички, които с желание и майсторство обучаваше. Най-голяма награда за нея бе, когато някоя от тях заслужено станеше носител на званието „Ударник на комунистическия труд". Заедно с тях се радваше и Сабрия. Изпитваше чувство на изпълнен дълг и нещо топло, нещо радостно се разливаше в гърдите й.

Има дни в живота на хората, които лесно не се забравят. И Сабрия Ахмедова няма да забрави деня, в който я приеха за член на Партията. Тя беше необикновено оживена, не можеше да скрие радостта си. И себе си обеща да заслужи доверието. Да работи още по-добре, да предаде опита си на повече млади работнички. През 1962 година я избраха за член на бюрото на партийната организация в предприятието.

...Навсякъде в бригадата кипи напрегнат труд. Борят се за завоюване званието „Бригада за комунистически труд". Най-високо изпълнение на нормите има Сабрия. Плана за месеца си тя изпълнява 185 на сто. Носител е на званието „Най-добър в професията". Получила е не една награда. През тази година е наградена с екскурзия до Румъния. Избрана е за делегатка на Окръжния събор на жените.

— Трета година съм делегатка на Събора — казва тя. — Получила съм като награда часовник и плат за рокля.

Сабрия е убедена, че няма какво да разкаже за себе си. Скромността не й разрешава, а за този живот, изпълнен с трудови успехи, има да се говори много. Тя е не само добра работничка, но и добра домакиня. След работния ден цялото си внимание отделя на децата си. Иска да ги изучи, да ги възпита добре. Мили и нежни са вечерите на задружното семейство. Приятната обстановка в къщи се дължи на Сабрия и затова цялото семейство й е благодарно.

А на нея не й тежи работата. И в къщи, и в предприятието тя е все усмихнатата, приветлива Сабрия Ахмедова. С всеки изминат ден се стреми да повишава квалификацията си, да дава все по-качествена продукция. Да бъде за пример в целия колектив.

В чест на Деветия конгрес на Партията е обещала да изпълни плана си 190—200 на сто и да дава само първокачествена продукция. Обещание то си тя ще изпълни — в това никой не съмнява.

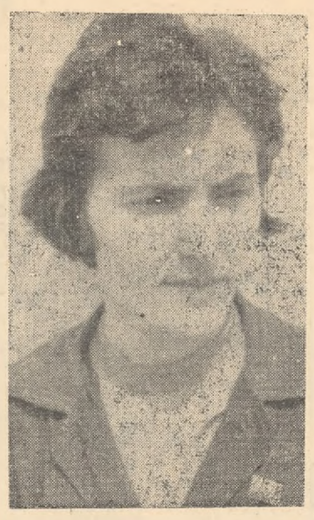
Радка АНАСТАСОВА

Малко са хората от Главиница, които не познават Тотка Димитрова Панчева, отговорничката на содо-лимонадената работилница на селкоопа. Там е израснала тя, сред тях доби опит и умение в живота и в работата си. Содо-лимонадената работилница, за която отговаря, миналата година произведе вместо 70 000 90 000 литра сода и лимонада. А тази година 90 000 литра е плановият й. Тотка Димитрова е сигурна, че ще бъде преизпълнен.

Милка Добрева Боранова е вече трета година медицинска сестра в Калипетрово. Такава е нейната професия, че хората постоянно я търсят за помощ. Милка е отзивчива към техните нужди. Дълго нямаше лекар и акушерка в селото, но не се почувствува, защото тя изпълняваше функциите им, когато станеше нужда. Тежките случаи препращаше в Силистра. Благодарение на нейната самоотвержена работа и настойчивост болните винаги оставаха доволни от нея.

Ремзия Салиева, работничка в цех „Ракита" гр. Тутракан. През 1965 година постигна средно изпълнение на трудовите норми 130 на сто, а през първото тримесечие на 1966 година 151 на сто. За високите трудови успехи колективът я излъчи за постоянна ударничка в цеха.

Събор на жените

Ето жените — силни, силни.
Пъстроцветни, добри ята.
Непокорни и любвеобилни
пазителки на нежността.

Като гълъби тихи, тихи,
долетели не знам отгде...
Със букети от горди стихове
плуват в песенното море.

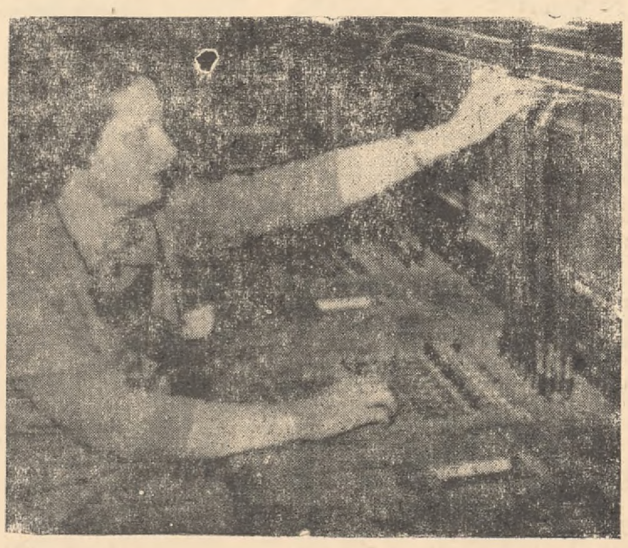
Край орляците многобройни
стоят ведри мъже отстрана.
Всеки търси с поглед своята —
най-добра и най-нежна — жена.

Тези трудови героини
закладели са днес града.
О, владетелство добро и мило,
само ти съществувай в света!

Ето вижте ги — смугли, бели.
Вий познавате ли ги, мъже?
Като нас могат да бъдат смели,
като нас всичко вършат добре.

Вият роклите си камбани
и площадът цял звъни.
Благословени, добри, засмяни,
наши мили жени!

С. М.

Иванка Виделова е телефонистка от 13 години. Носител е на званието „Най-добър в професията". В момента тя работи в извънградската централа в Силистра в бригада „Лиляна Димитрова", завоювала високото звание „Бригада за комунистически труд". На окръжния събор на жените сред жените-челнички ще бъде и тя.

Стрелките сочат: нагоре!

(Данни от общинските събори на жените-челнички)

* Кравегледачките Айше Ахмедова, Хилмия Мехмедова и Юкия Халимова от село Чернолик и Фейме Нуриева от село Яребица изпълнили годишния си план по млеконадоя над 117 на сто.

* Полевъдките Емине Халидова, Исмигюл Мехмедова и Невре Халидова от ТКЗС в село Чернолик изработили за 1965 година по над 342 трудодни.

* Кравефермата в село Старо село, където работят 11 жени и бригадир им е Лиляна Тасева, е получила за годината 647 000 литра краве мляко при план 552 000.

* На Събора на народното творчество, който се проведе в град Копривщица миналата година, колективът на читалището в село Старо село, повечето от участниците в който са жени, бе награден със златен медал.

* Птицегледачките Петра Петрова и Христина Петрова от село Царевдол са получили по 181 яйце на кокошка-носачка за миналата година.

* Лозарската бригада на село Дунавец, където работят Иванка Кирилова, Пенка Миланова, Мария Калинова и много други жени, е добила за годината по 1 540 кг грозде от декар.

* Носителката на паспорта на трудовата слава Николинка Косулиева и качественичката Ремзие Шерифова от цех „Ракита" — Тутракан са изпълнили годишния си план с по над 150 на сто.

* Звеното на Зикрия Алиева от село Колобър е получило за 1965 година по 420 кг царевица от дка при план 330 кг и по 194 кг слънчоглед при план 170 кг.

* Звеното на Фатма Насуфова от село Таслаково получи за годината 122 кг тютюн над плануваното, като по този начин изпълни плана си за добива от тютюна 198 на сто.

Много са още имената на жените в окръга, които са получили високи трудови успехи през миналата година. Тяхната работа бе отчетена на проведените през април т. г. общински събори на жените-челнички. Материали за някои от тях публикувахме във вестника.

ПРОЛЕТАРИИ, ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 53 (1066) | Вторник 10 май 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

IV ОКРЪЖЕН СЪБОР НА ЖЕНИТЕ—ЧЕЛНИЧКИ

СЕБЕОТРИЦАНИЕ И СМЕЛОСТ, НЕЖНОСТ И ДУХОВНА СИЛА

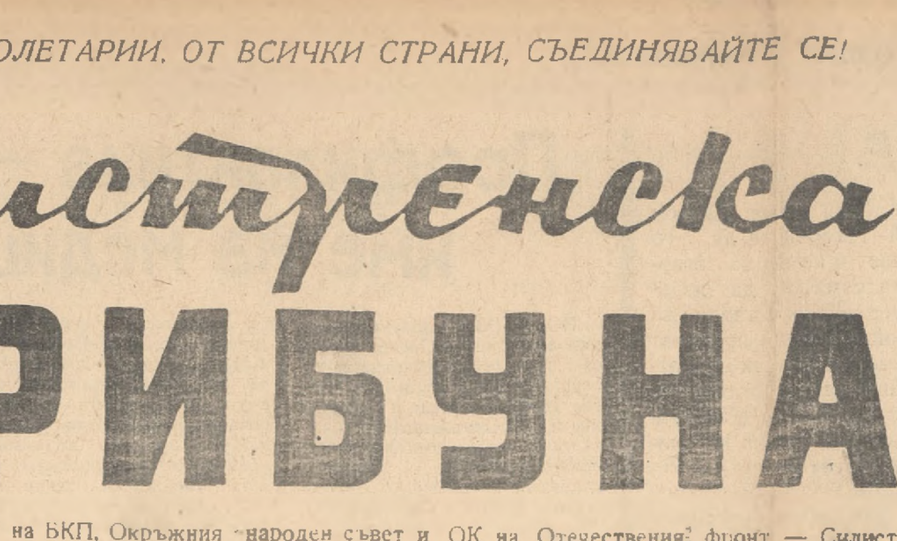
Силистра, 8 май. Птичият хор в клоните на дърветата заглъхва отведнъж, подгонен от лъчите на майското слънце. Градът се събужда в тишина, която бързо се сменя с човешки гласове. По улиците и по площадите плъзват хора.

По улица „Георги Димитров" потокът от жени непрекъснато расте. От селата те пристигат с камиони. Облечени в пъстри носии и накити, в ръцете си те държат плакати и цветя, а сърцата им се изпълват с радост.

Другарката Анка Николова чете доклада.

През центъра на града жените преминават в мирен строй, предвождани от градската музика. Над главите им прелитат гълъби. Вратите на баскетболното игрище в града широко се отварят за делегатките на окръжния събор на жените-челнички. Белият Дунав е спокоен пред очите им. Те сядат по пейките — полевъдки, животновъдки, учителки, медицински работнички, общественички... И отправят поглед към трибуната. Тук са заели места официалните лица — членовете на бюрото на Окръжния комитет на Партията, другарите ВЕЛЬО МАКСИМОВ, САВА ШИВАРОВ, СТЕФАН ГАБРОВСКИ, БОЯН МИХНЕВ и МИКО НИКОЛОВ, общественици, жени-челнички, изпълнили Условията от миналогодишния събор. Сред членовете на деловия президиум е и другарката ЦВЕТАНА КЕРАНОВА, представителка на Националния съвет на Отечествения фронт.

Секретарят на Окръжния комитет на БКП др. Стефан Габровски открива събора.

Встъпителните думи на секретаря на Окръжния комитет на Партията др. Стефан Габровски при откриването на Четвъртия окръжен събор на жените-челнички са кратки. Но те прозвучават топло в сърцата на делегатките. Те са признание и благодарност за техния труд.

Докладът на председателката на комисията за работа сред жените при Окръжния комитет на Отечествения фронт др. АНКА НИКОЛОВА съдържа много цифри и имена. Зад всяка цифра се крият подвизи, непрекъснат и последователен човешки труд и напрежение. Имената в доклада са имената на най-добрите жени в окръга. Признателност за труда им! Той е най-хубав венец пред паметника на героите, загинали за свободата на нашата Родина.

Част от делегатките на събора.

Главният редактор на в. „Силистренска трибуна" др. ДЕНКА ГОСПОДИНОВА прочете Призив на участничките в събора до всички жени в окръга за активното им участие в изпълнението на обещанията на трудовите колективи, приети в чест на Деветия конгрес на Партията.

Вълнуващи са думите на МИТКА ПЕТКОВА, зоотехничка в Сокол. Земята ни ражда всичко, каза тя. Трудолюбивите добруджанки еднакво добре вършат както къщната, така и полската и работата във фермите на стопанството. Не е лъжа: в голямата редица на челничките са и звеноводките Гана Великова от Ламбриново, Малтичка Димитрова от Сокол, Митка Митева от Нова Черна, доячката Елена Василева от Айдемир, телчарката Джеврия Ризова от Дулово, свиногледачката Руска Петрова от Иширково и много други.

Сърцата на делегатките за миг спират своя ход. На трибуната пред първия секретар на Окръжния комитет на Партията застава стройна пионерка. Тя високо и ясно произнася думите „Другарю първи секретар на Окръжния комитет на БКП, разрешете група пионери да приветстват събора!". Десетки пионери от всички страни, пейки, прибират трибуната. Нестройните им гласове раждат порив, карат делегатките да стават на крака и дълго и продължително да ръкопляскат. Пионерите пеят за Партията, славят Партията, която им осигури спокойно и щастливо детство.

Към трибуната изтичват деца, облечени в национални носии, носещи букети цветя. Това поражда нов изблик на чувства у делегатките — очите им се насълзяват.

За хилядите метри изтъкан плат от текстилките в ДИП „Добруджа" — Силистра и за неуморния труд на жените-пом мишленички в окръга говори другарката КЕРА ГРОЗДЕВА. Някогашната изпита и бледа тъкачка от фабриката на Налбантян сега е снажната текстилка в новото и светло промишлено предприятие ДИП „Добруджа".

Другарката Цветана Керанова приветствува жените

Жената, каза учителката МАРИЯ ПЕЙЧЕВА от Сребърна, е всякаква: майка на децата си, любяща съпруга, учителка, лекарка. Народната учителка е майка на всички деца. Тя ги учи, тя им дава насо

(Продължава на IV-та стр.)

ДОСТОЙНО ЩЕ СЕ ОТПЛАТЯТ

ВЕЛИКО ТЪРНОВО, град със славно историческо минало, с геройчно революционно движение и днес е изправил гордо юнашка снага.

Лъкатушещата дивна Янтра с шумоленето си навява старо, вековно, българско минало, но хората тук сега, ритъмът на живота им е друг. Този град е приютил над 50 студенти от нашия окръг, учащи се във Висшия педагогически институт.

5 май ще остави незаличими спомени на студентите от състоялата се земляческа среща в ресторант „Полтава". Още отрано младежи и девойки с цветя в ръце, весело за емаха определените си места и отправяха синовни погледи към гостите от Силистра. Тук бе пристигнал началникът на отдел „Народна просвета" при ОНС — НИКОЛАЙ ГЕОРГИЕВ и инспекторът СТОЯН ПЕЕВ. Сред студентите бяха помощник-ректорът СТЕФАН МАРКОВ и асистентите САДУЛОВ и ПОПОВ.

Студентът ПЕТЪР КОСТОВ от Силистра с кратко слово откри тържеството и даде думата на др. Николай Георгиев. С топли сърдечни думи той приветствува студентите от Силистренски окръг. Накратко се спря на успехите, които окръгът е завоювал в областта на учебното дело. „Вие — каза той — ще бъдете бъдещите верни последователи на разгорялото се просветно огнище в нашия окръг". По-нататък др. Георгиев пожела на нашите студенти полезотворна, успешна работа в усвояването на учебния материал и педагогическа квалификация, за да станат те истински достойни просветни деятели. Веселите усмивки, звъна на чашите красноречиво уверяваха, че силистренските младежи и девойки няма да изложат благодатния добруджански край.

От името на студентите др. Марин Павлов от Ситово, обеща, че ще положат всички сили, щото те да бъдат отлични студенти и добри учители в родните места.

Със ставане на крака и весели аплодисменти курсистите още веднъж увериха своите бъдещи ръководители в техните идеали да станат истински, достойни просветители на окръга.

Срещата продължи до късно през нощта.

Само шумът на разлистилите се дървета по Трапезица и Царевец и клокочението на Янтра в унисон с веселия глъч на силистренските младежи и девойки, огласяше местността.

Ще помнят дълго студентите тази земляческа среща. Тя ги импулсира за нови, още по-големи успехи в тяхната работа. Защото знаят, че за тях освен техните родители се грижи и цялата общественост.

А. АНДРЕЕВ

Открита паметна плоча на Тодор Бонев

ПО ИНИЦИАТИВА на бригадата, борещa се за комунистически труд при ДМЗ „Стомана", именувана на великия добруджански син Тодор Бонев, на 7 т. м. бе открита паметна плоча на героя.

Пред жилището, където е живял и работил Тодор Бонев, преди да замине като интербригадист в Испания, се бе събрал много народ. Роднини на революционера, близки, познати, брат му и сестра му дошли именно за това, и много други граждани и граждани.

На възпоменателното тържество бяха и първият секретар на ОК на БКП др. ВЕЛЬО МАКСИМОВ, секретарят на ГК на БКП др. МИКО НИКОЛОВ, председателят на Окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма др. АСЕН ЧАПКЪНОВ, директорът на ДМЗ „Стомана" др. ИГНАТ ДИМИТРОВ и други.

Тържеството бе открито от секретаря на заводския партиен комитет в ДМЗ „Стомана" др. Христо Цонев.

Кратки биографични данни за Тодор Бонев прочете др. Димо Чокоев. За голяма всеотдайност към делото на комунизма, през септември 1937 година по решение на ЦК на Партията, на областния комитет на Партията и местната партийна организация, Тодор Бонев заедно с други доброволци от страната е изпратен за Испания като интербригадист. По-късно след разгрома на народоосвободителната армия и интербригадата, той попада в концлагер във Франция, където намира смъртта си.

След това под звуците на „Вий жертва паднахте..." присъствуващите почетоха паметта на героя с едноминутно мълчание.

От Окръжния комитет на Партията и Окръжния комитет на активните борци против фашизма и капитализма, др. Вельо Максимов и Асен Чапкънов поднесоха венец пред паметната плоча на революционера. Венци бяха поднесени и от други предприятия.

Тази похвална инициатива на бригадата от ДМЗ „Стомана", трябва да се поеме и от други бригади, чието име е на славен добруджански революционер.

А. ДИМИТРОВ

Усърдието донесе добри резултати

ОСНОВНАТА задача на профорганизацията и административното ръководство на ГТП „Здрава храна" — Силистра през първото тримесечие бе да мобилизира силите на колектива за преизпълнение на стопанските задачи. Затова още от началото на годината те организираха масово социалистическо съревнование между бригадите и подпомогнаха активно движението за комунистически труд. Резултатите от съревнованието се отчитат в определените срокове и на челниците се раздават парични награди. Десет бригади водят упорита борба за завоюване званието „бригада за комунистически труд". Техните постижения радват колектива и са жалони в ежедневната му работа. Така например бригадата за комунистически труд при сладкарница 1 реализира стокооборот 61 000 лева при план 59 000 лева. Бригадата при полуфабрикатния получи парична награда, понеже преработи голямо количество замразена риба в пушена и с нея се представи и в други окръзи. В тази задача се отличи майстор-готвачът Георги Гицов. През първото четиримесечие бяха наградени за добри постижения Янка Христова — готвач в ресторант „Червено знаме", Стоян Анчев, бюфетчик в ресторант „Албена" и др.

Един от най-важните показатели, по който се разгоря упорита борба в съревнование то, е показателят за издръжката на обръщението. Във всички обекти работниците се стремят да реализират икономии от електрическа енергия, да намалят фирите на продуктите, разхода на амбалаж и др. Резултатите разбира се са добри. Издръжката на сто лева стокооборот е намалена с 0,819 лева. В резултат на това планът за печалбата бе изпълнен 152 на сто.

Успех постигна колективът и в изпълнение на плана за стокооборота. Изоставането през месец януари бе догонено и в края на четиримесечието е реализиран надплановият стокооборот от 6 000 лева.

В дните, през които заседава Шестият конгрес на професионалните съюзи, работниците от „Здрава храна" полагат усилия за получаване на още по-големи постижения.

Ганка РАЙЧЕВА

Грижат се непрекъснато за тютюна

КООПЕРАТОРИТЕ от бригадата на Георги Цонев от с. Добротица положиха добри грижи за тютюневия разсад. Той израсна и се развиде добре и още в последната десетдневка на април беше готов за разсаждане.

Изнасянето на разсада на полето започна още преди Първи май. До тази дата трудолюбивите стопани от бригадата бяха засадили вече 25 на сто от площта, определена за тютюн. Досега са засадени вече 200 дка от всичко 250, които бригадата трябва да засади. Едновременно с това се извършва първото окопаване на площта, което е от изключително значение за получаването на висок добив от тази култура. Досега са окопани повече от 100 дка.

Благодарение на добрите грижи разсадът е здрав и закален. Това осигурява високо приживяване — повече от 95 на сто. Маркирането на площта се извърши с машини в прави редове. Това ще осигури и механизираното извършване на окопаването и на борбата с болестите и вредителите.

Всички звена се надпреварват кое по-бързо да завърши със засаждането на тютюна. Най-много площ обаче е засадило звеното на Васил Николов.

Михаил ТОДОРОВ

Премиера в Силистра

В събота и неделя, 7 и 8 май, Народният театър в Силистра отвори врати за зрителите, които имаха възможност да наблюдават поредната му премиера. Интересът към нея този път беше по-голям, защото авторът на пиесата „Черно и бяло" е нашият съгражданин Йордан Ставрев. Постановчик и този път е Георги Калиперов.

Зрителите посрещнаха радушно играта на артистите и работата на постановчика и художника Тодор Чапкънов.

Думите им ще станат дела

ПРИЗИВ

ОТ УЧАСТНИЧКИТЕ В ЧЕТВЪРТИЯ СЪБОР НА ЖЕНИТЕ-ЧЕЛНИЧКИ В ТРУДА, ДО ВСИЧКИ РАБОТНИЧКИ ОТ ПРОМИШЛЕНОСТТА, СТРОИТЕЛСТВОТО, ТРАНСПОРТА И ТЪРГОВИЯТА, КООПЕРАТОРКИ, ДЕЙЦИ НА ПРОСВЕТАТА, КУЛТУРАТА, ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО, СЛУЖИТЕЛКИ И ОБЩЕСТВЕНИЧКИ ОТ СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ.

ДРУГАРКИ,

Българската комунистическа партия създаде за нас такива условия за живот и творческо проявление, каквито нашата история не познава досега, условия, за които са мечтаели само най-дръзновените дъщери на българския народ. Жените днес посрещат утрото на високите строителни скели, управляват сръчно и най-сложните машини, обработват безкрайните поля. Те влагат цялата си женска нежност в проектите за нови слънчеви сгради, връщат радостта на хората, посвещават своя живот на науката. Няма област в стопанския и обществено-политически живот на страната ни където да не работят жени.

За топлите грижи, които Партията полага за нас, ние се отплащаме със своя самоотвержен труд. Доказателство за това са и успехите, които бяха посочени в доклада и изказванията на събора. 1 700 жени участвуваха като делегатки на Четвъртия събор, това значи, че всички те са преизпълнили своите производствени планове. От техния труд Родината ни е получила повече зърно, повече мляко, месо, яйца и вълна, плат и други стоки, отколкото е предвиждал планът.

Сега народът ни трескаво се подготвя за едно голямо събитие в нашия живот — IX конгрес на БКП. Чест на всеки гражданин на Републиката е да даде своя принос за утрешния старт на петата петилетка, за достойното посрещане на Конгреса. С общия пулс туптят и сърцата на трудовите колективи от нашия окръг. Те дадоха вече своя рапорт-обещание и увериха ЦК на БКП, че в промишлените предприятия ще бъде произведена надплановa продукция за 853 000 лева, а в селското стопанство за 1 805 000 лева. В тези цифри са обобщени резултатите, които трябва да се получат от труда на всички работници, кооператори, специалисти.

Другарки,

Ние, участничките в Четвъртия събор на жените-челнички, ви призоваваме да се запознаете основно с обещанието, което даде нашият окръг и изпълнението на показателите в него да станат наша основна задача. И нека в деня на откриването на Конгреса на БКП да изпратим с гордост рапорта за нашите успехи. Това ще бъде нашата най-искрена благодарност за майчинските грижи, които Българската комунистическа партия непрестанно полага за нас, за нашите деца.

На работа, другарки! На упорита работа за разцвета и благоденствието на социалистическата ни родина!

От участничките в събора

ГОЛЕМИ ОКРЪЖНИ КОННИ СЪСТЕЗАНИЯ И НАРОДНИ БОРБИ

ОКРЪЖНИЯТ съвет на БСФС секции „Конен спорт" и „Борба" гр. Силистра в чест на III конгрес на БСФС устройва на 15 май 1966 година окръжни конни състезания и народни борби в местността „Гюл бахча" край село Чернолик, Силистренско.

На конните състезания ще вземат участие отборите на ТКЗС Бабук, Алфатар, Белица, Главиница, Дулово, Иширково, Калипетрово, Окорш, Ситово, Смилец, Сокол, Сребърна, Стефан Караджа, Чернолик и ДСС—Силистра. Ще се надбягват общо 54 животни в т. ч. 19 коня, 27 кобили и 8 жребци на различни възрасти на разстояния 800, 1 500 и 2 000 метра.

Класирането ще стане въз основа на изминатите разстояния за най-малко време.

В народните борби ще вземат участие борци от Русенски, Разградски, Търговищки, Шуменски, Толбухински и Силистренски окръзи. Борбите ще се провеждат в 6 категории съгласно правилника.

Състезанията ще бъдат открити на 15 май 9 ч. сутринта при подходяща за целта тържественост. На първенците от първо до трето място в съответните дисциплини ще бъдат раздадени награди.

Конният спорт и борбата са любими спортове на населението от нашия окръг. Големият интерес, създаден напоследък към тях, е гаранция за масовото посещение.

15 май ще бъде голям празник на конния спорт и борбата в окръга!

Усърдието донесе добри резултати

ГОДИНИ наред в разсадника на Силистренското горско стопанство се произвеждат милиони фиданки от най-различни горско-дървесни видове. Под ръководството на инж. Боряна Дженкова и старшия горски надзирател Илия Урумов на здраво сплотения колектив е поверена отговорната задача да произвеждат необходимите за залесяването фиданки.

Работничките Иванка Тончева, Елена Михайлова, Тодорка Маринова, Дичка Крайчева са винаги в челните редици в съревнованието и предават своя дългогодишен опит на по-млади работнички, които се раждат по тях.

Миналата година те преизпълниха плана си 140 на сто, като произведоха 3 500 000 едногодишни стандартни фиданки от червен дъб, акация клен, липа, орех и др. ценни дървесни видове.

Планът за 1966 година предвижда да се отгледат над 3 700 000 горски фиданки, от които акация — 3 000 000, червен дъб — 100 000, дива черешa — 100 000, липа — 300 000 тополa — 20 000, облагородени орех — 6 000 и др.

При най-благоприятни почвени и климатични условия в наторени с изкуствени торове площи бяха засети наличните семена. След това грижите по отглеждането им не престанаха нито ден. Редовно се плевят и култивират междуредията, за да не се допуска плевелите да заглушат младите пъпници и да отнемат така необходимата им влага, защото разсадникът не е на поливна площ.

Работничките обичат работата си и с радост говорят за своите трудови успехи. От малките горски фиданки, които те отглеждат, след години ще зашумят нови гори и народното ни стопанство ще получи ценна дървесина — тъй необходима за строителството.

В чест на IX конгрес на Българската комунистическа партия, колективът се включи активно в провежданото съревнование. Обещанието, което дадоха работничките и специалистите да отгледат само стандартни фиданки, ще бъде удържано с чест.

инженер Гани БОЯНОВ

Дела на пионерите

Хубава форма за възпитанието на децата от квартала

ОТСЕГА пионерският отряд „Юрий Гагарин“ се готви за дейността си през лятната ваканция. Той бе изграден към 10-ти квартален отечественофронтовски комитет в Силистра през 1964 година. Изработи си план и по него проведе редица мероприятия с пионерите. Пионерите от отряда почистиха улиците „Раковски“ и „Любен Каравелов“, посадиха цветя около варосаните дръвчета, събраха хартия, желязо и стъкло, които продадоха и получиха за тях 15 лева. С парите купиха подаръци за Нова година.

Ръководството на отряда организира походи с децата до местностите „Чатал чешма“ и „Памукулак“. През 1964 и 1965 год. бяха организирани фестивали на пионерската художествена самодейност в квартала.

Пионерите посетиха гроба на Иван Стайков и положиха венец, почистиха мястото около него. Проведоха екскурзия до село Малък Преславец, организирана от Градския комитет на Комсомола. На състоялия се тогава фестивал отрядът се класира на първо място.

Хубави чувства изпитаха децата, когато посетиха работниците на ТПК „Добруджанка“ — Силистра. Те разгледаха отделите „Фъкана бродерия“, „Дамска конфекция“ и „Художествена бродерия“ и останаха много доволни от това, което видяха. През миналото лято събираха билки, посетиха колективно някои филми.

Отрядът проведе сбор на тема: „Опознай своя роден край!“ В него взеха участие всички пионери от IV клас. Те бяха запознати с развитието на нашата страна, с измененията, които са настъпили в нея през годините на народната власт. Бе им изнесен и доклад за живота и делото на Владимир Илич Ленин.

Неусетно настъпи и 1966 година. Отрядът се събра да отчете своята дейност и да избере ново ръководство. Новото ръководство си прие план за работа, много от мероприятията в който вече се изпълняват успешно. Така например бе проведен поход до военноисторическата крепост „Меджиди Табия“. Наново бяха почистени улиците в чест на Първи май — празника на труда и международната работническа солидарност, бяха белосани дръвчетата.

В плана на ръководството за работата на пионерския отряд в квартала са включени много и интересни въпроси. Предстоящо е сключването на шефство за дружба и взаимопомощ с колектива на „Булгарплод — Нектар“. Децата ще положат усилия да съберат тази година повече вторични суровини. Те вече намеряват да закупят портрета на своя патрон Юрий Гагарин и да го поставят в клуба на кварталния комитет, да издават редовно агиттабла за празниците, да проведат рецитал на Ботеви стихотворения, да прочетат и обсъдят книгата „Четвъртата височина“ и др. В дните на честването на 70-годишнината на Силистренската партийна организация пионерите от отряда ще проведат поход до село Бабук, където ще разгледат родната къща на Дочо Михайлов и уредена та музейна сбирка в нея, ще чуят разказите на неговите близки за живота и борбите му. Още отсега ръководството на отряда замисля подготвянето на програма за честването на Девети септември, за провеждането на мероприятия в чест на Деветия конгрес на БКП и др.

Активна и разнообразна дейност развива пионерският отряд „Юрий Гагарин“ в 10-ти квартален отечественофронтовски комитет. В него децата от квартала се възпитават на колективност и другарство, на организираност и дисциплина.

Димитър НИКОЛОВ

По Димитровски ли се учим и работим?

ИЗПРАВЕН като планините с порозовелите била, живее Георги Димитров в мечтите, песните и делата на пионерите от V „б“ клас при училище „Кирил и Методий“ — Силистра.

...Пролетен ден. Активистите на класа спореха помежду си. Дойдоха до общото заключение, че е правилно да се проведе пионерски сбор на тема: „По Димитровски ли се учим и работим?“

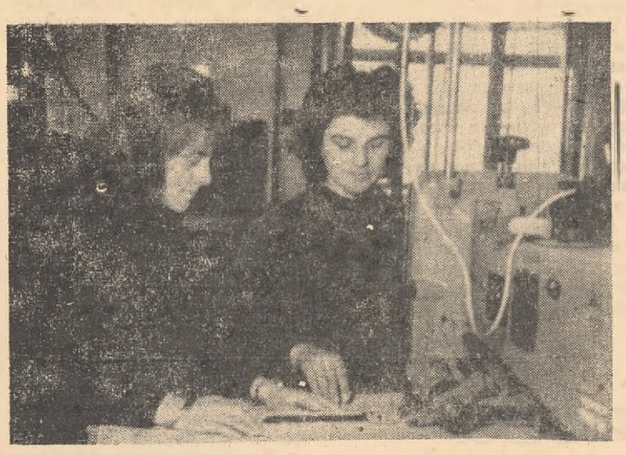
За сбора пионерите се готвиха цял месец. Прочетоха книгите „Син на работническата класа“, „Наковалня или чук“, „Димитров обвинява“ и др. Разучиха песни, стихотворения, монтаж. Участвуваха активно в провеждането на читателската конференция по този повод. Подготвиха табла за сбора. По звена обсъждаха, спориха какво най-много им харесва от чертите на Георги Димитров, какви мероприятия да проведат в отряда, за да са още по-задружни и по-весели, а успехът им — по-висок.

В едно съботно утро с димитровска песен на уста, те се отправиха към Пионерския дом. Последва кратък и стегнат рапорт. Бе изпълнен петминутен монтаж за Димитров. Веселка припомни на другарчетата си за неговите безсмъртни завети. Всеки искаше да вземе думата и да се изкаже. Първа започна Наташа. Тя се спря на дружбата на Георги Димитров и Васил Коларов. Говори за другарството в отряда, за помощта, която е оказала Веселка на Костадинка, за подсказванията като криво разбрано другарство. Тя предложи на тези, които подсказват или преписват, да се търси най-строга отговорност. Катя говори вълнуващо, как Димитров е разчитал винаги на своите сили, спря се на трудолюбието на Светла — пълна отличничка в класа, за Костадин и др. Не отмина и тези, които не се учат добре, които не разчитат на своите сили, и предложи да се проведе „двубой“ по математика. Костадин се изказа за честните и нечестни постъпки на някои пионери от отряда и т. н. Хубави и лоши страни от поведението на пионерите засегнаха и Соня, Мариана, Сенко, Господинка, Альоша, Маринка, Валентин, Панарет.

Този разговор послужи като повод да се вземат важни решения.

От портрета — безсмъртен и роден — се усмихваше Георги Димитров. Отново сякаш напомняше: „Аз не обичам мързеливите и страхливите. Обичам смелите, които се държат достойно и се учат добре“.

Георги ДИМИТРОВ

Профгрупоргът Димитричка Пенчева от ДИП „Липа“ — Силистра работи на фурнирно-слепваща машинка и е ударничка и качественичка в предприятието. За добра обществена и производствена дейност тя бе приета за кандидат-член на Партията.

На снимката: Димитричка Пенчева предава своя опит на комсомолката Йорданка Игнатова.

С ВЯРА В ХОРАТА

БЕШЕ топъл есенен ден на 1945 година. Мрък на се. Атанас Стоянов се прибра в къщи, седна и каза на баща си:

— Татко, аз завърших основното си образование. Искам занаят да уча.

— Какъв занаят си избра — попита баща му загрижен.

Атанас нямаше търпение да се изкаже баща му.

— Леяр искам да стана — отсече той. — Тази професия си харесах.

Стана от стола и отиде до прозореца. Залепи лице о стъклото. Замечта се. Мислеше как ще носи разтопения метал в кофата и ще го излива във формите.

Месеците и годините се търкаляха. Дойде 1949 година. Атанас трябваше да напусне своето работно място, да се раздели с другарите си, за да замине в народната казарма. Тежко му беше да се раздели с тези, с които бе работил толкова време и споделял с тях своите радости и мъки.

Двадесет и една години вече Атанас Стоянов работи като леяр. Сега е ръководител на леярната за цветни метали в ДМЗ „Стомана“ — Силистра. Неговото име за останалите работници е пример за подражание. Това идва от авторитета, който си е извоювал той пред другите със своя труд и държание, от неговия опит като леяр. С неговите усилия и знания бригадата, за която отговаря и ръководи, няколко години, преизпълнява плановете си. Растяха и хората на Атанас. И ето — през 1962 година тя бе удостоена с високото и почетно звание „Бригада за комунистически труд“. Чудно ли е, че колективът на бригадата избра за свой патрон Фидел Кастро? Не! Никак не е чудно това! За неговата твърдост и смелост в борбата с враговете знае всеки. Той беше в сърцата им.

През 1964 година Атанас бе награден с „Народен орден на труда“ — сребърен“. Другарите му го поздравиха от сърце. Зарадваха се много, че техният бригадир е оценен правилно.

Като член на Партията Атанас Стоянов е справедлив в оценките си и в отношенията си с другите. Изказванията му имат формата на съвети, на поучения, но когато трябва, към някои хора са и по-остри и критични. Такъв се е научил да бъде той в редовете на Партията, такъв го възпитаят.

Антон АЛЕКСАНДРОВ
(наш кореспондент)

Учителските социалдемократически групи в Тутракан и Силистра (1905-1913 г.)

ПРОДЪЛЖИТЕЛНАТА остра борба на тесните социалистически, начело с Димитър Благоев, против опортюнизма в Партията дава своето отражение и в живота на Българския учителски съюз. След разцеплението в Партията и изключването на общоделците от БРСДП през 1903 година, в Българския учителски съюз се оформят две враждуващи помежду си течения: социалистическо и буржоазно. Спорните въпроси между тези две течения се разглеждат от Десетия конгрес на Учителския съюз през пролетта на 1905 година.

Непосредствено след този конгрес учителите-социалдемократи започват да се организират в социалистически кръжоци. На 16 април 1905 година, по решения на болшинството от действуващите вече кръжоци, се провежда първата сбирка на делегати от учителските социалистически кръжоци в София. На тази сбирка се полагат основите на Учителската социалдемократическа организация в България и се решава учителите-социалдемократи да излязат от редовете на Българския учителски съюз.

Учителската социалдемократическа организация поддържа следното, че народният учител по социалното си положение спада към пролетарската класа и неговите професионални интереси съвпадат с общите класови интереси и идеали на работническата класа.

Първите учителски социалдемократически групи в България започват да се изграждат още през май 1905 година. Между тях е и Тутраканската, основана на 18 май 1905 година, със секретар Васил Бъчваров, родом от Силистра, основен учител в с. Зафирово (Сарсанлар), член на БРСДП (т. с.). Групата е образувана от 8 учители, а към 3 декември същата година нараства на 12 учители.

Тутраканската учителска социалдемократическа организация разгръща добра политическа и организационна дейност. На всички конгреси на организацията изпраща свои делегати. На първия и втория конгрес делегат от Тутракан е Васил Бъчваров, на третия конгрес — Братован Илиев.

В Силистра през 1905 година влиянието на учителите-социалдемократи е още слабо, което остава причина да се закъснее с изграждането на социалдемократическа група. През лятната ваканция на 1906 година учителите-социалдемократи провеждат усилена пропаганда за спечелване на една част от учителите, „която живее в общоделска мъгла, а друга се движи в безпределна идейна тъмнина“. На две последователни публични събрания П. Стойчев аргументирано говори за социалното положение на основния учител и основите на социалдемократическата учителска организация. Група от 7 души поздравява Първия конгрес на учителската социалдемократическа организация, състоял се в София на 9 юни 1906 година, с телеграма, подписана от Митанов, Мимилигов, Арнаудов, Стоянов, Йорданова и др. През месец октомври 1906 година тези пламенни радетели за социална правда си създават социалистически кръжок. На 25 декември същата година този кръжок се реконструира в учителска социалдемократическа група с 9 члена, а към 15 февруари 1907 година стават 11 члена — учители в 6 села и гр. Силистра. Секретар на групата е Петър Сврков, родом от гр. Кюстендил, член на БРСДП.

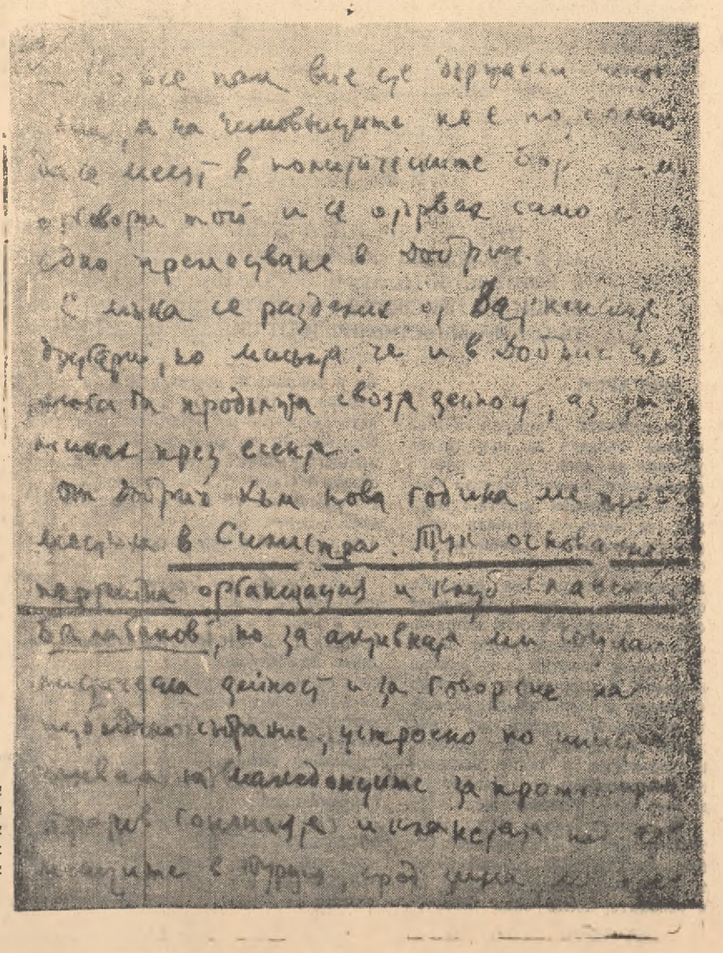

В началото тази група още не е укрепнала, не разполага с парични средства. По тази причина не изпраща свой делегат на Втория конгрес на учителската социалдемократическа организация през лятото на 1907 година, а упълномощава тутраканския делегат Васил Бъчваров. Но той е бил касиран от конгреса, защото Силистренската група не е изпълнила „както трябва задължението по чл. 14 от устава“, а също така и „защото групата се проявила твърде компрометиращо напоследък при изборите“. (протокол №2 на Втория конгрес, лист 63 от 1907 г.) На следващата година при реконструираното Силистренската социалдемократическа група избира за свой секретар учителя Вл. Арнаудов. Същата година тя изпраща учителя Манчо Станчев от село Калипетрово за свой делегат на Третия конгрес на Учителската социалдемократическа организация през 1908 година (пълномощие № 8 от 25 юни 1908 г.).

В своето осемгодишно съществуване Тутраканската и Силистренската учителски социалдемократически групи се явяват като най-добър помощник и опора на Партията за разгръщане на социалистическа пропаганда сред работниците и селяните.

През пролетта на 1913 година Тутраканската и Силистренската учителски социалдемократически групи (първата на броящата 10 члена, а втората — 16 члена) се разформироват поради присъединяване на Южна Добруджа към Румъния по силата на Букурещкия договор. Голяма част от тези пламенни борци за социализъм продължават своята учителска дейност в старите предели на България из селата на Русенски, Търновски, Ловешки, Варненски и други окръзи. Една малка част от тях остават в своя роден край, но не като учители, а поемат други професии.

Симеон ЖЕКОВ

Факсимиле на откъс от спомените на Васил Нейчев (Пощенеца) за създаване на работнически дружества във Варна, Силистра, Оряхово и др.

Профилактика — новото име на медицината

ПОД ТОЗИ лозунг преди няколко дни в Нова Черна се проведе съвещанието на здравните работници от окръга. Присъствуваха и специалисти от Окръжната и градските болници, от Хигиенно-епидемиологичния институт, лекари и акушерки от участъковите болници, здравните служби и др.

Съвещанието се ръководи от д-р Атанасов, зам. главен лекар на Окръжна болница. Той изтъкна, че здравните работници от Новочерненския район са дългогодишни служители. Те имат добри постижения в областта на здравеопазването, от тях има какво да се научи. Затова и съвещанието има за цел да се опознае техният опит, да се уеднаквят методите на работа.

След това д-р Димитър Велев, завеждащ участъкова болница в селото, изнесе подробна информация за едногодишната дейност на службата. Само през миналата година са прегледани 11 028 души, като то на нуждаещите е оказана квалифицирана помощ. За уточняване на диагнозите се ползуват голям брой от лабораторните методи. Близо 140 души са били изпратени на курортолечение.

Особено грижи се полагат за родилките, майките и децата. В района са открити два родилни дома: в Нова Черна и Цар Самуил. Редовно се водят женската и детската консултации. Разкрити са и са обзаведени две детски ясли от най-нов тип. За правилното хранене на новородените работят две детски млечни кухни. В резултат на всичко това детската смъртност в района е значително ниска.

Системни грижи се полагат за опазване здравето на учащите се: От 1 100 ученици, които се обучават в училището, 120 са завършили курс БГСО.

Упорита борба се води със заразните болести. Много от тях са вече напълно ликвидирани. Мощно средство срещу тях са профилактичните имунизации, планът за които се изпълнява стопроцентово.

Силите на здравните работници сега са насочени към ликвидиране на епидемичния хепатит, дизентерията и туберкулозата, които все още не са напълно премахнати.

Твърде големи успехи са постигнати в хигиенизирането на селото. Повечето от улиците са в приличен вид. Извършено е озеленяване. Само през миналата година са засадени 2 500 декоративни дръвчета, построени са и голям брой жилища и обществени сгради. Подобрен е битът на населението.

В здравеопазването на населението профилактичните мероприятия са били винаги на преден план. Те са дело не само на здравните работници, а и на обществеността. Помощта, която са оказвали местните ръководители, партийните и масови организации, е огромна. Затова и постигнатите резултати в района на съвета са големи.

След доклада се изказаха много от присъствуващите, които говориха за своя опит, за своите методи на работа.

Георги КИРИЛОВ

Сребърна се благоустроява

Стара Сребърна, със своите тесни, кални и тъмни нощем улици, стари къщи и тръстикови огради е само отколешен спомен. Както всички селища в социалистическата ни Родина, и Сребърна промени коренно облика си през годините на народната власт. Само през последния мандат от 1962 до 1965 година в селото са построени около сто нови къщи, шосирани са 13 500 кв. метра улици и са направени 4 050 линейни метра тротоари. Изградени са също така техническа работилница, здравен дом, водоснабдяване на 60 на сто от селото, магазин, фурна, автоспирка... Разшири се електрическата мрежа.

Но сребърци не ще спрат дотук. Те предвиждат през следващите години да разкрасят центъра на селото с алеи и цветя, да построят баня и ресторант-сладкарница, да прокарат вода във всички улици. А водачите на моторни превозни средства ще могат да се движат по широко платно не само по главната, а и по други улици, предвижда се разширяването им.

Все по-хубава става Сребърна, все по-богато и щастливо живеят кооператорите.

Марин СЕРТЕВ

КОМСОМОЛСКА СВАТБА

В СЕЛО Листец сватбите, които стават, вече се провеждат по комсомолски. Дружествата на ДКМС в селото организират тези сватби по новому и ги превръщат в малки празници както за младите, така и за по-възрастните.

Свързаха своите съдби и Керим Ризов и Седиха Хашимова. Комсомолците присъствуваха на сватбата им заедно със своя секретар Хайрула Шефкиев. На младоженците те поднесоха хубави подаръци: купиха им шкаф, часовник, огледало и др., които Керим и Седиха дълго време ще ползват и винаги ще си спомнят за своите комсомолски години.

У дома на Керим Ризов комсомолците се събраха в отделна стая. Тук заедно с младоженците те се веселиха, пяха, танцуваха. Поздрави младоженците от името на комсомолското дружество Хайрула Шефкиев. Той им пожела дълъг и щастлив живот и многобройна челяд. „Сватбите — каза Хайрула — при нас вече се превръщат във весели празници. Създадената традиция трябва да се укрепва“.

След сватбата в селото се проведоха народни борби, организирани пак от комсомолското дружество. На първо място се класираха Вели Халимов от Листец, следван от Рамис от Подайва и др.

Жителите на селото останаха много доволни.

Руси БОНЧЕВ

НОВИ КНИГИ

Виктор Юго. „Клетниците“. Том II.

„Избрани пословици от цял свят“.

Рангел Игнатов. „Късче небе за трима“. Повест. II издание.

Януш Корчак. „Крал Матнуш първи“. Превод от полски. За деца.

Георг Хегел. „Науката логика“. Част I — обективна логика. Превод от немски.

Кирил Василев. „Да поговорим за историческия материализъм“.

Георги Стоянов. „Когато се разделяме“. Повест.

Използване на производствените мощности в ДИП „Добруджа“

Правилното използване на производствените мощности във всяко предприятие е важно условие за постигане на големи икономически резултати. Използването на машините по време (екстензивното им използване) е тясно свързано с количеството на изработената продукция. От друга страна чрез екстензивно използване на машинния парк се постига относително намаляване на амортизационни начисления и данък върху основното оборудване.

Екстензивното използване на машинния парк се обуславя от процентното съотношение между действително отработеното от машините време за даден производствен период и пълния фонд време за същия период. Максимално използване не може да се получи само чрез въвеждане на най-висока сменност на работа, намаляване престоите за ремонт и увеличаване на междуремонтните периоди, чрез намаляване на вътрешносменните престои, премахване престоите по организационни причини и навременно пускане в действие на новите машини.

Друг фактор, който влияе силно върху производителността на машините, е тяхното интензивно използване. Неправилният режим на работа и центровки могат да доведат или до неоправдано снижаване на производителността, или до временно увеличена производителност и преждевременно износване или авариране на машините. Затова основен фактор за екстензивното използване на машинния парк си остава сменността. Трисменният режим е благоприятен в това отношение, но той си има и свои слабости. Третата смяна работи два часа по-малко, а освен това е по-малко производителна и е по-уморителна за работниците. В ДИП „Добруджа“ в тъкачния цех се работи на три смени, а в подготвителния и почистващия отдел на две смени. Тъкачките обслужват по 5 или по 6 стана и затова трисменният режим на работа при тях е икономически изгоден. В другите отдели относителното тегло на работниците върху единица машинен парк е по-голямо. Така например в тъкачния цех 304 стана се обслужват от 56 основни работнички, докато в подготвителния отдел при бобинарките 4 машини се обслужват от 12 основни работнички. Подобно е съотношението и за другите машини в подготвителния и почистващия отдел.

Възможност да се увеличи фондът на действително отработеното от машините време може да се намери и в ефекта от намаляване престоите за ремонт и увеличаване на междуремонтните периоди. В нашето предприятие този въпрос е разрешен успешно чрез изнасяне на машините за основен ремонт на отделна площадка. На мястото на изнесения стан се появява веднага друг наново ремонтиран. Така се спестяват престои общо от 54 часа за всеки стан с основен ремонт. Освен това се създават условия за по-спокойно и прецизно ремонтиране, което позволява междуремонтният период да бъде увеличен от 3 до 4 години.

До голяма степен използването на машинното време се определя от престоя на машините в рамките на работните смени. В текстилните предприятия по-голямата част от манипулациите се извършват от работника при спряна машина — връзване на нишка, смяна на совалка, почистване на машината и други. Прекъсвания се получават и по организационни причини. Това означава, че всички престои в рамките на работните смени трябва да бъдат премахвани или най-малко ограничавани.

Многомашинното обслужване на машините повишава производителността на работниците, но не винаги може да се уплътни напълно машинното време. В ДИП „Добруджа“ от общо 304 стана 144 се обслужват от работнички, работещи по на 6 стана, а останалите 160 стана от работнички, които работят по на 5 стана. По този начин най-добрите работнички, работейки по на 6 стана, успяват добре да уплътняг работното време на машините, докато за по-слабо квалифицираните тъкачки шестият стан би довел до значително увеличение на вътрешносменните престои. В тъкачния цех те се намаляват до значителна степен от спомагателните работнички-майсторки. Това са висококвалифицирани тъкачки на повременна работа, които ликвидират бързо големите къ сания в тъкачните станове, което би отнело доста време на основната работничка и биха станали причина за увеличаване престоите на станове.

За подобряване интензивното използване на машинния парк в ДИП „Добруджа“ са проведени мероприятия по увеличаване оборотите на машините, увеличаване изискванията по поддържането, влагане в производството на подходящи материали, развитие на рационализаторското движение и технически прогрес. Благодарение на подобреното състояние на машините в нашето предприятие, оборотите на становете от планираните 185 за тази година се увеличиха фактически на 198. Планът за коефициента на използваните мощности не е изпълнен за тримесечието, но планът за вътъкоударите и промишлената продукция е изпълнен 102 на сто. Този резултат се получава поради обстоятелството, че коефициентът на използуваните мощности се изразява като отношение между фактическата и теоретична производителност на всяка машина, а при увеличаване на оборотите теоретичната производителност расте по-бързо от фактическата. Това се обяснява с факта, че с увеличаване на теоретичната производителност престоите за обслужване на машините практически се увеличават и екстензивното използване намалява. Независимо от това с увеличаването на оборотите на становете абсолютното производство се увеличава и то е икономически изгодно.

В някои отдели има машини, чийто капацитет е по-голям от необходимия за редовно производство. Тези машини са доставени с оглед на предстоящото разширение и към тях не могат да се предявяват изисквания за екстензивно и интензивно използване.

инж. Николай НЕЙЧЕВ

Сред тютюневите блокове

С. ЧЕРНИК

Кооператорите от с. Черник ще обработят през тази година 1 000 дка тютюн. Те навреме подготвиха необходимия разсад върху площ от 15 дка. Блокът, в който започна разсаждането на тютюна, бе преоран през есента, а сега няколкократно култивиран.

Първи започнаха разсаждането хората на звеноводката Юсногюл Османова. След тях са кооператорите от звеното на Мустафа Акифов.

Най-добре се справят с разсаждането работливите кооператорки: Фикрие Бейнобиева, Хълмие Салиева, Айше Адилова и др.

Орхан НАЗМИЕВ

С. ДОЛНО РЯХОВО

След двумесечен упорит труд на кооператорите тютюневият разсад стана готов за изнасяне на полето.

Разсаждането започна още в края на април. Тютюнопроизводителите от звената на Иван Христов, Васил Борисов и Величко Иванов още първия ден засадиха 10 дка площ. Сега засадените площи са повече от 100 декара. Кооператорите от селото ще обработят не 600 дка тютюн, както предвиждала плана, но с 200 дка повече. Кяние Хюсеинова, Марийка Радева, Ниязи Шакиров и др. вземат най-дейно участие в изпълнение на тази важна задача.

Халил ИБРАХИМОВ

С. ЯРЕБИЦА

И в с. Яребица започна разсаждането на тютюна. Кооператорите от бригадата на Феим Османов произведоха ран и качествен разсад. Това даде възможност работата по блоковете да започне още на 22 април — с 10 дни по-рано от миналата година.

Хората от звената на Исманл Хасанов, Махмуд Адилов и Мехмед Байтаров се съревновават кой по-бързо да завърши разсаждането. Досега са разсадени повече от 100 дка с тютюн.

Реджеб ШЕКЕРДЖИЕВ

С. ГОЛЕШ

Много грижи положиха кооператорите от звеното на Георги Василев за произвеждането на хубав тютюнев разсад. Благодарение на това в 80-те лехи той израсна закален, доброкачествен. С него ще бъдат засадени 780 дка в с. Голеш.

Към края на април започна разсаждането на тютюна.

Симеон КОЛЕВ

Национален първенец

КОЛЕКТИВИТЕ на клоновете на Държавна спестовна каса от нашия окръг посрещнаха Първи май с високи трудови победи. През първото тримесечие те реализираха прираст на влоговете в размер на 4 626 660 вместо предвидените по план 3 200 000 лева. От тях 383 040 лева са събрани от градското и 4 243 620 лева от селското население. В националното съревнование за първото тримесечие Силистренски окръг е обявен за НАЦИОНАЛЕН ПЪРВЕНЕЦ.

Общата сума на спестените влогове в окръга достигна 24 753 895 лева, а броят на вложителите 131 779 души. Днес на всеки сто човека от населението в окръга 77 имат спестовни книжки. Средният размер на един влог се увеличи от 66 лева през 1958 година на 188 лева, а спестената сума на човек от населението от 22 на 144 лева.

Постигнатите успехи се дължат на нарасналото благосъстояние на трудещите се, на правилното разбиране ролята на личното и обществено значение на спестяванията, както и на усърдната работа на служителите в клоновете, на завеждащите представителствата на ДСК при ТКЗС и ПТТ станции, а също така и на комисиите по спестяванията в предприятията и учрежденията.

Служителите от ДСК в окръга обещават в чест на Деветия конгрес на Партията да задържат първенството в своя ръце през цялата година.

Ана КОПИТАРОВА

Рекордът на краниста

В дните пред Първи май много производствени колективи и отделни работници завоюваха забележителни успехи в труда. Големи постижения имат и пристанищните работници от Силистра, но най-вече се отличи младият кранист Никола Великов.

На 28 април пристигна югославски шлеп, натоварен с гранулиран суперфосфат, така необходим за кооперативните стопанства на окръга ни. Шлепът трябваше да бъде разтоварен срочно. Кранистът вложи всички свои сили и умение и успя за шест часа и полови на да разтовари 931 тона товар. Постижението му добива още по-голяма значимост, защото гранулираният суперфосфат трябваше същевременно да бъде натоварен на камиони. Никола Великов се справи отлично със задачата си и въпреки че работи на крана само от една година, успя да предизвика възхищението на всички пристанищни работници, които единодушно се изразиха, че това е рекорд.

Голям дял за срочното извозване на суперфосфата има и Материално-техническо снабдяване — Силистра, което осигури непрекъснат поток от товарни коли.

Своя трудов рекорд младият кранист посвети на Шестия конгрес на профсъюзите.

Димитър ПЕНЕВ

Тютюнът — високодоходна култура

В КООПЕРАТИВНОТО стопанство в село Главиница тютюнът се отглежда от 6 години. Не бяха малко трудностите по обработката му, но изходът бе намерен. Специалистите и кооператорите от този кооператив се очертават като добри производители на тютюн, за което говорят следните цифри:

	1961	1965
1. Посевната площ — дек.	305	1171
2. Произведен тютюн от един декар — кг.	88	125
3. Реализирана цена на 1 кг с премия — лв.	0,93	1,88
4. Получена чиста продукция от 1 декар — лв.	36	206

През 1965 година е произведена чиста продукция от растениевъдството общо за 1 443 000 лева, а само от тютюна 242 000 лева или 16,8 на сто, докато той заема едва 2,97 на сто от обработваемата площ. От един декар пшеница е произведена чиста продукция за 29,84 лв., от царевицата — 31,46 лв., слънчоглед — 44,74 лв., конопа — 60,10 лв. и други, или средно от растениевъдството по 35,58 лв., а от един декар тютюн е реализирано по 206 лв. или 5,8 пъти повече.

Като се има предвид, че първите няколко години се е отглеждал само сорт „Остролист“, който при добри грижи нормално дава по 140—150 кг тютюн на декар и повече, а през 1965 година са били засадени на 50 на сто от площта сорт „Трапезунд“ и „Басма“, които при благоприятни условия и добри грижи е възможно да дадат по около 80 кг добив от декар, то постигнатите успехи през 1965 година за кооператива са много добри.

Ако човек иска да направи известна сметка на успехите в тютюнопроизводството, то непременно трябва да отбележи, че отношението на главинишките кооператори и специалисти към тютюна коренно се е променило. Хората се отнасят с любов към тази високодоходна култура, която ги възнаграждава ежегодно все по-богато. По съвещания и кръжоци се изучават особеностите в отглеждането ѝ, вземат се мерки за обработването ѝ на високо агротехническо ниво и пр.

На второ място — главиничани се научиха да си произвеждат ран и качествен разсад — условие, което лежи в основата за получаването на висок добив тютюн от декар с отлично качество, докато в първите години на отглеждането му се налагаше да доставят такъв от Паисиево и други стопанства. Основното обаче е това, че в района на главинишкото стопанство за отглеждането на тютюн се отделят най-подходящите площи, полагат се навременни грижи по обработката, опазването, правилното съхраняване и сортиране. Последното е най-важното условие, за да се реализира на всеки килограм тютюн по 1,88 лева заедно с премията през 1965 година.

Тези положителни страни в тютюнопроизводството в Главиница са разгледани нашироко от актива на стопанството и през 1966 година площта му се увеличава на 1 460 декара. За навременното засаждане на тази площ са взети мерки отрано. До 4. IV. т. г. етапно са засети 20 100 кв. м лехи. Всичкият разсад е поникнал и е в добро състояние.

Лехите за разсадопроизводството са на такова място, че са запазени от северните студове и изложени почти през цялото време на слънце. Почвата е добре обработена. Преди зареждането на лехите торът и почвата са обеззаразени срещу болести и неприятели. За поевтиняване на разсада е въведена малка механизация при поливането и борбата с болести и неприятели по тютюневия разсад, с което е намален доста ръчният труд. На обикновено шаси са поставени два варела от по 500 л и тъй като размерът на лехите е съобразен с размера на машината, спокойно се извършва поливането, като колелетата се движат по пътеките, а разпръскващото устройство напръсква разсада в лехата.

Добрите стопани и за тази година се готвят да произведат повече и по-качествен тютюн, с което ще се увеличат доходите на кооператорите.

Марин МАРИНОВ

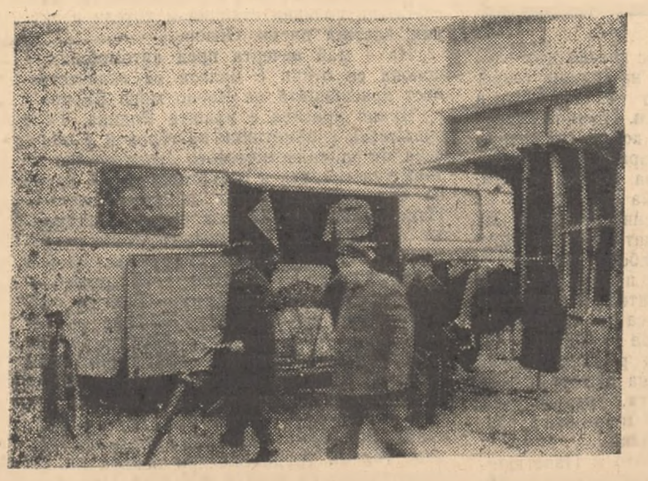
Нашата търговия през погледа на потребителя

В ПОЛЕТО НА ФОТООБЕКТИВА

МИНИСТЕРСТВОТО на вътрешната търговия обръща голямо внимание на разносната и павилионна търговия. Тя облекчава работата в магазините, създава добри условия за рекламата и най-важното — разполага обектите най-близо до населението. Обективът на нашия фоторепортер обаче, ни показва как не трябва да се организира разносната и павилионна търговия.

НА две крачки от универсалния магазин в Силистра ГТП „Градска търговия“ откри павилион за дребни стоки. Ако това е своеобразна реклама на стоките в магазина, то може да се приеме съществуването му на това място, но ако чрез него се цели да се задоволят нуждите на гражданите, по-правилно би било да се премести в крайните квартали, където магазини за продажба на такива стоки въобще липсват. (сн. 1)

ТПК „МЕТАЛ“ в Силистра произвежда павилиони за търговската мрежа в цялата страна. С красивия си външен вид те допълват архитектурното оформление на улиците и площадите. Същевременно в нашия окръжен град, и то в центъра, павилионната търговия използва съоръжения от богато подредените им витрини. Може би ГТП „Градска търговия“ смята, че „прекале

ната красота не е красота“, затова точно до магазина за обувки постави грубо скования щанд за стоки с намалени цени. Правилно! Нека загрозява хубавия изглед на улица-

подобни на този фургон. Тук коментариите са излишни (сн. 2)

ГОРДОСТ на Силистра са просторните магазини по улица „Георги Димитров“. Не един път сме се възхищавали

та! (сн. 3)

„БУКЕТ ОТ БАРАКИ“. Така може да се нарече струпването на павилиони в празното пространство до универсалния магазин. И то пак в центъра на града. (сн. 4)

Подходящата структура на стадата — условие за доходно говедовъдство

СЪЗДАВАНЕ на рентабилно говедовъдство е немислимо без по-нататъшната му интензификация. Едно от решаващите условия за това е изграждането на правилна, зоотехнически обоснована и икономически изгодна структура на стадата. Този проблем в говедовъдството засега е много остър. Към 1. I. 1965 година делът на кравите от общия брой на говедата е бил 36,1 на сто, или от 30 956 говеда 11 261 са крави, а към 1. I. 1966 година делът на кравите е 39 на сто, или от 29 194 говеда — 11 406 са крави. При това положение 61 на сто от говедата са относително непродуктивни. Делът на активната част на стадото — кравите, в отделните кооперативни стопанства на окръга е далеч по-малък. Например в ТКЗС — Тутракан — 31 на сто, Ст. Караджа — 31,7 на сто, Сокол — 32,3 на сто, Старо село — 34,5 на сто, Средище — 35,7 на сто, Смилец — 35,4 на сто, Попина — 34,4 на сто, Зафирово — 35,7, Главиница — 36,6 на сто и други. В ТКЗС — Алеково, Окорш, Главиница, Сокол, Дулово и други посоченото съотношение се подобри към 1. I 1965 година благодарение на това, че стопанствата предадоха на угоителната база на „Родопа“ в Нова Черна известен брой неугоени телета за доугояване.

Следователно, сегашната структура на говедовъдството в окръга е израз на все още екстензивния му характер. Това е важна причина за ниската ефективност на този отрасъл. Тази структура не съдействува да се използуват продуктивните възможности на животните и най-правилно да се оползотворяват фуражите. В страните с развито говедовъдство такава структура не съществува. В Швейцария кравите са 54 на сто от говеждото стадо, в Италия и Австрия — 53 на сто, в Чехословакия и ГДР — над 50 на сто и т. н.

Изменението на структурата в говедовъдството е твърде важен проблем и трябва да се вземат мерки за практическото му решаване още през тази година. Делът на кравите трябва да достигне 45 на сто за окръга, а в стопанствата от млечния пояс край градовете Силистра, Тутракан и Дулово, а именно ТКЗС — Айдемир, Калипетрово, Тутракан, Дулово и други да достигне — 50 на сто. При това положение, ако се ръководим от наличните говеда към 1. I. 1966 година, кравите в кооперативните стопанства трябва да достигнат 13 000 броя. При това положение те трябва да се увеличат с около 1 600 за сметка на подрастващите говеда. Това е възможно при интензивно угояване на телетата и предаването им на 11—12-месечна възраст. А юниците трябва да се заплождат на 18-месечна възраст, като достигнат живо тегло 350 кг. 1 600 крави повече, при същия брой говеда за окръга, означава допълнително 1 450 телета и 3 200 т мляко или пресметнато в пари 712 500 лева.

Да превърнем животновъдството в рентабилен отрасъл

Интензивното угояване на телетата се налага да се въведе не само с оглед подобряване структурата на стадата, а преди всичко, защото то ще донесе много голям икономически ефект. Сега в кооперативните стопанства на окръга преобладава екстензивното угояване, което протича в продължение на 18—20 и повече месеци. В ТКЗС—Иширкво едно теле се предава средно на 16-месечна възраст при живо тегло 300 кг и реализиран среднодневен прираст 712 г. В ТКЗС—Сокол едно теле се предава над 18 месеца с живо тегло 310 кг и среднодневен прираст 548 г. В ТКЗС — Калипетрово съответно на 17 месеца с живо тегло 300 кг със среднодневен прираст 626 г.

При интензивното угояване телетата трябва да имат среднодневен прираст над 800 г, за да се предадат на възраст 12—13 месеца. Доказано е обаче, че при нашите условия и порода най-ефективно, от икономична гледна точка, е угояването на телетата да става за 11—12-месечна възраст. До тази възраст те достигат стандартно живо тегло при най-голям дневен прираст и най-малко разход на фураж за 1 кг прираст. Доказано е, че при угояване на телетата след 12-месечна възраст стопанствата понасят значителни загуби. Като се има предвид, че ежегодно в окръга се угояват и предават около 8 000 телета и ако същите угояваме за 13 вместо за 17 месеца, само от фонд работна заплата ще се икономисат около 84 000 лв. Добър опит в угояването на телетата има ТКЗС — Нова Черна, от където е реализирана печалба 21 000 лв. за 1965 година. За интензивно угояване на младите животни ще помогне особено много широкото внедряване на новата технология при храненето им със стартерни смески.

Все пак промяната на структурата в говедовъдството е свързана с не малко трудности. Тя трябва да се подобри за сметка на увеличаване относителният дял на кравите, без да се намалява общия брой на говедата. Това изисква да се направи много задълбочен анализ на състоянието на говедовъдството, на оборота на стадото, на развъдно-подобрителната работа, на наличието на юници за влизане в основното стадо и т. н. Тя не може да се реши с един замах и механически. Необходимо е да се изработи цялост на програма за решаването на този проблем, която да се приложи настойчиво и твърдо.

IV ОКРЪЖЕН СЪБОР НА ЖЕНИТЕ—ЧЕЛНИЧКИ

СЕБЕОТРИЦАНИЕ И СМЕЛОСТ, НЕЖНОСТ И ДУХОВНА СИЛА

(Продължение от I-ва стр.)

ка в живота. Уважението и любовта на Партията към народната учителка накараха и мен да поема този път.

С много обич в сърцето се изказа на събора и печатарската работничка от Тутракан КОСТАДИНКА НЕЙЧЕВА. Тя говори за промените се бит на жената, за нейното право

Има думата Митка Петкова от село Сокол

да участвува наравно с мъжа в решаването на големите задачи.

Акушерката Павлина Хаджистоева от Дулово се спря на работата на здравните работници в окръга.

Все по-високо се изкачва слънцето, а донесеният от Дунава вятър разбърква жарата му и я сипе над главите. Горещите думи, изречени от трибуната, сякаш повече заси-

Сърдечно приветствие от пионерите

лват топлика и карат разветите знамена весело и побед но да плющят, съпровождани от бурни аплодисменти. А хиляда и седемстотинте жени днес не ги скъпят. Та нали казаното хвали тези, с които са били рамо до рамо на полето и в завода, пред черната дъска в класната стая и над малкото детско телце, заслушани в току-що започналото да бие сърчице.

Днешната жена не е вече робиня, тя не е вече и само равноправен другар на мъжа в работата. Жената се е изкачила с още едно стъпало нагоре — станала е по право и общественичка. За тази дейност говори с гордост председателката на комисията за работа сред жените при общинския комитет на Отечествения фронт в Алфатар ДЕДИНА ЕНЧЕВА. Тя е скромна труженица, но колко плам, сила, воля и увереност има в думите й. Питаме се, не стои ли пред нас наследничката на Йовковата Боряна? И тя е смела, и тя е упорита като нея. Някои мъже не позволявали на жените си да се включ ват в обществена дейност, но новите жени надделяли. Защо? Защото те са първи на полето, те все по-масово се включват в живота на селото. 180 алфатарчанки работили по условия та на събора и изпълнили всич ка точка. Повече от една трета от тях са активистки, а всички са добри общественички. Те са на събранията и смело критикуват, те са в чи талищните състави, в движе-

Полагане венец пред паметника на доброруджанските рево люционери

ние за комунистически труд, в комсии. Алфатарчанки заедно повишават знанията си и едновременно с това са възпитателки, майки, жени...

На трибуната е първият се кретар на Окръжния комитет на партията, другарят ВЕЛЬО МАКСИМОВ. От името на бюрото на ОК на БКП той се обърна с приветствие към участничките в събора и изрази благодарността за техния упорит труд, който те влагат в ежедневната си работа. Же ните днес са не само работнички и служителки, те са и възпитателки на младото поколение, и ударнички, и общественички.

—Уверявам ви — каза той, — че в лицето на ОК на Партията вие ще намерите винаги внимание и отзивчивост, за да бъде вашият труд облекчен.

Изказвайки нашата гореща благодарност — завърши др. Максимов, — ние ви призоваваме на упорита борба за пре изпълнение на стопанския план за 1966 година, за достойно посрещане на IX конгрес на нашата любима Българска комунистическа партия.

Пред микрофона се изправя и другарката ЦВЕТАНА КЕРАНОВА от Националния съвет на Отечествения фронт. С топли, пълни с радостно вълнение думи, тя приветствува цвета на жените от Силистрен ски окръг. Тя ги призова да бъдат по-добри учителки и възпитателки, работнички и служителки, лекарки, кооператорки и общественички. „Пожелавам ви на всички — каза тя — здраве, сили, бодрост, за да прекрачите по-скоро прага на мечтаното комунистическо общество".

Тържествената част на събора завърши с обявяването от другарката Милка Гинева наградите, дадени от ОК на Отечествения фронт, ОС на профсъюзите и ОНС на най-заслужилите жени-първенци от Силистренски окръг. След изпращането на телеграми до ЦК на БКП и НС на Отечест вения фронт всички се отправиха към паметника на добру джанските революционери, където положиха венец.

След общата другарска тра пеза в ресторант „Дунав" же ните разгледаха изложбата „Как да подредим нашия дом" и културната изложба. След обед съборът продължи с концертна програма. В нея участвуваха пионерският хор при у-ще „Кирил и Методий", вокалната група при детски ясли № 1 в Силистра, танцови състави, солисти-певци и ре цитатори. С голям интерес же ните посрещнаха ревюто на дамско облекло. С модели от

Пред делегатките бяха пока зани нови модели облекло.

края на миналото и началото на това столетие те видяха и много интересни елегантни и модерни модели, ушити в ТПК „Дунав", и „Добруджанка".

Песни за делегатките

С това окръжният събор на жените-първенци беше закрит. С доволни усмивки те си пожелаха довиждане до следващата среща, когато отново ще могат да се съберат и отчетат още по-големи и радващи победи на трудовия фронт, по беди, които водят към комунизма.

Никола НАНЕВ
Георги УЗУНСКИ
снимки: Стоян ТОДОРОВ

Физкултура и спорт

На ринга в Силистра

Зонално републиканско първенство

В ПРОДЪЛЖЕНИЕ на три дни на ринга в Силистра кръстосаха ръкавици отборите на „Спартак" — Варна, „Академик" — София, „Лъсков" — Ямбол, „Бенковски" — Видин, ЗММ—София и „Доростол"—Силистра в борба за излъчване на първенец в зоналния турнир. Още първия ден противопостави едни от най-голе мите съперници и претенденти за първото място.

Отборът на домакините „Доростол" — Силистра излезе на ринга с шест състезатели. В категория „петел" състезателят Никола Маринов игра сре щу Атанас Великов, от „Академик" — София, и благодарение на добрата си техничес ка и тактически издържана иг ра победи убедително своя противник. В категория лека-полусредна се срещнаха Христо Стоянов, „Доростол"—Силистра и Валентин Славов, „Академик" — София. За не чиста игра и двамата състеза тели бяха дисквалифицирани от ринговия съдия, което ги от страни от по-нататъшното участие в първенството. В ка тегория лека-средна отпадна още един участник от отбора на „Доростол" — Александър Максимов, който бе победен от състезателя на „Спартак" — Варна Марин Георгиев. Тук трябва да се направи ед на забележка: нашият състеза тел беше атакуван, когато съдията бе преустановил играта. В резултат на това беше раз строена защитата му. А това доведе до неговото отпадане от участие в турнира. В кате гория средна добре подготвеният технически и физически наш състезател Владимир До нев нокаутира във втория рунд противника си Янаки Дя митров от „Спартак" — Вар на. Това го изведе до финала. В категория полутежка Петър Суров, пак от Силистра, по беди с явно превъзходство своя противник. По решение на ринговия съдия срещата бе ше прекъсната във втория рунд.

Вторият ден от турнира бе ше лош за нашите представи тели, които бяха победени с минимална разлика в точките и с това отпаднаха от по-нататъшно участие.

На финала се срещнаха със тезателите в категория „муха" Димитър Колев, „Лъсков" — Ямбол, и Сава Димитров, „Спартак" — Варна. Поради прекъсване на срещата от рин говия съдия, победител стана Сава Димитров. Причина за прекъсването бе постоянното влизане с глава от страна на Димитър Колев, който беше дисквалифициран. В катего рия „петел" на финала на шият състезател Никола Мар нов загуби с минимална раз лика в точките от Атанас Гос подинов, „Лъсков" — Ямбол. Чавдар Цанков от „Академик" —София се срещна с Манчо Димитров, „Спартак" — Вар на, като победи своя проти вник с чистата си и безупреч но красива игра, с което ста на първенец в категория „пе ро". В категория лека Красимир Стефанов от „Спартак" — Варна победи Христо Татаров от „Лъсков" — Ямбол. В категория лека-полусредна Георги Георгиев от „Спартак" — Варна бе но каутиран от състезателя на „Лъсков" — Ямбол Кирил То доров. В категория полусред на Атанас Рупчев, „Спартак"— Варна, се наложи убедително над Христо Кантарджиев, „Лъсков" — Ямбол. В кате гория лека-средна Константин Бачковски, „Академик", спече ли служебно поради неявяване на състезател от ЗММ—Со фия. В категория средна при една крайно динамична и оспорвана борба нашият състезател Владимир Донев победи Димитър Григоров от „Лъсков" — Ямбол с явно превъзходство. Това му донесе и първото място в категорията. Друг наш състезател, който със своята тактична и техни чна игра се наложи над варненския представител Румен Атанасов, е дългогодишният боксьор Петър Суров. В кате гория тежка се срещнаха То дор Бойканов, „Лъсков" — Ямбол и балканският шампи он Максим Тодоров, „Спар так" — Варна. Победител — Максим Тодоров.

След изиграните срещи от борното класиране доби следния вид: „Спартак" — Варна (31 точки), „Лъсков"—Ямбол (25 точки), „Академик" — Со фия (18 точки), „Доростол"— Силистра (16 точки) и др.

За най-добър техничен и тактичен състезател съдийският състав определи балкан ския шампион Максим Тодоров, „Спартак"—Варна. Пред ставителят на Българската фе дерация по бокс Бончо Алек сандров сподели впечатления от първенството. „Първенство то премина при средно техни чно и тактично ниво. Органи зацията на състезанието бе ве ликолепна. Гостоприемство — отлично. Много емоционална публика. Доволни сме от пър венството."

Никола ЗДРАВКОВ

ДСП „Булгарплод" — Силистра

ТЪРСИ

Тенекеджия VI р. — 1

Гресьорчик IV р. — 1

Шлосер-монтьори от V—VII р. — 11

за поддръжка на машините

ДЗЗ „ДИМИТЪР БЛАГОЕВ" — РУСЕ

ТЪРСИ

Ел. техници — V, VI, VII разряд

Шлосери — IV, V, VI и VII „

Стругари — V, VI и VII „

За бекяри заводът предлага общежитие

Има евтин стол.

Постъпване веднага.

Справка личен състав

ДСП „БУЛГАРПЛОД"—Силистра

търси:

1. Автоклависти — 2
2. Краниста — 4
3. Пасиркаджии — 3
4. Общи работници — 18
5. Енергетик на цех — 1
6. Електротехник VI или VII разр. — 1

Постъпване веднага

Справка: Личен състав

ПО СТЪПКИТЕ НА АПРИЛЦИ

В СЛЪНЧЕВОТО първомайско утро колона от камиони и рейсове потегли от Силистра по посока към Русе. В Нова Черна колите спряха и към тях се присъединиха други. 32 камиона и рейсове, изпълнени със 720 души. Това беше представителната група на Силистренски окръг, която взе участие в тържествата в гр. Панагюрище по случай 90-годишнината на Априлското въстание. В групата бяха включени най-добрите кооператори, механизатори, работници, служители... Неин отговорник беше секретарят на Окръжния комитет на Отечествения фронт и председателят на Окръжния съвет на БТС Огнян Модев. В джипката, където беше „щабът" на колоната, пътуваха също така секретарят на Окръжния съвет на БТС Петър Куртев и лекарката от Окръжната болница в Силистра д-р Мария Мърхова. Колоната беше внуши телна, при пътуване заемаше по шосетата и улиците около километър разстояние. Затова строго се спазваха всички правила на дви жението. Колите от Окорш, Стефан Караджа и други стопанства и предприятия, бяха украсени с лозунги и плакати, свързани с подвига на априлци.

В гр. Бяла колоната спря до моста на река Янтра, построен през миналия век от Кольо Фичето. Столетие е минало от тогава, а мостът стои все така могъщ и красив, не се е поддал на напъните на реката при пълноводие.

Велико Търново се появи пред екскурзиантите изведнъж след изкачването на една височина и ги смая със своя живописен изглед. Река Янтра се вие през него и отразява във водите си накацалите една върху друга красиви сгради. Но силистренци нямаха време да ги разглеждат подробно. Те посетиха само най-интересния исторически обект в града на Второто българско царство — Царевец, малко по-ниско от който стърчи над реката Балдуиновата кула. С благоговение разгледаха добруджанци Царевец, останките от дворците — бледи следи от едно велико минало. И със сърцето си почувствуваха, че решението на нашето правителство да се възстанови този исторически град отговаря на патриотичните чувства на народа.

Стара планина прие колоната гостоприемно, с ярко слънце и тучна зеленина. Добруджанци, които векове са жадували за вода, се възхищаваха на бистрите ручеи. Край с. Балван групата отново трябваше да спре. Не можеше да се отмине паметника на героите от Балванската битка. По архитектурно оформление той има нещо общо с паметника на съветските летци край с. Брадвари, само че е по-широк и под него има скулптурна група.

Въпреки че групата беше много голяма, работническо Габрово разтвори обятия и всички екскурзианти бяха настанени да нощуват в студентски общежития.

Вторият ден от екскурзията започна с изкачването към връх Столетов. Ето го и националният парк-музей Шипка. Без почивка хората изминаха близо хиляда стъпала. Дълго съзерцаваха те високия 31 метра гранитен паметник, на който е поставен огромен метален лъв. Склониха глави пред костницата вътре в паметника, слушаха с притаен дъх разказа на уредника на музея за епичните боеве на руските войски и българските опълченци на Шипка. И на Орлово гнездо сякаш видяха още веднъж как опълченците отбиват отчаяните атаки на турците.

След като посетиха и руския храм-паметник в с. Шипка, през Казанлък екскурзиантите се отправиха към Калофер. Тук можеше да се отдели време само за една забележителност — къщата, в която е живял Христо Ботев със своите родители. Прикътана в полите на Стара планина, с чешмата в сенчестия двор, със своята възрожденска архитектура, къщата-музей „Христо Ботев" накара посетителите да почувствуват оная обстановка, при която е отраснал великият български поет-революционер. С трепет разглеждаха силистренци скъпите запазени вещи, между които и часовника на Ботев.

Малко беше времето за обяд в Карлово. Но можеше ли да не се отиде в родната къща на апостола на свободата Васил Левски! Колко близко, колко родно е всичко тук на добруджанци. Станът на майката на Апостола е почти същият, както и нашите селски станове за тъкане в Добруджа. До него е запазен и чекръкът. А една вратичка води към скривалище, в което синът-бунтар се е крил при опасност. Минало—далечно, но близко до сърцето на всеки българин..

„Добре дошли в града на старите българи" — такъв лозунг прочетохме на шосето много километри преди да достигнем до Копривщица. Но целта беше да се отиде навреме в Панагюрище и градът на първата пушка със своите старинни къщи бе разгледан „на колела", докато се зареждат машините с бензин. През дебрите на Средна гора колоната се отправи към с. Стрелча, близко до Панагюрище. Столицата на Априлското въстание се оказа „негостоприемна", не успя данастани вечерта внушителната група от Силистренски окръг. Защото градът беше изпълнен с хиляди гости. Съседна Стрелча обаче не беше толкова „нападната" от гости и предложи веднага двете си училища за нощуване.

Рано на 3 май, третия ден от екскурзията, колоната пристигна в гр. Панагюрище. Той беше целият обкичен с плакати, лозунги и портрети на герои и ръководители на въстанието. Площад „Георги Бенковски" и съседните улици едва побираха гостите от цялата страна, между които се движеха хора с въстанически униформи. Когато на трибуната се появиха другарите Тодор Живков, Георги Трайков и други отговорни ръководители на Партията и държавата, площадът бе огласен от бурни ръкопляскания. С нестихващи овации присъствуващите посрещнаха също така зеленото знаме на Априлското въстание със заветните думи „Свобода или смърт", изработено от Райна Княгиня, възпроизведеното преминаване на Хвърковатата чета на Бенковски през площада и други тържествени моменти. Пристигнали рано на тържеството, силистренци заеха „предни позиции" до трибуната и със затаен дъх слушаха вълнуващото слово на първия секретар на Градския комитет на Партията в Панагюрище Цвятко Събев. Пред тях оживяха ония героични дни, когато на същия този площад, както се изрази др. Цвятко Събев, е имало грохот на конски копита, пушечна стрелба и саблена сеч.

Най-дълбоко впечатление направи на присъствуващите пламенната реч на другаря Тодор Живков. Дълбоко останаха в съзнанието им думите на първия секретар на ЦК на БКП и председател на Министерския съвет, че априлци са се борили не само за национално, а и за социално освобождение, че са правили разлика между бейовете и пашите от една страна и трудещите се турци от друга. Именно този демократичен характер на въстанието прави велик подвига на априлци.

Към 11 часа тържеството в Панагюрище свърши. Силистренската колона трябваше да потегли заедно с хилядите други гости към Оборище. Това обаче се оказа практически невъзможно. 32-те кола трудно можеха да се промъкнат в множеството по тесния път. И те поеха на юг, по асфалтовите пътища на Пазарджишко поле към Пещера и Батак. В Батак силистренци посетиха историческата църква, където е извършено баташкото клане, музея в града и ВЕЦ „Батак".

Вечерта групата пристигна в Пловдив. Престоят край „Бунарджика" — гористия хълм с паметника на Съветската армия, беше кратък. През нощта колоната пое отново и се установи на бивак край с. Поповица, преди Чирпан. Поизмръзнаха хората, макар че си носеха топли дрехи за спане навън. Но рано сутринта настроението беше отново бодро и през Чирпан колите поеха към Стара Загора, Азотно-торовия завод, Сливен... От Сливен можеше да се тръгне на север. Но бива ли да се изпуска такава възможност, да не се види българското Черноморие! И колоната се отправи отново на изток — към Бургас. А оттам, край синьо-зелените води на Черно море — на север. Ето го Поморие, Несебър, изграден на чудно красив полуостров. Слънчев бряг с модерните си, многоетажни почивни станции и хотели и сития, златист пясък, Обзор...

На 4 май вечерта пред автомобилната колона се откри с цялата си величественост красавицата на Черно море Варна.

Чудно красива е нашата Родина. Тя е изпълнена с паметници на герои и е обновена от социалистическото строителство. В това участниците в представителната група на Силистренски окръг за тържествата в Панагюрище се убедиха, защото го видяха с очите си. Пътуването беше много дълго — близо хиляда километра. Имаше и неудобства. Но въпреки това дисциплината в колоната беше висока. Това се дължеше както на високото съзнание на хората, така и на умелото ръководство от страна на отговорника Огнян Модев. При всяко спиране на колоната отговорниците на колите и шофьорите се събираха при него и получаваха точни указания за следващия маршрут. Едно обстоятелство създаде големи трудности при похода — големият брой на хората и колите. При други подобни мероприятия може би трябва да се помисли дали е правилно да тръгват такива големи групи из страната.

Дино ИВАНОВ

ПРОЛЕТАРИИ, ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 54 (1067) | Четвъртък, 12 май 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Съдържателен летен отдих на учащите се

Учебната година е вече към своя край. Скоро много ученици от окръга ни ще напуснат класните стаи, за да потърсят места, където да укрепят своите сили и здраве, за да се освежат през хубавите летни дни. Правилната организация на дейността на учащите се през ваканционните дни е важна предпоставка за укрепване здравето на учениците.

За съжаление обаче този въпрос донякъде се подценява от педагогическите съвети и родителските комитети. Малко са училищата като Ситово, Попина, Иширково и др., които организират местни лагери и осигуряват ползотворна почивка на голяма част от своите ученици. Много училища не разработват конкретни планове за лятната работа с учениците, а там, където има такива, не отговарят на съвременните изисквания. Много учителски колективи смятат, че единствена тяхна задача през лятото е подготовката на изоставащите ученици и провеждане на консултации с тях. Подценяват се другите елементи на летния отдих като спортът, туризмът, танците, игрите, трудовата дейност. Тези страни на активния отдих не намират все още добър прием в нашите извънградски и местни лагери, а и дежурните учители в училищата не организират подобни прояви с останалите в селищата деца.

През настоящата година отдел „Народна просвета" при ОНС отчете тези недостатъци и набеляза редица мерки, които ще внесат прелом в лятната работа с учащите се. Набелязана бе програма и бе разгърнато широко строителство за подобряване на материалната база на извънградските лагери. Напълно ще измени своя вид лагер Кранево—1, който ще предостави на учениците най-добри съвременни условия за активна почивка. Взети са мерки през следващите няколко години да бъдат заменени палатките във всички лагери с подходящи помещения за почивка и построяване спортни съоръжения за масово спортуване. По държавния план през това лято в извънградските лагери ще почиват над 3 100 ученика. Тази цифра сравнително е все още малка и представлява едва 10 на сто от учениците. За останалите деца общинските лагерни комисии трябва да помислят и да организират местни лагери, а с останалите да провеждат организирана оздравителна работа. Летните дни са най-благоприятното време за разширяване дейността на експедиционните отряди. Походите трябва да се използуват за изучаване на историческото минало.

Немислима е лятната почивка и без песни и танци. Затова е нужно ръководителите, определени за работа през лятото, да организират повече вечери на песните, танците, хумора, конкурси, викторини, прегледи на художествената самодейност и пр.

Най-голямо място в лятната работа с учащите се трябва да заемат физкултурните игри и състезания. Те трябва да се организират така, че да съдействуват за правилното физическо развитие на подрастващите. Затова учителите трябва да създадат такава организация на дейността си, че при вечер училищните спортни площадки да гъмжат от ученици, които спортуват. Тук ежедневно трябва да се организират тренировки и състезания между представителните отбори на пионерските отряди по баскетбол, футбол, атлетика, народна топка и др.

Особено наложително е използуването на летните дни за организиране на закалителни процедури. Най-активно трябва да се използуват слънчевите лъчи и водата. Плуването е едно от най-добрите средства на физическото възпитание, за възстановяване на нервната система.

През летните дни учениците трябва да намерят място за спортуване и в кварталните площадки, които е нужно навреме да придобият приветлив и спретнат вид.

През ваканционните дни силите на учениците могат да се насочат и към оказване на помощ на кооперативните стопанства. Почти всички пионери да се включат в движението „Пионерски труд за родината".

Организацията и изпълнението на тези изисквания по летния отдих на учащите се зависи преди всичко от началниците на местните и извънградски лагери, от директорите и дежурните учители, които със съдействието на местните комисии по летния отдих трябва да организират съдържателен и активен отдих на подрастващите, за да могат те с възстановени сили да прекрачат прага на училището в началото на новата учебна година.

Половината от площта е засадена

Кооператорите от бригадата на Слави Боянов — с. Средище ще обработят през годината 120 дка тютюн. По план те трябва да произведат по 150 кг средно от декар. Тютюнопроизводителите дадоха обещание да работят така, че да получат 6 тона тютюн над плана.

Още през ранна пролет те заредиха парниците за производване на закален и хубав разсад. След Първи май започна разсаждането на тютюна. За няколко дни кооператорите засадиха 60 дка. На първо място са звената на братята Фаредин и Риза Алиеви.

Георги КИТАЕВ

Пред Седмицата на българската книга

НА 9 МАЙ т. г. се състоя заседание на инициативния комитет за провеждане на Седмицата на българската книга (от 17 до 24 май).

Заседанието премина под председателството на др. Калин Димитров, завеждащ отдел „Пропаганда и агитация" при ОК на БКП.

Инициативният комитет обсъди и прие редица мероприятия, които трябва да се проведат през Седмицата на българската книга. Ще посочим най-важните.

Предвиждат се срещи на гражданите от Силистра и окръга с наши писатели.

Окръжната библиотека, читалищните библиотеки в Тутракан и Дулово, съвместно с „Печатни произведения" да уредят изложби на българската книга.

През Седмицата да се провеждат радиопредавания, посветени на българската книга.

Преподавателите по български език и литература да изнасят пред учениците беседи за значението на талантливите художествени произведения от български автори.

„Печатни произведения" да уреди витрини, кътове и щандове за продаване на български книги.

Българската книга трябва да бъде оценена достойно и да намери своето заслужено място в живота на всеки българин.

С. М.

ДА СЕ РАЗШИРЯВАТ И ПОДОБРЯВАТ УСЛУГИТЕ НА НАСЕЛЕНИЕТО

Една от важните задачи на предприятията от местната промишленост и трудово-производителните кооперации е да осигуряват бързи, качествени и евтини комунално-битови услуги на населението. В това направление през последните няколко години те постигнаха значителни успехи. Все повече нараства мрежата от бръснарски салони, шивашки ателиета, обущарски клонове. За поправка на повредени радиоапарати, телевизори и електродомакински уреди се обзаведоха и откриха работилници в по-големите населени места, в които квалифицирани работници отстраняват качествено и в срок всички повреди.

За усъвършенстването и разширяването на комунално-битовите услуги на населението то се направи много нещо и в Силистренски окръг. Само няколко цифри, взети от Окръжния съюз на ТПК, са достатъчни да характеризират напредъка, постигнат в това отношение през последните няколко години. През 1960 година в системата на ТПК са действували общо 55 работилници с 462 работника, които са извършили услуги на населението за 1 618 000 лева. През 1965 година работилниците са нараснали на 160 със 771 работника и извършена работа за 3 469 000 лева, а по плана за тази година е предвиден ръст за близо 3 910 000 лева. По същия начин са нараснали и услугите, извършвани от предприятията на местната промишленост. Значителни са успехите и в качествено отношение. Понастоящем в Силистра, Тутракан и Дулово действуват работилници за поправка на радиоапарати, телевизори и електродомакински уреди, обзаведени са вече три подвижни ремонтни работилници, които по определен график посещават населените места в окръга и извършват необходимите ремонти. В Силистра и Тутракан е решен вече въпросът за превозване на обемистите и тежки уреди от дома на клиента до работилниците и обратно.

Нуждите на населението обаче нарастват с всеки изминат ден и то по-бързо от разширяването и усъвършенстването на мрежата за комунално-битови услуги. Макар че има от крити работилници за поправка на телевизори, не може да се каже, че този въпрос е разрешен напълно. Причината е все още недостатъчната квалификация на производствения персонал. В редица големи населени пунктове липсват обущарски и шивашки работилници. Населението им е принудено да търси услуги в градовете или други села на окръга. И тук в повечето случаи причината е липса на подготвен персонал. В някои работилници, поради незадоволителна организация на труда, се забавя изпълнението на поръчките. Клиентите чакат с месеци, а някъде, както в работилницата за поправка на прахосмукачки и други електродомакински уреди на промкомбинат „Електрометал", поръчките не се изпълняват дори за 5—6 месеца. От системата на ТПК застояват поръчки в работилницата за детско облекло на ТПК „Инвалид" и ремонтния отдел на ТПК „Метал".

По-нататъшното разширяване и усъвършенстване на комунално-битовите услуги зависи до голяма степен от създаването на подготвени изпълнителски кадри. По този въпрос може и трябва да се направи възможното, както от ръководствата на предприятията, така и от местните народни съвети. С особена острота стои задачата за създаването на обущарски кадри в селата.

При съществуващите условия трябва да се намерят нови начини на организация за извършване на услугите. Така например, решението на Окръжния съюз на ТПК, бръснарски работници от централните села, да посещават и извършват услуги по график в по-малките селища трябва да се осъществи на практика. Може да се помисли за откриване на събирателни пунктове за обувки, които да се превозват до определени работилници за поправка, а така също и пунктове за химическо чистене.

Не маловажен е и въпросът за работното време на работилниците и ателиетата. Повечето от тях са отворени през онези часове на деня, когато работниците и служителите са на работа. Това създава неудобство на гражданите и би било правилно част от работното време да не съвпада с това на учрежденията и предприятията.

Изискванията на времето непрекъснато нарастват, а услугите на населението все още се извършват по стария занаятчийски начин. При него и качеството, и отчетността, и срочността са незадоволителни. Правилно е ръководствата на промкомбинатите и ТПК да предвиждат в своите планове обзавеждането на работилниците със съвършени и производителни машини, да се създадат в близкото бъдеще промишлено-комунални комбинати, в които в срок и качествено да се извършват услуги.

Партийните организации и профорганизациите трябва да провеждат резултатна масово-политическа работа сред работниците от предприятията за комунално-битови услуги, за да се пресекат пътищата за нереално таксуване на клиентите и да се подобри качеството на поправките.

Нека в чест на Деветия конгрес на БКП да дадем възможното за по-нататъшното разширяване и подобряване услугите на населението.

Дни наред вече стопаните от звеното на Тодор Иванов Карабашев от ТКЗС — Зафирово разреждат качествено слънчогледа.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Навременно окопаване на слънчогледа

Стопаните от ДЗС „Янко Забунов" — филиал Ножарево — засяха 1 700 дка слънчоглед.

Сеитбата бе извършена в срок, при добра почвена влага. Благодарение на това, растенията изникнаха нормално и се развиват добре. Работниците извършиха разреждането на посева. Сега механизаторите го окопават с ротационни мотики. Само за 4 дни бяха окопани 1 000 дка. В най-близки дни ще бъде завършено това мероприятие. Така борбата с плевелите ще бъде проведена добре и растенията ще могат правилно да се развиват

Петър БЕЛЧЕВ

Жътвата наближава, а подготовката изостава

ПРАВИЛНО се развиват и през този пролет житните посеви. Благодарение на добрите грижи и на благоприятните климатически условия те обещават високи добиви и през тази година. Това от своя страна поставя пред ръководствата на стопанствата сериозни задачи. Те трябва така да се подготвят за лятната кампания, че да осигурят прибирането на богатата реколта без каквито и да е загуби на зърно и във възможно най-кратки срокове. Това изисква техниката, която ще участвува в лятната кампания, да бъде навреме и много добре подготвена.

Какво е положението с подготовката на лятната кампания в ТКЗС — Добротица? Тук в прибирането на реколтата ще участвуват седем комбайна и три виндроуера. Единият от комбайните е съвсем нов и не подлежи на ремонт. Останалите обаче са по-стари машини и трябва добре да бъдат подготвени.

В момента и шестте комбайна са разглобени и по тях се работи. Всички комбайнери са при своите машини. Между тях е и главният майстор по комбайните и прикачния инвентар Марин Маринов, който ги ръководи и подпомага в изпълнението на техните задачи. Досега обаче не е завършил ремонтът на нито един комбайн. Като имаме предвид, че срокът, определен от Окръжния народен съвет за това, е до средата на месец май, можем определено да кажем, че стопанството изоставя с изпълнението на тази важна задача.

Кои са причините за това изоставане? Ремонтът на комбайните е започнал сравнително късно, а освен това се извършва и мудно. Този важен въпрос е подценен в известна степен от стопанското и техническо ръководства. Някои от комбайнерите се оплакват, че не им се обръща нужното внимание от техническия персонал в ремонтната работилница. Стругари, електроженисти, ковачи и други са заангажирани в ремонтиране и приготвяне на части за камионите и тракторите, които в момента работят на различните кооперативни обекти, а комбайните за сега са оставени на по-задна линия.

Не по-маловажна причина е и липсата на някои резервни части. Машините имат нужда от подмяна на лагери, зъбчатки, гумени уплътнители за цилиндрите, гумирани брезенти за транспортьорите, пальци за режещия апарат и други. Тези резервни части, както и някои други неспоменати тук, липсват или се намират в крайно недостатъчно количество в складовете на „Материално-техническо снабдяване" — Силистра.

Тези две причини създават големи трудности за комбайнерите в момента. В стремежа си да не изостанат с ремонта те са принудени да търсят по-стари и износени части и ако е възможно, да ги монтират на машините. Но понеже и тези части са недостатъчни, комбайните стоят разглобени, а комбайнерите се суетят край тях, тревожат се, че не могат да ги запалят, да проверят работата на двигателите и на останалите механизми на празен ход.

От жътвата ни дели малко повече от месец. Все още не е късно ръководството на стопанството да вземе мерки за образцовата подготовка на лятната кампания. Ремонтът на комбайните трябва да се ускори. Особено внимание да се обърне на виндроуерите, които първи ще навлезат в жътвата, а досега никой не се е заел с тяхната подготовка. Да започне ремонтът на сечистачните машини и оборудването на механизираните площадки.

Управителният съвет на стопанството трябва много скоро да се занимае с въпроса за подготовката на лятната кампания. Ремонтът на машините, които ще участвуват в нея, да се счита като първостепенна задача и силите на монтьорите, на стругарите, електроженистите, ковачите и другите работници от ремонтната работилница да бъдат насочени към нейното изпълнение. Ако работата е много, нужно е да се премине на две смени или към удължен работен ден. Едновременно с това сектор „Механизация" при Управление „Земеделие" да окаже съдействие на стопанството за набавяне на необходимите резервни части и за правилното организиране на ремонта.

Трябва да се направи всичко възможно, но лятната кампания да бъде посрещната от ТКЗС — Добротица в пълна готовност, което ще осигури прибирането на реколтата бързо и без загуби на зърно.

Емил ПРАХОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 9. V. 1966 год.

ТКЗС	Засаден тютюн %	Засято сорго %	Т. окоп. слънчог. на ръка %
Айдемир	х	0	21,2
Калипетрово	60	0	0
Бабук	55	60	25,8
Алфатар	56,2	100	71,4
Алеково	39,5	44,4	100
Иширково	43,2	100	62,6
Смилец	55	40	100
Попина	56	93,7	100
Сребърна	25	х	100
Ситово	73,5	100	13
Сраднмир	75	33,3	90
Кайнарджа	45	100	100
Голеш	61,5	60	0
Средище	27,6	10	29
Тутракан	72	71,4	19,3
Нова Черна	9,4	х	85,7
Старо село	41,3	50	21
Белица	54,2	55	100
Главинница	45	110	23,8
Ст. Караджа	49	100	100
Сокол	44	87,5	30,5
Зафирово	23,8	0	17,
М. Преславец	51,3	х	7,9
Дулово	82	0	4,3
Междел	53,4	100	18,2
Окорш	62	83,3	31,4
Секулово	66	100	35 5
Добротица	53,8	100	0
Черноли к	94	100	8,
Пансиево	41,2	77	80 6
Всичко ТКЗС	55,9	58,7	46,2
ДЗС			
Силистра	Х	Х	Х
Н. Черна	Х	Х	Х
Я. Забунов	50	Х	81,5
Окорш	35,4	Х	100
Всичко ДЗС	41,3	Х	80,5
В-ко за окр.	55,3	58,7	47,4

ПРЕЗ ПЕТАТА ПЕТИЛЕТКА — РЕНТАБИЛНИ МЛАДЕЖКИ ФЕРМИ

Окръжният комитет на ДКМС, Управление „Земеделие" и ДСО „Родопа" — Силистра обявяват съревнование между градските и общински организации и дружества на Комсомола, младежките животновъдни ферми, младите животновъди, младите семейства в областта на личното животновъдство и младите специалисти за производство на повече и по-евтина животинска продукция.

Съревнованието ще се води по следните

ПОКАЗАТЕЛИ:

ЗА ГРАДСКИТЕ И ОБЩИНСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ И ДРУЖЕСТВА НА ДКМС

Произведена от младежите най-висок процент животинска продукция от тази за общината или селото.

Най-голям процент ферми и млади животновъди спрямо общия брой на механизираните ферми и животновъди в общината или селото и младежки механизирани животновъдни ферми.

Предадени на държавата най-голям брой животни, птици и яйца от личните стопанства на младите семейства.

ЗА МЛАДЕЖКИТЕ ЖИВОТНОВЪДНИ ФЕРМИ

Най-висока средна продуктивност в сравнение с тази на ТКЗС.

Най-малък разход на труд и материални средства за 100 лв. продукция.

Произведена най-много животинска продукция на един животновъд във фермите.

ЗА МЛАДИТЕ ЖИВОТНОВЪДИ

Най-висока средна продуктивност от животните.

Най-малък разход на труд и материални средства за 100 лв. продукция.

Преди няколко дни ОК на Комсомола проведе среща с млади животновъди от окръга, специалисти и ръководители на кооперативни стопанства, посветена на IX конгрес на БКП. На срещата бяха приети:

УСЛОВИЯ ЗА ВОДЕНЕ И ОТЧИТАНЕ НА СЪРЕВНОВАНИЕТО СРЕД МЛАДИТЕ ЖИВОТНОВЪДИ ОТ СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ ПОД ДЕВИЗА „ПРЕЗ ПЕТАТА ПЕТИЛЕТКА — РЕНТАБИЛНИ МЛАДЕЖКИ ФЕРМИ"

ЗА МЛАДИТЕ СПЕЦИАЛИСТИ

Най-високо преизпълнение на плана за отрасъла или фермата.

Най-малък разход на труд и материални средства за 100 лв. животинска продукция.

Активно участие в обществено-политическия живот на комсомолските дружества и организации.

ЗА МЛАДИТЕ СЕМЕЙСТВА В ОБЛАСТТА НА ЛИЧНОТО ЖИВОТНОВЪДСТВО

Отгледали на договорни начала и предали на държавата най-много животни, птици и яйца.

Право на участие в класирането имат заработилите определения минимум човекодни за ТКЗС.

РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ВОДЕНОТО СЪРЕВНОВАНИЕ ЩЕ СЕ ОТЧЕТАТ НА 2 ЕТАПА:

I етап — през октомври 1966 г. в чест на IX конгрес на БКП.

II етап — през месец май 1967 год.

Първият етап на съревнованието ще се отчете на окръжна среща на първенците—животновъди, а вторият етап на събор на всички млади животновъди.

НА ПЪРВЕНЦИТЕ ЩЕ БЪДАТ РАЗДАДЕНИ СЛЕДНИТЕ НАГРАДИ:

НА ГРАДСКИ И ОБЩИНСКИ ОРГАНИЗАЦИИ:

ПЪРВА НАГРАДА — преходно червено знаме на ОК на ДКМС и Управление „Земеделие" при ОНС и радиограмофон.

ВТОРА НАГРАДА — радиоапарат и почетна грамота на ОК на ДКМС.

НА КОМСОМОЛСКИ ДРУЖЕСТВА:

ПЪРВА НАГРАДА — електрически грамофон и почетна грамота на Окръжния комитет на ДКМС.

ВТОРА НАГРАДА — спортни пособия за 40 лв.

НА МЛАДЕЖКИ ЖИВОТНОВЪДНИ ФЕРМИ:

4 ПЪРВИ НАГРАДИ — преходни червени флагчета на ОК на ДКМС и Управление „Земеделие", почетна грамота на ОК на ДКМС и 4 радиоапарата.

4 ВТОРИ НАГРАДИ — почетни грамоти на ОК на ДКМС и художествена литература на стойност 25 лв.

4 ТРЕТИ НАГРАДИ — похвални листове на ОК на ДКМС и художествени картини.

НА МЛАДИ СЕМЕЙСТВА И МЛАДИ ЖИВОТНОВЪДИ ОТ ОБЩЕСТВЕНОТО И ЛИЧНО ЖИВОТНОВЪДСТВО.

4 НАГРАДИ — ръчни часовници и грамоти на ОК на ДКМС

3 НАГРАДИ — на стойност 35 лв.

7 НАГРАДИ — мебелни чаровници

НА МЛАДИ СПЕЦИАЛИСТИ

4 НАГРАДИ — художествена литература на стойност 20 лв. и похвални листове на ОК на ДКМС.

ОКРЪЖЕН КОМИТЕТ НА ДКМС
УПРАВЛЕНИЕ „ЗЕМЕДЕЛИЕ"
ДСО „РОДОПА"

Пленум на ГК на БКП в Силистра

Политическата работа — в духа на Майския пленум

След Майския пленум на ЦК на БКП градската партий на организация в Силистра по-правилно организира политическата работа сред трудещите се. Преди това съществуваше тенденция на администриране и декретиране, която понижаваше активността на партийните членове и организациите. В редица партийни организации, като тези в „Транспред", Пристанището и други, формализмът довеждаше до принизяване значението на политическата дейност, а оттам и до стесняване връзките на Партията с трудещите се.

Тези недостатъци са вече до голяма степен ликвидирани. Комунистите от Промкомбинат „Камъшит", ДИП „Дунав", ДИП „Липа" и други предприятия провеждат активна политическа дейност сред безпартийните. Не случайно в тези предприятия се зародиха и утвърдиха редица нови почини, като въвеждане на собствен качествен щемпел в „Камъшит" и на талонната система в ДИП „Липа", а ДИП „Дунав" завоюва високото звание „Предприятие за комунистически труд". Добри резултати по изпълнение решенията на Майския пленум има също така в партийните организации в ДМЗ „Стомана", ТПК „Дунав" и др., където агитаторският апарат е преустроен, всички комунисти на ръководна работа са вече агитатори и излизат с политически беседи пред колективите.

Но наред с тези успехи изводът на Майския пленум за съществуващата едностранчивост в политическата работа важи и за този етап. В градската партийна организация агитационната дейност се свежда все още до разясняване предимно на стопанските задачи. В ДАП, „Здрава храна" и други предприятия политическата дейност се оценява по цифровите показатели за изпълнението на стопанските планове. Често зад производството не се вижда човекът с неговите разнообразни интереси и прояви. А в партийните организации при Развойното предприятие за организационна техника, училище „Кирил и Методий", ГТП „Градска търговия" и други рядко се провеждат събрания за разясняване на международните проблеми. Не се извършва добра политическа и организаторска работа за осъществяване на нов, комунистически порядък при сватбите, или когато се роди дете. В тези случаи обикновено организатори са старите хора, или пък други организират тържеството по тях но указание.

Това са част от успехите и слабостите в политическата работа, които посочи в своя доклад секретарят на Градския комитет на Партията др. Мико Николов на състоялия се на 6 май т. г. пленум на Градския комитет на БКП по тези въпроси. Другарят Мико Николов посочи и конкретните пътища за преустройството на политическата работа в градската партийна организация.

Много от присъствуващите взеха отношение по поставените въпроси и направиха ценни препоръки за подобряване на политическата работа. Другарят Павел Кузманов, пенсионер, предложи Градският комитет на БКП да търси отговорност от комунистите, които проявяват пасивност или пък заемат неправилни позиции по редица въпроси.

Директорката на Профсъюзния дом Тодорка Тонева изтъкна, че на тържествените събрания присъствуват почти едни и същи хора — активистите. Причината е, че много от тези събрания са скучни, на тях се изнасят само доклади. А на събранията на Отечествения фронт в кварталите се поставят такива въпроси, които не представляват интерес за младежите.

Секретарят на Градския комитет на Комсомола Георги Димитров посочи интересни инициативи, които младежите предвиждат в бъдещата си работа. Ще се организира например карнавал на тема „Силистра — минало, настояще и бъдеще". Той засегна също така въпроса за борбата с противообществените прояви на някои младежи. В своето изказване другарят Кольо Върбев от Окръжния комитет на Партията изтъкна необходимостта от подготвени докладчици на събранията. Ако хората научат повече от това, което могат да прочетат във вестниците, те ще проявят и по-голям интерес към събранието. Той спря вниманието на присъствуващите също така на въпроса за подобряване дейността на бригадите за комунистически труд.

Пленумът взе решения, изпълнението на които ще издигне на още по-високо ниво политическата работа в градската партийна организация в духа на Майския пленум на ЦК на БКП.

Димо ИВАНОВ

Четирилистната детелина

ЗАВРЪЩАНЕ

Зимният вятър виеше като десетки глутници гладни вълци, вдигаше снежни преспи, разбиваше ги на прах и с все сила ги запращаше върху бавно пълзящия автобус. Навън нищо не се виждаше — стъклата бяха покрити с дебел пласт лед и само на някои от тях прозираха малки кръгчета изчегъртани с нокът. Някъде на последните седалки, свил се колкото може повече, за да не изпусне малкото топлинка, седеше един младеж. Нахлупената шапка и вдигнатият почти до носа шал показваха само очите му — големи, черни, замислени...

Моторът загъргори сърдито на първа и повлече препълнената кола по баира. Ето го ресторантчето. Сега се спуска ме към Айдемир. А след малко ще бъдем в Силистра... Вчера ли беше това? Толкова бързо ли лети времето? На село, в Каменци, останаха двамата братя да работят земята, а той, най-малкият, замина да се учи. „Инженер ще става моето момче!" — хвалеше се баща му пред съседите. А момчето като че ли се срамуваше: „Нима бягам от полето?! Не! Това не е бягство. Ще се върна! Ще помагам със знанията си. Нали трябва да тласнем окръга напред!?"

Изпратиха го до Силистра. Почти през всичкото време мълчаха така, както потиснато се мълчи пред дълга раздяла и току повтаряха:

— Дръж здраво, Желязко! Не излагай името си! Ние ще те чакаме!...

И после, когато автобусът вече тръгваше, всички извънред се разприказваха, замаха ха с ръце зад прозореца, нещо викаха, съветваха, но завоят ги остави зад себе си и откри новия път на Желязко.

По него сега, в зимната утрин, той се връщаше с диплом за инженер, завършил ВИМЕСС.

ТЪРСЕНЕТО НА ПЪТЯ

В института всичко беше някак си по-иначе. Животът летеше по положените от програмата релси и не търпеше никакво отклонение. Излизането извън тях означаваше катастрофа, предвещаваше забавяне, а там, в родния окръг го очакваха. Релсите го водеха през института на лекции, през библиотеката и работилниците до квартирата вечер, където до късно шумоляха прелистваните страници на учебниците и моливът плетеше плетеницата на чертежите. Учеха ги на всичко, но не и на това, което се изпречи в началото на пътя му.

Желязко Кушев получи назначение в МТС — Силистра. Той мечтаеше за действително техническа работа, в която може да потъне целия, да се рови и търси подобрения, да докаже, че не даром е ял хляба за изминалите пет години. Но случи се съвсем друго и то започна от думите на директора на станцията:

— Радваме се, че са ви изпратили при нас — каза му той, — но сигурно няма да се задържите тук за дълго. Може би наскоро станциите ще бъдат ликвидирани... Все пак не се отчайвайте и от утре поемете задълженията си!

А задълженията бяха само чиновнически. Започваше разпродажбата на машините и от инженер, Кушев се превърна в търговец. И толкоз! Четири дълги месеци между границите на техниката и търговията.

ПЪРВИ САМОСТОЯТЕЛНИ КРАЧКИ

Разцъфналите букети на дърветата и съблюдаващата се зеленина изпратиха младия инженер на нова работа—отговорник по механизацията на животновъдството в отдел „Механизация" на ОНС — Силистра. Отпусна се сърцето на Желязко при мисълта за откриващото се пред него широко поле за дейност.

Най-напред новият инженер се зае с монтажа на някои агрегати, после започна механизирането на фуражните кухни. Дните често се сливаха с вечерния здрач, когато той, капнал от умора, се завръщаше в къщи, за да подготви до късно през нощта работата за следния ден. Кога и кое по-напред да се свърши? Разкъсваха го на две задължението да контролира изпълнението на монтажите и да преработва проектите. Кое? Как да се подобри? Отговорите идваха бавно в безсънните нощи, раждаха се в колата, когато пътуваше от село на село. Умората мачкаше с костеливи пръсти раменете, подуваше краката, но Желязко беше доволен. Най-малкият брат на Кушлевите оправдаваше доверието. Кухня след кухня влизаха в експлоатация. Агрегати забръмчаваха и облекчаваха труда. Загрухтяха прасета и в механизирания свинарник в Дулово...

ПОЧВАТА ПОД КРАКАТА Е ЗДРАВА

— Постепенно в мене назряваше решението да напусна ОНС—спомня си Желязко. — Там, макар че работата ми допадаше и я обичах, аз се чувствувах повече контрольор и бях далеч от производството. Разбирате ли ме, аз исках да създам нещо, да поработя и натрупам опит. Но не ме пуснаха!

Разбрали качествата му на специалист, от промкомбината искали да го вземат при себе си, но от отдела били твърди: той ни е нужен; не може; отдавна търсиме такъв като него... Изглежда, че от промкомбината не били от отстъпчивите и през октомври 1963 година той седнал там на бюрото на главния инженер. Бил единствен и при това много навреме дошел...

През нея година работата вървяла добре, но на края всичко се пропукало—надценили се възможностите, планът се раздул, липсвала техническа основа за напълнение на взетите поръчки. Доверието на клиентите се разсеяло като дим. Тогава се почувствувала навременната и решителна на места на главния инженер.

Заинтересували се един от друг по-напрегнати дни. Всеки от тях постепенно възвръщал и увереността на колектива, и изгубеното доверие. Лесно е да се изброява. Но знае ли се колко струва изброеното на Кушев и събралите се около него инженерно-технически работници. Колко опити се направили, колко разочарования са претърпяли, докато се стигне до целта. За това обикновено не се говори, когато се отчитат резултатите. Не се говори за него и тогава, след като е пробита едва ли не с глава стената на недоверието. Упоритостта единствена за ставяше Желязко Кушев да не отстъпва, да не се предава, да търси. Тя го отправи по верния път, докато почувствува под нозете си здравата почва. Тази почва за него има друго име—доверие и задоволство, че не е измамил възложените му надежди. Това име се чете в автоматичното парно котле за парогладачните машини, в релето за налягането в котлето, в променения задвижване на екструдерите, в усвояването на чугунените канализационни тръби. Че ще постигне успех с тях, никой не вярваше. Но сега само заради тях леярната ще се разшири 3—4 пъти и те ще достигнат световното ниво.

Много и много страници биха могли да се изпишат за работата на инженер Желязко Кушев в „Електрометал". Но всичко би могло да се синтезира само в две думи: инициативност и настойчивост. Това е разковничето, което младият инженер не е намерил в учебниците, а в самостоятелната си работа в института и в практиката.

Казват, че който намери четирилистна детелина, ще бъде щастлив. А не значи ли, че тя представлява самата работа, професията, която поглъща този, който я обича, и му дава всичко: и удоволствие, и радост, и уважение. Сигурно Желязко Кушев е намерил именно тази детелина...

Георги УЗУНСКИ

На тутраканска сцена

ИМАШЕ дни, когато само дунавският вятър отваряше вратите на читалището. Сградата, напусната от младежта и интелигенцията, потъваше в нерадостна тишина. От прозорците не грееше светлина. Но това вече е минало...

Сега всяка вечер в читалището се дочуват реплики, спорове, музика. Именно те напомнят на минувачите за трудните, но упорити репетиции на самодейците. На своите места сега тежат М. Петров и Величко Ангелов — първият секретар на читалището, а вторият — художествен ръководител. Любовта към възложената им работа ги кара да търсят разрешение на всички трудности, които срещат в своята дейност. А самодейците към читалището не са двама, не са трима. Десетки са поставените пиеси. Оживяха много герои на миналото и съвременността. Посетителите дълго разговаряха за „Боряна" от Й. Йовков, за „Доктор" от Б. Нушич, за „Камък в блатото" от Г. Караславов.

А през тези дни на читалищната сцена се играе последната постановка — румънската сатира—комедия „Лъвският пай" от Константин Теодоре. Със съвременния си сюжет и със сполучливата игра на самодейците постановката се превръща във войнствуваща сила срещу пошлостта, срещу крадците, които понякога виреят и в нашите среди.

Самодейците Александър Петров, в ролята на инженер Сава, Георги Бончев, в ролята на инженер Варма, Антон Станчев, в ролята на опитния майстор Дима, Димитър Драгнев, в ролята на Павел Балабан и Цонка Вълчева, в ролята на добре възпитаната девойка — всички те допринесоха за правилното пресъздаване на образа на строителя на комунизма.

Величко Ангелов, в ролята на Муцук, пресъздаде сполучливо и въздействуващо образа на човека, тръгнал по пътя на търгашеството. Жертва на Муцук стана честният и дългогодишен майстор Дима.

Добре се представи в ролята си и самодейката Дима Вълчева.

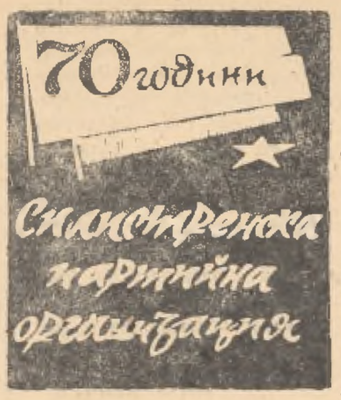
С играта си самодейците сполучливо пресъздадоха идея та на комедията и на това се дължи преди всичко нейното силно въздействие върху зрителите.

Иванка ДАСКАЛОВА

Комсомолката Донка Савова Чернева работи в цех „Фика керамика" на Промкомбинат „Камъшит" — Силистра като шарачка. Тя е не само добра работничка, общественичка и самодейка в цеха, но и добра ученичка във вечерната гимназия. Производствената ѝ дейност се допълва с другите ѝ качества на човек и другар.
Снимка: Върбан ПЕТРОВ

НЯКОЛКО ДНИ ОТ ЕДНО ЛЯТО

ПРЕЗ 1910 година в Силистра съществуваше просветна група на БРСДП (т. с.). Партийна организация не беше изградена, тъй като членовете бяха по-малко от 7 души.

Просветната група се състоеше от 25 души, повечето от които бяха работници и не членуваха в Партията. В нея работеха членовете на Партията Коста Стоев, Никола Николов, Пеньо Стойчев, Александър Митанов и Васил Бъчваров, чиято дейност се отчиташе направо в ЦК. Задачата на просветната група беше да работи за политическото възпитание на работниците в града, организирани в синдикалното движение. Те бяха обединени в три синдиката — на обущарските, печатарските и шивашките работници. Просветната група поддържаше най-тесни връзки с тях и много от мероприятията си провеждаше с работниците. Занаятчиите бяха опорната точка на работническото движение в Силистра. Те бяха най-просветените, имаха най-голяма възможност да се занимават с политика и да разпространяват идеите и учението на Партията.

През юни 1910 година в София бе свикан XVII конгрес на БРСДП (т. с.). Нашата просветна група също трябваше да изпрати свой делегат на Конгреса. Няколко дни преди това тя проведе събрание съвместно с трите работнически синдиката в своя клуб, който се намираше на сегашния булевард „Комсомолски".

Радостта на всички, че ще изпратят свой делегат на конгреса, бе голяма. Те предложиха аз да бъда щастливецът от Силистра, който ще предста ви просветната група в София. След изказванията на повечето от членовете на групата и работниците, бе взето решение и записано в протокола, който и днес се съхранява в ЦК на БКП. Аз се вълнувах от това голямо събитие за мен. Гледах тези, които седяха по столовете и не знаех какво да им кажа, как да им благодаря за доверието, което ми гласуваха. Бях на двадесет години. Още много имаше да се уча, за да разбирам всичко, което става в света, за да се вникна напълно в справедливата борба на работническата класа, която и в България взимаше все по-организиран характер.

С параход заминах за Русе още на другия ден. На пристанището дойдоха да ме изпратят моите другари от просветната група. Те ми заръчваха да запомня всичко от работата на Конгреса, за да може след това да им го разкажа.

С кой параход пътувах тогава, не си спомням, но знам, че лятото вече беше обгорило височините, а чемшиците по нивите бяха почнали да жълтеят. В сърцето ми пърхаха крилата на това голямо щастие — да бъда делегат на XVII конгрес на БРСДП (т. с.) със съвещателен глас.

В София пристигнах рано сутринта. На гарата постоянно пристигаха делегати за Конгреса, посрещани от другари от ЦК на Партията. Оттам тези отвеждаха в клуба на Партията, който се намираше до Лъвовия мост.

Самочувствието ми бе чудесно. Вниманието към делегатите — голямо. В клуба ни разделиха по квартири, повечето от които бяха в пролетарския квартал на столицата „Ючбунар".

Момчето, в което щях да нощувам няколко вечери, също бе работник като мен, свързан с делото на Партията, а родителите му — мили и сърдечни хора. То ме разходи из София да я разгледам. Капиталистическа София бе обляна от слънце. На другия ден тя щеше да научи, че е започнал XVII конгрес на БРСДП (т. с.).

Делегатите заеха местата си в залата на клуба на Партията. Повечето от тях бяха като мен съвсем млади хора. Техните погледи непрекъснато бяха отправени към ръководителите на Партията Димитър Благоев, Георги Кирков и Васил Коларов, които дружески им се усмихваха. Докладите, които изнесоха те пред нас, бяха така издържани и пълни, че ние не усетихме кога бяха прочетени. Големи оратори бяха Димитър Благоев, Георги Кирков и Васил Коларов. Умни глави. От думите им лъхаше увереност. Те зовяха нас, работниците, на борба срещу буржоазията и опортюнизма в Партията. Те чертаеха нейната политика за този етап на историческото ни развитие — политика на напрегната класова борба на пролетариата срещу буржоазията.

На XVII конгрес на БРСДП (т. с.) дойде и Троцки, изпратен, както заяви той, от ръководството на II Интернационал да обедини тесните и широките социалисти в България. Троцки беше възнисичък човек с черна коса. Вземайки думата, той наистина постави въпроса за обединението на тесните и широките социалисти. Димитър Благоев му отговори, че този въпрос членовете на ЦК на Партията не могат да го решат сами. Делегатите на Конгреса са тук и имат право да се изкажат по него.

Пръв взе думата плевенският делегат.

— В България — каза той — няма нужда от обединение на работниците. Всички работници от индустриалните предприятия са обединени и организирани.

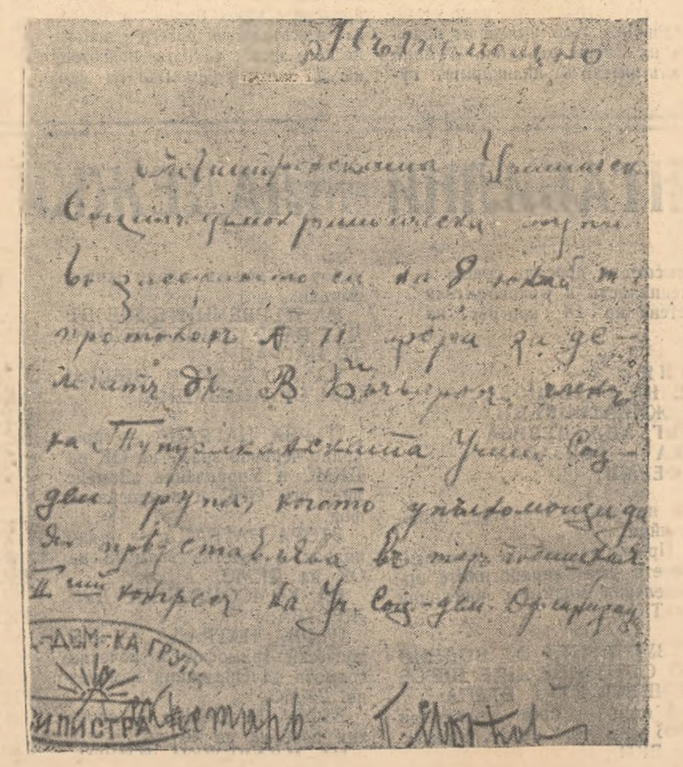
И за да не бъде голословен, той развиваше теорията на Маркс за работническото движение в света, който казва, че гръбнакът на работническата класа са индустриалните работници, а не занаятчиите и селяните.

След плевенския делегат се изказаха и други делегати, които също не изразиха съгласие за обединението на тесните и широките социалисти. Тогава Димитър Благоев стана и каза на Троцки, че делегатите не са съгласни на едно механично обединение.

Конгресът не взе решение за обединението на тесните и широките социалисти. Той разгледа тогава други важни въпроси от работата на Партията, спря се и на нейната дейност в малките градове като Силистра. Даде се постановка, че занаятчийските условия не създават възможност за голяма синдикална борба. Затова в малките градове трябва да се води просветна дейност за политическото възпитание и издигане на работниците, която роля трябва да изиграят просветните групи. Тогава се разгледаха и други вътрешнопартийни въпроси, дадоха се указания и директиви за бъдещата дейност на Партията.

Толкова години са изминали от няколкото дни на месец юни, в които се състоя XVII конгрес на БРСДП (т. с.), но аз още не мога да забравя обаянието на Димитър Благоев, Георги Кирков и Васил Коларов, лицата на делегатите, дошли от всички градове на страната. Те ще живеят в мен до последния миг на живота ми, ще ми напомнят за борбите на Партията, които води тя против буржоазията и опортюнизма в България.

Йордан СТОЯНОВ
делегат на XVII конгрес на БРСДП (т. с.)

Пълномощно на Васил Бъчваров, секретар на тутраканската учителска социалдемократическа група, делегат на Втория конгрес на Учителската социалдемократическа организация през 1907 година

Един ден сред природата

Туристическата секция при ДИП „Добруджа" — Силистра и тази пролет се погрижи за приятната отмора на своя колектив.

Наскоро бе организирана традиционната екскурзия до местността „Каракуз".

Сутринта групата потегли с рейс начело със своя екскурзовод Добри Павлов.

Тревата е зелена и мека като кадифе. Наврел ухае на полски цветя. Тук по-осезаемо се чувствува пролетта. Към групата се приобщават и работниците от ДМЗ „Стомана". След общата трапеза прозвучават песни, извиват се танци.

Всички на хорото! Неговият ритъм завладява работниците. Тук е и секретарят на ОК на БКП др. Стефан Габровски.

Един ден сред природата! Той даде на работниците бодрост и сили за много дни.

Петранка ДОДОВА

Хигиенизирането — хубава традиция

ТРАДИЦИЯ стана през пролетта на всяка година да се провежда месец на хигиенизирането. Тя се прие радушно и в селата Попина и Гарван.

Неотдавна под ръководството на общинския народен съвет и общинския комитет на Отечествения фронт се проведе съвещание на актива, на което бяха поставени задачите пред хигиенните комиси и съветниците във връзка с хигиенизирането. Хубавите пролетни дни улесниха изпълнението на тази инициатива и сега селата придобиха по-друг облик — светъл, празничен, всички дръвчета са наросани, дворовете са почистени, улиците и площадите са подредени.

Все по този повод се проведе и сесия на общинския народен съвет за хигиенизирането на населените места, стопанските дворове, за здравеопазването на населението, за благоустройството на района. Макар че изнесеният доклад беше малко критичен, то могат да се видят някои слабости в подетата работа за хигиенизиране на селищата: стопанските дворове все още не са добре почистени, в домовете липсват препарати за борба с гризачите, липсва и неговон за унищожение на мухите, все още някои сгради не са напълно завършени, което грози района.

Отчетено беше, че образцовите домове за 1—2 години са нараснали от 160 на 300. Но това все още не е гаранция за благоустрояването на нашите две села.

Проведената сесия несъмнено ще съдействува още повече Гарван и Попина да изменят своя облик, да станат истински съвременни села.

Н. МАРКОВ

ГРИЖИ ЗА ЛИЧНОТО СТОПАНСТВО

ПРЕЗ последните години броят на животните в личното стопанство на кооператорите от ТКЗС — Средище бележи постоянно увеличение. Докато през 1963 год. свинете, овцете, кравите, козите, птиците и другите животни са били общо 23 350, в края на 1965 год. те достигнаха 27 980. Миналата година ДСП „Родопа" изкупи от района 981 000 яйца, три т птиче, 27 т агнешко, 25 т свинско, 12 т говеждо и 11 т телешко месо живо тегло.

Голям дял за постигането на тези успехи, наред с грижите, които самите стопани полагат за своето лично стопанство, има и постоянната помощ, която ръководството на кооперативата оказва на кооператорите. И през тази година за тях са отделени 3 800 дка, които ще бъдат засети главно с царевица. Освен това на всяко семейство ще бъдат дадени по 2 дка земя от горския фонд също за засяване с фуражни култури.

Всичко това ще даде възможност на кооператорите и през тази година да задоволят нуждите си от животински продукти и да отделят известни количества за продажба на държавата.

Георги ПЕЙЧЕВ

Резултати, сочещи напредък в икономиката

ПЕЧАЛБАТА е основен показател, по който се отчита дейността на производствените колективи. Нейният размер зависи от организацията на труда, състоянието и използваемостта на техниката, квалификацията на работниците, реализацията на продукцията, икономиите на труд и материали и т. н. В много предприятия колективите водят упорита борба за пълното им използване и дават значителни суми надпланова печалба. Един от тези колективи е този на промкомбинат „Текстил“ — Силистра. Първото тримесечие на тази година му донесе забележими постижения. Той изпълни плана си за печалбата 117 на сто, или в абсолютни цифри 22 000 лева.

Кое помогна на промкомбината да получи този резултат?

На първо място трябва да посочим, че положително отражение даде преизпълнението на производствената програма с 3,4 на сто. Заслуга в това имат ръководството и всички производственици. Планът за производството със собствени основни и спомагателни материали бе изпълнен 103,5 на сто, а с материали на клиентите — 106 на сто. Оттук планът за печалбата бе преизпълнен с 6 процента.

Съществено отражение даде положителното изменение в състава на реализацията спрямо запланираната такава. В плана реализацията от услугите представлява 27 на сто от общата маса, а в изпълнението е постигнато 31 на сто. Оттук се вижда, че услугите, извършвани на населението, са нараснали с 3 процента за сметка на готовата продукция. Това изменение в състава на реализацията действува положително, понеже е постигнат по-голям обем от групата на услугите, която има рентабилност 13 лева на сто лева реализация, докато при готовата продуция рентабилността е 9,54 лв. на сто лв. реализация.

На второ място с положителното си отражение се нарежда работата по себестойността на продукцията. Здравият контрол при разходването на средства и материали, провеждан в цеховете, позволи да се намали себестойността на сравнимата стокова продукция с 2,33 пункта и се реализира икономия от 8 000 лева. Основният дял в снижението на себестойността идва предимно от икономиите на материали — около 20 000 лева. Колективът постигна за печалбата бе преизпълнен с 6 процента. Съществено отражение даде положителното изменение в състава на реализацията спрямо запланираната такава. В плана реализацията от услугите представлява 27 на сто от общата маса, а в изпълнението е постигнато 31 на сто. Оттук се вижда, че услугите, извършвани на населението, са нараснали с 3 процента за сметка на готовата продукция. Това изменение в състава на реализацията действува положително, понеже е постигнат по-голям обем от групата на услугите, която има рентабилност 13 лева на сто лева реализация, докато при готовата продуция рентабилността е 9,54 лв. на сто лв. реализация.

На второ място с положителното си отражение се нарежда работата по себестойността на продукцията. Здравият контрол при разходването на средства и материали, провеждан в цеховете, позволи да се намали себестойността на сравнимата стокова продукция с 2,33 пункта и се реализира икономия от 8 000 лева. Основният дял в снижението на себестойността идва предимно от икономиите на материали — около 20 000 лева. Колективът постигна издръжка 87,78 лева на сто лева стокова продукция при план 88,73 лева или с 95 стотинки по-малко. Това е действително значимо икономическо постижение и то трябва да се запази и подобри през следващите тримесечия.

Върху себестойността на продукцията и върху крайния финансов резултат положително отражение даде и стремежът за непрекъснато повишаване производителността на труда. През първото тримесечие планът по този показател, за категорията промишлено-производствен персонал, е изпълнен 107 на сто при средна работна заплата 99 на сто.

Ето така колективът на промкомбинат „Текстил“ успя да преизпълни плана си за печалбата през първото тримесечие и да се нареди на едно от челните места в окръга. Необходимо е обаче в бъдещата си работа той да реши някои въпроси, за да увеличи постиженията си. Това са въпросите за ускоряване обръщаемостта на оборотните средства, ограничаването на свръхнормативното натрупване на основни и спомагателни материали и ликвидирането на вече създадения свръхнорматив. В решаването на тези задачи трябва да се включи целият колектив, но на първо място службите „пласмент“ и „снабдяване“. Така той ще даде своя принос в осъществяването на решенията, които преди няколко дни взе Шестият конгрес на професионалните съюзи и с чест ще посрещне Деветия конгрес на Българската комунистическа партия.

Йордан ПОПОВ

В ковашкия цех на ДАП — Силистра работят Курти Иванов и Коста Димитров. Те винаги изпълняват навреме и качествено всички заявки на ремонтната работилница, за да могат ремонтираните коли по-бързо да тръгнат по пътищата на окръга и страната с товарц и стоки.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Поливният сезон е открит

ПРЕЗ настоящия сезон ТКЗС — Старо село разполага с 4 000 дка поливни площи, от които 540 дка са отделени за зеленчукова градина, 656 дка за царевица и др.

Подготовката за поливния сезон започна още от началото на март. До края на същия месец бяха ремонтирани и почистени всички канали. Каналната мрежа се разшири с още 900 м. Други 4 000 м канали бяха облицовани. Бяха монтирани 5 дъждовални инсталации за поливане на площите, засети с люцерна.

Кооператорите Атанас Петков, Марин Великов, Сава Георгиев и др. най-добре се справят с поливането. Тяхната работа се ръководи от Стоян Иванов. Задружните усилия на всички ще помогнат през този поливен сезон да се постигнат още по-добри резултати.

Василка РАВАЛИЕВА

Модата — в бита

НЕОТДАВНА в село Иширково бе открит шивашки клон, в който започнаха да работят Гинка Великова и Марийка Вълкова. Тази новост бе посрещната със задоволство от кооператорките в селото. Шивачките се стараят навреме и качествено да изпълнят поръчките на клиентките.

Жените и девойките в село са много, вкусовете им различни, но работниците от шивашкия клон смогват да задоволят всички клиентки. Наведени над поръчките, шивачките се трудят неуморно, за да навлезе по-дълбоко в бита на селото хубавото, модното.

Кяймет АХМЕДОВА

Задружен труд кипи в родните поля. Кооператорите от с. Богданци са решили да засеят планираната царевица колкото е възможно в по-кратък срок.

НА СНИМКАТА: Трактористът Димитър Николов и сеячите Васил Петров и Васил Николов зареждат гнездова сеялка с царевица.

ТРАСИРАТ ПЪТЯ НА ПЛОДОРОДИЕТО

С. ГЛАВИНИЦА

Вече няколко години наред, кооператорите от обединеното стопанство „Ленин“ в село Главиница получават високи добиви от слънчогледа. Миналата година от засетите 4 200 дка с тази култура бяха получени по 179 кг среден добив. През настоящата година плануваният добив е чувствително повишен — 190 кг, а кооператорите са дали обещание да получат по 195 кг слънчоглед от декар. Естествено, за да се обезпечи този висок добив, са необходими постоянни грижи. Затова полевъдите и механизаторите само за няколко дни окопаха 4 200 дка слънчоглед, след което го разредиха.

П. БЕЛЧЕВ

ДЗС „ЯНКО ЗАБУНОВ“ — филиал НОЖАРЕВО

Добри грижи полагат тази година за отглеждането на пролетните култури и работниците от ДЗС „Янко Забунов“. По указание на агронома Димитър Косев навреме започна култивирането и разреждането на слънчогледа. Посевът е поникнал редовно и в прави редове, което улеснява обработването му.

На помощ на полевъдите се притекоха и учениците от основното училище. Ежедневно те разреждат по около 100 дка.

Ахмед ДЕМИРОВ

С. ЧЕРНИК

До започване на интензивното разсаждане на тютюна полевъдите от село Черник използват свободното време за окопаване и разреждане на слънчогледа. Образцови в работата си са стопаните от бригадата на Али Хюсеинов, които завърши ха това мероприятие. На челно място в работата тук бе звеното на Мустафа Арифов.

Орхан НАЗИМОВ

ДАР ЗА КОНГРЕСА

Трудовите колективи на промкомбинат „Камъшит“ водят упорита борба за спечелване съревнованието и дават редовно продукция с високо качество. Те със задоволство рапортуват за преизпълнение на обещанията в чест на Деветия конгрес на БКП. В предприятието са заангажирани всички производственици от отделите, ръководителите на цеховете и профсъюзният актив. Поставят се конкретни задачи за подобряване работата в производствените отдели, за да може с общи усилия колективите да изпълнят възложените им задачи.

Резултатите не закъсняха. Бригадата „Пеньо Пенев“ преизпълни обещанието си, като досега даде надпланова продукция за 2 500 лева, цехът за циментови изделия — 2 000 лева, цехът за папурени чанти — 4 000 лева, цехът за фина керамика, работещ за юни, даде надпланова продукция за 2 500 лева, цехът за ракитови изделия в Тутракан — 3 800 лева цехът за папурени рогозки в Тутракан — 1 800 лева и ракитовият цех от Силистра за 30 000 лева. Високо изпълнение на плановете имат и останалите колективи в предприятието.

Високите трудови постижения са дело на здравата дисциплина и високата производствена култура на работниците, на ритмичното изпълнение на ежедневните норми, на разяснителната културно-масова работа на профсъюзния актив, на непрестанните грижи на ръководството на предприятието постоянно да осигурява необходимите материали за производството. Своите големи трудови успехи работниците от промкомбинат „Камъшит“ посвещават на Деветия конгрес на БКП и обещават и занапред да се трудят упорито за благото на нашата социалистическа родина.

Върбан ПЕТРОВ

Лозарството се разширява

ЗА ПРЪВ ПЪТ в ТКЗС — Средище се засадиха 215 дка лоза през 1961 година. Те бяха от винения сорт „Фетяска“. Началото на лозарството се сложи в с. Средище в местността „Пунарджика“. Хълмистият терен беше терасиран и засаден.

На четвъртата година лозарите набраха 120 т грозде. Добрите резултати подтикнаха ръководителите към разширяване площта на лозята, като те решиха да се засадят и десертни сортове. До 1965 година лозовите насаждения в ТКЗС — Средище се увеличиха със 700 дка винени и 150 дка десертни сортове нови лозя. През есента бяха набрани общо 240 т грозде за 39 501 лева.

Ръководителите и специалистите полагат много старание за подготовката на лозарите. През зимата бяха проведени кръжоци. Лозарите се учат от опита на първенците. Стремежът на всички е да увеличат доходите от лозарството. През тази година от кооперативните лозя трябва да се наберат 314 т винено и десертно грозде на обща стойност 64 940 лева.

За постигане на тези резултати бяха взети мерки още през есента. На всички лозя беше извършена резитба и бяха загребани навреме.

Грижите за лозята през тази година започнаха рано през пролетта. Всеки декар бе наторен с по 10—12 кг амониева селитра и суперфосфат. С машините бяха изорани междуредията. Всеки ден в лозята е оживено. Кооператорите прекопават земята около чуканите, като навреме отгребаха главините. Пръчките бяха извързани на телени конструкции.

Работата се ръководи от агронома Боян Славов, който отговаря за трайните насаждения в стопанството.

Георги КИТАЕВ

Нашият разговор по икономическите въпроси в ТКЗС

Как ще заплащаме на кооператорите според крайните производствени резултати

ПРИНЦИПЪТ на материалната заинтересованост в ТКЗС намира приложение в системата на заплащане труда на кооператорите в зависимост от конкретните производствени резултати. Напоследък широко се дискутира въпросът как да се заплаща на кооператорите — според чистата продукция или чистия доход? Най-много привърженици има становището възнаграждението на кооператорите да се определя в зависимост от реализираната чиста продукция.

За разлика от миналата година и в нашето кооперативно стопанство се възприе заплащането според чистата продукция за растениевъдството и според получената обща продукция и извършени материални разходи в животновъдството.

На вътрешностопанска сметка са поставени да работят тракторно-полевъдните бригади (без звената), бригадите в зеленчукопроизводството, бригадите в лозаро-овощарството, животновъдните ферми (като животните за угояване в говедовъдството и свиневъдството са поставени на отделна сметка), автотранспорта и спомагателните предприятия.

План-сметките на производствените единици изготвяме на основата на предварително изготвени нормативи от специалистите (одобрени от УС на ТКЗС) за разход на фонд работна заплата по култури за 1 декар, семена, торове, препарати, декари мека оран, конедни и тонкилометри за растениевъдството и разход на фураж и труд за кг (бр.) продукция за животновъдството. Предварително, с участието на бригадирския състав и специалисти, управителният съвет определя диференцирани средни добиви по култури и производствени единици и средна продуктивност за животните по ферми.

При определяне размера на чистата продукция за производствените единици в растениевъдството изключваме културите пшеница и ечемик, за определяне възнаграждението на кооператорите (без механизаторите), защото считаме, че делът на кооператорите при отглеждането им е малък и тия две култури ежегодно водят до рязко увеличение или намаление размера на чистата продукция в бригадите. Реши се в УС общопроизводствените и административните разходи да не се включват в план-сметките на производствените единици, по причина на това, че тяхното увеличение или намаление почти не зависи от производствениците.

В началото на годината за всяка производствена единица установяваме: за растениевъдството обща продукция, чистата продукция и фонд трудово възнаграждение, а за животновъдството общата продукция, материалните разходи и фонд трудово възнаграждение. В края на годината намираме какво е изпълнението на плана за чистата продукция в проценти и съответно със същия процент на изпълнение или неизпълнение на чистата продукция увеличаваме или намаляваме плановия размер на фонд трудово възнаграждение.

Ето пример за начина на изчисление:

Производствената единица от растениевъдството има план да получи чиста продукция за 250 000 лв. и планов фонд трудово възнаграждение 100 000 лв. В края на годината тя е достигнала чиста продукция 300 000 лв. и е разходвала 105 000 лв. фонд трудово възнаграждение.

Допълнителното възнаграждение на бригадата установяваме по следния начин:

$$\frac{300\,000 \times 100}{250\,000} = 120 \text{ на сто}$$

$$\frac{100\,000 \times 120 \text{ на сто}}{100} = 120\,000 \text{ лв}$$

Бригадата през годината е получила фонд трудово възнаграждение 105 000 лв. и остава да получи като допълнително възнаграждение 15 000 лв. Полагащото се допълнително възнаграждение разпределяме между кооператорите, изпълнили минимума човекодни, определен от УС за 1 лв. заработка.

За животновъдството постъпваме по следния начин в края на годината: фермата „Х“ има първоначален план за общата продукция 100 000 лв. и за получаване на същата е трябвало да вложи 70 000 лв. материални разходи, а на кооператорите да се раздаде фонд трудово възнаграждение 30 000 лв. За годината е получена обща продукция фактически 130 000 лв. и фонд трудово възнаграждение е начислен за 33 000 лв. Материалните разходи възлизат на 78 000 лв. Изчисленията в случая извършваме в такъв ред: от преизпълнението на общата продукция — 30 000 лв. приспадаме преразхода на материални средства 8 000 лв. или фактически остава преизпълнение на общата продукция 22 000 лв.

$$\frac{22\,000 \text{ лв.} \times 100}{100\,000} = 122 \text{ на сто}$$

$$\frac{122 \times 30\,000}{100} = 36\,600$$

Или кооператорите трябва да получат за годината фонд трудово възнаграждение в размер на 36 600 лв., но в случая през годината им е начислено в повече от плана 3 000 лв. или остава да получат като допълнително възнаграждение 3 600 лв. От полагащото се допълнително възнаграждение за фермата не получават кооператорите, неизпълнили личните си планове за общата продукция. Преизпълнилите личните си планове разпределят по равно помежду си 50 на сто от полагащото се на фермата допълнително възнаграждение на един лев заработка, а останалата половина разпределят помежду си по следния начин: взема се преизпълнението на общата продукция в лева за всички животновъди и на него делим останалата половина от допълнителното възнаграждение и намираме на един лев преизпълнение колко допълнително възнаграждение се полага. За всеки животновъд след това умножаваме преизпълнението на общата продукция в лева с полагащото се допълнително възнаграждение на един лев преизпълнение.

За неизпълнилите плана в края на годината за чистата продукция в растениевъдството и общата продукция в животновъдството отчисляваме до 10 на сто от плановия размер на фонд трудово възнаграждение.

Считаме, че при такъв начин на заплащане труда на кооператорите в растениевъдството и животновъдството според получените крайни резултати ще създаде заинтересованост в същите.

Михаил ВЕЛИЧКОВ — председател на ТКЗС в с. Зафирово

Илия ВЕНКОВ — плановик

70 години Силистренска партийна организация

ЗА КОНКУРСА

ЯТАК

По пътеки тайни и прикрити,
между гъсто сплетени ели
в тъмни нощи тръгвал бай Васил,
срещал партизанските орли.

Колко хляб и дрехи им изнесъл
знаят каменистите бърда
Колко думи и юнашки песни
е дочула бялата вода...

Но веднъж гората разгневена
разлюляла стълбеста снага.
В люта нощ стражарите повели
бос ятака по снега.

Издържал и не предал отряда —
син на непреклонен, твърд народ —
нито миг не молил за пощада,
а пък тъй копнеел за живот!

Призори не дишала гората,
замълчали снежните бърда
И навявал тихо зимен вятър
сняг на побелялата глава...

И останал той в живота вечно —
с подвига си победил смъртта,
може би затуй листата вечер
шепнат на героя песента.

Иван ГЕЦОВ

РЕКВИЕМ

На осъдените на смърт и разстреляни политзатворници.

Непомилвани от царя,
от стражарите „милвани" —
бяхте твърди докрай,
до безумие силни.

Непознали милувки
от момичета бели,
вий избрахте целувката
на куршума със челото.

Един подпис разкрачен,
една дума „признавам" —
и във тебе ще плаче
едно чувство голямо...

По-добре е — до края
до безумие силни,
непомилвани от царя,
от куршумите „милвани"!

Симеон МАНОЛОВ

Пред Втория събор на хоровете от крайдунавските градове в Силистра

ГОЛЯМО МУЗИКАЛНО СЪБИТИЕ

САМОДЕЙНОТО хорово певческо изкуство в гр. Силистра има богата история. През 1894 год. се създава първият граждански хор. Редиците на самодейците постоянно растат. Повишават се художествените успехи, изнасят се много концерти в Силистра и в градовете Видин, Търново, Толбухин Кюстенджа, Бранла и др.

Голяма проява в музикалния живот на гр. Силистра в миналото е провеждането на първия в България събор на хоровете от крайдунавските градове, свикан през м. май 1910 год. по инициатива на Силистренското музикално дружество „Седянка" и тогавашния му диригент Петър Бояджиев. В събора са участвували хорови състави от градовете Видин, Русе, Тутракан и Силистра. В журито на проведения конкурс са участвували Добри Христов, Н. Николаев, П. Щрос, А. Абаджиев. Възрастните силистренци и сега си спомнят с възторг за музикалните тържества през дните на събора. Буржоазната власт обаче не подкрепя тази инициатива и първият събор остава единстве на проява от този род.

Народната власт създава условия за развитие и проява на народните таланти. Израсна успехите на художествената самодейност. Днес тя е богат извор на талантливи изпълнители, които прославят нашия народ пред целия свят.

Пленумът на ОК на БКП и Сесията на Окръжния народен съвет в заседанието си от 17 юни 1965 год., отчитайки ръста на самодейното певческо изкуство, решиха да предложат на Комитета по култура и изкуството и централните ръководства на масовите организации да се възобнови провеждането в гр. Силистра на Събор на хоровете от крайдунавските градове и той да бъде традиционен. Основната цел на събора е да се поощри още повече развитието на хоровото дело в крайдунавските селища, да се повиши художественото ниво на изпълнителското майсторство и се популяризира българската хорова песен.

Предложението за възобновяване провеждането на събора беше подкрепено от Комитата по културата и изкуството, от Съюза на българските композитори, централните ръководства на масовите организации и от окръжните народни съвети, към които са включени крайдунавските селища.

Вторият събор на хоровете от крайдунавските градове ще се проведе в гр. Силистра на 10, 11 и 12 юни 1966 г. Възобновява се един голям празник на самодейното хорово певческо изкуство и той ще се превърне в традиция.

За подготовката на събора е изграден организационен комитет с председател др. Ст. Габровски, секретар на ОК на БКП и секретар др. Ив. Брезоев, секретар на ОНС. В организационния комитет са включени представители на Централния дом за народно творчество към Комитета по културата и изкуството, окръжните народни съвети, в територията на които са включени крайдунавските градове, окръжните ръководства на масовите организации от гр. Силистра и диригентите на хор „Седянка" и хор „Дунав".

На поканата на организационния комитет отговориха и ще участвуват в събора хор „Боян Чонос" при Образцово народно читалище „Цвят" от гр. Видин със смесен, мъжки и женски състави; хор „Г. Димитров" при ДМЗ „Г. Димитров" гр. Русе със смесен състав; хор при народно читалище „Т. Петков" с. Ново село, Видинско със смесен състав; хор при читалище „Янко Мустаков" от гр. Свищов със смесен състав; хор при ТПК „Обединение" гр. Свищов — дамски състав; хоров състав при народно читалище „Постоянство" гр. Лом — смесен състав; вокална група при Обединена градска болница гр. Лом; хор при читалище „Надежда" гр. Оряхово — смесен състав; смесен хор при Народно читалище „В. Коларов" гр. Никопол; хор „Родина" при Образцово народно читалище „Зора" гр. Русе със смесен мъжки и женски състави; хор при ЛВЗ гр. Русе със смесен и дамски състави; хор „Дунавски звуци" при Образцово народно читалище „Ангел Кънчев" гр. Русе; хор при Народно читалище „Н. Й. Вапцаров" гр. Тутракан — смесен състав и хоровете „Седянка" и „Дунав" гр. Силистра. В събора ще участвуват 22 хорови състави с 1 480 самодейци.

Условията за участие в събора са всеки хоров състав да изпълни програма до 35 мин, в която 2/3 от песните да бъдат от български композитори. Ще бъдат организирани четири концерта — на 10 юни вечерта — в салона на кино „Москва", на 11 юни един концерт следобяд и втори концерт вечерта, на 12 юни един концерт сутринта. На 12 юни вечерта на естрадата на баскетболния стадион ще се състои заключителен концерт и тържествено закриване на Събора.

В комисията за журиране на съставите са поканени изтъкнати наши композитори и диригенти.

След изнасяне на програмата пред комисията колективите ще изнасят програма и на естрадата в парка.

В дните на Събора в града ни ще гостуват 70 диригенти от най-добрите хорови състави от страната, с които Централният дом за народно творчество ще проведе семинар.

Поканен е да гостува и изпе се концерт и щатният хор на Българската консерватория.

Голяма и отговорна задача пое нашият град с провеждането на Втория събор на хоровете от крайдунавските градове. Това е културно събитие, което ще заеме достойно място в историята на българското певческо самодейно изкуство. Ние трябва да положим всички усилия да създадем възможните най-добри условия за провеждане на Събора. Да създадем празничен облик на нашия град. Да посрещнем достойно всички участници и гости на Събора.

Добри КУЗМАНОВ — началник отдел „Култура и изкуство" при ОНС

ИНИЦИАТИВА, ДОСТОЙНА ЗА ПОХВАЛА

СРЕД музикалните среди се шири убеждението, че понякога ние не оценяваме достатъчно добре качеството на нашето певческо изкуство. Може би това е, защото у нас броят на певческите състави е голям и изпълнителското им ниво високо. Затова някои колективи, постигат изненадващи успехи в чужбина.

В това имах възможност да се уверя миналата есен, когато присъствувах на няколко концертни прояви на русенския хор „Дунавски звуци" в Румъния и Унгария.

Преди концерта в Будапеща сред хористите цареше едно почти необяснимо състояние на страх, едно дори съмнение в стойността на сътвореното. Наистина да пееш пред публика, която има музикални традиции от столетия, при това в най-голямата концертна зала „Ференц Лист" в Будапеща, в която са се изявявали световно известни изпълнители и музикални колективи, е отговорна задача. Когато хорът се появи на концертния подиум, всички места (1 200) в залата бяха заети. Но още първите песни плениха публиката. Овациите след всяка песен дълго не стихваха. А през почивката при диригента и хористите дойдоха много композитори и диригенти, стиснаха ръцете им и не щадяха ласкавите думи, засвидетелствувайки своята признателност към изкуството на българските самодейци.

За тия приятни срещи си спомних отново преди няколко дни, след концерта на „Дунавски звуци", включен в програмата на Мартенските музикални дни. След почивката един от гостите — композитор, в непринуден разговор сподели: „Чудна е вашата страна! Вие наистина имате прекрасни гласове!"

И ако стана реч за тия неща, то е защото понякога, увлечени в решаването на значителните проблеми, ние недостатъчно ценим труда и изкуството на самодейците-певци.

Може би затова вестта, че обществеността в Силистра се е заела с трудната, но благородна задача: да организира първия по рода си след Девети септември събор на хорове от крайдунавските градове, се посрещна от многобройната армия от хористи в Русе с голяма радост. Една стара традиция, достойна за българското певческо изкуство, се възстановява.

След една репетиция разговаряхме с главния диригент на хор „Дунавски звуци" **Симеон Стателов.** Запитан: как оценява инициативата на силистренци и с какво ще се представи хорът на събора, той каза:

— Инициативата да се организира събор на хоровете от крайдунавските градове заслужава похвала. Прави чест, че един малък град като Силистра се е заел с тази задача. Струва ми се, че резултатите и перспективата на това дело трудно могат да се предвидят. Но аз вярвам, че подрастващите певци ще има за какво да благодарят на инициаторите. Аз си спомням някогашните събори. Най-ценното в тях бе, че самодейците идваха, изпълнени от съзнанието да покажат най-хубавото от това, което са сътворили, да обменят опит. Незаличими спомени оставяха срещите и разговорите между самодейците от цялата страна. Изграждаха се здрави другарски отношения. И всичко ставаше в името на хоровото изкуство. Прегледите, които се организират в наши дни, понякога се превръщат в борба за медали. Често самодейците се завръщат оскърбени.

Дълбоко съм убеден, че съборът в Силистра ще бъде нов принос в развитието на българското певческо изкуство.

— С какъв репертоар ще се явите?

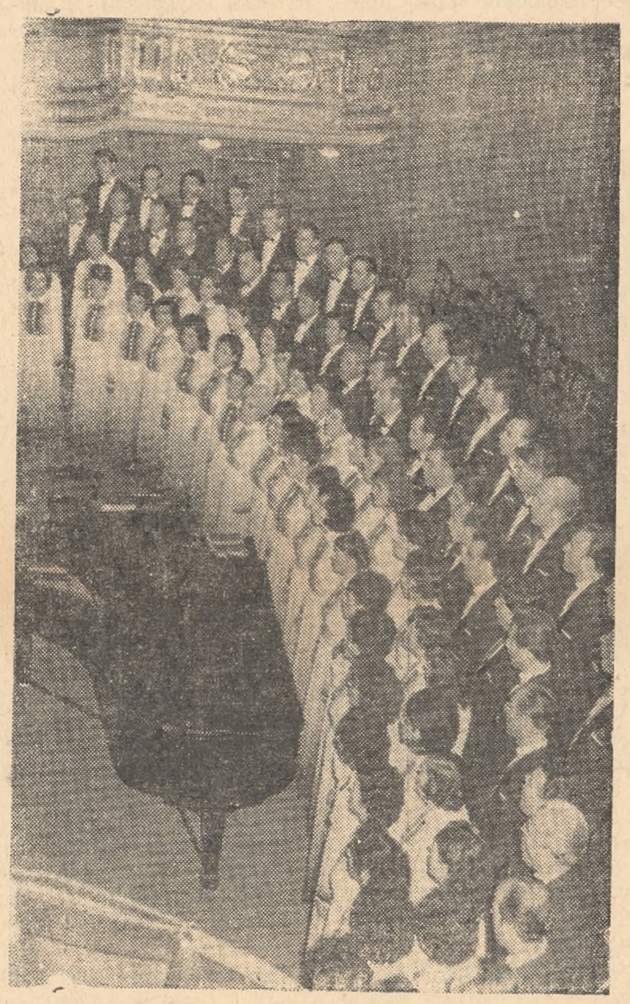
— Успоредно с подготовката ни за събора в Силистра вървят и подготовката ни за предстоящите концерти в София и Пловдив. Ще участвуваме с творби от Петко Стаинов, Любомир Пипков, Петър Динев, Добри Добрев, Хайдн, Шостакович и Думитреску. Ако ни бъде осигурено време, освен със смесения хор, ще се явим и с женския състав.

В заключение С. Стателов добави:

— Ще направим всичко, което то ни е по силите, да допринесем за едно високо художествено равнище на събора на хоровете от крайдунавските градове.

Ал. АНТОНОВ

Русе

На снимката: Хор „Дунавски звуци" по време на концерта му в зала „Ференц Лист" в Будапеща през октомври 1965 г.

МНЕНИЯ И ОТЗИВИ

„Черно и бяло" или „Бяло и черно"

АКТИВНИЯТ, новият елемент, явяващ се в драмата, е медицината. И би било правилно, според мене, заглавието на пиесата да бъде „Бяло и черно".

Няколко мисли за драмата. Мотивът за нейното създаване е много богат. Произведение, в което регресивните усилия на католическата и православната църкви са обединени против новото. Хубаво творческо хрумване. Като първи опит авторът д-р Йордан Ставрев е успял основно да го възпроизведе чрез художествени образи. Драмата би била още по-сполучлива, ако някои от образите бяха получили по-убедителна типизация. Огнянов (председател на съвета), когато е атакуван от католиците, не търси помощта на изпълнителния комитет и партийното бюро (колектива), тези, които са решавали въпроса и които са в селото, а се обръща за помощ към партийния секретар Максимов който в този момент е на школа в София.

Няколко думи за режисурата. Положен е много труд, и то творчески. Има много творчески хрумвания, строг и точно определен мизансцен — в зависимост от изявата на образа. Би могло да се каже, че е напълно уместен и допълва спектакъла. С „Черно и бяло" Георги Калимеров проявява още повече своите възможности на режисьор.

Несъмнен успех в постановката е работата на художника Тодор Чапкънов. Тоновете са добре съчетани и заедно с декора, бутафорията и костюмите изграждат един ансамбъл. Особено богат е декорът в III картина. Необходимо беше обаче в IV, V и VI картини да бъде по-зимен, което щеше да допринесе за изграждането на по-силен контраст.

Хубави неща могат да се кажат и за актьорското изпълнение. На първо място бих искал да посоча изпълнението на Тодор Акрабов в ролята на Алфонс. Образът се помни. Изграден е с много краски, с много вярно чувство, с реакция на точно определени места.

Много години сме се наслаждавали на образите, които изгражда на сцената артистката Н. Раличкова. И този път тя ни зарадва с един вярно създаден образ — баба Доминика.

Добре се справя с тежките монолози и Цанко Иванов в ролята на Августин.

Изобщо — спектакълът ме задоволи. Въпълзувам се да пожелая на колектива още по-радващи творчески постижения.

Борис АНГЕЛОВ
преподавател в Техникума по икономика „Г. Димитров" — Силистра

Само усилия — не е достатъчно

ОСНОВНОТО мерило за един спектакъл е какъв резултат постига, какво внушава на зрителя. Положителният резултат ще рече, че е решена свръхзадачата на спектакъла, че е постигната обществено-политическата и художественоестетическата му цел, че е осъществена авторовата задача. Подхождайки с това мерило към драмата на д-р Йордан Ставрев „Черно и бяло", поставена за пръв път в страната от Народния театър в Силистра към ОНС, може да се каже, че тази цел не е постигната напълно. Усилията на автора, режисьора, художника и изпълнителите не се увенчаха с успех, който да удовлетвори. Защото само усилия не са достатъчни. Нужно е и нещо друго — възможности. А тях ги нямаше на много места в този спектакъл, който беше очакван с не малък интерес.

Авторът е искал да ни разкаже една житейска драма, изживяна от него, посредством сцената, за да заклейми коварството и заблудата на религиозните фанатици, да възвеличае носителите на новите добродетели в социалистическото ни общество. Тезата и антитезата са пределно ясни, но тук.. проличава авторското неумение да отрази техния сблъсък, да поведе основния конфликт според изискванията на театралното изкуство.

Основна грешка е, че се започва с един герой, които рано се отстраняват от основното действие (Геновева) и се въвеждат други (Лучия), за да довършат една и съща задача, поставена им от автора. Това раздвоява ненужно и накъсва основния конфликт.

Друга основна грешка е тази, че се дава превес на героя, който отстоява консервативните сили (Алфонс), а не на героя (д-р Боев), който поражда конфликта. Д-р Боев води борба за спечелване доверието на хората в медицината, обаче настъпателната позиция преминава в ръцете на Алфонс. Може да се възрази, че и двамата се борят за свои цели. И това е така. Иначе се намалява активитета на конфликта. Но предимството на настъпление в случая трябва да се отреди на онзи, който е носител на здравото, прогресивното начало. И понеже това не е сторено, Алфонс и като литературен, и като сценичен образ е по-изяснен от д-р Боев, който не се разкрива в процеса на действието. Не се разкриват посредством действието и други герои, но особено сериозен пропуск се прави с Геновева и Августин. Да се подчертае отвращението им от престъпните прийоми на църквата и да се разколебае вярата им в бога с няколко реплики в разказна форма, не е достатъчно.

Има, разбира се, и други грешки. Всички не могат да се посочат, но е недопустимо отношението на автора към председателя на съвета. Огнянов в драмата на Ставрев е една колеблива натура и по ум и действеност отстъпва на общинския милиционер Тодор. А такива ли бяха по това време председателите на съветите?...

Всичко това занижава литературния материал, не дава възможност на режисьор и изпълнители да се изявят пълнокръвно. А лошо е, че авторовите постижения, които създават възможност за творческа изява, не са използувани напълно.

Режисьорът Г. Калимеров показа през двегодишната си работа неочаквани качества на оригинален и търсещ постановчик. Но специално в „Черно и бяло" дребните компромиси, които допуска, са твърде много. Особено необясними са две. Как е било възможно на сцената милиционерът да излезе в такава униформа! Тя напомняше за акцизен, на сержант от артилерията, на горски, но не и на общински милиционер. Неубедителен беше и външният вид на войника Ирон, който вади войнишкия си нож от пазвата си...

Много са изпълнителите, които не навлязоха в ролите си. Витлямов, Хр. Мавров, А. Иванова. Но най-много разочарова играта на К. Манчева, макар че имаше за задача да се превъплоти в един образ, който във всички случаи трябваше да спечели симпатиите на зрителя.

Всички останали изпълнители играха добре. Веса Чапкънова и Георги Стоянов, въпреки ограниченията от литературния материал, бяха на висотата на възможностите си.

Надежда Раличкова, Цанко Петков и Ст. Чумпалов уплътниха напълно образите си. Тодор Акрабов (Алфонс) беше най-издържания, най-жизнено правдивия и ярък образ на спектакъла.

Възхищение обаче предизвика преди всичко декорът на художника Тодор Чапкънов. Особено пресъздаването на вътрешността на католическия храм, постигнато с малко и прости средства, разкри дарованието на художника.

В заключение трябва да се каже, че „Черно и бяло" е драма нелишена от драматически качества и преработена с помощта на един професионален драматург, привлечен като консултант, може да стане много сполучлива творба. Тогава може би тя ще разкрие по-големи възможности за творческа изява на актьорите и задачата на режисьора ще бъде по-лека в създаването на един по-вълнуващ спектакъл, в постигането на авторовата замисъл.

Минчо ДИМИТРОВ

Физкултура и спорт

ЗОНА „ДУНАВ"

РЕЗУЛТАТИ ОТ XX КРЪГ

„Бенковски" (Исперих) — „Бенковски" (Бяла)	4:0	
„Жити" (Русе) — „П. Хитов" (Тутракан)	5:1	
„Лудогорец" (Разград) — „Малчика" (Кубрат)	4:0	
„Доростол" (Силистра) — „Академик" (Русе)	3:0	(сл.)
„Партизанин" (Босилковци) — ДМЗ „Стомана" (Сс)	2:0	
„Д. Дончев" (Кайнарджа) — Стъклозавод (Разград)	0:2	
„Червена звезда" (Дулово) — „Вихър" (Завет)	0:0	

ВРЕМЕННО КЛАСИРАНЕ

Отбори	М	П	Р	Г	ГР	Т
„Доростол" (Силистра)	20	14	3	3	52:20	31
„Бенковски" (Исперих)	20	13	3	4	37:15	29
Стъклозавод (Разград)	20	12	4	4	49:23	28
„Бенковски" (Бяла)	20	10	5	5	37:25	25
„Лудогорец" (Разград)	20	10	3	7	40:20	23
„Малчика" (Кубрат)	20	10	2	8	34:22	22
ДМЗ „Стомана" (Сс)	20	7	7	6	25:18	21
„П. Хитов" (Тутракан)	20	7	6	7	21:36	20
„Жити" (Русе)	20	7	3	10	39:31	17
„Партизанин" (Босилк.)	20	8	1	11	31:39	17
„Ч. звезда" (Дулово)	20	5	3	12	22:54	13
„Д. Дончев" (Кайнарджа)	20	5	2	13	17:55	11
„Вихър" (Завет)	20	3	3	14	21:34	9
„Академик" (Русе)	20	3	2	15	16:47	8

ПРЕДСТОЯЩИ СРЕЩИ ОТ XXI КРЪГ

„Малчика" (Кубрат) — „Бенковски" (Исперих)
„Ч. звезда" (Дулово) — „Жити" (Русе)
„Вихър" (Завет) — „Д. Дончев" (Кайнарджа)
Стъклозавод (Рз) — „Партизанин" (Босилковци)
ДМЗ „Стомана" (Сс) — „Доростол" (Силистра)
„Академик" (Русе) — „Лудогорец" (Разград)
„Бенковски" (Бяла) — „П. Хитов" (Тутракан)

ОБЯВА

ОТП „Топливо" — Силистра доставя на склад слюда за мазилки и смола за подковаване на паркет и други при следните продажни цени:

СЛЮДА ЗА МАЗИЛКА — 0,24 лева кг.
СМОЛА — 0,15 лева кг.

ГРАЖДАНИ, не изпускайте възможността да се снабдите с горните материали, които са в ограничено количество.

ОБЯВА

Промишлен комбинат „Текстил" — Силистра съобщава на всички граждани, че при предприятието ни е разкрит отдел за тъкане на черги-домашни от памучни парцали и други.

Суровината се боядисва и тъче в цеха.

Поръчки се приемат в магазина ни на ул. „Димитър Благоев" № 22.

от ръководството

ОБЯВЛЕНИЕ

ДСП „Булгарплод" — Силистра съобщава на интересуващите се, че приема чукачи на щайги за износ неограничено.

Заплащане по разценка.
Справка — личен състав.

от „Булгарплод"

ПРОЛЕТАРИИ, ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 55 (1068) | Събота, 14 май 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Разумно да оползотворим първия откос люцерна

Люцерната е основен тревен белтъчен фураж, заемаща около 90 000 дка в кооперативните стопанства на окръга. Тези дни предстои прибирането на първия й откос. Често стопанствата допускат с нищо не оправдано разпиляване на зелената маса чрез безконтролното й даване на разплодни и работни животни в неограничени количества.

Между тревните фуражи люцерната се отличава с най-ценни качества. За животните тя е много добър източник на белтъчини, витамини и минерални вещества, което налага да се оползотворява разумно без разпиляване.

Люцерната се използва от всички видове и категории селскостопански животни и птици. Тъй като е все още недостатъчна, трябва да се дава с предпочитане на някои животни. Освен това известна част трябва да се изсуши на сено. Полезно и за препоръчване е зелената люцерна да вземе участие в дажбите при изхранване на свинете. За да се използва добре без да се разпилява, тя трябва да се коси във фазата на бутинизация, да се дава свежа и по-често на малки порции.

На кокошките-носачки люцерна да се дава нарязана на дребно и добре смесена в меката храна. За тях зелената люцерна е богат източник на белтък и каротин (провитамин А). Кокошките увеличават носливостта и люпимостта на разплодните яйца се повишава.

Зелената люцерна помага за растежа и развитието на агнета и телета и подобрява млечността на дойните крави и овцете. На тези животни зелената люцерна трябва да се дава смесена с груби фуражи — слама, в съотношение 1:1 в първите 10—15 дни, след което сламата може да се намали до 1/3. След 15—20 дни сламата може да се замени със зелена ръж или друга суровина. Това е необходимо, защото люцерната, поета в чисто състояние при преживните, може да предизвика подувания и дори смърт. От друга страна със смесването се избягва белтъчното прехранване и се правят значителни икономии на зелена маса, която изсушена ще увеличи задоволяемостта на животните със сено за зимноборното хранене. Следователно по-голямата част от люцерната трябва да се съхрани изсушена на сено. Сеното е бивало винаги в недостиг в кооперативните стопанства на окръга. Така за миналата година животните бяха обезпечени със сено около 49 на сто.

Сушенето на люцерната първи откос е свързано с големи трудности, произтичащи главно от дъждовното време. За избягване големите загуби на хранителни вещества при сушенето на откоси необходимо е да се приведат в изправност и пълно използват всички шатри, пирамиди, вентилатори и др. за успешно изсушаване и получаване на качествено витаминно сено. Не бива да се закъснява с покосяването на първия откос. Институтът по фуражите — Плевен, препоръчва коситба във фазата на бутонизация с до 10 на сто цъфнали цветове. Събирането и изсушаването да става бързо, за да се ползва подраста за нормален втори откос.

Примерът на ТКЗС — Нова Черна, Айдемир, Тутракан, Старо село, Малък Преславец и други, които миналата година приготвиха най-големи количества и сравнително най-добре обезпечиха животните със сено, трябва да се поеме от всички стопанства от окръга. Всяко стопанство трябва да приготви достатъчно количество витаминно сено за младите животни.

При дъждовно време и невъзможност за изсушаване, най-добре зелената маса от люцерна може да се съхрани чрез силажиране самостоятелно в смес с меласа или консервиране с метабисулфид. Много добри резултати на самостоятелно силажиране на люцерна е получил Институтът по фуражите в гр. Плевен и го препоръчва в масовата практика. Необходимо е само завяхване на зелената маса до достигане 60—65 на сто влага, нарязването й на 3 см и добро уплътняване, като се спазват всички останали изисквания на силажирането. Институтът препоръчва и силажирането на люцерна с 4 кг двойно разредена меласа за 100 кг зелена маса, както и консервирането й с метабисулфид — 4—6 до 8 кг метабисулфид на 1 тон зелена маса в зависимост от съдържанието на активното вещество.

Силажираната, както и консервираната люцерна, е много добра белтъчна и витаминозна храна и се поема с охота от всички животни. Естествено при хубаво време предопочитание трябва да се даде на подготовката на достатъчно по количество и отлично по качество сено.

Разумното оползотворяване на първия откос люцерна ще позволи да се получи по-голям икономически ефект в поевтиняване на животинската продукция от този ценен зелен фураж.

СИЛАЖИРАНЕТО ЗАПОЧНА

НАРЕД с осигуряването на необходимия концентриран фураж за животните, кооператорите от ТКЗС — Средище им приготвят и сочни храни. По план те трябва да направят 7 500 тона силаж от царевица и люцерна.

От няколко дни механизаторите започнаха коситбата на люцерната. Марин Антонов и Александър Петров окосиха над 250 декара. Част от люцерната се силажира. Досега е приготвен над 50 т доброкачествен силаж.

Георги ПЕЙЧЕВ

Литературна вечер за Пенчо Славейков

ВЧЕРА в салона на Народния театър при Окръжния народен съвет в град Силистра се състоя литературна вечер, посветена на 100-годишнината от рождението на Пенчо Славейков — единствения български поет, предложен за Нобелова награда.

Вечерта бе организирана от Окръжната библиотека при Образцовото народно читалище „Доростол".

Доклад за живота и творчеството на поета прочете др. Стоянка Михайлова — уредник в къща-музей „Петко и Пенчо Славейкови" — София.

Членове на кръжока по художествено слово при читалището рецитираха творби на именития поет — наша национална гордост.

Толкова бързо поникнаха тази година пролетниците. Избутаха твърдата пръст и нежните листенца на цвеклото.

НА СНИМКАТА: Второ звено на Георги Игнатов от с. Царев дол започна вече и окопаването.

ИЗПРЕВАРВАТ ВРЕМЕТО

СТО И ТРИНАДЕСЕТ работника от „Комунални услуги" — Дулово водят благородна надпревара в социалистическото съревнование, организирано от профорганизацията в чест на Деветия конгрес на Българската комунистическа партия. Още с изгрев слънце петте строителни бригади са на своя трудов пост. От началото на годината под сръчните ръце на строителите изникнаха 12 нови жилищни домове и извиси снага сградата на цех „Ракита". На първо място сред тях е бригадата на Георги Димитров. Нейно дело е цехът на „Ракита", а сега поради трудности в снабдяването с дървени материали, тя започна изграждането на частни жилища. Общото изпълнение на плана по строителството за четиримесечието е 194 на сто. Сметката показва, че строителите скоро ще приключат и с плана за месец юни.

Не остават назад и трите мазашески бригади. Тяхната задача е не само изпълнението и преизпълнението на плана, но и качествена изработка. Досега те оправдават доверието на колектива.

С високи постижения могат да се похвалят и бръснарофризьорските салони. В дните пред празника на работническата солидарност — Първи май бръснарската бригада в с. Окорш завоюва званието „Бригада за комунистически труд". Четиримата бръснари обещават в чест на Деветия конгрес на БКП да изпълнят предсрочно производствения си план. Фризьорският салон в Дулово даде 55 на сто повече от заплануваното, а бръснарница № 2 — 20 на сто. Профорганизацията сочи като едни от най-добрите работници в предприятието фризьорите Живко Дочев и Иванка Христова.

Вчера трудовият колектив на „Комунални услуги" — Дулово се поздрави с още една победа. Той изпълни предсрочно плана си за петте месеца и започна работа по плана за месец юни.

Тодор ЕНЕВ

ОБРЪЩЕНИЕ

НА ОК НА ДКМС, ОТДЕЛ „НАРОДНА ПРОСВЕТА" И УПРАВЛЕНИЕ „ЗЕМЕДЕЛИЕ" ПРИ ОНС И ОКРЪЖНИЯ БРИГАДИРСКИ ЩАБ — СИЛИСТРА

КОМСОМОЛЦИ И ПИОНЕРИ,

Сърцата ни са изпълнени с трепета от очакването на едно голямо политическо събитие — IX конгрес на БКП. 1966 година е юбилейна за бригадирското движение в Народна република България. Време е за нови дела на дръзновение и на изява политическата и трудова активност на младото поколение от страната на Димитров.

Ние призоваваме всички комсомолци и пионери от Силистренски окръг да се отзоват в помощ на селското стопанство за срочна и качествена обработка на царевицата, за навременно извършване на другите селскостопански работи през м. май, като с доброволния си труд по полята на Добруджа дадат своя принос за по-голямо плодородие.

КОМСОМОЛЦИ И ПИОНЕРИ,

В периода от 16 ДО 29 МАЙ 1966 година ви призоваваме на съревнование за най-активно участие в един трудов ден в помощ на ТКЗС.

СТОПАНСКИ И КОМСОМОЛСКИ РЪКОВОДИТЕЛИ, СПЕЦИАЛИСТИ, УЧИТЕЛИ И ВЪЗПИТАТЕЛИ,

От Вашата помощ и съдействие зависи организацията в трудовата инициатива на младежта и пионерите. Включете се най-активно в помощ на пионерските отряди и дружини, на комсомолските дружества и организации.

На най-трудолюбивите, най-упоритите, най-инициативните пионерски дружини и отряди, комсомолски дружества и организации ще бъдат раздадени следните

НАГРАДИ:

Пионерски дружини

Първа награда — 200 лв. за обзавеждане на пионерската стая.

Втора награда — 100 лв. за обзавеждане на пионерската стая.

Пионерски отряди

Първа награда — 70 лв. за екскурзия.
Втора награда — библиотека за 34 лв.
Трета награда — спортни пособия за 20 лв.
Четвърта награда — пари за игротека — 15 лв.

Комсомолски дружества

Първа награда — 300 лв. за екскурзия.
Втора награда — 200 лв. за екскурзия.
Трета награда — 50 лв. за спортни пособия.

Комсомолски организации

Първа награда — 100 лв. за обзавеждане на комсомолски клуб.
Втора награда — 70 лв. за спортни пособия.

Учителски колективи

Първа награда — 150 лв. за екскурзия.
Втора награда — 50 лв.

Спорна работа

КООПЕРАТОРИТЕ от село Ножарево ще обработят през годината 200 дка тютюн, вместо заплануваните 150 декара. До 4 май те разсадиха над 120 дка тютюн от сортовете „Трапезунд", „Остролист", „Харманлийска басма".

На първо място е звеното на Юсуф Еибов. То започна вече окопаването на тютюна. Кооператорите работят така, че да получат не по 120 кг тютюн от декар, както е запланувано, а с 10 кг повече.

Ахмед ДЕМИРОВ

Поръчката е изпълнена в срок

В КРАЯ на месец април леярите от бригада „Юрий Гагарин" при ДМЗ „Стомана", с бригадир Лазар Цонев, получиха задача да отлеят 30 детайла за 250 броя хидравлични ножовки, по поръчка на Завода за металорежещи машини — Силистра. Изпълнението и затрудни производствения колектив. Трябваше да се усвои новото производство и непременно да се спази срока на поръчката — първата десетдневка на месец май. Отговорността, която поеха леярите, не беше малка. От работата им зависи изпълнението на плана в Завода за металорежещи машини, който сега прави първите си несигурни крачки в производствената дейност.

Бригадата бързо преустрои организацията на труда и подготви необходимите леярски съоръжения. Скоро разтопеният метал започна да се превръща в тела, носачи, лъкове, помпи и различни други детайли. Групата на Цоньо Роев пое отговорна задача — отливане на телата. Ежедневно тя изпълнява трудовите си норми 170—180 на сто. Между леярите се разгоря съревнование за срочно и качествено изпълнение на отливките. В резултат на това цялата поръчка бе изпълнена в срок и предадена на клиента. Рекламации за лошокачествени отливки не са получени.

Сега леярите от бригада „Юрий Гагарин" почнаха работа по новата задача — отливането на още 100 комплекта детайли за хидравличната ножовка. Няма съмнение, че и тя ще бъде изпълнена в срок.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 11. V. 1966 год.

ТКЗС	Засален тютюн о/о	I окоп. на ръка слънчоглед о/о	II окоп. вал. пш. на ръка о/о
Айдемир	х	27,2	0
Калипетрово	73	46,8	0
Бабук	55	26	15
Алфатар	62,5	90	70
Аленово	58	100	х
Ишириново	57	72,7	х
Смилец	65	100	х
Попина	78	100	100
Сребърна	54	100	100
Ситово	87	28	46,4
Сраимир	125	100	0
Кайнарджа	55,7	100	х
Голец	67	3,3	х
Средище	46	70	20
Тутракан	89	34,7	32,5
Нова Черна	9,4	91,4	70
Старо село	57	21	100
Белица	67	100	100
Главиница	62,3	40	27
Ст. Караджа	63	100	62,5
Сокол	50	50	7,3
Зафирово	30	17,3	59
М. Преславец	53	7,3	50
Дулово	102,4	4,5	3,5
Межден	65,6	24,3	90
Окорш	68,5	42	100
Секулово	75	38,8	72
Добротица	67,3	2,5	13,3
Чернолик	97	21,1	0
Пчелково	66	90	100
Всичко ТКЗС	68,5	55,3	47,3
ДЗС			
Силистра	Х	Х	Х
И. Черва	Х	Х	53,7
Я. Забунов	76,4	88,2	Х
Окорш	42,4	85	Х
Всичко ДЗС	56,2	87,7	53,7
В-но по окр.	68	56,4	48

ТРУДОЛЮБИЕ

КАТО хала се е разлудувал вятърът из равното поле. Той огъва побелелите от цвят клони на крайпътните салкъми и далеч разнася сладък аромат. Спуска се при пъстрите ята на кооператорките и закачливо подръпва забрадките им. А тук — сред звеното на Иван Георгиев, палавникът се мъчи да изтръгне от земята току-що разсадените стръкчета тютюн. Но грижовните ръце притискат стебълцата. Загръщат ги със ситна пръст и те устояват на поривите му.

— Пусти вятър! Ще изсушиш земята, а къде е лятото още...

— Нека духа! Дъжд ще ни донесе той!

Разговорите не стихват. Хората надвикват вятъра, а възлестите ръце не престават да се трудят. Ей го звеновода! Млад, строен, хубав мъж, маркира редовете.

—На 25 см трябва да отстоят едно от друго стебълцата. Сега са дребнички и крехки, но минете след месец. Тук ще избуи зелената гора на тютюна.

След един месец... Тогава същите тези на възраст вече мъже и жени ще идват тука преди зората, за да пълнят каструците със зелено злато. А после, под сянката на навесите, ще нижат хубавите листа на „Остролиста" и ще пресмятат по колко низи е направил всеки от тях. И сигурно пак Неделя Йорданова ще бъде на първо място. По 40 низи на ден прави тази пъргава жена. Или може би първенството ще са падне тази година на новата членка на звеното — младата и усмихната Злата Христова. Ето и сега! Розовата й блузка снове между кацте с вода и току-що раззеленилите се редове. Тя чевръсто налива канче след канче и то се превръща в бързите й ръце на мъничко весело слънце. А след нея Йордана Ангелова разсажда във влажната земя стръкчета тютюн. Едно... Две... Стотици... Хиляди стръкчета се редят в правите като конец бразди. Такава е задачата на Михаил Костадинов и неговите другари. Те опъват на колчета тела и по него очертават браздите — бъдещите редове. И не грешат никога. Браздите са на разстояние 60 сантиметра една от друга, прави и безкрайни.

— Двадесет и пет декара вече сме разсадили. Ей там, до селото, ще израсне тютюневата гора, но днес и утре работата ще бъде по-слаба. Стане ли всичкият разсад хубав, ще ни дойдат на помощ и хора от другите полевъдни звена. Тогава лесно ще разсадим и останалите 55 декара. Толкова! По 80 декара тютюн ще отгледат моето и звеното на Христо Тодоров. 160 декара за цялата коларовска бригада.

— И сигурно пак твоите хора ще получат по най-много тютюн — намеси се в разговора и току-що дошлият бригадир. — Миналата година те получиха по 140 кг тютюн среден добив, макар че беше от сорта „Харманлийска басма". И качеството му беше добро. Научиха се да обработват тютюна хората. От шест години работят все в това звено. А са трудолюбиви — почивка не знаят. Още от февруари са заприпирали край парниците. Пак Ангел Атанасов беше майстор на разсада. В 20 парникови лехи го отгледаха — плевиха, поливаха, проветряваха. И звеноводът, и Мария Иванова, и Йордан Маринов, заедно с останалите тютюнопроизводители, не знаеха студ и почивка. Затова разсадът израсна така хубав и сега устоява дори на този силен вятър. Вижте му листата какви са изхранени, зелени...

Отново на асфалта от Коларово затруполя каруцата на Ибриям Рашидов. Няколко души за минута се откъсват от редовете и му помагат да прелее водата. А Злата, бай Христо Георгиев и Маринка Божкова отново понасят пълните кофи, за да помогнат на стебълцата по-лесно да се прихванат в ситната пръст. След тях другарите им грижливо разсаждат. Не повдигат кръст тези трудолюбиви хора, най-трудолюбивите тютюнопроизводители от зафировския кооператив.

Стефанка СТАНЕВА

Пред II събор на хоровете от крайдунавските градове

Навременна инициатива

ПОДГОТОВКАТА за Събора на хоровете от крайдунавските градове, който ще се проведе на 10, 11 и 12 юни, вече е насочена към уточняване и координиране на всички подробности. Това бе извършено на няколко поредни заседания на организационния комитет. Последното от тях се проведе на 12 май, четвъртък. В неговата работа взеха участие и представители от окръзите, които ще изпратят свои състави на Събора, а също така и представители от Комитета по култура и изкуствата. То практически трябваше да реши много въпроси, свързани непосредствено с провеждането на II събор.

Заседанието беше ръководено от другаря Калин ДИМИТРОВ, завеждащ отдел „Пропаганда и агитация" при Окръжния комитет на Партията. Информация за извършеното досега от организационния комитет изнесе другарят Добрин КУЗМАНОВ, началник на отдел „Култура и изкуство" при Окръжен народен съвет. Той информира присъствуващите, че Съборът, който сега се подготвя, се провежда по инициатива на ОК на БКП и ОНС, със съгласието на някои централни институти. Фактът, че вече дадоха съгласие да участвуват в него 22 състава, говори за неговата популярност сред музикалните среди в крайдунавските градове. Другарят Кузманов уведоми участниците в заседанието, че макар да не се провежда на конкурсни начала Съборът, на него ще бъдат раздадени награди на най-добре представилите се по определени показатели както от организационния комитет, така и от Съюза на композиторите. Той предложи също проектопрограма за провеждането на големия музикален празник, за концертите на хоровете, за закриването му.

После по организацията на Събора взеха отношение представителите на окръзите. С много голяма загриженост те споделиха някои трудности, пред разрешението на които са изправени сега. Особено тревожи проблемът за транспорта в този момент, когато до Силистра не пътува голям пътнически кораб. Бяха направени и някои предложения за промяна в концертната програма. Присъствуващите на заседанието изтъкнаха, че Съборът е станал популярен сред самодейците и за него сега те се подготвят много упорито.

Другарят Калин Димитров закри заседанието, като увери участниците, че домакините ще направят всичко, което им е по възможностите, за да премине при добра организация II събор на хоровете от крайдунавските градове, да останат с прекрасни впечатления онези, които са се представили на него.

Сава ХРИСТОВ

ИЗМИНАТ ПЪТ

☆ **Примерът не чака агитатор**

☆ *Искрата се разгоря в пламък*

☆ **Неразрешени въпроси в движението за комунистически труд**

КАТО по-висша форма на социалистическото съревнование, в движението за комунистически труд намери място и един друг, много важен показател — възпитанието на хората. Това именно го отличаваше от обикновеното съревнование и беше за предпочитане да се разгръща масово в живота на трудовите колективи в окръга. Защото участниците в него се преобразяваха коренно, ставаха други и като производственици, и като граждани.

В Промкомбинат „Камъшит" — Силистра движението за комунистически труд намери почва за развитие през 1962 година.

Първи се хванаха да решат трудната задача работниците от двата цеха — „Камъшитови изделия" и „Папурени чанти". Те първи приеха условия за работа през годината и поведоха борба за завоюване на високото звание „Цех за комунистически труд". Бяха дни на напрежение, на уговорки, на съмнения. Но в края на краищата всичко се промени под въздействието на положителните фактори в това движение. Двата цеха напредната с организацията на труда. По изпълнението на производствената програма се нареждаха на първо място всяко тримесечие. Трудовата дисциплина в тях се подобри. Промени настъпиха в държанието на работниците, в тяхната култура.

Примерът не чака агитатор. Постигнатото в двата цеха стана добър пример за останалите цехове и бригади. Каква радост изпитаха всички, когато цеховете „Камъшитови изделия" и „Папурени чанти" бяха удостоени със званието „Цех за комунистически труд"? И същевременно каква изненада бе за тези, които не вярваха достатъчно в предимствата на новото. И ето — искрата се разгоря в буен пламък. На следващата 1963 година в движението за комунистически труд се включиха работниците от най-големия цех в предприятието — цех „Ракита", в който в момента работят над 600 души. Партийното, профсъюзното и комсомолското ръководства в цеха не чакаха повече да ги агитират, да им разясняват значението на движението за комунистически труд. Те сами се заеха да го пропагандират. Работниците сами ги търсеха, предлагаха им условия, посочваха пътища, по които трябва да се тръгне, за да се излезе на „щастлив бряг".

Изпълнението на условията се отчиташе редовно. И не ста на чудно никому, когато през есента на 1964 година триге бригади от цеха — „Валентина Терешкова", „Димитър Ганев" и „Дочо Михайлов" — бяха удостоени със званието „Бригада за комунистически труд". В живота на тези бригади, освен хубавата дружба и взаимопомощта между работниците, се прибави и още нещо — настъпиха изменения в бита им, в обществената им дейност. Цех „Ракита" се превърна в притегателен център за новопостъпващите работници в предприятието. За две години техният брой тук нарасна с 400 души. Към по-опитните производственици ръководството на цеха прикрепи по няколко новопостъпили да ги учат. Те им предаваха своя опит.

Младите бързо напредваха. В резултат на това, за един кратък период от време, измежду тях израснаха ударници, най-добри в професията, качественици. С разрастването на цеха се създадоха нови бригади, които по примера на бригадите „Валентина Терешкова", „Димитър Ганев" и „Дочо Михайлов" тръгнаха по пътя на движението за комунистически труд. Помощта, която им оказваха партийното, профсъюзното и комсомолското ръководства, беше навременна. Ръководствата взеха на отчет тези бригади, като обърнаха най-голямо внимание на възпитанието на хората, на укрепване връзката си с тях. Дадена бе възможност на отделните работници да поемат обещания и се борят за завоюване званието „Ударник на комунистическия труд". 940 работници поеха индивидуални обещания.

За разгръщането на движението за комунистически труд в предприятието заводската партийна организация, със секретар Оник Ширванян, има определен дял. Тя даде предпочитание на онези форми на масово-политическа работа с хората, които отприщиха бента на пасивността и разгърнаха тяхната инициатива, освободиха ги от дребнавостите, издигнаха техните обществени интереси над личните. Под нейно ръководство в предприятието бяха проведени десетки вечери на първенците, прочетени бяха десетки хубави книги, посетени бяха неколкократно лобните места на Иван Стайков, Саул Авербух и Димитър Дончев. Проведени бяха излети с работниците до местностите „Каракуз" и „Памук-кулак", организирани бяха и други мероприятия.

26 бригади с 900 участници от всичко 37 бригади с 1 400 участници на предприятието в Силистра, без клоновете в Дулово и Тутракан, са включени в движението за комунистически труд. Вече няма невярващи в неговото благотворно влияние за възпитанието на хората. Все още обаче има нерешени въпроси в работата на цеховете и бригадите за комунистически труд, върху които трябва да се помисли от ръководствата им. Занапред даването на званието „Бригада за комунистически труд" трябва да става не прибързано, а след като всеки участник дълбоко е осъзнал как трябва да се учи, труди и живее, за да бъде достоен за високото звание. Да се обърне внимание на личните обещания на работниците, като се включват различни мероприятия от ежедневието им. Индивидуалните обещания да се приемат по най-тържествен начин. В работата с участниците в движението за комунистически труд да се внедряват по-смело принципите на Моралния кодекс на строителя на комунизма, законите на работническата чест и др. Само тогава ще може да се каже, че страхът и неверието към добродетелите на това движение са изживени напълно, че му е дадено заслужено място в живота на колектива.

Никола НАНЕВ

За издигане авторитета на профорганизацията

ПРОФОРГАНИЗАЦИЯТА в РТС — Тутракан си е спечелила добро име сред работниците от предприятието. Това е така, защото за ръководители на същата са избрани най-авторитетните активисти, които, подпомагани от първичната партийна организация, полагат всички усилия за възпитанието на хората, за тяхното издигане.

Просветната дейност на профкомитета сред колектива е най-добре организирана. По план пред работниците бяха изнесени редица лекции — за Моралния кодекс на строителя на комунизма, образа на съвременната жена и др. Редовно се четат вестници и списания, провеждат се и други колективни мероприятия. Членовете на профкомитета Васил Иванов, Никифор Атанасов и др. поеха задължение да обучат по няколко по-млади работници с още по една-две професии. За опазване здравето на хората, по инициатива на профорганизацията, в РТС бяха разкрити лекарски и зъболекарски кабинети и т. н.

Дейността на профорганизацията може да бъде и още по-добра, ако се преодолеят някои съществуващи слабости. Профкомитетът е набелязал мероприятия за подобряване на своята работа, с изпълнението на които ще се заздравят още връзките му с хората, ще се издигне мястото на профсъюзния член в живота на предприятието.

Николай ГЕОРГИЕВ

СРЕД ПРИРОДАТА

ЗАВОДСКИЯТ комитет на ДКМС в ДИП „Липа" — Силистра организира излет с членовете на Комсомола в предприятието до лобното място на Иван Стайков. Провеждането на излета стана по случай 90-годишнината от Априлското въстание и предстоящото честване на 70-годишнината на Силистренската партийна организация.

Рано сутринта всички комсомолци се събраха на старото игрище в града, до болницата. Оттук те потеглиха с венец и цветя към красивата местност „Памук-кулак", където се намира лобното място на Иван Стайков. Весело и приятно бе сред природата. Радост изпълваше сърцата на всички.

Пристигайки до паметника на Иван Стайков, те почистиха градинката пред него. На това забележително място комсомолците отчетоха своята дейност. Обещаха да събират и продадат на държавата още 120 кг отпадъци хартия, да водят още по-упорито борба за икономии на материали, да дават само висококачествена продукция и работят по почина „За честта на професията, за работническата чест".

По-нататък др. Петър Маринов, секретар на първо комсомолско дружество, изнесе доклад пред младежите и девойките за ролята и значението на Априлското въстание за нашето освобождение от петстотингодишното турско робство. Застанали прави пред паметника на Иван Стайков, девойка и младеж положиха венец от името на комсомолската организация в предприятието. С едноминутно мълчание 100 комсомолци почетоха паметта на падналите за свобода български революционери.

Георги ВЪЛЕВ

Бригада „Дочо Михайлов" от участък „Плоскости" при ДИП „Текстилни влакна" — Тутракан се състои повече от млади жени. Тя е завоювала звание „Бригада за комунистически труд". Бригадирът Стефан Бзовеев е постоянно сред работниците — помага им в работата.

На снимката: Група комсомолци от бригадата четат колективно вестник.

Снимка: Върбан ПЕТРОВ

Животът на другаря бе спасен

Група курсисти от ССТ „Добруджа" — Силистра отидохме на Дунава да се поразходим. Възхищавахме се на природата, гледахме как рибари ловят риба. После седнахме на брега на зелената трева и започнахме да разговаряме. Четохме книги.

Всичко това продължи около час и половина. После станахме и тръгнахме по обратния път назад. Унесени в разговори, ние не забелязахме, че Иван го няма. Всички се обърнахме да видим къде може да е. На около 50 метра от нас лежеше нашият съкурсист. Викнахме му — не се обади. Разтревожихме се. Иван се мъчеше да оправи ръцете си, но не можеше. Устата му бе пълна с пяна. Целият се бе вцепенил.

Уплашихме се: животът му бе в опасност. Цанко бързо се наведе над него и започна да му прави изкуствено дишане. Аз се развиках за помощ. За щастие наоколо имаше много рибари, които дойдоха. С усилията на всички Иван се посъвзе. Животът на другаря бе спасен.

Димитър АРАБАДЖИЕВ

ТЪРЖЕСТВО ЗА 9 МАЙ

Изминаха 21 години от победата на Съветския съюз над хитлеристка Германия. В тази кръвопролитна война загинаха и седем сребърци.

За да почетат тяхната памет и подвига на хилядите загинали герои в Отечествената война, на 9 май — Деня на победата, в с. Сребърна се състоя тържествено събрание в читалищния салон. Вълнуващо слово по този случай произнесе секретарят на общинския комитет на Комсомола Никола Янакиев. При голямо въодушевление присъствуващите изпратиха поздравителна телеграма до ЦК на БКП. След това бяха положени венци пред Паметника на загиналите герои от с. Сребърна.

Тържеството завърши с вечерна заря с илюминации.

Марин СЕРТЕВ

Някои моменти из дейността на Силистренската партийна организация сред национал-революционното движение

ЗНАЙНО е, че още след националното заробване на Южна Добруджа в 1913 година на обществената сцена се появи Добруджанското освободително движение. Макар и родило се сред добруджанската емиграция в България, обект на неговата дейност винаги е била Добруджа и нейното заробено население.

След като бяха преживели разочарованията на стремежа към национално обединение по пътя на национализма и реванишизма, като видяха резултатите на Първата империалистическа война, завършила с национална катастрофа, някои от дейците на добруджанското движение начело със силистренеца д-р Петър Вичев, под влиянието на идеите на Великата октомврийска революция, заеха антиимпериалистически позиции и започнаха да търсят нови пътища в борбата за национално освобождение. Това беше предпоставка за понататъшно еволюиране на тия дейци наляво, до съзряване на идеята за необходимостта да се изгради единен революционен фронт между национал-революционното движение и политическата представителка на работническата класа — комунистическата партия.

Изграждащо се предимно сред добруджанската емиграция в България, национал-революционното движение имаше слаби връзки с населението от вътрешността на Добруджа, макар да говореше и действуваше от името на това население. Наистина негови агенти, или пропагандисти, по различни пътища проникваха в Добруджа и водеха пропаганда сред българското население, но тяхната пропаганда често се ограничаваше до съвети да се търпи и да се чака. „България няма да ви забрави" — казваха те и спираха дотук. Някои по-прогресивни и далновидни дейци препоръчваха на населението да навлезе и се укрепи в икономическите организации на дребния капитал (кооперации, популярни банки, райфайзенови каси и други). Други считаха, че са изпълнили патриотичния си дълг, като са образували комитети (БКО) за издръжка на някои български училища.

Намираха се и групи, които, спекулирайки с националните чувства на населението, ги превръщаха в извор за лично забогатяване.

На фона на тази действителност възникна необходимостта от изграждането на една народна, вътрешна национал-революционна организация, която да обедини силите на населението, да канализира естествените му стремежи към национално освобождение и да ги отправи по широкия друм на революционната борба.

Отчитайки тези своеобразности в заробените области и сред многохилядните бежански маси, прокудени от родните им огнища, през 1923 година БКП взе решителен курс за работа сред национал-революционното движение и за спечелването му за единния фронт на антифашистката борба.

Сред добруджанското движение, по стечение на редица обстоятелства (които не са предмет на настоящата статия) тази работа на Партията намери добра почва.

Един от първите, който заработи за изграждане на национал-революционната организация в Добруджа, беше Дочо Михайлов. Той беше комунист и един от тези, които бяха възстановили партийната организация в Силистра след Първата световна война. Но беше живял сред емиграцията, бе кръстосвал нелегално Добруджа, бе видял победите на руските работници и селяни и изучил пътищата, по които те стигнаха до тях. Добре бе разбрал, че борбата за национално самосъхранение на българското население и запазването на земите му от ограбване са двата основни лозунга, около които то може да се обедини и вдигне на борба, а това не беше по силите само на партийните организации.

С въоръжена чета Дочо Михайлов обходи редица села в родния си край — Силистренски окръг и създаде мрежа от комитети на национал-революционната организация. В тях той естествено се стремеше да привлича прогресивни хора, но включваше и такива, които както по социално положение така и по разбирания се допираха плахо до идеята за революционна борба. Те бяха само против румънците, но мнозина от тях се плашеха от комунизма и комунистите. Дочо вярваше, че в хода на борбата те ще прогледнат и ще се променят. От друга страна той правилно считаше, че ако една национал-революционна организация прибере в своите редове само комунисти и готови да следват комунистическата партия хора, тя излишно би я дублирала и би се превърнала в никому непотребна секта. Понеже и в Силистренската организация имаше някои ръководители, които не можеха напълно да асимилират всичко това, за да се избегне всяка комфузия, през 1924 г. Окръжният комитет на Партията от Русе изпраща в Силистра видния партиен деец, добруджанеца Цони Калчев от с. Бабук, но живущ в Русе (сега покойник) със задача да уведоми Силистренския окръжен комитет на Партията за курса на БКП за изграждане на национал-революционна организация в Добруджа, че Дочо Михайлов работи по указания на БКП и да препоръча на комитета да окаже съдействие за изграждане на национал-революционно движение.

Малко по-късно, през същата 1924 г., сам Дочо Михайлов се промъква нелегално в Силистра заедно с Рашко Чорбаджиев от с. Кайнарджа, но емигрант в България. В къщата на Илия Бобчев, намираща се в лозята по старото Добричко (сега крайгранично) шосе, се е състояла среща между Дочо Михайлов, Коста Стоев, Георги Хотинов и Йордан Сарафов (последните трима като представители на Окръжния комитет на Партията от Силистра). Тук се разгледал въпросът за изграждането на национал-революционната организация в окръга и за работата на комунистите сред нея. Макар на въпроса дейците от Окръжния комитет на Партията да са погледнали от друг аспект, дошло се и до общо съгласие, че Окръжният комитет на Партията ще окаже съдействие за изграждане на национал-революционното движение и в бъдещите борби ще търси допир и единодействие с него.

В национал-революционната организация в редица села и особено в Бабук се включват едни от най-добрите комунисти. Те стават опора на четите, които до 1926 година действуваха из окръга, ръководени било от Дочо Михайлов, било от Димитър Дончев — Доктора.

Когато през 1925 г. десничарските ръководители от ЦК на ВДРО от Русе превърнаха част от четите в оръдие на фашистката власт за смазване на прогресивното движение, възникна необходимостта да се изгради нова масова, антифашистка Добруджанска революционна организация, ДРО, както стана по-късно известна.

Във Виена, където се обсъди и реши създаването на ДРО, между набелязаните хора, на които организацията трябваше да се опира, са и Георги Карагеоргиев, д-р Чернев, Стоян Райчев Бойков, Авram Николов Аврамов и други членове или близки съмишленици на Силистренската партийна организация.

През по-късните години в окръжното ръководство на ДРО влязоха изтъкнати за тогава партийни дейци (Б. Манолов, Г. Хотинов и други) и Партията пое като своя главна задача и изграждането на организации на ДРО. Пътят на това изграждане беше лек и гладък. То не беше лишено от грешки и залитания, най-вече от сектантско естество. Често едни и същи хора съставляваха и партийна, и на ДРО организация, понякога ръководствата се стремяха да направят вербуваните до тогава безпартийни най-напред комунисти, та тогава ги пращаха да работят в ДРО. Но главното си остана положителното в тази борба. ДРО в окръга стана масова организация. Редица години под ръководството на Партията тя води редица борби срещу режима на национално подтисничество, икономически грабеж, колонизация и денационализация на областта. Ако все пак в по-късните години областта запази своя национален, български облик, а колонистите, докарани от окупатора, бяха принудени да си отидат с него, голям дял за това има правилната дейност на ДРО.

Но би било дълбоко погрешно, отдавайки заслуженото на партийните дейци от окръга, ако не се изтъкне, че те бяха дейно подпомагани от БКП както в градивната им работа, тъй и в отстраняването на допуснатите грешки и особено в отстраняване на сектантските методи. Най-голямата помощ беше писмото на Балканския център на Комунистическия интернационал, редактирано от Георги Димитров в началото на 1933 г. преди ареста му в Берлин. За разрастването на ДРО в масова организация и за укрепване на партийната организация в окръга ценна помощ оказваха и редица дейци и членове на БКП, които неведнъж са идвали и с месеци (а някои и с години) са работили нелегално било като ръководители на ДРО, било като партийни дейци. Така освен Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора (израснали в редовете на БКП) в Силистра са идвали и работили нелегално редица други дейци на БКП, между които: Димитър Ганев — 1933—1934 година, Кузман Стойков — 1934 г., Добри Атанасов (Орлов—Пантел) — 1933—1936 год., Йордан Радушев—1934—1937 год., Иван Георгиев — 1929, 1931 и 1933 г., Неделчо Кръстев — 1934—1935 г. и др.

В изминатите 70 години, пълни с драматични събития и героични борби, много от ветераните на партийната и революционна работа в окръга загинаха в борбата. Но делото, на което те сложиха основите, победи. Ние с умиление си спомняме за тях, а на живите ветерани пожелаваме здраве и още дълги години да се радват на победите в социалистическото строителство.

Иван ГЕОРГИЕВ

Зърненият проблем — основна задача в селското стопанство

ГРИЖИ ЗА ПО-БОГАТА РЕКОЛТА

В ТКЗС — Калипетрово е едно от челните стопанства в нашия окръг. През миналата година полевъдите получиха от 12 100 дка пшеница по 292 кг среден добив, по 357 кг средно от 4 500 дка ечемик и от 6 100 дка,засети с царевица, по 372 кг среден добив.

Тези успехи обаче не задоволяват кооператорите и специалистите. Сега те полагат още по-големи усилия, за да получат по-високи добиви от всички зърнени култури.

През есента на миналата година механизаторите засяха 11 000 дка пшеница и 5 000 дка ечемик. На всички площи са извършени по три предсеитбени обработки. Те са наторени с по 30-40 кг суперфосфат средно на декар. Осемдесет на сто от торовете са дадени присеитбено. Сега състоянието на тези посеви е по-добро. Подхранването с амониева селитра започна в началото на февруари, като се извърши с помощта на самолети от стопанската авиация. Тази важна задача бе проведена за десетина дни, като всеки декар получи по 25-30 кг амониева селитра.

През пролетта механизаторите валираха 2 500 дка пшеница, а останалата се обработи еднократно с ротационни мотики, за да се разрохка пръстта. Тези блокове, които бяха най-много застрашени от синап, се пръскаха с хербициди, а именно 1 700 дка пшеница и 1 300 дка ечемик. Главният агроном и бригадирът следяха от близо за правилното извършване на това мероприятие.

В стопанството са организирани и действуват комисии за борба с житния бегач и житната дървеничка. Житен бегач не бе открит. Сега гл. агроном Христо Марков и Руси Жечков — участъков агроном, заедно със своите помощници,неотклонно следят за състоянието на житните дървенички. Те правят проверка на блоковете през всеки два дни. Досега не са открити частични нападения от този опасен вредител, срещу който трябва да се започне борба. В стопанството са набавени необходимите препарати. За състоянието на площадката отговаря главният инженер Добри Енчев. Състоянието на съоръженията в нея е такова, че при нужда в най-кратък срок да може да започне пръскането на посевите.

Отрано мислят механизаторите в ТКЗС — Калипетрово за прибирането на житната, реколта. Стопанството разполага с 5 комбайни. В момента са готови 3 от тях. На останалите се извършва усилен ремонт. Комбайнерите са определени. Едни от тях участвуват в подготовката на машините. Други са изпратени на тримесечен курс в Суворово и Средище. До края на май те ще се върнат, за да участвуват в жътвата.

С не по-малка сериозност се отнесоха ръководители и кооператори и към другата основна зърнена култура — царевицата. През есента на всички площи, определени за сеитба на тази култура, бе извършена дълбока оран. През пролетта те бяха наторени с по 30 кг суперфосфат на декар. Преди сеитбата всички са култивирани трикратно, а някои и четирикратно. Сеитбата бе извършена в най-подходящ срок, при спазване на всички агротехнически изисквания. Предвидено е пръскане с хербициди. Това, което тревожи ръководителите, е липсата на необходимото количество тор за подхранване на царевицата.

Значително се увеличи площта на фасула в ТКЗС — Калипетрово. Докато през миналата година то обработи 1 000 дка от тази култура, сега в стопанството са засети 1 800 дка. При това сеитбата се извърши в най-подходящ срок и на подходящи площи. Всички семена са третирани с молибден. По план кооператорите трябва да получат по 130 кг фасул от декар. Те обаче са дали обещание да работят така, че да получат по 150 кг среден добив от тази култура.

За успешното провеждане на борбата за повече зърно във всички бригади са правени събрания, на които са изяснявани производствените задачи. На базата на реалните условия са приети обещания за по-високи добиви. След обобщаването им на общо кооперативно събрание всички полевъди и механизатори са поели обещание да получат от пшеницата вместо планираните 250 кг средно от декар— по 260 кг, от царевицата по 390 кг, вместо планираните 350 и от боба по 150 кг, вместо планираните 130 килограма.

Добрата организация и желанието на всички кооператори ще донесат нови успехи на ТКЗС — Калипетрово, за да се нареди на първо място по производство на основните зърнени култури.

ИКОНОМИЧЕСКИ ЛОСТОВЕ ПРИ НОВАТА СИСТЕМА

НАЧЕРТАВАЙКИ пътя за изграждането на комунизма, нашата Партия определя, че една от най-важните задачи в съвременните условия е решителното повишаване ефективността на социалистическото производство, чрез усъвършенстване на научните методи на ръководство на народното стопанство и използването на такива икономически лостове, като материална заинтересованост, цена, печалба, кредит и финансии.

Печалбата излезе на челно място като обобщаващ показател, разкриващ доколко ефективно се използват средствата за производство. А известно е, че тя е част от продукта за обществото и представлява разлика между фабрично заводската цена и търговската себестойност. До неотдавна икономическата роля на печалбата беше крайно принизена. Личните доходи на производствените колективи малко се влияеха от нейния ръст, тъй като по-голямата ѝ част се изземваше от бюджета. Минимална част от нея оставаше да покрива някои нужди на колектива. Естествено, при такава постановка, тя не можеше да служи като средство за разширение и преустройство на производствените фондове, като стимул за произвеждане на качествена и търсена на пазара продукция. Тя не стимулира колективите за подобряване на работата. Печалбата, свързана с работната заплата, определя размера на чистата продукция. Именно тя е главен източник за средствата на предприятията, необходими за разширяване на социалистическото възпроизводство (за едно с амортизационните отчисления и банковия кредит), както и за личната и колективна материална заинтересованост.

Икономическата особеност и самостоятелност на отделното предприятие при новата система се изразява с наличието на собствени фондове с инвестиционно и оборотно предназначение. А тези фондове се образуват в резултат на разпределение на чистата продукция. От нея се заделят средства за разширяването на социалистическото възпроизводство във фонд „Разширение и техническо усъвършенстване". Заделянето става по определен норматив, който за момента е 3 на сто върху първоначалната стойност на производствените фондове, както и 40-70 на сто от амортизационните отчисления за възстановяване и основен ремонт и др. Средствата на фонда се изразходват за увеличаване размера на производствените фондове, модернизация и преустройство, основен ремонт и за мероприятия по охраната на труда.

Нов е фондът за социално-битови и културни мероприятия, който се образува от доходите на предприятието и се използва за задоволяване на социално-битовите и културни потребности на производствения колектив.

При новата система на планиране и стопанско ръководство се създава резервен фонд за работната заплата, от който при неблагоприятни условия и трудности при реализацията да се осигури плащането на работната заплата. От него се изплащат също така наградите на проявилите се в социалистическото съревнование.

Важно място в разпределението на чистата продукция заема заделянето за фонда работна заплата. Тук ударението е поставено върху материалната заинтересованост. Ако планът за печалбата се изпълни, остатъкът, след отделянето на предвидените данъци и фондове, се разпределя между работниците и служителите в зависимост от приноса им за получаването на крайния резултат. При тази постановка производствените колективи са заинтересовани да извършват производствената дейност по начин, който би осигурил по-голяма печалба на предприятието. А това ще се постигне чрез повишаване производителността на труда, като пълно се използва наличната техника и се доставя нова и по-съвършена. От решаващо значение е също така и качеството на произвежданата продукция. Високото качество ускорява реализацията и води до икономии на средства, които се влагат в производството. Работата на рационализаторите и новаторите при добива още по-голямо значение за предприятието. Икономическият ефект от предложенията довежда до увеличаване на печалбата и оттам до увеличаване на различните фондове. При новата система на планиране и ръководство колективът е заинтересован непрекъснато да намалява себестойността на продукцията, да реализира икономии както на жив, така и на овеществен труд.

Стефан КУРТЕВ

Всеки ден сред стадото си е овцевъдът Еньо Петров от с. Н. Попина

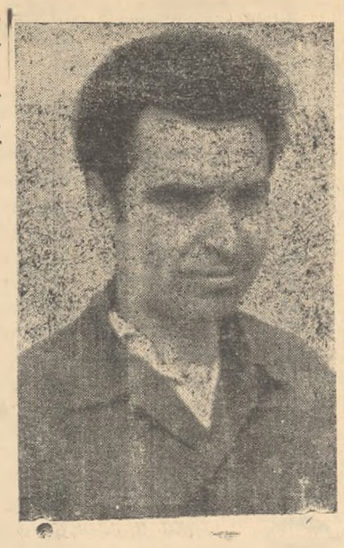
Нова бензиностанция и в Средище

С ВСЯКА измината година кооперативното стопанство в село Средище осигурява по-високо възнаграждение на кооператорите. Благоденствието навлезе в домовете на селяните. Повечето от тях си построиха просторни и светли жилищни домове, обзаведоха ги с нови мебели, купиха си перални, телевизори, радиоапарати и други уреди. Моторните превозни средства влязоха в бита на населението. Общо в района на съвета 210 кооператора притежават мотоциклети от различни марки и категории, а само през месец февруари тази година 9 кооператора станаха притежатели на леки коли.

Собствениците на моторни превозни средства срещаха голяма трудност при снабдяването с бензин. Най-близката бензостанция бе в Силистра и за зареждането на един резервоар мотоциклетистът трябваше да изразходва голямо количество за транспорт.

Преди известно време и този въпрос се разреши благоприятно. В Средище се откри бензостанция, която продава гориво и смазочни материали на частни лица. Притежателите на мотоциклети и леки коли са доволни от новата придобивка.

Георги КИТАЕВ

Петър Разградлиев е един от пионерите в създаването на завода за газови уреди в гр. Тутракан. Той редовно преизпълнява трудовите си норми и дава високо качество на изработката.

Усърдието им донесе успехи

ДО НЕОТДАВНА магазинът в с. Ножарево не можеше да изпълни плановете си за стокооборота. Вътрешният вид и уредба ясно показваха, че тук липсва ръката на добрия стопанин. Стоките не бяха подредени с вкус, хигиената не бе на необходимата висота, а често явление бе да липсват различни стоки, които в останалите магазини на кооперацията се намираха. Ръководството на селкоопа в Главини па правилно се ориентира и назначи за магазинери двамата братя Кари и Ниязи Кариеви. Те започнаха работата с голямо желание. Най-напред почистиха и подредиха магазина. Сега той стана по-приветлив и радва окото на клиентите. После се заеха с тетрадката за потребителското търсене. Всяка поръчка на купувачите записват и после търсят начин да я доставят. В тази работа те не се осланят само на доставчика, а сами посещават складовете на ОТП Тутракан и доставят всички стоки, които се търсят от хората.

Добрата работа им донесе и високи резултати. Планът на магазина е по 12 000 лева месечно. През февруари и март двамата магазинера достигнаха изпълнение по 12 000 лева, а през месец април реализираха стокооборот 15 000 лева. Общо планът е изпълнен 125 на сто.

Но не само изпълнението на стокооборота е тяхна грижа. Те се стремят да направят икономии на материали и парични средства, доколкото имат възможност за това.

В чест на Деветия конгрес на БКП Кари и Ниязи са обещали да изпълнят годишния план в деня на конгреса.

Ахмед ДЕМИРОВ

18193 яйца над плана

ЕДНА от птицефермите на кооперативното стопанство в с. Срацимир се намира край съставното село Българка. Там просторното землище е подходящо за разходка на птиците, а и водата е наблизо.

В тази птицеферма сега има 900 носачки от породата „Лекхорн". Те бяха доставени от другите села като неподходящи. Докарани бяха тук за угояване и след това за продажба. Но ето, че птиците понадняха в трудолюбивите ръце на добър гледач, охраниха се, поправиха здравословното си състояние и станаха добри носачки.

Според диаграмата за планувания продукция през пялата година трябваше да бъдат получени 104 000 яйца. За четиримесечието — от 1 януари до края на април планът е 48 000 яйца, а са отчетени 66 193 броя или има преизпълнение с повече от 18 000 яйца.

Най-голям дял за успеха на птицефермата има птицегледачът-комунист Куни Христов. Въпреки че е човек на възраст, той е пъргав, трудолюбив и добросъвестен. Христов най-редовно почиства тухлените подове на помещението, затова птиците са винаги снежно бели.

Минимална е и смъртността. За четиримесечието са умрели 30 птици, което прави едва 3 на сто.

Птицегледачът Куни Христов отделя голямо внимание на храненето на поверените му кокошки. Сутрин — полагаемото е — бъркани смески, към единадесет часа—дрождирани смески, а вечер — зърно: жито, ечемик, царевица и др. Против заболявания той им поднася редовно зелена люцерна, рибено масло и др. Птиците ползват за храна в изобилие и прясна суроватка. Една част от нея те пият, а с друга част той забърква смеските.

За образцовата си работа птицегледачът Куни Христов беше награден от управителния съвет.

Дочо АТАНАСОВ

Нашият разговор по икономическите въпроси в ТКЗС

Счетоводството — огледало на производствената дейност

ОСНОВНА задача на счетоводната отчетност е да отрази по счетоводен път изразходвания труд и средства в кооперативните стопанства за производство на материални блага, както и да отрази разпределението на тези блага по тяхното предназначение. Тя трябва да служи като огледало на централното ръководство на ТКЗС и неговата дейност.

При съществуващата организация на счетоводството в отраслите, фермите и бригадите, резултатите по много показатели се виждат едва в края на четиримесечието, осеммесечието или годината, когато се приключат сметките за цялата дейност на стопанството. За да се преодолее тази слабост, през 1965 година сектор „Икономика и организация на ТКЗС" при Окръжния народен съвет постави задача пред счетоводителите да се децентрализира счетоводството на ТКЗС по селища. Така то ще служи като огледало на производствените съвети на бригадите и фермите в икономическия анализ на дейността на тези единици в самия процес на производството, а не в края на годината, когато е вече късно. В това отношение много добра работа извърши счетоводният колектив в ТКЗС с. Ст. Караджа с гл. счетоводител Тодор Банов.

Как практически е извършена децентрализацията на счетоводството в това стопанство?

На първо място са сформирани 3 счетоводни групи в селата: Ст. Караджа, Осен и Преславци, като служителите са от самите села, на които са били по-рано счетоводители и са водили първичните документи. Това допринесло-да не се внася смут сред колектива, а с желание да се поеме работата в самите села.

Колективът е обсъдил и разпределил документите и счетоводните сметки, които ще се водят в центъра и в селата. Така например, всички първични документи се приемат от счетоводителите по села, обработват се там и се осчетоводяват. Освен това, трудът на кооператорите по отрасли се отчита и завежда на отчет в самото село. По тези сметки се води отчет и в централното счетоводство, но вече само за обща контрола и ежемесечен баланс. Общите платежни нареждания, сметкофактури и други първични документи, засягащи дейността на стопанството като цяло, се обработват и осчетоводяват в центъра.

Сметка, отчитаща паричните доходи и тяхното разпределение, се води в съставните села по среднореализационна цена за прихода на продукцията, както е съставен планът, което дава възможност да не се децентрализира сметка 48 (Реализация на продукцията).

За срочното и качествено отчитане на първичните документи е приет график — един път на месец между 1-во и 3-то число на месеца. Самите подотчетни лица съставят специален опис на първичните документи и веднъж в месеца завеждат прихода и разхода в магазинните си книги. Тези описи се приемат с подпис от счетоводителя на селището, който проверява всеки документ от описа и го отмята. По този начин е намален трудът на отчетниците в разнасянето, а намалява трудът на счетоводните работници при изравняването сметката на отчетника със счетоводството в края на месеца и при ревизии. Счетоводителят по селище един път в месеца обработва документите, взети с опис, в оборотна ведомост и осчетоводява същата с един ордер.

Всичко това довело счетоводството в стопанството да се оглавява от главен счетоводител, 4 счетоводителя, отчетник на труда и 3 касиера по селища. По този ред са намалени и записванията. Докато в 1962 и 1963 година в стопанството са съставяни около 3 300 мемориални ордера, то в 1964 и 1965 година те са сведени до 1 500.

Прилагането на новия начин на отчитане има и някои други предимства. Най-напред първичната и счетоводна отчетност е в услуга на преките ръководители — бригадири, зав. ферми, домакини и специалисти от селищата. Не е нужно вече за малка справка да се ходи на 4—5 км в централното село.

Освен това самите изпълнители могат да следят за разходите и приходите, отразени в първичните документи. Така е възможно отстраняване на каквито и да било нарушения, разхищения и злоупотреби.

За да бъде счетоводството в услуга на производствените съвети и специалистите, в ТКЗС — Ст. Караджа е направен сполучлив опит за ежемесечно осчетоводяване на разпределяемите разходи, които досега се разпределяха само в края на годината. Такива са: разпределяемите материални и трудови разходи, разходите за работния добитък, селскостопанските машини, автотранспорта, общопроизводствените и амортизационните отчисления.

Амортизационните отчисления се осчетоводяват с помощта на ежемесечно извлечение за амортизация на основните средства.

Разходите за работния добитък, селскостопанските машини, общопроизводствените и административни разходи и прекия труд на кооператорите се осчетоводяват ежемесечно с отчет, който се изготвя от счетоводителя на селището.

Разходът за автотранспорта по отрасли и култури се отчита в друг отчет от диспечера, като от него се дава и по селища.

В крайна сметка, счетоводният колектив на ТКЗС в с. Ст. Караджа е успял, чрез децентрализация на първичната и счетоводна отчетност и осчетоводяване по месеци на разпределяемите разходи, да информира управителния съвет, производствените съвети и специалистите за хода на ежемесечно изпълнение на стопанската сметка, себестойността на животинската продукция, а в определени периоди и на растениевъдната продукция, което е много важно. Сега без никакви сложни изчисления по извънсчетоводен път, а само с помощта на две справки за изпълнението на показателите по стопанската сметка и себестойността на продукцията, попълнени от счетоводителя на селището, се дава ясна представа за изпълнението на икономическите показатели в края на всеки месец и се вземат мерки за отстраняване на допуснатите слабости.

Опитът на ТКЗС — Ст. Караджа заслужава внимание. Във всички стопанства трябва да се въведе такава отчетност, която да служи на ръководителите в процеса на самото производство.

Марин МАРИНОВ

Без коментар

ЯСТРЕБНА. В момента в селото има само един ерген. Де ги другите? Разселили са се по други кътчета на страната.

ИРНИК. Тук ергените са трима. Моми — две.

В същото село често липсват разхладителни напитки — лимонада и бира.

ДУЛОВО. До към пети май от 1 700 дка цвекло беше разредено само 70 дка. Сроковете!

ДОБРОТИЦА. Търговската сграда се строи от две години и още не е готова. За справка — ОТП — Силистра.

В същото село яловостта на кравите е 18 процента. Това е рекорда на окръга.

Силистренски подрумчета

Редакторът на „Осата" ме извика и заръча: „Виж там, развърти се из Силистра и напиши нещо по-така... Разбираш, нали? ...Смешно да бъде и актуално...

Свих бележника в джоба, заредих писалката и тръгнах. Доста километраж навъртях, изписах целия бележник, но накрая реших да ви представя само две картинки.

Недоумение

Калипетренка е дошла на пазар в Силистра. Успяла да продаде рано че съна, тя решила да купи една лимонада на момченцето си. Тръгват към кафе-сладкарницата.

— Мале мо, — възклик за детето — квай тъз машина? — И сочи автомата за газирана вода и сиропи.

— Тя, Пенчо, е гудена да мяза — отвръща майката. — Отговаря в архитектурно отношение на цялата фасада, макар че нищо не прави.

„Колтурско"

Дойде ми приятел от София. Реших да му покажа какво може да се прави и в провинцията. Той каза, че по разкопаните улици Силистра баш е запириличала на столицата ни. А пък аз му рекох:

— Че и ние строим, бе брат. Да не мислиш, че нашето строителство е поназадничаво от столичното.

Почерпихме се. Най-напред в кафе-сладкарницата. После ходихме в „Златна Добруджа", в „Дунав", в „Албена", в бирхалето, че и на терасата при Иван.

— А бе, Панчо, — рече ми приятелят от София — тези ваши бюфетчици, дето ни сервират напитки, дали не се минават? Все гледат да ти налеят в чашка със „стол че", която няма мярка. Пък и все на „око" наливат. Минават се, брат, тия хора, а такова минаване към начети води.

— Слушай, Пешо — отвърнах му. — Твоето мнение е под съмнение. Под съмнение е, защото досега нито един от бюфетчиците, нито пък предприятието „Здрава храна" не са критикувани в „Осата" за тази безмерна липса на стандартни мерки. Че трябва да има мярки, трябва, ала на „око" по-лесно и „по-колтурски" се чука клиента.

Веки Пешо и Панчо стават въздържатели. Ай де де-е-е!

ПАНЧО

Новата функция на търговията

ТЪРГОВИЯТА е организация не само за доставяне на необходимите стоки за населението. Тя възпитава, насочва към хубавото, новото, модерното, развива естетическите чувства на хората. Но тя има и една друга функция, за която не е писано досега.

Поради това, че малко хартия се произвежда в нашата страна и се изнася доста валута за нея — вестниците, списанията и издателствата правят икономии — не рекламират достатъчно някои празници. Църквата и тя прави икономии — не издава достатъчно календари с обозначение на своите празници. Търговията обаче допълва тази празнота. Тя помага на всички — на вестниците, на списанията, на църквата. Остават например няколко дни до заговезни и колониалните магазини се задръстват с бяла халва. Тук търговията проявява голяма гъвкавост — отваря времени будки за халва, тъй като опашките са големи. С това се подсилва пропускателната способност на снабдяването. Децата искат бяла халва и питат: „А защо, татко, друг път няма бяла халва?" Родителите отговарят: „Защото сега е заговезни". „А какво е това заговезни?" — недоумяват децата. И той, родителят, е длъжен да се справи с религиозните справочници, за да отговори на децата си.

Наближи ли Великден, в магазините се появяват шарени яйца, сладкарниците се пренълнят с козунаци.

Децата питат какво е това Великден, защо тогава се ядат боядисани яйца и т. н. И родителят отново се убеждава в необходимостта да изучава религията. Иначе ще му падне авторитета пред децата.

Баби, не си давайте вече парите за религиозни календари — търговията ще ви подсказва какви християнски празници наближават!

Стоян ГЕОРГИЕВ

Виновни никога няма

(Мъките на един хуморист)

ЛЕСНО им беше едно време на хумористите. Тогава светът беше пълен с лентяи, разхитители на държавни имущества, неморални типове — въобще отрицателни герои. Просто вземаш един от улицата и почваш да го рисуваш от натура с черните си сатирически бои. И фейлетонът излиза талантлив, и славата идва отпосле... А сега какво е? Хората станали едни съзнателни, въздържателни, трудолюбиви, родолюбиви — просто светци. Отидеш в някое село — жива душа няма. Едни карти няма с кого да изиграеш. Всички отишли на полето. Кого да изкарикатуриш? Е, да речем, минеш покрай някой блок (може да е от землището на село Искра) и забелязваш, че правите редове слънчоглед, които си гледал с безкрайна въэхита преди тричетири дни, са изчезнали. Няма ги. Мислиш си: „Ето, тука е темата. Чудо фейлетон ще излезе". Обаче разочарованието е неизбежно. Оказва се, че виновни няма. Впрочем има една виновница — маната по слънчогледа, — но хайде върви, че критикувай маната и я наказвай с мъмрене или с последно предупреждение.

Или пък — оплачат ти се хората (от Тутракан да речем), че двата жилищни блока — единият кооперативен, другият държавен — трябвало да бъдат завършени до 31 декември на миналата година, но и досега не са готови. Тъкмо започнеш фейлетона и — стоп! — обективни причини. Съдържанието на този термин горе-долу е следното: виновни няма.

И аз не можах да си напиша фейлетона също по обективни причини...

ХУМОРИСТ

Добрият човек и мълвата

(ФЕЙЛЕТОН)

НАЧАЛНИКЪТ Петров беше добър човек. Помня го от времето на жилищния проблем в нашата страна. Беше наследил от баща си една спретната къща, но това не помогна да избегне тежестта на големия по онова време жилищен проблем. Всеки нормален читател ще попита: „Нали е имал къща, какъв жилищен проблем тогава?"... Ще се поясним.

В самото начало казах, че началникът Петров беше добър човек. Казвам „добър", а спокойно бих могъл да кажа „много добър", „изключително добър", „най-добрия", защото колкото и хубави неща да се кажат за него, все ще бъдат верни. Всички работници в предприятието, което ръководеше, отиваха при него с всякакви молби и той ги удовлетворяваше всичките. Мнозина работници, дошли от село, се обръщаха към него да им помогне да отместят малко тежкия камък на жилищния проблем, който ги притискаше. Началникът Петров беше слабичък човек и не можеше да отмества никакви камъни, не беше включен и в системата на връзките, които по онова време имаха съществено значение — и приемаше всеки без домен в дома си, останал му в наследство по баща. Началникът Петров не вземаше нито стотинка от квартирантите си, тъй като беше добър човек, както неведнъж вече подчертах. Та прибра началникът Петров в дома си десетина млади, пък и не съвсем млади семейства, някои от които бяха многодетни.

В този дом се раждаха бебета, вдигаха се сватби, ехтяха песни, деца наизустяваха на глас стихове, играеха на жуменка. Началникът Петров беше кръстник на всички деца, които се раждаха в неговия дом. Той неуморно кръщаваше, сватосваше, бавеше деца, напътствуваше, помагаше с пари и със съвети закъсалите във финансово, морално и всякакво друго отношение. Беше доволен от живота си на хазаин и гратисчиите-квартиранти бяха доволни от него, но ето какво се случи. Нали сте чували какво нещо е мълвата? Когато мълвата тръгне, не може вече ни кой да я спре. И тя тръгна. Най-напред мързеливците в завода започнаха да се чудят: „Защо началникът Петров е толкова добър към нас? Щом е толкова добър, значи има нещо..." И когато научиха за многолюдните квартиранти на началника, те нададоха глас: „Видяхте ли? Казахме ли ви ние? Началникът експлоатира бездомните. Вземал по три се лева на семейство. Де сет семейства по трийсе лева — хе, хе — триста лева на месец. Умен е ше знайш тоа Петров. И студентки приютявал с тенденция за семейна изневяра..."

Самите квартиранти уверяваха клеветниците, че началникът Петров наистина не взема нито стотинка и че няма никакви студентки и никакви тенденции, но мълвата — нали знаете какво нещо е мълвата? Тя често се превръща в обществено мнение.

Отговорни хора се заинтересуваха от случая и наредиха на началника Петров да изгони квартирантите си, за да не ги... експлоатира повече. Квартирантите разбраха какво е положението и сами си заминаха, защото уважаваха искрено началника Петров и не искаха да му причиняват неприятности. Къде са се настанили, не е известно и до днес. Знае се обаче, че след излизането на квартирантите началникът Петров започнал да отглежда юрдечки в опразнените стаи.

Беше добър човек, а сега е и добър птицевъд. Благодарение на мълвата...

СИМИЧ

Ст. ДИМИТРОВ

— Аха, с това мислят да ме накарат да работя. Никога!

ОСЪВРЕМЕНЕНА ПРИКАЗКА

Христо ВЕЛЧЕВ

Анчето и Гошко се връщаха от училище.

Старицата, която вървеше пред тях, се подхлъзна и падна. Гошко веднага се притече на помощ и я вдигна. Когато се върна при Анчето, тя го попита:

— Твоята баба ли беше?

— Не.

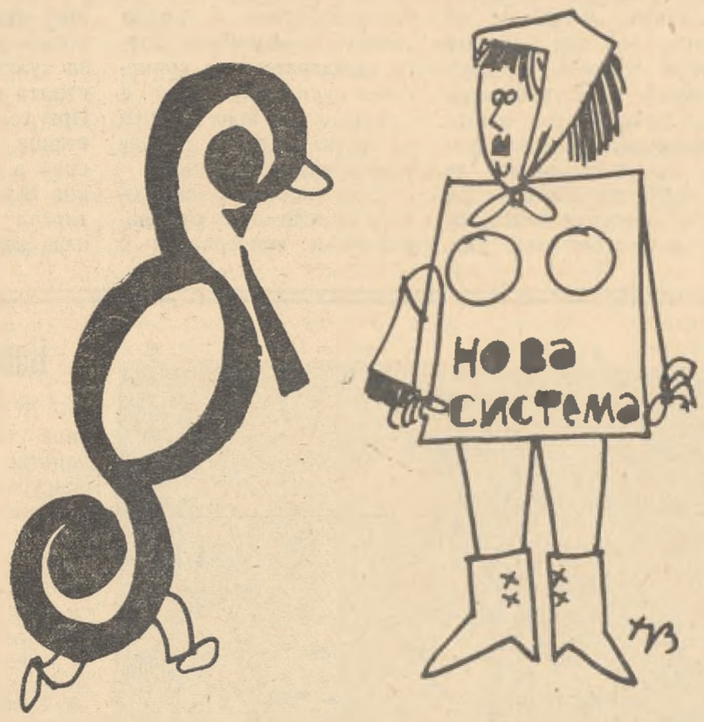
— Да не би леля ти?

— Не.

—Или пък бабата на твоята приятелка?

— Бабичката, която вдигнах, е тъщата на директора на завода, където татко е портиер!...

ТРАС

ПАРАГРАФЪТ: „Имате ли нещо против да ви кавалерствувам?"

БАСНЯ ☆ ОХЛЮВ И СЛОН ☆ БАСНЯ

Качил се охлювът веднъжка
високо на една акация
и не без гордост той направил
една такава констатация:
— Под мен са всичките животни,
над мен — единственият бог!
Това не значи ли, че аз съм
от всички други най-висок?
Ей, малкия — присмял се той
на един голям и тежък слон —
това хобот ли е на тебе
или пък детски биберон?

Но както ние често пъти
се гърчим в ядове, тъги,
така и слонът в тоя случай
не бил подготвен за шеги.
— Я, слушай малко животинче,
не ми е никак до игра.
И знай: герои като тебе
в хобота сто ще побера.
— Така ли, извинявай драги,
обаче твоят биберон
едва ли ще е в състояние
да стигне тук, до моя трон.

На тези думи вече слонът
не казал нищо. Премълчал.
Но затова пък незабавно
урок на практика му дал.
Подпрял дървото с гръб, напрегнал
и в миг то грохнало така,
че охлювът се в миг усетил
на слона в тежките крака.

— Прости ми, чичко слоне, моля те—
поронил охлювът сълзи. —
Признавам, че съм много малък.
Прости ми и не ме гази!

Ще питате—какво направил слонът,
големият и тежък слон.
Простил му и му заговорил
със строг наставнически тон:
— Върви си жалко животинче
и запомни от днес натам:
едно е да стоиш високо,
а друго е да си голям!

Тодор ХАДЖИСТОЕВ

ЕПИГРАМИ

ПРОВЕРЕНА ИСТИНА

Най-добре всички събития
помни бития.

* * *

От тебе той ще е доволен,
ако си от него по-долен.

СПОРТНА

Ще спечелят победа голяма —
противникът го няма...

ЗАКАНА

Ако забравя,
че ме е страх,
ще го направя
на пух и прах.

Турхан РАСИЕВ

Една води за ръка,
но десет има под ръка.

Йордан НИКОЛОВ

НОВА ПОГОВОРКА

И на бодлива крава
господ рога дава,
щом за кравата
ходатайства управата.

Тодор КЛИМЕНТОВ

* * *

ИНДИВИДУАЛЕН ПОДХОД

Ако аз и ти ловуваме със
фарове в потайна доба,
горският полекичка ни сбарва
и ни туря глоба;
но ако ловците са началници—
почтва на колите калниците.

СЛУЧКА В ГОРАТА

При началник-бюрократ
отиде еднодневката
в красиво утро.
Той изви масивния си врат
и рече й:
— Елате утре!...

ОТ УМА СИ ТЕГЛИ

Не му увира главата
и без месо ври чорбата му...

КЪМ ЛЮБИМАТА

Моя нежна и зеленоока,
кога ще копаш на блока?

Симеон МАНОЛОВ

НАШЕНКА

От поляк ли беше, от чех ли—
тя си купи български чехли...

НАШЕНЕЦ

Един дорде вреди,
на десет навреди...

НА БРИГАДАТА

Не ще да работи Кичка.
Иска вносна количка...

ЧУЖДОПОКЛОННИЧКА

И с галоши ще ходи
Наталия,
стига да са от
Италия.

Т. Р.

МАГАРЕШКА ФИЛОСОФИЯ

Той е винаги „за"
и никога — „въздържал се"...

ПИСМО НА ЕДИН МОРЯК ДО ЖЕНА МУ

Толкова морски мили
ни делят.
Толкова жени мили
ме делят.

Симеон ГОВЕДАРОВ

АНЕКДОТИ

*

Американски гангстер почувствувал приближаването на смъртта и помолил приятеля си да го посети, за да му продиктува завещанието си.

— А брилянтовото колие на стойност сто хиляди долара оставям на тебе, приятелю мой—прошепнал гангстерът.

— А къде е то? — развълнувано попитал приятелят му.

— Във флоридската вила на Рокфелер, в спалнята му, в малка огнеупорна касичка. Като влезеш през балкона, първата врата, вляво.

* * *

Ковач и жена му пребивавали с туристическа група в Париж. В Лувър водачът на групата ги развеждал из всички зали, обяснявал им всичко и накрая попитал:

— Има ли въпроси?

Жената на Ковач попитала:

— Кажете, моля ви, с какво изтривате паркета, че така красиво блести?

* * *

Четиригодишно момче се държало много лошо. Майка му го заплашила, че ще го замени с по-добро и по-послушно дете.

— Нищо няма да излезе — казало момчето.

— Защо?

— Кой глупак ще замени добро дете за лошо.

* * *

Енрико пита един продавач на лотарийни билети:

— Колко може да се спечели от лотарията?

— Може и милион.

— Добре. А кога е тегленето ѝ?

— В петък.

— Тогава не ми трябва билет.

— Защо?

— Защото парите ми трябват в четвъртък.

* * *

Фризьор, който подстригвал познат клиент, се обръща към него:

— В последно време косата Ви катастрофално пада. Правите ли нещо за нейното спасяване?

— Да. Развеждам се.

* * *

Стар жител на едно шотландско градче забелязъл, че в парка е окачена нова табела: „Не тъпчете тревата! За нарушителите – глоба един шилинг."

Той отишъл при полицая и го попитал:

— Защо сте намалили глобата? Нали преди беше три шилинга?

— Наложи се. За три шилинга кой ще отиде да тъпче тревата?

* * *

Зад кулисите две артистки разговарят за изпълнителката:

— Погледни, аз нищо не разбирам. Защо зрителите я аплодират преди изпълнението ѝ.

— Нищо чудно. Тя каза, че няма да пее, докато не настъпи тишина.

Превод от руски

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 56 (1069) | Вторник, 17 май 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ — София — БИБЛИОТЕКА — ВЕЛОСИТ

Среща на първенците от селското стопанство в окръга

За високи трудови постижения — нови орденоносци

В НЕДЕЛЯ, 15 май, край село Чернолѝк се проведе среща на орденоносците от селското стопанство в нашия окръг. Още отрано сутринта по всички пътища към селото се устремиха колони от коли, с които отделните кооперативи бяха изпратили своите най-добри производственици, за да вземат участие в срещата. Дори и не съвсем хубавото време не беше в състояние да провали празничното настроение на хората.

На трибуната пред многохилядното множество заеха места другарите **Вельо МАКСИМОВ,** първи секретар на ОК на Партията, **Сава ШИВАРОВ,** председател на ОНС, Йордан ГЕОРГИЕВ, Никола НИКОЛОВ, Христофор ИВАНОВ и Мико НИКОЛОВ, членове на бюрото на ОК на БКП, Кръстьо АТАНАСОВ и Иван ПЕТРОВ, зам. председатели на ОНС, Иван БРЕЗОЕВ, секретар на ОНС и други ръководители.

Срещата на орденоносците беше открита от другаря Никола Николов. Той даде думата на другаря Сава Шиваров, който прочете укази на Президиума на Народното събрание за награждаване на проявили се и постигнали високи постижения в областта на селското стопанство труженици. С орден „Червено знаме на труда" са удостоени 6 души, а с „Народен орден на труда" — 152 души.

След това другарят Вельо Максимов приветствува от името на бюрото на ОК на БКП наградените производственици. Той изтъкна, че тази среща е събрала пионерите от областта на селското стопанство — онези, които винаги са давали тон на новостите и всеотдайно са отдавали усилията си за постигане на повече продукция. Награждаването на 158-те труженика говори за голямата активност на кооператорите от нашия окръг в изпълнението на селскостопанските задачи. На орденоносците другарят Максимов пожела здраве, лично щастие и плодотворна работа за достойно посрещане на Деветия конгрес на Партията.

Още 158 души се вляха в армията на орденоносците от окръга ни. Едно прекрасно потвърждение за високата оценка, която дават Партията и Правителството за труда на най-дръзките, най-упоритите.

След връчването на ордените участниците в срещата наблюдаваха интересни конни състезания и народни борби. Трябва да се изтъкне, че конните състезания край село Чернолѝк вече стават популярни и традиционни и събират всяка година много участници в тях. Това е една хубава прява, която не бива да замира.

Сава ИВАНОВ

НАВРЕМЕ И ПРАВИЛНО ДА ОТЧЕТЕМ ЧЕТИРИМЕСЕЧНАТА ДЕЙНОСТ В ТКЗС

Изтече първото четиримесечие на настоящата година. През него кооператорите от нашия окръг постигнаха не малко успехи в своята производствена дейност. В сравнение със същия период на миналата година много по-рано беше завършена пролетната сеитба, засадени бяха по-голям процент от тютюна и зеленчуковите култури. Произведени са 11 933 000 яйца и 9 570 т краве мляко, докато за същия период на миналата година са произведени 11 348 000 яйца и 8 425 т мляко. Това показва, че ръководствата на стопанствата, специалистите и кооператорите влагат много усилия, за да надминат достигнатите през миналата година успехи.

Настоящата година е първа година на петата петилетка, през която се предвижда селскостопанската продукция да се увеличи с 10,6 на сто. Това намира отражение в приетите производствено-финансови планове на ТКЗС за тази година. Поставените в тях задачи са напълно реални и изпълними.

Изминаха вече първите четири месеца на настоящата година. Сега, след приключването на този първи период от дейността на стопанствата, ръководствата трябва да направят икономически анализ и да подложат на основна преценка изпълнението на показателите от плана и използуването на производствените фондове. Да се потърсят резерви за получаване на по-голям икономически ефект в следващите месеци от годината. Да се съпостави изпълнението на отделните показатели през тази година, с изпълнението им за същия период на миналата година. Анализът не бива да се ограничи само за дейността на стопанството като цяло. Нужно е да се разгледа изпълнението на плановите задачи за всяка производствена единица поотделно.

При анализиране дейността на стопанството и на отделните бригади да се разгледа използуването на земята като основно средство за производство. Да се провери дали са засети всички площи, дали няма празни места в блоковете и т. н. В растениевъдството следва да се подложи на преценка изпълнението на мероприятията по сеитбата и грижите за пролетните и есенни култури, като се отчете и изпълнението на плана за разходите на материални средства и труд.

В животновъдството анализът да бъде насочен главно към разглеждане работата по превръщането на този отрасъл в рентабилен. Да се отчете изпълнението на плана за общата продукция и нейната себестойност, производителността на труда, въвеждането на механизация, структурата на стадата и др.

Прилагането на новата система на планиране и ръководство на народното стопанство изисква дейността на отделните производствени единици и заплащането на кооператорите да става въз основа на крайните производствени резултати. Това налага да се отчете изпълнението на съответните показатели и да се анализира подробно работата по изпълнението на план-сметките. Да се види дали те действително служат като ръководство в дейността на бригадите и фермите.

Въз основа на извършения анализ трябва да се изготвят съответни доклади — от една страна за дейността на всяка производствена единица и от друга за ТКЗС като цяло. В разглеждането на докладите по бригади и ферми трябва да се осигури участието на всички кооператори. Освен изпълнението на бригадните планове пред тях да се разгледа и изпълнението на плана на стопанството по общите показатели, за да се види мястото на съответната производствена единица. Докладите трябва да бъдат придружени със съответни решения, на обсъждането на които да се предаде голяма тежест.

Дадените на бригадните събрания предложения трябва да се внесат за разглеждане на общокооперативните събрания от делегатите на съответната производствена единица. От голямо значение за правилното провеждане на събранията е подборът на делегатите. За такива трябва да се определят най-добрите и съзнателни производственици, които пряко участвуват с труда си в производствената дейност на стопанството и да могат да предадат на делегатското събрание препоръките на кооператорите, които са ги изпратили.

Освен това, за да минат делово събранията за отчитане дейността на стопанствата през първото четиримесечие, е необходимо те да не бъдат отежнени—дневният им ред да не бъде претрупан с много въпроси за разглеждане.

От голямо значение за правилното протичане на събранията е участието, което ще вземат на тях ръководителите и специалистите от съответно то стопанство — бригадири, зав. ферми, главни и участъкови агрономи, зоотехници, ветеринарни лекари и пр. Те трябва основно да бъдат запознати с данните на отчетния доклад, с анализа на производствената дейност и със своите изказвания да дадат насоката в бъдещата работа.

Разискванията на събранията да бъдат насочени към разглеждане на въпроса за приложението на селскостопанската техника за изпълнението на показателите, залегнали в план-сметките, пътищата за намаляване на производствените разходи и за получаване на по-голяма и по-евтина продукция. Да се разгледа работата по намаляване на загубите от говедовъдството в светлината на решенията на окръжното съвещание по този въпрос, състояло се през месец април тази година. Да се разгледат и мерките, които вземат стопанските ръководства и специалистите, за решаването на зърнения проблем през тази година.

За да изиграят своята поло жителна роля за подобряване дейността на стопанствата в следващите месеци от годината, събранията трябва да се проведат в близките няколко дни. Не трябва да се протакат и отлагат за по-дълго време, тъй като това ще забави вземането на известни решения в един период, който е характерен като решаващ за постигането на добри производствени резултати през тази година — период, в който се извършват най-важните мероприятия по отглеждането на културите, подготовката на лятната кампания и други.

Пленум на Окръжния комитет на Комсомола

НА 14 МАЙ т. г. се проведе Седмият редовен пленум на Окръжния комитет на Комсомола. Първият секретар на Комитета др. ЙОРДАН ТАНКОВ направи предложение за някои кадрови промени.

След като обсъди предложението, пленумът взе решение да бъде освободен като секретар на Окръжния комитет на Комсомола др. ЙОВКО ДОБРЕВ МАРИНОВ поради преминаването му на работа в Окръжния комитет на Партията. За досегашната си работа той е награден с грамота и значка „За активна работа" на ЦК на ДКМС.

За секретар на Окръжния комитет на Комсомола бе избрана др. ГИНКА ДИМИТРОВА ПЕЦОВА, досегашен заместник-председател на Окръжния съвет за работа с учащите се при ОК на ДКМС.

Пръскането на лозята ■ започна

ПО ВСИЧКО личи, че в кооперативните лозя на с. Средище ще се роди богата гроздова реколта. Кооператорите вземат необходимите мерки за запазване лозята от болести.

Още на 10 май започна пръскането на лозовите насаждения против мана. Ръководени от агронома Слави Боянов, механизаторите навлязоха в междуредията с трактор „Болгар". Само за един ден те напръскаха 30 дка лозя. Мероприятието продължава с ускорен темп.

Георги КИТАЕВ

ЗА ТЯХ КРАСОТАТА Е ТРУД

АКО килимчетата могат да говорят, те биха разказали много неща за труда и умението на работничките. А това умение и чувство за красота се вижда по красивите покривки за легла и маси, по различните карета и ковьорчета за стена.

В отдела за фъкана бродерия на ТПК „Добруджанка" е тихо като в болнична стая. Само малките ножички нарушават тишината с лекото си изщракване, но те режат тънките конци и дооформят фигурите по килимчетата. Шестдесет и седем жени се трудят неуморно да докарат красотата в домовете на хората. А за красивото всеки милее. Продукцията на отдела се цени много, затова и тази година в Пловдив на промишлената изложба мнозина се спираха и заглеждаха в красивите експонати на ТПК „Добруджанка". Бе сключен договор за 5 000 броя килимчета, покривки за легла, покривки за маси и възглавнички.

Голям дял за продукцията имат ръководителката на отдела Николина Огнева и бригадирката Димка Колева. Те непрекъснато са сред работничките, изправят допуснатите грешки, съветват, помагат другарски.

Задружно работят и живеят работничките от отдела за фъкана бродерия. Всички се грижат за изпълнението на плана. Затова за четирите месеца на тази година бяха постигнати 180 процента изпълнение. Само за тримесечието отделът реализира 4 200 лева печалба. Отличиха се с качествената си работа Йорданка Чанева, Господинка Йорданова и Алис Хашманиян.

Работничките се борят да получат званието бригада за комунистически труд и са уверени, че в чест на Деветия конгрес на Партията сигурно ще го спечелят.

Тишина. Само ножички изщракват, падат отрязани конци. Мълчаливите работнички от отдела за фъкана бродерия търпеливо и настойчиво създават красота по килимчета, възглавнички и покривки. И не само красота, която се вижда. Другата красота, която е незрима, се таи в процентите на техния труд, а той е повече от красив.

Ясен ПЕТРОВ

РАБОТНО ВРЕМЕ НА 21, 22 и 23 МАЙ

БЮРОТО на Министерския съвет е взело решение, с което обявява събота — 21 май за редовен работен ден, неделя — 22 май за работен ден с продължителност на работното време както в предпочитан ден и понеделник — 23 май — за почивен ден.

Старши-трактористът Стоян Панайотов от комплексната бригада на Васил Кыров от с. Ситово праши с хексахлоран слъчогледови блокове против вредители

Снимка Стоян ТОДОРОВ

ПО-ГОЛЯМО ВНИМАНИЕ НА КОМПЛЕКСНАТА МЕХАНИЗАЦИЯ

ПО-НАТАТЪШНОТО изграждане на материално-техническата база на социализма в нашата страна изисква внедряването на все по-голяма и по-голяма механизация в селското стопанство. С всяка измината година все по-малък остава броят на процесите, които се извършват ръчно. Създадоха се възможности обработката на редица култури да бъде напълно механизирана. От няколко години в нашата страна се пристъпи към изграждане на комплексни звена и бригади, чиято цел е да осъществят колкото е възможно по-голяма механизация при обработката на зачислените им площи.

До миналата година комплексната механизация в ТКЗС — Дулово беше слабо застъпена. На комплексните звена не се обръщаше достатъчно внимание и те не можаха да завършат своя производствен цикъл. През тази година обаче стопанското ръководство, с помощта на Градския партиен комитет, постави на по-здрави основи работата в тази насока. След като ръководители, специалисти и някои механизатори обмениха опит с челни в това отношение стопанства в страната, се пристъпи към изграждането на бригади за комплексна механизация. Бяха създадени 6 такива бригади, в които са включени всички машини и механизатори на стопанството. Те ще обработват близо 46 000 дка, засети с различни култури.

Комплексните бригади се водят като самостоятелни производствени единици. Те имат свои планови задачи, технологически карти и план-сметки. Заплащането на труда на механизаторите и на полевъдите, които са прикрепени към тях, ще става на базата на изпълнението на показателите, залегнали в план-сметките.

Новите производствени единици на ТКЗС — Дулово работят вече няколко месеца. Те подготвиха почвата и извършиха сеитбата на пролетните култури, както на своите площи, така и на площите на полевъдните бригади от съответните селища. Сега те се занимават с обработката на поникналите посеви.

Нужно е обаче да посочим някои слабости, които трябва да се имат предвид и да се избегнат още през тази или през следващата година, за да се подобри още повече работата в тази насока.

Най-напред трябва да кажем, че към комплексните бригади са прикрепени голям брой полевъди — 35—40, а някъде дори и над 40 човека. В бригадата на с. Водно например техният брой е 45 човека. Заедно с механизаторите бригадата наброява 62 човека. Трябва да кажем, че в стопанството има полевъдни бригади, които имат същия брой кооператори. Ако комплексните бригади осъществят действително по-голяма механизация в отглеждането на зачислените им площи, тези хора ще бъдат натоварени с достатъчно работа само в определени кратки периоди от годината — главно в разреждането на слънчогледа и царевицата и в прибирането на царевицата за зърно. В останалото време те ще бъдат принудени да търсят работа в полевъдните бригади.

В производствените задачи на комплексните бригади е предвидено почти всички мероприятия да се извършват механизирано. Съвсем малък е броят на работите, които ще се извършват на ръка. Още с планирането обаче ръководството на стопанството и специалистите не предвиждат механизирано прибиране на царевицата. Кооперативът разполага само с един кукурузокомбайн, но на неговата работа не се отделя нужното доверие и е предвидено всички площи да бъдат прибрани ръчно. Стопанството не предвижда да закупи нови кукурузокомбайни.

Освен това, по различни причини, много от които не зависят от стопанското ръководство, някои от планираните да се извършват механизирано мероприятия се извършват или ще се извършат на ръка. Така например подхранването на есенниците е било предвидено да се извърши със самолет. Но по липса на такъв по-голямата част от него е извършена ръчно, а известна част и от машините на ТКЗС. Въпреки че ръководството на кооперативна положи известни усилия да сортира семената на слънчогледа, за да извърши точна пунктирана сеитба, поради липса на съответна техника това не се постигна, което наложи влагането на повече труд в разреждането на тази култура. Освен това поради липса на достатъчно прометрин и поради по-късното му доставяне борбата с плевелите при тази култура не можа да се изведе по химическия начин и възможно е да се наложи, особено при дъждовно време, площите да бъдат окопани ръчно по редовете.

Слабост за ТКЗС — Дулово е това, че комплексната механизация се ограничава само върху някои култури, при които вече по традиция редица производствени процеси са механизирани. Такива са пшеницата, ечемикът, царевицата, слънчогледът и люцерната. А не са включени цвеклото, фият, грахът, фасулът и някои други култури, чиято обработка в някои стопанства на нашия окръг също се извършва с машини.

Създадената организация в стопанството и съществуващото разпределение на културите често налагат някои мероприятия на площите на комплексните звена да се извършват от хора на полевъдните бригади. Така например те са участвували в подхранването на есенниците и разреждането на слънчогледа. Ще участвуват в евентуално окопаване на слънчогледа по редовете, в разреждането и беритбата на царевицата. Това става дори и при възможност хората, прикрепени към комплексните бригади, сами да извършат тези мероприятия. Така например бригадата на с. Водно има засети 760 дка слънчоглед, които могат да бъдат разредени от хората на бригадата за не повече от седмица. Подобно е положението и в другите комплексни единици. Това показва, че участието на кооператори от другите бригади в извършването на някои мероприятия е наложено не от възможността те да се извършат с техни сили, а от необходимостта да се намери работа за останалите кооператори.

Слабост на ръководството на ТКЗС — Дулово е тази, че в стопанството все още не е уточнен начинът, по който ще се заплаща на кооператорите в края на годината. План-сметките все още се разясняват пред кооператорите. В такъв случай тяхната роля като ръководство на бригадите ще бъде понижена, защото близо пет месеца от настоящата година вече преминаха.

Комплексните бригади, в които са концентрирани главно механизаторите, създават добри условия за разгръщане на движението за комунистически труд. То от своя страна би оказало положително въздействие върху самата производствена дейност. Трябва да кажем, че в профорганизациите и в първичните партийни организации съществуват известни замисли за включване на колективите на комплексните бригади в движението за комунистически труд. Но на практика за това все още нищо не е направено.

Всички тези слабости трябва да се имат предвид от ръководството на кооператива и да се преодолеят колкото е възможно по-бързо.

Колю ВЪРБЕВ
инструктор при ОК на БКП
Гроздан ВЕЛКОВ
ст. агроном при Управление „Земеделие"
Емил ПРАХОВ
от редакцията на в. „Силистренска трибуна".

Ще се борят за още по-големи успехи

ВСЕКИ е прибягвал до услугите на тези хора, защото и телеграмата, и телефонът скъсяват разстоянието между хората и пестят време. А за пощенци, които са денонощно на поста си, със слушалки на ушите, малко се пише.

Колективът на Окръжната станция на съобщенията вече има нова сграда. Хубава, модерна. Приятно е да влезеш в помещенията, да подадеш телеграма или да изпратиш препоръчано писмо. Дружеско, но и същевременно културно отношение — това ще видите в Окръжната станция на съобщенията. Нейните работници при план 478 000 лева тарифни приходи реализираха за четирите месеца на тази година 488 106 лева. Преизпълнение на плановете има и за пощенските и телеграфни съобщения. Само от междуселищни телеграфни съобщения станцията е реализирала 1 185 лева над плана.

Много усилия вложиха работниците от телеграфните постове, но тези усилия се възнаградиха богато. От градски телефонни съобщения станцията е получила 2 026 лева над плана. Близо 2 000 лева надпланови приходи са отчетени и от радио-телевизионните абонаменти.

Неспирна е работата на пощенските работници от Силистра. Постигнатите успехи ги радват, но и задължават. В чест на Деветия конгрес на родната Българска комунистическа партия те са решили да надвишат постигнатото досега и да пуснат в експлоатация 29 дни предсрочно автоматичната телефонна централа.

Димитър ПЕНЕВ

Грижлива обработка на слънчогледа

СЛЕД като завършиха разреждането на захарното цвекло, кооператорите от с. Българка веднага заработиха в блоковете, засети със слънчоглед.

Те обработват 1 200 дка от тази култура. Засят навреме, слънчогледът поникна редовно и дружно. Сега кооператорите разреждат и окопават ръчно посева, след като механизаторите Иван Господинов и Колю Великов го окопаха с ротационни мотики.

Отделните звена водят сериозно състезание помежду си за навременна и качествена работа. Те бързат да предотвратят затревяването на посева, тъй като последните валежи създадоха условия за това.

Ръководителите на полевъдната бригада и специалистите следят за правилната обработка на слънчогледа.

Дето АТАНАСОВ

ВЪПРОСИ ОТ ВАЖНО ЗНАЧЕНИЕ ЗА ГРАЖДАНИТЕ

ТАЗГОДИШНИТЕ избори за Народно събрание, народни съвети, съдии и съдебни заседатели се проведоха при повишена политическа активност на трудещите се и в град Силистра. В предварителните срещи на кандидатите за градски съветници с избирателите по райони и в първите срещи на съветниците с избирателите след изборите бяха повдигнати много въпроси от жизнено важно значение. Новоизбраният изпълнителен комитет на Градския народен съвет ги систематизира и съобразявайки се със средствата, с които разполага, състави разгърната строителна програма за хигиенизирането и благоустрояването на града, които бяха обсъдени преди седмица от отечественофронтовския актив и съветниците. Много от поръченията на избирателите не са включени в тези програми и са отхвърлени, а други ще се изпълнят в по-късен срок през следващите няколко години. Това даде повод да вземат отношение по разглежданите въпроси повече съветници.

Йордан Симеонов, съветник в 40-ти избирателен район, е категоричен, че за хигиенизирането на града трябва да се помисли по-сериозно от Градския народен съвет и Градския комитет на Отечествения фронт. Ударните дни по хигиенизирането и благоустрояването изтичат, а те едва сега предлагат за обсъждане план по хигиенизирането и благоустрояването. Явно е, че с този въпрос се закъснява. Причината за замърсяването на улиците в много отношения се дължи на някои обществени организации, като „Транспред", „Градска търговия" и др. Чести са случаите например, когато „Градска търговия" изхвърля отпадъците от магазините направо на земята. Каруците на „Транспред" не са ремонтирани добре и пилеят по улиците извозваните от тях материали, като пясък, въглища и др. Тази година озеленяването не можа да се проведе навреме, тъй като „Паркове и градини" не беше в състояние да достави необходимия посадъчен материал.

Георги Тодоров, съветник в 63-ти избирателен район, счита, че трябва да се внедри един нов почин „Образцов жилищен блок" в съревнованието по хигиенизирането, тъй като починът „Образцов дом" не заангажира с нищо гражданите, които живеят в жилищни блокове. Обърна внимание на качеството на новостроящите се жилищни блокове и обществени сгради. Таваните на някои от тях още след завършването им започват да капят, стените им отвън започват да се ронят. По този начин се пилеят излишни средства и се загрозява градът, вместо да се разкрасява.

Тефик Кязимов, съветник в 87-ми избирателен район, намира, че е крайно време Градският народен съвет да въведе ред в местността „Памукулак", единствено място за почивка и отмора на гражданите в съботните и неделните дни.

Основателна бе и тревогата на Мария Георгиева Михнева, съветничка в 7-ми избирателен район. На нея ѝ е направило впечатление, че булевард „Комсомолски" не отговаря на хубавото и задължаващо име, което носи. По него липсва зеленина. Голямото движение на моторни превозни средства по улицата създава условия за силно замърсяване през лятото, което може да се избегне, като по-често се измива. По много от улиците липсват надписи и външен човек е трудно да се ориентира в града. Крайно време е да се забрани децата да играят в градската градина, да газят и унищожават тревата и цветята. Тя призова съветниците да вземат активно участие в изпълнението на мероприятията по хигиенизирането и благоустрояването на града.

По други въпроси становища взеха съветниците Славчо Луканов, Жеко Милушев и Господин Иванов. Жеко Милушев предложи да се забрани движението на моторни превозни средства по някои улици, като се поставят необходимите пътни знаци по тях. Славчо Луканов обърна внимание на Градския народен съвет за направата на пътищата, които водят за лозята. А Господин Иванов разкритикува остро Стройрайон — Силистра за това, че няма определено място за стоварване на материали и с това спомага за замърсяване на улиците.

В светлината на станалите изказвания и предложения председателят на Градския народен съвет Калин Георгиев постави пред съветниците и отечественофронтовския актив някои въпроси. Той призова към непримиримост съветниците и гражданите в Силистра за опазването на това, което се създава — паркове, сгради, площадки. Поддържането на най-тесни връзки на съветниците с изпълнителния комитет на съвета е едно от условията да се изпълнят повечето от поръченията. Но за да се осъществи това, е необходимо да вземат участие всички отечественофронтовски комитети и организации, комсомолски дружества и пионери, които с доброволния труд на своите членове ще спестят средства на държавата за извършването на други, по-важни работи.

Никола НАНЕВ

ПУЛСЪТ НА ЕДИН КОЛЕКТИВ

БЪРЗО текат светлите пролетни дни, наситени с много напрежение, с много труд в професионалното училище по машиностроене — Силистра. В учебните кабинети и работилниците се разнася веселият смях и глъч на неуморните ученици.

Най-шумно е в работилниците. През отворените прозорци се носи песента на машините, а над тях надвесени със сръчността на майстори работят младежите.

— Да влезем при стругарите—казва др. Калинов, директор на училището.

Стругарната е тяхна гордост. И с право. По стените са окачени художествено изработени схеми за онагледяване. Тук са и изработените от учениците 6 струга, за които Комитетът по промишлеността наградава училището с 8 000 лв. Под ръководството на др. Христов, учениците са конструирали една кабинетна фрезмашина за онагледяване на уроците по метало режещи машини.

В собствените работилници на училището се изработват и много детайли за гражданите. Работят с умение, с взискателност и затова имат много поръчки: Под грижите на добрите учители по практика като др. Янакиев, Г. Рачев, К. Рачев и други, младежите израстват добри утрешни специалисти. Те с любов и ентусиазъм работят за повишаване на знанията си.

— Не само в практиката имаме успех — бърза да допълни директорът. — За нас е много важно по математика да нямаме слаби бележки.

За импулсиране на младежите е прието мероприятие — ученик, който не получи слаба бележка по математика през двата курса, получава награда — часовник, писалка, екскурзия в страната. Наградата е според успеха. Всички се стараят, а отличниците не са малко. С право се сочат имената на Никола Жеков от II-а курс, Стилиян Цонев от I-в курс, който изучава електротехника и е един от най-добрите и по теория, и по практика. Иван Георгиев, Стефка Господинова и други. Трудно е да се изброят всички, които допринасят за постигането на високи успехи. Почти 35 на сто от учениците получават стипендии. Ако запитате на какво се дължат добрите резултати, ще ви отговорят: „Главно на това, че всеки от нас се стреми да овладее знанията."

Не остава назад и извънкласната работа. Организирани са кръжок по автомобилно дело, който се ръководи от др. Теодоров, кръжок по радиотехника. Изграден е клуб на младия техник. Създадено е конструкторско бюро, което се ръководи от другарите Калинов и Иванов. То спомага за по-бързо изготвяне на чертежите, необходими при изработването на машините. В кръжоците участвуват голям брой ученици. Голям интерес за тях е фотолабораторията, където се увеличават някои детайли, служещи за онагледяване.

Колективният живот, възпитателната работа на преподавателите са помогнали между младежите да се създаде една хубава, чиста дружба. Те винаги са готови да си помагат, а за получена слаба оценка скърбят всички.

Строи се нова училищна сграда. За влизането в нея се готвят отсега. Направени са нови онагледяващи пособия. Изработен е план за озеленяване на двора, за поддържане чистотата. Налице са възможности за обзавеждане на нови кабинети. Направени са нови спортни съоръжения.

— Нашата мечта е да направим училище-градина и ще я осъществим — казват те.—Ние виждаме перспективите на нашето училище, виждаме трудностите, които ще срещнем, но с общи усилия на учители и ученици ще ги преодолеем.

Най-голямата грижа на преподавателите сега е квалификационните изпити на второкурсниците, които отиват на производствена практика. Уверени са, че ще се справят, а през юни ще се върнат, за да вземат и последните изпити.

... Ще напуснат училището и ще се отправят по предприятия и заводи, където рамо до рамо със своите родители и другари ще се устремят към увеличаване на продукцията, към разгръщане на своите духовни и физически сили.

А това ще бъде най-голямата награда за техните учители.

Радка АНАСТАСОВА

Беседа за дружбата и любовта

ПРОЛЕТНАТА вечер бавно се спуща над селото. Улиците му обезлюдяват. Жителите му заспиват сладък сън.

Будни са само младите в Голеш. Вълнуват ги звездите, топлият полъх на вятъра, тишината. Младите се отправят към комсомолския клуб, където прекарват хубави часове вечер — на почивка и отмора, на разговори и спорове.

... Първо комсомолско дружество щеше да провежда просветно събрание. Телевизорът бе пуснат и комсомолците се бяха струпали край него.

— Спрете го — обърна се към тях комсомолската секретарка Иванка Енчева. — Време е да започваме...

Спряха телевизора и насядаха по пейките. Пред тях се изправи учителката Марина Бобчева. Изнесе им беседа за дружбата и любовта. Тема, която вълнуваше всички.

С много примери от живота Бобчева разясни на младежите и девойките въпросите на дружбата и любовта, различните схващания за тях, за нового отношение на хората днес към любовта.

Тези два въпроса предизвикаха у младежите и девойките спор. Заваляха въпроси и изказвания. Многото съображения, казани на събранието, доведоха до един общ извод — дружбата и любовта трябва да се ценят, да се насърчават, но не и да се извращават.

Симеон КОЛЕВ

На гости при силистренки

АВТОБУСЪТ се спуска по нанадолнището към Силистра. Сърцата затуптяват по-силно. Не може без вълнение, радостно вълнение! Двайсетина жени от Кайнарджа връщат гостуването на жените от СП „Комунални услуги" — Силистра. Те приеха условия за съвместна работа, взаимопомощ и съревнование. Преди няколко месеца група жени от „Комунални услуги" гостуваха в Кайнарджа и се запознаха с дейността на своите другарки на полето и във фермите. Сега кайнарджанки са в Силистра.

... С голям интерес разглеждат кайнарджанки обществената перална на предприятието. За работата в нея им разказва гладачката Марийка Белева. Прекрасно впечатление оставя у тях и новият хотел „Добруджа", из който ги развежда касиерката Софка Манолова. Гости и домакини разглеждат също така цеховете на Промкомбинат „Камъшит", парка на града и други обекти.

Жените от „Комунални услуги" — Силистра и от Кайнарджа отчитат заедно дейността си, учат се от челниците в производството, правят си взаимно препоръки за подобряване на работата. Обсъждат нови мероприятия за съвместно посрещане на празници, честване на рождени дни.

След деловите разговори е време за веселие. Изпълняват песни най-напред домакините, после и гостенките. Извиват се хора, танци. Появява се и „влакчето"...

Викентий ДУКАНОВ

Подадена ръка

Работниците от цех „Пирография" на промкомбинат „Камъшит" — Силистра са здрав и сплотен колектив. През месец април те приемат на работа ученика Васил Русев Филев, бащата на който е инвалид от войната, а майка му е болна. Тежките условия на семейството не дали възможност на сина да се учи. Сред работниците той намери добра отзивчивост, истински бащински грижи. Те го запознават с производството и го поощряват да се учи и преквалифицира. А той е добър и любознателен. Възприема всичко бързо и това радва работниците, които гледат на него като на свое дете.

Наскоро работниците купиха със свои средства на Васил костюм, обувки, риза и чорапи, които с трогателна топлота му връчиха на общо работническо събрание. Той обеща да се труди, да се учи, за да стане добър работник, полезен на обществото.

Върбан ПЕТРОВ

Механизаторите-първенци, пратеници от Силистренски окръг на световното изложение на селскостопанската техника в Москва

70 години силистренска партийна организация

През първите години след Първата световна война (1919-1924 година)

БАЛКАНСКИТЕ войни от 1912—1913 година завършиха за България с първата национална катастрофа. По силата на подписания през 1913 година в Букурещ мирен договор Южна Добруджа се включваше в границите на Румъния. През Първата световна война буржоазна България и чокойска Румъния застанаха като врагове една срещу друга и превърнаха богатите равнини на Добруджа в бойни полета. Войната завърши с втора национална катастрофа — Южна Добруджа оставаше под окупацията на Румъния. Народът посреща с негодувание и бунтове възстановяващата се румънска власт.

Войните напълно разстройват силистренската организация на Българската работническа социалдемократическа партия (т. с.). Въпреки и възстановена за кратко време през 1917 и 1918 година, тя напълно възобновява дейността си през зимата на 1918—1919 година, когато от фронта и от заточение в Молдова се завръщат партийните членове и когато към тях се присъединяват демобилизираните от армията добруджанци, изпитали и ужаса на войната, видяли и лика на алчната и продажна буржоазия в разгрома на войнишкото въстание при Владая.

Великите лозунги на Великата октомврийска социалистическа революция за мир без анексии и контрибуции, за братство и равенство, за труд и свобода, за социализъм, намерили благодатна почва във войнишките сърца, разкриват един нов свят пред трудовите хора. Очите се обръщат на Изток. Оттам, от съветска Русия идва пример, вдъхновение, надежда и опора. Народните маси са в революционен подем. Това улеснява партийната организация в нейната работа.

Коста Стоев, член на Партията на тесняците от преди войните, завърнал се от заточение в Молдова, и Дочо Михайлов, преминал през ученическите марксически кръжоци и войнишките бунтове на фронта, събират силите на партийната организация, изграждат окръжен комитет на Партията и започват да организират народните маси на борба за правда и свобода.

Група младежи, начело с Дочо Михайлов, през ноември 1918 година манифестират из улиците на Силистра и пред дома на околийския началник своя протест против продажната политика на българското правителство с лозунги за свобода на Добруджа и поддръжка на младата съветска република. Още в тази демонстрация проличава големият организаторски талант, пламенност, мъжество и решимост за борба против неправдите у Дочо Михайлов. Още в тези дни той събира почитта и уважението на своите другари, с чиято помощ по-сетне покрива Добруджа с революционни комитети.*

Партийната организация изгражда марксически кръжоци сред работниците и учениците от гимназията и създава комитет за работа сред младежите. Окръжният комитет на Партията изпраща свои членове по селата и в скоро време се възстановяват партийните организации в Бабук, Калипетрово и в редица други села.

Окръжната партийна организация усилено работи за поддържане бойн дух на българското население, за неговата мобилизация за борба за демократични свободи и демократични организации. А има за какво да се бори партийната организация. Румънската власт установява в Южна Добруджа свиреп терор. Арестувани са и дадени под съд всички добруджанци, които са дезертирали от румънската армия през годините на войната, всички участвували в движението за присъединяването на Добруджа към България, в бунтовете против възстановяващата се румънска власт. Затворите се изпълват с хиляди добруджанци.

При това положение на терор и репресии дейността на партийната организация твърде скоро спира вниманието на властта. С писмо от 19 март 1919 година генералният директор на румънската полиция нарежда партийните организации в Добруджа да бъдат поставени под наблюдение. На 31 януари 1920 година генералният инспектор на „Сигуранцата" заповядва на своите подчинени органи в Добруджа да съставят списъци на заподозрените в революционна дейност лица. Така още с началото на дейността на партийната организация при условията на румънската буржоазна власт, полицията поставя под наблюдение дейността на партийните членове.

За големия авторитет и за голямата дейност на партийната организация говори фактът, че при провеждането на парламентарните избори в Румъния през 1920 година тя издига Коста Стоев за свой кандидат, народните маси го подкрепят и избират за свой депутат в румънския парламент. В предизборната борба партийната организация провежда широка дейност в града и селата. В нейната работа широко място заемат онези проблеми, които най-много вълнуват населението по това време — въпросите на националното освобождение, на икономическото положение, на полицейския терор и т. н. В националното освобождение голяма част от населението е виждало средството за избавление от терора, за възстановяване на ред и справедливост. Затова и партийната организация най-широко разяснява, че националното освобождение, за да донесе желаната справедливост, следва да се извърши не чрез война между буржоазна България и чокойска Румъния, а чрез организиране на народните маси на широка демократична основа за борба за самоопределение на Добруджа.

Заедно с Коста Стоев са избрани за депутати в парламента и комунистите добруджанци Борис Стефанов и Ев. Станев. Те получават възможност да защитават интересите на добруджанското население от трибуната на най-висшестоящия орган на властта — парламента.

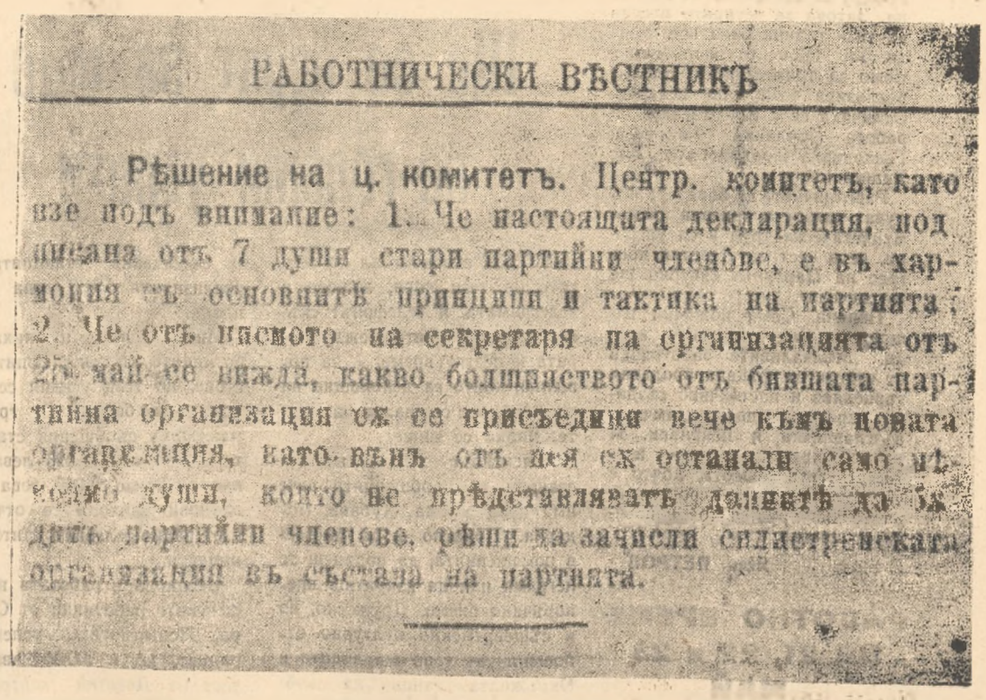
По повод на засилващия се терор над населението в Добруджа през август 1920 година Коста Стоев изпраща протест до министъра на вътрешните работи, в който настоява да се вземат мерки за спиране на издевателствата. На 19 август 1920 година от трибуната на парламента Коста Стоев отправя интерпелация до министъра на просветата във връзка с неблагоприятното положение, в което е поставено българското население в Добруджа, лишено от възможността да се учи на свой роден език. В интерпелация на Коста Стоев и Ев. Станев до министъра на правосъдието те искат да им се отговори: 1. На какво основание със заповед № 1424 от 12 май 1920 година полицейските власти забраняват изграждането на социалистически организации в Южна Добруджа; 2. На какво основание от 25 октомври 1920 година полицейските власти обявяват за разтурени работнически организации в Южна Добруджа, изземват архивите им, а ръководствата им дават под съд.

От трибуната на парламента Коста Стоев обвинява органите на властта в нарушение на законността. Той изтъква, че социалистическите и работническите организации в Добруджа съществуват от преди две десетилетия и няма закон, по силата на който да бъдат разтурени. Той призовава парламента да вземе отношение към произволите на полицейските власти.

(Следва)

Христо МАНДЖУКОВ

* През тези години партийните организации в Добруджа като поделения на Румънската социалистическа партия се наричат социалистически.

РАБОТНИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ

Рѣшение на ц. комитетъ. Центр. комитетъ, като взе подъ внимание: 1. Че настоящата декларация, подписана отъ 7 души стари партийни членове, е въ хармония съ основнитѣ принципи и тактика на партията; 2. Че отъ писмото на секретаря на организацията отъ 25 май се вижда, какво болшинството отъ бившата партийна организация ѫ се присъедини вече къмъ новата организация, като вънъ отъ дея ѫ останали само 11 души, които не прѣдставляватъ данитѣ да ѫ дадатъ партийни членове, рѣши да зачисли силистренската организация въ състава на партията.

Решение на Централния комитет на БРСДП (т. с.) за присъединяване на Силистренската партийна организация към Партията, публикувано във в. „Работнически вестник", бр. 41 от 1904 година

ДВА ЦЕХА — ДВЕ ПУЛСИРАЩИ СЪРЦА

БЛИЗО до кооперативния пазар в нашия град се намират два от цеховете на ТПК „Метал“, за които искаме да ви разкажем.

Отдалеч се чува звънтене на ламарина под ударите на дървените чукове. В отдела за тенекеджийски услуги за непривикналото ухо това е необичайно, дори, дразнещо, но такова е ежедневието на работниците.

Бригадата за комунистически труд на Ахмед Салиев работи съвестно и извършва качествени услуги на населението. Така че звънтенето на ламарината за всички тенекеджии е просто песен. Трудова песен, изпълнена с грижи към клиентите.

„За зимата се готви от лятото“ — казва нашият народ. Затова сега тук са донесени за поправка различни видове отоплителни и готварски печки, та като завеят ноемврийските ветрове, топлината в жилищата на хората да бъде осигурена.

Но не само печки се ремонтират в отдела. Работниците извършват на място по искане на граждани или учреждения обшивки на покриви, правят в промишлените предприятия аспирационни уредби, предвидени по охраната на труда.

Разговаряме с др. Атанас Бошнаков, ръководител на отдела.

—Получихме званието „Бригада за комунистически труд“ още преди две години — разказва той. — Оттогава досега извършихме многобройни услуги на хората. Работниците се трудиха съзнателно и затова нямаме нито едно оплакване за забавяне на някоя поправка или поръчка. Тази година пред Първи май изпъкнаха с труда си качественикът Ахмед Салимов, който получи значката за комунистически труд и ударниците Неджмедин Мустафов и Назми Рустемов.

Уверих се, че в шума на тенекеджийския отдел наистина се куват и успехи. При план за петте месеца на тази година 22 000 лева работниците още в началото на май постигнаха 20 000 лева изпълнение. Те са уверени, че от средата на този месец ще започнат да работят по плана си за юни.

* * *

„Болница за гуми“. Така наричат клиентите вулканизаторския отдел на ТПК „Метал“. Той може лесно да се открие. Край него винаги мирише на каучук. Тук носят за поправки различни видове гумени обувки, велосипедни, мотоциклетни и автомобилни гуми. В отдела се поправят също така и много ремъци, транспортьорни ленти, гумени трансмисии за комбайни, вършачки, мелници и ярмомелки.

В помещенията е горещо както в пещ. Всичко се работи с помощта на пара. Задушно е. Лицата се къпят в пот, но работниците са свикнали с тази атмосфера и се трудят неуморно. Въодушевлява ги високото звание „Колектив за комунистически труд“, което получиха в навечерието на Първи май тази година.

Ахмед Веимов е млад работник, но на него повериха изготвянето на каучуковата смес. Машината, на която работи, стопява суровия каучук, размесва го със сяра и различни ускорители, за да се получи необходимата смес, нужна за качествени вулканизации.

Всички велосипедисти, мотористи и шофьори от окръга знаят не много дългия път до вулканизаторския отдел. Защото всеки понякога е изпитвал необходимостта да прибегне до неговите услуги, а тук те се извършват качествено и навреме.

И в момента е дошъл шофьор от кооперативно стопанство.

— Бати Доньо, — обръща се той към ръководителя на отдела — предната лява външна гума на колата „гръмна“. Ще можете ли да я вулканизирате, защото нямам друга резервна. И, ако може, поскоро да стане, че сега разнасяме суперфосфат по блоковете.

Ръководителят на отдела Антон Калпакчиев оглежда гумата и казва:

— Мини утре до обяд и ще бъде готова.

Така е с всички клиенти. Няма човек, който да си отиде необслужен навреме.

Туптят трите хидравлични преси, свисти парният котел. Пот се лее по челата на работниците, но ръцете се трудят неуморно. Малкият колектив от вулканизаторския отдел изпълни вече петмесечния си план и работи за юни. За кооперацията бяха реализирани 28 000 лева. В чест на Първи май званието ударници получиха Георги Боев и Любен Данчев, а Нико Драганов бе обявен за най-добър в професията.

* * *

Два отдела на ТПК „Метал“. Две ритмично пулсиращи сърца в трудовото ежедневие. Малките, но сплотени колективи, вярват в своите сили и са решили да посрещнат Деветия партиен конгрес с предсрочно изпълнение на производствените си планове.

Драгомир ПАНОВ

Колите в ДАП — Силистра трябва винаги да са в изправност, винаги да са готови да потеглят на път. Дял в това отношение имат и работниците от ремонтната работилница, които се стремят да дават само висококачествена работа.

НА СНИМКАТА: Георги Костадинов и Стефан Недев по време на ремонт на автобус „Шкода“.

Снимка:

Стоян ТОДОРОВ

Масова коситба на люцерна

РАННАТА пролет и падналите валежи създадоха добри условия за развитието на люцерната. Тя избуя. Настъпи момента, подходящ за косене.

Кооператорите от с. Сребър на успяха добре да организират коситбата, сушенето и прибирането на люцерновото сено. Механизаторите Никола Георгиев, Петко Петков, Никола Янков, Георги Николов и Марин Николов окосиха с машини 300 дка люцерна в бригадата на централното село. Техните колеги от с. Ветрен окосиха около 200 дка от тази фуражна култура.

Марин СЕРТЕВ

Достойни за името на героинята

ЕДНА от седемнадесетте бригади в цех „Ракита“ на промкомбинат „Камъшит“ е бригадата „Вела Пеева“. Тя е сформирана през 1963 година с 35 работника и дълго време беше сред изоставащите бригади. Чести бяха случаите с нея да се занимава ръководството на цеха по различни въпроси. Производствениците не можеха да се примирят с това състояние и решиха да подобрят работата си. Проведоха мероприятия, свързани с повишаване квалификацията, с възпитанието на хората, със заздравяване на трудовата дисциплина и много други. Така, в непродължително време, те се наредиха на едно от челните места в предприятието.

През първото тримесечие на тази година бригадата застана начело по изпълнение плана и обещанията. Постижението им за обема на промишлената продукция е 159 на сто. През месец април колективът даде надпланова продукция за 2 347 лева и сега работи по плана за месец юли. Той изпълни предсрочно обещанията, дадени в чест на състоялия се Шести конгрес на професионалните съюзи. Между най-добрите производственици са Атче Рафиева — с изпълнение на трудовите норми 214 на сто, Станка Христова — 157 на сто, Тръна Атанасова и Станка Станчева — 147 на сто и други. Сега бригадата уверено крачи напред към завоюване званието „бригада за комунистически труд“, с което не след дълго време ще бъде удостоена.

Членовете на бригадата провеждат различни мероприятия за възпитанието си. В своя дневник те са записали проведени вечери, посветени на забележителни дати, просветни събрания, посещения на исторически местности, обсъждане на филми, честуване на рождени дни, тържества по случай новородени и т. н.

Всички помнят датата трети май. На този ден през 1944 година смелата партизанка Вела Пеева слага край на живота си, за да не падне жива в ръцете на палачите. На тържеството по този случай бе прочетен разказът „Вела“, а Димитричка Стефанова и Янка Илиева разказаха за къщата-музей, за лобното място на Вела Пеева и за филма „Антон Ивановци“. Този ден членовете на бригадата обявиха за ударен и вместо 102 лева, те достигнаха изработка 323 лв. В чест на Деветия конгрес на БКП обещаха да произведат надпланова продукция за 3 000 лева, да носят достойно името на своя патрон.

Еленка ТОДОРОВА
председател на заводския профкомитет

„Уютна сладкарница“

В СТАРО СЕЛО, както навсякъде, има сладкарница. Тя се помещава в една от стаите на новопостроената читалищна сграда и има всички необходими условия да бъде образцова, да служи за почивка на работливите кооператори. Какво е обаче нейното състояние?

Навсякъде по пода и по масите са разпиляни слънчогледови люспи. Прозорците са плътно затворени и непрозрачни от „честото им почистване“. На стената срещу тезгяха виси единият свободен край на лозунга „Не пуши“, чиито силуетни очертания едва се виждат през гъстите кълбести облаци от цигарен дим. Покрай стените, на шестях маси, насядалите мъже и младежи увлечени в шумните си разговори, пият студена бира, чоплят слънчогледови семки за мезе и непрекъснато увеличават „оборота“ от люспи по пода. От време на време към тях се приближава продавачката Стоянка Друмева с препасана през кръста шарена престилка, джобовете на която са пълни със семки. Поднесе някоя и друга бутилка и усмихвайки се, продължава манипулацията с препечените семки, като люспите отпраща на два метра пред себе си.

Отскоро тук работят комсомолките Стоянка Друмева и Вяра Тодорова, но работата е занемарена. Рафтовете са празни. Мъдрят се около 50 кутии вафли, толкова с бисквити, няколко броя с бонбони-лакта и цигари. Нима нашите заводи вече са престанали да произвеждат други захарни и сладкарски произведения, че не се намират в староселската сладкарница?

Не липсват и безредно разхвърляни по масата капачки от газирана вода. А какво да се каже за работното облекло, което е съвсем неподходящо за такова заведение.

За културното обслужване говори следният разговор, случайно дочут от мен: клиент: — Може ли една студена бира?“ — Вяра: — „Скоро ще затваряме, за кога да ви заледявам бира! Утре!“

Такова е състоянието с културното обслужване, със снабдяването и с хигиената в сладкарницата на село Старо село. Интересно е само ръководството на кооперацията не вижда ли това и защо не взема мерки тази сладкарница да отговаря на изискванията на времето.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

СТРОИТЕЛИ

С ЧЕТИРИ дни по-напред заработиха за месец май строителите от с. Кайнарджа. Под техните жилести, майсторски ръце се издига в центъра на селото нов, четириетажен кооперативен дом.

И тази сутрин изгревът ги сварва пак на строежа. Днес започва изливането на плочата на втория сутерен. А плочата на първия е вече готова — гладка, добре излипана. Само за миг звеноводът и заместник-техническият ръководител на строежа се спират да обменят с поглед хората си.

— Хайде, момчета! Да започваме!

Илия Шарбанов — звеновият — е припрян човек. Още повече, че сега са дали обещание в чест на IX конгрес на БКП и трябва достойно да го изпълнят. Нали са решили да извършат двойно повече работа?

Ободрени от поканата му, строителите започват работа. Иван Чорбаджиев изсипва първата количка с бетон в кофража. Бай Илия е наближил вече шестдесетте, но работи наравно с комсомолеца Коста Токушев, с когото са в необявено съревнование. Ветераните Георги Чолаков, Петър Токушев, Господин Михалев и младежите Съби Борисов, Коста Събев и Тодор Екзаров — все хора с грубовати, обгорели по високите скели лица — не престават да се трудят.

От два дни на строежа е инсталирана бетонобъркачка. Някои от по-старите майстори са работили и друг път с такава машина, но за младите това е интересно. Те обсипват с въпроси техника Марин Петров, който скоро ще се завърне в Силистра и на неговото място ще остане да работи някой от строителите.

Слънцето се издига над селото. От изгрева се е изминал само час, но изработеното през това време личи, познава се. Бързо израства строежът. Едва в края на март започнаха изкопните работи, а вече се изливат плочите. Всички работят с удвоени сили. Та нали трябва да изпълнят твърде смелото решение, което са взели, в чест на IX конгрес на Партията да завършат строежа цяла година по-рано от определения срок!

Много скоро тук ще запее хаспелът. Ще се виждат отдалече червените стени, които от ден на ден ще стават по-високи. От изгрев до здрач строителите ще огласят центъра на селото с трудовата си глъчава.

В. МАРИНОВ

В ТКЗС в с. Зафирово тези дни предстои да се започне разсаждането на доматите. За тази цел звеното на Иван Николов започна усилена подготовка на зеленчуковата градина

Сред тютюневия блок

ОТ НЯКОЛКО дни младежкото звено на Гюлтен Нуриева всяка сутрин се отправя към местността „Екенлик“, където има да засажда 72 дка с тютюн. Както и миналата година, така и сега, комсомолците от това звено са най-ранобудни в село Черковна. Те първи напускат сутрин селото и с песни и весел глъч се отправят към големия блок.

Щом стигнат на блока, младата звеноводка веднага разпределя работата между хората. Всеки започва изпълнение на своята задача. Едни подготвят площта, други я засаждат, а трети поливат. Сюлейман Рафиев — единственият мъж в звеното, с кол в ръка та, върви по редовете и прави гнездо след гнездо. След него идват четири девойки — Фетхия Юмерова, Неджмия Шюкриева, Анастасия Дионисова и Севия Юмерова, които поставят в гнездата нежните тютюневи стръкчета. Няколко момичета ги поливат, а Несибе Мухсинова и Авие Селимова ги заравят с рохкава пръст.

С комсомолски устрем работят младежите. Въпреки че към десет часа слънцето напича, те нито за миг не спират работа. Звеноводката ги подканя да бързат:

— Време за губене няма, момичета. Трябва да завършим засаждането колкото може по-скоро. Сега почвата е влажна, а това улеснява работата и осигурява по-добро прихващане.

Млади са кооператорките от звеното на Гюлтен, но те знаят, че колкото по-рано се засади тютюна, толкова по-висок добив може да се очаква от него. А те никога до сега не са се изложили и смятат и тази година да бъдат първи в бригадата. Миналата година вместо по 130 кг получиха по 150 кг тютюн от декар. А сега са решили да се борят за не по-малко от 160 кг среден добив.

Звеното приключи с първата копан на 200 дка слънчоглед и на 55 дка цвекло. Това улеснява кооператорките в разсаждането на тютюна. Те засадиха вече 60 дка. В близките два-три дни смятат да завършат с изпълнението на тази задача.

Не малък дял за добрата работа на звеното имат и каруцарите Неджет Мусов и Петър Станчев. Без тяхна помощ работата не би спорела така.

Полевъдният бригадир Тошо Матеев често посещава младежкото звено. И винаги остава доволен от качеството на неговата работа. Радостен е, като гледа как съзнателно се трудят младите девойки.

Когато вечер слънцето залезе зад хоризонта, комсомолките напускат работа. Отправят се към село, за да отпочинат и на другия ден с нови сили да продължат засаждането на тютюна.

Зия СЕЛЕМЕДОВ

БОРБАТА С РАННОТО КАФЯВО ГНИЕНЕ ПО КАЙСИЯТА ТРЯБВА ДА ПРОДЪЛЖИ

ВЪВ всички кайсиеви насаждения на окръга през настоящата година е налице масово повреждане от гъбната болест Монилия (Склеротиниа) лакса, или така наречената ранно кафяво гниене на овощните дървета.

Като проследим цикъла на развитие на болестта, се вижда, че заразата става през пролетта, когато гъбата прониква в цветовете, току-що излезли от зимните пъпки. Там тя бързо се развива и преминава на клонките. Основен източник на зараза се явяват обикновено цветовете и клонките, в които мицелът се запазва жив в състояние на покой през цялото сухо и горещо лято. Със започване на зимните дъждове, той започва бавно да се развива. По клоните се образуват малки компактни удебеления — спородохии, които постепенно се увеличават, разпукват се и излизат на повърхността на кората. В най-голямо количество те се образуват преди цъфтежа. Така, още до разпукването на пъпките през пролетта, вече има многочислени източници на зараза.

При кайсията и бадема заразата се проявява предимно по цветовете и причинява така нареченото „опожаряване на цветовете.“ До разпукване то пъпките не са уязвими от конидиите на гъбата, но щом се разпукат, условията за това са налице. С окапване на венчелистчетата и образуването на завръзва, възприемчивостта на цветовете към зараза намалява. Гъбата най-бързо расте при температура около 20 градуса, но може да зарази цветовете и при 5 или 30 градуса.

След като причинителят проникне в цвета, той започва да се развива даже и ако външната температура спадне под температурния оптимум.

Тъй като конидиите на гъбата прорастват само при наличие на влажност, то в сухо време зараза почти не става. Краткотрайните валежи могат да обезпечат проникването на инфекцията при условие, че температурата благоприятствува за растежа на гъбите.

Необходимо е да се знае, че ранното кафяво гниене може да се развива само тогава, когато причинителят на болестта се намира в даденото или близко до него насаждение, ако цветовете са в уязвимия стадий и ако температурата и влажността благоприятствуват заразата.

Тъй като няма способи за регулиране на температурата и влажността на въздуха, то единственият път за разрешение се явява унищожаване на гъбата. Един от тези начини е пръскането на дърветата непосредствено преди разпукване на пъпките с 1:6 до 1:10 сероваров разтвор, 2 на сто бордолезов разтвор или 1 на сто разтвор от селинон. Това зимно пръскане обаче не може да предотврати новообразуването напролет на конидиални плодоношения на гъбата. Най-добри резултати са дали сгъстените пролетни пръскания, които се правят при показване баграта на цветовете, около края на прецъфтяването и десетина дни по-късно, когато плодчетата са добре оформени. Тези пръскания се извършват преди разпукване на цветовете с 2 на сто бордолезов разтвор, а след отваряне на цветовете с 1 на сто бордолезов разтвор или меден оксихлорид.

Химическата борба не дава добри резултати при закъсняване с първото пръскане. Нерядко дъждовното време пречи за навременното провеждане на първото пръскане и гъбите успяват да проникнат в цветовете. След този момент пръскания не могат вече да предотвратят развитието на болестта.

Друг, независещ от времето на прилагане метод, е изрязването на опожарените от кафявото гниене клонки, които са носители на зараза през следващата година.

През настоящата година, когато много от стопанствата са пропуснали вече предцъфтежните и следцъфтежните пръскания на кайсиевите градини в окръга, трябва незабавно да се извърши изрязване на опожарените клонки до здрава тъкан (10—20 см под потъмнялата част) и изгарянето на същите.

За успешното извеждане на борбата с ранното кафяво гниене не са достатъчни само пръскания и изрязването на опожарените клонки, а е необходима цяла система от мероприятия. Необходимо е да се избягват при засаждане на овощни градини влажни и застудени места, където гъбата намира най-благоприятни условия за развитието си. Да се формират редки, добре осветлявани от слънцето и проветриви корони.

Трябва да се извършва редовна зимна резитба, чрез която се отстраняват всички изсъхнали клонки, а се постига и по-добро проветряване на короната.

Веднага след зимното почистване е необходимо да се извърши дълбока оран с цел за ораване на заразените плодове и клонки.

Венецка ДРУМЕВА
КОС — Силистра

СЪВЕТИ на специалиста

Провадийска пролет

КИТНОТО и гостоприемно градче е потънало в зеленина. Двата ската на дефилето, в което Провадия се е приютил, са обраснали с млади горски храсти, които пролетта е отрупала с изумруди. Дори и високите скалисти чела са украсени като ергенски калпак със зелени китки.

Пролетта с пълни шепи сипе своята младост. Такава пролет е и в спретнатата сграда на местното народно читалище. Два дни — 7 и 8 май — неговите помещения отекваха от звънливите гласчета на десетки деца. Със свити сърца и с предизпитен трепет, те, пролетните пъпки на нашето общество за сетен път репетираха музикалните си пиеси. Предстоеше им сериозна работа: ще се състезават с другарчетата си, пред специалисти-съдници, пред много хора...

През тези два дни се проведе конкурс между най-добрите изпълнители на музикални пиеси, от български композитори. Състезаваха се най-подготвените питомци на музикалните школи от градовете Варна, Шумен, Толбухин, Разград, Търговище, Силистра и Провадия, родното място на големия български композитор Св. Обретенов. Инициативата на Съюза на българските композитори и на отдела „Изкуство и култура" при ОНС — Варна, която за трети път се осъществява, заслужава голяма похвала. В този конкурс Североизточна България може да види онези дарования, които ще издигнат родното музикално дело на още по-високо ниво.

Самото състезание представляваше много мила и затрогваща картина. Трудно би задържал човек сърцето си да не бие по-силно, като гледа да се явяват на сцената с вдигнати очички, с уверени стъпки деца от 7 до 16-годишна възраст, да свирят пиеси на наши композитори, в дъното на които чуваш родната песен, българската душа. В този високо възпитаван в родолюбие и стимулиращ към по-голямо майсторство конкурс участвува и Детската музикална школа при Силистренското образцово народно читалище „Доростол". Школата се представи със седем деца: три на пиано — (Красимира Талигарова, Надя Григорова, Веселка Чанова), две по виолончело — (Стела Пенчева, Нина Николова) и две по цигулка — (Стоян В. Димитров и Модева).

С доволство и с голяма радост за нашия град ще трябва да отбележа, че общо взето по подготовка нашата музикална школа не се различава от другите представили се школи. Ако не се обявяваха имената на градовете, човек неминуемо ще счете, че всички състезаващи се деца (50—60) са ученици от една школа. Нашата школа обаче има законното право да се гордее с отличния успех, който постигна при конкурса по пиано. Ученичката Красимира Талигарова получи първа награда — златен часовник и ръкопляскания на публиката с многократни „браво". Нейните игри ви пръстчета сякаш не натискаха клавишите на пианото, а с шепа грабеха от тях тонове, които летяха из салона и превръщаха хората в безмълвие и слух.

При обсъждането резултатите на конкурса специалистът по пиано от журито изказа ласкави думи за подготовката на пианистите и за преподавателката по пиано — Л. Стринска при нашата школа. В частни разговори се чуха добри слова за хубавата подготовка и по другите инструменти.

Общо казано, седемте деца добре представиха нашата музикална школа и заслужено съумяха да получат благодарностите на читалището и ръководството на школата.

Конкурсът е поучителен и за преподавателите от музикалните школи: те научиха какво им предстои да вършат за бъдещото участие в подобни състезания.

Ръководството на читалището, както и това на Детската музикална школа от Провадия, добре организираха конкурса и се проявиха като добри и много гостоприемни домакини, за което следва да получат благодарности.

По предложение на отделите „Народна просвета" и „Култура и изкуство" към ОНС беше предложено от следващата година в нашия град да се провежда детско-юношески конкурс на камерната музика, в който да вземат участие индивидуални изпълнители и камерни състави. Предложението беше прието единодушно от всички преподаватели и участници в журито. При това положение на силистренската музикална общественост предстои огромна организаторска работа.

Драган БОБЧЕВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Нашите гимнастички — републикански шампиони

Победа, с която се гордеем

ПРЕДИ няколко дни във Варна се проведе републиканското първенство по спортна гимнастика. Участвуваха първенците от зоналните състезания. Преди един месец отборът на Окръжната спортна школа в Силистра по спортна гимнастика — II разред излезе първенец на Северна зона и сега трябваше да премери сили с най-добре представилите се в южната зона. Отборът на Силистра се яви в състав: Ганка Христова (II СПУ), Виолета Русанова (I СПУ), Росица Тонева, Еленка Ангелова, Гинка Вълчева, Неделка Пецова и Росица Дъневa, всички от училище „Н. Вапцаров".

След много оспорвана борба нашият отбор, с треньор Надежда Енчева, победи всички свои съперници и стана републикански първенец. Упоритият петгодишен труд на треньора и състезателите не отиде напразно. Победата е най-яркото доказателство за това.

Грациозни и красиви в играта си, технични и спокойни, нашите състезателки станаха любимци на варненската публика. Съдии и треньори, състезатели и съперници с възторг аплодираха силистренки. Отборите на София, Пловдив и др, смятани досега за най-добри, отидоха далече зад нас. Голямата разлика от две точки между нашия и пловдивския отбор говори за една солидна подготовка.

Крайното класиране доби следния вид: 1. ОСШ—Силистра — 175,55 точки. 2. Пловдив — Техникум за физкултура и спорт — 173,65 точки, 3. Търново — ОСШ — 173,40.

Най-добрите състезателки в страната — индивидуално: 1. Росица Тонева (Силистра) 2.) Маргарита Собатева (Търново) 3. Мария Чакърова (Хасково) 4. Гинка Христова (Силистра)... 7. Виолета Русанова (Силистра).

Цялата спортна общественост благодари от все сърце за усилията, които положиха гимнастичките от Силистра за достойно представяне, като им пожелават успех в републиканското първенство по дружества, което ще се проведе на 26 юни в Бургас.

Н. НЕЙЧЕВА
преподавател в Окръжна спортна школа — Силистра

Отново добро представяне

ГРАД Русе беше център на републиканското зонално първенство по баскетбол за пионери и пионерки по училища. Представителите на седем града — Русе, Толбухин, Разград, Шумен, Варна, Търговище и Силистра — в продължение на пет дни си оспорваха първото място. Нашият окръг беше представен от училищата „Кирил и Методий" (пионерки) и „Макаренко" (момчета) в Силистра.

Още през първия ден пролича, че тази година борбата ще бъде много остра. Всички отбори играха с голям жар, с амбиция за добро представяне и добро класиране.

Отново пионерките на Силистра ни зарадваха с успех. От първия до последния ден на първенството те воюваха упорито и побеждаваха своите противници. Първи трябваше да склонят глава пред тях пионерките на Толбухин. В тази среща те спечелиха с 15 точки. Във втората среща с отбора на Варна, един боек и на порист противник, след постоянна гонитба в точките нашите момичета отново победиха и на полуфинала трябваше да се срещнат с домакините. В тази среща треньорът Бояджиев използува всичките си състезателки, за да запази основния си състав за финалния мач. Срещата премина при подчертано надмощие на нашите пионерки и завърши при краен резултат 53:16.

В последния ден на финала отново се срещнаха отборите на Варна и Силистра — двата най-достойни съперника за първото място. На височината и атлетичността варненки противопоставиха голяма воля за победа и това направи срещата интересна. Но въпреки това и сега силистренки се наложиха. И с това отново спечелиха званието републикански зонален първенец и добиха право да представят II зона на финалите в Ямбол.

Отборът на пионерите дойде на състезанията с по-малки възможности, тъй като състезателите не са концентрирани в едно училище. Според своите възможности той задоволи. Спечелването трето място е успех, като се има предвид, че пред него се наредиха само отборите на домакините и Толбухин.

Ангел ПЕТРОВ

Волейбол

Победители — домакините

НА 8 май в село Окорш се проведоха пунктови състезания по волейбол между отборите на учителските организации в съветите на Окорш, Дулово и Панаиево. Не се яви отборът на село Черполик. С женски отбор се представиха само домакините.

Състезанията се проведоха по системата на елиминиране. Първи се срещнаха отборите на Дулово и Панаиево. След по-добра игра волейболистите от Дулово спечелиха с лекота 3:0. Волейболистите от Окорш служебно спечелиха от Черполик.

Така на финала се срещнаха съставите на Дулово и Окорш. Отначало поведоха състезателите от Дулово. Те играха спокойно и уверено и скоро поведоха с 12:5. Но следтова последва обрат в играта. Окуражавани от своята публика, учителите от Окорш заиграха по-добре в нападение и в отбрана. С резултатна игра те успяха да изравнят при 13:13. Последва борба за всяка точка. След нови три изравнявания краят на гейма дойде при резултат 16:18 за Окорш. Вторият гейм се разви почти по същия начин. След 9:3 той завърши с нова победа за волейболистите от Окорш. Третата част от срещата вече премина при явно надмощие на домакините, които спечелиха с 3:0 и заеха първо място. От отбора на победителите най-добре играха Стефан Панчев, Васил Николов и Слави Славов.

Цеко ПЕНЧЕВ

Вести от републиканския ринг

НАСКОРО във Варна се проведе републиканско първенство по бокс на спортните школи от цялата страна. Между тях се нареди отборът на Окръжната спортна школа в Силистра.

След тридневни оспорвани и напрегнати срещи нашият отбор се нареди на шесто място, а индивидуално се класираха следните ни състезатели: Красимир Иванов Трайков (у-ще „Отец Паисий") зае първо място и с това стана РЕПУБЛИКАНСКИ ШАМПИОН в категория до 40 кг; Мехмед Беки ров от същото училище зае второ място в републиката в категория до 60 кг. На трето място се наредиха състезателите Сабит Самиев, Георги Илиев, Руси Русев и Димитър Симеонов.

По преценка на главния съдия на първенството нашите юноши бяха сравнително добре подготвени, но за да достигнем отборите на Варна, Пловдив, Русе и др. ще трябва да се работи още по-упорито.

Иван ЕЦОВ

В „А" Окръжна футболна група

Без изменения в челото

След провеждането на всеки пореден кръг в „А" окръжна футболна група се стига до извода, че качеството на играта се подобрява. Повишава се и резултатността на състезателите. Само в двадесетия кръг са отбелязани 33 гола. Особено се открояват отборите на „Станчо Саров" (Калипетрово), „Добруджа" (Искра) и ДЗС „Янко Забунов" със своята техническа игра. Чувствува се, че и при по-добра организация се провеждат срещите.

Но все още в някои отбори се забелязва незадоволителна на възпитателна работа сред състезателите и зрителите. Това особено много пролича в срещата Сокол—Главиница, когато публиката остро реагираше на всеки съдийски сигнал, макар че отборът на Главиница водеше с 2:0. В резултат на това съдията трябваше да изгони състезателите Иван Василев и Никола Христов. При разглеждане на техните постъпки Окръжната съдийска колегия реши да ги накаже: първият — с лишаване от две състезания, а вторият — от едно. Беше решено да се сними от поста капитан на отбора Младен Георгиев, като се обърна сериозно внимание на ръководството на футболната секция и на физкултурното дружество в Главиница за незадоволителна възпитателна работа.

КЛАСИРАНЕ СЛЕД XX КРЪГ

ОТБОРИ	М	ГР	Т
Калипетрово	20	55:18	30
Искра	20	43:26	27
ДЗС „Янко Забунов"	20	46:28	23
ФК „Септември"	20	42:28	23
Главиница	20	44:38	23
Добротица	20	39:38	23
Сокол	20	47:39	21
Средище	19	31:30	21
Белица	20	27:33	20
Паисиево	20	31:42	17
Промкомбинат—Тутракан	20	25:36	16
Попина	20	37:45	15
Сребърна	20	28:50	11
Айдемир	20	25:65	9

Васил КОЖУХАРОВ

ГОЛЯМ МОТОКРОС

В село Крапово се проведе голям мотокрос. Той бе организиран от общинския комитет на Доброволната организация за съдействие на отбраната в с. Голеш, първичната партийна организация в село Крапово и авто-мото клуба в с. Кайнарджа и се проведе в местността „Хайдук-кулак". В него взеха участие със собствени машини 50 състезатели от с. Крапово и съседните села и стартови машини от град Силистра. Дошли бяха да го наблюдават много кооператори от всички села.

Състезанието продължи три часа. На първо място се класираха: машина 150 куб. см — Жеко Николов, с машина 250 куб. см — Петър Желков и с машина 350 куб. см — Стефан Гочев. На първенците бяха раздадени награди.

Симеон ИВАНОВ

И учителите се учат

Ролята на съвременния учител за формиране на новия човек, гражданина на комунистическото общество, е за жна и отговорна. Ето защо съвсем правилно отдел „Народна просвета" при Окръжния народен съвет се е ориентирал към подобряване на просветната работа с учителите.

Основен въпрос, по който работиха учителите през последната година, бе превръщането на знанията в убеждения и норми на поведение. Той бе ше разгледан в три основни теми в учителските организации, а в началото на месеца учителите от всички видове и степени училища на Тутракански район проведоха заключително съвещание. На него изнесе лекция другарят Коев от Централния институт за усъвършенствуване на учителите. Той се спря много задълбочено на значението на убеждения, на пътищата и средствата за формирането им у подрастващите.

Въз основа на знанията, труда и обществената дейност се изграждат нормите на поведение. И днес ние се гордеем с нашата младеж, която в болшинството си активно се включва в трудовата дейност и политическия живот, а техните знания стават ръководство за действие. Всички поставени въпроси другарят Коев подкрепи с подходящи примери от живота и това направи лекцията му интересна и увлекателна.

В изказванията си учителите разказаха интересни случаи из своя преподавателски опит, с което показаха своята добра методическа работа.

В. ПЕТРОВА

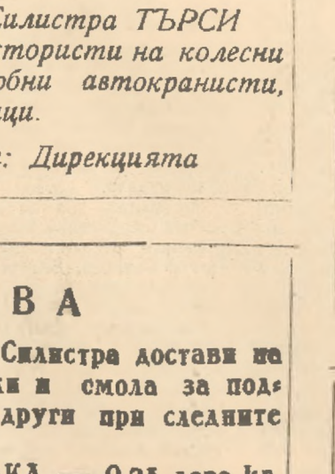
Благодарността на пътниците

ОТ няколко дни до нашето село пътува автобус с маршрут: Дулово, Черковно, Меден, Козяк, Таслаково и Коло бър и обратно.

Когато автобусът пристигна за първи път, асфалтената площадка се беше изпълнила с хора. Всички се радваха на новата придобивка. Кондукторката и шофьорът отговаряха на въпросите. После някои от насъбралите се се качиха на колата и направиха първото си пътуване с новата кола. С нетърпение очакваха колата и в съседното село Таслаково. Няколко жени завързаха пет метра басма на колата в знак на благодарност.

Една мечта на хората от тези малки селца е вече действителност. За това те благодарят на Партията и Народното правителство.

Иван ЧЕНКОВ

НЕ СМЕ ЛИ ОЩЕТЕНИ?

Ученици сме от IV курс във вечерния Техникум по дървообработване и вътрешна архитектура в Силистра. Полага ни се платена ученическа отпуска, но учениците от другите предприятия ползват по 12 работни дни, а ние от ТПК „9-ти септември" само по 6 дни. Правилно ли е това и имаме ли право освен на платен и на някакъв неплатен отпуск?

Група курсисти от IV вечерен курс

На основание чл. 55 от Кодекса на труда и т. 55 от Наредбата за отпуските учащите се (присъствено) във вечерните или други учебни заведения без откъсване от производството имат право на допълнителен платен отпуск от 12 работни дни за всяка година. Учащите се работници и служители във вечерните професионално-технически училища без откъсване от производството имат право на 6 работни дни допълнителен платен отпуск.

Вие се учите в техникум, а не в професионално-техническо училище (каквото е дневното) и трябва да ползвате 12 дни допълнителен платен отпуск.

По отношение на неплатения отпуск, всеки работник и служител може да ползва такъв в размер на 30 работни дни, ако отсъствието му не се отразява върху производството, независимо дали учи или не.

РАЗРЯД ПО ШАХ

По какъв начин може да се получи разряд по шах и кой е най-малкият?

Коста Манев
Силистра

ЕРСК определя като най-нисък разряд по шах пети. Той се дава на участник в турнир за начеващи, постигнал най-малко 40 % точки. Например при десет участника, той трябва да спечели минимум четири партии, за да му бъде даден пети разряд.

УСТАНОВЯВАНЕ НА ТРУДОВ СТАЖ

От 27 август 1954 г. до 1 юни 1957 година съм работил като представител на СП „Комунални услуги" — София в Силистра. Ведомост за получаване на трудово възнаграждение не съм подписвал, понеже получавах 50 % от реализираната чиста печалба по ежемесечните извлечения. Посоченият период може ли да се счита за трудов стаж и как той се установява?

Е. Недялков
Силистра

Системата на заплащане има значение и посоченият период се счита за трудов стаж. Той се установява с удостоверение образец 30 за прослужено време, което предприятието, където сте работили, е длъжно да Ви издаде.

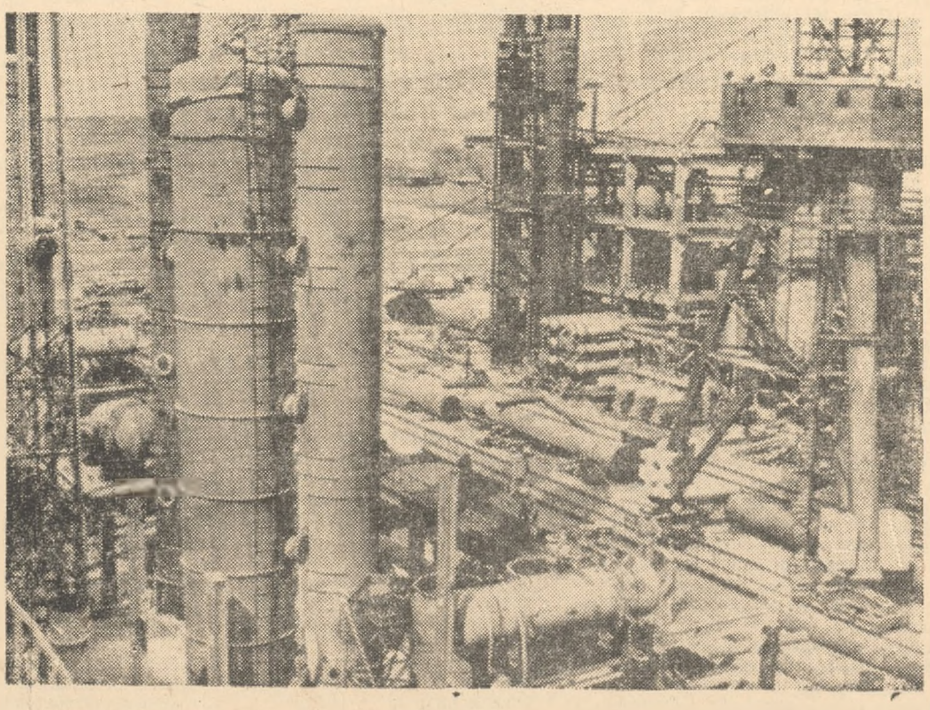
ЗАМЕСТВАНЕ

Жена ми работи като заместник-пощальон вътрешна служба в ПТТ-станция. Тя замества служителка, която е в отпуск по майчинство. През месец март не ѝ беше изплатено възнаграждението за четири дни, а през април не получи аванс, понеже заместваната не е представила болничен лист. Правилно ли се постъпва?

Н. Антонов
Тутракан

Според Кодекса на труда за заместващите служителите или работничките, получили отпуск по майчинство, следва да получават пълното си трудово възнаграждение, независимо дали заместваните са представили или не болничен лист.

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

В южните райони на Таджикистан се строи първенецът на химическата промишленост на републиката — Вахшският азотно-торов завод. Той е предвиден за използуване на природния газ, намерен в този район. Първата продукция заводът ще даде още тази година.

НА СНИМКАТА: На строежа на амонячния цех.

СЪОБЩЕНИЕ

ДП „Транспред" Силистра ТЪРСИ 2 правоспособни трактористи на колесни трактор, 2 правоспособни автокранисти, 10 души т. р. работници.

Справка: Дирекцията

ОБЯВА

ОТП „Топливо" — Силистра доставя на склад слюда за мазилки и смола за подковаване на паркет и други при следните продажни цени:

СЛЮДА ЗА МАЗИЛКА — 0,24 лева кг.
СМОЛА — 0,15 лева кг.

ГРАЖДАНИ, не изпускайте възможността да се снабдите с горните материали, които са в ограничено количество.

ДСП „Булгарплод" — Силистра
ТЪРСИ
работници за кампанията неограничен брой
Справка: Личен състав

ДЗС — Окорш, окр. Силистренски
ТЪРСИ
старши счетоводители 2
счетоводител 1
Заплати по наредба № XVII-3303 164 г.
Срок за подаване на молбите 25 май.

ПРОЛЕТАРИИ, ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 57 (1070) | Четвъртък, 19 май 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПРЕД IX КОНГРЕС НА БКП — НОВИ ТРУДОВИ ПОБЕДИ

150 на сто изпълнение на плана

ОТ ГОДИНИ наред преносвaческата бригада на Назми Юсеинов от „Транспред" —Силистра работи в машиностроителния завод „Стомана". Трудно може да се определи на пръв поглед към кое от двете предприятия се числи тя, защото работата на преносвачите е напълно свързана с дейността на „Стомана". Всяка сутрин те застават на смяна заедно с машиностроителите, радват се на успехите на завода и се стремят със своя труд да допринесат за увеличаването им.

В двора на предприятието отдалече се забелязват красиво стифираните чугунени отливки. Всяка от тях е минала през жилестите им ръце, изпитали са здравината им. А колко суровини и материали са обработени, преди да бъдат вложени в производството? За Назми, Сали, Раим това е ежедневието, което им носи смисъл и радост в живота.

През тази година по-голямото количество от чугуна пристига през пристанище Силистра. Той се освобождава от работниците от първа агенция, а бригадата на Назми Юсеинов завършва обработката му, като го разтоварва в двора на ДМЗ „Стомана". Разделени на две групи, те водят благородна надпревара за повече приходи. Шестнадесетчленният колектив вече достигна 150 на сто изпълнение на плана. Най-добри са не само Раим Сюлейманов, Сали Джаферов — всички дават с високо съзнание своя труд.

В чест на Деветия конгрес на БКП и празника на транспортните работници бригадата в ДМЗ „Стомана" се стреми да постигне още по-високо изпълнение на задачите.

Атанас ВИТАНОВ

В съревнованието се коват успехите

НЕ ЕДИН ПЪТ работниците и служителите от СП „Комунални услуги" — Силистра са доказвали, че дадената дума могат да отстояват до пълна победа. Така беше миналата година, когато постигнаха по-добри резултати в социалистическото съревнование със СП „Комунални услуги" гр. Разград, така е и през първото тримесечие на тази година. Трупайки опит и умение в изпълнение на задачите по комуналното и битовото обслужване на гражданите, колективът с готовност прие да се съревновава със сродното предприятие в гр. В. Търново. Бяха известни резултатите на това предприятие, но те не смутиха работническия колектив, а по-пълно мобилизираха неговите сили и в края на първото тримесечие спечелиха седем от деветте показателя на съревнованието.

Предприятието приключи тримесечието с 1 660 лева печалба и високо преизпълнение на плана за обема на услугите. Най-високи постижения имат строително-бояджийската група, която изпълни плана си 140 на сто; бръснаро-фризьорските салони — 107 на сто; хотелът — 112 на сто; жилфондът — 106 на сто и др. Образцово се води социалистическото съревнование. Резултатите са отчитани навреме и на първенците са раздавани поощрения. Първенец за първото тримесечие стана колективът на строително-бояджийската група, която получи преходното червено знаме и парична награда. За високо качество на изработката бяха наградени Титю Крумов Чолаков, Георги Петров Василев и други.

Ентусиазиран от успехите, колективът на СП „Комунални услуги" — Силистра работи с още по-голямо усърдие, за да се поздрави с преизпълнение на плана по всички показатели в чест на Деветия конгрес на нашата любима Партия.

Мария ВИТАНОВА

Усилена подготовка на машините

КАТО птици готови за полет са подредени комбайните в стопанския двор на ТКЗС — Зафирово. От наличните машини, с които ще се прибира житната реколта, 5 са вече напълно готови. Сега механизаторите довършват ремонта на останалите три.

Главният инженер на стопанството — Пейчо Кънев, полага много грижи и усилия за снабдяването на ремонтната работилница със всички части, необходими за подготовката на комбайните.

Ремонтът започна от 15 март. Той би завършил досега, но някои от механизаторите вземаха участие при подготовката и извършването на пролетната сеитба. Именно това временно прекъсване на работата е използувано от главния инженер за набавяне на необходимите части. Според него, Материално техническо снабдяване в Силистра взема малко участие в изпълняване на тази важна задача. Заявките, които предприятието прави, са малки, и получените според тях части не задоволяват нуждите на стопанствата в окръга. Затова се налага инженерите и други отговорни лица от ремонтните работилници да ходят на много места в страната и по свой път да се снабдяват с необходимите части, което съвсем не е оправдано.

В момента около трите комбайни в стопанския двор на зафировския кооператив работят 16 механизатори. Благодарение на това ремонтът ще завърши най-късно до 20 май. Наскоро ще бъдат и окончателно определени комбайнерите. Всъщност повечето от тях ще бъдат пак ония хора, които години наред прибират житната реколта — опитни и добри. След завършване на ремонта те ще откарат машините в становете на всяка бригада, готови за започване на жътвата.

Стефанка ГЕОРГИЕВА

Вътрешно-партийната демокрация

Вътрешно-партийната демокрация произтича от основното марксистко-ленинско положение за решаващата роля на народните маси.

Под ръководството на ЦК Окръжният комитет на Партията проведе редица мероприятия за развитието на вътрешно-партийната демокрация, колективността в живота на партийните комитети и организации. Сега партийните комитети и организации по-умело използуват званието и опита не само на членовете на комитетите, но и на по-широк кръг от специалисти, челници и новатори в производството.

Така например за подготовката на пленумите и заседанията на бюрата редица градски и ОПК създават различни комисии, които правят задълбочени проверки, въз основа на които изготвят докладните и проекто-решенията. Някои комитети изпращат проекто-решенията за предварително обсъждане от събранията на ППО. Типичен е примерът в това отношение с ГК на БКП — Дулово при подготовката и провеждането на пленума за организационното състояние на ППО. В подготовката и провеждането на партийните събрания взеха участие всички членове на комитета. По разглежданите въпроси станаха оживени разисквания и бяха направени уместни предложения. Така решенията, които взе пленумът, бяха плод на колективния ум и опит на цялата градска партийна организация и сега успешно се изпълняват. Така е и в ГК на БКП — Силистра, ОПК в Мерден, Секулово и др.

За развитието на вътрешно-партийната демокрация и засилването на компетентността в работата на партийните комитети извънредно много съдействува и развитието на общественото начало.

Най-важният показател за демократизма в Партията е състоянието и обстановката в ППО. Тяхното единство, редовният им съдържателен и творчески живот е предпоставка, за да могат комунистите да упражняват своите права на действителни стопани в Партията, да расте тяхната съзнателност, активност и инициатива.

Израз на вътрешно-партийната демокрация е по-широкото разгръщане на критиката и самокритиката към недостатъците и преди всичко в стила и методите на работа. Особено положително въздействие оказаха за това Решенията на Майския пленум на ЦК на БКП.

Положителна е практиката на редица ОПК и заводски комитети да провеждат общи събрания на всички комунисти.

По-нататъшното развитие на вътрешно-партийната демокрация и колективността е свързано с отстраняването на някои недостатъци в стила и методите на работа на партийните комитети и ППО.

Сериозен недостатък в много партийни комитети и организации е тяхната едностранчивост при обсъждането и вземането на решения по стопански и административни задачи. Така например, заводският партиен комитет в ДМЗ „Стомана" на 10 януари 1966 година разглежда на заседание въпроса за изпълнението на производствения план за 1966 година и взема чисто административни решения за освобождаване на работници и др.

Съвсем недостатъчно или на места никак не се прави анализ и оценка на политическата и организаторската работа. Решенията им носят в значителна степен административен и стопански характер.

Едностранчивостта в разглеждането на въпросите пречи за повишаване на интереса на комунистите към партийните събрания и съвещанията на актива, а взетите решения не ги мобилизират за изпълнение на задачите. По такъв начин се намалява ролята на партийните събрания и съвещания като най-важни форми за проявление на демокрацията и колективността в Партията, принизява се ролята на партийните комитети и организации като политически органи.

Не се разгръща напълно партийната демокрация в някои ППО особено в селата и поради това, че общинските партийни комитети често обсъждат и решават въпроси от работата на производствените звена в селата, с които би трябвало да се занимават партийните бюра и организации. Решават се също така редица кадрови въпроси, без да се взема мнението на партийните организации, ръководителите не се отчитат системно пред тях. Това ограничава правата на ППО, довежда до намаляване на интереса на комунистите към живота на организацията.

Има ППО, които не водят редовен организационен живот. Така например ППО в ремонтната работилница — Алфатар от годишното събрание през месец октомври до февруари бяха провели само едно събрание. ППО в с. Златоклас от месец ноември до месец март бяха провели само едно събрание и три заседания. ППО в „Млекопреработване" миналата година не беше провела нито едно събрание. ППО при технико-икономическите отдели в „Стомана" миналата година проведоха само шест събрания и шест заседания.

Все още не са преодолени шаблона и формализма в работата на някои партийни комитети и организации. Те неведнъж изслушват информации и доклади по различни въпроси, но без да вникват в същността им или пък не се полагат необходимите усилия за организиране на изпълнението на взетите решения. Затова и някакво особено подобрение не настъпва. Шаблонът и формализмът продължават да спъват активността и самодейността на доста партийни организации, обедняват съдържанието на партийната работа.

Подобряването на качествения състав на ППО също води до по-нататъшното разгръщане на вътрешно-партийната демокрация на критиката и самокритиката в партийните организации, за укрепване единството и боеспособността на комунистите.

Нужно е сега, когато се мобилизират силите на всички партийни комитети и организации, на всички комунисти за достойно посрещане на Деветия конгрес на нашата Партия да се отстраняват и всички недостатъци, които пречат за по-нататъшното всестранно развитие на вътрешно-партийната демокрация, на колективността, на критиката и самокритиката в Партията. Така ще се премахнат пречките за непрекъснатото повишаване съзнателността и активността на комунистите за издигане дейността на партийните комитети и организации като политически ръководства.

Знамето е в ДИП „Добруджа"

ПРЕДИ няколко дни представители на ДИП „Добруджански текстил" — Толбухин гостуваха на силистренските текстилци от ДИП „Добруджа". На тържествено събрание бяха отчетени резултатите от съревнованието между двете предприятия през първото тримесечие.

Директорът на ДИП „Добруджа" др. Ангел Петров поздрави двата колектива с високите постижения, постигнати в производствената им дейност. Той подчерта, че те са и в резултат на създадената още през 1958 година традиция, двете предприятия да се съревновават в изпълнението на производствените задачи и да връчват преходното червено знаме на колектива-първенец. „Знамето — каза той — дава по-голям импулс за разгръщане силите на двата колектива, които се събират не само в тържествени моменти, но си оказват и взаимна помощ в случай на нужда".

От доклада на началника ОТРЗ стана ясно, че текстилците от Силистра печелят три от петте точки на съревнованието — по плана за стойностното изражение на общата промишлена продукция, по плана за производителността на труда и по плана за натуралното изражение на продукцията.

Накрая директорът на ДИП „Добруджански текстил" връчи знамето на колектива на ДИП „Добруджа", като му пожела занапред да постигне още по-големи постижения.

Петранка ДОДОВА

ЕХО

от трудолюбието

НАШИЯТ дописник от с. Господиново Христо Василев изпрати в редакцията информация за активната полска работа, която се разгръща през последно време във всяко звено, във всяка една бригада.

На първо място стои въпросът с обработката на пролетните култури, които заемат голяма част от землището на кооператива. 1 000 дка слънчоглед са отдавна разредени и окопани два пъти с машини. Грижи се полагат и за 120-те дка фасул, от които се очаква добра реколта.

На лично място са господиновските кооператори и по разсаждането на зеленчука, изнасянето на тютюна на полето и грижите за лозята.

Неоценима е работата на полевъдите от звената на Пенчо Неделчев, Петър Александров, Марин Христов, Ради Драганов, Трифон Ангелов и др.

ИЗПЪЛНЕНИ ЗАДАЧИ

СЛЕД разреждането и окопаването с ротационни мотики на 1 450 дка слънчоглед, кооператорите от светославската бригада започнаха обработката на царевицата.

Благодарение на добрата организация, механизаторите окопаха с ротационни мотики 1 800 дка фуражна царевица и царевица за зърно.

Голям дял за срочното изпълнение на тези задачи имат трактористите Георги Робев, Антон Петров и Дончо Маринов заедно с прикачниците Ради Русанов и Нейко Петров. Бригадният механик Тодор Георгиев бди за изправността на машините.

Георги МАРИНОВ

ОБРАБОТИХА 1800 дка ПРОЛЕТНИЦИ

2 115 ДКА слънчоглед не се обработват леко. Част от процесите са трудоемки, ангажират много полевъди, но кооператорите от Йордановo не скланят глава пред трудностите.

Звената на Юсеин Топузов, Садък Тахиров и кооператорите от останалите звена обработиха вече около 1 800 дка пролетници.

Николинка ВЪЛЕВА

Със самоходно шаси обработката на слънчогледа се извършва ефикасно и бързо.

НА СНИМКАТА: Етем Фаризов от ТКЗС — Ножарево по време на работа.

НЕРЕДНОСТИ МНОГО, А НЯМА КОИ ДА ГИ ВИДИ

ПРОВЕРКА НА ИНСПЕКЦИЯТА ЗА ДЪРЖАВЕН КОНТРОЛ

ЗА ПОПИНА тръгнахме с най-обикновена задача — да проверим дейността на народния контрол в областта на селското стопанство, подпомагали той стопанското ръководство в тези напрегнати дни. Но още преди да стигнем селото ние се натъкнахме на някои нередности, които привлякоха нашето внимание.

На близо километър от Попина, до лозята на стопанството, забелязахме куп суперфосфат. Отидохме да го видим. Оказа се, че торът беше стоварен тук отдавна и беше намокрен и сбит от падналите валежи. На 50 м от него се забелязваше и друг по-голям куп в същото състояние. Недалеч от него лежаха няколко души, а край тях бяха спрени четири леки машини с пръскачки. Заинтересувахме се какво правят. Единият от тях подхвана:

— Пръскаме лозята, но 15 минути работим, а един час чакаме за разтвор.

Това беше трактористът Янко Янков, а останалите бяха неговите колеги Тодор Папазов, Господин Димитров и Иван Тодоров. Всички негодуваха от това, че стопанското ръководство ги е изпратило да пръскат, а не им осигурява навреме необходимия разтвор. От това разбира се са ощетени най-много самите те, трактористите, които не могат да изпълнят дневната си норма. Ощетено е обаче и стопанството, ощетени са и кооператорите. Ценна техника бездейства, а лозята са изправени пред опасност.

Поискахме да се срещнем с лозарския бригадир.

— Миналата година имахме един бригадир, а сега двама. А те не могат да се разберат по-напред на кого да свършим работата и само ни бъркат — оплакваха се трактористите.

От тях разбрахме, че единият от бригадирите — Петър Пецов е при хората си, които садеха тютюн. Отидохме при тях. Тук ни очакваше друга изненада. Разсадът се засаждаше на много лошо подготвена площ, така че и самите кооператори не знаеха какво ще излезе от него.

— В такива буци и в такава трева тютюн не се хваща. А и да се хване, до първа копан бурените ще го задушат — споделя с нас възрастният кооператор Стоян Петров от звеното на Иван Кирчев.

Недоволни са и останалите хора от звеното, защото трудно се работи, а и трудът им може да отиде напразно. Бригадирът Петър Пецов твърди, че площта е дискувана наскоро. Но тя беше толкова буеста и заплевелена, като че ли в нея не беше влизала машина от миналата есен.

В партийния комитет се срещнахме със заместник-секретаря на комитета Борис Папазов и председателя на групата по селското стопанство при общинската комисия за народен контрол Петър Неделчев. Разбрахме, че народният контрол бездействува. Комисиите не са вършили никакви проверки. Дори нямат план за второто тримесечие. А колко много биха могли да помогнат те на кооперативата за отстраняване на посочените нередности?

Заедно с ръководителя на групата по селското стопанство и участъковия агроном Борис Павлов обходихме и някои други обекти. Понеже стопанството изоставаше със засаждането на пипера, поискахме да проверим изпълнението на тази задача. В деденията на ОНС се водеха засадени до 15 май 94 дка от всичко 170. Бригадирът на градинарите Димитър Драганов не считаше, че бригадата му изостава. До 16 май обаче тя беше разсадила 35 дка при план 85. А бригадата на с. Гарван беше засадила още по-малко пипер. Проверихме сведенията в канцеларията на стопанството. Действителното положение съвсем не отговаряше на това, което беше отчетено в ОНС. На 15 май бригадата на Попина беше засадила 30 дка, а на Гарван 24 дка или общо 54 дка. Общият сбор обаче беше поправен на 94 дка и така отчетен. Явен опит да се заблуди ОНС.

В стопанския двор на кооперативa се натъкнахме на друга нередност. Тук бяха стоварени около 30 т суперфосфат. Малка част от него се намираше под навес. Въпреки че там имаше достатъчно място да се побере тора, по-голямата част от него беше стоварена на открито. Тя беше намокрена от дъждовете и сбита, а част от нея и измита.

Всички тези нередности, които сами ни се набиха в очите, са свързани с големи загуби за стопанството. Те говорят за лоша организация на работата и за липса на стопански подход в решаването на задачите. Как иначе да се обясни фактът, че четири машини, които пръскат от 3 май досега непрекъснато, са напръскали едва 400 дка. Главният агроном Васил Пецов обяснява това с липса на цистерни за превозване на разтвор, тъй като са заети с пренасяне на вода за тютюна. На него обаче му е известно, че закъсняването на пръскането може да има пагубни последици за лозята и затова би трябвало да намери начин, дори и със закъсняване на някои други задачи, за да завърши неговото провеждане. Би могло да се помисли и за друго. Щом стопанството не може да осигури достатъчно вода за машините, трябваше в пръскането да се ангажират само две пръскачки, а останалите два трактора да бъдат впрегнати в оран, тъй като има лозя, които все още не са изорани.

Главният агроном оправдава струпването на тор на открито с липсата на навеси. Фактите обаче говорят противното — навесите са празни, а торът е вън от тях.

Ръководството на стопанството трябва да вземе бързи мерки за преодоляване на тези слабости и за оправяне на работата. Превозът на вода и пръскането така да се организират, че това мероприятие да завърши за два-три дена. Има пълна възможност суперфосфатът да се прибере под навеса. Трябва само да се наредят двете-три каруци, с по двама товарачи, които само за един ден могат да свършат тази работа. А в засаждането на пипера, ако е необходимо, да се отделят повече хора, за да завърши и тази задача в близките няколко дни.

Голяма помощ в преодоляването на нередностите може да окаже на стопанското ръководство народният контрол. Той трябва да активизира своята работа и да насочи вниманието си към определени обекти. Наред с въпросите, които поставихме дотук, трябва да се имат предвид при проверките и някои други пред стоящи задачи. Започва косенето на люцерната. Сеното от нея трябва да се прибере навреме и в добър вид. Наближава лятната кампания и комбайните трябва да бъдат готови до 25 май. Досега обаче не е завършил ремонтът на нито един. Да се има предвид пълното използуване на техниката и редица други въпроси.

Ангел ДИМИТРОВ
началник на Инспекцията за държавен контрол

Емил ПРАХОВ
член на Инспекцията за държавен контрол

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 16. V. 1966 год.

ТКЗС	Засален тютюн %	Окоп. царев. зърно с култиватор %	I окосена люцерна %
Айдемир	27	0	61,5
Калипетрово	87	0	91,6
Бабук	82,7	0	46,4
Алфатар	73	0	24,8
Алеково	80,5	0	3
Иширково	78	0	17,8
Смилец	100	0	100
Попина	93,4	0	40
Сребърна	88,8	0	82
Ситово	86	16,7	29
Сраниимир	67,5	0	84
Кайнарджа	77	23,2	0
Голеш	83,3	0	5
Средище	60,2	0	62,5
Тутракан	58,8	6	57
Нова Черна	40	20	78,3
Старо село	150	6,2	53,8
Белица	66	49,5	14
Главиница	93,8	0	0
Ст. Караджа	69,4	25	34,4
Сокол	53,8	0	57,6
Зафирово	36	33,1	11,5
М. Преславец	45,3	64,5	4,8
Дулово	87,9	36,1	14,2
Мерден	80	0	16,6
Окорш	91,5	0	45
Секулово	99,8	0	31
Добротица	79,4	0	69,8
Черноли	88,2	2,3	36
Паисиево	67,1	0	66,6
Всичко ТКЗС	76,4	10,6	38,2
ДЗС			
Силистра	X	0	0
Н. Черна	X	0	39,3
Я. Забунов	100	0	83,2
Окорш	71,4	0	25,4
Всичко ДЗС	83	0	29,5
В-ко на окр.	76,5	9,8	37,1

ПАРТИЕН ЖИВОТ

ГРИЖИ ЗА МЛАДИТЕ КОМУНИСТИ

По-голямата част от комунистите в Промкомбинат „Текстил“ в Силистра са дългогодишни работници в предприятието, на възраст над 40 години. От една страна това е хубаво, имат богат партиен опит. Известно е обаче, че младите хора са винаги по-енергични, имат повече сили за работа. Освен това те по-леко възприемат новото, защото са израснали при по-различни условия от старите. И въпреки че в Партията комунистите не се делят на „стари“ и „млади“, все пак е необходимо в първичните партийни организации да се обръща постоянно внимание на този въпрос, да се вливат в Партията млади сили.

Като има предвид това, партийната организация при промкомбината, със секретар Борис Георгиев, работи непрекъснато с младите комунисти и комсомолците. От 1962 година насам, откакто „Текстил“ се отдели като самостоятелно предприятие, броят на комунистите тук се е удвоил. През април тази година е постъпила в партийната организация нова смяна. Приети са за кандидат-членове на Партията комсомолците Пеньо Христов от ремонтната работилница, Руска Каранова, работничка в предачния цех, и Шукри Мутафов, бригадир на отдел „Щампа“ в бояджийския цех. След един месец се предвиждат да бъдат приети в Партията още трима комсомолци, а пред Деветия конгрес на Партията — около пет нови члена.

Не бива да се смята обаче, че приемането на комсомолците в Партията става „с лека ръка“, без основно проучване и предварителна подготовка на кандидатите. Във връзка с това организацията набелязва и провежда редица мероприятия. През миналата година например са се състояли няколко съвместни събрания на партийната организация и комсомолските дружества. На тези събрания комсомолските секретари са изнесли доклади за дейността на младежите, която е била обсъдена в присъствие на комунистите. Набелязани са общи мероприятия на двете организации както за повишаване марксистко-ленинската подготовка на комсомолците, така и за най-активното участие на комунистите и комсомолците в производството. Такива събрания е предвидено да се състоят и през това лято.

През първото тримесечие на тази година партийното бюро е разгледало на свое заседание дейността на второ комсомолско дружество.

В партийната организация е изградена група — докладчици. Предвидено е членовете на групата да изнесат до края на септември в двете комсомолски дружества по две беседи за Устава на Партията. Те ще бъдат от най-голяма полза за онзи комсомолци, които се предвижда да бъдат приети за кандидат-членове на Партията пред Деветия конгрес. Ще бъдат изнесени също така и други политически беседи за повишаване марксистко-ленинската подготовка на младежите.

Наред с тези мероприятия във всяка партийна група на кандидатите за постъпване в Партията се обсъждат предварително, след което биват представяни в бюрото с мнение на партийната група. По такъв начин кандидатът се преценява няколкократно дали притежава необходимите качества, дали е идейно подготвен.

Работата на първичната партийна организация в Промкомбинат „Текстил“ с младите комунисти и комсомолците е важен момент в общия стремеж на организацията да живее пълнокръвен живот, да повишава постоянно своята авангардна роля, както изискват решенията на Майския пленум на ЦК на БКП.

Димо ИВАНОВ

С доброволния труд на хората

ЕДНА от задачите, които си постави новоизбраният изпълнителен комитет на общинския народен съвет в с. Кайнарджа, с председател Велико Иванов, бе да се продължи със същия темп изпълнението на програмата по хигиенизирането и благоустрояването на населените места, влизащи в състава на съвета, и през месеците април и май. През месец април т. г. се проведе съвместно заседание на членовете на изпълнителния комитет, всички съветници, ръководствата на отечественофронтовските организации и здравните работници. Тогава се изгради комисия, по хигиенизирането, която да обходи домовете на хората и да им разясни какво се иска от тях да извършат, за да бъдат определени техните домове за образцови. На някои стопани комисията, обхождайки селото след това заседание, препоръча да си направят помийни ями, на други — място за торище, на трети — да си подредят дворовете и т. н. Но всеки случай контактите, които се създадоха между нейните членове и населението, се оказаха полезни и много неща след това се промениха.

Някои съветници организираха махленски събрания с избирателите. На тях се реши да се проведат трудови акции за поправяне на някои улици, за тяхното озеленяване. По този повод по инициатива на Калинка Токушева, членка на Партията и активистка в отечественофронтовската организация, в квартала, в който живее тя, се проведе трудов ден в помощ на строителната бригада от ТКЗС, която поставя бордюри по улицата. С това работата се ускори. Председателят на отечественофронтовската организация Костадин Фердинандов събра в почивен ден от квартала си 30 отечественофронтовци и с помощта на „Булдозер“ цял ден работиха по нивелиране на улицата, по която падналият преди няколко дни проливен дъжд издълба ями, извлече земна маса. От това пострада водопроводът по улицата. Със своя труд отечественофронтовците помогнаха за оправянето на улицата и водопровода за най-къс срок.

Усилено работи по поставянето на бордюри и навирането на улици строителната група със звеновод Георги Дойков. Тя се състои от пет души строителни майстори. Наденте поставят бордюри на разстояние от 15 метра, а понякога и повече.

По инициатива на директорката на училището П. Цолова, учениците обърнаха с прави лопати ивицата край отводнителния канал в селото и го засяха с райграс.

Продължава работата по разкрасяването на новосъздадения парк в центъра на селото. Старателно се обработват розовите насаждения.

В близките дни ще бъдат отново обходени от комисията по хигиенизирането домакинствата и ще се провери за изпълнението на поставените ѝ нея задачи. Ще се определят новите образцови домове.

Викентий ДУКАНОВ

В услуга на населението

Тази година изпълнителният комитет на общинския народен съвет в с. Иширково реши да открие в селото шивашки клон при ТПК „Дунав“ — Силистра. Ръководството на кооперацията разбра нуждите на населението в Иширково дойде в село, огледа сградата и въпросът се реши. През месец април в старата сграда на ТКЗС се откри шивашка работилница с две отделения — за дамско и мъжко облекло. В дамското отделение работят комсомолките Гинка Великова Петрушева и Марийка Вълева Колева, а в мъжкото — Юмер Ахмедов Юмеров от с. Искра. Той бе изпратен да оглави работата в мъжкото отделение направо от ръководството на ТПК „Дунав“. Въпреки че не познава клиентите, за кратко време, Юмер Ахмедов създаде добра организация в него. Клиентите са много доволни от работата му. Стараят се и двете комсомолки. Жителите на селото са радостни, че техните нужди от облекло ще бъдат задоволявани в шивашката работилница.

Белчо ГЕБЕШЕВ

Сесия за комунистическото възпитание

КОМУНИСТИЧЕСКОТО възпитание на подрастващите стои като главна и неотложна задача пред Партията и цялата общественост. От правилното възпитание на учащите се зависи до голяма степен какви строители на новото общество ще станат те, с какво ще допринесат за развитието и процъфтяването на социалистическата ни родина.

На този важен въпрос беше посветена и втората сесия на общинския народен съвет в с. Алеково. Освен съветниците, на сесията присъствуваха също така учителите и много родители.

Средищният директор Кольо Братоев изнесе доклад на тема: „Ролята на училището, семейството и обществеността за комунистическото възпитание на подрастващите.“ Докладът беше изчерпателен, изпълнен с много примери на добри и лоши постъпки на родители и как те въздействуват на учениците. Посочени бяха пътищата за съвместна работа на учители, родители и общественици.

Съдоклад на тема „Резултатите от учебно-възпитателната работа в района“ изнесе др. Синанова, съветничка. Тя подчерта, че има добри успехи в дейността на учителите, но трябва да се работи още по-усърдно с изоставащите ученици и техният процент да се сведе до минимум.

Един след друг се изказваха учители, родители, ръководители на организации. Те със загриженост споделяха мисли за правилното възпитание на нашата бодра смяна. В своето изказване др. Аврониев, председател на общинския народен съвет, подчерта, че работата на учителите и родителите по комунистическото възпитание е насърчаваща и дава своите резултати. Тази сесия ще изиграе положителна роля в бъдещата им дейност за изграждане на марксистко-ленински мироглед в подрастващото поколение.

Лазар ЙОТОВ

Празник на младостта

В началото на месец февруари т. г. в с. Паисиево бе изграден организационен комитет за провеждане „Празник на младостта“ под ръководството на общинския комитет на ДКМС. Организационният комитет изготви план, който бе изпратен до всички дружества в съставните села за реда и начина, по който ще се състои празникът. Целта бе по всички села да се изградят художествени колективи и вокални групи и да се издирят индивидуални изпълнители на стари народни песни.

В последните години художествената самодейност се разгърна и се превърна в място за разкриване на народни таланти и дарования. Само дейните колективи на с. Паисиево завоюваха успехи на окръжните прегледи и из много села на съседните окръзи. И тая година се отзоваха почти всички села на района с подготвени подходящи програми. Празникът на младостта се проведе на 7 май в салона на читалището в с. Паисиево. Хората бяха препълнили салона и с нетърпение очакваха да видят на сцената младостта на селата, да видят нещо ново след дългия, упорит труд за разучаване на песните.

След откриването на празника от заместник-секретаря на общинския партиен комитет Садедин Хабилов, на сцената един след друг се изкачваха хорови състави, вокални групи и индивидуални изпълнители на народни песни. По всичко личеше, че те са се готвили старателно, за да покажат своето майсторство и умение. Всеки се стремеше към призово място в класирането. След като и последните изпълнители слязоха от сцената, журито определи първенците.

От хоровите състави най-добре се представиха тези от селата Звенемир, с диригент Юмгюлсюн Мехмедова, и с. Долец, с диригент Ахмед Фехимов. Първите места от вокалните групи заеха българската и турската при народно читалище „Христо Ботев“ в с. Паисиево. Добре се представиха и вокалните групи на селата Орешене и Боил.

От индивидуалните изпълнители на народни песни най-хубаво пяха Фетие Мухсинова, Анка Милкова и Зютие Ахмедова. Добре се проявиха и Биннас Джемалова, Ахмед Фехимов, Наиле Кадирова и Славка Стаменова. Възхитени останаха зрителите също така от доброто изпълнение на инструменталистите Тахсин Мухсинов и Лютфи Мехмедов на сазове, Фахрадин Ехлиманов на цигулка и Ниази Мехмедов на тумбе.

Всички добре представили се в прегледа художествени състави, вокални групи, индивидуални изпълнители, инструменталисти и диригенти бяха наградени с парични суми. Чрез тях и в бъдеще ще се издирва и популяризира народното творчество.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

ПРЕЗ ПЪРВИТЕ ГОДИНИ СЛЕД ПЪРВАТА СВЕТОВНА ВОЙНА (1919 — 1924 ГОДИНА)

70 години Силистренска партийна организация

(Продълж. от миналия брой)

През март 1921 година румънското буржоазно чокойско правителство внася за обсъждане в парламента законопроект за промени в „Закона за организиране на Нова Добруджа“) *

Като верен и последователен защитник на националните, икономическите и политическите интереси на трудещите се маси в Добруджа партийната организация разработва и внася в парламента чрез Коста Стоев друг законопроект и го противопоставя на правителствения. От трибуната на парламента Коста Стоев защитава законопроекта и интересите на добруджанското трудово население и разобличава реакционната политика на румънската буржоазия и чокойство в Добруджа.

Влиянието на Великата Октомврийска социалистическа революция и на Комунистическия интернационал върху членовете на Румънската социалистическа партия е силно. В нейните редове започва оле вяване и скоро се поставя въпросът за нейното ориентиране — за или против Коминтерна.

Силистренската социалистическа партийна организация, възпитана от Партията на тесните социалисти в дух на пролетарския интернационализъм и непримиримост към опортюнизма, застава решително на страната на левите сили в Румънската социалистическа партия и активно участвува в борбите срещу опортюнистическото болшинство в нейното ръководство.

При обстановка на остра класова борба в Румъния, на засилена политическа активност на трудещите се маси и силно ляво течение в социалистическата партия се открива на 8 май 1921 година конгресът на Румънската социалистическа партия. В работата на конгреса взема участие и Коста Стоев като делегат на Силистренската социалистическа партийна организация. На конгреса левите сили удържат победа. Създава се румънската комунистическа партия и се присъединява към Комунистическия интернационал. Заедно с всички делегати, гласували за създаването на Румънската комунистическа партия, е арестуван и Коста Стоев. Депутатският му имунитет е отнет./*

Партийната организация в Силистра обаче продължава борбата за овладяване на народните маси, за тяхното организиране и сплотяване. Затова тя използува всички възможни начини и все още съществуващите макар и малки демократични свободи.

През 1922 година под ръководството на партийната организация се създават първите легални синдикати в Силистра по образец на синдикатите изградени в България. Организирането на синдикатите е сполучлив опит на партийната организация да търси легална форма на проявление и дейност в града още преди да бъде официално поставена вън от законите Румънската комунистическа партия. В Силистренски окръг партийната организация винаги, и през 1922 година, е била забранена от румънската власт предвид широката революционно и национално-освободително движение.

Първи образуват синдикат шивашките работници. След тях изграждат синдикати обущарските работници, търговските служители и други. Инициаторите и ръководителите на синдикатите са най-чести съмишленици на Партията и работят под ръководството на партийната организация.

В организирането на синдиката на обущарските работници активно участие взема Иван Георгиев от Малка Кайнарджа, член на Партията, посетнешен активен участник в добруджанското революционно движение. Той току-що се е завърнал от емиграция в България.

„На учредителното събрание свикано в едно кафене до кулата на градския часовник, си спомня Иван Георгиев, се явиха около 60 обущарски работници. Разбира се там присъствува и полицейският комисар, който съгласно закона за организиране на Южна Добруджа, трябваше да следи новосъздадената организация „да няма противодържавен характер“. Най-напред бе прочетен — първо на румънски, а после и на български — и гласуван член по член (според изискванията на закона) самият устав. След това бе избрано ръководство и записани членовете на синдиката...“) *.

В синдикатите членуват поголямата част от занаятчийските работници. В Силистра по това време няма промишлени предприятия и затова в синдикатите не членуват фабрични работници.

Синдикатите от града образуват общ работнически синдикален съвет и предприемат общи инициативи — свикват просветни събрания, устройват вечеринки, предявяват искания пред собствениците на работилниците и магазините за справедливо заплащане на труда и т. н.

Твърде скоро обаче властта разбира характера на синдикатите и предприема ред санкции срещу тях. Прогонва ръководителите им, главно членовете на Партията, стреми се да постави свои хора в ръководството и да контролира дейността му, а през 1924 година и официално ги разтуря заедно с постоянното на Комунистическата партия вън от законите.

Периодът от 1919 до 1924 година е важен в развитието на Силистренската партийна организация. При условията на румънска окупация, на национално потисничество и масов полицейски терор тя укрепи авторитета си сред народните маси. Те видяха в нейно лице свой покровител и защитник, вярваха ѝ и я следваха през всичките години на румънското чокойско господство и господството на българската фашистка власт в Южна Добруджа.

Христо МАНДЖУКОВ

* Ив. Георгиев — „Добруджа в борбата за свобода“ — стр. 45.

Марксически кръжок в Силистра през 1906 година

Пионерски концерт

ПИОНЕРИТЕ от Старо село изнесоха концерт, посветен на предстоящия Девети конгрес на Партията.

Четвъртокласниците пяха за своето щастливо детство и радостно бъдеще. Под лозунга „Слава на БКП“ пионерките от VI клас играха пролетен танц. Много сполучливо седмокласниците представиха сценката „През междучасието“. С нея те показаха един хубав момент от живота на учениците — тяхното държане и отношения по време на игра.

Дълго ще се помни и играта на танцьорите, майсторите на красивите добруджански хора. Не останаха назад и първокласниците, които, със своите плахи движения на сцената за служиха възхищението на публиката.

Един след друг се редяха художествените номера пред червената завеса. Пионерите показаха своите възможности на самодейци, които ще укрепнат и се развият през годините. В чест на Деветия конгрес на Партията те ще подобрят успеха си, ще се включат най-активно в работата на пионерската организация.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

РЕШАВАЩАТА РОЛЯ НА КОМПЛЕКСНАТА МЕХАНИЗАЦИЯ

Трудът става по-лек, а доходите по-големи

Голямата изостаналост на нашето кооперативно стопанство и липсата на достатъчно работна ръка ни накараха да се обърнем с лице към комплексната механизация. През 1963 год. създадохме първите комплексни звена. От тогава до сега както техният брой, така и зачислените им площи постоянно се увеличават.

Комплексната механизация за нашето стопанство означава икономия на труд, по-високи добиви, както и свободна работна ръка, която ние насочваме към трудоемки, но високо доходни отрасли.

През тази година седемте комплексни звена на стопанството обработват близо 1/2 от наличната земя на кооперацията. От намаляване разхода на труд те ще реализират една икономия за повече от 50 000 лв. Надяваме се и добивите от зачислените им площи да бъдат значително по-високи от планираните. А от тютюна, който ние отглеждаме на площ от 1 700 дка, благодарение на освободената работна ръка, очакваме много по-големи парични доходи.

Стоян ТЕРЗИЕВ
председател на ТКЗС
с. М. Преславец

Бригадирът и звеноводите на звената за комплексна механизация.

В ЬВ въвеждането и разширяването на комплексната механизация ние виждаме единствено правилния път, по който трябва да тръгне нашето стопанство, за да излезе от тежкото положение, в което беше изпаднало преди няколко години. Още през 1963 г. създадохме първите три комплексни звена. Двама от техните ръководители — Никола Цанков и Никола Атанасов, които постигнаха много добри резултати, участвуваха на съвещанието, организирано от ОК на Партията и ред. в. „Силистренска трибуна" през пролетта на 1964 г. по въпроса за разширяване на комплексната механизация и заедно с другите участници в него излязоха с призив към механизаторите от целия окръг.

От тогава до сега в тази насока нашият кооператив бележи непрекъснати успехи. През миналата година имахме изградени пет комплексни звена. Те отглеждаха над 3 100 дка царевица за зърно, 2 900 дка слънчоглед и 10 000 дка с жито и други култури.

На житните посеви, слънчогледа, силажната царевица и на част от царевицата за зърно ние приложихме пълна механизация. Голям успех постигнахме в механизираното разреждане на окопните култури. С помощта на главния инженер изработихме специално приспособление — платформа, която монтираме на навесна система на „Беларус". Върху нея се возят шест човека. Машината се движи на малка скорост в блока, при което те отстраняват излишните растения в редовете. Така и работата е по-лека, и производителността на труда по-голяма. Дори при обикновения начин един кооператор разреждаше най-много 2 дка, сега има възможност да разреди 12 и повече декара. По-рано в разреждането участвуваха целите бригади, а сега то се извършва от ограничен брой кооператори. През тази година в стопанството ни работят седем такива платформи.

Слабо беше приложена механизацията през миналата година в прибирането на царевицата за зърно. Механизирано беше прибрана реколтата само от 500 дка. Сега ние разполагаме с три кукурузокомбайна, които при добра организация са в състояние да приберат царевицата от цялата площ.

Тази година в нашето стопанство работят 7 комплексни звена. Те обработват 16 000 дка площ, засята с различни култури. За да осъществим пълна механизация при тяхната обработка, ние въвеждаме някои нови приспособления. Силажът в ямите ще разпръсваме с механични вили. За извозване на зелената маса правим високообемни ремаркета. Използуваме хербициди в борбата с плевелите по пшеницата и царевицата. Ще механизираме всички площадки за почистване на зърното от житните култури и слънчогледа.

Най-важното условие за постигането на успехите, които имаме в областта на комплексната механизация, е опитът на нашите механизатори. Другарите Никола Цанков, Иван Стоев и някои други са вече четири години ръководители на звена за комплексна механизация. Облягайки се на своя опит и съвестно изпълнявайки задачите, които стоят пред тях, те получават значително по-високи добиви отколкото средните за стопанството. Така например Иван Стоев получи по 260 кг слънчоглед, а Никола Цанков по 530 кг царевица от дка. Трябва да се има предвид и това, че тези добиви са получени при минимален разход на труд. Това показва какви големи са възможностите на механизираната обработка, при която само няколко човека със своя квалифициран труд са в състояние да осигурят получаването на високи добиви от големи площи.

Разширяването на комплексната механизация в нашето стопанство даде възможност да насочим голямо количество работна ръка в отглеждането на тютюн. През тази година ние ще обработваме 1 700 дка от тази култура и сме планирали да реализираме доход от близо 300 000 лв. Едновременно с това вземаме мерки за механизиране обработката и на тази култура — поливаме разсада с машини, маркираме и окопаваме по-равните блокове също механизирано.

Нашите кооператори са доволни от въвеждането на комплексната механизация. От това трудът им става по-лек, а доходите по-големи.

Стоян ЧАКЪРОВ
главен агроном на ТКЗС

НА РАЗВИДЕЛЯВАНЕ

СЛЕД последния паднал дъжд, времето се позатопли. Черните дъждовни облаци се оттеглиха. Лек пролетен ветрец изсуши и изправи плъпналите тревички и растения. Почвата изпръхна. Време само за сеитба.

Едва се развиделяваше, веселото чуруликане на птичия свят в близките акации предвещаваше, че денят ще бъде свеж, слънчев, топъл. Колкото и рано да е, в стопанския двор на ТКЗС в с. Малък Преславец се мерджелееха човешки фигури, чуваше се тракане, чукане и пукот на машини.

— Данчо, донеси ми се демнадесети ключ — се чуваше властният глас на звеновода на второ комплексно звено Антон Иванов. Още е толкова рано, а тук са всички — Йордан Василев, Тодор Иванов, Злати Иванов и Димитър Георгиев.

Докато чучулигите започнаха да пърхат нагоре във висините, момчета та бяха готови напълно.

— Тодоре — каза Антон — днес ти със Злати започвате слънчогледа. Палете дизела и поемайте. Аз с Данчо продължаваме да сея царевицата с „Беларуса".

Думите на звеновода бяха кратки, лаконични. Момчетата знаеха вече какво и как да правят, въпреки че Антон не им спомена за качеството на сеитбата. Нали това звено беше на първо място от останалите шест комплексни звена. Скоро машините затрещяха и се отправиха към определените места. Започна веселата надпревара.

— Хайде-е-е ей — давай — провикна се Антон — че виж оня шмекер Колето да не направи нещо.

Комплексното звено на Антон Василев тази година беше на първо място. През есента то най-напред зася пшеницата от 1 660 дка и 1 000 дка ечемик.

Слънцето още не бе се издигнало на един човешки бой, а машините вече навлязоха дълбоко в блоковете. Ремаркето, което обслужваше сеячите, едва смогваше да снабдява се ялките с хубаво едро семе.

На обед младежите от звеното на Антон спряха машините и седнаха на една полянка.

— Хубаво върви — пръв каза Тодор Иванов — ако времето се задържи така при тая рохкава почва, за два-три дни ще съм готов.

Не забравяше да ги на вестява и бригадирът на комплексната бригада Асарух Гаврилов. Той дълго се застояваше край засетите площи, проверяваше нещо и доволен се отправяше към други звена.

Вечер, когато се смрачаваше, когато заглъхнеше последният грохот на машините, звеновод ите от седемте комплексни звена отчитаха работата си. Разбира се, звеното на Антон беше първенец.

Работата на хората от комплексната бригада, в сеитбата на царевицата и слънчогледа, не продължи повече от 5—6 дни. От ранна утрин до късна вечер, тракторите се ширеха по необятните, благодатни блокове и сееха щастливото бъдеще. Само за три дни Антон зася 400 дка царевица, а Тодор с дизела над 600 дка слънчоглед за четири дена.

Когато машините засяха и последните парчета площ, Антон събра момчетата и със задоволство заяви:

— До тук сме на челно място. Зависи от нашата работа до окончателната обработка на културите. Вярвам, че ще удържим.

Времето повтаряше своя кръговрат — съмваше, свечеряваше се, а и звеното всяка сутрин започваше отново работа, работа, която носи благоденствие и щастие на кооператива.

Андрей АНДРЕЕВ

РАБОТАТА СЕГА Е ПЕСЕН!

ЛЯТОТО на 1953 година палеше палави искрици по Дунавската шир. То разстилаше златна пътека от брега на с. Долно Ряхово и мамеше малкия рибар към далечни земи. Но мечтите на Колю бяха поблизки. Току до брега боботе ше трактор. Юношата захвърли рибарската мрежа и отиде там, при опрашения, морен тракторист. С какво вълнение момчето натисна за пръв път достал! Струваше му се, че не трактор, а огнен змей го понесе по пригорялата стърн. Обиколи няколко пъти блока и дъхът на разоран черноземи нафта остана завинаги най-любимия му аромат.

Още същата вечер Колю споделя с близките си своята мечта.

— Ти тракторист няма да станеш — отсякъл бащата. — Я ги погледни — все мръсни, омаслени ходят!

А майката не отронила дума. Безразлична била мащехата към съдбата на заварената си.

Много нощи надничала учудено вечерницата в сиромашката стая на Колю. Дълго се взирали в нея две незаспиващи сини очи. Най-после 17-годишният юноша решил. Станал една сутрин преди всички. Преметнал прокъсана торбичка и тръгнал по прашния друм.

В МТС — Тутракан не намерил работа. В главницата го очаквала сполука. Там срещнал съселянина си Иван Костадинов. Колю станал прикачник на неговия трактор.

— За един хляб добрих тогава, но бях благодарен. Бях напълно уверен, че скоро и аз ще стана тракторист.

Мечтата на момчето се сбъдна. От родното му село го изпратили на курс в Машинно-тракторното училище — Русе. След казармата Колю се завърнал отново в Долно Ряхово. Не можело и иначе. Там го очаквало първо либе, очаквала го любимата работа.

През 1961 год., след изкупуване на машините от ТКЗС, Никола Цанков останал завинаги в обединеното стопанство на с. Малък Преславец. Той заработил с първия „Беларус" на кооператива и станал звеновод на първото звено за комплексна механизация.

— Трудно беше началото. Та аз за пръв път работех с авесни машини. Дотогава моята грижа беше да подготвя земята и да засея. Останалото вършеха кооператорите. А сега? Окопаването с ротационна мотика ме плашеше. Струваше ми се, че „Беларусът" ще прегази малките, нежни стеблица. Колко пъти съм оставял машината и съм търсил помощта на агронома и инженера! Те ми обясняваха. Съветваха ме. Вдъхваха ми вяра. Идваха на блока. Показваха ми как да работя. И аз се окуражих. Уверих се, че ще успея. Окопах царевицата 2 пъти с ротационна мотика и 3 пъти с култиватор. При първото окопаване с култиватор наторихме целия посев от 1 000 дка царевица с амониева селитра, а при третото — загребахме царевицата. И при 1 200-та декара слънчоглед само разреждането стана ръчно.

При прибирането на слънчогледа ни помогна комбайнерът Антон Иванов. А прибирането на царевицата извършихме ние — с „Беларуса" и кукурузокомбайн.

Така с моя колега Никола Атанасов — старши тракторист на „ДТ—54" и тримата ни помощници ние обработихме 2 200 дка земя. Първите успехи на звеното бяха големи. Ние получихме по 460 кг зърно среден добив от царевицата и по 230 кг от слънчогледа. При това зърното, произведено от нас, струваше на стопанството много по-евтино, отколкото зърното, получено от другите звена.

През 1964 год. Никола Цанков участвувал на Окръжното съвещание на първенците-механизатори от комплексните звена. Той се включил в Призива на шестте тракториста за разширяване на комплексната механизация в окръга ни.

Наскоро след съвещанието другарите на Цанков поели Обещание да се борят за завоюване званието „Бригада за комунистически труд". Никола станал носител на Паспорта за трудова слава.

— Едно от обещанията ми беше да обуча нови трактористи. Досега съм спечелил за комплексната механизация двама колеги. Моят „ученик" Иван Петров е вече ръководител на комплексно звено и ме догонва по успехи. И не само той. Високи са постиженията и на другите пет звена. При това работата ни се улеснява. Броят на машините ежегодно расте. Към звената ни се прикрепя по-малко земя. Така можем да работим по-спокойно и качеството на работата да бъде още по-добро. Направихме така, че и старците вече се уверяват, че бъдещето на селото е механизацията!

...Дълго и вдъхновено разказва младият комунист за трудовото си ежедневие. За това, че само през миналата година спестил на стопанството 4 т нафта, 120 кг дизелово масло, към 1 000 кг бензин и средствата за един среден ремонт на машината си. За напрегнатите дни и нощи през време на кампаниите и за жадуваната почивка в новия си, уреден дом. За хората, които сега говорят на първо място за качеството, а после за количеството на извършената работа...

— И как иначе! Сега в мон блок не влиза чужда машина! Той е огледало за моята работа... Работата! Сега за мен тя не представлява никаква трудност. За мен тя сега е песен!

Стефанка СТАНЕВА

ЛЮБОВ, ОБРЕЧЕНА НА ХОРАТА

ШИРОКОПЛЕЩЕСТИЯТ мъж с ведро, добродушно лице пръв прекоси тази заран пропушващата уличка пред своя дом. Той е минавал по тези места хиляди пъти, позна всяка една къща, всеки храст край шосето, но сега тези неща не задържат погледа му. Стъпките му са бързи и припрени. Той иска преди изгрева да изкачи стръмната височина — там край крайните къщички на Малък Преславец. Колко изморително е това мълчаливо надбягване с напиращия ден! Голкова бързо порозовя крайчеца на небето—там зад бухналите върхове на дъбравата, потънала все още в тъмен здрач и мъгла. Ето след малко челата на височините ще блеснат в лъчезария и тогава на всеки срещнат може да подхвърлиш „— Добро утро!.."

Безсилно същество е все пак човекът, когато реши да се надбягва с времето. Ето—оля се целият в топла пот, натежаха дрехите му...

Прекоси крайната махала, мина край стопанския двор, не разбуден още от нощната си дрямка, пуст и безлюден, и най-после с пламнал дъх човекът спря до блока, където преди десетина дни отшумяваше сеитбената суматоха.

Пусто е сега тук. Няма ги хората. Няма ги припрените им викове. Колко е тъжна природата без човека! Само семената са се стаили в угарта. Следите на сеялката още личат, прави, устремени в далнината. Струва му се, че ако тръгне по тях би вървял безпрепятствено с дни, със седмици...

Не, главният инженер Георги Роев изпревари този ден утрото не за това. Него го интересуват семената. За сетен път искаше сам със собствените си очи да се увери, че сеитбата е минала безпрепятствено, че онези одумки, които дочува скритом зад гърба си, че сеитбата така-пунктирана, е несигурна работа, че нищо няма да поникне тази година по нивите—са празна работа. Неверието се беше загнездило като скрит червей и в някои момчета сред механизаторите. Сяха със свито сърце. Страхът вървеше след тях като сянката им. „— Не трябваше ли, др. Роев, да сеем, както си знаем. Нали виждате, колко лошо са кали брирани семената. Едни падат, други — по-едрите, задръстват дупчиците на сеялката..."

Инженерът разрови края на една бразда, разбърка влажната пръст, докато не напипа покълнало зърно. Ръцете му инстинктивно потърсиха и други. Усмихна се. Редовна беше сеитбата. „— Хвала Ви, момчета...!" — рече си инженерът, стана и сега успокоен, радостен свърна към стопанския двор, където около машините вече кръжеше обичайната глъчава.

Денят беше облял в светли на равнината. Малкият свят над селото—така майсторски устроен с незримата дълбина на небето, с пленителната си нина на Дунава, с живописните височини — всичко сега му се струваше по-хубаво от всеки друг път. Дишаше с пълни гърди свежия трепчив въздух и така унесен не усети кога беше успял да влезе в работилницата:

— Добро утро, др. инженер! Какво време, каква благодат!

Поздравяваха го, но зад привидната им спокойност, Роев съзираше онази сянка—страха. Не можа да се сдържи. Успокои ги:

— Няма нищо страшно. Правилно сме наместили сеялките. Наред е посевът—ще видите какви пролетници ще поникнат, момчета.

Легнаха на сърцето им думите му. Успокоиха се механизаторите и изведнаж помъжки, по-пъргаво започнаха да шетат край машините...

....Като вихъра летят броените минути. Ето след тях ще се изнижат и часовете. Жежкото пладне напира неудържимо, сякаш му се ще да прогони отново хората по домовете им, та птичата песен да остане сама по къра, многогласа, нестихваща. Хладничко е в ремонтната работилница. Хладничко е, но в главата на Роев напират една подир друга интересни мисли. Горещят творческото му въображение и ето ръцете инстинктивно сами търсят допира с омасления дръжка на чука и длето, на ножовката и болта...

Толкова много неща има да се премислят. Ето заедно с момчетата имат вече зад гърба си доста рационализации: приспособената навесна платформа за разреждане на слънчогледа и царевицата, апарата за разтрошаване на изкуствените торове, изменената навесна ротационна мотика, с помощта на която събират стеблата на слънчогледа...

Но това са технически рационализации. Всички знаят—ефектни са, но най-главното, което толкова много радва инженера, това е, че в работата на момчетата от механизацията успешно е въведена системата на комплексните звена.

Усмивката не слиза от лицето на инженера. С нея — с усмивката си, той плени преди години и ръководителите, и кооператорите от далечните стопанства — в Брегово, в Обединение, в Тръстеник. Може би усмивката му беше нещо, което ги накара да бъдат откровени спрямо гостите от далечна Добруджа и да разкажат така пламенно и откровено за опита си в областта на механизацията! Момчетата още помнят това свое паметно пътуване преди година—две, помнят и познават добрината на този човек, който стои сред тях като непоклатим и сигурен стожер. Може би затова така пленяващо прозвучават поздравите им:

— Добро утро, другарю инженер....

Руси ШИМАБЕЕВ

Новото приспособление-платформа, посредством което сега се извършва разреждането на царевицата и слънчогледа.

Пред II събор на хоровете от крайдунавските градове

ДОСТОЙНО СЕ ПРЕДСТАВЕТЕ!

ВЕЧЕ съвсем малко дни ни делят от II събор на хоровете от крайдунавските градове, който ще се проведе на 10, 11 и 12 юни в Силистра. За това голямо музикално събитие, породило несъмнен интерес, се готвят упорито хорове с утвърдени имена от Русе, Видин и др.

Редакцията на в. „Силистренска трибуна" покани другаря Захари Медникаров, диригент на хор „Добруджански звуци" в Толбухин, да изкаже мнението си за подготовката на хор „Седянка".

ПРИВЕТСТВУВАМ идеята за възстановяването на една хубава традиция — Съборът на хоровете от крайдунавските градове. Поласкан съм от вниманието, че съм поканен от редакцията на в. „Силистренска трибуна" да се запозная с подготовката на хор „Седянка" за участие в този събор.

Отдавнашен приятел съм на хор „Седянка". Последната ми среща с него беше по време на честуването на неговата 70-годишнина. Приятно съм изненадан от голямата крачка, която е направена в този период от време.

Какво имам предвид?

На първо място прави голямо впечатление облагородената звучност на хора, който звучи меко, хомогенно, и стремежът за тоново оцветяване на отделните песни — различни по характер. Второто нещо е подбраният с голям вкус репертоар. В програмата липсват леките, гонещи са моцелни постижения песни. Присъствието на автори като Г. Димитров, Л. Пипков, Монтеверди, Калинников, Ромберг и З. Кодай са залог за творчески успехи, до които несъмнено ще стигне хор „Седянка".

Мисля, че през времето, което остава до Събора, независимо че е малко, възможностите на хористите ще позволят щото да се намери точният лиричен език на Кодай в неговата „Вечерна песен", закачливо-хумористичният стил в „кукувичите" припеви на Георги Димитров, голямата поезия на Калинников, драматичният език на пожара от Ромберг, ужасът на това бедствие и неговото по-релефно изказване. Различната по характер атмосфера на тия песни, мисля, че е почувствувана от хористите, а убеден съм, че това е осъществено от диригента и упоритата работа, която се налага до Събора, ще доведе до реализирането на тези художествени намерения.

Действително чувствувам творческа тревога сред хористите, които са домакини на Събора. Тя е нещо, което много импулсира един творчески колектив, толкова доколкото е творческа тревога. Тя говори за сериозно отношение към предстоящите задачи, поставя ни пред хора и налага постоянно присъствие на абсолютно целия състав. Бих искал да вярвам, че този огън, който гори в тях, ще издигне на много по-високо ниво постиженията на хор „Седянка".

Самоуспокоението, че на спената нещата винаги могат да стават добре, е другата крайност, която в момента аз не виждам в хора.

Изказвам съжаление, че не можах да се запозная с подготовката на хор „Дунав", който също ще вземе участие в Събора, и ако времето ми позволи, също бих се запознал с неговата работа.

Времето до 10 юни е кратко. На хористите от „Седянка" и на техния диригент си позволявам да изкажа полезна, сериозна и много успешна работа. Нека хор „Седянка" и хор „Дунав" с чест защитят името си на домакини.

Захари МЕДНИКАРОВ
диригент на хор
„Добруджански звуци"

Народната певица Василка Вълчева на 60 години

В СОФИЯ бе тържествено честувана шейсетгодишнината на добруджанската народна певица ВАСИЛА ВЪЛЧЕВА ОТ СЕЛО КАЛИПЕТРОВО. Честуването беше организирано от Клуба на културните дейци, Института за музика при БАН и Радио София в салона на Клуба, който се оказа тесен да побере почитателите на добруджанската народна песен.

Михаил Букурещлиев, музиковед и диригент, научен сътрудник по музика при БАН, говори за изпълнителското майсторство на народната певица Василка Вълчева, която знае 820 народни песни.

Млада смяна от народни певици — Снежана Колева, Иванка Виделова, Верка Сидерова и Ева Георгиева — изпълниха добруджански народни песни от репертоара на юбилярката. Накрая присъствуващите имаха щастието да чуят изпълнения и на Василка Вълчева. Пионери и артисти поднесоха приветствия и цветя на народната певица.

Димитър КИСКИНОВ
студент

Физкултура и спорт

С поглед към групата на майсторите

СЛЕД завършването на третия турнир за първенството на Северна „Б" РВГ — жени бе поставена една голяма въпросителна — кой ще бъде първенец в групата. Този въпрос трябваше да реши следващият, четвърти турнир. Той вече отшумя и се знае, че новият шампион е отборът на „Доростол" — Силистра.

Но да видим как се развиваше борбата по време на последния турнир във Варна. В борбата за първо място с голям апетит влязоха трите кандидата: варненският „Спартак", „Добруджа" — Толбухин и „Доростол" — Силистра. Още в първия ден пролича, че борбата ще бъде много напрегната. В мача със студентките от Варна нашите момичета вложиха много старание и успяха да се наложат с категоричния резултат 47:24. През втория ден те играха с отбора на Тутракан, когото също победиха с 18 точки разлика.

След като през втория ден отборът на „Добруджа" успя в продължението да се наложи с минимална разлика над „Спартак", на нашия отбор му предстоеше тежката задача от последните три мача да спечели два от тях, за да си осигури първото място. Срещата между „Доростол" и „Спартак" решаваше въпроса за първото място. В този мач нашите момичета влязоха много мобилизирани и още в първите минути успяха да „оплетат" противника си, бивш член на групата на майсторите. Течеше деветата минута, а ние водехме с 14:7. Но от този момент започнаха мъките — на треньора се наложи да изкара последователно от игра три състезателки, които вече бяха натрупали по три-четири фала. И разликата започна да се топи. Първото полувреме завърши при резултат 16:15 за „Доростол". Втората част на играта нашите момичета започнаха в пълен състав, като в центъра играеше Димитранова, която беше много полезна на отбора си. Течеше 30-та минута, а в резултата все още имаше равенство, но след няколко сполучливи атаки в следващите минути нашите състезателки поведоха с 42:36. При този резултат дойде и краят на срещата.

След тази победа всичко вече беше по-лесно. Победата над отбора на Главиница нареди „Доростол" на първо място. То беше спечелено благодарение упоритостта на десетте: Гинка Василева, Тодорка Иванова, Иванка Кирова, Петкана Чанева, Катя Димитрова, Стефана Костадинова, Митанка Симеонова, Юлия Димитрова, Райна Димитранова, и Богданка Николова, които от първия до последния сигнал упорито и всеотдайно воюваха за името на силистренския баскетбол.

Сега пред отбора предстои важната и отговорна задача — квалификационният турнир за влизане в „А" РВГ, който ще се проведе от 2 до 6 юли в София. В него ще вземат участие 6 отбора, които ще се борят за две места в групата на майсторите.

Ангел ПЕТРОВ

Тържество на конния спорт

СЕКЦИЯТА по конен спорт в чест на III конгрес на ЕСФС проведе на 15 май окръжни конни състезания в местността „Гюл-бахча" край село Чернолик. В състезанието взеха участие 53 коня, кобили и жребци, пуснати на 15 гари на разстояние 1 300, 2 600 и 4 000 метра.

Класирането в отделните гари бе както следва:

НА 1 300 м.

Кон „Ганар" с ездач Неделчо Йорданов — ТКЗС Ст. Караджа — 1 мин. 43 сек.

Кобила „Ася" с ездач Али Мустафов — ТКЗС — Дулово — 1 м. 30 сек.

Жребец „Соп" с ездач Мехмед Юсуфов — ТКЗС Ширково — 1 м. 43 сек.

НА 2 600 м.

Кон „Чакал" с ездач Никола Йорданов — ТКЗС — Бабук — 3 м. 32 сек.

Кобила „Чакала" с ездач Али Мустафов — Дулово — 3 м. 28 сек.

Жребец „Боян" с ездач Иван Димитров — ТКЗС—Ширково — 3 м. 47 сек.

НА 4 000 м.

Кон „Вихър" с ездач Харалан Русев от ТКЗС—Белица—9 м. 40 сек.

Кобила „Обсека" с ездач Осман Ахмедов — ТКЗС—Окорш — 6 м. 23 сек.

Жребец „Елеватор" с ездач Али Каралиев—ТКЗС Чернолик — 5 м. 28 сек.

Състезателният жребец „Елеватор" се представи в трите обиколки с най-добро време 5 мин. 28 сек., следван от жребец „Арап" от отбора на ТКЗС Алфатар 5 мин. 30 сек.

Отборното първенство и преходното флагче „Отбор—окръжен първенец" спечели ТКЗС Чернолик, следван от ТКЗС — Ширково и Дулово. Добре се представиха Срацимир, Алфатар, Калипетрово, Ст. Караджа, Белица, и др.

На първенците ездачи и гледачите на жребците, класирали се на първите места, бяха раздадени предметни награди.

Интересно състезание

НА 15 МАЙ в Силистра се проведе първото по рода си състезание както в окръга ни, така и в цялата страна. В него участвуваха 123 донабор ника от средните политехнически гимназии на окръга. Организатор на състезанието беше отдел „Народна просвета" към ОНС. Участниците в състезанието мериха сили в дисциплините л. атлетика, основна гимнастика, футбол, баскетбол и волейбол. От всяка дисциплина бяха изпълнявани отделни елементи. При крайно оспорвана борба класирането доби следния вид: 1. Първа гимназия (Силистра), 2. Втора гимназия (Силистра), 3. Тутракан, 4. Дулово. Индивидуални първенци са Тодор Дочев (I СПУ), Красен Кръстев (I СПУ) и Недю Недев (I СПУ).

На първенците в състезанието бяха раздадени награди.

Никола ЗДРАВКОВ

70 години Силистренска партийна организация

ЗА КОНКУРСА

На партията

Партийо моя, в борбите родена,
в теб ми е вярата в бъдните дни.
Напред към победа си ти устремена,
пулса на времето в тебе тупти.

Партийо моя, майчице свидна,
на моите мечти закрила си ти.
Под твоите грижи израствам
поет, инженер, тракторист...

По новите пътища, от теб разкрити,
аз крача уверена и упорита,
на гърдите със алена връзка развяна —
със от твоето знаме червено!

Лиляна БОШНАКОВА
ученичка от VI-а клас,
у-ще „Н. Й. Вапцаров" —
Силистра

За черното и бялото в „Черно и бяло"

ПОВЕЧЕ от радостен с фактът, че на нашата силистренска сцена се появи пиеса от автор — наш съгражданин. Затова би трябвало, когато говорим за пиесата на Йордан Ставрев, да се стараем да видим и оценим преди всичко сполуките на младия автор и колектива на театъра, като, разбира се, не си затваряме очите и за някои недостатъци.

С остро чувство за драматичен конфликт авторът поставя и разрешава един проблем, който е бил актуален в най-общ аспект през всички времена. За лицемерието и фалша на църквата са написани много брошури и доклади и е съвсем излишно да обясняваме кое е „черното" и кое — „бялото" в тази пиеса (от политическа гледна точка). Спорът за заглавието — „Черно и бяло" или „Бяло и черно" — според мене е безпредметен.

Познавам пиесата в един по-ранен вариант (в девет картини). Сега композицията е постегната, но от „стягането" са произлезли някои недостатъци. Съкратената картина (между втора и трета) спомагаше за по-естествено навлизане в конфликта. И действията на героите в следващите картини идваха по-мотивирани и по-правдоподобни. В този вид на пиесата някои герои ни се представят като завършени личности, за които можем само да се досещаме, че са претърпели някакво развитие, но това е станало извън полето на сцената. Геновева изведнъж става смело момиче, изведнъж се освобождава от погубващото я чувство за послушание и безропотност. Оттук идва впечатлението за непълнокръвност на този образ. За това допринася може би и не съвсем безупречната игра на А. Иванова.

Повече от очебийно е, че първата част на пиесата (до антракта) е по-издържана в драматургично и сценично отношение. За това, без съмнение, допринася и отличната игра на актьора Тодор Акрабов в ролята на католическия епископ Алфонс. В тази част и режисьорските решения на постановчика Георги Калимеров са по-сполучливи (като изключим едно малко недоглеждане: незаетият стол, който закриваше Рафаил в момента, когато героят изповядваше бляновете си за връщането на „доброто старо време". Това отслабва акцента).

Мнения и отзиви

Във втората част (четвърта, пета и шеста картина) драматургическото действие се развива с главоломна бързина. Разбира се, съвременният театър (пък и другите изкуства — литература, кино и пр.) не търпи досадна описателност и излишна обстоятелственост, но тук става въпрос за нуждата от естественост и мотивираност на действието. Затова може би някои зрители остават с впечатление за незавършеност на пиесата.

Необходимо е едно по-широко разгръщане на колизията във втората част. Това би могло да стане, като между пета и шеста картина се вмъкне още една, в която да се срещнат лице с лице д-р Боев и епископ Алфонс. Тук д-р Боев трябва да спечели победата над „черното" и да завоюва симпатиите на публиката.

Разбира се, да се дават поръки е най-лесното, но това мнение е продиктувано от най-искрени подбуди, които не се нуждаят от доказване.

Разпределението на ролите общо взето е сполучливо. Очевидно ролите на Тодор Акрабов и Надежда Раличкова най-добре подхождат на техния актьорски натюрел. Добро впечатление прави и Августин на Ц. Петков. Само че той би могъл да стане малко по-решителен и по-действен след разрива между него и Алфонс. Колоритен е Рафаил на Ст. Чумпалов и затова се запомня.

Д-р Боев като драматургичен образ е на много места непълнокръвен и схематичен. Безцветната игра на Йордан Витлямов го снижава още повече. Почти същите недостатъци, но в по-малка степен, носи и Огнянов. Разговорът му по телефона с партийния секретар, който е на партийна школа в София, е прикачен и съвсем излишен.

Посочените недостатъци намаляват художествената стойност на спектакъла, но те не определят основния му облик.

Успехът на автора, постановчика и актьорите е безспорен и ние с основание ще очакваме по-добри резултати в тяхната бъдеща творческа работа.

Симеон МАНОЛОВ

Опознай и обичай своя роден край!

РАНО сутринта на 8 май дворът на Първа гимназия в Силистра беше огласен от веселите гласове на учениците, които се бяха събрали на групи и разговаряха помежду си оживено. За какво ли са се събрали толкова рано в училище и защо са толкова радостни и възбудени? Това отгатваме след малко, когато пред входа на училището се зареди цяла върволица от камиони, дошли от с. Кайнарджа. Те трябваше да извозят учениците до лобното място на добруджанския революционер Димитър Дончев (Доктора). По време на пътуването песните на учениците огласяха простора. Камионите летяха по асфалтовия път, огрян от пролетното слънце. След пристигането на уреченото място, всички се разположиха сред тогата, насядаха върху буйната, зелена трева, ухаеща приятно от аромата на цветята. Как да не завиждаш на ония щастливци, които пристигнаха тук още предния ден надвечер и прекараха една вечер сред природата. Нищо, че изминаха пеш близо 30 километра, нищо, че беше малко студено в палатките. Те не чувствуваха ни студ, ни умора сред красивата природа. Докато пристигнат всички камиони, някои по-нетърпеливи разтвориха чантите и мрежите и с подсилен от чистия въздух апетит закусиха, насядали на обща трапеза. Към 10 часа звуците на фанфарната музика се понесоха над смълчаната гора и възвестиха началото на тържеството пред паметника на Димитър Дончев (Доктора). Тържеството беше открито от др. Ф. Мехмедов, който даде думата на др. Марин Йорданов да прочете слово за живота и революционната дейност на героя. Свежи горски цветя бяха поставени върху паметната плоча. Едноминутното мълчание бе израз на почит към паметта на героя. Часовете, прекарани сред природата, летят неусетно. На учениците като че им се искаше този ден да не свършва. Колко приятно е да легнеш на тревата, упоен от свежия аромат на раззеленилата се гора, да дишаш чистия горски въздух и да гледаш през пролуките на клоните синьото, ясно небе. Играта с топка, песните и веселите закачки продължиха до 4 часа след обед. Предстоеше изпълнението на втората част от похода. Всички се строиха по класове. Начело на колоната застанаха фанфарната музика и биговият хор, ръководен от др. Живко Василев. Колоната се отправи към с. Кайнарджа. В стройни редици, под такта на фанфарната музика, навлязохме в селото. Придвижвахме се до историческия паметник — чешмата, известна със сключването на Кючюк-Кайнарджанския мирен договор. След кратка почивка, която някои от учениците използуваха, за да вкусят от студената вода, течаща от високия чучур, др. Зл. Джиджишев даде думата на ученика Румен Чернев да изнесе кратък доклад за историческото минало на тази чешма. Жителите на селото бяха предизвестени за концерта. Девойките от битовия хор, облечени в китни народни носии, се изкачиха върху набързо стъкмената естрада. Те изпълниха най-хубавите песни от репертоара си. Още с първите песни те завладяха сърцата на слушателите.

Програмата продължи до късно. Всички се разотидоха доволни и весели от добре прекараната вечер.

Благодарение на съдействието и помощта, която ни оказаха ръководителите на ТКЗС с. Кайнарджа, успяхме да осъществим така желания от всички поход. Той оказа положително влияние върху ученици и учители, като им вля нови, пресни сили за по-упорита работа за успешното приключване на учебната година. С него се осъществи и целта на организаторите на похода — учителите по история и география — за идейното и патриотично възпитание. Нашият роден край е богат на исторически местности и паметници, ето защо необходимо е те да бъдат по-често посещавани, за да укрепне още повече обичта ни към родния край.

Пенка МАРКОВА
ученичка

Хубава музикална проява

ОТНОВО духовият оркестър при Образцовото народно читалище „Доростол" с диригент Петър Карагеоргиев се представи пред силистренските слушатели във вторник вечерта. И в този свой концерт той се изяви като добър колектив, който музицира с артистично увлечение. За неговите изпълнителски възможности говори и самият подбор на програмата.

Липсата на достатъчен и висококачествен репертоар за духов оркестър води до използуването на произведения за симфоничен състав. Трябва да отбележим, че диригентът отлично се е справил с тази отговорна художествена задача и е подбрал сполучлив и интересен репертоар за оркестъра. Програмата беше много трудна и тя даде възможност на оркестрантите да се изявят добре. Това, което направи впечатление, е оркестърът като изпълнителски състав. Диригент и оркестър са положили много старание в стремежа си да предадат вярно настроение на всички творби. Много добре бяха изпълнени „Весела фантазия" из филма „Мечка и Мишок", музика А. Петров, „Дунавски вълни" от Иванович, испански танц № 2 от Мошковски. Соловите партии прозвучаха чисто и колоритно. Цялостното изграждане на пиесите показа усета на диригента Петър Карагеоргиев към стила на авторите. Несъмнено оркестърът разполага с добри единици от инструменталисти: В. Дженков, Кайшанов, Ангелов. Но няма да бъде пресилено, ако застанем на гледището, че както по отношение на повишаването на индивидуалните инструментални възможности на оркестрантите, така и относно взаимодействието между елементите на сложния музикално-изпълнителски апарат, какъвто представлява оркестърът, предстои още не малко за постигане. Защото, ако е приятно и спокойно да се слуша оркестърът в творби и епизоди на пълнозвучно оркестрирана музика, то е достатъчно да дойдат епизоди с по-прозрачна тънка фактура, за да наостри неспокоен слух, в очакване на разклащания в строя, баланса или в стъпванията.

Във втората част на концерта беше застъпена естрадна и джазова музика. Диригентът и тук се прояви като талантлив музикант, който безспорно и учудващо за слушателите познава и чувствува спецификата на естрадната и джазова музика. Отличиха се вокалната група при болницата и младите изпълнителки Е. Минчева и М. Бохосян, които притежават хубави гласови данни. Бохосян изпълни някол ко песни от нашия съгражданин Хетко Николов. Натюрелът му е подчертано лиричен — каквито са и песните му, които той явно е изработил с вкус. Младият композитор проявява очевиден афинитет към джазово-естрадния жанр и без съмнение ще се домогне до по-значителни постижения.

В работа с оркестъра Петър Карагеоргиев се изяви като добър ръководител и музикант с широко амплоа. Запознат отлично с творбите, той умее да внуши на оркестъра своите художествени намерения и дава една убедителна интерпретация.

Лиляна СТРИНСКА

Кадър от новия български игрален филм „Призованият не се яви".

Учителският колектив при Средното вечерно политехническо училище „Геко Чолаков" гр. Силистра

честити на учениците и ръководителите на предприятията и учрежденията,

Празника на славянската писменост и култура — 24 май,

като им пожелава успех в ученето и производството!

ОБЯВА

Продавам двустаен апартамент — блок „Надежда" вх. „А" центъра зад кино „Москва".

Справка — Енчо Николов

ДЗС — Окорш, окр. Силистренски
ТЪРСИ
старши счетоводители 2
счетоводител 1
Заплати по наредба № XVII-33[illegible]3
164 г.
Срок за подаване на молбите 25 май.

СВЕТЛИНА, КОЯТО НЕ ГАСНЕ

НИКОЛАЙ ГЕОРГИЕВ

началник отдел „Народна просвета"

в Окръжния народен съвет — Силистра

Иде светъл празник — Денят на българската просвета и култура, на славянската писменост и на българския печат. На 24 май всяка година целият наш народ изразява своята дълбока признателност към безсмъртното дело на славянските първоучители, създателите на българската и славянската писменост и книга — легендарните солунски братя Кирил и Методий. Тяхното прогресивно дело има неоценимо историческо значение за нашия народ и славянството. То запали светлина, която не гасне, като изиграва огромна роля за обществено-политическото ни и културно развитие и със своето безпримерно величие ще остане вечно живо. Пропит с висок патриотизъм, от името на всички българи народният поет Ив. Вазов изразява законната ни гордост за това дело с думите:

„. . . Че и ний сме дали нещо
на светът
и на вси славяни книга да
четат. . ."

Делото на Кирил и Методий е неразривно свързано с националното ни пробуждане. През най-мрачните години на турското и фашистко иго то вдъхновява хиляди патриоти във величавата борба за свобода и светъл живот, за нова прогресивна култура. Честването на техния празник подтиква родолюбивите българи към създаването на самобитна култура и буди чувство на дълбока привързаност между славянските народи. Още по време на Българското възраждане, и много преди това, денят на Кирил и Методий надхвърля рамките на чисто книжовен и училищен празник. Христо Ботев го нарича „празник, който трябва да ни въодушевява с идеята за пълно духовно и политическо освобождение".

Делото и традициите на Кирил и Методий са скъпо достояние на нашия народ. Те са вдъхновяващ стимул във всенародния поход за изграждане на социализма и комунизма и осъществяване задачите на социалистическата културна революция у нас.

Под ръководството на комунистическата партия в годините на народната власт нашият народ постигна забележителни успехи в развитието на народната просвета и култура. Осигурени са условия за успешно обучение на всички деца — разкрити са пансиони, интернати, полуинтернати, общежития и занимални. Широко се разви мрежата на техникумите и професионално-техническите училища. Голям брой трудещи се повишават образованието си без откъсване от производството. По броя на завършващите висше образование, нашата страна заема едно от първите места в света. Голямо развитие получиха литературата и изкуствата. Широко се разгръщат народните таланти в областта на художествената самодейност.

До 9. IX. 1944 година на територията на сегашния Силистренски окръг е имало всичко 15 468 ученици, а през настоящата година техният брой е над 34 000. След победата на народната власт в окръга са построени 78 училищни сгради и 10 детски градини. Само през настоящата година се строят 12 училищни обекта. Преди е имало едно професионално-техническо училище с 200 ученика, днес в 6 професионално-технически училища и 3 техникума се подготвят 2 076 специалисти за народното стопанство.

Деветосептемврийската победа ни завари само с една полудневна детска градина в гр. Силистра с 52 деца, а сега в 101 групи полудневни детски градини са обхванати 2 850 деца, а други 6 800 деца се възпитават в целодневните, временните и летни детски градини.

Сега в окръга над 2 000 учители и възпитатели упорито работят за обучението и възпитанието на децата на трудещите се, подготвят ги за вдъхновени строители на комунистическото общество. Челен отред са 423-мата участници в движението за комунистически труд, от които 45 са удостоени със званието „Ударник на комунистическия труд".

Големи са успехите в областта на културата и изкуството в окръга. В 120 читалища се развива разнообразна културно-масова дейност. Българската книга навлиза във всеки дом, става близък другар и съветник на деца и възрастни, като само в читалищните библиотеки има 389 861 тома. Окръжното предприятие „Печатни произведения" през 1965 година зае първо място в страната по изпълнение на общия стокооборот и второ — по разпространението на литература.

Радиото и телевизията все по-широко навлизат в бита на трудещите се. Киното действително стана най-масово изкуство. Непрекъснато расте броят на кинозрителите и през 1965 година достигна цифрата 2 289 049. Повишава се активността и художествените постижения на самодейните колективи в окръга.

Радостни от постигнатите успехи в социалистическото строителство и в напредъка на образованието, културата и изкуството, трудещите се от цялата страна и в нашия окръг, ще честват 24 май като светъл национален празник. Учащите се, работниците по просветата, културата, изкуството и печата ще манифестират своята признателност към великото дело на Кирил и Методий, ще демонстрират верността си към народа и Партията. В чест на IX конгрес на БКП, редно с всички трудещи се, те ще влеят своите сили за разцвета на социалистическата култура и изкуство, за всестранния възход на нашата скъпа родина.

ПРОЛЕТАРИИ, ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 58 (1071) | Неделя, 22 май 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ФАКТИТЕ ГОВОРЯТ

ПРЕЗ 1965 г. бе построена нова сграда на детската градина „Митко Палаузов" — Силистра.

В СТРОЕЖ са сградите на средно училище в Силистра и сградите на основни училища в селата Сокол, Правда, Климатическо училище (край с. Цар Асен). Нови училища се строят и в Паисиево, Главиница, Цар Асен, Дулово, (кв. Черник), както и в селата Падина и Пожарево.

* * *

НОВИ читалищни сгради се строят в селата Срацимир, Богданци, Руйно и др.

ПРЕЗ 1959 г. ОП „Печатни произведения" е разпродало в окръга книги на обща стойност 60 000 лв.

ПРЕЗ 1965 г. общата стойност на разпродадените книги е достигнала 173 000 лв.

* * *

ОТ началото на 1965 г. до месец април 1966 г. ОП „Кинефикация" е осигурило 1 627 филма, които са били прожектирани в окръга.

Общият брой на зрителите е 632 168 души.

* * *

Добри постижения в своята работа имат и служителите от ДП „Фотография" — Силистра с директор Стоян Димов. За четирите месеца на годината от любителски, ателиерски и външни снимки планът е преизпълнен с 2 400 лева.

Работниците от ДП „Фотография" са решили в чест на Деветия конгрес на Партията да изпълнят годишния си план един месец предсрочно.

ТЪРЖЕСТВЕНО ЧЕСТВУВАНЕ

Ясното утро на 21 май бе огласено от фанфар на музика. Тя доведе питомците на у-ще „Кирил и Методий" в кино „Москва", където те тържествено честуваха своя патрон.

Хорът, с диригент др. Чешмеджиев, откри милото тържество. Учениците рецитираха стихове. В своеобразен и интересен пионерски сбор те разказваха за своите успехи, за незабравимите походи и хубави пионерски дела, за певческата и художествена самодейност на училището.

Гости от ОНС и от шефствуващата бригада при ДИП „Липа" приветствуваха учителите и учениците. Училището получи много подаръци. Др. Т. Йорданова прочете имената на колективите и учениците, вписани в почетната книга, като връчи подаръци на първенците.

С. Г.

КУЛТУРНИ ПРАЗНИЦИ

Всяка година, в чест на 24 май — у нас се чествува Седмица на българската книга. Това са дните, когато писателите правят един малък отчет пред народа.

В нашия окръг гостуваха поетите Христо Фотев и Петър Алипиев.

Христо Фотев е издал стихосбирките „Баладично пътуване" и „Лирика", а Петър Алипиев — „Лирика". Под печат е нова негова книга със стихове.

Дълго ще се помнят от хората в Зафирово и Ситово стихотворението „Морето само живите обича" и поемата „Изпълкомът заседава" на Фотев, стихотворенията „Пролет", „Лисиче" и „Късна сватба" на Алипиев и новата поема за Дочо Михайлов от Симеон Манолов, които предизвикаха бурните овации на слушателите.

На 21 май бяха проведени срещи в Силистра с участниците от горния курс и работниците от ДИП „Добруджа".

Стоян ЛАЗАРОВ

ОСОБЕНО щастлива посреща сега всяко утро нашата улица. Когато слънцето изгрее, вятърът замлъква в клоните на липите. Те се смълчават. И слушат онази песен, която изпълва улицата ни от край до край.

„Върви народе възродени. . ."

Витрините на магазините са

ЗА ТОЗИ ДЕН...

Пеят децата. Навярно им харесва. Защото гласчетата им звучат по-мощно от друг път.

Те имат право. Тази е тяхната песен. Когато изпълни улицата ни от край до край, те знаят, че я възпява неуморимите деца, онези, за които няма край жаждата за знания.

Така осъмва сега всяко утро нашата улица. . .

Тя се готви заедно с децата за техния голям празник — празника на нашите букви, на Кирил и Методий, които дадоха оръжие в ръцете на славянския род в борбата му за истина и светлина. Затова техните портрети са поставени на толкова много места!

приютили изложбите на училищата, посветени на наближаващия празник. И всички като че ли са се стремили да направят своите изложби по-хубави. Явно е — имало е какво да се изложи на тях. За една година децата не са бездействували. Сръчни и неуморими са били техните ръце, насърчавани от учителите. Затова са претрупани витрините и на училище „Гагарин", и на училище „Вапцаров".

За този ден — 24 май — сега се готви всеки. Защото кое сърце не трепва, когато прозвучи нашето българското „Върви народе възродени..."

Светослав ИВАНОВ

Активни помощници

На 20 май т. г. по инициатива на ОК на БКП и вестник „Силистренска трибуна" се състоя среща с дописниците от окръга. Тя имаше за цел да се укрепят връзките с тях. В работата на срещата взеха участие и другарите Стефан Габровски, секретар на ОК на БКП, Калин Димитров, зав. отдел „Пропаганда и агитация" при ОК на БКП.

Другарката Денка Господинова, главен редактор на вестника, изнесе доклад, в който високо оцени сътрудничеството на дописниците. Във всеки брой те пишат за трудовото ежедневие на хората и по много актуални проблеми. По този начин вестникът по-добре изпълнява задачите, поставени от ОК на БКП. Но едновременно с това в доклада беше изтъкнато, че постигнатото не бива да бъде предел в активността на дописниците. След това се изказаха много дописници. Те споделиха своя опит, като повечето от тях взеха отношение и към работата на редакционния колектив. Бяха изказани пожелания с по-голяма последователност да се поддържат определени рубрики, да се укрепва връзката с дописниците.

След това говори др. Стефан Габровски. От името на ОК на Партията той даде висока оценка на труда на дописниците. Пред тях той постави и разясни най-важните задачи, които има да решава окръгът ни през тази година, като ги призова на творческа работа за достойно посрещане на IX конгрес на Партията.

Израз на високата оценка, която се дава на труда на дописниците, бе награждаването на най-активните от тях с петдневна екскурзия из страната.

ОКРЪЖЕН ПИОНЕРСКИ СБОР

Вчера и днес в Силистра се провежда окръжен пионерски сбор, посветен на 90-годишнината на Априлското въстание и завършването на легендарния кораб „Радецки". За неговото възстановяване пионерите от окръга са събрали повече от 11 000 лева. Определените групи за участие в сбора се събраха вчера след обед в три пункта.

После вече започна осъществяването на богата програма, в която са предвидени много прояви. Ще се проведе заря, ще се наблюдават състезания, ще покажат постиженията си пионерите-самодейци, ще бъде посетена изложбата за техническо творчество.

НАГРАДЕНИ УЧИТЕЛИ

С Указ № 439 от 20 май 1966 възпитателна работа и активна година Президиумът на Народно обществена дейност следните работници от системата на образованието в Силистренски окръг.

С „НАРОДЕН ОРДЕН НА ТРУДА" — ЗЛАТЕН

АТАНАС НЕДЯЛКОВ ДРАГАНОВ — начален учител (пенсионер) от гр. Тутракан.

С ОРДЕН „КИРИЛ И МЕТОДИЙ" — I-ва степен

Основно училище „Отец Паисий" в с. Попина, по случай 100-годишнината му.

ЗДРАВКО РАДОСЛАВОВ ДРЕНЧЕВ — ст. училищен инспектор-методик по физическо възпитание в отдел „Народна просвета" при ОНС.

С ОРДЕН „КИРИЛ И МЕТОДИЙ" — II СТЕПЕН

ЕЛЕНА ДИМИТРОВА КОНДОВА — директор на началното училище „Ю. Гагарин" — Силистра.

ПЕТЪР ВАСИЛЕВ ПЕТРОВ — прогимназиален учител — възпитател в СПУ — Дулово.

ПЕТКО ПЕТРОВ КРЪСТЕВ — начален учител-пенсионер в с. Попина.

ЙОРДАН ИВАНОВ КАРАИВАНОВ — начален учител-пенсионер от с. Попина.

С ОРДЕН „КИРИЛ И МЕТОДИЙ" — III СТЕПЕН

ИВАНКА МИНЧЕВА УЗУНОВА — прогимназиална учителка по математика в СПУ — Тутракан.

МАРИН ГЕОРГИЕВ МАРИНОВ — начален учител в основното училище — Искра.

НИКОЛАЙ ГЕОРГИЕВ НИКОЛОВ — зам. директор на основното училище „Кирил и Методий" — Силистра.

ТОДОРА НЕДЕЛЧЕВА ДРЕНЧЕВА — начална учителка-пенсионерка, учител и директор на началното училище в с. Богорово

СТОЯН МАРИНОВ ПЕЕВ — ст. училищен инспектор-методик по български език в отдел „Народна просвета" при ОНС.

ХРИСТО ПЕТКОВ ХРИСТОВ — председател на СНС в с. Нова Черна.

С МЕДАЛ „ЗА ТРУДОВО ОТЛИЧИЕ"

АНКА ЙОРДАНОВА ГОСПОДИНОВА — инспектор-методик по предучилищно възпитание в отдел „Народна просвета" при ОНС.

ВЯРА АЛЕКСАНДРОВА ТОДОРОВА — начална учителка в основното училище „Макаренко" — Силистра.

ЖИВКА БАТЕВА ИВАНОВА — зам. директор на Втора политехническа гимназия — Силистра.

ИВАНКА КОЛЕВА СТОЯНОВА — прогимназиална учителка по биология в основното училище — с. Средище.

КИНА ПЕТРОВА ДАЧЕВА — детска учителка в основното училище в с. Зафирово.

МАРИЯ АНДРЕЕВА ПЕТРОВА — прогимназиална учителка по руски език в основното училище „Отец Паисий" — Силистра.

МАРИЯ ВАСИЛЕВА ГАНЕВА — начална учителка в основното училище „Кирил и Методий" — Силистра.

МИНКА ДИМИТРОВА ЛИПКОВА — прогимназиална учителка по трудово обучение в основното училище „Н. Вапцаров" — Силистра.

ПАНО ПЕТКОВ ДОЙНОВ — училищен инспектор в отдел „Народна просвета" при ОНС.

СИМЕОН ЧЕНЕВ СИМЕОНОВ — зам. директор на СПУ — Дулово.

ТОДОР АТАНАСОВ ТОДОРОВ — гимназиален учител по български език при СПУ — Тутракан.

С ПОЧЕТНА ЗНАЧКА „ОТЛИЧНИК НА МНП"

се удостояват шест души учители и училищен персонал, които се награждават и с по 50 лева.

Наградени дейци от областта на културата

С Указ № 444 от 21. V. 1966 активна обществена дейност следгодина Президиумът на Народ- ните работници от областта на ното събрание награждава за дъл културата в Силистренски окръг: гогодишна ползотворна работа и

С ОРДЕН „КИРИЛ И МЕТОДИЙ" II СТЕПЕН

ДОБРИН КУЗМАНОВ ДОЙЧЕВ — началник на отдел „Култура и изкуство" при ОНС.

ВЕЛИКО НЕДЕЛЧЕВ РАДУКАНОВ — директор на ОП „Печатни произведения".

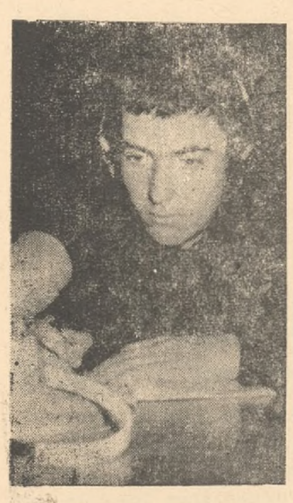
С ОРДЕН „КИРИЛ И МЕТОДИЙ" III СТЕПЕН

ВАСИЛА ВЪЛЧЕВА — изпълнителка на народни песни от с. Калипетрово.

ДРАГОСТИН ТРИФОНОВ НЕДЕЛЧЕВ — фотограф в Силистра.

КРЪСТЬО ГЕОРГИЕВ АНГЕЛОВ — кинооператор на подвижно кино.

НАС ПЪТИЩА НИ ЧАКАТ

ПЕТИМА абитуриенти от двете силистренски гимназии говорят за себе си. Очакват ги много пътища. Кой от тях ще изберат?

РУМЕН ЧЕРНЕВ:

(I-ва гимназия Сн. 1)

Пред мене има два пътя: института по машинно инженерство и родната казарма. По кой ще тръгна — зависи от много неща. Ако стана войник, ще трябва да стрелям точно, ако стана студент по инженерство, ще трябва да изчислявам точно машинните чертежи.

ЙОРДАНКА НИКОЛОВА:

(I-ва гимназия Сн. 2)

Казвали са ми, че съм прекалено скромна и няма да успея в живота. Аз мисля, че е по-добре да бъдеш със скромен характер, отколкото със скромни възможности за учение и труд.

Уверена съм, че в земята ни има още много неоткрити богатства затова мечтая да стана геоложка. Богатства има, разбира се, и в сърцата на хората.

ЖИВКА ГЕОРГИЕВА:

(II-ра гимназия Сн. 3)

Има равни, утъпкани, спокойни пътища; има и стръмни. Искам да тръгна по най-стръмния. Рисковете са големи, но така е по-интересно.

Привличат ме часовете по френски, руски и литература. Обичам да пея. Съучениците ми знаят това. Мечтая да уча в Консерваторията. Чета стихове — Ханчев, Багряна и някои други. Може би ще кандидатствувам право. Учудва ли ви това?

ВЯРКА МАКСИМОВА:

(II-ра гимназия Сн. 4)

Уча в математическата паралелка, но обичам и поезията. Доцата ми Валери Петров. Може би ще се учудите, тъй като по общо мнение поезията и математиката не са роднини. Но това не е доказано. Вече има кибернетични машини, които съчиняват стихове. Лично аз предпочитам стиховете, написани от хора.

Ще бъда радостна, ако моят бъдещ път ме отведе в примамливия свят на математиката или биологията.

ЕМИЛ ГЕОРГИЕВ:

(II-ра гимназия Сн. 5)

Годините в училището ми донесоха много радости и безсънни часове и една екскурзия до Одеса — награда от II празник на математиката. (Това последното недейте го писа!)

Благодарен съм на преподавателите си за техния труд да направят от нас полезни граждани на обществото.

Бъдещето? Да не гадаем. То ще бъде хубаво!

17 — 24 май — Седмица на българската книга

НАШЕ ВДЪХНОВЕНИЕ, НАШЕ ОРЪЖИЕ

СЕДМИЦАТА на българската книга, отбелязвана всяка година през месец май, непосредствено пред Деня на българската просвета и култура и на славянската писменост, вече е традиция. Една прекрасна традиция. Тя се утвърди бързо. Защото на кой българин не е ясно какво е било и какво е сега нашата книга. Онзи, която още преди столетия е отворила очите на прадедите ни за светлина; онзи, която през годините на Възраждането воюваше неуморно с безпрецедентна точност срещу враговете на българския народ; онзи, която в годините на революционната борба осветляваше пътя на хиляди търсещи борци и им вдъхваше вяра в бъдещето; онзи, която сега крачи редом с нас в социалистическото строителство. Нейното присъствие ние чувстваме всеки ден: нейната нужда изпитваме в завода, на строежа, в училище. Ето защо Седмицата на българската книга се превръща в един хубав културен празник, в един национален празник.

Едновременно с това Седмицата на българската книга е и време за равносметка. Нейните дни събират писатели и поети, литературоведи и критици на откровени разговори, чрез които има да се разрешават много въпроси, свързани с издаването на родната книга, с разпространението ѝ. Защото всеки сега откровено може да признае, че мащабите на нашето книгоиздаване, колкото и да са големи, все още в много отношения не могат да задоволяват нарасналите нужди, жаждата за знания. Макар че цифрите категорично са в наша полза. Пресметнете — през 1939 година са излезли 2 170 заглавия в общ тираж 6.5 милиона. А през 1965 година са излезли 3 633 заглавия в общ тираж 38.8 милиона. За сравнение и дума не може да става! Онова, което сега се прави за нашето книгоиздаване, за да стигнат повече и по-разнообразни книги до строителите на новото, до подрастващите, е наистина много. Защото такава е повелята на времето. Защото родната ни Партия чувствува, че строителите на социализма трябва да знаят и умеят много.

През дните на Седмицата ние ще отдадем заслужена почит на творците. Тези, които чрез плодотворен творчески труд, вдъхновен от новите веяния на времето, наредиха в нашата литература имената си до тези на Ботева, Вазова, Смирненски, Ваповцаров. Творците—поети и писатели — заслужават това. През колко часове на годината те, четейки книгите им, ни карат да вярваме безкрайно в красивото, в истината. Колко пъти те ни подтикват вдъхновено да изпълняваме своя дълг на граждани, на строители на социализма. Ето затова ние можем да кажем, че както ви наги, така и сега, нашата книга воюва. Воюва срещу пошлото и гнилото. Такива огромни задачи може да изпълни само една литература, наситена със здраво идейно съдържание. За нас това е гордост! Национал на гордост!...

Само през миналата година в страната ни са разкрити нови 70 книжарници. 70 огнища на светлина. С нови книжарници се обогатя и нашият окръг. Това се отнася особено за Силистра, която вече скъса със старите и порутени постройки, в които на читателя се подсаждаше най-новата книга. Но едновременно с това трябва да се каже, че е направена само първата стъпка. Всички други градове на окръга ни чувствуват нужда от нови книжарници. И не без съжаление трябва да се отбележи, че сега се строят много повече търговски постройки, отколкото помещения за книжарници. Книгите навсякъде имат нужда от хубави домове. Те заслужават това!

Не са малко и въпросите, свързани с пропагандата на новоизлязлата литература в окръга. Засега те все още не могат да намерят пълно разрешение.

Седмицата на българската книга постига всяка година не малко цели. През нейните дни се търсят по-гъвкави пътища за разпространението на книгата, за популяризирането ѝ.

Сава ХРИСТОВ

ИЗВОДИ ЗА ПЕВЧЕСКАТА ПИОНЕРСКА САМОДЕЙНОСТ

В КРАЯ на април в Силистра се проведе окръжният преглед на пионерската певческа самодейност. Това беше музикално събитие от особено голямо значение.

С какво впечатление оставяме след прегледа на пионерската певческа самодейност? За съжаление — незадоволително. Повечето от хоровите състави бяха на много ниско художествено ниво, с интонационна нестабилност, невярно заучени партии. Добрите хорове могат да се изброят на пръсти.

Разбира се, не е възможно да се направи анализ на показаното от всички явили се хорове. Затова ще се спрем на тези, които се представиха подобре.

Пионерският хор при училище „Кирил и Методий" — Силистра, с ръководител Стоян Чешмеджиев, се представи с: „Комунисти, комсомолци, пионери" от П. Ступел, „Перунико" и „Бели гълъби" от Г. Димитров, „Приспивна песен" от Флис, „Утринна песен" от Дунаевски. Чешмеджиев е избрал интересна и разнообразна програма. Чувствува се задълбочената, сериозна работа на младия диригент, който е постигнал най-главното — успял е да вдъхне любов към тези произведения у малките изпълнители. Абсолютно във всички песни личеше тази любов, желанието да се постигне най-доброто. Всяка песен е разбрана и почувствувана от диригента и хористите. Личеше и желанието да се изтъкне характерното за всяка отделна творба. Има и още нещо, което радва и предсказва надежди за бъдещето на този колектив. Това е поставеното начало на хубавата детска непосредствена звучност на хора.

Това е ценно качество, над което диригентът трябва да работи още, особено върху окръгляване на вокалите. Трябва да се работи и за избягване на скандираниятa в песента „Гълъби летете", върху дишането, което на места разкъсва музикалните фрази. Би ми се искало да пожелая за в бъдеще основната художествена задача да бъде отразяването и застъпването на многообразния и богат детски и пионерски живот. Тогава този колектив ще бъде не само едно ценно художествено явление в нашия град, но и пропагандатор и разпространител на хубавата детска и пионерска песен сред нашето най-младо поколение.

Много хубаво впечатление направи хорът на село Добротица, с ръководител Христо Тотев. С въодушевление хорът изпълни „Родна шир" от Бетовен. Младите изпълнители показаха ценни качества и увличащ ритъм в песента „Де гиди, мецо мецано" от Михаил Кочев. Хорът е звучен, с хубав гласов материал и подходящ репертоар. Трябва да се обърне внимание на фразировката и нюансировката, на фиксирането на височините в първи глас. Диригентът Христо Тотев е сериозен и взискателен музикант. Със силна вътрешна убедителност той изисква и получава от хора максимума на сегашните му възможности. Чувствува се и верният му художествен усет и правилна насоченост.

Най-хубавото, което е постигнал художественият ръководител на пионерския хор в Нова Черна Симеонов, е, че децата са научени да пеят просто и сърдечно. Затова изпълнението им беше много емоционално. Хорът има изравнена звучност, която не се отличава с блясък и сила въпреки звучните гласове, поради прекомерното туширане. Много хубаво впечатление прави спокойното и едновременно дихание на целия хор, грижата на диригента за изграждане на хубава, логична музикална форма.

Програмата на пионерския хор от Алфатар, с ръководител Владимир Илиев, направи особено впечатление. Колективът грабва вниманието със своята звучност. Но за съжаление тя идва не толкова от хубавите детски гласове, с които разполага хорът, колкото от прекомерното фортисимо. При високите тонове фортето води до прекалена острота на звука и до открити „избелени" тонове. Това ограничава диапазона на гласовете. „Приспивна песен" от Илия Илиев беше изпълнена много силно, с неподходяща динамика за приспивна песен, много бързо. Трябва да се работи върху фразировката на песните и динамическите отсенки. Похвално е, че Владимир Илиев е проявил интерес към по-трудни творби, но не е ли рано за един толкова млад хоров колектив да се хвърля изведнъж на труден песен? Въпреки грешките трябва да се отбележи хубавият гласов материал на хора и чистотата, с която той пее.

Внимание заслужават и хоровете при училище „Н. Вапцаров" — Силистра и този на Иширково, които пяха чисто, стройно и ритмично.

От битовите групи най-добро впечатление направи битовият хор от село Ситово, с ръководител Красимира Орлоева. Той грабва вниманието със своята хубава външност. Съставът е постигнал специфичното битово звучене, балансираност между партиите, обща спятост, лекота при изпълнение на фолклорната орнаментика.

Предстои му още работа по отношение на интонационната чистота, детайлното изработване на фразата, някои динамични проблеми.

Вокалната народна група при дом „Дочо Михайлов" — Силистра с ръководител Петър Йовов също се представи добре. Тя пее чисто, репертоарът ѝ е хубав, но протича монотонно, почти без динамика.

От индивидуалните изпълнители най-много се хареса малката и талантлива Димитричка Тодорова от училище „Гагарин" — Силистра, която с успех се справя с тънкостите на народното пеене. Трябва сериозно да се помисли за акомпанимент от някакъв народен инструмент.

Прегледът показа нарасналата заинтересованост към колективното пеене, което е безспорно на база за естетическото възпитание на учащите се.

Лиляна СТРИНСКА

20 години младежко бригадирско движение

ОТРЯД НА ВЕТЕРАНИТЕ

ОКРЪЖНИЯТ бригадирски щаб проведе на 10 т. м. поредното си заседание. Дневният ред беше по-различен от друг път. Даже самата обстановка подсказваше за нещо тържествено. Кабинетът на първия секретар на Окръжния комитет на Комсомола за кратко време се изпълни с весела глъч. Личеше приятното настроение. И не само комсомолци бяха дошли. Между впрочем, част от присъствуващите не биха се отказали от това хубаво звание — комсомолци. Нищо че са по-възрастни. Техните спомени за първите бригадирски години действително ги правеха млади. Колко романтика, колко красота е имало тогава, въпреки големите трудности!

Оживлението, което се създаде сред нашите гости, завладя и нас — младите. В този момент ние изпитвахме едно особено уважение към тях и даже... някак виновни се чувствувахме за някои наши неуредици.

Командирът на Окръжния бригадирски щаб Александър Марков откри срещата на щаба с ветерани на младежкото бригадирско движение с кратко слово. В такива моменти винаги се пораждат чувства, които карат присъствуващите да се вълнуват. Младите като че ли завиждат на по-възрастните за това, че по своя път са оставили поголяма диря. Само че благородна завист, която ентусиазира. По-възрастните, естествено, завиждат пък на младостта — най-хубавия период от живота на човека.

„С опита на старите, с пламъка на младите". Тази житейска мъдрост показва разковничето на прогреса. И на тази среща се потвърди това. Когато гостите чуха предложението на командира на щаба за изграждането на отряд на ветераните, бяха особено поласкани. „Просто съм щастлива, че тази година и двете ми деца ще участвуват в бригадирското движение" — подчерта в своето изказване другарката Йорданка Абаджиева. Тя се радваше, че отново нейният ентусиазъм на бивша бригадирка ще бъде в помощ на младото поколение.

В изградения отряд участвуват повече от 20 ветерани-бригадири. За командир на отряда единодушно бе избран до. Георги Михайлов от Окръжния комитет на Отечествения фронт. Веселия си характер и находчивостта на организатор той е проявил като командир в младежките национални бригади през 1948 и 1949 година.

Ниищо че ветераните не ще участвуват в бригадирското движение с трудови дела. Те пак ще работят за масовизирането на това движение. Ще се срещат с комсомолски дружества, ще посещават младежките бригади, ще разказват за трудовите дела на някогашните бригадири, ще оказват организаторска помощ... През тази година Окръжният бригадирски щаб е решил да проведе редица мероприятия с бригадирите от Силистренски окръг — събор, преглед на художествената самодейност, турнири, обявени са конкурси за написване на художествени материали и направа на фотоснимки из бригадирския живот. Всички тези инициативи ще се провеждат с непосредствената помощ на изградения отряд на ветераните.

...Срещата бе към своя край. Нашите приятели от отряда на ветераните изразиха увереността си в ползата от съвместна дейност. За тази тяхна готовност и ентусиазъм ние, днешните комсомолци, сме им безкрайно благодарни.

Гинка ПЕЦОВА

Среща за обмяна на опит

С ЦЕЛ да се обмени опит, общинските партийни комитети в селата Секулово и Мерден решиха при провеждане Деня на партийния секретар да си направят взаимни посещения. Първото посещение се състоя в с. Грънчарово, при първичната партийна организаци на втора бригада. От Мерденския район присъствуваха всички секретари на първични партийни организации, начело със секретарката на общинския партиен комитет Тодорка Гроздева. Срещата се състоя на 7 май в 9 часа в салона на читалището в Грънчарово. Тук бяха също членовете на общинския партиен комитет в Секулово и секретарите на първичните партийни организации от района.

Секретарят на общинския партиен комитет в Секулово Йордан Иванов откри срещата и даде думата на секретаря на първичната партийна организация при втора бригада в Грънчарово да запознае присъствуващите как те организират партийните събрания. В своята информация др. Йордан Йорданов подробно разказа как се организират и ръководят партийните събрания в селото. А заместник-секретарят на същата организация разказа за ролята, задачите и мястото на партийните групи при изпълнение на стопанските задачи.

По двете информации станаха оживени разисквания. Секретарите от двата района обменихa опит и в своите изказвания подчертаха както положителните, така и отрицателните страни по провеждането на партийните събрания и работата на партийните групи. За своя опит разказаха секретарите Васил Тонев от Цар Асен, Георги Малчев и Иванка Петкова от Мерден, Добри Драганов и Николай Славов от Секулово, Събка Борисова и Пенчо Матев от Грънчарово и др.

Подробно изказване направи др. Тодорка Гроздева. Тя обърна внимание на присъствуващите, че е необходимо събранията да се подготвят грижливо, дневният ред да се обмисля добре, съобразно състава на организацията.

Другарят Йордан Иванов обобщи изказванията и наблегна на качествената страна на въпроса при провеждането на събранията.

По уточнение на двата комитета следващата среща ще се състои в с. Мерден.

Февзи ИСОВ

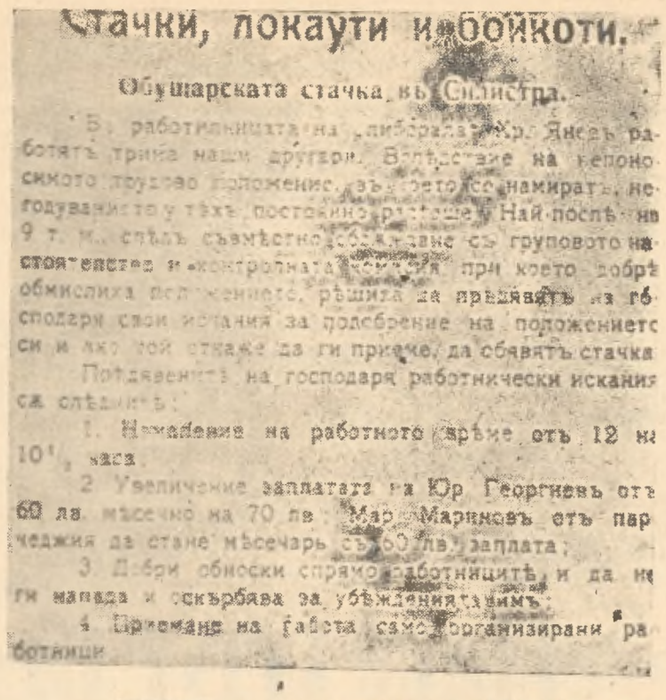
Предконгресните дни — дни на надпревара

Вдъхновени от предстоящия IX конгрес на БКП, стопаните от с. Кутловица активно се включиха в социалистическото съревнование за изпълнение на поетите обещания.

Кипи усилена работа между бригадите на Христо Вачев и Петър Молишев. Знамето „Бригада-първенец" ежедневно мени своето място. До средата на втората десетдневка, кооператорите от двете бригади окопаха и разредиха 900 дка слънчоглед, 100 дка цвекло, 400 дка фасул.

Интензивно се работи и по разсаждането на тютюна. В близки дни плануваните 350 дка тютюн ще бъде напълно засаден.

Н. СТОЯНОВ

Стачки, локаути и бойкоти.

Обущарската стачка въ Силистра.

Въ работилницата на „либерала" Юр. Яневъ работятъ трима наши другари. Въпрѣки на непоносимото другарско положение, въ което се намиратъ, негодуванието у тѣхъ постоянно кипѣше. Най-послѣ на 9 т. м. сѫлъ съвмѣстно събрание съ груповото на стопанската и контролната комисия, при което добрѣ обмислиха положението, рѣшиха да предявятъ на господаря свои искания за подобрение на положението си и ако той откаже да ги приеме, да обявятъ стачка.

Потѣвенитѣ на господаря работнически искания сѫ слѣднитѣ:

1. Намаление на работното врѣме отъ 12 на 10 часа.

2. Увеличение заплатата на Юр. Георгиевъ отъ 60 лв. мѣсечно на 70 лв. Мар. Марковъ отъ първенджия да стане мѣсечаръ съ 60 лв. заплата.

3. Добри обноски спрямо работницитѣ и да не ги напада и скѫбрѣва за убѣжденията имъ.

4. Приемане на работа само организирани работници.

Факсимиле от дописка, поместена в брой 144 на вестник „Работнически вестник" от 13 май 1911 година, в която се съобщава за стачка на работници-обущари в гр. Силистра.

ИЗ ДЕЙНОСТТА НА СИЛИСТРЕНСКАТА ПАРТИЙНА ОРГАНИЗАЦИЯ ПРЕЗ 1922 ГОД.

ПРЕЗ месец май 1922 г. се завърнах в Силистра. Бях живял четири години в София и имах над две години партиен стаж и повече от три години опит в дейността на работническите синдикати в София. Когато се запознах с някои от дейците на Силистренската партийна организация, а след това и със синдикални работници, те много се зарадваха, че като работник с опит в синдикалната и партийната работа ще мога да им окажа помощ.

Полицията не ми разреши да живея в Силистра, но с помощта на бакиша аз останах временно в града, започнах работа в занаятчийската работилница на Костадин Великов и скоро се включих в партийна работа.

По това време Румънската комунистическа партия още официално не беше обявена вън от законите, но в Силистра не се позволяваха от нейно име никакви проявления. Нещо повече, базирайки се на изключителния закон за организиране на Южна Добруджа, властите жестоко преследваха всеки, който дръзне да направи опит за комунистическа дейност.

Въпреки забраната, партийната организация и Комсомолът водеха нелегален живот и съобразявайки се с изключителния закон, правеха опити да организират и легални организации и проявления.

Както тогава ми обясняваше партийният ръководител Д. Върбанов, партийното ръководство в града се е състояло от 7 души и фактически е играело и ролята на окръжно ръководство. Освен това съществуваше и младежка комисия от трима души, която имаше за задача да развива пропагандна и организационна дейност сред младежите.

Главната работа както на партийното ръководство, така и на младежите дотогава е била пропагандата на комунистическите идеи. За тази цел партийният комитет имаше и доста добра нелегална библиотека. Голяма част от книгите бяха на български език, доставени от България. Между тях бяха: „Азбуката на комунизма" от Бухарин, „Великата френска революция", „Парижката комуна" и други. Имаше и списание „Комунистически интернационал," печатано на български език в България. Кой укриваше библиотеката, не зная, но книги аз получавах от Д. Върбанов, пък и в дома му виждах някои от тях и той ми казваше, че си имат специален библиотекар.

Агитационно-пропагандистката работа се водеше почти изключително сред българите, поради което и опасността от провал по тази линия беше по-малка. Каквито и да бяха политическите убеждения на хората тогава, пък и по-късно, малцина бяха ония българи, които издаваха на румънските власти българи, макар и да знаеха, че те са комунисти. Може би по тази причина в пропагандирането на комунистическите идеи участвуваха широк кръг хора. Биха могли да се назоват имена на десетки другари и другарки, които активно участвуваха в агитационно-пропагандистката работа. Не ми е понятно защо някои съвременници, които участвуваха в движението и добре знаят това, никога в писанията си не споменават за тия прекрасни, скромни пропагандисти от този период. Почти всякога те споменават имената на 5—10 души, дошли по-късно в движението и имащи своите заслуги, и непра

Спомени

вилно хвърлят в забвение този партиен актив.

Един от най-добрите пропагандисти, агитатори и организатори беше младият енергичен студент по медицина Борис Калчев, другар и сратник на Дочо Михайлов. Той беше организатор и на разпространението на вестник „Правда", издаван от Добричката партийна организация като орган на Румънската комунистическа партия — секция Кадрилатер (четиръгълник, както румънците официално наричаха Южна Добруджа). Само в гр. Силистра се продаваха над 200 екземпляра от всеки брой на в. „Правда". А при полулегалното му разпространение за оня период това беше голяма цифра. Комунистическите идеи се разпространяваха както от младите интелигенти, така и от редица събудени занаятчии, като Никола Стоянов, Митю Желков, Марин Добрев и други обущари, Йордан Стоянов и други шивачи, Иван Малчев — търговец, Станчо Данев Станчев и други.

Между жените особено се проявяваха Цонка Вълчева, Елена Петрова и други. През лятото на 1922 година партийната организация полагаше усилия да създаде легални работнически синдикати под нейно идейно влияние и ръководство. Докато в пропагандната работа лесно се включваха много хора, когато дойде моментът да се подеме открита легална инициатива за образуване на синдикални дружества, срещнаха се доста трудности при намиране хора да застанат начело на инициативата.

Много другари се опасяваха, че срещу една подобна инициатива могат да последват репресии от страна на властта (което беше нещо естествено), проявиха резервираност да излязат открито начело на такава инициатива, изчакваха да видят как ще реагира властта.

Първи преодоляха трудностите шивашките работници. Из техните среди начело застанаха Тошо Бучков и някои други другари. Те преодоляха спънките на властта и образуваха шивашки синдикат. Това окуражи много работници от други браншове. Направиха се подготвителни работи за основаване и на обущарски синдикат. Доста работници изявиха желание да се запишат за членове на синдиката, но отказаха да застанат начело на борбата за легализирането му. С помощта на партийния комитет, респ. Д. Върбанов, бяха убедени някои повъзрастни работници (Марин Александров, Илия Казака и други) да влязат в бъдещото ръководство на синдиката. Но те отказаха да се явят пред властите и да искат разрешение за събрание. Наложи се разрешението да се иска от мое име (законът изискваше да се обяви инициатор отговорник), макар аз да нямах силистренско жителство.

След като се преодоляха вертелите на властта и се получи разрешение за събрание, обущарският синдикат беше образуван.

Последва образуването на синдикати на търговските служители и на дърводелците. След това се поде инициатива за образуване на общ местен синдикален съвет, за наемане на клубно помещение и пр. Главната легална партийна работа се пренесе в синдикатите, но не беше изоставен и нелегалният живот, кръжочната и политико-просветната работа. В тези 3—4 месеца, които прекарах в Силистра през лятото на 1922 г., аз бях канен и участвувах в няколко нелегални събрания, на които се изпасяха и дискутираха доклади върху политическото положение и перспективите на революционната борба. На едно такова събрание пред 20—30 активисти в дома на Тошо Бучков аз изнесох доклад за работническите синдикати и класовата борба.

През м. септември 1922 г. поред причини напуснах Силистра и отново се върнах в София. Продължих да поддържам връзка с редица другари, с които работихме през лятото, и те ме информираха за живота и дейността на синдикатите. Близо година те развиха доста добра дейност, главно в повдигане класовото съзнание на работниците, но към края на 1923 г. бяха разтурени от властта. Комунистическата партия беше обявена вън от законите. Настанаха още по-тежки години за работническото и революционното движение. Много време след това не се яви възможност за легална дейност на революционните работнически синдикати.

Иван ГЕОРГИЕВ

СЛАБОСТИ И НАРУШЕНИЯ В „НАРКООП“ — ТУТРАКАН

В ИЗЛОЖЕНИЕ, изпратено до Инспекцията за държавен контрол, се сигнализира за допуснати закононарушения от председателя и главния счетоводител на „Наркоop“ гр. Тутракан. Органи от Инспекцията извършиха проверка по съдържанието на изложението и установиха, че някои от отправените упреци са основателни, а други неоснователни. И за неоснователните упреци определена вина имат председателят и главният счетоводител, понеже с поведението си са дали повод за изграждане на неблагоприятно за тях обществено мнение.

Вярно е в изложението, че в „Наркоop“ — Тутракан не се провежда правилна кадрова политика. Не се приемат на работа младежи със завършено средно образование. Повечето от служителите и търговските работници, въпреки че са млади хора, са с основно образование. Възмущение е породило сред колектива назначаването на Радка Митева за плановик I степен, макар че тя има основно образование. Не се спазват разпоредбите на 169 Министерско постановление от 1958 година да се изискват свидетелства за съдимост при назначаването на материално-отговорни лица. Това е довело до назначаването на лица с претърпени присъди на длъжности, които съгласно горното постановление не могат да заемат.

При проверката се установи, че са извършени нецелесъобразно разходи, което е довело до нарушаване на финансовата дисциплина и до неоправдан преразход по фонд „Общополезни начинания“ в размер на 2 252 лева за времето от началото на 1965 г. до края на първото тримесечие на 1966 година. Изразходваните средства от фонда са използвани предимно за обеди и вечери на различни гости по различни поводи и случаи. Те впоследствие са били одобрявани от председателя на Окръжния кооперативен съюз гр. Силистра и от управителния съвет на кооперацията.

С извършването на нецелесъобразни и незаконосъобразни разходи, довели до преразход по средствата на фонд „Общополезни начинания“, председателят и главният счетоводител на кооперацията са нанесли щета и са дали повод да се изгради в работниците, служителите и гражданите убеждение за безстопанствено отношение към кооперативните средства. За това определена вина има и ръководството на Окръжния кооперативен съюз гр. Силистра, понеже като висшестояща организация не е упражнявало достатъчен контрол върху финансовата дейност на „Наркоопа“ и се е съгласявало да одобрява предварително извършени разходи, без да обръща внимание за целесъобразността и законосъобразността им.

С цел да се прекрати в бъдеще допускането на подобни нарушения и слабости Инспекцията за държавен контрол гр. Силистра потърси ограничена имуществена отговорност, като наложи парични начети на Стойчо Митев, председател на кооперацията — 90 лева и на Лазар Лазаров, главен счетоводител — 82 лева и ги задължава да освободят от длъжност плановик I степен Радка Митева, като я устроят на работа, отговаряща на образованието ѝ.

За да се предотвратят подобни слабости и нарушения в останалите предприятия от кооперативната система, Инспекцията задължава председателя на Окръжния кооперативен съюз — Силистра да упражнява по-строг контрол при изразходването на средства от специалните фондове на кооперациите.

От констатираните и изложени слабости и нарушения е необходимо да се направят изводи и да се преразгледа работата по тези въпроси както от Окръжния кооперативен съюз, така и от потребителните кооперации в окръга. Това ще помогне за цялостното подобряване на работата в кооперативната търговска система.

Димитър ЙОВЧЕВ
щатен инспектор при ИДК — Силистра.

РЕЗУЛТАТ НА НОВАТА СИСТЕМА
на планиране и ръководство

ОТ НАЧАЛОТО на месец януари ДП „Транспред“ — Силистра внедри новата система на планиране и ръководство. Предварително се проведе разяснително-масова работа и целият производствен колектив бе запознат с основните положения, начина на заплащане труда, структурата на ръководство и т. н. Всички разбраха, че трудовото възнаграждение ще бъде в зависимост от крайните икономически резултати. Затова без излишни умувания и губене на време колективът се залови за изпълнение на плана по всички показатели.

Ръководството обърна голямо внимание на механичното обработване на товарите. Хем се облекчава труда на работниците, хем се повишава производителността и се намалява себестойността. Макар и бавно в предприятието навлиза палетизацията — много по-производителен начин за товарене и разтоварване. През тази година се разшириха и спедиционните услуги. Докато през миналата година през първото тримесечие от тази дейност бяха реализирани 9 000 лв. приходи, то сега са получени над 15 000 лева. Вече са сключени повече от 130 договора за пълни спедиционни услуги, като са обхванати почти всички товародатели. В началото на годината към ДАП беше организирана автоколона, чрез която се освобождават товародателите от ангажимент да търсят превозни средства.

В борба с трудностите колективът укрепва и постига все по-големи успехи. Не може да се оспори, че четиридесетте хиляди лева печалба, реализирани през първото тримесечие, при 15 000 лева за същия период на миналата година, не са малък успех. Сумите за изплащане на трудовото възнаграждение нараснаха от 194 000 лева на 200 000 лева. През първото тримесечие бяха разпределени като допълнително трудово възнаграждение 15 073 лева.

Значителни успехи в своята работа бележи агенция „Силистра—1“, която реализира 21 700 лева в повече в сравнение със същия период на миналата година. Агенцията се радва и на най-голямата сума за преразпределение — 3 781 лева, или средно по 37 лева на човек. Добри успехи и добро възнаграждение получи бригадата на Кадир Мехмедов.

Естествено, не всичко в работата по приложението на новата система е безупречно. Все още съществуват известни слабости, които се преодоляват.

Новата система се оказа резултатна за ДП „Транспред“. Чрез нея най-правилно се съчетават интересите на народното стопанство с интересите на производствениците. Затова тя ще донесе още по-големи производствени успехи и ще бъде мощен лост за икономическото издигане на предприятието.

Марайка БЕЛЕВА

ЗАЩОТО ОБИЧА ХОРАТА И РАБОТАТА СИ

ЕДИН от топлите дни на месец май беше към края си. Слънцето пригичаше жарко, а и вятърът като никога беше спрял по това време. Уж е още началото на месеца, а ти се иска да тръгнеш съвсем леко облечен. Вървя по двора на промкомбинат „Електрометал“ — Силистра и си мисля как ли изтрайват на задухата во същото време на деня живущите около екватора. Бях чела някъде, че само поройният дъжд всеки ден между 14 и 15 часа им връщал силите. Още преди да завърша пътешествието на мислите си, пред мен в широко отворена врата се откроиха мъжки фигури, разсъблечени до пояса, а по гърдите и плещите им — едри капки пот, готови да се впуснат в малки поточета.

Ето го нашият екватор. Отвън жули слънцето, а тук в широкото помещение леярите работят при не по-малка горещина. Но тези здрави, силни мъже не мислят да се предават на топлината. Те са упорити.

Така мисли профгрупата на Иван Новаков. Така мисли и профгрупоргът ѝ. Завършил УТР в Силистра, работил в Русе в корабостроителния завод „Иван Димитров“, служил моряк, той отново се връща в родния си край и продължава любимата си професия.

Леяр! — Погледне ли го човек, струва му се, че за такъв се е родил на този свят. Попитах го да каже нещо за работата си като профгрупорг, а той беше готов да се разсърди. Не иска да чуе, че колективният живот в профгрупата, преизпълнението на плана средно по 150 на сто все и месец, са и негово дело. Личи си, че е добруджанец. Те обичат постиженията на хората да говорят за техните дела. Заслужена е наградата, отредена му от ОНС — три дни в Румъния. Застанал начело на профгрупата, бригадир на една от бригадите на цеха, носител на званието „ударник на комунистическия труд“, Иван Новаков с открито чело посреща трудностите и твърдо ги отстоява.

От нова година на цеха е поставена задачата да усвои производството на подземни канализационни тръби. Поради известни трудности други предприятия са се отказали да ги произвеждат. Измина първото тримесечие. Пробите са успешни и от 51 модела 6 вече са пуснати в производството. Поръчката на строителите от гр. Варна е изпълнена преди срока. Щастливи и горди са момчетата — със своя успех те спестяват ценна валута на страната.

А какви другари са те! Ходят колективно на кино, обсъждат книги, отработват смяната на някого, когато се наложи да отсъствува по важна работа. Така, преди известно време Йонел Чолаков трябвало да отиде с художествения колектив във Варна. Никой не свъсил вежди, а напротив, пожелали му успех като солист. Борис Великов започнал да си строи жилище. Нямал близки да му помогнат. Натъжил се, а те не дочакали да чуят докрай мъката му. Грабнали лопатите, и... на строежа.

Обича да спортува Иван Новаков. Според него обикнали спорта и момчетата от профгрупата му.

Работят, спортуват, но не изостават и от учението. Редовни ученици във вечерната гимназия са Иван Кръстев, Петър Костадинов, Петър Миланов, а Стоян Георгиев учи във втори курс на механотехникума. Те ще завършат образованието си и ще са благодарни на своите другари, че са им помогнали да набавят онова, което в юношеските години по една или друга причина са пропуснали да сторят. За тях мисли и се интересува и Новаков. Гордее се с всяка хубава бележка, вписана в бележниците им. За тях и за много, много работи мисли и се грижи той, не само защото е профгрупорг, а защото обича хората и работата си.

Елеонора ВАСИЛЕВА

В ДИП „Текстилни влакна“ — Тутракан годишно се произвеждат хиляди кубически метра пъздерови плоскости, необходими за строителството. За суров материал се използуват отпадъците, които преди се изхвърляха или служеха за гориво.

НА СНИМКАТА: Работничките от бригада „Гагарин“ Тодорка Василева и Донка Иванова подготвят производството на плоскости.

Снимка: Стоян Тодоров

УСПЕХ НА ПТИЦЕВЪДИТЕ

СЕМЕЙСТВО Алиеви постъпи в кооперативната птицеферма на с. Ножарево едва преди една година, но успехите, които постигна, са похвални. Коренно се промени състоянието на младите ярки от породата „Родайланд“. Естествено, за това помогна преди всичко редовното спазване на дажбената таблица, както и редица зооизисквания, с които птицегледачите се съобразяват най-стриктно.

И ето, от наличните 1 300 носачки досега са получени повече от 114 000 яйца при годишен план 120 000.

Петър БЕЛЧЕВ

ГРЕШКИТЕ СЕ ПОВТАРЯТ

ХИМИЧЕСКАТА борба с вредителите на селскостопанските култури е вече много добре позната мероприятие. За предотвратяване на евентуални лоши последици от приложение на отровните вещества има издадена специална правителствена наредба. Издадена е такава наредба и от Окръжния народен съвет, отнасяща се за конкретните нужди и условия на окръга. Провеждани са курсове, съвещания със специалисти, лица, боравещи с отровни вещества, и пчелари. Правено е много, за да се опознаят всички мероприятия, които съвременната наука познава в тази област, за да се предотвратят отравяния на хора, домашни животни и пчели. В тази насока имаме вече постигнат не малък опит.

Въпреки това, още от началния момент на пръскане на овощните дървета се допусна груба грешка от ТКЗС с. Калипет рово. Малко са научили и малко са разбрали колко сериозни последици носи тяхното небрежно отношение към такова опасно мероприятие. Това не говори добре най-вече за специалистите на ТКЗС, които следва с вещина да се разпореждат, обезпечавайки запазването на пчелите и след като лично се убедят, че не ще има лоши последици, да пристъпят към пръскане на земеделските култури. В посочения случай стана ясно, че това не е направено. Коренно различно е обстоятелството с комплексната опитна станция, която отстои на 1 км от селото, но не е допуснала отравяне на пчелите, въпреки че третира много видове опитни дървета в много по-чести интервали. Така би трябвало да бъде и с ТКЗС-то.

Посоченият случай е показателен. Търсенето на отговорност трябва да стигне докрай. Виновните да бъдат наказани. Да си вземат бележка всички специалисти, служебни лица и пчелари от окръга за в бъдеще да не решават въпросите по химическата борба формално, а със задълбоченост, компетентност и с искрено желание да се предпазват пчелите от отравяне.

Ганчо ГАНЕВ

Нашите дописници НИ ПИШАТ

С. НОЖАРЕВО. Небивало трудово оживление кипи през последно време по блоковете на кооператива. Всички работоспособни хора са излезли на полето, за да се включат в пролетните полевъдни мероприятия. Едни от тях разсаждат последните декари с тютюнев разсад, други разреждат и окопават късно-пролетните култури.

Бригадата на Наим Шевкъев първа започна и окопаването на тютюна. Още през първия ден бяха обработени 20 дка площ.

Р. ЕБАЗЕРОВ

С. ГЛАВИНИЦА. Заедно с пшеницата, ечемика и ръжта по блоковете на стопанството избуяха и доста плевели, затова стопаните от Главиница се заеха с унищожаването им. Само за три дни полевъдите оплевиха 3 200 дка есенници, като обезпечиха по-висок добив.

М. ДОЧЕВ

ДУЛОВО. Важна и неотложна е задачата за разреждането и окопаването на пролетниците. И тук веднага след настъпването на благоприятното време всички се заловиха сериозно за работа. Разредени са 1 500 дка слънчоглед. Започна и първата копан с машини. Окопани са вече 600 дка слънчоглед и 37 дка захарно цвекло.

В. ГЮРОВА

Най-близко до сърцето

С ПРОЛЕТНИЯ вятър ли се надбягва „Беларусът“ в равнината? Или догонва първите лъчи, помилвали бледите листенца на милионите царевични стебълца? След него остава прашна диря. Шиповете на ротационната мотика разбиват втвърдената пръст и земята поема с пълна гръд утринната свежест.

Зад волана на машината е застанал млад мъж. Широкоплещест. Набит. Вятърът е зачервил до бакърено бузите му. Набил е с прах дочените дрехи. Георги Лалев работи съсредоточено. Той не променя скоростта, а равномерно и внимателно окопава редовете. Често пъти се обръща назад. Не бива да бъде отскубнато нито едно стебълце!

След тракториста, в царевичния блок в местността „Кавака“, кооператорите разреждат посева. А после трите звена на ротационната мотика ще бъдат сменени от култиватор. Тогава царевицата ще бъде подхранена с по 10—12 кг на декар амониева селитра. Завърши ли култивирането, посевът ще се третира с хербициди. И растенията ще се развият буйни, освободени от плевелите, подхранени с минерални вещества. Пак Лалев—звеноводът ще извърши с „Беларуса“ си и следващите обработки. А наесен неговото звено, както винаги, ще набере по най-много царевица от декар.

Та не беше ли така и през миналата година? От 800 дка царевица, обработена от комплексното звено на първа тракторно-полевъдна бригада, зафировският кооператив получи по 416 кг среден добив. Другите звена в стопанството достигнаха по 320 кг царевично зърно средно от декар. Сега звеното на Лалев отглежда 600 дка царевица и 600 дка слънчоглед. Само при разреждането и брането ще вземат участие кооператорите. Останалата работа ще извърши той, заедно с прикачника си.

— Няма да отстъпим от комплексната механизация. Та тя е бъдещето на селското стопанство! От шест години ръководя комплексното звено на бригадата. То е първото за нашето стопанство. На чалото, разбира се, не беше лесно. За пръв път работихме с навесни машини. Специалистите ми бяха винаги на помощ. Сега звената за комплексна механизация са вече четири. Хубаво би било, ако техният брой бъде поголям, но теренът не позволява цялата земя да се включи в тях.

Георги Лалев огледа ротационната мотика. Изчисти я и отново се пое се с „Беларуса“.

От рано утро до здрач е на машината работливият звеновод. Не изпуска нито минутка от времето, подходящо за окопаване на царевицата. Сега за него Кодексът на труда не е в сила. Ще си почине, когато завали, но посевите ще спаси от затревяване.

Завърне ли се в стопанския двор, добрият тракторист най-напред отвежда машината на определеното ѝ място. Оглежда я. Почиства я. С търпение изслушва колегите си. Съветва по-младите от тях. А разпорежданията на бригадира са вина ги закон за него. Изпълнява ги, без да противоречи и възразява. И ги изпълнява така, че на него самия да хареса извършената работа. Случи ли се някога сеитбата или окопаването да не стават така, както трябва, Лалев прекъсва започнатото и докато не се посъветва със специалистите, не продължава. Затова негова та работа личи отдалеч. Затова са тъй прави редовете на слънчогледа и царевицата.

Един труженик от равното плодородно поле, за който работата е най-близко до сърцето.

Стефанка СТАНЕВА

КЪМ СВЕТЛИ БЪДНИНИ ВЪРВИМ

ПЕЧАТЪТ — МОГЪЩО ИДЕЙНО ОРЪЖИЕ

Неделима част от духовния ни живот, наш ежедневен събеседник, съветник, другар... — Така обикновено се пише и говори за българския печат. Каква голяма сила е печатът! Той е могъщо идейно оръжие в ръцете на Комунистическата партия, той е ней на крепка десница, която и помага в осъществяването на великите дръзновени дела по пътя на социализма и комунизма.

Заедно с народния празник 24 май — Ден на българската просвета и култура и славянската писменост, празнува и българският печат. Големи значителни победи то е българският печат.

Печатът е всекидневна школа за патриотичното възпитание на населението, за непрекъснатото обогатяване на неговата култура.

Трудещите се чувствуват вестниците като свои, доверяват им се от сърце и душа и редовно им сътрудничат. Нашият вестник „Силистренска трибуна" от началото на годината досега е получил повече от 750 писма. За какво говори това? Първо, за голямата вяра на трудещите се в печата, второ, за нарасналата култура на населението, трето, за тяхното порастало социалистическо съзнание, което вижда всички недъзи и грешки в процеса на социалистическото строителство, и горещо желание за час по-скорошно то им отстраняване.

Високоблагородно е призванието на журналистите и дописниците в нашия печат. Те са едновременно приятели и строги съдници. В предните редици на дописниците се нареждат: Дочо Атанасов, Милко Николов, Кольо Вървбев, Гани Боянов, Стоян Пеев, Антон Александров и още много други, които са активни помощници на вестника в изпълнението на задачите, които има да осъществява.

Нашият печат и журналистиге все повече подобряват връзките си с читателите. Читател, печат и журналист вървят ръка за ръка в неспирния възход на Родината. Необходимо е обаче взаимодействието все повече да се разширява и укрепва. Нашият вестник никога досега не е стигал тираж десет хиляди, какъвто сега. Това за какво говори? Наистина той е станал верен помощник и учител на населението от нашия окръг.

Многообразният живот предлага богати възможности, героични случки от строителството и селското стопанство, подвизи на знайни и незнайни герои, които движат икономиката ни напред, с бързи скокове да цъфти и преуспява.

Читателите станаха по-културни, с широки кръгозори. Техните изисквания непрекъснато се увеличават. Печатът, журналистите, дописниците и сътрудниците трябва да ги задоволяват. Вярно е това, че тази творческа армия от сътрудници в нашия печат все по-умело изпълнява своите задачи. Но е необходимо, повишавайки своята политическа и професионална квалификация, те да бъдат неуморни и все по-ревностни пропагандатори, агитатори и организатори на всенародното движение по пътя на социализма и комунизма.

Още по-идейно наситен и целенасочен, още по-жив, увлекателен с журналистическото си майсторство трябва да стане печатът. Задължение, което трябва да поемат пред Партията и народа журналистите по печата в неговия празник. Журналистите с готовност ще поемат това задължение и ще го изпълнят с достойнство, чест и доблест.

Нови вдъхновени дела предстоят пред българския печат.

ЦЕНТЪР НА КУЛТУРЕН ЖИВОТ

„Един възрал книги в кафенето и толкоз..." Това си спомня за читалището в Кайнарджа сегашният негов библиотекар Петър Палчев.

Днес кайнарджанското читалище е оживен център на културния живот в селото и в района. При нос за това има както неговият председател Борис Върбанов и споменатият библиотекар, така и доброволният актив от представители на интелигенцията на селото. Обаче основен двигател на всички мероприятия и инициативи си остава все пак общинският читалищен съвет.

Към читалището има изграден битов женски хор, който по време на неотдавнашните избори и осмомартенски тържества се представи с хубави песни. Театралният колектив подготви и представи с успех драмата „Майстори" от Рачо Стоянов. На 24 май битовият хор ще изнесе подходяща програма в село Войново при откриване на новото читалище.

В навечерието на 24 май ще се проведе преглед на художествената самодейност в рамките на общината.

„Във форма" е винаги и битовият оркестър към читалището, който всяка неделна вечер весели кайнарджанци.

Читалищното ръководство, подпомогнато от партийното и отечественофронтовското ръководства, организира честувания на бележити годишнини. Наскоро бе честувана стогодишнината на Пенчо Славейков. На вечерта, организирана по случай 90-годишнината на Априлското въстание, гостуваха рецитатори от Образцовото читалище „Доростол" — Силистра.

Големи грижи отделя читалищното ръководство за подготовката и провеждането на читателски конференции. Неотдавна се състоя научно-теоретична конференция по зърнения проблем.

По случай 110 годишнината на читалищата нашето читалище се зае с изучаване на историята на родния край. Изучава се историята на читалището.

Работата с книгата е една от най-важните дейности. По радиоуредбата се четат рецензии за новозакупени книги. Уреждат се витрини на новите книги. В чест на Деня на славянската писменост и култура бяха закупени 184 тома книги. Не изостава и осигуряването на техническа литература. Броят на читателите расте. От началото на годината досега са раздадени около 3 000 тома.

Със своята разностранна дейност читалището в Кайнарджа заслужено може да се определи като център на културния живот в селото и района.

Викентий ДУКАНОВ

Техникумът по механотехника в Силистра е само на три години. За този кратък период в него е направено много за подготовката на кадри за нашите предприятия. Обзаведени са с всичко необходимо кабинети. Създадени са прекрасни условия за опознаването на техниката и воденето на практическите занятия.

НА СНИМКАТА: Курсистите Иван Кискинов и Георги Павлов в час по машинно чертане.

ПЪРВЕНЦИ В ТРУДА — ОТЛИЧНИЦИ В УЧИЛИЩЕ

ЧУВСТВУВАМ СЕ ЩАСТЛИВА

От 1950 година работя в ТПК „Дунав". Първите три години работих като шивачка, а сетне ста нах служителка в канцеларията на предприятието, като отчетник на труда.

Реших да завърша средното си образование, което бях прекъснала поради липса на средства и поради влошаване на здравословното ми състояние. От времето, когато бях напуснала училище, бяха изминали 13 години! Прекрачих прага му отново, но дълго време страхът, че не ще мога да догоня другарите си, не ме напускаше. Но жребият беше хвърлен! Благодарение на силната ми воля, голямото ми търпение и постоянна амбиция, аз можах да достигна другарите си, отишли значително по-напред със знания та си.

За успеха, който постигнах в училище, значителен дял имат хората от колектива, където работех, а също така и ръководителите на предприятието ни. Те наистина ме разбираха. Разбраха, че е много трудно човек и да работи, и да учи. Затова ми помогнаха във всичко. За другарската подкрепа в трудните минути аз им изказвам своята благодарност.

Желая на всички мои съучени ци и на онези, които нямат смелост да продължат образованието си във вечерната гимназия, смелост и вяра във собствените им сили, за да могат след време и те да изпитат моето щастие.

Марийка АТАНАСОВА

ЖЕЛАНАТА МИ МЕЧТА СЕ СБЪДНА

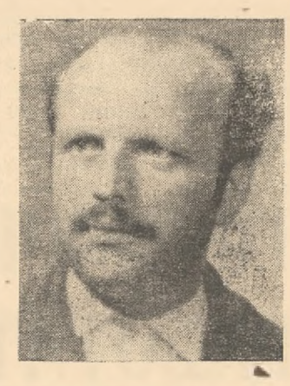
Започнах вечерната гимназия от IX клас. Работех в ТПК „Дунав". След обяд имах възможност да се подготвя за училище и да се грижа за детето си. Но времето не достигаше. Често пъти, късно вечер, когато се върнех от училище, готвех уроците си за следващия ден. Положих много труд, за който бях възнаградена с добър успех в училище, а от ОК на ДКМС получих грамота за високо изпълнение на трудовите си норми.

Тази година вече завършвам гимназия. Отдавна желаната ми мечта се сбъдна, макар тя да ми струва много напрежение и тревоги. Много дни, изпълнени с горчиви сълзи, често отправяни към председателя, партийния секретар, техническия ръководител на предприятието, минаха. Въпреки всички трудности аз останах качественичка и тази година. За някого това е нищо, но за мене значи много, защото е постигнато с цената на силна воля.

Сега, когато вече завършвам XI клас, срещам не малко трудност. Но въпреки това искам да завърша и университета.

Стефка МОМЧЕВА

С ЦЕНАТА НА МНОГО СИЛНА ВОЛЯ

Записах вечерна гимназия главно по две причини: трябваше да уча, да придобия повече знания, необходими ми за пряката работа, за разширяване на общата ми култура. И другата, която бе за мен стимул в тежки минути и часове — да продължа образованието си във висше учебно заведение, в Института по хранителна и вкусова промишленост, който ще ме подготви като тесен специалист за професията, която упражнявам сега.

Работя в ДСП „Булгарплод — Нектар" от 1960 година като началник-смяна. Работата ми се състои в това да ръководя смяната и отблизо да следя спазват ли се технологическите процеси. Това е една от най-отговорните работи в предприятието и за да се справя с нея, ще трябва детайлно да се познават тънкостите на технологическия процес. И нещо друго, което отникъде не може да се заучи и което е най-трудното — другарска обноска и общ език с работника, който трябва да ти вярва.

Вечерното училище ни струваше много труд и лишения. Бях прекъснал 12 години и докато вляза в крак с другите, бе необходим много труд и постоянство, упорита воля. Готвих се всекидневно, не отсъствувах и не изпускам материал, защото пропуснатото трудно се навакса.

Трудът ми е оценен. Преподавателите, на които изказвам своята благодарност по случай празника и чиито стремеж да ни научат високо ценя, ме освободиха от матура. Сега ми предстои друга, сериозна битка и изпитание — кандидатстването за висше учебно заведение, следването...

Димитър НИКОЛОВ

РОДОСЛОВИЕ

Аспарухови конници,
аспарухови конници!
Не избрахте вий най-богатата,
най-изгодната.
Просто слязохте на земята,
която сега наричам родна.
Калифорнии и Аржентини
пренебрегнахте пред една
синеока и медовинка,
миломила страна.
О, разбирам аз този избор,
със сърцето си го разбрах
Тук е нашият хляб и извор,
тук е нашият плач и смях.
Аспарухови конници, не гадая
българин ли съм
или славянин.
Аз живея и изучавам
здравината на сплавите...

Симеон Маноев

Скромен и неуморим деятел

„Първите впечатления са най-силни" — гласи една народна поговорка. Да, но те не винаги са достатъчно правдиви, външността понякога лъже — такива мисли будят у мен първата среща и постепенното опознаване със Здравко Дренчев. В бавната му походка не личи нито спортистът, нито енергичният и деен човек. Неговата привидна мълчаливост може да бъде изтълкувана като затвореност, самомнителност или надутост — едва ли има по-незаслужено обвинение за отзивчивия другар и приятен събеседник. Именно за неговите ценни качества на масовик колективът му е поверил председателството на учителската организация в отдел „Народна просвета" при ОНС.

Приятно и незабелязано минават часовете с него. Дренчев е душата на всяка другарска среща, той е организаторът на веселите пътувания.

Колко неща могат да разкажат неговите посребрени коси! Може би първият бял косъм се е появил в някоя от безсънните нощи на неговото задочно следване във ВИФ, а може би и по-рано.

Малко безгрижни дни помни той в родното си село Сейдол, Разградско. Обикнал спорта от детски години, гимназистът Здравко замръквал по игрищата. Всяка вечер до късно решавал трудните, но интересни задачи по математика, ако не се зачетял в някоя книга. Трудно е да се степенува обичта му към спорта, математиката и книгите.

— С математиката се разминах, защото нямах средства да уча инженерство...

И последвал примера на майка си — учител в Косара, Долно Ряхово, Силистра...

Отново мисля за неговата походка. Дали не се е формирала на принципа „бавно, но сигурно". С всеотдайност е вършил и върши Дренчев всяка работа. С какъв ентусиазъм сложи началото на спортна площадка в I гимназия! Не си скъпи труда, не се срамува от черната работа. През 1953 година става околийски училищен инспектор по физическо възпитание. Доволен и радостен е от новите възможности за работа в голям мащаб. Ту инициатива ще даде, ту ще разпали съревнование сред общественици, ту ще задължи учители или директори, но намира подход, успява — много площадки, писти и игрища са негово дело. Затова напълно заслужено през 1958 година ЦС на БСФС го награди със значката „Отличник по спортното строителство".

Все по-високи награди отбелязват твърдите стъпки на старши-инспектора-методик по физическо възпитание Здравко Дренчев — медал за трудово отличие, звания „Заслужил деятел на физкултурата" и „Заслужил деятел на баскетбола". Не е малък неговият принос за развитието на баскетбола в нашия окръг.

Той обича да говори за тези неща — тихо, скромно, упорито изпълнява своя дълг на служител и общественик. В канцеларията не се застоява, а бърза да иде в училище, да помогне на учителите в урочната и извънкласната им работа. А и различните съдтезания също трябва да се посещават — затова дори и в празник не се задържа в къщи.

Ясно е, че един поглед, една или няколко срещи не дават пълна представа за човека. Но особено приятно е, когато при по-пълното опознаване на някого откриваш все по-хубави неща и го чувствуваш все по-достоен за уважение. Затова и колегите на Здравко Дренчев, и всички учители, и цялата общественост ще се радват за неговата висока награда по случай 24 май — орден „Кирил и Методий" I степен.

Заслужена награда!

Стоян ПЕЕВ

Училището в Попина — столетник

Твърдо може да се говори, че Попина е била твърдина на българщината още в далечното минало, по време на турското робство. Не са намерени следи от турски гробища и не е запомнено да е имало турци в района на селото. За будния дух на българите, за тяхното ранно национално осъзнаване говори и фактът, че още отрано е открито училище с две паралелки в самостоятелна сграда, строена за тази цел. Макар и незапазена до наши дни, поради много наводнения, от спомените на старите хора, които сега са на 90—95 години, ние можем да си я представим такава, каквато е била — измазана с кал, изградена с дървени пръти, а подът й, замазан с жълта пръст. Макар и при такива условия още през 1861/2 години учителят Тодор Стоянович Джумалиев, от Русе, успял да организира учебно-възпитателна работа с децата. Срещнал е редица трудности, свързани с обезпечаване на материалната база. Гонен от тогавашната турска власт за проявена бунтарска дейност, той едва успява да изкара пет години и през 1866 година напуска селото. За това, че в представите на хората той е бил философ, говори и фактът, че тогавашният в. „Турция" излиза със статия по повод неговата работа като учител и предлага да се вземат мерки от страна на правителството, за да бъде уволнен. През следващата година неговото име не се среща между имената на учителствувалите. Ние твърдо можем да говорим, че не е успял да довърши започнатата работа по поддигане духа на българите. Но направеното от него не е било малко.

Същата 1866 година е забележителна с този факт, че осъзнати българи като Георги Чорбаджи, Добри Чорбаджи, Минко Славов, Тодор Дойков, Драган Добриков, Кулю Бачков и други, под ръководството на свещеника Фотин, написват уверително писмо до тогавашната власт и се отказват да служат на фанариотския владика Дионисий, като се възпротивяват да плащат данък и искат да бъдат зависими от народното българско общество в Силистра, което ще ги управлява и духовно.*

Минават години. Желанието в народа за просвета нараства още повече. Децата тогава са били по-много и това налага да се строи ново училище. Непосредствено преди настъпване на освободителната Руско-турска война започва работа за издействуване от турското правителство разрешение да се строи ново училище в близост до новопостроената църква. В 1880 година то било завършено от майстора Стою Стоев—балканджия, с учи вежда група селяни начело с Найкат, изобразяващ селянин в хомот заедно с единия вол, поради това, че другият е бил задигнат от лихваря и бирника. Същата група е стигнала до селата Караомур и Кочина (сегашните Смилец и Иширково). За какво освен за будна учителска съвест ни навежда този факт!..

Учителите са били и организаторите на културния живот в селото. От сведенията узнаваме, че през 1906—12 година под ръководството на учителя Иван Димитров, родом от с. Бабук, учителите Чехларова, Гецов и Олга Димитрова поставят пиеси. С голям успех е била играна пиесата „Руска", в която са се включвали фелдшерът и секретар-бирникът.

През следващите години учителите, под ръководството на главния учител Петър Иванов, замислят със средствата на населението да построят нова сграда за повече ученици, но започналата Балканска война, а след това и другите войни и идването на румънците в Добруджа попречват тази идея да се осъществи, макар че основите били поставени още в 1911 година.

Минават годините на румънската окупация. Идва пак време за организиране на българско училище. С тази задача успешно се справя Васил Александров Дечев, изпратен нарочно през 1940 година за организиране на новото българско училище. С помощта на учителите Димитър Шербанов, Милка Григорова и други новоназначени колеги успява за два месена да постави началото на новото училище и то през месец ноември започва своята дейност.

Първият випуск с основно образование (VII клас) завършва през 1943 година.

Положителна роля играе училището и непосредствено след освобождението на родината ни от фашизма. Първите грижи на учители и общественици са насочени към отстраняване на наслоилите се шовинистични настроения.

Сега учителският колектив поема присърце поставените му задачи. Началните учители работят за завоюване на званието „Група за комунистически труд". Всички работят дружно и постигат много успехи, които не са предел за техните възможности.

Н. МАРКОВ
директор на училището

*Османската власт е наричала българите „рая" — стадо.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ, ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 59 (1072) | Четвъртък, 26 май 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПОВЕЧЕ ЖИВОТНИ НА ЛАГЕРНО ОТГЛЕЖДАНЕ

Лагерно-пасищното отглеждане на животните е важно мероприятие за увеличаване продуктивността и намаляване себестойността на животинската продукция. При развъждането и отглеждането на животните и птиците не могат да се очакват добри резултати, ако през лятото не се използват най-рационално всички пасища и мери. Свободното движение, слънцето и свежият въздух правят животните устойчиви на заболявания и съдействуват за развитие на здрава костна и мускулна система. Лагерно-пасищното отглеждане помага за редовното им запложда не.

На пасището животните получават основно храната си чрез пасене без допълнителни разходи, което значително поевтинява прираста и млекопадоя през този период и съдействува за намаление себестойността на продукцията. Ежегодно кооперативните стопанства от окръга ползват пашата от около 180 000 дка мера и над 309 000 дка горска площ. Понастоящем по плана на държавните горски стопанства в окръга се определя да ползват горска паша 10 600 говеда и 99 700 овце. Може да се счита, че всички овце са на лагерно-пасищно отглеждане, тъй като почти всички кошари са в близост до мерите, откъдето овцете ползват пашата направо. В редица стопанства като Секулово, Главиница, Ситово, Бабук и други е отделена специална паша за малките разплодни агнета, която се ползва паралелно. ТКЗС — Секулово натори пасищата и сега имат значително добър тревостой. ТКЗС — Главиница двукратно наторя пасището в местността „Чистамбул", което е запазено за агнетата и младите разплодни животни и ще се ползва парцелно. Почистване и наторяване на пасищата проведоха и други стопанства.

Всички специалисти и животновъди от собствен опит са убедени, че след отглеждането на млади птици на лагери условия през цялото лято, през зимата те са устойчиви на заболявания и имат висока носливост. Рано получените пилета навършват вече над 5-месечна възраст, а и времето позволява да бъдат изнесени на лагери. Много добри лагерни условия за ярките са създадени в ТКЗС — Белица, Главиница, Бабук, Межден, Алфатар, Смилец и други стопанства. Повечето от лагерите са постоянни леки помещения, разположени в центъра на просторни мери. Обзаведени са с хранилки, поилки и сенници. Наложително е всички кооперативни стопанства да устроят подходящи лагери и изнесат всички ярки на лагерно отглеждане, като обезпечат нормалното им хранене и правилно отглеждане.

Това налага преходния период на хранене да продължи най-малко 15 дни, като постепенно част от грубите фуражи се заместват със зелени. Люцерната и другите бобови треви да се дават на преживните само в завехнало състояние в смес със слама и други груби фуражи, с което ще се намали преразхода на смилаем протеин и ще се позволи изсушаването на по-големи количества сено.

На лагерно-пасищни условия трябва да бъдат поставени през летните месеци и всички млади разплодни говеда, а където има възможност — и дойните крави. Необходимо е веднага да се вземат мерки и ремонтират съществуващите лагери, като се оборудват с достатъчно временни ясли за подхранване с концентрирани и допълнителни зелени фуражи през време на засушаване, когато животните не могат само с пасене да набавят необходимите им хранителни вещества. От голямо значение е те да бъдат обезпечени постоянно с прясна вода. При положение, че водопоите са на 2-3 км от лагера, е необходимо да бъдат изградени водоеми с корита и да се докарва вода с цистерни. Основно правило, което безусловно трябва да се спазва, е разделяне пасището около лагерите на парцели съобразно тревния състав, броя, вида и категорията на животните, с оглед най-добрите и близки пасища да се отделят за младите разплодни и дойни животни.

Преди изкарване животните на паша, специалистите трябва да им извършат основна подготовка. Да се изрежат и почистят израсналите копита, да се подрежат върховете на рогата за предпазване от травми. На овцете да се подстриже вълната около очите и вътрешната страна на кракаго, а вкарването им в горска паша да става след стрижбата. Да се извършват и ветеринарни обработки. Освен това трябва да се осигури правилен преход от зимно-оборно към лагерно-пасищно хранене. Всяка година поради допускане на грешки през този период в много стопанства се получават смъртни случаи от отравяне, храносмилателни разстройства, подувания и други смущения, които оказват влияние на нормалната продуктивност на селскостопанските животни.

Пасищата предварително трябва да се почистят от вредни и отровни растения. При използването на паша в горските площи трябва да се вземат необходимите мерки за предпазване на животните от отравяне с млада дъбова шума, каквито случаи имаше преди години в Алеково, Иширково, Дулово, Белица и други стопанства.

Спазването на всички тези условия при провеждане на това основно мероприятие би дало голям икономически ефект. Това задължава ръководствата на стопанствата и специалистите да се заловят с тази задача и да осигурят подходящи лагерно-пасищни условия на възможно по-голям брой селскостопански животни и птици.

Готови за лятната кампания

В редакцията на вестник „Силистренска трибуна" се получи телеграма от общинския партиен комитет и от ръководството на ТКЗС — Средище, с която се съобщава, че колективът на ремонтната работилница е изпълнил поетото от него обещание в чест на IX конгрес на БКП, като срочно и бързо е ремонтирал комбайните и другия инвентар, който ще участвува в лятната кампания. Едновременно с това механизаторите обещават да прибират реколтата без загуба и да не допускат престой по технически причини.

Първите билки са набрани

ЗА СЪБИРАНЕ на билки в с. Средище се грижи Илия Бухчев. През настоящия сезон той трябва да организира събирането на 5 тона различни билки, между които липов цвят, лайка, коприва и др.

Преди известно време започна беритбата на глогов цвят. Пионерите от Средище и Давидово само за един ден набраха 300 килограма. В организирания трудов ден първенци бяха пионерите от Давидово и учениците от IV кл. на с. Средище.

Маринка ГЕОРГИЕВА

ЗАЩОТО Е ЗАКОННА ГОРДОСТТА НИ!

Ехо от празника на българската просвета и култура и славянската писменост, на българския печат

Трибуната с официалните лица.

СИЛИСТРА. Отмина и този светъл национален празник. От него вече ни делят два дни. Но песните, които изпълниха от ранно утро лъчистия простор, като че ли още не са заглъхнали. Защото те бяха израз на спонтанния възторг на всички, манифестирали пред Партията своите постижения в областта на просветата и културата.

Във вторник, 24 май, слънцето отрано беше надвило облаците. Децата, поели към училищата на Силистра, го посрещнаха с истински възторг. Най-после след толкова дъждове вместо ще бъде хубаво!...

Преминават абитуриентките! На добър път в живота!

В 9,30 часа на официалната трибуна в центъра на града заеха местата другарите ВЕЛЬО МАК СИМОВ, първи секретар на ОК на Партията, САВА ШИВАРОВ, председател на ОНС, ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, секретар на ОК на Партията, БОЯН МИХНЕВ, НИКОЛА НИКОЛОВ, ХРИСТОФОР ИВАНОВ и МИКО НИКОЛОВ, членове на бюрото на ОК на Партията, КРЪСТЬО АТАНАСОВ, заместник-председател на ОНС, ИВАН БРЕЗОЕВ, секретар на ОНС, общественици, директори на училища, дългогодишни учители, отличници и др. Приветствие по случай големия празник произнесе другарят СТОЯН СТОЙЧЕВ, председател на ОК на Съюза на българските учители.

Ето, челната колона се раздвижва и тръгва под звуците на тържествен марш към трибуната, за да дени от голям лозунг със скъпото нам „Върви народе възродени" и портрет на славянските просветители братята Кирил и Методий. След портретите на видните партийни деятели преминава диаграма, от която виждаме, че сега в нашия малък окръг има 198 учебни заведения. Отново прозвучават крилатите думи на Стоян Михайловски „Върви народе възродени", но този път изпълнени от колектива на хор „Седянка", който преминава пред трибуната в своята традиционна носия.

След това към официалните лица на трибуната се отправят пионери, които поднасят на нашите ръководители букети свежи майски цветя. После манифестира един голям блок от партийни и профсъюзни работници, от работници в редакцията на в. „Силистренска трибуна", ОП „Печатни произведения", ОП „Кинефикация", Окръжна библиотека, Народния музей.

Радостта на всички нараства, когато се задава колоната на възпитаниците на детските градини в Силистра. Тя привлича погледа с ведрите усмивки на децата, с разнообразните носии и костюми, чрез които те пресъздават моменти от известни приказки. Колко много струват тези неподправени детски усмивки! Колко много говорят те! Те са радостта на нашия народ. Неговият вечен стремеж към щастие и мир, към знание и светлина, на който преди повече от 1 100 години посветиха своето дело и Кирил и Методий.

Преминават възпитаниците на началните училища. Клас след клас. И навсякъде очите срещат портретите на нашите възрожденци, плакати с крилатите думи „И ний сме дали нещо на светът", „Напред науката е слънце!" Редом до децата са техните учители. Онези, които с плодотворния си труд заслужиха признанието на цял народ. Те имат право да се гордеят. Колоните на отличниците година след година стават по-големи. От 180 ученика 70 в училище „Иван Вазов" са отличници. Дълъг е списъкът на децата, които трябва да бъдат похвалени за голямо усърдие при овладяване на знанията. Радостни манифестират и пионерите от IV-а, IV-б, и IV-в клас на училище „Ю. Гагарин". Сред техните редици няма нито едно изоставащо дете.

Със знаменца, с цветя, с плакати манифестират и учениците от училищата „Кирил и Методий", „Отец Паисий", „Макаренко", „Н. Вапцаров". Всички са се постарали по най-разнообразен начин да изразят своята почит към безсмъртното дело на Кирил и Методий, своята готовност да му служат вярно.

Пред официалната трибуна преминават възпитаниците на средните училища в града: на Първа и Втора политехнически гимназии, на средното вечерно училище „Гено Чолаков", на икономическия техникум, на селското панеия техникум, на механотехникума. В техните редици виждаме абитуриентите. За тях вече няма да бие училищния звънец. Но те ще изпълнят залите на висшите учебни заведения, за да отдадат след това труда си там, където са най-необходими. От все сърце да им пожелаем „На добър път!".

Са ите постижения в учебния процес демонстрират и колективи на училището по дървообработване, строителното училище, училището по машиностроене.

Манифестира нашата спортна младост.

Заглъхват последните песни, последните маршове. Манифестацията е към своя край. Но в простора още дълго време ечат песни, израз на радост и на една законна гордост „че и ний сме дали нещо на светът".

Сава ХРИСТОВ

(Продължава на IV-та стр.)

Прибират люцерната

КООПЕРАТОРИТЕ от полевъдната бригада на с. Българка навреме започнаха прибирането на люцерната от зачислените им 690 дка с тази култура. Една част от зелената маса бе силажирана. Тя бе окосена от силажокомбайните и извозена от камионите на кооператива до стопанския двор на с. Срацимир, където бе съхранена в силажните ями. От 200 дка бяха прибрани 300 т зелена маса.

По-голяма част от люцерновите площи обаче беше окосена със сенокосачки с цел да бъде прибрана като сено. В окосяването й участвуваха механизаторите Иван Господинов и Колю Иванов. Част от покосеното сено изсъхна добре и беше натрупано в стопанския двор на бригадата.

В процеса на прибирането обаче заваляха дъждове. Неприбраното сено се намокри и почерня. Имаше опасност то напълно да се похаби. С тревога кооператорите наблюдаваха времето и чакаха да се оправи. Когато дъждовете спряха, те излязоха на полето, за да обърнат откосите и след като те изсъхнат, да ги приберат и съхранят.

Много излишни грижи и труд биха се избегнали, ако ръководството на стопанството бе взело навреме мерки, за да подготви пирамиди и скари, на които люцерновото сено би изсъхнало и при най-лошо време. Ръководителите на кооператива считаха, че това са излишни разходи. Но загубите, които бригадата претърпя от похабяването на неприбраното сено и от вложения повече труд за допълнително изсушаване на намокрената маса, са много по-големи от тези, които биха се направили за приготвянето на пирамиди и скари. Това трябва да се има предвид занапред.

Дочо АТАНАСОВ

Преработката на плодове започна

БОГАТА е реколтата на плодове тази година. Дърветата са отрупани с череши, ягодите нямат обиране. Нуждите на пазара се задоволяват, и преди няколко дни започна преработката им, за да се използват ценните им качества и през зимата.

На своя трудов пост застанаха вече работниците от консервната фабрика на „Булгарплод" в Силистра. В стерилния цех сега е шумно и оживено. Дръжкочистителната машина приема ежедневно тонове свежи с червеникава си череши. Оттам ги поема транспортьорната лента, за да ги занесе във вентилаторната миячка. Всяка година в стерилния цех се внася нова машина — механизира се производството. И вентилаторната миячка и сортировачката, която поема и сортира по едрина узрелите плодове, са ново звено от производствената линия.

Най-много хора са заети с пълнението на буркани. То все още се извършва на ръка. Тук е Мария Киселова, една от най-добрите работнички на предприятието. Сръчните й ръце бързо поемат сортираните плодове, пълнят празните буркани с едно движение — бързо и точно като дозировачна машина.

Отговорна е работата на Стоянка Александрова. Тя управлява автоматичната затварачна машина. В този момент може би тя си спомня колко труд се пилееше преди, при ръчното затваряне. Сега с едно прав кване на машината и буркана е вече затворен. И трудът е по-лек, и работата спори.

Някои казват, че качеството на готовите компоти зависи от вниманието и стараението на автоклавистите. Вярно е, че и миенето и почистването на плодовете допринасят за това, но не се ли спази „необходимото налягане" и автоклавите, бомбажът е сигурен. Затова така съсредоточен в работата си е Стефан Петранов, затова очите му нито за миг не се отклоняват от измервателните уреди.

Досега, само за няколко дни, предприятието изработи 12 464 килограма черешови компоти. Това са първите производствени дни. Все още се изпробва изправността на машините, създава се организация на труда. След няколко дни, когато започне преработката на ягодите и граха, колективът ще дава десетки тона дневно производство. За Деветия конгрес на БКП той се готви да постигне високи производствени успехи.

Мария ЛЮБЕНОВА

За подготовката на жътвата — конкретни мерки

ЕДИН от важните въпроси, които бяха разгледани в последното заседание на Изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет, беше въпросът за подготовката на лятната кампания в окръга.

Изтъкнато беше, че състоянието на пшениците и ечемика е добро и има основание да се очаква получаването на по-големи добиви от тях в сравнение с планираните. Това от своя страна налага ръководствата на стопанствата да вземат сериозни мерки за посрещане на жътвата в пълна готовност. Има стопанства, които отрано започнаха подготовката на машините, които ще участвуват в лятната кампания, и при тях ремонтът вече приключи. Такива са ТКЗС — Срацимир, Средище, Сребърна, Секулово. Но има и стопанства, в които ремонтът започна късно, работеше се мудно и липсваше необходимата загриженост. В тях сега има да се ремонтират значителен брой машини. Като такива стопанства можем да посочим кооперативите в Кайнарджа, Иширково, Белица, Сокол, Ст. Караджа, Алфатар и др.

Заседанието отчете, че освен слабата организация в подготовката на лятната кампания от страна на ръководствата на някои стопанства, важно място заема и липсата на някои резервни части. Така например липсват лагери с различни размери, оси за сламотръсните, контрабарабани и редица други. Основна вина за липсата на тези части има ръководството на „Материално-техническо снабдяване", което проявява незаинтересованост и липса на оперативност по тяхната доставка и разпределение. С това в голяма степен се затруднява работата на кооперативните стопанства.

За отстраняване на посочените слабости и за ускоряване подготовката за лятната кампания Изпълкомът набеляза известни мерки и прие оперативен план. Предвидено беше в периода от 1 до 5 юни изпълкомите на общинските народни съвети, на свои заседания, да се занимаят най-подробно с подготовката на кампанията в техните райони и да набележат съвсем конкретни решения.

В ИЗПЪЛКОМА НА ОНС

ЗАСЛУЖЕНА НАГРАДА на училището — столетник

Училището в село Попина е на сто години. „Сто години — в служба на народа!". Такъв лозунг прочитаме над входа на училището.

Този забележителен юбилей съвпадна с Деня на българската просвета и култура и славянската писменост.

Цяла нощ срещу 24-ти май прозорците на училището светеха. Децата схващаха символичния смисъл на това. Късно заспаха те тази нощ.

Рано сутринта в широкия двор започнаха да пристигат деца. Толкова празнично попинското училище никога не е било. Свежи цветя украсяваха входа и прозорците. По стените на коридора са окачени табла — „Те са наша гордост!" (за отличниците), „Решихте ли тези задачи?", „Най-добрият пионерски отряд", здравно табло и др. В една от стаите е уредена изложба от рисунки и предмети, изработени от ученици.

Тържеството започна следобяд. Скъпи гости на училището бяха бивши учители, преподавали тук, сега пенсионери: Стефана Щербанова, Милка Григорова, Стефана Куларова, Ангел Владимиров и др. Между тях съзираме и побелелите глави на старите учители-попинци Йордан Каранванов и Петко Кръстев — наградени от Президиума на Народното събрание с орден „Кирил и Методий" — II степен.

Пионерска тръба извести началото на тържеството. На трибуната са заели местата си другарите Иван Брезоев, секретар на Окръжния народен съвет, Стоян Стойчев, председател на Окръжния комитет на Съюза на учителите, Марин Йорданов, ст. инспектор в отдел „Народна просвета", и стари учители.

Директорът на училището Никола Марков прочете доклад „Сто години — в служба на народа!". Той очерта контурите на историческите условия, при които се е развивало училището. Възникнало през турското робство, оцеляло през годините на румънско-чокойското духовно потисничество, училището в Попина днес живее пълнокръвен живот — възпитава утрешни строители на мечтаното комунистическо общество.

Секретарят на Окръжния народен съвет др. Иван Брезоев връчи високата награда, с която Президиумът на Народното събрание удостоява училище „Отец Паисий" в с. Попина — орден „Кирил и Методий" — I степен.

В литературно-музикалната програма взеха участие пионерският хор при училището и драматичният състав, който представи монтажа „Учителят Живот в неговите ученици".

С несдържано вълнение директорът Марков прочете пристигналата приветствена телеграма от Министерството на народната просвета по случай стогодишния юбилей на училището.

Увеселителната част премина в атмосфера на уважение и почит към старите учители, оставили младостта си в попинското училище.

Трогателни бяха думите на старий, но много жизнен учител Петко Кръстев. Той разказа за трудния път на училището, изрази преклонението си пред паметта на онези учителк, от които е поел шафетата.

Най-радостни от всички бяха може би децата. Техните алени връзки до късно пламтяха из двора на училището. Те приличаха на птици, които не могат да заспят...

Симеон МАНСЛОВ

Девети конгрес на БКП

Комунистите — в авангарда

НА НАЙ-ТРУДНИТЕ УЧАСТЪЦИ

ЧЛЕНОВЕТЕ на Партията, работещи във фермите на кооперативното стопанство в с. Голеш, се стремят със своята организаторска и политическа работа и с личния си пример в производството да осигуряват ритмично изпълнение и преизпълнение на обещанията за животинската продукция, приети от колектива в чест на Деветия партиен конгрес. Към това са насочени и усилията на общинския партиен комитет и бюрата на първичните партийни организации, които оказват навременна помощ на своите членове в преодоляването на едни или други трудности. На своите заседания и на събранията на първичните партийни организации те често обсъждат партийно-политически мероприятия, които трябва да се проведат, за да се мобилизират по-цялостно силите на комунисти и безпартийни в животновъдството за решаване на задачите, които сами се нагърбиха да изпълняват. На тези събрания и заседания предмет на обсъждане са храненето и гледането на животните, личният пример на комунистите, изпълнението на партийните поръчения, въпросът за социалистическото съревнование и др.

В своята дейност общинският партиен комитет прилага изпитаните и проверените форми на политическа работа с хората. Като правило на най-тежките и изостанали участъци се изпращат комунисти с партийно поръчение и се държи смет ка за тяхното изпълнение. Преценили, че изостава работата в кравефермата в с. Голеш, общинският партиен комитет и бюрото на първичната партийна организация в животновъдството изпратиха там с партийно поръчение членовете на Партията Никола Пенев и Иван Дойчев, а в овцефермата — Дичо Проданов и др. Със старанието си като животновъди, проявявайки високо съзнание в спазването на трудовата дисциплина, сега те са начело в съревнованието, с личния си пример увличат и безпартийните.

Като овчар Дичо Проданов работи дълги години. За самоотвержения си труд е получавал неведнаж награди от управителния съвет на ТКЗС. На един от трудните участъци в овцефермата го изпратиха, за да го укрепи и той успя да стори това. Изучавайки неговия опит, останалите овчари подобриха работата си, получиха и по-високи резултати по изпълнението на плана си. Стремежът им да преизпълнят обещанията си в чест на Деветия конгрес на Партията е благороден и той среща разбиране както в партийното бюро, така и в общинския партиен комитет и в комунистите, работещи в управителния съвет на ТКЗС. Дичо Проданов е носител на званието „Ударник на комунистическия труд“ и на паспорта на трудовата слава. Овцете, за които се грижи, са в добро състояние. Той получи при план за годината 202—206 агнета, а до 15 май надои 3 100 литра мляко при план 2 150. Не са много назад от първенеца на овцефермата Дичо Проданов и овцевъдите-комунисти Насуф Алиев и Надир Алиев.

Преизпълниха своите планове за четиримесечието и доячите, членове на Партията, от кравефермата: Радка Пенева, Иван Дойчев Никола Пенев, Радка Георгиева и др. Обор № 1, където работят комунистите Никола Пенев и Радка Николова, се бори да завоюва почетното звание „Колектив за комунистически труд“. В дните пред Деветия конгрес на БКП доячите от този обор ще напрегнат мишци, за да изпълнят поетите от тях обещания и да получат това звание.

Важно място в живота на комунистите от животновъдството в с. Голеш заема социалистическото съревнование. Обсъждайки и приемайки обещанията в чест на партийния конгрес, те отчетоха слабостите, които се допускат по воденето и отчитането на съревнованието, набелязаха нови мероприятия за подобряване на работата в това отношение. Сега съревнованието се отчита по-редовно. Всеки месец срещу името на дояча в таблото за отчитане на съревнованието се нанасят резултатите, връчва се знамето на първенците. Изоставащите се стремят да догонят първенците, а първенците са готови винаги да им окажат помощ.

В градинката на първенците, намираща се пред читалището в селото, могат да се видят ликовете на Дичо Проданов, Рада Николова и др. комунисти. Това е хубав стимул за комунистите и от другите отрасли на стопанството, за всички, които са включени в социалистическото съревнование.

Сега усилията на всички животновъди са насочени към пестеливо изхранване на фуражите, към тяхното по-качествено обработване и изхранване. Обещанията, приети от тях в чест на Деветия партиен конгрес, те ще изпълнят с чест.

Симеон КОЛЕВ

ПРИЗИВ НА МЛАДЕЖКАТА СИЛА

МЛАДЕЖКАТА тракторна бригада в с. Цар Самуил съществува от няколко години. В нея, освен комунисти и безпартийни, работят и 23 членове на ДКМС. Колективът на бригадата установи тесен контакт и редовно си кореспондира с механизаторите от с. Ясен, Плевенско, които първи в страната подеха инициативата за изпращане на механизатори на международното изложение на селскостопански машини в Москва. Бригадата има свой младежки стан, поддържан в образцов вид, комсомолско дружество, което в организационно отношение е едно от най-добрите в окръга, и създадени здрави производствени традиции, които не се нарушават от никого. Показател за това е наградата, която получи младежката тракторна бригада — бе обявена на трето място в страната по изпълнение на производствената програма за 1965 година и бе наградена с една екскурзия до чужбина, телевизор и 100 лева.

На организирания през месец април в Силистра окръжен конкурс за среща в Москва от тази бригада се представиха секретарят на комсомолското дружество Алиосман Османов Ибрямов и агрономът Атанас Чеников, който оказва добра помощ като специалист на механизаторите при извършването на различните стопански мероприятия. Той бе удостоен с правото да посети международното изложение на селскостопански машини в Москва.

На свое събрание механизаторите от младежката тракторна бригада излязоха с призив-обещание към младежките тракторни бригади и производствени единици в окръга, обявявайки им съревнование в чест на Деветия конгрес на Партията. Те призоваха своите колеги да работят с младежко дръзновение по блоковете на ТКЗС за получаване на високи добиви от всички култури. Обещаха да водят борба за реализиране на колкото може повече икономии от горива, смазочни материали и части, като всеки пети ден машините им работят с икономисано гориво. Приеха да намалят разходите по поддържане на машините с 15 на сто и да снижат себестойността на един декар мека оран с 10 на сто. С изпълнени от радост и възторг сърца заявиха, че ще отгледат комплексно 1 000 дка слънчоглед и 450 дка царевица, като произведат 100 кг царевица за най-малко време. Обещаха да отгледат комплексно 1 000 дка ечемик и 5 000 дка пшеница, като получат по 400 кг ечемик и по 330 кг пшеница от дка. И не само обещаха, а и на дело показаха на какво са способни. Засяха 9 000 дка с пролетници. Въведоха машинно окопаване на захарното цвекло и на фасула. Извършиха най-рано от всички бригади в стопанството първото и второто окопаване на слънчогледа и първото окопаване на царевицата. Проведоха пръскане с хебрициди на 2 000 дка есенници. Всички сеялки в бригадата приспособиха за присеитбено торене, а култиваторите снабдиха с торохранители за подхранване.

За почит и уважение са механизаторите от младежката тракторна бригада в селото. Позната е тяхната дейност и в останалите села от района на ТКЗС в с. Нова Черна. Защото освен в производствената, те са постигнали успех и в комсомолската си работа. Организационните и просветните събрания на дружеството се провеждат редовно, при подчертана активност на членовете при обсъждането на различните въпроси. Социалистическото съревнование се движи и отчита с точност. Механизаторите повишават своите познания, като четат книги и вестници. Отдава се нужното значение на украсата в младежкия стан, на отчитането на комсомолските поръчения. В свободното си време младите механизатори спортуват, водят разговори за различни неща от своя живот. Оказва им помощ в разрешаването на по-сложните въпроси общинският комитет на Комсомола в с. Нова Черна със секретар Никола Недев.

Един хубав рапорт ще бъде за 23-мата комсомолци в бригадата изпълнението на обещанията, приети от тях в чест на Деветия конгрес на Партията, един достоен отчет пред Родината.

Димитър НИКОЛОВ

Рецитал в Кайнарджа

Една обява привлече в киносалона на с. Кайнарджа много посетители. По покана на читалищното ръководство в селото гостуваха рецитатори от кръжока по художествено слово към читалище „Доростол“ — Силистра с ръководител др. Мариана Ковачева. Наредили се в числото на най-добрите рецитатори на окръжния преглед на художественото слово, Нелушка Асенова, Николинка Панева, Величка Петрова, Николай Йорданов и Мариана Ковачева удивиха кайнарджанци с майсторството си в областта на рецитаторското изкуство. Изпълнените от тях стихотворения и поеми „Поет“ и „Неразделни“ от П. П. Славейков, „Изворът на Белоногата“ от П. Р. Славейков и разказите „Мануш войвода“ и „Две майки“ бяха изпратени от публиката с бурни ръкопляскания. Те породиха в тях чувства към нашето минало, към нашето творчество от онова време.

Васил ДИМИТРОВ

УПОРИТ ТРУД ЗА РОДИНАТА

С ВСЕКИ изминат ден все повече напредва работата по изграждането на Нефтохимическия комбинат край Бургас. На най-различни обекти работят трудолюбивите от поделението на офицера Купенов. Дошли от различни краища на страната, те бързо свикнаха един с друг и създадоха трудолюбив и сговорен колектив.

Когато стане дума кой от взвода на лейтенант Христов работи най-добре, взводният командир без да се двоуми казва:

— Всички! Но за пример сред своите другари е трудовият редник Нуридин Ахмедов. Упорит и скромен момък е той.

Комсомолецът Нуридин Ахмедов е дошъл в Трудовата повинност направо от родното си село Колобър, Силистренски окръг. Там е работил в кооперативното стопанство. Не е имал никаква строителна специалност.

Трудовата повинност разтваря широко врати пред младежите. Стига те да са упорити и трудолюбиви. Много от тях, след като излязат от нея, избират овладяната професия за постоянна. Нуридин също овладя вече до тънкост професията на строителя-зидар и започна да помага на неопитните си млади другари. Той работи бързо, но винаги при отлично качество.

В дните пред Деветия конгрес на Българската комунистическа партия средният на ръст, широкоплещест младеж напряга още по-силно мишци. Сега той достига редовно 130 на сто изпълнение на нормата и е в надпревара с другарите си, иска да повиши и този резултат.

Командуването на поделението реши да го изпрати, заедно с други негови другари, на строителни курсове във Варна. Ние вярваме, че комсомолецът Нуридин Ахмедов ще повиши знанията си и като се върне отново в поделението, ще постигне нови трудови успехи.

Джелил САЛИЕВ

ХОРА НА НАШИТЕ ДНИ

Орденоносецът

КАКВИ ли хора не се срещат. И често най-добрите можем да отминем, да не забележим поради тяхната скромност и желание да дадат всичко от себе си, да разтворят сърцето си за другите, но да останат незабелязани като ароматните дивотеменужки зад шубраците, топящи се в своя лилав свян.

Името на рационализатора Стоян Енев, награден с „Народен орден на труда“ — сребърен за големи постижения в работата си, е гордост за нашия завод. Той ръководи колектив, който е основният двигател на производството в Държавния машиностроителен завод „Стомана“ в Силистра.

Не началник на леярен цех, а просто работник най-съзнателен и най-тих сред другарите си, с най-голям стаж и най-работлив. Такъв е Стоян Енев. А ние нямаше да го видим, щяхме да го отминем, както отминахме стотици негови другари работници в огромния цех на леярната, където всеки звук кънти. Взирахме се във всеки производствен процес, обикаляхме формовките. А хората... Хората, през чиито ръце минават стотици висококачествени формовки, не видяхме. Те останаха в паметта ни във вид на викове, на преминавания от място на място, на едно неспирно неуморно движение. А накрая решихме да излезем от цеха, решихме да се върнем обратно.

И едва сега забелязахме до пътеката, водеща към портала, портрети, които наредени един зад друг ни гледаха с усмихнати лица. Така се срещнахме отново със Стоян Енев. Неговият портрет беше на първата рамка. Спомнихме си, че цялата му фигура е грубовата, а очите му са топли. Говори леко и като че не доизговаря думите, довършва ги с някакви жестове, след което отпуска ръце. През тях, през ръцете му, минават около 8 000 тона чугунени изделия на година. Затова те са и така груби... Тази нали цели 26 години работи в леярна и през него са минали толкова много формовки! Да, този скромен човек отдава силите си, за да бъдат по-големи успехите на завода на вътрешния и външния пазар. И как успява да свърши всичко навреме! Неговото набито око всякога трябва да види, ръката да пипне и чак тогава пълните с антигронови кутии за подземни инсталации печки—бойлери и други промишлени произведения камиони и вагони тръгват по дългите пътища на Родината и Европа.

Целият живот на Стоян Енев е преминал в труд. За работата е готов да не спи и цяла нощ. Ако го питате колко пъти е награждаван, той замълчава. Не помни наградите, защото са много, над тридесет. Не помни и колко пъти е излъчван за ударник. Под портрета му, сложен в алеята на завода, с красиви букви е написано „Орденоносец“. Нито парите от наградите, нито хубавата характеристика в досието му нямат такава стойност, както единствената дума „Орденоносец“.

Орденоносецът Стоян Енев ще посрещне Деветия конгрес на Българската комунистическа партия с достойни трудови дела.

Мария ИВАНОВА

КОНГРЕСЪТ НА ДРО В БЕРЛИН

Спомени от Аврам Николов Аврамов

ПРЕЗ февруари 1929 г. на съвещание с членовете на ЦК на ДРО Димо Драгнев и Димитър Върбанов в Кюстенджа ми се предложи, ако бъда делегиран от Окръжния комитет на Партията в Силистра, да участвувам в конгреса на Добруджанската революционна организация, който ще се състои в чужбина.

По-късно Димитър Върбанов пристигна в Силистра и на съвещание с Йордан Сарафов, секретар на Окръжния комитет на Партията, Георги Хотинов — секретар на Окръжния комитет на ДРО, Марин Станев и други членове на същия комитет бях определен за делегат на Силистренски окръг за конгреса.

В началото на месец юни 1929 г., след като румънската власт отказа да ми даде паспорт, представих медицински документи, че кракът на съпругата ми Петра Аврамова не може да се излекува в Румъния. Така ми се издаде паспорт и заминахме за Берлин, където ни посрещна Георги Кроснев с младежа-германец Ото. Те ни заведоха в квартира и след това на заседанията на конгреса. Той беше полулегален, понякога се налагаше да минем и в пълна нелегалност, затова заседанията му се провеждаха в различни помещения, а няколко заседания се състояха в една борова гора.

На конгреса, наред с членовете на ЦК на ДРО — секретаря на ЦК Петър Нейчев, с псевдоним Славчев, членовете Петър Вичев (Мустаков), организационния секретар Георги Кроснев (Скорчев), Димитър Върбанов (Морски) и Димо Драгнев (Тропанчо), присъствуваха и делегатите д-р Асен Панев, Иван Даракчиев, Иван Георгиев, Александър Милев, Куцар Нейчев, с псевдоним Траян Арсени, аз с псевдоним Бана и други, имената на които не мога да си спомня.

На първото пленарно заседание конгресът бе приветствуван от представители на ВМРО (о) Димитър Влахов и Владимир Поптомов, на Тракийската революционна организация Петър Григоров (Пиер), на Албанската национал-революционна организация Фан Ноли и Бедри Пияни и делегати на Румънската комунистическа партия, имената на които не си спомням. В приветствията си те подчертаха, че борбата на национал-революционните организации за създаване на народни републики в рамките на Балканската федерация трябва да се води в пълно единство на тези братски организации и да се съгласува с борбата на работническото и комунистическото движение.

С това започнаха редовните и деловите заседания на конгреса, бяха изградени комисии по политическата, икономическата и културната работа във връзка с докладите и предложенията, които следваше да бъдат изнесени и разгледани. Централният въпрос, който предстоеше да се разгледа, бе подробно запознаване на конгреса с истинското положение в Добруджа и въпросът за предвиждане на някои точки в устава на организацията във връзка с пренасянето центъра на тежестта на движението от чужбина във вътрешността на Добруджа.

На някои от заседанията участвуваше Георги Димитров, под псевдоним Виктор, като представител на Задграничното бюро на Коминтерна. Когато Г. Димитров отсъствуваше от заседанията, за работата на конгреса биваше информиран от Петър Григоров (Пиер), който редовно присъствуваше на конгресните заседания.

Политическият доклад на ЦК на ДРО беше изнесен от Петър Нейчев и Георги Кроснев. В този доклад се изтъкваше, че в балканските страни се засилва фашистката диктатура, която ликвидира буржоазната демокрация. Балканските държави са икономически заробени от международния империалистически капитал. Широките народни маси от заробените области в резултат на Първата световна война са подложени на колонизаторска политика и терор под различни форми и икономическо ограбване и буржоазията с различни средства се стреми да денационализира поробените малцинства и националности в Трансилвания, Бесарабия, Македония, Тракия, Добруджа, Албания и другаде.

Национал-революционните движения и организации са прицелна точка на фашизма — към тях се прилага ужасен терор, за да се смаже волята на революционния пролетариат, на неоправданите работници и селяни. Теророт продължава от Македонската организация на Иван Михайлов, за Добруджа — от ВДРО. Сръбските и гръцки колонисти връщат същото в Албания и Черногорските области. В Югославия усилено пропагандират великосръбската идея за югославска федерация на крал Александра, като включват и България. Отчете се, че единствен революционният блок на народните маси на Балканите може да води успешна борба против фашизма. Подчерта се, че империалистите от Франция и Италия имат големи противоречия на Балканите. Югославия, Гърция и Румъния са под влиянието на англофренския империалистически блок, а Албания и България са прикачени на колесницата на италианския империализъм. Обаче американският и германският империализъм се стремят да запазят колониалното или полуколониално положение на Балканите чрез военен и финансов контрол, заробващи заеми, заемане стратегически позиции и пр. Така империалистите поддържат териториално разделение на Балканите и подтискат балканските народи; стремят се да обединят балканските държави за нападение срещу СССР. Те създадоха Малкото съглашение — Югославия, Румъния и Чехословакия и правеха всичко възможно да привлекат Унгария, България, Гърция и Полша, за да си отворят път към Съветския съюз. Румънската буржоазия, начело с Маниу и лъжесоциалиста Флуераш, предателствуваше с националните интереси в полза на международния империализъм.

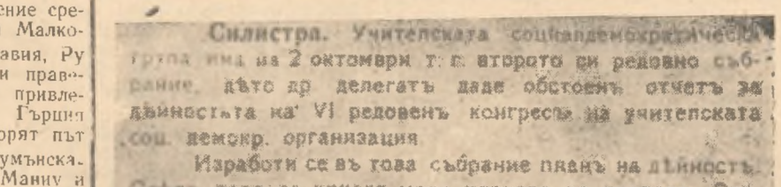
Добруджа е била и е разменна монета между българската и румънската монархии под ударите на противоречията на империалистите.

(Следва)

Първенството им ги задължава

От дълги години работата в кооперативния пчелин на ТКЗС — Паисиево се ръководи от опитчиите пчеловъди Ибрям Расимов и Хайрула Алиев. Ето и тази пролет започва медоносния сезон. Цъфнаха акациевите дървета и пчеларите отново поставиха на пчелните кошери магазините. Обнадеждава ги мисълта, че може би и тази година ще заемат първото място в окръга по добив на мед и восък. И с право — нали те са на второ място в страната по доходност на пчелина. Затова може би при тях подготовката за този сезон започна още през есента.

Любен ИВАНОВ

Силистра. Учителската социалдемократическа група има на 2 октомври т. г. второто си редовно събрание, дето др. делегатъ даде обстоенъ отчетъ за дѣйностьта на VI редовенъ конгресъ на учителската соц. демокр. организация.

Изработи се въ това събрание планъ на дѣйность. Следъ това се приеха нови членове на групата. Групата ни брои 17 члена, когато миналата година бѣхме само 9 души. Съюзистить т. е. тукъ не можахъ да взематъ подъ сасе влияние нито единъ отъ младитѣ учители. Всички новосвършивши учители кандидатъ-се подъ наше влияние. Нѣкои сж даже членове на групата.

Факсимиле от дописка, поместена във вестник „Учителска искра“, брой 11 от 8 ноември 1911 година. Шестият конгрес на Учителската социалдемократическа организация, за който става дума, се е състоял на 29 юни 1911 година. Автор на дописката е Иван Божков.

ДА СЕ УЧИМ ОТ БОГАТИЯ СЪВЕТСКИ ОПИТ

СТОПАНСКАТА СМЕТКА НА КОЛХОЗА

ЧЕСТО се случва да чуваме „совхозът работи на стопанска сметка“, „колхозът премина на стопанска сметка“. На мен ми се струва, че по отношение на колхозите това не е съвсем правилно. Ами че колхозът като цяло е бил и си остава стопанско-разчетно предприятие в пълния смисъл на тази дума. Всичко, което той отделя на една страна, се продава, а всичко, което придобива, се купува.

Стоково-паричните отношения предполагат взаимна изгода за партньорите — за селското стопанство и промишлеността, за отделния колхоз и за държавата. Стоковият обмен трябва да бъде еквивалентен. Важно е обаче необходимото и изгодното за обществото едновременно да бъде изгодно и за колхоза. Възлов пункт в стопанската политика е проблемът за цените. Отразявайки фактическите разходи за производството на продукция,цената трябва да осигурява получаването на чист доход и с това да създава възможност за разширено възпроизводство.

Колхозите от Вологодчина и съседните области на Северо-Запада особено силно чувствуваха върху себе си пренебрегването на закона за себестойността, който се проявява в отношенията между стопанствата и държавата. Нивото на изкупните цени не покрива ше разходите за продукцията. Още през 1964 година всички отрасли на колхозното производство в областта, с изключение само на лenопроизводството, бяха със загуби. Само реализацията на млякото донесе на стопанствата десет милиона рубли загуби.

Икономическите мерки, предприети от мартенския пленум на ЦК на КПСС, създадоха реална основа за развитие на стопанската сметка. През миналата година вологодските колхози повишиха добивите от зърнените култури с 200 кг на хектар, повишиха с двеста рубли доходността от един хектар лен и с 240 кг увеличиха средния надой от крава. За първи път колхозите от областта приключиха годината с печалба. Чистият доход бе 13 милиона рубли.

Наистина, това е малко. За осигуряването на разширено възпроизводство нивото на рентабилността в нашите колхози трябва да бъде не по-ниско от 50 процента, а засега то е само 14 процента. Такова несъответствие трябва да се отстранява по два начина: посредством снижаване себестойността на продукцията в колхозите и чрез по-нататъшно усъвършенстване на изкупните и заводски цени.

В стопанските отношения на колхозите с държавата има редица нерешени въпроси и неотстранени пречки. Преди всичко да се спрем на планирането. Колхозът сега за цялата петилетка има твърди планове по продажбата на продукти. Това влияе благотворно на работата. Но има и втора страна на плана-поръчка: това е материално-техническото осигуряване. Министерството на селското стопанство на РСФСР много бавно разработва и съобщава на областите показателите по снабдяването с трактори, селскостопански машини и торове. Според нас трябва да стане закон всеки колхоз не по-късно от октомври да знае обемите и сроковете за постъпване на техника, химикати и основни материали за бъдещата година и в предварителните си планове да отбелязва източниците за снижаване на разходите, ръста на производството.

Изглежда е време да се усъвършенствуват и правовите отношения между колхозите и закупчиците. Съществува ненормалното положение, при което едната страна (колхозът) носи цялата отговорност за доставката на продуктите, а другата (изкупвателните организации) се чувствува свободна и може да се откаже от доставката, тъй като не носи отговорност пред доставчика и държавата. През 1964 година стопанствата от областта само от снижение на живото тегло на говедата, които трбваше да чакат, загубиха 424 000 рубли. Или да вземем производството на лен. Развитието на този отрасъл се забави от това, че са слаби, малопомощни промишлените предприятия за обработката на лен. В много заводи лежи непреработен лен още от миналите години.

Крайно бавно се развива и млечната промишленост в областта. Заводите не са снабдени с транспорт за кръгово събиране на млякото. Три процента от цялото население, заето в селското стопанство, се отделя ежедневно за превозването на млякото. Изкупвателните организации, нямайки възможност да приемат известна част от продукцията, не изплащат на колхозите нанесените загуби, а колхозите не могат да реализират „излишната“ част от продукцията по някакви други канали. Трябва някак по-съразмерно да се правят вложения за развитието на селското стопанство и преработващата промишленост.

Все по-остро се чувствува недостигът на квалифицирани икономисти и счетоводители. Колхозите ежегодно правят заявки да им се изпратят сто и петдесет — двеста икономисти, а получават не повече от 15—20 души. Подготвеният човек, способен всестранно да обмисли системата на стопанството, е най-нужен на колхоза именно сега. Седем години ние се познаваме с председателя на колхоза „Завет“ Терентий Григориевич Надсадний. И аз не помня случай този енергичен стопанин при някаква среща да е молил за някаква машина или запасни части. Не, той търси помощ само от науката да ръководи! Колхозът, който е обезпечен с работна ръка два пъти по-лошо, отколкото средно за областта, съумя да даде най-евтина продукция в областта. Няма нищо чудно. Колхозът държи първенство по производителност на труда. Пресметнато за един човек тук се произвежда годишно продукция за 1 900 рубли, тогава когато средната в стопанствата и техните бригади думите „да преминат на стопанска сметка“ звучат злободневно.

Както показва нашият петгодишен опит, от това са заинтересовани преди всичко самите колхозници, тъй като се отстранява изравняването на заплатите, изключва се незаслуженото поощрение. Работата на бригадите по стопанската сметка сега стана уставно изискване за всеки колхоз. Сега от 302 колхоза 272 прилагат паричното заплащане, в 267 колхоза е приложена вътрешностопанската сметка. Всичко това е осъществено без администриране, въз основа на натрупания опит. Преди всичко се определят оптималните размери на бригадата, за да може земният й масив да бъде цял и да позволява пълен сеитбооборот, позволяващ от своя страна да бъде завършен технологическият цикъл. В зависимост от местните условия бригадата има от 300 до 700 хектара земя и от 200 до 400 крави. По правило бригадите са специализирани — или за млечно животновъдство, или за угояване на едър рогат добитък. Най-перспективната, според нас, форма на организация на труда това е механизираната комплексна бригада. Разходите на труд за 100 кг продукция в такива бригади се оказаха значително по-ниски, отколкото в полевъдните бригади.

Стопанската сметка вътре в колхоза — това е начин да се приучат хората към самостоятелност и отговорност. Именно в бригадата се създават материални ценности, именно бригадирът е първият организатор. При стопанската сметка цялата същност на работата с хората се изменя. Не „напомняне“, не дъвчене и предъвкване на известни истини, а разбор на състоянието на работата според резултатите за месец или тримесечие, анализ на извършеното — ето какво е сега предмет за разговор. В детайлното обсъждане на такива материали на бригадни събрания вземат участие по правило председателят на управата и партийният секретар на колхоза, а също така и счетоводните работници. Стопанската сметка кара всички да мислят за нея.

В колхоза „Передовой“ бригадите на В. Коновалов и А. Саламатов получиха за 1965 година съразмерни задачи по стопанската сметка. Най-напред беше запланувано: добиви от зърнените култури 1 200 кг от хектар, лен — 1 700 кг, годишен млеконадой от всяка крава 2 800 кг. Бригадата на В. Коновалов съумя да получи 1 800 кг зърнени култури, лен по 2 100 кг и с 400 кг успя да надвиши плана за млеконадоя, като икономиса при това част от средствата, предвидени за заплащане на труда. В края на годината бригадата за всяка получената рубла получи 40 копейки премия. Втората бригада също изпълни плана си за годината и стокова продукция, но по-зле се справи с лена. Затова за изработена рубла тук се дадоха само по 19 копейки. Разликата е достатъчно осезателна, за да накара членовете на втора бригада иначе да се заловят за работата си.

Колхозите има от кого да вземат пример. Областната опитна станция, която се ръководи от член-кореспондента на ВАСХНИЛ А. С. Емелянов, пресметнато за всяка доячка, произвеждя на година по сто тона мляко. За сто хектара селскостопанска земя станцията получава от свои фуражи 60 000 кг мляко и 7 000 кг месо. Вече тридесет години тук се използват културните пасища. У нас доказаха, че в нашите условия перспективен начин на хранене е силажно-тревният. През зимата животните получават повече от половината храна (по хранителност) във вид на силаж, а през лятото във вид на евтина трева от културните пасища. Ръководителите на колхозите лесно биха могли да се убедят в преимуществата на такава система. Стопанствата от областта решиха да създадат за пет години 150 000 хектара културни пасища. За това ще потрябват годишни вложения около четири милиона рубли, но те ще се изплатят после с лихвите.

Разговорът за стопанската сметка, както виждаме, ни доведе до проблемите на съвременната технология и агрономическата култура. И това е правилно, защото стопанската сметка е всеобхватща. Това, образно казано, е начин на мислене, ленински метод за ръководене на стопанството, при което икономическите фактори имествят административните и по-успешно се постига рационално използване на силите и средствата.

Ю. СЕДИХ

началник на областното управление на селското стопанство във Вологда

(Превод от в. „Правда“)

ПРОБЛЕМИ НА СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

НАВРЕМЕ ДА ИЗВЪРШИМ ЛЕТНИТЕ РЕЗИТБИ ПРИ ОВОШКИТЕ

СЪВЕТИ на Специалиста

Наред с обработките, подхранването, поливането и растително-защитните работи през пролетта, особено важно мероприятие са летните резитби при овощните дръвета. Обикновено те не се извършват от нашите кооператори, поради неопитност или недооценяване на ефекта от тях.

Целта на летните резитби е да се осигури широк достъп на слънчевите лъчи, а хранителните сокове да се насочат към по-важните части на дървото. Така те добиват по-добро развитие, а плодовете — по-добро оцветяване. Това мероприятие се извършва обикновено през втората половина на м. май и юни. Ранното настъпване на пролетта тази година позволи да се ускори развитието на растенията, което налага незабавно да се започне това мероприятие.

Летните резитби включват няколко овощарски практики — филизене, резитба на зелено, пензиране (прещипване) и прореждане на плодовете.

Филизенето се изразява в премахване на излишните филизчета, чрез оронване на ръка, докато са едва с 5—6 см дължина. Това е трудоемка работа, която е възможна за дворни насаждения, но не и за промишлени насаждения.

Резитба на зелено е една от най-важните практики при летни резитби. Тя се извършва предимно при младите прасковени дървета от сортовете със силен растеж. Прилага се и при кайсията, сливите, вишните и други, особено при богати почвени условия и добра агротехника. Тогава дърветата имат силен растеж и образуват сгъстяващи короната леторасти. С извършването на резитбата не бива да се закъснява, а незабавно да се премине към премахване на всички ненужни леторасти, които впоследствие ще доведат до сгъстяване на короната на дървтата. При прасковите трябва да се отстранят незадържалите плод връхни части на обрастващите клончета до най-високо разположения плод. Ако някои плодове, съкращаваме клончетата на 2—3 леторастчета. Това ще ни даде възможност да осигурим заместници от нискоразположените листни пъпки и да не позволим да се изнася много навън от скелетните клони и разклонения плододаващата дървесина. Съкращаване на продължителите на скелетните клони и скелетните разклонения не се прави. Те трябва да бъдат свободни от плодове на 30—40 см от върха си и да растат свободно.

Пензирането (прищипване) се прави до началото на юли с ръка, като се отделят връхчетата на леторастите, които надминават 40 см. С това се спира растежа на леторастите. Не бива да се пензират връхчетата на продължителите на скелетните клони и скелетните разклонения.

Прореждането на плодовете се налага особено при прасковените дървета. Извършва се след преминаване на естественото опадане на плодовете. Най-подходящ момент за прореждане е когато плодовете имат размер на лещник и започне образуването на костилката. Остават се на четири пръста един от друг плодовете при смесените клонки, като се отстраняват по-отдалечените от скелетните клони, засенчените, разположените от долната страна на клона и по-недоразвитите плодове. На майските букетчета се оставя по 1 плод, а на цветните клонки от 1 до 2 плода.

След извършване на резитба за подмладяване при кайсиите и прасковите от спящите пъпки израстват силни леторасти. Трябва да не се пропуска прореждането на короната от излишните и сгъстяващи леторасти. Някои от лакомците ще трябва да се запазят за заместници за скелетните клони или разклонения.

При извършване на летните резитби трябва да се има предвид, че силна (къса) резитба се извършва само при възрастни и със слаб растеж прасковени дървета. А при младите, и при всички силнорастящи дървета, трябва да се извършва дълга (слаба) резитба. Това се отнася предимно за прасковата, но успешно се прилага и при другите овощни видове: кайсии, сливи, ябълки и други. При дългата резитба не се съкращават едногодишните клончета. Реже се надклонка, която има правилно разположение, или се извършва наклоняване или превиване. Тази резитба изисква формиране на редки корони и тук се извършват много силни прореждания на излишните леторасти. Сега, при формирането на нискостебленните овощни насаждения, като палмета с наклонени клони, подобрена чаша или подобрена етажна корона, ще трябва да прибягваме предимно към силно прореждане и наклоняване на част от силнорастящите леторасти, които се превръщат в полезна обрастваща дървесина.

Извършването на летните резитби налага активната намеса на агрономите-специалисти, за да може тези важни и срочни мероприятия да бъдат резултатни.

Никола БОРИСОВ

Нашият репортаж

Вода в равнината

ГЕОГРАФИЯТА ни учи, че Дунав тече само по своето корито. Какво недоразумение! Елате в землището на Нова Черна. Елате и вижте — сините дунавски води се плискат неспокойно по каменните корита на безбрежните канали. И ето — на стотици метри от реката, водата, същата дунавска вода, носи тръпчивия си дъх сред лехите с домати и пипер, сред цвеклото и люцерната...

... Тази заран някакви стихия се е отприцила неудържимо; вятърът тягостно стене между стволовете на тополите, необуздано свисти над равната зеленчукова градина, сякаш му се ще само за един миг да помете и хора и машини. Но ето че не успява. Дъждовалните машини продължават упорито да изсмукват водата от широкия канал, в който дунавската вода, пропътувала километри път, впрегната в бетонното си корито почти обезсилена, немощна и покорна продължава своя ход. Веднъж изхвърлена на суша, тя лъкатушва по вадите, в края на които с мотички в ръце стоят поливачите. Понякога дъждовалните машини и помпите монолитно съчетават тътена си и шумът става почти непоносим...

Звената на Васил, Жеко, Георги, Велико и Борис са се пръснали по равнината така необхватно, че е трудно даже да ги измериш с поглед. Ето в „Балтата“ сега градинарите засаждат пиперовия разсад, а в градината до самото село — доматите. Те са вече цъфнали. Нежните жълти цветчета стоически понасят вятъра. На други места вече се зеленее едър завръз. След седмица, две няма да бъде трудно да се откъсне и зрял домат. Работата напира неудържимо. Не напразно и специалисти, и ръководители от кооператива са почти ежедневно сред градините. Започна поливния сезон — трябва да се подеме работата добре още от самото начало. Бързо, бързо пипат пъргавите пръсти на Недка и Бойка, на Тодор и на Мария. Садилата са изкаляни, противно плъзгави, но жените и мъжете не изправят снага с часове.

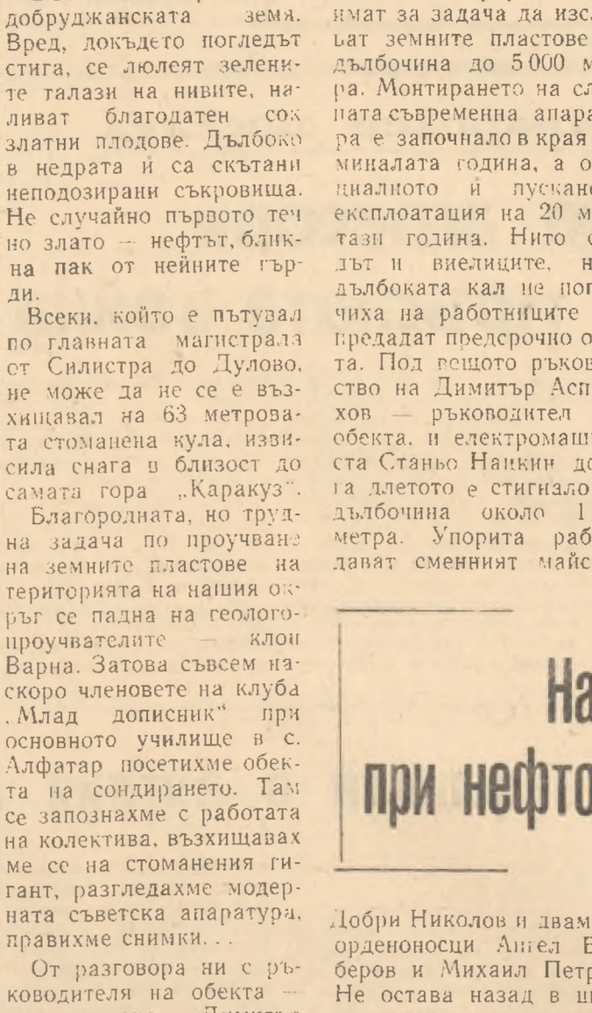
Недалеч по протежение на канала пропушва самосвал. Машината е задъхана. Тя току-що е отнесла до строителите поредния си товар и сега бърза назад, може би за пясък, може би за бетонни плочки. И двете неща са сега толкова необходими на строителите, които работят вече няколко седмици по разширение на напоителната мрежа. Само тук на това място, са облицовани повече от 2 500 метра, а в целия кооператив новите канали достигат обща дължина от 6 000 метра.

— С тях ние ще напоим тази година 7 000 дка царевица, люцерна, цвекло и есенници — уверено натърта техническият отговорник по каналите. Той е млад момък с обветрено лице. За водата говори като за най-милото нещо в живота си. И може би има право. Защото тук водата е най-голямото и надеждно благо. Когато стане дума за реколтата — споменават водата, когато говорят за сушата — отново споменават това име.

Водата... В счетоводствата и плановите служби на стопанството изчисляват дебита й. Стриктно пресмятат по колко кубически метра бива изпомпвана от дъждовалните машини за една минута, за един час, за една поливна смяна. Тя — водата, е жалонът, по който се мери тук в ТКЗС — Нова Черна плодородието.

Ето лятото напира неудържимо. Топлият му дъх се чувствува навсякъде с осезателна сила. Нарамили мотиките си, поливачите от звената на градинарите ще тръгват към равното земдище още в полунощ. Нищо че водата ще бъде студена — те ще нагазват смело в клокочещите вади, забравили приятната топлинка на напуснатото легло. Водата трябва да достигне до всяко зажадняло коренче, колкото и да е дълъг пътят й до него.

Руси ШИМАБЕЕВ

Люцернов силаж за животните

В ТКЗС — Старо село започна масова коситба на люцерната. Една част от нея се силажира. Само за един ден кооператорите от I-ва полевъдна бригада силажираха 70 т зелена маса. Всеки тон люцерна се силажира с по 4—6 кг метабисулфид или 8—10 кг меласа.

Изгледите са много благоприятни. Вместо планираните 200 т силаж, ще могат да се приготвят 450 тона.

Най-дейно участие при изпълнение на тази задача вземат членовете от поливаческото звено и механизаторите Марин Генов, Петко Маринов, Димитър Атанасов и др. Кооператорките Стояна Цонева, Руса Игнатова и др. също участвуват активно при силажирането.

Василка РАВАЛИЕВА

На гости при нефтопроучвателите

БОГАТА и красива е добруджанската земя. Вред, докъдето погледът стига, се люлеят зелените талази на нивите, наливат благодатен сок златни плодове. Дълбоко в недрата й са скътани неподозирани съкровища. Не случайно първото течно злато — нефтът, блика пак от нейните гърди.

Всеки, който е пътувал по главната магистрала от Силистра до Дулово, не може да не се е възхищавал на 63 метровата стоманена кула, извисила снага в близост до самата гора „Каракуз“.

Благородната, но трудна задача по проучване на земните пластове на територията на нашия окръг се падна на геолого-проучвателите — клон Варна. Затова съвсем наскоро членовете на клуба „Млад дописник“ при основното училище в с. Алфатар посетихме обекта на сондирането. Там се запознахме с работата на колектива, възхищавахме се на стоманения гигант, разгледахме модерната съветска апаратура, правихме снимки...

От разговора ни с ръководителя на обекта — орденоносеца Димитър Аспарухов и опитния майстор-сондьор Добри Николов ние научихме някои подробности за трудовите дела на този упорит и самоотвержен колектив.

Недалеч от малкото селце Цар Асен, край асфалтовото платно на пътя, е заложен опорен сондаж. Проучвателите имат за задача да изследват земните пластове в дълбочина до 5 000 метра. Монтирането на сложната съвременна апаратура е започнало в края на миналата година, а официалното й пускане в експлоатация на 20 март тази година. Нито сгъдът и виелиците, нито дълбоката кал не попречиха на работниците да предадат предсрочно обекта. Под вещото ръководство на Димитър Аспарухов — ръководител на обекта, и електромашиниста Станьо Найкин досега длетото е стигнало на дълбочина около 1 000 метра. Упорита работа дават сменният майстор Добри Николов и двамата орденоносци Ангел Берберов и Михаил Петров. Не остава назад в щурмуването на земните пластове и най-младият сменен майстор Георги Пенев. Въпреки нежелателните аварии по водопровода от гр. Силистра, а оттам и липсата на вода, ентусиазираният колектив успя да преизпълни плана. Не стихна грудовата надпревара и след отшумяването на бойния празник на труда. В чест на Деветия конгрес на БКП нефтопроучвателите просондираха 100 метра повече от предвиденото.

Майсторът на смяната Добри Николов изрази пред нас задоволството си от прекрасната съветска техника. За разлика от досегашните дизелови двигатели, тук работят четири електрически машини, всяка от които има по 500 конски сили и е със специално предназначение. „Това е нова, извънредно сигурна и крайно маневрена апаратура“ — не скри радостта си той. А 63 метровата кула, извисила исполинска снага над равното добруджанско поле, може да поеме товар от 200 тона. Само лебедката тежи 20 тона. Две големи двадесеттонни бутални помпи плискат вода и захранват турбината на сондажа. Проектната дълбочина, предвидена от геолого-проучвателното управление е 4 000 метра, а максималната проходка до 5 000 метра.

Късно вечерта, доволни от виденото и научено, ние се разделихме с тези скромни труженици и им пожелахме успех в тяхната трудна, но благородна задача — борба за наш роден нефт, борба за по-добър живот.

Михаил ГАВАЗОВ

НА СНИМКАТА:

Членовете на клуба „Млад дописник“ при основното училище в Алфатар на гости при нефтопроучвателите.

ЗАЩОТО Е ЗАКОННА ГОРДОСТТА НИ!

Ехо от празника на българската просвета и култура и славянската писменост, на българския печат

(Продължение от 1-ва стр.)

ДУЛОВО. В двора на училищата и детските градини в Дулово е необикновено оживено. Учители и ученици и малките питомци на детските градини правят последни приготовления за тържествената манифестация. Букети от свежи цветя и зеленина, свити в гирлянди, красят входните врати и портретите на Кирил и Методий, на ръководителите на Партията и Правителството. Директорите на училищата приветстват строените ученици, като ги поздравяват по случай празника на българската просвета и култура и на славянската писменост. Под звуците на музика пристигат и знаменосците. Следват стихове, рецитирани от ученици-отличници.

Оживено е също така и в двора на професионално-техническото училище. Всички машини са почистени и украсени с цветя, плакати и лозунги. С тях днес ще манифестират курсистите, като ще покажат своите умения и знания, овладяни през учебната година.

Градът е потънал в светлина. Толкова много светлина, свежест и цветя. И тази година големият празник е събрал много хора на площада и от двете страни на главната улица. На трибуната, украсена с цветя и зеленина, са заели места ръководителите на града, проявили се в учебно-възпитателната работа учители, баба Бяла, майка на партизанина Никола Петров — Караджата. Пристига духовата музика, която дава ред на манифестиращите. Минават първи питомците на детските градини, които носят на челата си буквите на славянската азбука. Пионери изтичват към трибуната и поднасят свежи цветя на ръководителите. Следват колоните на учениците от началното училище. Те носят портрети на солунските братя Кирил и Методий, на ръководителите на Партията. Стройни са колоните на възпитаниците на средното политехническо училище „Георги Кирков". Големи лозунги и плакати изразяват свързването на ученето с практиката. Следват и курсистите от професионално-техническото училище. Боботят кормуваните от тях трактори.

След тържеството множеството се отправя към гимназията, за да присъствува на раздялата с еди надесетокласниците, на тържественото предаване на знамето.

Янко ПАНАЙОТОВ
наш кореспондент

ВОЙНОВО. Малкото селце не помни толкова много народ на празника на славянската писменост в центъра си както тази година. Наред с лентите „отличник", които красят гърдите на учениците от Войново и от всички съставни села на общината, днес правят впечатление пъстроцветните премени на войновки и гостенките.

Голям празник има Войново в този слънчев майски ден. Честву на се денят на славянската писменост и едновременно с това се открива новопостроената читалищна сграда. Провежда се и преглед на художествената самодейност от съвета.

Окъпано в слънчев блясък е малкото, но стегнато селце. Погледите в този ден не са обърнати към новите къщи на кооператорите, а към читалищната сграда, с голям лозунг на фасадата. С кратко пламенно слово другарят Огнян МОДЕВ, секретар на ОК на Отечествения фронт и секретар на Окръжния читалищен съвет, честити на войновци новата придобивка и прерязва лентата. Тържеството продължава в новия салон. Доклад по случай 110 годишнината на читалищата в България и днешния празник изнася учителят Георги Скорчелиев. След това с награди се удостояват читалищни деятели и проявили се строители.

На сцената после излизат само дейците. А до късно вечерта в центъра на селото се вдигат пъстро хоро.

Викентий ДУКАНОВ

Отличници, отличници, отличници — те са толкова много!...

Втори премиерен концерт

В СИЛИСТРА се състоя вторият премиерен концерт на детския струнен оркестър с ръководител Асен Кирилов.

Вълнуващо и с много настроение прозвучаха първите пасажи на предкласичната творба на Арканджело Корели — I-ви концерт за две цигулки, виолончело и оркестър.

Всяка пиеса бе възторжено посрещната. Аплодисментите бяха награда за неимоверния труд, положен от диригента и малките оркестранти. Репертоарът не беше особено лесен, като се имат предвид възможностите на децата.

Диригентът Асен Кирилов сполучливо тълкува стила на предкласичните произведения и творбите на класика Моцарт.

I-ят концерт за две цигулки и чело на Корели успя да завладее слушателите. Соловата партия на цигулката изпълниха Минка Панева и Стоян Валентинов. На челото беше Нина Петрова.

На места липсваше чистота както в солистите, така и в оркестъра.

Нина Петрова показа една добра техническа подготовка, но при нея се чувствуваше известно забързване в първите тактове. Разбира се, това бе резултат на смущение.

Последва Аколай — концертино за цигулка и оркестър със солист Валя Модева.

Слушателите с благодарност гледа на тези малки изпълнители, които изтръсваха от цигулки, виоли и чели спокойно разливаци се тонове.

Самостоятелни пиеси изпълниха Стела Пенчева — на чело и Весела Чанова и Надя Григорова — на пиано.

Истинско удоволствие достави на слушателите концертът №2 в ламажор от В. А. Моцарт.

Солистичната партия изпълни Красимира Талигарова, наградена с I-ва награда (златен часовник) на конкурса в гр. Провадия.

Тук диригентът успя да наложи такова темпо на оркестъра, което изключва ритмичната несъразмерност.

Встъпленията бяха точни и при оркестъра, и при солистката. Приятно бе да се слушат с каква лекота бяха изпълнени бързите пасажи на пианото.

И като финал прозвуча отново Моцарт „Малка нощна музика". Това е едно произведение, в което оркестърът трябваше да покаже своето майсторство в техническо и стилово отношение. И го показа. Действително този оркестър е една голяма и обещаваща надежда.

Елена РУСИНОВА

ЗА ПОВЕЧЕ КРАСОТА В КОННИЯ СПОРТ

КОННИЯТ спорт в Силистренския край е познат много отдавна. По традиция на Тодоровден ставаха масови надбягвания с коне, а в някои селища не минаваше сватба или някакво тържество без конни надбягвания.

От две години под ръководството на окръжната секция по конен спорт, с председател другаря Сава Шиваров, конният спорт придоби още по-голям размах, стана по-масов. Затова говори и проведеното преди няколко дни край Чернолик конно състезание с представителни отбори от целия окръг.

За разлика от другите видове състезания в конния спорт вземат участие две живи същества — човекът и конят. Това обаче не изключва факта и конният спорт да бъде спорт на младостта и красотата. Но на този въпрос секцията не обръща достатъчно внимание. Така от „спорт" конните състезания се превръщат в конни препускания, където за красота малко може да става дума. Ще се позова на последните състезания. 90 процента от ездачите бяха под 13-годишна възраст и бяха завързани с колани за конете. Такива бяха Якуб Ибрямов (12-годишен) от село Алфатар, Джемал Алиев (11-годишен) от с. Паисиево и др. От една страна тези деца не са в състояние да владеят конете, което става причина много от тях да излизат от пистата. А когато тези деца бяха без колани, родителите им със страх очакваха завършването на обиколките.

Много от ездачите бяха боси, по чорапи, със скъсани панталони. Освен това при някои отбори един и същ ездач се пускаше с няколко коня. Всичко това говори за формално отношение към един красив спорт. Говори за отбиване на някакво задължение.

Трябвало да вземе мерки за премахване на тези явления. На хубавото начало за популяризиране на конния спорт освен масовост трябва да се придаде и красота. Нека на есенните състезания да видим това!

Трифон КУЦАРОВ

Масово участие

В навечерието на III конгрес на БСФС и IX конгрес на БКП по инициатива на общинския комитет на ДКМС, общинският пионерски щаб и физкултурното дружество „Добруджа" в с. Ситово на 21 май бе организирана щафета — о б и к о л к а на общината. Тя премина по следния маршрут: Статина — Искра — Н. Попина — Поляна — Ситово. В щафетата взеха участие над 600 пионери, пионерки, младежи и девойки от района.

В село Ситово беше организиран митинг, на който общинският комитет на ДКМС, общинският пионерски щаб и физкултурното дружество „Добруджа" поеха рапорт-обещание пред ЦК на БКП и ОК на БКП за по-високи постижения в трудовата, културно-масовата и спортно-състезателната дейност в чест на Деветия конгрес на БКП.

След митинга бе организирано младежко увеселение.

В. Г.

Зона „Дунав" резултати от XXII кръг

Доростол — Силистра	Стъклозавод — Разград	3:1
Жити — Русе	Бенковски — Бяла	4:1
П. Хитов — Тутракан	Малчика — Кубрат	2:0
Бенковски — Исперих	Академик — Русе	3:0 (сл.)
Лудогорец — Разград	ДМЗ „Стомана" — Сс	1:0
Партизанин — Босилк.	Вихър — Завет	6:1
Д. Дончев — Кайнард.	Ч. звезда — Дулово	3:0 (сл.)

Временно класиране

ОТБОРИ	М	П	Р	Г	ГР	Т
1. Доростол — Силистра	22	16	3	3	56:21	35
2. Бенковски — Исперих	22	14	4	4	41:16	32
3. Стъклозавод — Разград	22	13	4	5	53:27	30
4. Лудогорец — Разград	22	12	3	7	44:20	27
5. Бенковски — Бяла	22	10	6	6	39:30	26
6. Малчика — Кубрат	22	10	3	9	35:25	23
7. П. Хитов — Тутракан	22	9	6	8	23:32	22
8. ДМЗ „Стомана" — Силистра	22	7	7	8	25:20	21
9. Жити — Русе	22	9	3	10	44:32	21
10. Партизанин — Босилковци	22	9	1	12	38:43	19
11. Червена звезда — Дулово	22	5	3	14	22:58	13
12. Д. Дончев — Кайнарджа	22	6	2	14	22:58	13
13. Вихър — Завет	22	4	3	15	21:40	11
14. Академик — Русе	22	3	2	17	16:53	8

Строгите наказания предупреждават!

В ПОСЛЕДНО ВРЕМЕ ЦС на БСФС с много голяма сериозност постави пред нашата общественост въпроса за идейно-възпитателната работа сред спортистите, за непристойните прояви по нашите терени. Независимо, че се работи упорито за възпитанието на спортистите, за повишаването на културата на състезателите, за ликвидирането на непристойните прояви по спортните игрища, все още съществуват отрицателни прояви. Има ги и в нашия окръг. Сред футболистите и привържениците на футбола от време на време те избухват с тревожна сила. За това говорят и допуснатите в последно време осъдителни прояви както в „А", така и в „Б" окръжни групи. Това се отнася и за зона „Дунав". Непристойни прояви имаше в Смилец, Честименско, Паисиево, Добротица. Много са чести те в Дулово, чийто отбор играе в зоната.

Както се анализират причините, със загриженост се констатира, че създадената психоза около футболните отбори се разширява и обхваща широки обществени среди. На места тя далеч надминава рамките на нормалното проявление на стремеж към победа, на хубава спортна амбиция. Множина физкултурни и спортни дейтели създават преднамерено нетърпима обстановка, настройват състезателите към неуважение на съперника и към груба игра, като забравят, че двете точки не са единствената цел във футбола.

Под влияние на тази психоза редица обществени деятели, спортисти и ръководители застават на безпринципни позиции, не подкрепят активно решенията на окръжната футболна секция, на ОС на БСФС и със своята готовност да умаловажават непристойните деяния и да защищават проявилите се спортисти и отбори подконават усилията за ликвидиране на лошите прояви.

Каква е равносметката от всичко това? Само за един кратък период — един полусезон — в „Б" и „А" окръжни футболни групи се получиха много нежелани проявления. Предупредени са за груба и опасна игра 32 състезатели. Изгонени от терена за грубости и апострофиране решенията на съдията са 24 състезатели, които са лишени от едно и повече състезания. Поради групов протест и непристойни прояви са прекратени 4 състезания. Две срещи са опорочени. Лишени са от домакинство 5 отбора. На двама състезатели са счупени крака.

Всичко това е доказателство за слабата разяснителна и възпитателна работа както сред състезателите, така и сред публиката.

Под всяка критика е възпитателната работа сред състезателите на дуловския отбор „Червена звезда". Това се отнася и за привържениците на отбора. Особено нетърпимо стана тяхното държание по време на срещата „Червена звезда" — „Жити" (Русе). За втори път на дуловския терен стана скандал. В Дулово все още се намират страстни „запалянковци", които не само освирква съдиите, но след завършване на срещата ги малтретират.

Във връзка с непристойните прояви по време на футболните срещи на своето заседание, проведено на 19 май т. г., зоналната комисия във Варна взе строги решения:

За малтретиране на футболните съдии и за нанасяне на побой на състезател от гостуващия екип изважда от състава на зона „Дунав" отбора на „Червена звезда" — Дулово.

За малтретиране на футболните съдии и по време на футболното първенство изважда от състава на зона „Черно море" „Орлов" — Житница, „Орлов" — Крушари и „1 май" — Варна.

Обръща се сериозно внимание на всички отбори, че при подобни случаи ще бъдат изваждани от съответните групи без всякакво предупреждение.

Бюрото на окръжната футболна секция призовава деятели, състезатели, треньори и съдии, цялата наша общественост да се вдигне на непримирима борба за решително изкореняване на непристойните прояви, които вредят на физкултурното движение.

Васил КОЖУХАРОВ

Международен преглед

Американските агресори в тресавището на мръсната война

С ВСЕКИ изминат ден политическата криза в Южен Виетнам се задълбочава и създава сериозни грижи за Вашингтон. Няколко седмици вече продължават антиправителствените вълнения, които заплашват режима в Сайгон.

Неотдавна диктаторът Нгуен Као Ки, за да успокои страстите и намали напрежението и да спечели време, даде обещание за произвеждане на общи избори в страната и създаване на гражданско управление. Това негово обещание обаче се оказа голяма лъжа. Смятайки, че е постигнал целта си, след по-малко от един месец той сам се опроверга, като заяви, че ще остане на власт още една година. Този трик на сайгонския диктатор изостри още повече обстановката. Разшири се пропастта между кликата на Ки и негодуващите будисти, студенти и войници.

При това положение Ки реши да смаже със сила будисткото антиправителствено движение, като изпрати лоялни на правителството военни части срещу градовете Да Нанг и Хюе — главните центрове на разбунтувалото се будистко население.

Американските агресори са разтревожени и недоволни от така развилите се събития и искат от своята марионетка да се справи бързо с положението. Изразявайки своето безпокойство, държавният секретар на САЩ Ръск отправи апел към будистите да оставят настрана „дребните разногласия" и да сътрудничат на сайгонския режим „за разрешаване на големите национални задачи". Доколко са „дребни" обаче различията между народа и управляващата клика говорят исканията на населението от разбунтувалите се южновиетнамски градове: изтегляне на войските, изпратени срещу Да Нанг и Хюе, установяване на гражданско управление в страната и спасяването ѝ от „чудовищното предателство" на кликата Кхю—Ки. Масите, които следват будистите, са организирана сила със своя програма и цели, насочени срещу сайгонската диктатура и американските нашественици. Ето защо усилията на американското правителство да примири двата враждуващи фронта не дават резултат.

Сегашните събития в Южен Виетнам, развиващи се върху фона на военната стратегия на Пентагона в този район, още веднъж потвърждават, че американските агресори все повече затъват в тресавището на неразрешимите проблеми на мръсната си война срещу виетнамския народ. Те се натъкват не само на все по-мощните удари на армията на националния фронт за освобождение, но и на растящата и все по-масова съпротива на населението от окупираните райони. Както пише известният американски коментатор Липман „още веднъж сметките около виетнамската война излязоха погрешни и отново президентът на САЩ е изправен пред много трудни решения".

За да продължат войната във Виетнам, американските стратези са принудени да прибягват до всевъзможни маневри и трикове. Събитията в Да Нанг, Хюе и други градове на Южен Виетнам и заангажирането на армията в конфликта между будистите и правителството говорят, че военната хунта на генерал Ки не е способна повече да управлява и същевременно да води война срещу собствения си народ. А кого управлява Ки е вече трудно да се каже. Неговият режим контролира само 10 на сто от територията на страната с население от 3—4 милиона души. Американските интервенти са принудени сега да воюват и на „втори фронт", за да спасят своята марионетка. Те могат да приложат различни начини за изход от създалото се положение. Могат да извършат „преврат", като пожертвуват Ки, а спасят военната хунта. А може и съвсем открито и нагло да вземат властта в Сайгон в свои ръце. Само едно те не могат — да убедят никого в лъжата си, че се намират в Южен Виетнам по покана на някаква законна власт.

Класови конфликти в Англия и Франция

ТЕЗИ дни почти едновременно двете големи капиталистически страни — Англия и Франция бяха разтърсени от масови работнически стачки — на 16 май моряците от английския търговски флот започнаха обща безсрочна стачка, а на другия ден френските работници и служители проведоха еднодневна обща стачка.

Стачката на моряците от английския търговски флот е най-голямата моряшка стачка през последните 55 години. Тя се отличава със силотеността и решимостта на английските моряци да извоюват исканията си: установяване на 40-часова работна седмица, увеличение на заплатите със 17 на сто и заплащане на извънредния труд. Английските моряци от търговския флот са едни от най-ниско платените в европейските капиталистически страни, работят по 56 часа седмично и имат ниско платен задължителен извънреден труд.

Обявената от английските моряци стачка парализира целия търговски флот на Англия. Няколко стотин търговски кораби са приковани към кейовете, а броят на стачкуващите моряци нараства с всеки изминат ден. Има тенденции постепенно към стачкуващите да се присъединят всичките 62 500 членове на националния съюз на моряците от търговския флот.

Тъй като стачката на моряците ще се отрази върху външната търговия на страната и вътрешния пазар, английското правителство е сериозно загрижено и обсъжда мерки за ликвидирането на конфликта. Заставайки на страната на корабопритежателите, то се готви да прибегне към крути мерки. В отговор на намеренията на правителството националният съюз на моряците от търговския флот, който е организатор на сегашната стачка, отправи предупреждение, че ако правителството се намеси на страната на собствениците на кораби, Англия може да се окаже парализирана от обща работническа стачка, която ще има катастрофални последици за английското стопанство.

На 17 май близо 8 милиона френски трудещи се отбелязаха нова забележителна дата в историята на борбите на френската работническа класа. При пълен успех премина обявеният ден на борба за задоволяване на справедливите работнически искания за по-високи заплати, намаляване на работната седмица, прекратяване на уволненията, разширяване на социалните придобивки. Френските работници, подкрепени от всички леви партии и демократични организации, демонстрираха своята висока организираност и борбеност.

Големи са политическите резултати от тази най-мощна акция на френските трудещи се през годините на петата република. Освен исканията от икономически характер френските трудещи се излязоха по улиците и с искания за разширяване на профсъюзните права и др. Както подчерта след демонстрацията в Париж генералният секретар на Френската компартия Валдек Роше, работническата а к ц и я „ще с ъ д е й с т в у в а за осъществяването на единството на работническата класа и на съюза на демократическите сили".

Стачката на френските трудещи, преминала при крепко пролетарско единство, бележи началото на нов етап в борбата им за по-добри жизнени условия.

SOS

Какъв е произходът на сигнала SOS?

Георги Кънев
Стоян Тенев
Васил Георгиев
Силистра

Много хора смятат, че SOS е комбинация от първите букви на английската фраза „Save Our Souls", т. е „Спасете нашите души" и че от нея е произлязъл сигналът за бедствие в морето.

Желанието да се установи такъв сигнал се породило през 1902 г., когато радиотелеграфът широко започнал да се внедрява на морските търговски кораби. На следната година в Берлин се състояла I международна радиотелеграфна конференция. На нея делегатът на Италия повдигнал въпроса за установяване на единен радиотелеграфен сигнал за бедствие. Като такъв той предлагал сигнала SSSDDD, но вземането на окончателно решение било отложено за следващата конференция.

„Компания Маркони" обаче, без да се съобразява с мнението на приключилата конференция, въвела за корабите, снабдени с нейна апаратура, сигнала за бедствие „CQD", съставен от сигнала за общо повикване „CQ" и прибавена буква D, начална на английската дума „danger" (опасност).

На Втората конференция през 1906 г., състояла се пак в Берлин, представителят на „Маркони" настоявал да се утвърди като единен международен сигнал за бедствие по море техния „CQD". Американците с право възразили, понеже той често се бъркал с този за общото повикване, а пък и бреговите телеграфисти го използвали за нещастия по ж. п. линиите. Немската радиотелеграфна фирма „Сляби Арко" предложила сигнала „SOE". Но понеже Е се предава само с една точка, при претрупан етер и смущения сигналът би могъл да се изопачи и да бъде неразбран, било решено Е да се замени с S и се получило SOS (. . . — — — . . .), който станал единен сигнал за бедствие по море.

Много по-късно моряците започнали да тълкуват тези три букви с различни английски фрази, като: „Save Our Souls" („Спасете нашите души"), „Save Our Ship" („Спасете нашия кораб"), „Send Our Succour" („Елате на помощ"), „SWim Or Sink" („Да плуваме или да потъваме") и др.

За да се осигури отчетливото приемане на сигнала за бедствие, през 1927 година конференцията във Вашингтон забранила всички предавания в диапазона на честотите 485 — 515 килохерца, които не са сигнали за бедствие, безопасност или спешност. За кораби или самолети, снабдени с радиотелефонни станции, участниците в тази международна конференция избрали за сигнал френския израз „M'aider" („Помогнете ми"), който се предава на честота 2 182 килохерца.

През тридесетте години на много морски кораби започнали да се поставят и аварийни приемателни апарати-автоаларми — които работели, настроени на аварийна вълна. Понастоящем е установен цял комплекс от специални спешни радиотелеграфни и радиотелефонни сигнали, но от всички тях най-важен си остава сигналът за бедствие SOS, доказващ предимствата си повече от половин век.

ОБЯВА

ТКЗС с. Сребърна продава лек автомобил „ВОЛГА".

Лекият автомобил е на 180000 километра след втория основен ремонт.

ПРОЛЕТАРИИ, ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 60 (1073) | Събота, 28 май 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

ИЗПЪЛНИХА ПЛАНА ЗА ШЕСТМЕСЕЧИЕТО

И ТОЗИ МЕСЕЦ колективът на трудово производителната кооперация „Добруджанка" —Силистра се поздрави с поредната си победа. Той изпълни предсрочно производствения си план за първото шестмесечие и вече работи по плана за месец юли, като даде надпланово производство за 104 000 лева.

Този успех не е случаен. Той се дължи на упоритостта на всички работници, на организаторската работа на ръководството и на действената масово-политическа работа, проведена още през миналата година от партийната организация и ДКМС. Така например от набелязаните 56 организационно-технически мероприятия за годината, досега са изпълнени 42. Особено от-

ражение дадоха мероприятията за въвеждане на нова техника и механизиране на ръчните операции.

Значително се подобри организацията на труда в производството. Много от цеховете и бригадите се борят за челното място в социалистическото съревнование. Със своето качествено производство се отличи отделът за фъкана бродерия. Неговите изделия се търсят на пазара, което се дължи на непрекъснатото внедряване на нови модели. Качествено производство и високо натурално преизпълнение имат също така отделите „Детска конфекция" и „Художествена бродерия".

До известна степен добрите успехи се дължат и на непрекъснатото търсене на нови модели, които да задоволяват и най-изисканите вкусове. Досега са изработени над 120 модела, които ще се внедрят в края на тази година и в началото на следващата. Особено се отличи в тази работа моделиерката Станка Йовчева и майсторката Гинка Маринова.

Внедрените организационно-технически мероприятия доведоха до значително нарастване производителността на труда. За петте месеца планът по този показател е изпълнен 118 на сто.

Деветият конгрес на Българската комунистическа партия влива нови сили в трудовия колектив на кооперацията. В негова чест той ще изпълни предсрочно плана си за годината.

Марин ЕКСАРОВ

В чест на IX конгрес на БКП — нови трудови победи

Да посрещнем жътвата напълно готови

Много труд положиха и през тази година селскостопанските труженици от нашия окръг за решаването на зърнения проблем. Въпреки неблагоприятните условия те навреме и качествено завършиха есенната сеитба. В срок подхранихa посевите, валираха ги и ги брануваха според нуждите им. Успешно проведоха борбата с техните неприятели. Благодарение на това житата се развиват много добре и може да се очаква, че добивите, които ще се получат от тях, ще бъдат значително по-високи от планираните.

За прибирането на богатата реколта селскостопанските труженици се готвят отрано. Ръководствата на много стопанства навреме и правилно организираха ремонта на машините, които ще участвуват в лятната кампания. Със задоволство можем да отбележим, че през тази година окръгът е значително по-добре с подготовката на техниката в сравнение със същия период на миналата година. Има стопанства като ТКЗС — Средище, Сраким ир, Сребърна и Секулово, които отдавна завършиха ремонта на машините, които ще участвуват в кампанията, и сега спокойно очакват започването на жътвата.

Но все още известен брой от комбайните, виндроуерите, зърночистачните машини и други не са подготвени напълно. Има да се ремонтират още около 40 комбайна, 20 виндроуера и други. По-голям процент от неподготвените машини е съсредоточен в стопанствата на Кайнарджа, Ст. Караджа, Алфатар, Белица, Сокол, Иширково и някои други.

Причините за изоставането в посочените стопанства се крият най-напред в късното започване на ремонта и в слабата организация, създадена по извършването му. Дори на места на него се гледаше като на второстепенна задача и главното внимание на ремонтните работници беше насочено преди всичко към поддържането на техниката, която в момента работи на полето.

За изоставането на някои стопанства в подготовката на лятната кампания не малка вина обаче има и ръководството на „Материално-техническо снабдяване" — Силистра. Поради липса на оперативност и пора ди слаба организация не бяха доставени навреме редица резервни части главно за комбайните. Това ставаше причина в много кооперативи машините да стоят разглобени със седмици, а механизаторите да си губят времето край тях, чудейки се какво да ги правят. С цел да не закъснеят те дори бяха принудени да им монтират по-стари и износени части.

Закъсняването на ремонта в някои стопанства ако не бъде преодоляно, може да бъде причина за влошаването на неговото качество. Това от своя страна ще създаде условия за допускане на загуби на зърно от някои комбайни, както и за чести аварии и престои по време на работа. На некачествен ремонт през миналата година се дължат големите престои на комбайните в ТКЗС—Окорш, което стана причина жътвата в това стопанство да завърши сравнително по-късно, отколкото в останалите стопанства на окръга.

Като имаме предвид, че очакваме получаването на по-богата реколта от планираната, считаме, че комбайните, с които разполагаме, не са в състояние да приберат зърното в определения срок. Ще се наложи да се потърсят допълнително известен брой комбайни от Южна България. Освен това работата може да се ускори, ако се приложи по-масово разделното прибиране на реколтата. Ако се използват добре наличните в окръга виндроуери, с тях ще може да се пожъне площ от 43 000 дка ечемик и 57 000 пшеница.

Важен въпрос при подготовката на лятната кампания е въпросът за осигуряването на необходимите складове. Част от складовете на някои стопанства като ТКЗС—Кайнарджа, Средище и други са заети със селскостопанска продукция, собственост на „Зърнени храни". Това затруднява тяхната подготовка. ТКЗС — Кайнарджа, Пансиево, Ст. Караджа, Средище и други не разполагат също така и с достатъчно чували, което в известни моменти сериозно би затруднило прибирането на реколтата.

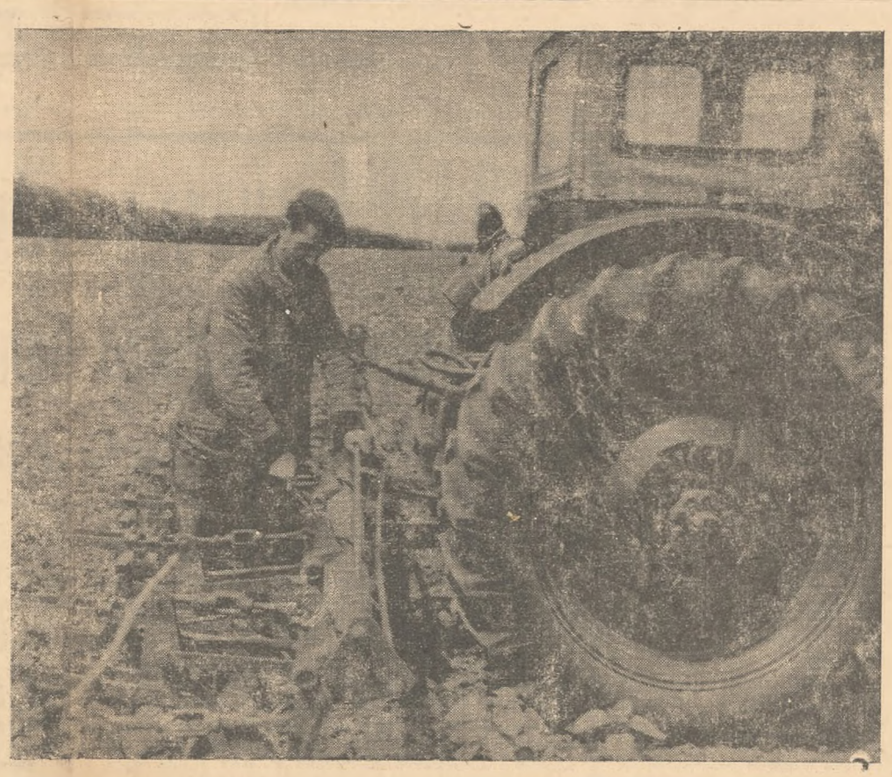
За да се ускори работата по подготовката на лятната кампания и да завърши в определения срок, нужни са сериозни мерки от страна на партийните, административните и стопанските ръководства. Общинските партийни комитети, заедно с изпълкомите на общинските народни съвети и управителните съвети на стопанствата трябва да проведат заседания, на които да разгледат хода на подготовката на лятната кампания с най-големи подробности. Да отчетат допусканите досега слабости и да вземат конкретни решения за тяхното преодоляване.

Най-важна роля в жътвата се пада на техниката. Затова в основни линии вниманието трябва да бъде насочено към нейната подготовка. Всички сили на техническия персонал да се хвърлят към комбайните и другите машини, които все още не са ремонтирани, за да може в близките няколко дни те да бъдат окончателно подготвени. Във всички стопанства трябва да се организират комисии, които окончателно да проверят готовността на селскостопанската техника, която ще участвува в кампанията, и да вземат мерки за отстраняване на евентуални пропуски. Комбайните трябва окончателно да бъдат разпределени по бригади и комбайнерите определени.

Складовете навреме да бъдат освободени от всички налични в тях храни, за да могат да бъдат ремонтирани, почистени и обеззаразени. „Зърнени храни" незабавно да изнесат своята продукция от помещенията на кооперативните стопанства и същевременно да организират тяхното обеззаразяване. Трябва да се вземат мерки и за своевременно доставяне на чували в тези стопанства, в които те са недостатъчни.

Важен въпрос, за който трябва да се мисли отсега, е въпросът за производството на качествен посевен материал от есенниците. Там, където все още не е извършено почистване на семенните участъци от културни примеси, това трябва незабавно да се извърши. Зърното от тях да се прибере отделно от зърното на останалите площи. Да се помисли още отсега за площадките и складовете, където то ще бъде съхранено до сеитбата, за да се запази сортовата му чистота. Да се подготвят незабавно семечистачните машини и подготовката на посевния материал да започне веднага след неговото овършване.

От решаването на тези въпроси ще зависи реколтата да бъде прибрана бързо и без загуби на зърно.

С по-големи успехи в полевъдството ще посрещнат IX конгрес на БКП и кооператорите от бригадата на Никола Георгиев — ТКЗС Калипетрово. За това ще им помогнат механизаторите, които сега обработват грижливо пролетните култури.

НА СНИМКАТА: Петко Иванов окопава слънчоглед с навесен култиватор.

Тютюнът е разсаден

УПОРИТО работиха седемте полевъдни звена от бригадата в с. Босна. Дни наред те огласяха местността „Гарван чешме" с весела глъчка. Задружният труд им донесе успех. Те можаха в срок, въпреки честите превалявания, да засадят планираните 280 дка тютюн.

Бригадата получи допълнително план за още 50 дка тютюн. И той вече е разсаден. Приключи и първото окопаване на цялата засадена площ.

Добрата организация ще спомогне и сега кооператорите да получат високи добиви от тази ценна култура.

В досегашната работа по тютюневите блокове най-добре се проявиха звената на Махмуд Ибрямов, Хамза Исманлов, Хамди Хамидов и други.

Хюсеин РАСИМОВ

РАБОТЛИВИ, СПЛОТЕНИ, УПОРИТИ

НЕОТДАВНА в с. Сокол се проведе общинска теоретична конференция. Присъствуващите разгледаха най-задълбочено въпроса за превръщане на говедовъдството в рентабилен отрасъл. В конференцията взеха участие и животновъдите от с. Суходол. Те от сърце поеха изпълнението на тази нелека задача.

Базирайки се на успехите си от 1965 год., суходолските краегледачи имат право с основание да се надяват, че ще успеят да превърнат говедовъдството в печеливш отрасъл. Сега те се борят да завоюват званието: „Бригада за комунистически труд". Месеците пред Деветия конгрес на БКП са обявили за ударни. Навред във фермата кипи напрегнат труд. Колективът се стреми да поддържа във всички помещения необходимата чистота. Полагат се големи грижи и за хигиената на двора. Редовно на животните се дава зелен фураж.

Тук работят доячите Таксим Кямилов и Реджеб Алиев, дошли във фермата с комсомолско поръчение. И двамата са преизпълнили плана си за първото четиримесечие на годината. Най-напред от всички обаче е доячката Алие Кадирова, надоила за това време близо 6 000 литра мляко над плана. Общо за фермата планът за първите четири месеца от годината е преизпълнен с 10 тона.

Наред с другите условия, важен фактор за постигане на добрите резултати е и съревнованието, което животновъдите всекидневно водят помежду си. Гордост за всеки е, когато стане носител на червеното знаме. И по-трудно тук е то да се задържи, отколкото да се спечели, защото всички се стремят да го притежават. При това и тримата доячки са едни от най-добрите в ТКЗС — Сокол. Таксим е носител на паспорта на трудовата слава и първенец-дояч на стопанството за 1965 година.

Голяма помощ на животновъдите оказват зоотехникът и ветеринарният лекар. Те им дават указания за храненето и гледането на кравите и телетата. Затова във фермата през изтеклата година няма нито едно умряло малко животно.

Сега вниманието на всички е насочено към по-доброто хранене на животните. За тях е осигурена паша и за най-горещите месеци.

Суходолските животновъди обещават да изпълнят годишния си план до деня на откриването на Деветия конгрес на БКП. А до края на годината да дадат 30 процента продукция повече от планираното. И ще го постигнат, защото са работливи, сплотени и упорити.

Яшар ГАФУРОВ
Халим САЛИМОВ

В първите редици

ТРУДОВИЯТ колектив на промишления комбинат „Камъшит" — Силистра е в предконгресно съревнование за по-големи успехи в производствената работа. Между бригадите и цеховете се води упорита борба за челното място, а него ще го заемат най-добрите, които в чест на Деветия конгрес на БКП са произвели най-много и все първокачествена продукция. Досегашните постижения не са предел за работниците, те ги имулсират в ежедневната дейност.

Още не е изтекъл месец май, а отделните производствени звена вече започнаха да рапортуват предсрочно изпълнение на плановете си. Цехът за ракитови изделия е един измежду първите. Той отдавна произведе планираната му за петмесечието продукция и даде надпланово производство за 58 400 лева. С високи постижения тук се откроиха бригадите „Христо Смирненски", „Зоя Космодемянская", „Н. Й. Вапцаров" и др. Бригадите „Валентина Терешкова" и „Г. Димитров" изпълниха предсрочно и плана си за шестмесечието и сега работят по плана за месец юли.

От цеха за папурени чанти първенци са бригадите „Антон Иванов" и „Свилен Русев".

Тези успехи са плод на здравата трудова дисциплина и умението на работниците. Те се стремят ритмично да преизпълняват задачите, без да допускат щурмовщина в работата си.

В чест на Деветия конгрес на БКП бригадите от цех „Ракита" обещават да произведат надпланова продукция за 60 000 лева.

Върбан ПЕТРОВ

Надпревара в блоковете

ДОБРИ тютюнопроизводители са кооператорите от ТКЗС — Главиница. И през тази година те ще обработят близо 1 500 дка от високодоходната селскостопанска култура.

Необходимият разсад беше произведен навреме. Навреме започна и разсаждането на тютюна. Близо месец не стихна надпреварата в блоковете. Затова тютюнът бе разсаден предсрочно. Кооператорите завършиха и първото му окопаване.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

140 декара нови лозя

НАСКОРО в ТКЗС — Тутракан завърши засаждането на 140 декара нови лозя в бригадите на Васил Станев и Димитър Змеев.

Може определено да се каже, че лозарството в градското стопанство достигна значителни размери. Всяка година трудолюбивите кооператори засаждат средно по 100-150 декара нови лозя. Те са вече 1 700 декара, от които на плод 1 350. През миналата година тутраканските лозари получиха 1 110 000 кг грозде, от което за износ 412 тона при план 300. Сега планът за износа е 420 тона.

Засаждането на новите лозя се извършва с висококачествен материал от сортовете „Болгар", „Царица на лозята" и „Зарчин". Почвата бе подготвена през лятото на миналата година. Тя бе ригола на 60 см дълбочина. През пролетта мястото се изравни и маркира. Засаждането на лозовите пръчки се извърши на разстояние 1,80 на 1,30 м, което позволява машинно обработване.

Най-усърдно работиха звената на Петър Порумбачанов, Стоян Статев, Стефан Мораров и Петър Георгиев. Проявиха се Мария Станева, Тодорка Стефанова, Мария Кумано ва, Янка Змеева, Никола Аврамов и други.

Засаждането на новото лозе приключи за три дни.

Живко ТРУШЕВ

И сега са първенци

И ТАЗИ година колективът на ДИП „Текстилни влакна" в Тутракан спази старата традиция — да бъде измежду първите в социалистическото съревнование. Тук непрекъснато се провеждат мероприятия, чиято цел е в край на сметка да се увеличи производството и да се подобри качеството на продукцията. Работниците от цеха за плоскости вече обменихa опит със своите колеги от сродното плевенско предприятие. Сега два цеха са на обмяна на опит в русенското предприятие.

Особено внимание се обръща на качеството на продукцията. Та нали на народното стопанство трябва да се дават само висококачествени конопени изделия? В социалистическото съревнование един от най-важните показатели е качеството, тримесечно се присъжда званието „качественик".

Неблагоприятните условия през първите месеци на годината затрудниха колектива, понеже известна част от производствените операции се извършват нарън. Сега тутраканските текстилци бележат забележителни успехи в работата си. Те отдавна изпълниха плана за петте месеца, като дадоха на народното стопанство конопени изделия над плана за повече от 120 000 лева.

Първенец е цехът за пъздерови плоскости. Там организацията на труда е най-добра, въведена е необходимата механизация, а и работниците водят упорита борба да запазят челното място, което те спечелиха през първото тримесечие. При план 1 360 куб. метра плоскости, те са дали досега над 1 400 куб. метра.

Зад цифрите на постиженията винаги стоят хората със своето умение, със своето старание и упоритост в работата си. Не може да не се споменат имената на Димитър Георгиев, Станка Николова, Иван Петков и други, очуквачи от цеха в с. Айдемир. Най-добри очуквачи от Тутракан са Мария Димитрова, Кемал Османов и Руска Дечева. Списъкът на добрите работници може да се продължи, защото единици са онези, които не се трудят за общия успех на предприятието.

Колективът на „Текстилни влакна" — Тутракан се стреми също така да произвежда конопени изделия при най-малко разходи на труд и материални средства. Икономията тук е една от най-важните задачи. Та нали от нея зависят крайните икономически резултати. Икономии на труд чрез прилагане на рационализаторски предложения, икономии чрез подобряване на технологията, икономии чрез спазване на разходните норми — за всички тях колективът води упорита борба. И не е случайно преизпълнението на плана за печалбата с 10 000 лв.

За Деветия конгрес на Българската комунистическа партия тутраканските текстилци обещават да дадат надпланово производство за десетки хиляди лева и да бъдат едни измежду първите в окръга.

Иван КОЛЕВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 25. V. 1966 год.

ТКЗС	Засадени тютюн %	разр. царев. зърно %	I окоп. на ръчна царев. зърно %	Дълбочина окосени I път
Айдемир	42,6	29,4	29,4	86,5
Калипетрово	101,4	0	0	100
Бабук	86,2	0	0	75
Алфатар	92	19,2	19,2	49
Алеково	89,3	10,2	12,1	15
Иширково	102	31	8	97,8
Смилец	130	20	20	100
Поwinя	121	5	17	73,3
Сребърна	88,8	11	14	100
Ситово	93	3,2	1,5	76,7
Сраким ир	67,8	44,8	44,8	84
Кайнарджа	87,5	3,7	3,7	91
Голеш	98	0	0	100
Средище	83,9	7,8	0	89
Тутракан	85,1	0	5,7	100
Нова Черна	92,5	63	15,7	100
Старо село	150	26	36	100
Белица	78,5	53,3	53,3	75
Главиница	100	0	9,7	41,8
Ст. Караджа	74	0	10,7	100
Сокол	95,3	2,7	0	81 6
Зафирово	52	74,1	36,4	49,4
М. Преславец	75,1	0	17,4	29,6
Дулово	90,8	27,8	27,8	65
Мерден	95	0	0	75,7
Окорш	107	39,4	39,4	100
Секулово	100	0	0	90,3
Добротица	82	20	0	83,8
Чернолик	89,7	0	4,5	47
Пансиево	84,6	18,1	18,1	100
Всичко ТКЗС	90,2	21	15,8	78
ДЗС				
Силистра	X	0	0	88
Н. Черна	X	100	100	96,1
Я. Забунов	166,6	35,7	17,2	87
Окорш	9[illegible]	0	1,4	91
Всичко ДЗС	117,8	23	21,4	91
В-во за окр.	90,7	21,2	16,2	79,2

Партиен живот

Социалистическото съревнование — на нивото на задачите

ЗАДАЧАТА, която постави пленумът на Централния комитет на Партията от месец май 1964 година за подобряване ръководството на социалистическото съревнование в неговата по-висша форма — движението за комунистически труд и изучаването на положителния опит, стана една от основните задачи на общинския партиен комитет в с. Межден.

Като вникнем по-внимателно и анализираме работата, несъмнено на преден план изпъкват положителните страни. Кои са тези хубави страни?

Преди всичко както секретарката на общинския партиен комитет др. Тодорка Гроздева, така и комунистите от управителния съвет на ТКЗС, гледат на съревнованието като метод на социалистическото строителство. А то е поприще, на което може, както казва В. И. Ленин „да бъде въвлечено действително болшинството от трудещите се на арената на такава работа, гдето ще могат да проявят, да разгърнат своите способности, да проявят таланти.., в което може да се прояви човекът на труда".

За правилното организиране и популяризиране на съревнованието на проведените партийни и комсомолски събрания и на събранията на трудовите колективи се водя много оживен разговор какви показатели да се приемат, за да съответствуват на изискванията на новата система на планиране и ръководство на народното стопанство. След тези оживени разисквания представителни групи на съревноваващите се бригади или ферми подписват договорите за съревнование.

Другият важен момент от работата на общинския партиен комитет е по ръководството на социалистическото съревнование и широкото му разгласяване. На видно място във фермите, из селата, в стопанските дворове показателите от договорите се онагледяват. По този начин ежедневно те напомнят на кооператорите за необходимостта от подобряване на работата. За системно ръководство на социалистическото съревнование към ТКЗС има изградена общинска комисия, начело с главния зоотехник Петко Стефанов, която на основата на приетите условия и в зависимост от задачите го отчита на три, пет или 10 дни.

Кое е най-ценното в дейността на общинския партиен комитет и първичните партийни организации? В менденската организация при животновъдството, със секретар Георги Тодоров и в партийната организация в Цар Асен, със секретар Васил Тонев положителното е това, че за съревнованието знаят всички кооператори и механизатори. Това, че на първенците се отдава необходимото внимание и уважение. Че опитът на първенците по-късно става основа за бодене на по-нататъшната борба за високи добиви и доходи.

Като говорим за челния опит, като че ли ще е необходимо да посочим, че стана традиция за партийния комитет и комунистите от управителния съвет на ТКЗС, да организират широка мрежа от курсове, семинари и школи. В тях се изучава не само натрупаният опит в кооперативното стопанство, но и постиженията на науката за съответната култура.

Школите за челен опит премináха през учебната 1965/66 година под лозунга „Да достигнем и надминем първенците". В изградените 14 школи се обучаваха близо 1 200 кооператори и механизаторите. За популяризиране на опита се използват най-разнообразни форми, като „Вечер на юбиляра", „Ден на животновъда", „Ден на партийния секретар", „Говорящ вестник" и др.

През последните две-три години общинският партиен комитет и особено партийната организация в Цар Асен натрупаха значителен опит по разнообразяване живота в бригадите, борещи се за завоюване на званието „Бригада за комунистически труд". През 1965 година в района на общината в движението за комунистически труд бяха включени шест колектива със 160 участници, а 54 кооператори и механизатори водеха борба за завоюване званието „Ударник на комунистическия труд".

Определено трябва да отбележим, че грижите на партийния комитет за изпълнението на поетите от участниците в това движение задължения са системни. Особено се обръща внимание на онния мероприятия, които спомагат да се повишава общата им култура и производствената им квалификация.

Наред с тези успехи обаче има и някои неразрешени въпроси. Допуска се известен примитивизъм в работата. Обикновено в началото на годината, когато се подготвят условията за съревнованието, се раздвижват и ръковод ствата, и производствениците. Но през лятото темпът спада и съревнованието почти замира. Не е докрай разрешен и въпросът с провеждането на практическите занятия в школите за челния опит.

Макар да се извършва значителна работа с участниците в движението за комунистически труд, принципите на Моралния кодекс на строителя на комунизма не се изучават системно, с цел да стане основа в живота на хората. Недостатъчно се изтъкват положителните прояви на участниците в това движение.

Тези слабости се знаят от общинския партиен комитет. Необходимо е сега, когато се разгръща на широк фронт борбата за изпълнение и преизпълнение на родостопанския план за тази година в чест на Деветия конгрес на Партията, общинският партиен комитет и партийните организации да подобрят още повече работата си за разгръщане на масово социалистическо съревнование

Кольо ВЪРБЕВ

Младостта — най-голямата им сила

Питам идващия насреща ми забързан старец за кравефермата.

— Ама коя кравеферма? — пита добродушният старец на среща ми и по личицето му се изписва желание да ме ориентира на всяка цена, па макар и да закъснее за където е тръгнал. — Ако ти трябва фермата на младите доячи — хей я там в дъното на двора.

Селянинът посочи дългата постройка и заситни по пътя си, а аз едва стигнал до входа, трябваше да се разочаровам относно предварителните си представи. Не дървени ясли, а бетонни корита за храната, не мръсен под, а учудваща невероятна чистота, не мръсла слама и изпражнения, а чиста топла постеля от мека ръженица. Кравеферма ли е това или какво!

— Ако търсите бригадира няма го още. Може да почакате, ще дойде, щом започне сбедното доене.

Обръщам се по посока на гласа. Приветливото лице на младото момче ще запомня завинаги. Сините му доверчиви очи ме гледат в упор, сякаш са открили удивлението в погледа ми.

Тук сега няма много време за приказки. Виждам, че момчето поглежда часовника си със самоуверено движение и, отдалечавайки се, подхвърля:

— Върви, та я спирай работата...

Суетнята, която изведнъж обхваща всички, ме кара да се чувствувам ненужен. Наоколо ми изведнъж започват да се чуват подвиквания: ту кратки и добродушни, ту гневни и заплашителни. В помещението нахлуват кравите, които токущо са се завърнали от разходка. Блазнени от зелените наръчи люцерна, поставени в коритата, животните настървено подтичват към местата си и докато пристигне гледачът, за да ги върже към яслите, те вече лакомо са налапали грамадна стиска сено.

Сега цялата сграда е обхваната от едно неописуемо напрежение, мучат кравите, подрънкват алуминиевите съдове, а в умивалните най-пъргавите и бързи комсомолци вече подготвят доилните апарати.

В клубчето на комсомолците, което се намира в една съседна стая до обора, е дошъл вече и животновъдният бригадир Фильо Черников. Тук по дългите удобни маси са натрупани списания и вестници. Разтворена е шахматната дъска с наредени фигурки. Доненото е прекъснало може би най-интересния ход в играта, най-интересното събитие от новините, най-интересната музика от радиопредаването.

Белите халати стоят така красиво върху здравите снаги на момчетата! Със снежно бял халат между кравите! Не би ли прозвучало като пародия това преди години, когато миризмата в оборите беше непоносима и за най-притъпеното обоняние?

Пък и не само това. Тук всичко е бяло. Бял е подът, бели са варосаните стени, бяло е топлото мляко, което бълбука в тръбите на агрегата, за да оттече след малко в грамадния резервоар на хладилника.

Шестте комсомолци привършват доенето учудващо бързо. Пустият му Хасан — и сега изпревари другарите си. Бързо, бързо снове между кротките крави, мила ги дружелюбно, говори им нещо, но какво— само той си знае. А животните разбират вероятно езика му, такава благина и благодарност прелива в очите им.

— Първата година като пристигна — заговори за Хасан бригадирът, отгатнал мислите ми, — беше един от последните. Не казвам, че не му се работеше. Работеше наред с другите, но нямаше опит. А при нас заедно с ръцете не работи ли и умът — напредък няма. А Хасан свикна с работата. Ей, погледнете сега таблото. Мъчно може да го изпревари някой от приятелите му.

— Казват ми: „Посочи първенците!", а аз току се стъписвам. Вярно, Хасан Хасанов е между първите, но като няма последни! Тук всички преизпълняват плановете си по млеконадой, всички спазват образцова хигиена, всички са дисциплинирани.

Всички... Голкова голямо е делото, което са започнали момчетата от Нова Черна! Приели призива на животновъдите от с. Сърбино, те по най-красноречив начин показват на своите далечни приятели, че са се поучили от опита им и то не как бъде, а за подражание и образец.

— Истината най-добре се съзира при нас, като погледнем цифрите. Ето за четиримесечието: план — 245 110 литра, изпълнение — 298 850 литра.

Бригадирът бързо притуля в шкафа тетрадката с плановете и отчетите, сякаш се страхува от тях. И може би с право. Нали в тях, в книгите, е избродирана чрез цифрите истината за образцовата работа на комсомолците от кравефермата.

Руси ШИМАБЕЕВ

Щрихи от родната казарма

Граничарят и кучето Валс

СТОЙКО Георгиев от с. Добруджанка и неговото куче Валс са двама неразделни другари, двама верни приятели по охрана на границата.

Веднаж попитах Стойко: „Кое те накара да обикнеш така силно поверения ти граничарско куче Валс?", той ми отговори: „Дългът!". Така ми отговори, а после ми разказа как, когато бил ученик в IV клас, гледал съветския филм „Джулбарс". Направило му впечатление тогава поведението на кучето при изпълнение на служебната си задача и отношението на смелия и енергичен водач Андрей към него. Оттогава Стойко заживял с мечтата да стане граничар, да държи опънатия повод на граничарско куче.

Пораснал Стойко. Дошло време да отиде войник. Неописуема била радостта му, когато разбрал, че е определен за граничар

Предварителната подготовка той завършва с отличен и го изпращат на граничната застава при офицера Петков. И до днес си спомня той първия наряд на границата, напътствените слова на стария наряд, вика на нощните птици, шумоленето на листата. Първият наряд отминава, но тревогата на границата си остава, изпитанията са все същите.

Сбъдна се мечтата на Стойко: повериха му граничарското куче Валс. Не познаваше той характера на кучето и затова първата му задача беше да се опознае с него. Защото и кучето си има свои недостатъци и положителни страни, които трябва да имаш предвид при работата с него. Стойко и сега си спомня първото занятие с Валс. Пусна го по следа. Валс изпълни сравнително добре задачата си, но Стойко не остана доволен. Кучето преследваше „противника" без интерес. Разбра граничарят, че трябва да стане истински приятел с него, за да тръгне добре работата.

За кратко време Валс се привърза към Стойко. Отношението му към граничаря стана друго, а и Стойковото към него се промени. Получиха се първите резултати — за 5 месеца Валс се обучи, придоби способност да преследва по следи на разстояние до 10-11 километра с давност 3-3,30 часа. На изпитите Валс покри разстоянието 10-15 километра за 3,30-4 часа. Кучето сега е високо дисциплинирано, дадените команди изпълнява отлично.

Старателните в работата си биват награждавани. Стойко Георгиев стана младши-сержант. Щом стане от сън, първата му работа сутрин е да отиде при Валс, да му направи оборка. След това следва репетиция по обща дисциплина и храна. На границата се обръща голямо внимание кучетата да се хранят точно навреме и с апетит. Следват занятия по програмата.

Хубаво куче е Валс, отличен помощник на младши-сержант Стойко Георгиев. Такова стана то, благодарение големите грижи на граничаря към своя пръв помощник на границата. Това говори положително и за самия Стойко, на когото като член на ДКМС бе поставена задача да обучи отлично едно куче, да стане носител на званието „Отличен стрелец", на значката „За достойни комсомолски дела" и на „Граничарски паспорт".

Георги ДИМИТРОВ

Срещи за обмяна на опит

ПО ПОКАНА на колектива на ДИП „Август Попов" — Шумен, гости на предприятието бяха комсомолският актив и добри производственици от ДИП „Липа" — Силистра. След сърдечния прием на гостите бе предоставена възможността да се запознаят с особеностите на производствения процес и с постиженията на отделни работници, бригади и групи за комунистически труд. С особен интерес силистренци разгледаха цеховете, в които се произвеждат мебели, предназначени за износ. Комсомолските активи размениха мнения и опит по организационната, идейно-политическата и културно-масовата работа сред младежите. Запознаха се с най-новите на комсомолските организации и мероприятията, които ще се организират в чест на Деветия конгрес на БКП.

За обогатяване на своя опит комсомолският актив на ДИП „Липа" се срещна и с актива на комсомолската организация на Държавния автомобилен завод. Тук той имаше възможност да се запознае с разнообразната и богата организационна дейност на най-голямата комсомолска организация в града. След това силистренци разгледаха производствения цикъл и местата, където работят комсомолските групи, участници в движението за комунистически труд.

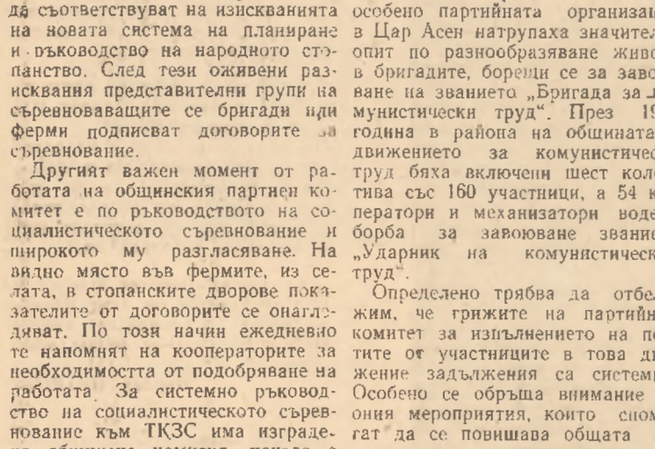
На другия ден гостите се запознаха с културните и исторически места и паметници в града, в Мадара и Плиска. С интерес и задоволство бяха разгледани етнографският музей, музеят „Томбул джамия", къщата-музей „Лайош Кошут" и къщата-музей на Васил Коларов, където в новата книга за посещения записаха: „Животът на Васил Коларов е бил, е и ще бъде пример за подрастващите поколения. Той ни вдъхновява и подтиква към нови творчески успехи за достойно посрещане на Деветия конгрес на БКП".

Това даде основание да запитаме водача на групата Георги Вълев, комсомолски секретар в ДИП „Липа", какви са впечатленията му от другарските срещи с активите на двете комсомолски организации в Шумен.

— Ние обменихме ценен опит — каза той. — Радваме се, че другарите от ДИП „Август Попов" достойно представят нашата родина на чуждия пазар, но и ние имаме с какво да се похвалим. В много отношения ние сме постигнали повече. Това ми дава основание да заявя и вярвам, че ще спечелим вимпела на ЦК на ДКМС.

Другарските срещи ще дадат нов импулс за още по-разгръщането и активно участие на комсомолците от трите предприятия в производството, ще подтикнат към нови трудови успехи в чест на Деветия конгрес на БКП.

Илия РАВАЛИЕВ

Много от техническите кадри на ДИП „Вулкан" — Вар на, клон Тутракан, са комсомолци. Те са активни помощници на ръководството в работата на новосъздаденото предприятие.

На снимката: Инженер Георги Димитров, инженер-технологът Киряк Белчев и конструкторът Димитър Тарпанов по време на разработване конструктивна документация на нов модел газова готварска печка.

Леярят Трендафил Атанасов от Промкомбинат „Електрометал" — Силистра е не само добър работник и рационализатор, но и секретар на комсомолско дружество в предприятието.

На снимката: Трендафил Атанасов в процес на работа.

Леля Величка

ТАКА я знаят всички в ДИП „Добруджа". Сланата отрано е попарила косите ѝ, походката ѝ е станала по-бавна, усмивката ѝ — топла, майчинска. Но опитните ѝ пръсти са все така пъргави при връзването на нишките. Младите работнички се отнасят с особено уважение към тази жена на средна възраст. Те имат щастието да се запознаят най-напред с нея — тя е инструкторка в предприятието. С какво търпение им предава Величка Шопова своята опитност, своите знания, тънкостите на професията...

Ето я, спряла до стана и показва на младата тъкачка как се пуска машината, как се спира, как се пълни совалка, след това започва с тъкачния възел, одяването и много други манипулации. Едновременно с това тя обръща внимание и на опасните места в машината. Колко леко е на сърцето на младата работничка, когато сама започне да обслужва машината! С каква безкрайна благодарност е изпълнена тя към милата леля Величка!

Радва се и Величка Шопова, като вижда как предприятието от ден на ден се разширява и младежта работи и се учи при все по-добри условия. А какво беше по-рано? Когато постъпи на работа в малката схлюпена сграда на фабрика „Добруджа", в нея „тракаха" четиридесет стана — неизправни машини. Стеките бяха надупчени от хвърлянето на совалките. След национализирането на фабриката работниците, се почувствуваха нейни собственици. Тогава Величка Шопова трябваше да застане начело за разгръщане на съревнованието по призива на Партията за получаване на колкото се може повече промишлена продукция. Войната беше сложила своя отпечатък в нашата страна. Народът беше огологлен. Никой не обръщаше внимание на качеството на стоката, само да се намира. При народната власт обаче положението се подобряваше с всяка измината година.

Величка Шопова беше избрана за председателка на профорганизацията. Тя познаваше отблизо вълненията и радостите на работничките. Затова постоянна нейна грижа беше да се подобряват битовите условия на хората. А когато се премести колективът в новата сграда, тя, старата профсъюзна деятелка, членката на Партията, пак застана на най-трудния участък — да обучава все нови и нови кадри за производството.

Тази нейна активност не остана незабелязана. Величка Шопова е носителка на „Народен орден на труда" —бронзов. Сега, в дните пред Деветия конгрес на Партията, тя е пак сред хората и машините. Затова е обичана и уважавана от всички.

Петранка ДОДОВА

Конгресът на ДРО в Берлин

Спомени от Аврам Николов Аврамов

(Продължение от миналия брой)

На конгреса се подчерта във връзка с петгодишнината на т. „Балканска федерация" („Федерасион Балканик"), че той изигра и има още да играе важна роля за пропагандиране идеите, вдъхновяващи национал-революционните движения на Балканите за изясняване на редица проблеми — политически, икономически и културни на балканските народи.

В резолюцията се отхвърли изопачаването на историята на Добруджа от историци като Йорга, Бацария и техните оръдия Пинета, Ковата и други, които твърдяха, че Добруджа от векове е била румънска. Те допринасяха румънската власт да създаде закон за изземване от местното добруджанско население най-плодородната земя, която беше раздадена на колонисти цинцари. Потвърди се по-раншното решение на партията — да се разформират въоръжените чети, а четниците, които могат, да се легализират и организацията да им създаде условия за легална и нелегална работа.

Георги Димитров в едно от заседанията на конгреса постави остро въпроса: национал-революционните движения решително да се борят против анархистичните и левосектантски маниери на работа; да се изкоренят на всяка цена стремежите към произволи и убийства. В основата на национал-революционната дейност на сегашния етап главен принцип е организирането на народните маси в борбата им против политическия и икономическия гнет, чрез изграждане на легални и нелегални комитети по градове и села, на читалища, театри, кооперации, преса и други мероприятия, обединяващи широките народни маси.

Конгресът, в присъствието на Георги Димитров, с пълно единодушие избра нов Централен комитет както следва: Иван Даракчиев, Димитър Върбанов, Димитър Ганев, Александър Милев и Аврам Аврамов — за вътрешността на Добруджа, като за секретар бе избран Иван Даракчиев. За работа сред добруджанската емиграция бяха избрани д-р Петър Вичев и Димо Далакчиев, за подгласници — Димитър Паскалев, Марин Станев и Димо Драгнев за вътрешността на Добруджа и Трифон Калчишков и Михаил Чаков сред емиграцията в България. Димитър Дончев — Доктора бе избран за главен органи затор при ЦК на ДРО за вътрешността на Добруджа.

Към средата на месец септември Димитър Върбанов, член на ЦК на ДРО, временно заместващ секретаря Иван Даракчиев, посети Силистра и проведе съвещание в дома на родителите си — тогава ул. „Дечебал" 24, сега „Братя Миладинови" 26. Присъствуваха от бюрото на Окръжния комитет на Партията Йордан Сарафов, от дотогавашния комитет на ДРО Кирил Божанов, д-р Стефан Чернев, Марин Станев, Господин Ив. Господинов и аз като член на ЦК на ДРО. На това съвещание бе изграден новият комитет на ДРО в Силистра, в състава на който влязоха горепосочените другари. За секретар бе определен Георги Хотинов, а за сътрудници на Окръжния комитет — активистите на ДРО Станчо Николов и Пеньо Бобчев от с. Бабук, Пеньо Чернев, Калин и Йордан Иванови от с. Алфатар, Атанас Чешмеджиев от с. Бахаркьой, Куни Ангелов от с. Черковна, Руси Пеев и Енчо Караиванов от с. Санъренимахле, Стоян Шопа от с. Хотуджа, учителят Мехмед Али от с. Караесекьой, Пеньо Великов Радев от с. Калипетрово и други, на които имената не си спомням. Тия другари, както и и другите от селата, които не успях да си спомня, укрепваха селските комитети, там, където имаше, основаваха такива и водеха борбата съобразно новите указания на конгреса.

На същото това заседание бе възложено на Йордан Сарафов, Господин Ив. Господинов и Драган Бобчев да организират и водят борба сред българската общественост в Силистра, българското училище и читалище за обединяването на всички прогресивни хора, като гражданите Димитър Македонов, Вълчо Николов, Добри Бърдаров и други, за провеждане политическата линия и новия курс на ДРО.

На мен това съвещание възложи да продължа укрепването на кооперациите във всички села и изпълнението чрез тях на задачите, поставени от конгреса.

При тежката задача за откриване и обединяване на честните прогресивни хора, освен от горепоменатите ръководни другари и от много други, които не съм в състояние да цитирам тук, бях подпомогнат от покойните вече, тогава младежи, Руси Петров Янков и Атанас Цанев. При трудности и опасности те работиха за създаване на читалища, препечатваха на ополограф (понеже за нечатницата не получихме букви) нелегалните бюлетини, които получавахме в повечето случаи от др. Върбанов от Кюстенджа и които разпространявахме в целия окръг. По предателство през 1933 година такива бюлетини попаднаха в ръцете на жандармерията и тогава бях изпратен в затвора Дофтана. А през 1939 г. по настояване на фашистския лидер Бацария, легионерският министър Митица Константинеску издаде заповед да бъда отстранен от всички кооперации в Румъния.

Животинска продукция над плана

ПРЕЗ 1965 год. овцевъдите от гр. Тутракан постигнаха значителни успехи, както в изпълнението на производствената програма, така и в подобряване на организацията на работата и заплащането на труда.

Добрите резултати се дължат на положените грижи за овцете и приплодите, на по-правилното приложение на зоохигиената при храненето и гледането им, и подсигурените фуражи, витамини и минерални добавки. Ежегодната бонитировка, която се извършва на стадата, също оказва своята положителна роля. Социалистическото съревнование между отделните групи ражда нови успехи.

И сега животновъдите от кооперативната овцеферма се стремят към предсрочно изпълнение на годишните планове. Трудовата надпревара те посвещават на IX конгрес на БКП.

Колективът на фермата се състои от 12 души. Те отглеждат 1 348 овце за разплод, 80 на сто от които са полумериносови. До средата на май овцевъдите са надоили 47 т мляко, при годишен план 62 и обещание 65 тона. Или годишният план е изпълнен досега 76 на сто, а обещанието — 72 на сто. Средно от овца са получени по 35 литра мляко, при среден годишен план 46,6 литри. Първенци по млеконадоя са: Васил Янакиев, получил досега 9 500 литра при план 11 100, Георги Косулиев, надоил 9 000 литра при план 11 400 и Ангел Георгиев, получил 8 700 литра мляко при годишен план 11 100 литра.

В чест на IX конгрес на БКП овцевъдите обещават да изпълнят годишния план за млеконадоя до 10 юни, а обещанието до 15 юни. До края на лактационния период да продадат на държавата допълнително още 15 тона мляко. При това, себестойността на полученото мляко ще бъде значително намалена, тъй като на овцете за разплод не се дава вече концентриран фураж. Завеждащ фермата Йовчо Колев и всички овцевъди се стремят да осигурят на животните сочна, зелена паша.

Освен изпълнението на плана за млеконадоя, фермата преизпълни задълженията си към държавата по отношение агнешкото месо. Вместо 700 агнета са продадени 732 с 11 343 кг тегло, при план 10 400 килограма. Отделените 250 агнета за разплод се отглеждат много добре от Тодор Косулиев и Костадин Негрянов.

Сега във фермата се извършва подготовка за бърза и качествена механизирана стрижба на овцете, която ще започне от 1 юни. И тук се очаква планът да бъде преизпълнен, като вместо 3 700 кг. се получат 4 000 кг. вълна.

И през тази година овцевъдите от Тутракан ще работят така, че далеч да преизпълнят производствените си задачи. Да реализират чист доход от 13 000 лева. Да направят овцевъдството още по-рентабилен отрасъл за тутраканския кооператив.

Живко ТРУШЕВ

ЕДИН ОТ ЧЕТИРИДЕСЕТТЕ

ХОРАТА от село Зафирово го познават много добре. Той израсна там в семейството на бай Михо Дончев, който пръв вдъхна на сина си любов към строителството. От малък Симеон свикна с мириса на прясна вар, от малък се научи да побеждава високите скели. Но не забравяше и книгите. Те му откриваха нови светове, отваряха очите му за красотата в живота. Затова Симеон Михов Дончев твърдо реши да стане строител, за да може да създава хубави жилища за хората, да може да зарадва с труда си всички.

През 1957 година младежът бе приет в редовете на ДКМС. Тази минута се запечати завинаги в душата на разпаления млад строител, а комсомолският билет сгряваше сърцето му и го окриляше за по-големи дела. Той реши, че учението не трябва да се прекъсва, защото за да бъде добър зидар ще му е необходима по-голяма квалификация. И Симеон се записа през 1960 година в едномесечни курсове за строители, където разбра много тънкости на професията. Когато завърши успешно курса, той постъпи на работа в строителната организация в Силистра. Тук вече започна стажът му на строител сред добри майстори, които скоро разбраха, че това разпалено момче работи не само с желание, но влага и ум в работата си.

Има трудности, пред които мнозина отстъпват. Често през зимата ръцете вкоченясваха от студ, зидарията на места се пукаше, но всичко това не уплаши младия зидар. Той остана верен на любовта към своята професия и не отстъпи. Напротив, продължи отново да учи, като се записа във вечерната гимназия. Често умората го караше да затвори очи, но той разтъркваше с ръце слепоочията си и отново се надвесваше над книгата.

„Трябва да уча, трябва да уча!" често си повтаряше мислено той и пропъждаше съня, който го оборваше.

Много скоро всички строители обикнаха Симеон, заради открития му характер и заради упоритостта му да се справя с всичко. Той спечели доверието на другарите си и те го избраха за секретар на дружествения комитет на ДКМС. Работата му се удвои, малко време оставаше за четене, но Симеон се справяше с всичко. Той успя да сплоти дружеството, което заживя активен живот. Макар и малка на брой, групата на Симеон беше винаги оживена. През обедните почивки той разказваше на другарите си за прочетената книга или някой нов филм и думите му винаги се посрещаха с интерес.

Така се изнизаха две строителни години по обектите на нова Силистра. През 1962 година Симеон се прости сърдечно с другарите си и замина в родната казарма. И там той спечели сърцата на другарите и командирите си с добросъвестното носене на войнишката служба.

Когато напусна казармата, Симеон не се колеба кой път да хване. Та неговият път е само един — отново на строителните скели. И ето той се връща в Силистра. И отново започва работа като зидар. Вечерната гимназия продължава да привлича младия строител и той продължава прекъснатото си образование. Сега Симеон Дончев е ученик в десети клас и пак е секретар на комсомолското дружество. Той пак превръща нощите на ден, за да учи, за да знае и прилага опита на повъзрастните и по-опитни от него строители. Не напразно за него казват, че той е един от най-добрите комсомолци-зидари в стройрайона. Неотдавна Симеон още веднъж доказа това на дело. В чест на Първи май и Шестия конгрес на профсъюзите се проведоха окръжни състезания за най-добър зидар и мазач. Симеон стана окръжен първенец. За четири часа той изпълни трудовата си норма 318 на сто, като даде висококачествена работа. За постигнатия успех и упорития му труд той бе предложен за награждаване с почетното отличие значка с лика на Майстор Кольо Фичето.

Но най-голямото отличие за Симеон дойде съвсем наскоро.

Нашата страна изпраща национална строителна бригада в Улан Батор, столицата на братска Монголия. Четиридесет млади български строители ще покажат своето майсторство по най-различни строителни обекти в тази далечна страна. Един от тях ще бъде и Симеон Михов Дончев. И това е напълно заслужено за него.

Един от четиридесетте! Един добруджанец, който за късо време се прослави в окръга ни като добър и упорит строител.

Драгомир ПАНОВ

ТРУДЪТ ВОДИ КЪМ БЛАГОДЕНСТВИЕ

БЪРЗО и редовно избуяха тази пролет културите. Това наложи и по-ускорена работа по агротехническите мероприятия—разреждане и окопаване. В тази кампания се включиха най-активно и стопанните от кооператива в с. Главиница. 900 дка слънчоглед са вече разредени, а освен това са окопани и 300 дка захарно цвекло.

Примерни са в работата си опитните полевъди от звената на Гана Стефанова, Нацка Василева и др. Със задружния си труд и сега те водят кооператива към благоденствие.

Минчо ДОЧЕВ

Борят се за званието: „Бригада за комунистически труд"

НЕДОСТИГЪТ на работна ръка в ДЗС „Янко Забунов" налага по-широко внедряване на механизацията. Необходима е и по-добра организация на труда в трите полевъдно-тракторни бригади.

Най-добре е организирана засега работата в 1-ва бригада с тракторен механик Стоян Иванов. Участниците в нея са приели условия за завоюване званието: „Бригада за комунистически труд". Механизаторите поеха задължението да обработят с машини всички окопни култури. Да проведат качествено всички агротехнически мероприятия.

Около 3 000 дка слънчоглед и 4 000 дка царевица са зачислени на звеното за комплексна механизация в бригадата. Прореждането и окопаването на слънчогледа отдавна завърши. Опитните механизатори Иван Тодоров, Никола Славов и Ангел Иванов окопаваха по 200—250 дка дневно. Сега усилено се разрежда царевицата. Започна и коситбата на люцерната. Трактористът Иван Господинов изработва приспособление към самоходно шаси за едновременна коситба и събиране сеното на откоси. Комбайнерите усилено довършват подготовката на машините, които ще вземат участие в прибирането на житните култури.

В чест на IX конгрес на БКП бригадата изготви и прие допълнителни организационно-технически мероприятия за преизпълнение на плана в декари мекоран и за увеличение добивите от селскостопанските култури. В бригадата кипи съревнование. То се отчита ежедневно. На първенците се връчват червени знамена.

Членовете от 1-ва бригада живеят задружно. Пред тях редовно се изнасят политически информации. Така те се запознават със събитията в страната и света. Наскоро ще проведат екскурзия из Родината.

Цялостната работа се ръководи много добре от др. Стоян Иванов, честен и неуморен комунист, който ежедневно живее с мислите и грижите на своята бригада, за хората, с които работи и с които решава всички производствени въпроси. Ако работата през цялата година се организира все така, механизаторите ще отчетат изпълнение на поетите условия и заслужено ще завоюват званието: „Бригада за комунистически труд".

Кирил ТАСЕВ

Глъч в черешовите градини

ОЩЕ една радост увенча пролетните дни в Йордановo, узряха черешите. Млади и стари започнаха масова беритба на вкусните плодове. Ежедневно се изнасят по около 400 кг.

Радостта на стопаните от лозаро-овощарската бригада на Ганчо Ганев е голяма, защото са доволни от плодородието.

Николинка ВЪЛЧЕВА

Навреме тракторист Христо Михалев от с. Царев Дол предпази слънчогледа на бригадата от заплевяване и му осигури добри условия за развитие.

НА СНИМКАТА: Окопаване с ротационна мотика.

Постижения на приложната генетика в животновъдството

ПРЕЗ последните 20 години в Съветския съюз и у нас се твърдеше, че класическата генетика не е дала нищо на практиката. В действителност това не е така. Генетиката е въвела в теорията и практиката методи, с помощта на които се установява характера на онаследяването на маслеността на млякото, живото тегло, имунитета, плодовитостта и други признаци, определящи екстериора и останалите качества на животното. Генетиката разработи и даде на селекцията методите на индивидуалния отбор и подбор, установи причината за безплодието при отделните хибриди и пътищата за неговото преодоляване. От генетиката е изучен механизмът за определяне на съотношението между половете, установен е генетическият механизъм на редица заболявания при животните, намаляващи тяхната продуктивност. Осветлен е генетическият процес в популациите. Генетиката превърна селекцията от изкуство в наука.

Един от важните проблеми е повишаване продуктивността на животните. Доминантните и рецесивни летални мутации предизвикват умиране на зародишите (аборти) и масова смъртност на родените прасета, телета, агнета. Известни са също и мутации, обуславящи безплодието, снижаващи продуктивността при говедата, свинете, овцете и кокошките. Генетиката установи, че при някои случаи на кръстосване умират 25 на сто от зародишите или новородените животни. Без опознаване на леталните мутации не може да се обясни отпадането на младите животни и да се ръководи кръстосването в практиката, за да се избегнат тези загуби.

В някои области на растениевъдството и животновъдството съвременната генетика е постигнала наистина чудеса. Така например, бе създадена хибридна царевица, най-високоурожайната зърнена култура в света. Методът на получаване то на такава царевица се състои в кръстосване на генетически чисти лилии, които сами по себе си нямат никакво производствено значение. В една животновъдна ферма при гр. Дортмунд (ГФР) са били получени чрез кръстосвания различни екзотически видове гризачи, от които чрез отбор, е създадено ново интересно животно с ценна кожа—мура. Мурата представлява неголям гризач, покрит със сива, златиста, гълъбова или бяла кожа. Ежегодно в тази ферма се добиват 30 000—50 000 красиви кожи от тези животни. Те се отличават с изключителна здравина, а белите кожи не пожълтяват с години. Получени са също така нови породи зайци с боброва кожа „рекс", имащи най-различни окраски.

В Япония е отлично разработена генетиката на златните рибки, което дава възможност на любителите на този вид животни да си създават рибки с рядка окраска и различни форми. В САЩ са получени хибридни кокошки, които снасят ежегодно по 242, а в Япония по 283 яйца.

Засега не са открити ускорени методи за наблюдение на изкуствено предизвикани мутации при малоплодните животни, но това изоставане е временно. Ще се намерят пътища и способи за прилагане на генетиката в още по-широки мащаби.

Успехи бележат радиационната генетика и селекцията в областта на микроорганизмите. С помощта на мутации, предизвикани от рентгенови лъчи и селективни среди, са създадени високопродуктивни пеницилинови щамове (пеницилиум хризогенум). Използуването на такъв щам увеличава производителността на труда и производството на пеницилин десетки пъти.

В заключение трябва да кажем, че съвременната генетика представлява от себе си един от бурно развиващите се клонове на биологията, в която се провеждат изследвания на организмен, клетъчен и молекулярен уровен. В нея се създадоха нови раздели като: молекулярна генетика, имуногенетика, математическа (популационна) генетика, радиационна генетика, медицинска генетика, цитогенетика и други.

Особено слабо се развива у нас частната генетика на селскостопанските животни, а оттук идва и недостатъчния й принос в теорията на селекцията.

В заключение трябва да кажем, че генетиката, от наука обясняваща явленията на наследствеността, става наука, преобразяваща на следствеността на органическите форми.

А. ЖЕЛЕВ

ст. научен сътрудник при Института по животновъдство — Шумен

Незадоволителни резултати

Получените резултати от животновъдството в ТКЗС — Средище през първото четиримесечие на годината не са задоволителни.

Кооперативът трябва да получи по план за цялата година общо животинска продукция за 760 346 лева. За първите 4 месеца от всички ферми на стопанството то е получена продукция за 186 061 лева. При това до края на април са направени разходи общо за 193 171 лева, при годишен план 447 210 лева. Това показва, че ако и през останалите 2 четиримесечия планът за общата продукция не се изпълнява, а разходите са по-големи от плануваните, стопанството ще загуби 202 163 лв. от непроизведената продукция и 132 242 лв. от надвишените разходи.

На какво се дължат неудачите?

Причините са от обективен и субективен характер. Известно е на всички, че при трудните зимни условия животните винаги дават по-ниска продукция. Въпреки възможностите на кооператива обаче, да им се дава повече концентриран фураж, това не е направено. На фермите не са били осигурявани необходимите фуражни смески. Често пъти животните са били лишавани от тази пълноценна храна по за 2-3 седмици. Това дало отражение за по нижение прираста и млеконадоя.

Други причини от субективен характер са нехигиеничните условия, при които се отглеждат животните в ТКЗС — Средище. Във фермите, най-вече в с. Посев, не се полагат усилия за поддържане чистотата в помещенията. Кравите в кооперативния обор на с. Средище са винаги замърсени, тъй като не им се прави редовно оборка. Необходими са повече усилия от страна на животновъдите по отношение поддържането на хигиената на животните и самите помещения, в които те са настанени.

Настъпването на ранната пролет създаде условия за бързото израстване на люцерната. Това осигурява зелен фураж за всички животни. Освен това някои от тях ще бъдат изведени на лагер. Създават се добри условия за повишаване на животинската продукция. Членовете на управителния съвет на стопанството и животновъдите трябва да положат повече усилия, за да постигнат и надвишат графика по изпълнение плана в животновъдството по всички показатели.

Георги КИТАЕВ

Към по-високи добиви

Кооператорите от ТКЗС — Паисиево обработват много малко трайни насаждения и зеленчукови градини. Засега тютюнът е най-доходна култура за стопанството. Докато един декар пшеница носи на кооператива 25 лв. общ доход, то от един декар тютюн се получават от 150-180 лв. общ доход. Затова и през тази година планът за тютюна в ТКЗС — Паисиево е твърде голям. Кооператорите ще засадят 2 500 дка с тази култура, от които 2 000 дка от сорта „Остролист" и 500 дка от сорта „Харманлийска басма". Тютюнът ще заема 5 процента от общата обработваема площ на стопанството, а плановият общ доход от него представлява 20 на сто от общия доход на растениевъдството му през настоящата година.

За обезпечаване засаждането на планираните декари в стопанството се отгледаха 34 дка тютюневи лехи. Още от самото начало за разсада се положиха големи грижи. Освен поливането, плевенето, торенето с амониева селитра, той бе третиран против мана и сечене. Най-добър разсад произведоха кооператорите от с. Зебил с агроном И. Кючюков и бригадир Изет Даудов. Там винаги се извършваха навреме всички мероприятия. Затова още на 21 април започна разсаждането. До 3 май бяха засадени 150 дка или 27 процента от планираното. След полевъдите от Зебил, по разсаждането на тютюна се нареждат другарите им от селата Паисиево и Долец.

Кооператорите от ТКЗС — Паисиево завършиха разсаждането. Така те изпълниха едно от условията за получаване на високи добиви от тази важна селскостопанска култура.

Милко НИКОЛОВ

ЗДРАВЕТО НА ХОРАТА — ЕЖЕДНЕВНА ГРИЖА

ЗДРАВЕТО е най-ценното богатство както за отделния човек, така и за цялото ни социалистическо общество. Само здрави хора могат да творят духовни и материални ценности.

Здравето на хората обаче зависи от много фактори. В много случаи тежките заразни болести се дължат на лошата хигиена в обществените заведения, предназначени за комунално-битово обслужване или за продажба на хранителни стоки на населението. Не са редки случаите заразата да се пренася през време на транспортирането на продуктите, поради лошо пакетиране.

И в единия, и в другия случай важна роля трябва да играят органите на санитарния контрол. Органите на Санепидемична станция трябва да бъдат зорки и безпощадни към немарливостта, допускана от ръководителите и работниците в съответните предприятия и организации.

ГТП „Здрава храна“ — Силистра има подкрепителен пункт пред Втора гимназия. В този пункт се продават тестени закуски и разхладителни напитки. Тестените изделия се поставят в ламаринени тави и дървени касетки. На 8 май т. г. сутринта подкрепителният пункт беше затворен. Касите с празните бутилки бяха прибрани в нарочно направената от оградна мрежа клетка. Три тави за банички и три касетки за други тестени закуски бяха захвърлени пред гр. дината пред гимназията. В тавите бяха влезли две едри котки. В тези тави и дървени касетки на другия ден се поставят нови закуски за гражданите. На 10 май захвърлените ламаринени тави от банички бяха четири. На 11 май сутринта една тава, в която имаше остатъци от тестени изделия, също стоеше извън клетката, а една котка шеташе из тавата. Тази нехигиенна обстановка не прави ли впечатление на органите на Санепидемична станция в града и на кварталната комисия за народен контрол? Къде е чувството на отговорност и в продавача на пункта. И ръководството на ГТП „Здрава храна“, и органите на Санепидемичната станция, и кварталната комисия за народен контрол имат вина за нехигиенното съхраняване на въпросния инвентар. А това може да се окаже фатално за здравето на хората, защото котките не са най-чистите животни.

На 10 май т. г. пред пералнята на СП „Комунални услуги“ — Силистра спира една каруца. Каруцата преди това е използувана за обща работа. От пералнята се изнася добре изпрано и изгладено бельо. Чистото бельо се поставя в сандък на каруцата. Каруцата тръгва. Покрай нея минават камиони и вдигат облак прах. Прахът пада върху чистите калъфки и чаршафи и ги замърсява. За да се запази чистото бельо от замърсяване, може да се използува специален амбалаж, който няма да струва кой знае колко. (Бельото беше на Строителната организация).

На 11 май преди обяд в пералнята на СП „Комунални услуги“ се яви служител от ДИП „Добруджа“. Той получи изпраните и изгладени покривки за масите в работническия стол в предприятието. Отговорничката на пералнята др. Петранка Пройнова предложи на служителя да обвие чистите покривки в хартия, за да не събират уличния прах, но той не прие това предложение, взе изпраните и изгладени покривки, постави ги върху багажника на мотора си и потегли към предприятието. С тези вече със съмнителна чистота покривки ще се покрият масите в стола на ДИП „Добруджа“. Върху тях ще се поставя хляб, прибори. И хората, които се хранят, редно с хляба могат да приемат случайно пренесена зараза при безгрижното превозване на покривките.

В двора пред пералнята на СП „Комунални услуги“ в Силистра има опънати телове. Ежедневно върху тях се простират изпрани, снежнобели чаршафи, калъфки, покривки и долно облекло. Непосредствено до пералнята бръмчи чепкалото за вехти парцали на ТПК „Добруджанка“. От това чепкало излиза прах, който полепва по разпространото пране. А този прах е прах от вехти парцали. Докога органите на Санепидемичната станция ще търпят това вредно съседство на чепкалото на ТПК „Добруджанка“ със сушилната площадка на пералнята при СП „Комунални услуги“?

Срещнах каруца с две касетки типов хляб. Хлябът беше непокрит. Каруцата се движеше сред множество други превозни средства. Вдигаше се облак прах и той падаше върху непокрития хляб. Посипаният с прах хляб ще се консумира от хора в обществен стол.

Изложените случаи правят впечатление на обикновения граждани, а не се виждат от органите на Санепидемичната станция. За сметка на здравето на хората не бива да се правят никакви компромиси.

Йордан ПОПОВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

В СИЛИСТРА — гимнастици от цялата страна

НА 25 МАЙ т. г. в Силистра се проведе републиканско средношколско първенство на училищните колективи по спортна гимнастика — III разряд. Състезанието беше проведено в обширната спортна зала при добра организация и масово посещение. Участвуващите колективи се класираха както следва: **девойки** —1. III средно училище — София (176 т.), 2. I гимназия—Търново (175,90 т.), 3. III гимназия—Русе (175,40 т.), 4. II средно училище—Ямбол (172, 70 т.), 5. **Училище „Отец Паисий“ — Силистра (171,80 т.)**, 6. II гимназия — Пазарджик (164 т.): **юноши:** 1. Строителен техникум — В. Търново (265,50 т.) **2. Техникум по механотехника — Силистра (262,20 т.)**, 3. ССТ — Садово, Пловдивско (262,20) т.), 4. Строителен техникум — София (258 т.), 5. III гимназия — Варна (257,60 т.), 6. Техникум по механотехника — Ямбол (255,30 т.).

Индивидуални първенци по многобоя: **девойки** — 1. Минка Колева (В. Търново) — 36,50, 2. Марияна Ковачева (Русе) — 36,20, 3. Цветанка Лукавска (София) — — 36,10; **юноши** — 1. Светослав Недялков (В. Търново — 55,70, 2. Петър Алексиев (Силистра) — 55,20, 3. Георги Попов (В. Търново) — 55,10.

Първенци на отделните уреди: девойки: прескок — 1. Пенка Колева (В. Търново) — 9,20, 2. Тодорка Тенева (Ямбол) — 9,19, 3. Татяна Зидарова (Ямбол) — 9,10; успоредка — 1. Пенка Колева (В. Търново) — 9,10, 2. Марияна Ковачева (Русе) — 9, 3. Цветана Лукавска (София) — 9; греда — 1. Пенка Колева (В. Търново) — 9,10, 2. Цветана Лукавска (София) — 9,10, 3. Петранка Михайлова (София) — 9,10; земя — 1. Пенка Колева (В. Търново) — 9,10, 2. Цветана Лукавска (София) — 9,10, 3. Виолета Райчева (Силистра) — 9,10; юноши: земя — 1. Светослав Недялков (В. Търново) — 9,50, 2. Петър Алексиев (Силистра) — 9,30, 3. Георги Попов (В. Търново) — 9,10; кон — 1. Светослав Недялков (В. Търново) — 9,40, 2. Георги Попов (В. Търново) — 9,20, 3. Иван Димитров (Садово) — 9,10; висилка — 1. Петър Алексиев (Силистра) — 9,40, 2. Николай Николов (Силистра) — 9,40, 3. Иван Димитров (Садово) — 9,30; прескок — 1. Светослав Недялков (В. Търново) — 9,40, 2. Георги Попов (В. Търново) — 9,40, 3. Петър Алексиев (Силистра) — 9,30; халки — 1. Георги Попов (В. Търново) — 9,20, 2. Изгрев Шишков (Варна) — 9,20, 3. Николай Кирчев (София) — 9,10; успоредка — 1. Петър Алексиев (Силистра) — 9,30, 2. Николай Николов (Садово) — 9,30, 3. Иван Димитров (Садово) — 9,30.

Петър ИВАНОВ

Неоправдано подценяване

НАРЕД със стопанисването на полезния дивеч пред ловно-рибарските дружинки и дружества предстои и една друга важна задача — провеждането на стрелкови състезания през лятото и състезания по риболовния спорт. Те имат за цел не само изпълнението на календарния план, а и да поддържат формата на стрелците и спининг-истите, за да могат да дадат добри резултати през време на активното спортуване.

Не можем да кажем, че всички дружества и дружинки имат правилно отношение към този въпрос. Въпреки че Окръжният съвет на БЛРС ежегодно изготвя и им изпраща спортен календар с указания да провеждат състезания по стендова стрелба (стрелба от място) по асфалтови панички, то всичко това остава написано на книга. Изключение правят дружествата в Тутракан, Силистра и Черноли к. Всички дружества и дружинки подценяват тази задача. Това е пречка да се масовизира този спорт, да се изпълняват задълженията по устава. В това направление не може да се каже, че има създадени добри условия за спортуване. Но и толкова, колкото ги има в отделните дружества, могат да се организират мероприятия за изпълнението на задачите, които са поставени от Съюза на Шестия конгрес. Например дружеството на Попина не предприе да организира провеждането на състезание в началото на май, което беше определено по календарния план. В него трябваше да вземат участие и стрелци от Ситово и Малък Преславец. Но председателят на дружеството „забравил“ своето задължение. Такъв е случаят в Кайнарджа. Там пък председателят напуснал селото три дни преди провеждането на състезанието, без да натовари лице, което да го замести. Неоправдано неизпълнение на тази задача има и в други дружества. Затова вече стана система при провеждането на тези мероприятия да се явяват все едни и същи хора, вместо да има и младежи.

Наистина за воденето на редовни тренировки по този вид спорт са необходими парични средства. Но не бива да се забравя, че едно от задълженията на членовете на БЛРС е да отделят ежегодно по 50 патрона за състезания. С една дума ловното оръжие след приключването на сезона за лов не трябва да се смаже и да се сложи в калъфа, а периодически да се използува за провеждането на състезания. Условия в Силистра вече има, тъй като е уреден ново модерно стрелбище в местността „Памук-кулак“.

Преди няколко дни в Силистра беше уредено състезание. При съществуваха много членове, но само 30 от тях взеха участие. Останалите се мотивираха с това, че се чувствуват задължени само да се явят, но не и да вземат участие. Няма съмнение, че в дружините трябва да се води подействена разяснителна работа.

Така стои и въпросът с организирането на риболовни състезания. Особено задължени трябва да се чувствуват ловно-рибарските дружества по крайбрежието на Дунава и тези, които са в близост до язовири. За някои подробности те могат да се отнесат и до Окръжния съвет на БЛРС. Тази година ловно-рибарското дружество в Силистра предприе мерки за организиране на състезания по спининг и риболов. Този спорт е много увлекателен и в него ще трябва да се включат повече младежи и девойки — членове на дружества.

Тези указания трябва да се разгледат обстойно от ръководствата на дружинките и дружините и да се пристъпи най-скоро към тяхното оперативно изпълнение.

Е. ДАНАИЛОВ

Нови книги за вашия дом

Итало Калвино. Несъществуващият рицар. Повест. Превод от италиански. Библ. „Книги за всички“.

Георги Константинов. Не е легенда, а жива история. Очерци.

Димитър Братанов. Хора от окопите. Библ. „Военни мемоари“.

Долорес Ибарури. Единственият път. Превод от испански.

Габриел Шевалие. Моята малка приятелка Пом. Превод от френски. Библ. „Книга за всички“.

Цветан Стоянов. Случаят с професора. Повест. Библ. „Лъч“.

Бончо Несторов. Под крилото на Партията. Повест за Любомир Баръмов.—Любчо. Трето издание Библ. „Любими книги и герои“

Гората. Литературен сборник. Профиздат.

Простори 1966 г. Литературен алманах.

Мануил Семьонов. Годините на вдичаря. Превод от руски.

Димитър Талев. Гласовете ви чувам. Роман.

Алексей Толстой. Избрани произведения — том II — Осемнадесета година.

Бранко Чопич. Осмата офанзива.

Карл Маркс. Теории за приданата стойност.

Стефан Брезински. Езиковият шаблон.

Георги Караиванов. Боримечката.

Драгомир Асенов. Плодът на ветровете.

Станислав Сивриев. Хората са навсякъде.

На вашето внимание, шофьори!

Катастрофа със злополука

На 1 май т. г., когато всички трудещи се в страната ни празнуваха, станаха катастрофи, които имат незаличими следи в съзнанието на някои хора. Такъв е случаят с катастрофата край Дулово.

В същност какво се случи? Кой катастрофира и кой пострада? Сюлейман Ибрямов Кара, кравар в Гръндарово, мотоциклетист от година и половина, притежава ИЖ—350 кубика. Заедно с другаря си от фермата Христо Нейчев Петров (38-годишен) идват на свиждане в болницата в Дулово, където е приет на лечение останалото живо от двете близначета малко дете на Нейчев. Тук е и майката на детето, която се грижи за него.

На път за Гръндарово мотоциклетът набира скорост. Времето е слънчево, приятно за возене. Двамата на мотоциклета разговарят и не забелязват как скоростта нараства. Водачът не поглежда напред, а наближава мост, после е спирката за село Раздел. Пред мотоциклета бавно се движи лека кола „Волга“ Сс 04—69, в която има трима души, в това число и собственикът Христо Тончев Христов от Дулово, механик в ДАП. Водачът на колата Тончев мислел за завиване надясно по пътя за Раздел и да върне обратно движение на колата, като намалява скоростта почти до нула.

В този момент именно става онова, което водачите със слаба квалификация не предвиждат. Така се случи и с моториста Сюлейман Ибрямов Кара. Неговият мотоциклет застига „Волгата“ и без какъвто и да е опит за спиране или изпреварване се блъска в задната броня. Вследствие на силния и внезапен удар вторият човек — Христо Нейчев — е изхвърлен пред колата и пада на гръб пред нея. Благодарение на малката скорост на „Волгата“ и съобразителността на шофьора не е прегазен. Той е върнат незабавно в болницата, но този път без да знае. Бързо действували лекарите Гинев и Петров, сестрите Георгиева и Христова, за да върнат един живот. Напрегнати и тревожни минути прекара и съпругата му. Но Христо повече не се събуди. Около полунощ почина, като остави две сирачета.

Такъв е краят на едно тежко автопроизшествие, на едно грубо нарушение на Правилника за движение по пътищата и улиците, допуснато от мотоциклетиста Сюлейман Ибрямов Кара.

Шофьори и мотоциклетисти, бъдете внимателни! Пазете живота на хората!

капитан Слави ДРАГАНОВ,
автоконтрольор в Дулово

70 години Силистренска партийна организация ЗА КОНКУРСА

А Н И

Бърза, пени се в дола рекичка,
слиза слънцето зад канари.
Бърза Ани с шарена торбичка
към баира с гъстите гори.

Чака я оттатък, зад скалата
батко и храна да занесе.
Бърза Ани, плитките отмята,
припкат живо малките нозе.

Два дни вече чака я отряда.
Как да се измъкне от дома?
Селото е два дни във блокада —
чак сега промъкна се сама.

Стига. Ей го батко и изскача!
Вдига я зарадван на ръце.
— Браво, Ани! Батково юначе!
И целуна потното челце.

— Браво, Ани, всички ни избави!
Ще те чакам тука утре пак.
А сега — върви! Недей се бави!
Мръква се, ще падне скоро мрак.

Тръгва Ани, изпреварва мрака,
весело подтичва към дола.
Изведнъж: „Не мърдай!“ — Из клонака
гледат две насочени дула..

Слънцето преваля зад баира,
сенки по пътеката лежат.
Стъпва бавно Ани, а отдире
полицаи крият се, пълзят.

— Викай, хлапе! — съска офицера —
Брат ти чака тука нейде, знам.
Шушнат клоните: „Недей трепери!
И не викай — батко ти е там.“

— Хайде, викай! Иначе — куршум! —
Дебнат я дулата във гърба.
„Ани, Ани, не отронвай дума!“ —
гледа я скалата със молба.

Протегни се по-далеч, пътека,
да не вижда Ани твоя край!
Ти, скала, дръпни се по-далеко,
за да може да избяга той.

Спира Ани, слънцето поглежда —
щракват автоматите отзад.
— Бягай, бате! — бавно се привежда,
пада, покосена с автомат...

Над челцето кичур се развява,
погледът в небето се е спрял.
— Браво, Ани! — клоните заняват.
— Браво! — шепне месецът изгрял...

Красимира ОРЛОЕВА

ОБЯВА

Продавам лека кола „Опел-Капитен“ модел 1952 г. Напълно запазена на износна цена.

Справка: Тутракан—хотела Терзиев.

ОБЯВА

Продават се леки коли „Опел Рекорд“; „Москвич“ и „Лойд“.
Справки
гр. Варна на адреси: ул. „Явор“ 3 вх. „Г“ Илия Иванов
ул. „К. Величков“ 17 Борислав Рачев

СЪОБЩЕНИЕ

СП „Комунални услуга“ — Силистра има вакантни места за строителни работници III-ти разряд.

Заплащане съгласно справочника за строителството.

Справка: управлението

ДСП — „Булгарплод“ Силистра ТЪРСИ

среднисти — мъже, отбили военната си служба — 5 души

Справка: личен състав

Държавно предприятие зърнени храни „1 май“ — гр. Силистра ТЪРСИ

1. **Работник в отсевно отделение от IV-ти разряд с тарифна ставка 2,35 лв. — 1**

2. **Работник в чистачно отделение от V-ти разряд с тарифна ставка 2,50 лв. — 1**

Същите ще получават допълнително възнаграждение по 15 на сто върху месечната заработка.

Постъпване веднага.

тел. № 213

През този сезон самодейците от тутраканското читалище поставиха комедията „Лъвският пай“ от Константин Теодоре. Тя беше посрещната с одобрение от зрителите, които високо оцениха играта на актьорите.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 61 (1074) | Вторник, 31 май 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

За по-висока култура на лозаро-овощарството в окръга

ВЕЧЕ трета година в окръга ни работи „Народен университет по лозаро-овощарство", организиран от Управление „Земеделие" и КОС Силистра. Слушателите в университета — звеноводи и бригадири от лозаро-овощарските стопанства на окръга, се запознават с основните въпроси в тези отрасли, както и с новостите в селскостопанската наука.

Голяма част от занятията са практически и се провеждат в базата на КОС, в овощните градини на Старо село, Попина и лозята на Айдемир и Калипетрово. На тези занятия след изслушване на лекциите всеки курсист може сам да приложи наученото на практика.

На 26 и 27 май т. г. се проведе 5-тото занятие на факултета по овощарство, на което курсистите бяха запознати от др. Георги Стоянов с приложението на стопанската сметка в овощарската и лозарска бригади и с летните резитби при овощните видове. Др. Н. Николов, научен сътрудник при КОС, изнесе теоретическа лекция за значението и видовете зелени резитби. Той демонстрира същевременно резитби и в палметните ябълкови и праскови насаждения на станцията. На учното бе затвърдено практичес ки в образцовата градина на Ста ро село. Всеки курсист самостоятелно извърши резитби на прасковени дръвчета (3 годишни), формирани като подобрена чаша, а също и на прасковени палмети. Сред курсистите непрекъснато бя ха и др. Николов и главният агроном на стопанството Василев, които им помогнаха при извършване на по-трудните операции.

Венецка ДРУМЕВА
КОС — Силистра

Планът за петмесечието е изпълнен предсрочно

В ЧЕСТ на IX конгрес на БКП работниците и служителите от Силистренското горско стопанство са в трудова надпревара за предсрочно изпълнение на годишния план по дърводобива. В горско-техническите участъци, в сечищата и временните складове се разгаря социалистическо съревнование между бригадите и отделните работници.

В резултат на добрата организация, колективът при горското стопанство завоюва нова трудова победа. На 25 май планът за петмесечието бе изпълнен. Добитата е промишлена продукция за 317 000 лева. На търговските организации и ТКЗС са предадени общо 11 832 куб. метра строителни материали, в това число трупи за бичене 1 264 куб. метра, греди 1 386 куб. метра, мини подпори 2 922 куб. метра, занаятчийски материали 2 270 куб. метра и разни дребни материали 3 790 куб. метра. Добити са и 8 956 куб. метра дърва за горене.

Най-високо изпълнение на плана има в Дунавския горско-технически участък с началник инженер Марин Добрев, следван от Каракузкия, ръководен от инженер Йордан Дженков, и Силистренския, с началник инженер Димитър Димитров.

В челните редици в съревнованието са бригадите на Фикри Шабанов, Тончо Димитров, Гаврил Кунев, Цанко Матев, Трифон Стайков и Иван Драгиев.

Честите превалявания през месец май пречеха за ритмичното изпълнение на плана по асортименти, тъй като натрупаните в сечищата материали не можеха да се извозват по разкаляните пътища до местопредаването.

В последните дни на м. май усилията са насочени за извозването на изоставащите сортименти. Това ще помогне планът за петмесечието да бъде изпълнен не само в ценово, но и в сортиментно изражение.

инженер **Гани БОЯНОВ**

Засадиха тютюна

НИТО честите валежи, нито силният вятър не попречиха на кооператорите от с. Калугерене да приключат в срок разсаждането на тютюна.

Сега на площ от 280 дка се развиват добре тютюневите стебла. За това помогна много и отговорникът по произвеждането на разсада — Махмуд Садъков. При това, в касата на стопанството постъпиха 330 лева от продадения на с. Главиница и Бащино разсад.

В чест на IX конгрес на БКП, кооператорите от с. Калугерене обещават да произведат по 140 кг тютюн от декар, вместо планираните 125 килограма. Тяхното трудолюбие ще им помогне да посрещнат Конгреса с преизпълнено обещание.

Йорданка НИКОЛОВА

Три дни сред полето

ТРАДИЦИЯ за служителите от ТКЗС — Тутракан е да организират бригади в помощ на изоставащите кооператори.

От 25 до 27 май членовете от профгрупата работиха в слънчогледовия блок на с. Тър новци. Звеноводът Зекир Алибрямов и участъковият агроном Илия Петров бяха постоянно между хората, като им даваха указания за работата.

Най-много се проявиха Юлия Радева, Станка Георгиева, Сийка Минчева, Иванка Тодорова, Калин Генов и др. Всички окопаха 56 дка слънчоглед.

Служителите от канцеларията на стопанството в Тутракан ще проведат и други трудови дни, с което ще окажат необходимата помощ на различните бригади. С това те ще допринесат за преизпълнение на плановете от полевъдството.

Живко ТРИФОНОВ

Тачат паметта на героите

Преди няколко дни бригадата „Димитър Дончев — Доктора" при ДП „Трансгред" — Силистра, която се бори за завоюване на званието „Бригада за комунистически труд", организира тържество. То беше по случай 2 юни — Ден на Ботев и на загиналите в борбата против турското робство, капитализма и фашизма и в Отечествената война.

Тържеството беше открито от Иван Милушев, най-младият член на бригадата. Той съобщи, че за първото тримесечие на 1966 година тихната бригада е постигнала най-високи успехи в изпълнението на плана и спечели „Силистра-1" на ДП „Трансгред". „Не ще се посрамим и сега — каза той, — ще носим с чест името на Доктора".

Спомени за Димитър Дончев — Доктора и добруджанското революционно движение разказа Павел Кузманов, активен борец против фашизма и капитализма.

На това хубаво тържество всички единодушно обещаха в чест на Деветия конгрес на БКП да бъдат на едно от челните места в съревнованието.

Мзрийка БЕЛЕВА

Весели и шумни са тези дни кооператорите от звеното на Марин Добрев от с. Добротица. Започна масов черешобер и бързите ръце чевръсто пълнят щайгите с вкусните плодове.

Повече плодове и зеленчуци за населението

Зеленчуците са една от основните храни на населението през летните и есенните месеци. Те са се наложили на нашата трапеза с ценните си хранителни качества, затова липсата им, дори само за ден-два, с основание създава тревога у хората. Затова естествено и необходимо е всяка година да осигуряваме все повече плодове и зеленчуци за населението. Ако мислено се върнем обаче през миналите няколко години, ще видим, че не всякога това е ставало така. Понякога слабости в зеленчуковото производство в ТКЗС или слабости в търговските организации са ставали причина населението от Силистренски окръг да се лишава за няколко дни от ценни видове зеленчуци. За пример може да ни послужи миналата година. В края на лятото и през есента на пазара липсваха достатъчни количества пипер. С дни не се доставяше зеле или ако се доставеше, то бе в малки количества. Населението трудно можа да се снабди с тези зеленчуци за зимата. Липсата на пипер някои обясняват с голямата суша, макар че подобни суши е имало и през други години, но пипер не е липсвал. Истината е в това, че ръководствата на ТКЗС проточиха разсаждането на пипера чак до края на месец юни и сушата каза своята дума в ранната му възраст.

Не са редки случаите, когато по блоковете на ТКЗС домати се оставали да презряват, а поради слабости в търговските организации пред магазините са се образували дълги опашки за домати. Причината тук е в недостатъчната пресметливост на нуждите и страхът да не се изкупят количества, които няма да се продадат.

Много от грешките на миналите години сега са избегнати. Отделът „Търговия и изкупуване" при ОНС и ОП „Булгарплод" взеха необходимите мерки да окажат въздействие върху ръководствата на кооперативните стопанства за засиването навреме и на необходимите декари зеленчуци. Пиперът, за разлика от миналата година, сега е разсаден основно през първата половина на месец май и състоянието му е добро. Обещава богата реколта. Наврме са засети и останалите видове зеленчуци. Реколтата на плодове също се очертава да бъде богата.

Не можем да бъдем недоволни от снабдяването на населението в градовете с плодове и зеленчуци през първите месеци на тази година. Макар и с малко закъснение, на пазара не липсваха маруля, зелен лук, репички, краставици, ранни картофи, череши и ягоди. Необходимо е обаче снабдяването да продължи по същия начин дори и по-добре и през следващите месеци.

Въпросът се решава основно в трудово кооперативните земеделски стопанства и ДЗС. От грижите, които сега ще положат кооператорите, зависи дали ще се получи очертаващата се богата реколта. Основните задачи тук са навременното окопаване, подсилване с изкуствени торове, напояване в най-благоприятните срокове и борба с болестите и вредителите по зеленчуковите култури. Ръководствата на ТКЗС, пред които стои отговорността за снабдяването на населението със зеленчуци, са длъжни да се справят с тези задачи. Трябва обаче да обърнем внимание на факта, че площта на зеленчуците в някои ТКЗС е относително малка, и оттам идва причината понякога за тях да не се полагат необходимите грижи и добивите силно намаляват. Населението от тези села вместо износители на зеленчуци, трябва да бъдат снабдявани като непроизводители.

Отговорна е задачата на търговските организации в снабдяването на населението с плодове и зеленчуци. Работниците на ОП „Булгарплод" трябва да бъдат в непрекъсната връзка с производителите, да им оказват помощ в снабдяването с торове, да сигнализират за неизпълнението на агротехническите мероприятия и да се грижат брането на плодовете и зеленчуците да се извършва в техническата им зрелост, според предназначението. От тяхната работа зависи непрекъснат ли ще бъде притокът на плодове и зеленчуци към магазините в непроизводителните селища. Необходимо е също така да се подобри мрежата от магазини за продажба на плодове и зеленчуци. Може би е време вече да се преминат на сергийно-разносна търговия, като се предлагат зеленчуци от подвижни колички. Така ще се стигне до значително повишаване културата на търговията и до увеличаване на стокооборота.

Докато в градовете снабдяването може да се определи като добро, то в селата на окръга не е така. Четири селсъвета — Паисиево, Окорш, Секулово и Черник, се снабдяват от потребителните кооперации, а селищата от останалите селсъвети от кооперативните стопанства. Потребителните кооперации едва през последните няколко дни, и то след намесата на ОНС, започнаха да снабдяват населението с плодове и зеленчуци. Все още обаче не е решен въпросът за доставката на необходимите количества краставици, домати, шипки, ранни картофи и други. Кооперативните стопанства трябва да открият будки във всички населени места от територията им и да осигурят непрекъснат приток на плодове и зеленчуци, нужни на населението.

От снабдяването на населението със зеленчуци не бива да стоят настрана и партийните организации в ТКЗС и търговските организации. В никакъв случай не бива те да допуснат и тази година да се продават количества извън окръга или на свободен пазар, докато не бъдат изпълнени договорните задължения с изкупвателните организации. Партийните организации в търговията да провеждат необходимата възпитателна работа за повишаване културата на обслужването, неразделна част от която е и редовното снабдяване с качествени плодове и зеленчуци.

Нека през тази година да осигурим повече плодове и зеленчуци за населението!

Цветното е окопано

ЗАЕДНО с другите текущи селскостопански задачи, кооператорите от бригадата на Наим Шевкиев — с. Ножарево, не изостават и с окопаването на пролетните култури. След слънчогледа те завършиха окопаването и на захарното цвекло, което заема площ от 150 декара. То бе извършено според изискванията на агротехниката.

Съревнованието, обявено в изпълнението на тази задача, е спечелено от звеното на Юсуф Еюбов. Добре работиха кооператорките Зюбейде Юсуфова, Рюбие Османова и други.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Мудността трябва да се преодолее

И В РАЙОНА НА ТКЗС — Сокол изкласяват буйни есенници. Няма да мине и месец и комбайните ще огласят полето с жътвената си песен.

Готови ли са напълно кооператорите от селското стопанство да посрещнат тези напрегнати дни?

Кооперативът разполага със седем комбайна. От тях само два са напълно готови. В интерес на истината трябва да кажем, че и на останалите е извършен необходимия ремонт. Поръчаните чак в Плевенско дървени подвозки и елеватори обаче, още не са готови. Механизаторите ги очакват всеки ден.

Косачките, които са 6 на брой, са ремонтирани и в момента с тях се коси люцерната. От 5 вендроуери, 3 са напълно готови. Двата сега се ремонтират. Годни за работа са 2 от трите пресоподбирачки. Двете зърночистачни машини на стопанството са ремонтирани. По-лошо е положението с веялките. От 25 веялки само 10 са готови. Сега дърводелците, които доскоро бяха ангажирани в друга работа, усилено ги ремонтират. Трите семечистачни машини, с които кооперативът разполага, са напълно годни за работа.

Явно е, че техническото ръководство проявява мудност при подготовката на машините, които ще вземат участие в прибирането на богатата реколта. Голяма трудност и тук представлява снабдяването на ремонтната работилница с резервни части. За много от тях трябва да се ходи из други окръзи на страната, което и затруднява, и оскъпява до известна степен ремонта на машините.

Сега, когато дните до жътвата все повече намаляват, в работилницата е въведена и нощна смяна. Усилената работа ще помогне на механизаторите и на цялото стопанство да посрещне кампанията с готови машини.

Добринка РАДЕВА

Тържество пред паметника на Панайот Хитов

КРАСИВАТА местност „Курнумлите" до брега на река Дунав край с. Дунавец, където преди 99 години е слязла четата на Панайот Хитов, със знаменосец Васил Левски, на 29 май т. г. се състоя тържество, посветено на 2 юни — Ден на Ботев и на загиналите в борбата против турското робство, капитализма и фашизма и в Отечествената война. Въпреки неблагоприятното време, тук бяха дошли много трудещи се от Тутракан и близките села, за да почетат паметта на загиналите борци за народна свобода. Между тях бяха и другарите Димитър Цаскалов и Иван Георгиев, секретари на Градския комитет на Партията в Тутракан, участници в Отечествената война и др.

Доклад за 2 юни изнесе Стойчо Георгиев, член на бюрото на Градския комитет и началник на МВР в града, след което пред паметника на Панайот Хитов бяха положени венци от името на Градския комитет на Партията, Градския народен съвет и от други обществени и масови организации. Проведоха се народни борби, а вечерта — тържествена заря-проверка.

Рачо ЗМЕЕВ

ПРЕД ЛЯТНАТА КАМПАНИЯ В ТКЗС — СРЕБЪРНА

„ВЪПРОСНИКЪТ", поставен на бюрото на председателя на ТКЗС — Сребърна, се е вече поизмачкал. Та веднъж ли е надничал в него младият мъж? Веднъж ли е мислил по всички въпроси, свързани с подготовката на предстоящата лятна кампания?

В десния ъгъл на белия лист е написано с едри букви — 1. VI. Сряда. Тогава др. Иванов ще отчете пред изпълкома на селсъвета и пред партийния комитет как са изпълнени задачите. А сребърските специалисти и кооператори са направили немалко по подготовката на кампанията. Те имат да прибират през жътвата 11 739 дка пшеница и 5 880 дка ечемик. Само 2 500 дка, тези площи, които са с наклонен терен, ще бъдат пожънати ръчно. Останалите ще се пожънат със седемте комбайна на стопанството. Два от тях са нови. Останалите пет са ремонтирани. Поръчаните два радиатора в Толбухин се очакват всеки ден. От 23 май са назначени комбайнерите. Те са все дългогодишни механизатори, взели участие в не една битка за прибиране на хляба.

Усилено се подготвят и площадките за прибиране на зърното. Впрочем площадката в с. Ветрен е вече готова. Сега се ремонтира площадката в Сребърна. Ремонтирани са и всички машини, с които ще се почиства зърното. И двете площадки са механизирани.

Отсега мислят ръководителите и за складовете, в които ще се съхранява зърното. Стопанството разполага с 2 големи трайни складa и други, които са собственост на кооператорите. Тази година една част от зърното ще се съхрани и в големия новопостроен кооперативен птичарник. Всички складове сега се ремонтират и измазват. Пред ДП „Зърнени храни" — Силистра е направена заявка за дезинфекцирането на помещенията и на чувалите, в които ще се пренася зърното. От първи юни ще бъдат назначени и специални комисии, които ще отговарят за складовете.

Опазването на реколтата е една от важните задачи, с които кооперативът трябва успешно да се справи. За тази цел са изградени вече 4 противопожарни пункта в различни райони на стопанството.

За да могат да се включат повече хора в лятната кампания, ръководството е помислило и за откриването на детски ясли и градини. Впрочем в с. Сребърна още от 5 май са заработили временни детски ясли с 23 деца. Предстои откриването на летни детски градини и в двете села от района на кооператива. Това ще стане след завършване на учебната година и назначението на детските учителки.

По време на кампанията стопанството ще подпомогне с превозни средства „Селкоопа" за организиране на разносна търговия. На кооператорите и механизаторите ще бъдат доставени на полето напитки и закуски. През същото време и в двата стопански двора ще работят щандове със същата цел. Седем жени от полевъдните бригади ще изпълняват служба та и на санитарки за даване пои нужда първа помощ на работещите в полето хора.

Във „Въпросникът" са поставени още много задачи — и за прибирането на сламата, което ще се извърши механизирано с две нови балировачки, и за готовността на машините, които ще вземат участие в извършването на дълбоката оран. Нещо повече. Стопанството разполага от тази година и с новата съветска машина — Стогометател — за натрупване на балираната слама. Тя ще замени труда на много кооператори, ще ги улесни в изпълнение на тази нелека задача.

Сега в блоковете на сребърското стопанство зрее богата реколта. Кооператорите очакват да получат с 10—15 кг зърно повече от декар. Особено добро е състоянието на семенните участъци, за които са положени специални грижи — като подхранване с повече торове, пръскане с хексахлоран и хербициди и други. Ръководители и специалисти, механизатори и полевъди се готвят усилено за прибирането на реколтата. За нейното опазване и съхраняване.

Стефанка ГЕОРГИЕВА

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия

до 27. V. 1966 год.

ТКЗС	Разсадена площ в %	Площ, на която е прен. торена в %	Окоп. на площ в %	Площ, на която е окосена в %
Айдемир	53	44,1	79,2	96,4
Калипетрово	35	0	100	100
Бабук	0	0	96	75,7
Алфатар	27	27	55,2	87,3
Алеково	15	15	96,8	34
Ибирково	44	14,1	100	100
Смилец	36	36	84,5	100
Попина	39,7	29,7	100	100
Сребърна	22,2	22,2	100	100
Ситово	44,2	3,8	92,8	76,7
Сраниимир	50	50	52,4	100
Кайнарджа	21	21	92,8	91,6
Голеш	0	0	100	100
Средище	28,6	8,4	38	99
Тутракан	0	5,7	0	100
Нова Черна	73	21	1,9	100
Старо село	62	75,5	100	100
Бежица	75,5	20,8	86,8	98
Главиница	20,8	16	81,1	46
Ст. Караджа	0	0	64	100
Сокол	11,6	62,5	65	88,6
Зафирово	74,1	17,4	52	73,7
М. Преславец	0	27,8	16	60,1
Дулово	28,8	0	93,7	77,6
Междея	0	58	100	77,2
Окорш	58	44,1	89,4	100
Секулово	0	0	100	94,9
Добротица	48	4,6	100	100
Черник	0	39	99,5	100
Паисиево	39	18,1	90	100
Всичко ТКЗС	32,3	25	81,4	86,3
ДЗС				
Силистра	47	59	x	87,5
Н. Черна	100	100	x	100
Ч. Забунов	41,8	42,3	32	91,6
Окорш	0	6,2	100	100
Всичко ДЗС	33,6	37,1	66	94,8
В-ко за окр.	32,3	25,9	81	87,1

ОТГОВОРНОСТТА НА РОДИТЕЛИТЕ

МНОГО промени станаха в нашия живот. Сега той е по-сложен, по-благ и изисква от нас много повече да знаем и можем, към много неща да се отнасяме по нов начин, да ги възприемаме и преценяваме по новому. Това постави нови задачи и изисквания и пред родителите. Наложи да се повиши отговорността им за подготовката и поведението на децата, за тяхното изграждане като хора.

Всичко това много родители знаят, добре го виждат и правят всичко възможно, за да го осигурят. Те са в течение на всеки успех и неуспех, знаят и съчувствуват на всяко затруднение и радост на децата си, помагат, изискват, поощряват, наказват и... успяват.

За съжаление има и родители, за които децата не са първостепенна грижа, родителският дълг не е най-важният и отговорният...

Резултатите не са навсякъде еднакви. Вследствие на безотговорно отношение на родителите едни деца поемат пътя на престъпността, но други преживяват това само в себе си, стават мълчаливи, необщителни и свръхчувствителни. Те страдат, срамуват се, не могат да понасят одумките или съжаленията на другите хора. А родителите нехаят, затварят очите си пред това. Но пък отварят широко очите си за слабостите на другия родител и не искат да се помирят или да воюват с тях. Намират само един изход — развод. И принасят в жертва децата си. Какво показва например тази статистика — в сравнение с 1959 г. През 1963 г. разводите са се увеличили с 13,2 %? Не говори ли това, че такъв важен въпрос се решава с лека ръка? Не показват ли тези цифри, че когато са решавали тези въпроси, родителите са мислили за всичко друго, само не за децата си? Решили — създали семейство, скарали се — разрушили го! А децата, те къде да вървят, кой ще ги приюти и затопли, нали имат нужда от двама родители? Държавата създава домове, грижи се за децата, но нека добре да се знае, че нищо и никой не може да замени топлотата и грижовността на майката, разумната взискателност на бащата.

Ето още някои факти, които показват, че това е най-наболелият въпрос, свързан с отглеждането на децата, най-характер на проява на родителска безотговорност: в затвора за малолетни престъпници на гара Бойчиновци повече от половината са деца на разведени родители, около 80 % от регистрираните към детските стан са най-много от такива семейства, около 70 % в училищата за морално застрашени са също от такива семейства...

Но има и други прояви, които говорят за безотговорност на родителите. Макар значително да са намалели, те все още съществуват и срещу тях трябва да се воюва. Да вземем например пиянството на някои родители. Колко тревоги и материални затруднения носи то на семействата! Пияните родители създават непоносима атмосфера у дома си. Те премахват спокойствието, привлекателността му и прогонват децата от него. Към такова семейство децата не се стремят, защото ще се крещи, ще се чупи, а може и бой да има. Не е ли по-добре тогава навън, на улицата? Така стига до училището за морално застрашени ученикът Р. Г. Тръгва по пътя на баща си, започва да пие ракия, а е само на 14 години. Залавят го пиян на улицата, после тежко боледува, едва е спасен...

Заслужава да се отдели внимание и на други случаи, в които също има проява на намалена отговорност. Това са случаите, когато родителите отсъствуват често и дълго от къщи или са много заангажирани със служебна и обществена работа — не могат да контролират непосредствено и системно децата си. Макар нашето време да изисква по-голяма обществена активност, всеотдайност и широк размах в работата, първата задача на всеки родител е възпитанието на децата. За тях време и сили трябва винаги да се намерят. Това е най-отговорната обществена задача на всеки родител. Много такива деца ще срещнем в училищата за морално застрашени, такива има и в затвора за непълнолетни в Бойчиновци. Когато попитахме един младеж-крадец и син на отговорен другар от гр. София как е стигнал до това, той чистосърдечно ни каза, че просто не е имало кой да му попречи, да го спре. У дома родителите му се прибирали късно, едва успявали да споделят някои мисли и трябвало вече да спят. Той ги лъжел, а те му вярвали и нито веднаж не намерили време да се срещнат с учителите. Тогава щели да видят, че той вече повече от два месеца не посещава училище. ...

Много случаи на родителска безотговорност бихме могли да разкажем, но и тези вече са достатъчни, за да ни напомнят, че от всички наши задължения най-важни са родителските. За тях ние нямаме никакво оправдание!

Стоянка ЖЕКОВА

Начело в социалистическото съревнование

В съревнованието за изпълнение на обещанията, приети в чест на Деветия конгрес на Партията от колектива на ДП „Транспред" — Силистра, прави впечатление работата на двете превозни бригади — на Цоньо Христов от агенцията в Силистра и на Върбан Костов от агенцията в Дулово. Каруцарите от тях влагат сили и умение за постигане на най-високи доходи за предприятието, за намаляване самоотлъчката, за най-качествено обслужване на клиентите, показатели, залегнали в обещанията.

И в двете бригади взаимоотношенията между каруцарите са другарски. Те си помагат помеж ду си. Профсъюзното ръководство смята, че профсъюзните членове от тези бригади няма да се посрамят в дните пред Деветия партиен конгрес. Напротив, те ще оспорват първото място в съревнованието с останалите бригади. Това е най-правилното мнение, защото и през изтеклите дни на месец май каруцарите на Цоньо Христов и Върбан Костов отново показаха най-високо изпълнение на показателите от обещанията. В челните редици е бригадата на Цоньо Христов, която фактически спечели съревнованието с бригадата на Върбан Костов до първата половина на месец май. Каруцарите Димитър Ахилев, Мюсереф Арифов, Емин Салиев и Стойчо Георгиев са за пример в предприятието.

Руси ЧОЛАКОВ

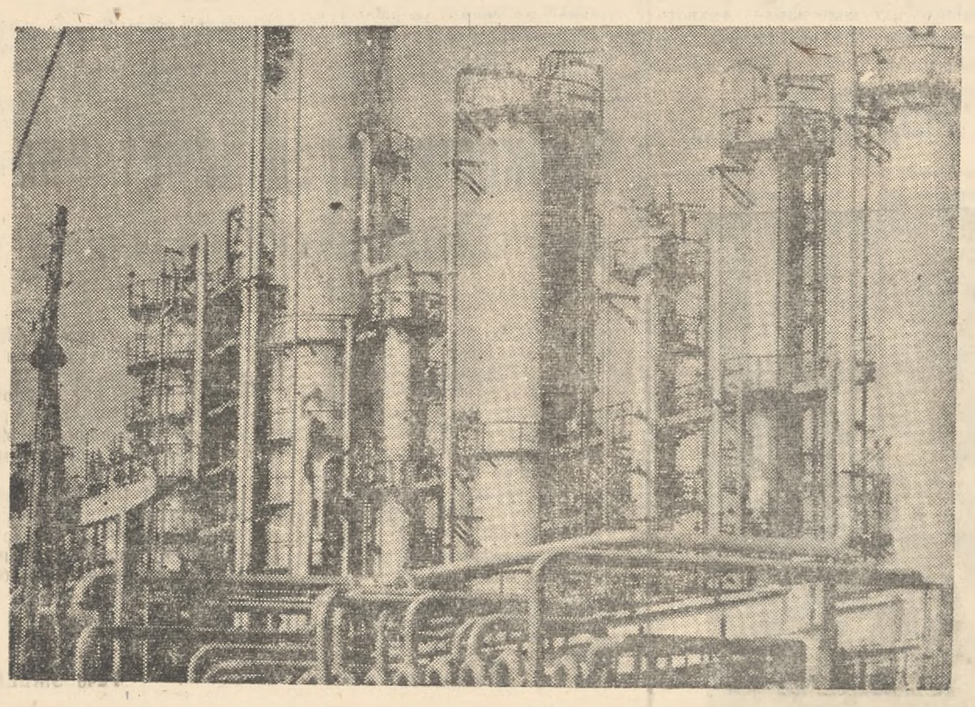
Отчет пред колектива

ПРЕДИ няколко дни в ДИП „Липа" — Силистра се проведе общо профорганизационно събрание. 442-ма профсъюзни членове от предприятието изслушаха с голям интерес информацията на председателя на профкомитета др. Петър Трифонов за работата на Шестия конгрес на профсъюзите и набелязаните мероприятия от ръководството за по-нататъшното подобряване работата на профорганизацията и съвместната й дейност с масовите организации. Мебелистите изразиха колективно мнение, че е необходимо да се работи повече за разрастване на движението за комунистически труд за включването на всички работници в социалистическото съревнование в дните пред Деветия конгрес на Партията, за редовното отчитане на договорите за съревнование между цеховете и бригадите и др.

На това събрание бяха отчетени обещанията в чест на Шестия конгрес на профсъюзите и наградени първенците. Бяха припомнени общите задължения на отделните колективи, които в момента усилено работят за изпълнението на обещанията, приети от тях в чест на Деветия конгрес на Партията.

Стоян ПЕТРОВ

Из Германската демократична република

Дневното производство на бензин в големия нефтохимичен комплекс в Шведт е достатъчно, за да може една кола Вартбург да направи 300 пъти обиколката на земята по Екватора.

ПРИЗИВ

на комсомолците от общинските организации на ДКМС в Старо село, Белица и Малък Преславец към младежите и девойките от Силистренски окръг

МЛАДИ ДРУГАРИ,

Деветият конгрес на любимата ни Партия е най-светлият ориентир сега в дейността на нашите комсомолски организации. На младежки събор, посветен на конгреса, отчитайки постиженията на трите общински организации на ДКМС в Старо село, Белица и Малък Преславец в получаването на повече и по-евтина продукция в растениевъдството и животновъдството, в организационното и политическо укрепване на дружествата и организациите и повишаване творческата активност на комсомолците

ПРИЗОВАВАМЕ

всички комсомолци от Силистренски окръг на активна работа за предсрочно изпълнение на годишните производствени планове в ТКЗС.

Дните до Деветия конгрес на БКП да станат период на най-голямо активизиране на комсомолските организации и превръщането им в ударна сила в борбата за повече и по-евтина продукция, за по-заможен и щастлив живот на село.

Призоваваме младите животновъди от окръга да последват примера на колектива от младежката краveферма от с. Старо село, обещал да изпълни годишния си план в чест на конгреса два месеца предсрочно.

Да положим максимум усилия за повишаване политическата активност на комсомолците, за най-масовото им включване във формите на културно-масовата дейност, за създаване на богат и разнообразен културен живот.

В чест на конгреса ние обещаваме да се трудим и учим по-упорито.

За достойно посрещане на Деветия конгрес на БКП!

ОТ УЧАСТНИЦИТЕ В СЪБОРА

ВОИНСКО ТВОРЧЕСТВО

Има една земя, древна като истината. Земя, в която са кънтели копита и са се кръстосвали мечове. Земя, засявана с хайдушки глави. Земя прегазвана, но непокорена.

България!

Земя на рози и жита, на хайдути и въстаници, на борци и поети. Земя, в която узрява слънцето и се вълнуват жита. Нашата земя. Нея пазим ние. Нейната граница е затворила като в тънка рамка една слава. В нощи, раздирани от мълнии и вражи изстрели, в часове, нажежени от безсъние, изгаряни от летен зной и с пръсти, залепнали в студеното желязо, ние държим уверено автоматите, умножаваме славата на земята, която ни роди и откърми.

В тихите лирични вечерни часове на заставата, заслушани в ромона на извиващото край нея изворче, загледани в звездите, зачели се в скъпите очаквани писма от любимите — ние откриваме в сърцата си струните на поезията.

Ето нашите първи стихове.

Г. Д.

П. Г.

ЗАКАЛКА

На деветнадесет години да лежиш,
притиснал и дъха си във браздите,
в най-хубавите нощи да не спиш,
умората да тегне във гърдите ти...

През вечер да застъпваш часови,
в очите да напират капалярите,
дори небето да ти натежи
и устните засъхнали да парят...

Ще се повтаря седемстотин дни
все тая битка в мирно време,
с другарите си седемстотин дни
звездите ще посрещаш уморен
и когато се завърнеш без пагон,
пред прага на белосаната къща,
ще има за какво да си припомниш
и да извикаш:
— Не съм същия!

Редник Георги ДРАГАНОВ

СЛЕД НАРЯД

Завръщам се в заставата с другаря.
а утрото светлее вече вън.
Изпушваме набързо по цигара
и мълком се приготвяме за сън.

Ала и тук — макар и уморени,
надвиват не умората, съня,
а мислите, в нощта несподелени,
родени край граничната бразда.

И властно в паметта ми пак застават
любима, майка, дунавския бряг...
И те със мен в граничната застава
стоят на пост да не премине враг.

Редник Петър ГЕНОВ

Изучават миналото на селото

В училище „Отец Паисий" в с. Алеково е изграден исторически кръжок. В началото на учебната година пред неговите участници се поставиха задачата да проучат историята на селото, да издирят и създадат музейна сбирка от старинни предмети, оръдия на труда и др.

Към изпълнението на задачата се пристъпи с нужната сериозност. Една част от кръжочниците проучиха миналото на селото, други — настоящето, а трети се запознаха с перспективите на неговото бъдещо развитие.

Преди няколко дни в селото се проведе „Вечер на историята". Още отрано заприжданха кооператори и кооператорки, младежи и девойки, ученици. Пред присъствуващите беше изнесен доклад на тема „Алеково вчера, днес и утре". В съзнанието на млади и стари бяха възпроизведени картини от онния дни, в които е било създадено селото, за неговите първи жители, за създаването и дейността на партийната група, за революционната дейност на Георги Чаков — добруджански революционер, участник в Септемврийското въстание 1923 година.

Още по-примамливо е това, което ще бъде направено през следващите години в селото за по-добряване материалното, битовото и културното ниво на трудещите се. Накрая от кръжочниците беше изнесена богата литературно-музикална програма. Вечерта на историята бе превърната във вълнуващо тържество, от което останаха доволни всички.

Немалко труд бе положен и за организирането на музейната сбирка. Направените макети, старинните кътове от предмети и оръдия, използувани преди години, подходящите исторически картини и др. показват правдиво миналото, настоящето и бъдещето на Алеково.

Предстои да се проведат исторически походи до близки исторически местности в окръга. Всичко това ще допринесе за опознаване на родния край, за издигане патриотичното възпитание на учащите се.

Лазар ЙОТОВ

ПРИЧИНИ, КОИТО ДОВЕДОХА ДО УЧЕНИЧЕСКАТА СТАЧКА В СИЛИСТРА ПРЕЗ 1932 ГОДИНА

СЪБИТИЯТА, които станаха през 1913 и по-късно през 1918 г., доведоха Южна Добруджа до окупацията ѝ от Румъния. Сега населението на Южна Добруджа трябваше да изпита двойно робство — национално потисничество и социално угнетение.

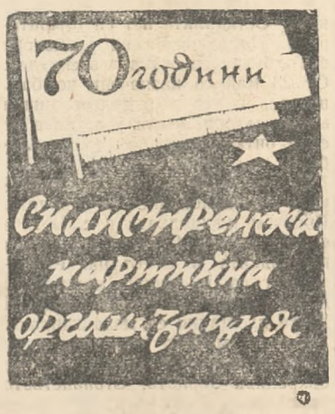
Непосредствено след окупацията румънската власт подложи на „специален режим" така наречената Нова Добруджа. Създаден бе закон за реорганизацията ѝ, който вложи живота на националностите в нея за разлика от този на румънските граждани. Чрез тъй наречения „Закон за Нова Добруджа" бяха отнети много от правата на българското население, като училищната автономия, правото на слово и печат, правото на събрания и организации. Посегнато бе на училищната и църковната собственост. Бяха накърнени имуществата на културните и благотворителните дружества, като властта ги превърна в собственост на държавата. Бяха закрити училищата в селата. Тяхното имущество бе разграбено. Беше закрита единствената в Силистра частна гимназия. Учащата се младеж бе принудена да емигрира и продължи образованието си във вътрешността на България.

До 1923 г. училищата в Южна Добруджа се ръководеха от училищно настоятелство, състоящо се от трима души, издигнати от определен кръг граждани. Този начин на управление на училищата се наложи от самата обстановка, в която се намираха нашите училища в Южна Добруджа в края на Първата световна война. През 1923 г. обстановката в училищата се измени. За да вземат повече граждани участие в учебното и възпитателно дело, под влиянието на прогресивната общественост в Южна Добруджа се създаде Българското културно общество. Уставът му бе утвърден от Министерството на вътрешните работи на Румъния на 1 декември 1923 г. и признат юридически на 1 април 1924 година. По този Устав Българското културно общество се ръководи до 18 април 1927 г., когато се наложи изменение на член 8 от него — вместо петчленно настоятелство, новият Устав предвижда ше членовете на ръководството на Българското културно общество да се увеличат на 12 души и организацията да стане по-масова. На базата на това изменение се ръководи по-късно дейността на Българското културно общество до 19 август 1932 г., без Уставът да е признат юридически. За отношението на социалистическата и по-късно на комунистическата партии към това общество свидетелствуват самите организатори на това движение.

Основатели на Българското културно общество в Силистра са Коста Стоев, Георги Хотинов, Енчо Петков, Дачо Маринов, Йордан Сарафов, Боян Недев — зъболекар, Стефка Недева, Стоян Неделчев и други. С изменението на член 8 от Устава се разшири още повече участието на гражданството в управлението му. Особено масов характер придоби Българското културно общество през 1928 — 1932 г., когато нашата Партия взе курс за масовизация на същото. До август 1932 г. то се ръководеше от едно законно избрано настоятелство и друго незаконно, което на 19 август 1932 г., с помощта на съда, съборя избраното по изборен ред настоятелство и се настани на власт. Вътре в Българското културно общество започнаха остри борби затова кой да получава субсидиите, отпускани от България. По съдържание и едното, и другото настоятелства бяха агентура на българския и румънския фашизъм и капитализъм.

Под ръководството на партийната организация, в Силистра и селата ние успяхме да масовизираме Българското културно общество из средата на работниците и занаятчиите. Привлечено бе вниманието също така на средните и бедните селяни към работата му, които бяха жизнено заинтересовани от откриването на училища и разгръщането на просвета на матерен език.

Партията водеше борба против високия членски внос в Българското културно общество. Под нейно влияние се раз-

Българското културно общество заемаше и комсомолската организация. Стотици младежи бяха негови активни членове. Под ръководството на Комунистическата партия в българската частна гимназия в Силистра и в Българското културно общество израснаха комсомолската организация и младежката организация на ДРО. От марксически кръжоци на учащи се преди Първата световна война, тия групи израснаха и възмъжаха като здрава комсомолска организация сред работническата и учащата се младеж.

Особен размах младежката организация получи през 1927 — 1928 г. Нямаше клас и паралелка в горните класове на частната българска гимназия, където болшинството от учениците да не са членове на младежката организация на ДРО или Комсомола. Инициативите, провеждани от учениците, бяха организирани от двете младежки организации.

Исканията, които предявяваха учениците против високите такси, за приравнителните изпити и против делението на учащите се, са свидетелство за будността и съзнателността им. Живо участие вземаха те във въздържателните дружества, кръжоците по есперанто и други.

През 1930 г. група ученички от девическата гимназия в Силистра подписаха протестна декларация против високите такси, поведоха борба за обществено признание на българското училище. Изнасяха са реферати, декламираха се стихотворенията на Ботев, Смирненски, Полянов и др. В такава обстановка настъпи учебната 1932—1933 година. Учебните занятия се откриха на 21 септември 1932 година. Поради смяната на настоятелството на Българското културно общество на 19 август 1932 г. записванията на учениците започнаха при много трудни условия. Новоназначилото се по съдебен ред настоятелство не заварило в училище главната книга, тримесечните каталози и печата в дирекцията. Тях бившият председател на тъй нареченото незаконно настоятелство задигнал със себе си. Записванията на учениците станаха при особена обстановка на двубой между бившето и новодошлото по съдебен ред настоятелство. Полемизираха помежду си във в. „Пробуда" и в. „Наш глас" групите на Йордан Лефтеров, Димитър Железаров, Илия Божанов и др. Недоволството от смяната на настоятелството премина и в средата на учениците, особено между тия от горните класове. Смяната на настоятелството доведе в гимназията като учители Стоян Атанасов, закоравял ведерист и широканец, Иван Бояджиев, дясна ръка на Лефтер Бояджиев, и Цвятко Железаров, отявлени ведеристи и агенти на българската и румънската буржоазни държави. Отстранен бе като директор Н. Ременков и на негово място бе назначен Цвятко Железаров. Отстранени бяха учителите Стоян Иванов и Атанас Неделчев, които ние смятахме за народни учители. Ограничен бе броят на учениците. Те не трябваше да надхвърлят 300 души. Облагодетелствувани бяха по отношение на ученическите такси близки на Стоян Атанасов и Лефтер Бояджиев.

Със започването на занятията в клас учениците явно изразяваха недоволството си от натрапените им учители, а симпатизираха на учителите, които провеждаха политиката на бившето настоятелство и на широката маса на демократично настроените членове на Българското културно общество. При такава обстановка работи и се развива комсомолската организация и младежката организация на ДРО в българската частна гимназия. Острите противоречия между буржоазните групировки в Българското културно общество, кой да застане начело в ръководството и да получава субсидиите, отпускани от България, и кой да поддържа агентурата на българската фашистка власт в Южна Добруджа, доведоха до разобличаване на фашистките елементи. За разобличаване на профашистките настоятелства и тяхната агентура направиха много комсомолската и младежката национал-революционна организация в българската частна гимназия. Борбите, които водеше Партията в Българското културно общество за училища, за масовизирането му, Комсомолът и национал-революционната младежка организация пренасяха в гимназията. При такава обстановка се стигна до ученическата стачка в Силистра през 1932 година.

Димо ЧОКОЕВ

ЗЪРНЕНИЯТ ПРОБЛЕМ
ОСНОВНА ЗАДАЧА В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

ПО ПРАВИЛЕН ПЪТ

НАСКОРО в с. Кайнарджа се състоя теоретична конференция на тема: „Зърненият проблем — важ на партийна и държавна задача". Присъствуваха 117 човека, между които специалисти, бригадири, механизатори, кооператори и всички партийни секретари от района. Теоретичният доклад бе изнесен от председателя на стопанството — др. Г. Георгиев. От него и от направените обстойни изказвания се очерта правилния път, по който стопанските дейци от кайнарджанския район ще стигнат до получаване на повече зърно.

Планът за зърнодобива от ТКЗС — Кайнарджа през 1965 год. е преизпълнен. Вместо планираните 4 756 т пшеница, кооператорите получиха 6 813 тона. Средният добив от тази култура бе 265 кг от декар. Бе надминат и планираният добив от царевицата.

Докато през 1964 год. само 19 на сто от площите, засети с пшеница, са били от сорта „Безостая —1", то през следващата нейният процент се е увеличил на 40 на сто. Тази година 90 на сто от пшеницата е от този сорт. Някои от присъствуващите на конференцията специалисти подчертаха обаче, че едносортието може да доведе до нежелателни резултати. Те препоръчаха през есента да бъдат застъпени повече сортове, като „Юбилейна—2" и др. в зависимост от почвените особености. Така може да се постигнат още по-високи добиви.

Първостепенен въпрос в борбата за по-голямо плодородие е торенето. На това мероприятие в кайнарджанския кооператив се гледа с необходимата сериозност. През есенната сеитба всички площи са били наторени със суперфосфат. След поникването, още през есента, пшеницата била подхранена с по 10—12 кг амониева селитра на декар. След зимата, непосредствено със започване на активната вегетация, растенията били подхранени с още по 20 кг амониева селитра на декар.

Сега пшеницата е в добро състояние. На някои от площите през пролетта е извършено валиране или обработка с ротационни мотики. Застрашените от плевели посеви са третирани с хербициди. Приети са мероприятия за раздвижно прибиране на пшеницата.

Добре бе подготвена почвата за засяване на царевицата. Сеитбата бе извършена пунктирано в най-подходящ срок. Въпреки усилията на управителния съвет на стопанството не се проведе необходимото наторяване на площите, поради липсата на предвидените изкуствени торове. Поради това е извършено по-голямо торене с угнил оборски тор. Семената бяха получени навреме по пътя на сортообмяна и разпределени по бригади. Взети са всички мерки за правилната обработка на царевицата. Специалистите отговарят за работата на комплексните звена.

През миналата есен най-висок добив от царевицата получи светославската бригада — средно по 454 кг зърно от декар. Сега опитът на светославци е в основата на обработката на тази важна култура за целия кооператив. Определени са звеноводи и специалисти, които да следят за неговото внедряване.

За по-доброто разрешаване на фуражния проблем през тази година в кооператива са засети в повече 2 000 дка ечемик, който е по-евтин фураж от царевицата. В стопанството ще бъдат обработени и 200 дка сорго. Тази култура е подходяща за района и при обработката ѝ може още повече да се прилага комплексната механизация.

Тъй като слънчогледът и фасулът са едни от най-нискодобивните култури в района, то сега се прави всичко възможно за подобрата им обработка.

В разрешаване на зърнения проблем в ТКЗС — Кайнарджа дейно участие взема партийният актив. Общите усилия на стопанските и партийни ръководители от района ще доведат до още по-големи успехи в това отношение.

Викентий ДУКАНОВ

Един от най-добрите закупчици

ВЕЧЕ осемнадесет години в село Сребърна работи закупчик в селкоопа Илия Кулев. През цялото това време той винаги е бил съзнателен и упорит работник, редовно е изпълнявал годишните си планове по изкупуването на продукти от населението и затова е награждаван със званието „Отличник на ЦКС—София".

Тази година планът на закупчика също е доста голям, но той не се плаши, а работи с усърдие и вече е постигнал значителни успехи в изкупуването. При план да изкупи за годината 300 кг агнешки кожи, той е изкупил досега 340 кг, вместо то 300 кг свински кожи е изкупил 385 кг. Илия Кулев имаше по план да изкупи 300 кг арпаджик, а изкупи 958 кг. Той значително преизпълни плана си и за изкупуването на свинска мас и царевица.

В момента закупчикът изкупува от кооператорите в селото череши, които се окачествяват като първокачествени и чрез ОКС — Силистра се изпращат на вътрешния пазар. При план 1 200 кг досега Илия Кунев е изкупил 5 тона череши, но явно е, че и тази цифра ще бъде надхвърлена.

Енергичният закупчик изпълни плана си и за вторичните суровини. При план за първото тримесечие 9 000 кг желязо, той изкупи 14 800 кг. Голяма помощ в това отношение му оказаха учениците от селото, които донесоха и продадоха близо пет тона старо желязо, а останалото количество бе набавено от кооперативното стопанство и от населението.

Въпреки че успехите на закупчика от село Сребърна са значителни, той не смята да спира дотук, а работи още по-упорито за преизпълнение на годишния си план. До края на годината смята да изкупи още редица селскостопански произведения и вторични суровини, което ще му помогне отново да бъде на едно от челните места сред останалите закупчици в окръга. Илия Кулев е обещал да изпълни годишния си план един месец предсрочно и няма съмнение, че обещанието му ще стане дело.

Марин СЕРТЕВ

И ПЕНСИОНЕРИТЕ СЕ ТРУДЯТ

ОТ НЯКОЛКО години група кооператори-пенсионери от ТКЗС — Тутракан вземат дейно участие при отглеждане на дини, тикви, картофи и други. Почти всяка пролет те обработват бостан, като получават все по-високи добиви. Така през миналата година, въпреки голямата суша те обработиха 200 декара бостан и получиха 180 тона дини от съветския сорт „Мичуринка", от които стопанството получи средно по 7 стотинки за килограм.

И през тази пролет Александър Змеев, Тодор Арабаджиев, Марин Кулев, Никола Шарбанов, Велико Нечев и Марин Събев обработват 200 декара бостан и 50 декара тикви. Те си поставиха за задача да произведат ран разсад. Направиха 9 парници, в които произведоха разсад, с който се засадиха 15 декара за ранно производство на дини от сорта „Мичуринка".

Благоприятната пролет позволи на пенсионерите да подготвят почвата, да я наторят и навреме да засадят разсада и семената на останалата площ. След падналите обилни дъждове, растенията се развиват много добре.

Кооператорите разреждат и окопават бостана. Досега са разредени и окопани 50 декара.

Да пожелаем на кооператорите-пенсионери успех в своята работа, изпълнение и преизпълнение на поставената задача, за да бъде добре заплатен техният съзнателен и упорит труд, а произведените дини да бъдат повече, по-големи и по-качествени и много вкусни.

Живко ТРУШЕВ

Лагеруване на Животните

ПАДНАХА хубави пролетни дъждове. Тревата по ливадите изби буя. Управителният съвет на ТКЗС — Голеш взема решение всички овце да се изведат на лагер в гористата местност „Бунарджика". Това бе съгласувано и с желанието на самите овчари.

Местността беше обходена предварително и се установи, че има паша за около няколко месеца. Бяха направени и кошарите, в които ще лагеруват 2 000 овце и 1 700 шилета.

Още към края на февруари тук бяха докарани на лагер и шест стада дзвиски. Сред чистия и прохладен въздух, сред сочната и едра трева животните бързо укрепваха и ето резултатите са радващи. Особено добре се развиват дзвиските на изпратения с партийно поръчение комунист Кадир Небиев. Той се грижи с голяма любов и старание за тях.

След няколко дни ще бъдат изнесени и 50 крави в двата обора на местността „Брестак".

Усилена е и подготовката за лагеруване на животните в Крапово. На три километра от селото сред местността „Сарпурман" ще бъдат изнесени на лагеруване шест стада овце.

Големи бяха и трудностите, които се срещаха много години с водопоя на животните, но тази година ръководството взема навреме мерки. Беше прекаран 3-километров водопровод от селото и направени шест корита.

Сега крановските животновъди са много улеснени в работата си.

С изнасяне всички животни на лагер, ръководството на кооператива цели получаването на повече прираст, мляко и вълна.

Симеон КОЛЕВ

Този въпрос не е маловажен

Неведнъж мнозина са се възмущавали от загрозяване на тротоари и улици от безразборно разхвърляни строителни материали. Вярно е, че нашият град усилено се строи и благоустроява, но такива картини загрозяват хубавия му облик.

По улица „Виена", намираща се между кооперативния пазар в града и новостроящия се търговски център, се наблюдава една неприятна строителна панорама, която предизвиква недоумение у всекиго. Тук са разхвърляни в безпорядък петнадесет варела със смола, които не са стоварени внимателно, а буквално са изтърсени от камиона. Вследствие на това някои от тях са спукани и сега през горещините смолата тече и залива асфалта.

Пак на същото това място е направена набързо една пещ за топене на смола, която отдавна стои неизползвана. Тя е толкова грозна и примитивна, че не подлежи на описание. Около нея са разхвърляни скупени тухли, засъхнала вар, каменни блокове, парчета арматурно желязо.

Трябва ли работниците от стройрайона в Силистра да загрозяват по този начин улиците? Имат ли те чувство за пестене на строителни материали, защото тази смола все пак струва пари?

Такива въпроси си задават мнозина, но сами не могат да си отговорят. Не могат, защото очакват отговор от ръководството на стройрайона в нашия град.

Иван ДИМОВ
гражданин

Дар за Конгреса

ЕДИН от най-добрите цехове в ДПЗХ „Първи май" — Силистра е цехът за производство на брашно. Тридесет души се трудят тук, за да има винаги висококачествено брашно за продажба по магазините и за производство на хляб и хлебни изделия.

Този цех постоянно се е нареждал на едно от първите места в предприятието и е носител на званието цех за комунистически труд. Работниците тук се трудят денонощно на смени, работят по законите на работническата чест и постигат значителни успехи. Голям дял за това има ръководителят на цеха Димитър Дядов, който сплотява целия трудов колектив и го насърчава за възторжен труд. Много помага на работниците и пневматично-транспортьорното оборудване, както и най-новите съоръжения в мелничарската промишленост.

Днес цехът за производство на брашно изпълни петмесечния си план и вместо да смели 1 400 тона пшеница, смля 1 520 тона. Голяма икономия постигнаха работниците от електрическа енергия. Вместо 49 киловата те изразходват по 46 киловата електроенергия за един тон смляно зърно и смятат това постижение да се установи като постоянен показател в тяхната ежедневна работа. Най-добри производственици в цеха са Иван Тодоров, началник смяна, и Руси Папазов, бръшнар.

Радостни от постигнатите успехи и от това, че вече работят по плана за юни, работниците от цеха за производство на брашно са уверени, че ще пострещнат Партийния конгрес с нови трудови победи, няма да изпуснат първенството в предприятието и ще преизпълнят годишния си план.

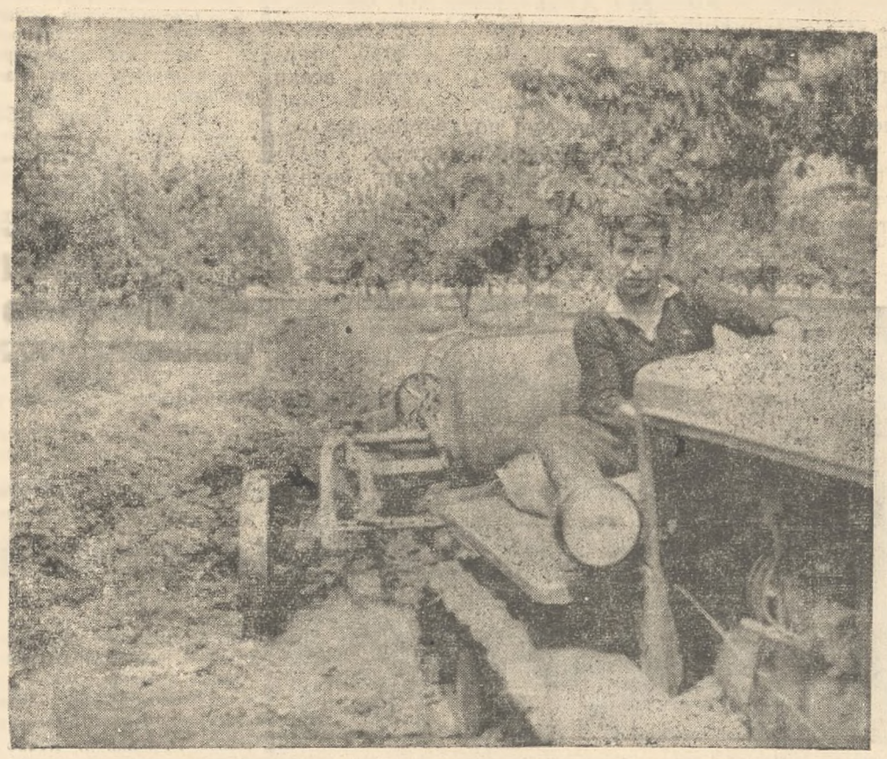
Ясен ПЕТРОВ

Ще получат планувaната продукция

ТАЗИ година кооператорите от средищкия кооператив се заеха упорито с работата и провеждат всички мероприятия в полевъдството на образцово ниво. Така например те окопават и разреждат пролетниците два пъти с помощта на машини и два пъти на ръка. 400 дка захарно цвекло е вече окопано. С ротационна мотика са окопани 2 600 дка слънчоглед и разредени 860 дка. Тези дни ще започне и разреждането на цвеклото.

Най-добре се подемат тези задачи от кооператорите от с. Посев.

Георги КИТАЕВ

Наред с другите важни задачи Кметът Вълков от с. Добротица **правилното развитие на трайните** **На снимката:** Трактористът **градина.**

механизаторите от бригадата на помагат необходимите грижи и за **насаждения.** Йордан Минчев изорава овощната

СЪВЕТИ на Специалиста

Параличът по пчелите

ЕДНО от условията за доходността от пчеларството е пчелните семейства да бъдат винаги здрави. Когато се говори за болни семейства в масовата практика, се разбира в повечето случаи гнилцовото заболяване, т. е. заболяване на пилото. Слабо внимание се обръща на пчелите, а заболяването при тях не е съвсем малко. Напоследък все по-често се разширява болестта параличът, от която боледува не пилото, а пчелите. Изпратените проби от района ни в предназначените за целта институти потвърдиха съмненията ни.

Какво представлява тази болест?

При преглед на заболяло от паралич семейство през пролетта всичко на пръв поглед е нормално. Но при по-внимателно вглеждане се забелязват сравнително доста черни пчели. Пчеловъдът често се заблуждава, че те са стари пчели и ги отминава без тревога. Но заболелите пчели се различават от възрастните. При натискането от препълнените им коремчета изтича безцветна течност, а правото им червце е препълнено със слабожълтеникава до тъмнокафява течност. Активизиране и опит за летеж се забелязва едва след изтискването на този екстрат.

Друг белег, по който безгрешно могат да се разпознаят болните от паралич пчели, е това, че те не могат да летят. При прелката често се забелязва изнасянето на такива пчели, без това да е свързано с някакво съпротивление от тях на страна.

Заболялото семейство изостава в развитието си от другите и медодобивът при него е чувствително намален или въобще липсва.

Лечението срещу болестта паралич е комбинирано. Преди всичко ще трябва да се подмени майката и то от друго шер или най-добре от друг пчелин. Необходимо е да се извърши подмяна и на питите, както и основна дезинфекция с формалинов разтвор. Ветеринарният институт в гр. Търново препоръчва в крайност и унищожаването на такива семейства с цел да се запира разпространяването на паралича из целия пчелин.

Д. МИНЕВ—ветеринарен лекар
Т. ЦАНКОВ—зоотехник
на ТКЗС — Ст. Караджа

Нашият разговор по икономическите въпроси в ТКЗС

Приложение на стопанската сметка на базата на чистата продукция

ПРЕЗ 1965 година за пръв път в ТКЗС с. Малък Преславец приложихме вътрешностопанската сметка, като заплащахме труда на кооператорите според крайните резултати на базата на чистия доход. При този начин на заплащане се оказа, че не може да се обвърже заплащането с крайния резултат, няма стремеж в производствената единица всяка култура да бъде рентабилна, извършва се разхищение на труд.

За 1966 г. това бе пробдем за разрешение от партийното и стопанското ръководство. Правеха се обстойни анализи и на двата начина на заплащане. При заплащане труда на кооператорите на базата на чистия доход се налага контролиране на разхода на труд, а той трудно може да се контролира. Има случаи, когато една производствена единица прави икономии на трудови разходи, а другата има преразход. Но фактически е облагодетелствувана тая производствена единица, която е допуснала преразход на труд.

Това накара нашето партийно и стопанско ръководство да предпочете заплащането труда на кооператорите да става на базата на чистата продукция.

За приложението на вътрешностопанската сметка на базата на чистата продукция създадохме следната организация на труда в растениевъдството:

Стопанството ни се състои от две села с 30 915 декара обработваема земя. В централното село Малък Преславец има една тракторно-полевъдна бригада и четири комплексни звена, в с. Долно Ряхово една тракторно-полевъдна бригада и три комплексни звена.

Към комплексните звена в с. Малък Преславец прикрепихме от есенниците—пшеницата и ечемика, а от пролетниците — царевицата за зърно, фуражна царевица, слънчоглед и коноп, а в с. Долно Ряхово само царевица за зърно и слънчоглед. Останалите култури са прикрепени към тракторно-полевъдните бригади. Всяка производствена единица е оснастена с необходимите машини и прикачен инвентар.

Технологическите карти изготвихме по производствени единици по култури. По този начин ние установихме трудовите разходи и от там ФТВ (фонд трудово възнаграждение) по култури. Условията и в двете села са еднакви, вследствие на което планът е еднакъв по отношение на средните добиви, материалните и трудови разходи и договорното изкупуване. Така подработихме и материалите за изготвяне план-сметките на производствените единици.

В тях примерно залягат следните показатели:

Вид културни	План				Изпълнение			
	Обща продукция	Матер. разходи	Чиста продукция	ФТВ	Норматив на 100 лв чиста продук.	Чиста продукция	Норматив на 100 лв чиста продук.	ФТВ лева
Пшеница	112000	43154	68846	19720	28,64	85000	28,64	24344
Ечемик	32875	7397	25478	5790	22,72	34600	22,72	7761
Фасул	19350	4152	15198	10481	68,96	18200	68,96	12550
Тютюн	208720	21145	187575	124247	66,23	195600	66,23	129546
Коноп	43576	12573	31003	7881	25,42	38500	25,42	9789
Зах. цвекло и др. култ.	9375	1931	7444	5729	76,96	3700	76,96	2847
Всичко за производ. единица	527610	127082	400528	243333	60,75	440528	—	256322

При този начин на съставяне на план-сметките, показателят „обща продукция" се образува от две цени — цената на продадената продукция на свободен пазар и тази на продадената продукция по договор. За да има стремеж към произвеждане на повече и качествена продукция, а оттам издължаване на договорните задължения количествено и стойностно, още при съставяне на план-сметките на всяка производствена единица се определя размера на договорното изкупуване на продукцията. В случай, че дадена производствена единица не може да изпълни договорните си задължения, те се изпълняват от друга производствена единица, като на последната се заплаща разликата в цената, на каквато би я продала на свободен пазар производствената единица, която не е изпълнила договорните си задължения.

Към материалните разходи включваме всички преки и косвени разходи, като семената се остойностяват по изкупни цени.

В трудовите разходи включваме всички преки разходи, а от косвените — работния добитък и селскостопанските машини, които се считат като преки трудови разходи, но намерили мястото си по косвен път в производствените единици по култури. Към косвените разходи включихме и възнаграждението на ръководния персонал на производствената единица.

За повишаване на материалната заинтересованост на ръководния персонал и кооператорите от производствената единица, за повишаване общата и чиста продукция и намаляване на материалните разходи, ФТВ е в зависимост от добитата чиста продукция. При този начин на заплащане на кооператорите през течение на годината се начислява ФТВ според заработените трудови норми и установените оценки. В края на годината ФТВ се изчислява върху фактически получената чиста продукция по определените в план-сметките планови трудови нормативи на 100 лева чиста продукция поотделно за всяка култура.

Изчисляване на ФТВ по култури правим, защото някои култури са високо рентабилни и единица труд носи сравнително повече чиста продукция и при минималното ѝ увеличение ФТВ чувствително се завишава и обратно. При трудоемките култури трудовото възнаграждение ще расте незначително.

Затова този начин на заплащане не считаме за най-правилен. Например при положение, че производствената единица в с. Долно Ряхово преизпълни чистата продукция с 40 000 лева, колективният ФТВ на кооператорите би се увеличил средно 12 989 лева, от което кооператорите ще получават според трудовото си участие.

При комплексните звена на механизаторите се начислява в края на годината ФТВ от преизпълнението на чистата продукция, но не повече от три брутни среднo месечни заплати спрямо заработеното през годината.

На същия принцип на заплащане труда на кооператорите са изготвени и план-сметките на животновъдните производствени единици.

Не ще и съмнение, че ще се срещнат редица трудности, но трябва да се моблизират усилията, опитът и знанията на ръководители, специалисти и кооператори. Получените резултати да се отчитат по производствени единици, правилно да се разпределя трудовото възнаграждение. Това ще създаде увереност у стопаните и ще помогне за още по-пълно прилагане на вътрешностопанската сметка в ТКЗС.

Стоян ВЕЛИКОВ
плановик — ТКЗС с. Малък Преславец

1 ЮНИ — МЕЖДУНАРОДЕН ДЕН ЗА ЗАЩИТА НА ДЕТЕТО

ИСКАМЕ ЛИ С РАДОСТ ВСИЧКИ ХОРА
ДА ТВОРЯТ В ЗАВОДИТЕ, В ПОЛЯТА,
С МОЩЕН ВИК ДА ОГЛАСИМ ПРОСТОРА:
— МИР, МИР, МИР ДА ИМА НА ЗЕМЯТА!

ДЕЦАТА са най-голямото богатство, най-ценният капитал на всяка нация. Децата са бъдещето на човечеството. Всяка секунда на земното кълбо се раждат три деца. В света днес има повече от един милиард деца на възраст до 15 години.

Условията, при които живее обаче тази една трета част от населението на земята, не са еднакви, както в различните страни, така и във всяка отделна страна.

Децата в социалистическите страни са обградени с най-топли грижи. Съветският съюз е най-големият приятел на децата и най-мощният защитник на мира, а мирът това е техният живот. За децата в Съветския съюз и другите социалистически страни се строят ясли и градини, училища, издават се милиони книги, полагат се най-големи грижи за тяхното образование. За децата не съществуват туберкулозата, дифтеритът и други инфекциозни заболявания. Непозната е експлоатацията на детския труд.

Съвсем друга е картината на детската съдба в капиталистическия свят. По данни на ООН две трети от децата в света гладуват, като повече от една трета умират от недоядане още преди петата си година. Над 250 милиона деца на училищна възраст нямат възможност да се учат.

В страните, където съществува експлоатация на човек от човека, където господствува класовият национален и расов гнет, положението на децата е крайно тежко. По данни на в. „Таймс" близо един милион английски деца живеят в мизерия и нищета, поради ниските доходи на родителите им.

Според признанията на американския печат детската смъртност в САЩ е изключително ви-

Какво говорят цифрите?

сока. В районите, където живеят предимно негри, на всеки 1 000 деца 42 умират при раждането.

Детският труд се прилага не само в изостаналите зависими страни, но и в развитите капиталистически страни. Над 300 000 деца в Италия са принудени да работят, за да осигурят съществуването си. Повече от 16 милиона малолетни в Латинска Америка са наемни работници. Прибирането на памука, захарната тръстика, кафето и какаото е предоставено на бразилските деца. Една четвърт от работната ръка в Судан са деца. В килимарските фабрики на Иран работят повече от 300 000 деца от 5 до 14-годишна възраст. Хиляди деца под 14 години работят в тютюневите плантации на Южна Родезия и повече от една трета от тях умират от непосилен труд.

Не са само експлоатацията, гладът и болестите, които обричат на бавна смърт милиони деца. Сега американските империалисти със своите варварски бомбардировки, напалм, отровни газове подлагат на физическо унищожение хиляди виетнамски деца. На Международния празник за защита на детето съвестта на човечеството издига своя гневен протест срещу нечуваното престъпление на американския империализъм.

Цифрите и фактите от единия полюс ни разказват за спокойно и щастливо настояще на подрастващото поколение, а от другия — за неговото нерадостно настояще и несигурно бъдеще.

Грижата за облеклото на децата сега е повече от всеки друг път грижа на обществото. После дователно от различни предприятия се уреждат подходящи изложби. А на ревюто, организирано на събора на жените-челнички от окръга преди известно време, бяха показани и интересни детски модели.

ХУБАВИ ИНИЦИАТИВИ

УТРЕ Е 1 ЮНИ — Международният ден за защита на детето. В различните страни, в различните градове той ще бъде отбелязан с разнообразни прояви.

Слънчева Силистра отрано гласи за най-малките си граждани изненади в този ден. Разбира се, най-интересно ще бъде отрано подготвеното колоездачно състезание. То ще се проведе в центъра на града в 6 часа вечерта. Но преди него ще бъде организирано тържество, с което ще бъде отбелязан Международният ден за защита на детето. Децата сега с нетърпение очакват колоездачното състезание. Стопанското предприятие „Културен отдих и художествена украса" отдавна е уведомило участвуващите в него, че ще бъдат раздадени награди. А на първенеца ще бъде връчена жълта фланелка.

1 юни в Силистра ще бъде отбелязан и с други прояви. На децата от града гостува Шуменският куклен театър, който ще представи „Малкият мук". ОП „Кинофикация" ще организира няколко безплатни прожекции на подходящи филми. Подготвя се и изложба на детски рисунки. В нея ще вземат участие деца до 7-годишна възраст. Тя ще бъде уредена във фоайето на кино „Москва".

ОЩЕ ОТ РАЖДАНЕТО ИМ

САМИ го свикваме с това. Още от раждането. Десетки пъти се навеждаме над розовото възпончe, заливаме го с поток от нежности, неразбираеми за него и го подканваме: погледни мама, хайде, усмихни се на татко. А възпончето, едва полусъзнателно погледнало света, устремява очичките си и вече не ги откъсва от нас. Следи всяко наше движение, всеки жест и ни гони с премрежения си лазурен поглед. Постепенно започва да се вглежда все по-внимателно, все по-съсредоточено. После се опитва да ни подражава. Повтаря след нас лелеените: мама, тата, баба. Оглежда се за ръката ни, когато прави първите си, още плахи стъпки. У нас търси опора и утеха, когато неочаквано се сблъска с първия си неуспех. От нас очаква поощрение, мигновение възхищение. От нас се учи на всичко...

И така си остава завинаги. Децата ни гледат. Постоянно. Взират се и подражават. Наблюдават и оценяват. Сравняват с другите. Съдят. Те са критични. Много. И нечувано щастливи, ако могат да бъдат горди с нас.

Те пишат в първите си ученически упражнения: „Моите родители са най-добрите". С триумф ни повтарят адресираните за нас комплименти: „Момчетата казаха, че аз си имам много хубава майка"...

Ако съумеем да ги привлечем, те участвуват в нашите малки и големи успехи. Радват се за постиженията ни. Преживяват всяко наше повишение, отличие, награда. Хвалят хората, които ни обичат, и не търпят тези, които ни причиняват неприятности.

Ценят и правилно оценяват нашето умение, имат огромно доверие на нашите знания. Лесно се заразяват от нашите страсти. Повтарят мненията и заключенията ни, съпоставят ги с тези на други хора. (А ти казваше, че...). Търсят отговорност за всяка дума. (Нали сам каза, че...). Проверяват реалността на нашите изисквания, достигайки — често пъти не без право — до аргумента: „А мама може ли?" и „А на татко позволено ли е?".

Искаме ли или не, ние сме за тях пример, макар и не винаги най-добър, образец, гледам отблизо всеки ден. Помним ли или не, ние сме под постоянно наблюдение и контрол.

Гледат ни. И ни подражават.

Георги УЗУНСКИ

ТАЗИ снимка ни връща към едно твърде известно ежедневие. Ежедневие, което радва с прекрасните условия за развитието и възпитанието на децата в детските градини. Та нима Дулово преди години можеше да мечтае за такъв дом на децата, какъвто има сега! Но днес той е една хубава, прекрасна действителност.

Навременна грижа

ПРОЛЕТНОТО време, съпроводено с много валежи, създава немалко затруднения в кооперативните стопанства при срочното изпълнение на всички селскостопански задачи. На помощ идва добрата организация, активността на всички кооператори. Жените-майки и също не остават настрана. Те се включват в звената и със своя труд както всяка година съдействуват за по-бързата обработка на културите.

Но тяхното излизане на полето е свързано с отглеждането на малките им деца. Не всички от тях могат да се отглеждат по домовете. Затова тази година ръководството на кооперативното стопанство в с. Средище е помислило отрано. Беше решено във всички села на света да бъдат разкрити сезонни детски градини. В Средище ще бъдат разкрити две градини: 5-месечна и 45-дневна. Първата вече приe 30 деца. Вземат се мерки наскоро да започнат работа и останалите седем сезонни детски градини, които след завършването на учебната година ще обхванат 350 деца.

Една навременна грижа от страна на кооперативното ръководство улеснява майките, създава им по-благоприятни условия за спокойна работа. Едновременно с това за децата се осигуряват добри възможности за развитие и възпитание.

Георги ПЕЙЧЕВ

Нови книги за вашия дом

Христо Горданов. Веселин Андреев — литературно-критически очерк.

Атанас Лазовски. Атанас Далчев — литературно-критически очерк.

Камен Калчев. При извора на живота. Роман. Второ издание.

Гордан Банчев. Георги Измирлиев — Македончето.

Божидар Божилов. Специален кореспондент. Репортажен роман.

Емил Коралов. Училище за смелите. Роман. Шесто издание.

Георги Марков. Поезията на Димчо Дебелянов. Второ преработено издание.

Ефрем Карамфилов. Под пагона на човекът. Литературно-критически статии.

Хр. Смирненски и Н. Вапцаров в спомените на съвременниците си. Сборник.

Не бушувай, ветре!

Ветре, не увивай
кичести клони,
колко много листи
ветре, ти отрони!

И цветята мили
клюмнаха главички!
Спри се! Съжали ги!
Тъй те молим всички...

Черешки

Черешки зачервени,
не бойте се от мене —
сведете си главички
до моите ръчички.

Ще взема само двенки
най-зрели, червенки
и с обич най-голяма
ще ви даря на мама.

Калинки

В дворчето на детската градина
зеленее млада детелина,
а сред нея алени калинки —
работливи, пъргави дружинки.
— Чуйте ни, калинки-аленушки,
наши мили, пъстрокрили дружки,
почивете в нашите ръчички
да си поиграем всички, всички...

С. Г.

РУЧЕЙЧЕ
път за деца

ДЕТЕ!

На нашта радост
изворчето ти си,
дете — милувка,
и мечти,
обичано от всички ни расти си,
и умно възмъжавай, ти!

И нека само
гълъбите бели,
сред утринния,
слънчевия звън,
и майчини десници закопнели,
да будят сладкия ти,
мирен сън.

А утре, с бързите,
космически ракети,
със устрем славен,
рожбо, полети,
на другите, далечните планети,
от нашта правда
с радост отнеси!

ЧУДЕН СНЯГ

Що за чудо-чудновато —
сняг навеял
посред лято!
Сняг?

Падат по цветята,
и по клоните
пухчетата бели
на тополите.

Стефанка СТАНЕВА

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Пълен триумф на баскетболистите

☆ **Дни на голям баскетбол**
☆ **Рекордна брой зрители в спортната зала — Силистра**

СИЛИСТРА, градът с утвърдени вече баскетболни традиции, отново беше домакин на прояви от голям мащаб. В продължение на няколко дни тук се проведе зоналното първенство за юноши и девойки. А то беше привлякло особено силни отбори: сборните окръжни състави на Русе, Толбухин, Силистра, а също така столичните „Септември" (юноши) и ЦСКА „Червено знаме" (девойки). През трите дни на първенството спортната зала трудно „дишаше" — многобройните любители на баскетбола бяха я препълнили до последен предел.

Очакваният интерес се оправда. Отборите изнесоха отлични спектакли. Особено силна беше борбата при юношите. Още първата вечер даде среща на момчетата от Силистра и София. Трябва да се има предвид, че в столичния отбор участвуват и национални състезатели начело с отличния Илия Янков. Затова на всички беше ясно, че предстои оспорвана борба. Съставът на „Септември" беше мобилизирал до краен предел нашите момчета. Затова те не пропуснаха да водят резултата от третата до последната минута. За победата с резултат 69:60 до принесоха всички, като се започне от капитана Александър Додов и се завърши до най-малкия състезател — Пенчо Стефанов.

Победният ход на юношите ни не беше спрян и през втория ден, през който беше проведена среща с един по-познат противник — отбора на Русе. С него през последната година сме се срещали много пъти. На терена този път той излезе с известно самочувствие, тъй като през първия ден беше победил хомогенния състав на Толбухин. Първите минути протекоха при нервна обстановка, създадена от русенските ръководители, които непрекъснато апострофираха решенията на съдията. Но постепенно нашите юноши стабилизираха играта си и това доведе до добрия изход от срещата. Инициативата премина изцяло в ръцете на нашия отбор, в който блестяха Александър Додов, Иван Ангелов, Айхан Руфиев, а през второто полувреме Стоян Цонев. В този мач той показа данни на съвременен играч! Още в десетата минута на второто полувреме всички разбраха, че силистренските момчета ще извоюват победа и с това една голяма възможност за спечелване на първото място.

През последния ден на първенството, преди започването на срещата между Силистра и Толбухин, се състоя мило тържество. След излизането на терена на съставите, беше обявено, че състезателите от отбора на Силистра Александър Додов, Иван Ангелов и Недю Недев ще напуснат отбора, тъй като завършват средното си образование. Те бяха поздравени от името на окръжната секция по баскетбол, бяха им поднесени награди и цветя. Срещата с Толбухин беше проведена с голямо самочувствие от нашите момчета, които показаха много от красотата на баскетбола. Затова често пъти зрителите ставаха на крака, за да аплодират добрите прояви.

Най-после и силистренските девойки заплуваха в собствени води. Докато в първенството на „Б" РБГ-жени те мереха сили с отбори, които ги превишават в години и стаж, то в това първенство те кръстосаха шпаги с противнички с еднакви възможности. В тези срещи те се показаха като зрели състезателки. Те побеждаваха благодарение на голямата си упоритост и смислена игра. Още в първия ден на първенството стана ясно, че нашият отбор ще спори първа цигулка. След като се наложи по категоричен начин с разлика от 25 точки над отбора на ЦСКА „Червено знаме" — София, той продължи и през следващия ден със същото темпо, когато победи с 19 точки русенки. През последния ден предстоеше решителна среща за първото място със старите съперници от Толбухин. Но този път нашите представителки просто прегазиха противничките си. Още не бяха изминали 10 минути от началото на мача, а те водеха с 14 точки.

Нашите отбори—юноши и девойки— са новите зонални първенци. На тях им предстои да представят Североизточна България на V фестивал на младите баскетболисти, който ще се проведе от 3 до 10 юли в Плевен.

Ангел КАЛИНОВ

Зона „Дунав"
Резултати от XXIII кръг

Стъклозавод — Разград	Лудогорец — Разград	2:2
Д. Дончев — Кайнард.	Жити — Русе	0:4
Ч. звезда — Дулово	Партизанин — Босилк.	1:1
Вихър — Завет	Доростол — Силистра	1:2
ДМЗ „Стомана" — Сс	Бенковски — Исперих	2:3
Академик — Русе	П. Хитов — Тутракан	0:3 (сл.)
Малчика — Кубрат	Бенковски — Бяла	1:0

Временно класиране

ОТБОРИ	М	П	Р	Г	ГР	Т
Доростол — Силистра	23	17	3	3	58:22	37
Бенковски — Исперих	23	15	4	4	44:18	34
Стъклозавод — Разград	23	13	5	5	55:29	31
Лудогорец — Разград	23	12	4	7	46:22	28
Бенковски — Бяла	23	10	6	7	39:31	26
Малчика — Кубрат	23	11	3	9	36:25	25
П. Хитов — Тутракан	23	10	6	8	25:32	24
Жити — Русе	23	10	3	10	48:32	23
ДМЗ „Стомана" — Силистра	23	7	7	9	27:23	21
Партизанин — Босилковци	23	9	2	12	39:44	19
Червена звезда — Дулово	23	5	4	14	23:59	14
Д. Дончев — Кайнарджа	23	7	2	14	22:62	13
Вихър — Завет	23	4	3	16	22:42	11
Академик — Русе	23	3	2	18	16:56	8